UTSAK

25–26
DECEMBER
ONLINE

(UTSAK)
2021

CONFERENCE ABSTRACTS

ÖZET KİTAPÇIĞI

8th International Medicine and Health Sciences Researches Congress

8. Uluslararası Tıp ve Sağlık
Bilimleri Araştırmaları Kongresi

www.utsakcongress.com

8th International Medicine and Health Sciences Researches Congress

8. Uluslararası

Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

UTSAK

25 / 26 December 2021

ONLİNE

A N K A R A

Medicine and Health Sciences

ABSTRACT BOOK

ÖZET KİTABI

ISBN: 978-625-7501-33-0

Editör / Editor

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Ankara - 2021

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet ÖZCAN

Editor/ Editör: Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Cover Design / Kapak Tasarımı: Bülent POLAT

ISBN: 978-625-7501-33-0

Asos Yayınevi

1

st Edition / 1.baskı: dECEMBER/2021

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

İnstagram: https://www.instagram.com/asosyayinevi/

Facebook: https://www.facebook.com/asosyayinevi/

Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi

BORADS / KURULLAR

Supporting Institutions / Destekleyen Kurumlar

Çankırı Karatekin Üniversitesi

Honor Board /Onur Kurulu

Prof. Dr. Harun ÇİFTÇİ, Çankırı Karatekin Üniversitesi Rektörü

Chairman of the Organizing Committee / Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Zahide DOAĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Congress Organizing Committee / Düzenleme Kurulu

Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Doç. Dr. İlknur GÖL, Çankırı Karatekin Üniversitesi
Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi
Doç. Dr. Berkan REŞORLU, Ankara
Dr. Öğretim Üyesi Serap AÇIKGÖZ, Çankırı Karatekin Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Seher Gönen ŞENTÜRK, Çankırı Karatekin Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Baki TARAKÇI, Samsun Özel Medicana Hastanesi

Congress Scientific Committee / Bilim ve Hakem Kurulu

Doç. Dr. M. Isman ABDULMAJET, Hospital, Betsi Cadwaladr University Health Board, Uk
Dr. Öğretim Üyesi Serap AÇIKGÖZ, Çankırı Karatekin Üniversitesi
Doç. Dr. Birol AĞCA, Health Science University
Dr. Öğretim Üyesi Süleyman Hilmi AKSOY, Hisar Hospital Intercontinental
Doç. Dr. Sibel AKYOL, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa
Dr. Ahmad Al ESAU, Univiversity of Damascus, Damascus, Syria
Muhammad Ahmad ALAMGİR, Medicine, QAMC/ Civil Hosp., Bahawalpur. Pakistan
Doç. Dr. Çiğdem ARABACI, Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi
Doç. Dr. Sena ARDIÇLI, Bursa Uludağ Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Gülcan ARUSOĞLU, Kırklareli Üniversitesi
Prof. Dr. Zeynep AYDOĞMUŞ, İstanbul Üniversitesi
Prof. Dr. Ghassan AZİZ, Uniersity of Damascus, Damascus, Syria
Dr. Münire BABAYİĞİT Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Farah BAKHİSHLİ, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Murat BEKTAŞ, Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Dr. Sandor BENİCZKY, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Doç. Dr. Mustafa Suat BOLAT, Samsun Gazi Devlet Hastanesi
Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Prof. Dr. Hülya ÇİÇEK, Gaziantep Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Mehmet DEMİR, Karabük Üniversitesi
Doç. Dr. Necla DERELİ, Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. İhsan DOKUCU, Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi
Doç. Dr. Sevinj FATULLAYEVA, Azerbaijan Medical University
Dr. Öğretim Üyesi Ayşe GÖKTAŞ, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Doç. Dr. İlknur GÖL, Çankırı Karatekin Üniversitesi
Doç. Dr. Pınar GÜL, Atatürk Üniversitesi
Doç. Dr. Vahit Onur GÜL, Özel Koru Hastanesi, Ankara
Prof. Dr. Handan GÜLEÇ, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Doç. Dr. Aysel GÜVEN, Beykent Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Bahar IŞIK, . Binali Yıldırım Üniversites
Dr. Öğretim Üyesi Ayşegül Oğlakçı İLHAN, Çankırı Karatekin Üniversitesi
Prof. Dr. Şeniz KARAÇAY, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Hafize KIZILKAYA, Yozgat Bozok Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Hatice Serap KOÇAK, Gaziantep Üniversitesi
Prof. Dr. İsmail KORAMAZ, Şişli Etfal Hamidiye Araştırma ve Eğitim Hastanesi
Dr. Natalia KOROLOVA, National Pirogov Memorial Medical University
Dr. Mustafa Aykut Kural Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Dr. Öğretim Üyesi Erdoğan MALATYALI, Aydin Adnan Menderes Üniversitesi
Prof. Dr. Snežana MARKOVİĆ, Univerzitet U Prištini, Republika Srbija
Dr. Olena MATSENİUS Kherson Bölgesel Onkoloji Merkezi, Ukrayna
Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi
Prof. Dr. Besim Ben NISSAN, University of Technology Sydney
Prof. Dr. Ayşe Emel ÖNAL, İstanbul Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Sedat ÖZDEMİR, Karabük Üniversitesi
Dr. Ioannis PAPASOTİRİOU - Reserach Genetic Cancer Center, Switzerland
Prof. Dr. Liudmila ROMANOVSKA, Khmelnitsky National University
Doç. Dr. Berkan REŞORLU
Dr. Öğretim Üyesi Serhat SİREKBASAN, Çankırı Karatekin Üniversitesi
Prof. Dr. Gryna SOKUR - Kherson Regional Oncologic Dispensary, Ukrayna
Doç.Dr. Ramida ŞADLİNSKAYA, Azerbaijan Medical University
Dr. Öğretim Üyesi Seher Gönen ŞENTÜRK, Çankırı Karatekin Üniversitesi
Prof. Dr. Muamer SULJİĆ, Int. Univerzitet U Goraždu,bosna i Herecgovina
Doç. Dr. Mutlu ŞAHİN, Özel Koru Hastanesi Hastanesi
Prof. Dr. Göksel ŞENER, Fenerbahçe Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Seher Gönen ŞENTÜRK, Çankırı Karatekin Üniversitesi
Dr. Baki TARAKÇI, Samsun Özel Medicana Hastanesi
Prof. Dr. Medine Ayşin TATAR, Ankara Eğititm ve Araştırma Hastanesi
Prof. Dr. Roza Dzoleva TOLEVSKA, University Clinic for Orthopedic Surgeryi, Skopje
Dr. Şeyhmus TUNÇ, Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç. Dr. Faruk TURGAY, Ege Üniversitesi
Dr. Veysel Barış TURHAN, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Ayşe Kalyoncu UÇAR, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
Doç. Dr. Fatih YILDIRIM, Atatürk Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Şebnem YOSUNKAYA, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Burcu YÜCEL, İstanbul Medeniyet Universitesi
Dr. Elkhan ZARGAROV, Armed Forces Main Clinical Hospital Baku, Azerbaycan

Sekretary / Sekreter

Zuhal KOÇ

İÇİNDEKİLER – CONTENTS

BORADS / KURULLAR ..... **IV**
Supporting Institutions / Destekleyen Kurumlar ..... **IV**
Honor Board /Onur Kurulu ..... **IV**
Chairman of the Organizing Committee / Düzenleme Kurulu Başkanı ..... **IV**
Congress Organizing Committee / Düzenleme Kurulu ..... **IV**
Congress Scientific Committee / Bilim ve Hakem Kurulu ..... **IV**
Sekretary / Sekreter ..... **V**
Göçün Çocuklar Üzerindeki Etkisi **2**
Spirulina Platensis ve Fikosiyanin Katkılı Yoğurtların Fizikokimyasal Özelliklerinin İncelenmesi **4**
Ankiloglossi ve Hipertrofik Labial Frenulumları Olan Olgunun Frenektomi İle Tedavisi **6**
Beyazlatıcı Ağız Gargaralarının Renklenmiş Kompozit Rezinin Renk Stabilitesi Üzerindeki Etkileri **8**
Bilateral Gömülü Üst Kanin Dişlerin Multidisipliner Yaklaşım İle Tedavisi: Bir Vaka Raporu **10**
Bir Grup Türk Diş Hekiminin Çocuk Fiziksel İstismarına İlişkin Bilgi ve Deneyimleri **12**
Bulk-Fill Kompozit Rezinlerin Renk Stabilitesine Yüzey Cilalarının Etkisi **14**
Clinical Aspect of Ectodermal Dysplasia **16**
Çocukların Radyografik Deneyimleri ve Ebeveynlerin Radyasyondan Korunma Konusundaki Farkındalıklarının Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma **17**
COVID-19 Pandemisi Koşullarında Diş Hekimliği **19**
COVID-19; Diş Hekimliği Öğrecilerinde Kaygı, Endişe ve Eğitim Durumlarına Etkisi **21**
Diş Hekimliği'nde 4 Boyutlu Yazıcılar **23**
Diş Hekimliğinde İntraoral Kameralar (Derleme) **25**
Diş ve Dental İmplant Çevresinde Makrofaj Fenotip Belirteçlerinin Araştırılması **26**
Farklı İrrigasyon Ajanlarının Kalsiyum Hidroksiti Kök Kanallarından Uzaklaştırma Etkinliğinin Değerlendirilmesi **28**
Farklı İskeletsel Maloklüzyonlarda Yumuşak Doku Kalınlığının Değerlendirilmesi **30**
Farklı Tipte Pit ve Fissür Örtücü Uygulanan Çocuklarda Oksidatif Stres Parametrelerindeki Değişikliklerin İncelenmesi **32**
Florür İçermeyen Remineralizasyon Teknolojileri **34**
İki Kanallı Alt Birinci Premoların Yeniden Tedavisi: Bir Olgu Sunumu **35**
İmplant Destekli Diş Protezlerinin Klinik Değerlendirilmesi: Erken Sonuçlar **37**
İmplant Üstü Sabit Protezlerde Dijital İş Akışı: Vaka Sunumu **39**
Mandibular Yirmi Yaş Dişine Ait Odontojenik Keratokist **41**
Öğrencilerin Covid-19 Pandemisi Sırasında Algılanan Stres Düzeylerinin Değerlendirilmesi **43**
Ortodontik Şeffaf Plaklarla İlişkili Instagram Gönderilerinin Kalite ve Etkilerinin Değerlendirilmesi **45**

Periapikal Lezyonlu Alt Anterior Dişlerin Endodontik ve Cerrahi Tedavileri:5 Yıllık Takip 47

Periodontal Olarak Etkilenmiş Dişlerde Stanöz Florür İçeren Diş Macunu İle Dentin Tübüllerinin Tıkanması: SEM Çalışması 49

Sağ Maksilla Palatinal Bölgede Pleomorfik Adenoma: Olgu Sunumu. 51

Şiddetli Sınıf II Maloklüzyona Sahip Genç Yetişkin Hastanın Ortodontik Tedavisi: Olgu Sunumu 52

Sigara İçmenin CAD/CAM ve Geleneksel Protez Kaide Materyallerinin Yüzey Sertliğine Etkisi 54

Temporomandibuler Eklem Rahatsızları Tedavisinde Oklüzal Splintler: Vaka Sunumu 56

Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine Başvuran Erişkin Hastalarda Başvuru Nedenleri ve Tedavi Gereksinimleri.....58

Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine Farklı Nedenlerle Başvuran Erişkin Hastalarda Sistemik Hastalıkların Görülme Sıklığı ve Yaş ve Cinsiyete Göre Dağılımları 60

Alt Çene Posterior Bölgedeki Dişeti Eksikliğinin Serbest Dişeti Grefti ile Augmentasyonu 62

Anterior Dişeti Çekilmesinin Serbest Dişeti Grefti ile Augmentasyonu.....63

Anterior Dişlerde Silikon Anahtar ve Posterior Matriks Kullanarak Diastema Kapatma: Olgu Sunumu 64

Cerrahi Olarak Obstrükte Edilen ve Edilmeyen Maksiller Defektlerde Protetik Rehabilitasyonun Karşılaştırılması 66

Çift Taraflı Konjenital Maksiller Lateral Eksikliğinin Kanin İkamesi İle Tedavisi: Vaka Sunumu 68

İlaç Kullanımına Bağlı Maksillada Gelişen Osteonekroz: Olgu Sunumu 70

İleri Seviyede Rezorbe Kretlere Sahip Tam Dişsiz Hastanın Ball Tutuculu Overdenture Protezle Rehabilitasyonu 72

İmmediat İmplant Yerleştirilmesinden Sonra Kişiselleştirilmiş İyileşme Başlığı Kullanılarak İmplant Çevresi Yumuşak Doku Yönetimi 74

Maksiller Total Dişsiz Hastanın All On Four® Konsepti İle Rehabilitasyonu: Bir Yıllık Vaka Raporu 76

Periferal Dev Hücreli Granülom: Olgu Sunumu 77

A New Method for the Detection of Heroin Abuse in Urine by UPLC-MS/MS.....79

Akciğer Kanseri Teşhisi İçin Lamivudinin Radyoişaretlenme ve Hücre Bağlanma Çalışmaları.80

Alzheimer Hastalığının Tedavisinde Etki Göstermesi Beklenen Bazı Yeni Piperazin-Tiyazol Türevlerinin Sentezi, Yapı Aydınlatılması ve Biyolojik Aktivitelerinin Araştırılması 82

Effect of Vortioxetine Treatment On Streptozotocin-Induced Hyperalgesia: the Underlying Mechanism of Action 84

Green Synthesis of Silver Nanoparticles and Their Biological Activities.....85

Jaceosidinin İnsan Gastrik Karsinoma Hücre Hattında Antiproliferatif Etkisi.....86

Karaciğer Nakil Hastalarında Rutin Testler ve Antioksidan Enzimlerin Karşılaştırılması: Ön Çalışma.....88

Molnupiravirin Sars Cov-2 Main Proteazda Moleküler Docking Yöntemiyle Araştırılması: in Silico Çalışma.....90

Türkiye'de 2004-2021 Yılları Arası Bağımlılık Tespiti.....92

Yaşlanmada Endoplazmik Retikulum Stresi İnhibisyonunun Damar Gevşeme Cevapları Üzerindeki Etkisi 94

Adölesan İdiopatik Skolyozlu Olgularda Normal Eklem Hareketi Değerlerinin İncelenmesi (Pilot Çalışma) 96

Covıd-19 Pandemi Döneminde Yanık Yaralanması Olan Bireylerde Toplumsal Katılım ve Sağlıkla İlişkili Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi 98

Diabetes Mellitus Tanılı Bireylerde Öksürme Kuvveti İle Solunum Kas Kuvveti Arasındaki İlişki.....100

Diz Osteoartriti ve Serum Magnezyum Seviyesi Arasındaki İlişki 102

İnmeli Hastalarda Taban Altı Masajın Denge Üzerine Etkisi.....103

Kronik Miyofasiyal Boyun Ağrısı Olan Hastalarda Enstrüman Destekli Yumuşak Doku Mobilizasyonu Ve/veya Egzersizin Ağrı, Postural Denge, Uyku ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkileri 105

Meme Kanseri Cerrahisi Geçiren Kadınların Vücut Kütle İndeksine Göre Fonksiyonel Seviyesinin Karşılaştırılması: Pilot Çalışma 107

Multipl Sklerozlu Hastalarda Teknoloji Destekli Farklı Fizyoterapi Yaklaşımlarının Ataksi Şiddeti, Yorgunluk ve Fonksiyonel Mobilite Üzerine Etkilerinin İncelenmesi: Bir Pilot Çalışma 109

Sağlık Bireylerde Hamstring Kasına Uygulanan Elastik Bantlamanın Postüral Kontrol ve Diz Eklem Pozisyon Hissi Üzerine Kısa Süreli Etkisi.....111

Yüksek Voltaj Elektrik Yanığı Sonrası Ampütasyonlu Hastalarda Protez Rehabilitasyonu: Retrospektif Vaka Serisi Çalışması 113

Alt Ekstremite Ortezi Kullanan Çocuklarda Yaşam Kalitesini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi 115

Design of a Monitoring System for the Management of Asthma and Copd Exacerbations 117

Solubility Enhancement of Poor Water-Soluble Herbal Drug Curcumin by Solid Dispersion Technology 118

Predicting Amyloid Positivity From FDG-PET Images of Patients With Suspected Alzheimer's Disease.....119

Yaşlı Sağlığında Rekreasyonel Uygulamaların Önemi.....120

Annelerin Bebek Bakımında Karşılaştığı Sorunlar ve Kültürel Uygulamalar 122

Aşı Okuryazarlığı: Bireylerin Aşı Tereddüdünü Gidermeye Yardımcı Olmak 123

Cerrahi Sonrası İlk 24 Saatteki Ağrı Durumu ve Multimodal Analjezi Kullanım Oranı 125

Covid 19 Kısıtlamaları Sonrası Adölesanların Obezite Farkındalıkları İle Obezite Durumları Arasındaki İlişki 126

Ebeveynlere Verilen İnternet Tabanlı Eğitimin Çocukların İnternet Oyun Oynama Bozukluğuna Etkisi.....128

Etik Değerlerin Hemşirelik İmajı Üzerine Etkisi.....129

Evde Bakım Hemşirelerinin İşyükü Analizi.....130

Gebelik Döneminde Covıd-19 Aşı Tereddütü: Bir Olgu Sunumu.....132

Hemşirelik Öğrencilerinde Estetik Kaygının Benlik Saygısı ve Beden Algısı Üzerine Etkisi.....134

Hemşirelik Öğrencilerinin Beslenme Alışkanlıklarının İncelenmesi.....136

Hemşirelik Öğrencilerinin Yeni Besin Korkusu ve Diyet Kalitesinin Değerlendirilmesi 138

İlköğretim Öğrencilerinin Beden Kütle İndeksi Değerlerinin Bazı Sosyo-Demografik Özellikleri ve Yeme Davranışları İle İlişkisi.....140

İnsülin Tedavisine Yeni Başlayan ve Tedavileri 2-5 Yıldır Devam Eden Hastaların Tedaviye Yönelik Algısı, Uyumu, Aile Desteği ve Akut Komplikasyon Gelişme Oranlarının Karşılaştırılması.....142

Karaciğer Nakil Hastalarının Ağrı İnançları İle Ağrı Şiddeti Arasındaki İlişki 143

Laparoskopik Histerektomi Sonrası Uygulanan Ayak Refleksolojisinin Analjezi Kullanımını Azaltmada ve İyileşmede Etkisi.....145

Pandemi Döneminde İntörn Hemşire Öğrenci Olmak: Kadın Doğum Kliniklerinde Uygulama Yapan Hemşirelik Öğrencilerinin Deneyimleri 147

Pediatrik Onkolojide Tedavi Sonrası Ebeveynlerin Destekleyici Bakım Gereksinimleri ve Kanser Nüks Korkularının Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi.....149

Preterm Bebeklerde Sabit Zamanlı Beslenme Yönteminin Fizyolojik Parametreler Üzerine Etkisi 151

Sağlıklı ve Riskli Gebelik Durumuna Göre Gebelerin Covid19 İlişkili Korku, Covid19 İlişkili Anksiyete, Covid19 İlişkili Obsesyon ve Depresyon Durumlarının Karşılaştırması 153

Tip 2 Diabetes Mellituslu Geriatrik Bireylerin Hastalık Algısı.....155

Watson İnsan Bakım Modeline Temellendirilen Otantik Eğitimin Hemşirelik Öğrencilerinde Bakım Odaklılığa Etkisi: Bir Karma Yöntem Araştırması 157

Hemşirelerin Enteral ve Parenteral Beslenme Uygulamalarına İlişkin Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi.....159

Noninvaziv Mekanik Ventilasyon Desteği Alan Hastalarda Yüz Bölgesindeki Basınç Yarası Gelişme Sıklığı ve Oluşumunu Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi 160

Genom Ebadında Kronik Faz Kml Cd34+ Hücrelerinde Gen İfade Profillerinin Analizi 161

18-30 Yaş Normal İşiten Bireylerde Türkçe Dikotik Mobil Tarama Test Sonuçlarının Cinsiyet ve El Tercihi İle Karşılaştırılması 163

Ankara ve Kırıkkale İllerinde Görev Yapan Makine Kimya Endüstrisi Kurumu Personellerinin Kendilerini Fiziksel Olarak Nasıl Tanımladığını Belirlemeye Yönelik İnceleme 165

İnferior Mezenterik Arter Tıkanıklığına Bağlı İskemik Kolit Olgusu ve Literatür Değerlendirmesi 167

Kronik Anal Fissürlü Hastalarda Açık Lateral İnternal Sfinkterotominin Etkinliğinin Anal Manometrik Tetkikle Değerlendirilmesi ve Postoperatif Kontinansa Etkisi 169

Peptik Ülser Perforasyonlarında Mortalite, Morbidite ve Hastanede Kalış Süresini Etkileyen Risk Faktörleri.....171

1-(allyl)-3-(2,4,6-Trimethylbenzyl)benzimidazolium Chloride ve Ag(I)-NHC Komplexlerin Antimikrobiyal ve Antibiyofilm Aktiviteleri.....173

Akut Mezenterik İskemide Timokinonun Koruyucu Etkisi 175

Ege Ünıversitesi Tıp Fakültesi Hematoloji Bölümünde 2003-2011 Yıllarında Tanı Konulan ve Imatınıb İle Tedavı Edilen Kronik Myeloid Lösemi Hastalarının Yanıt Oranları ve Klinik ve Demografik Özellikleri Açısından Retrospektif Analizi 177

Oktanoik Asit'in Evre 4 Beyin Tümörleri Üzerine Etkileri: İn Vitro Çalışma 179

Osteoporozlu ve Osteoporotik Kırıklı Hastaların Kan Serumunda Homosistein ve Osteoaktivinin Rolü 180

Relationship Between Levonorgestrel-Releasing Intrauterine Device and Recurrent, Persistent, Symptomatic Ovarian Cysts: A Case Report 181

Yeni Sentez Edilen 1-(7-Etoksi-1-Benzofuran-2-İl)-5-(4-Hidroksi-3-Metoksifenil)penta-2,4-Dien-1-On Maddesinin İnsan Akciğer ve Kolon Kanseri Hücrelerindeki Anti-Kanser Aktivitesinin Araştırılması 182

Yenidoğan Dönemi Hastalıklarında Kan Basıncı Değerlerinin Belirlenmesi 184

Yoğun Bakım Hastalarının Kültürlerinde Mikroorganizmaların Üreme Oranlarına Pandeminin Etkisi 186

15 Yıllık Tedaviden Sonra Epitelioid Osteoblastomun Malign Transformasyonu 188

2 Cm'den Büyük Böbrek Taşlarının Tedavisinde Retograd İntrarenal Cerrahi Güvenilir Bir Yöntem Midir? 190

35 Yılda Değişen Keratoplasti Endikasyonları ve Sonuçları 191

80 Yaş Üstü Hastalarda Koroner Arter Bypass Cerrahisi Erken Dönem Sonuçları 193

AAA Hastalarında Sonografik Çalışma: Amiloidozisin İndirekt Göstergesi Olarak Organ Boyutu İle Genotip İlişkisinin Değerlendirimi 195

Abdominoperineal Rezeksiyon Sonrası Gelişen Parastomal Herni 197

Acil Servise Başvuran Karbonmonoksit Zehirlenmesi Vakalarının Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi 198

Acil Serviste Hasta Kaynaklı Radyasyondan Korunma 200

Acil Tıp Asistanı Tarafından Yapılan Yatakbaşı Ultrasonografinin Mekanik İnce Barsak Tıkanıklığındaki Etkinliği 202

Actinomyces Odontolyticus'a Bağlı Plevral Ampiyem Olgusu 204

Adölesan İdiyopatik Skolyoz Hastalarında Oksipital Kondiller Yapılarının Bilgisayarlı Tomografi ile Değerlendirilmesisi 206

Akciğer Kanseri İle Birlikte Görülen Senkron Tiroid Kanserinin Radyolojik Değerlendirilmesi 208

Akut Total Tromboze Dev Popliteal Arter Anevrizması 209

Akut Alt Extremite Tromboemboli Vakalarında Akut/Kronik Glisemik Oranının Amputasyon Gelişimi Üzerine Etkisinin Araştırılması 210

Akut Anterior Üveiti Olan Hastalarda Kornea Endotelinin Speküler Mikroskop İle Değerlendirilmesi 212

Akut Batın Gelişen Covid Pozitif Akciğer CA Hastada Gastrointestinal Metastaz, Olgu Sunumu 213

Akut Koroner Sendromda Acil Biyokimyasal Parametrelerin Değerlendirilmesi: Retrospektif Veri Analiz Örneği 214

Akut Mezenterik İskemide Timokinonun Koruyucu Etkisi 216

Akut Miyeloid Lösemide SPINK2 Gen İfadesi 218

Akut Skrotum İle Başvuran Çocuklarda Epididimorşit, Testis Torsiyonu Ayrımında Gri Skala Ultrason Bulgularının Etkinliği 220

Akut ST Yükselmeli Miyokart İnfarktüsü Geçiren Hastalarda Müracaat ve Altı Aylık Takipte Serum İntermedin Seviyelerinin Sol Ventrikül Fonksiyonları ve Kardiyovasküler İstenmeyen Olaylar ile İlişkisi 222

Alt Ekstremite Arteryel Emboli Hastalarında Mortalite ve Morbidite 223

Alt Gastrointestinal Kanama İle Gelen Bebek: Meckel Divertikülü 224

Ameliyat Esnasında Trans-Time Flow Ölçümü Yapılan Koroner Bypass'lı Olguların, Ameliyat Sonrası, Orta ve Uzun Dönem Ventrikül Fonksiyonlarının Değerlendirilmesi 226

Antifungal Effects of Natural Orange Oil On Candida Albicans 227

App Genindeki I716F Mutasyonu Erken-Başlangıçlı Alzheımer Hastalığına Neden Olmaktadır 228

Appendektomi Yapılan Hastalarda Alvarado Skorlaması İle Ohmann Skorlamasının Karşılaştırılması 230

Arteria Vertebralisin Orjini, V2 Segmentin Varyasyonları ve Morfolojisinin MDCT İle Değerlendirilmesi 231

Aşılama Sonrası Onkolojik Görüntülemede Yanlış Pozitiflik 233

Astaxanthin'in Serebral İskemi-Reperfüzyon Modeli Uygulanan Sıçanlarda Kalp Dokusu Üzerine Etkisi 235

Atipik Yerleşimli Tiroid Piramidal Lobu: Olgu Sunumu 236

Ayak 3.Parmak Orta Falanks Kaynaklı Çok Nadir Bir Lezyon; Kondromiksoid Fibroma 237

Baker Kisti Tedavisinde Usg Güvenli Aspirasyon Fizyoterapiye Kıyasla Daha Etkili Midir' ... 238

Beyin Metastazı Yapmış Meme Kanseri Olgularında Difüzyon Ağırlıklı Görüntüleme ve Adc Ölçümleri İle Histolojik Alt Tip Arasında İlişki Var Mi? 240

Birinci Metatars Dorsalinde Osteofit Zemininde Kapalı Ekstansör Hallusis Longus (EHL) Tendon Yaralanması: Olgu Sunumu 242

Böbrek Transplantasyonunda Covid-19 Mortalitesi 243

Böbrekte Primer Silyumun Fonksiyonel Önemi 245

Botulinum Toksin Tedavisi Gören Hemifasiyal Spazmlı Hastalarda Non-Motor Semptomların Değerlendirilmesi 247

Cannabise Bağlı Uygunsuz Adh Sendromu 249

Cd34+ İnsan Kanı Hücrelerinden Virüs ve Besleyici Hücreden Bağımsız Uyarılmış Pluripotent Kök Hücrelerin Üretilmesi 250

Çeşitli Kanser Hücre Hatlarında Endoplazmik Retikulum Stresi ve Otofajik Yolaklardaki Epigenetik Değişikliklerin Karşılaştırılması 252

Çocuk Femur Diafiz Kırıkları Tedavisinde Klinik Sonuçlarımız 254

Çocuk Hastalarda Necrotizan Fasiit Tecrübelerimiz 256

Çocukların Ev Kazası Sıklığı ve Babaların Sağlık Okuryazarlığı Düzeyi İle İlişkisi 258

Complex Treatment of Patients With Infiltrative-Purposive Trichophytia of the Hairy Part of the Head Taking Into Account the Immune Status. 259

Compositional and Therapeutic Properties of Camel Milk and Meat 260

Consultation-Liaison Psychiatry Contributions to Cardiovascular Surgery Results 261

Coronavac Aşılı Covid-19 Hastasının Radyolojik Takibi: Olgu Sunumu.....262

Covid 19 Pandemi Sürecinde Akciğer Perfüzyon Sintigrafisi Deneyimimiz.....263

Covid 19 Pandemisinde Kafa Karıştıran Bir Teşhis: Takrolimusa Bağlı Organik Beyin Sendromu 265

Covid 19 Pandemisinde Teletıp Uygulamaları: Ruhsal Sorunlar Üzerinde de Etkili Mi? 267

Covid 19 Pandemisinin Göz Bankacılığı ve Kornea Nakli Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi 269

Covıd- 19 Geçiren Hastalardaki Kulak- Burun- Boğaz Semptomlarının Değerlendirilmesi 271

COVID-19 Enfeksiyonu Sonrasında İyileşen Hastalarda Kalp Hızı Değişkenliğinin Değerlendirilmesi 273

Covıd-19 Enfeksiyonunun F18-FDG PET/BT'de Karaciğer Metabolizmasına Etkisi 275

Covid-19 Enfeksiyonunun Uyku Kalitesi Üzerine Etkisi.....277

Covıd-19 Hastalarında Antikoagülan Kullanımına Bağlı Retroperitoneal Kanama: Üç Vaka Raporu 278

Covid-19 Hastalarında Atrial Fibrilasyon ve Laktat Dehidrogenaz Seviyeleri Arasındaki İlişki 280

Covıd-19 Hastalarında Toraks Bilgisayarlı Tomografisi Bulguları ve Kötü Prognostik Laboratuar Parametrelerinin Komorbidite İle İlişkisinin Değerlendirilmesi 281

Covıd-19 Nedeniyle Hastanede Takip Edilen Akut Böbrek Hasarı Gelişmiş Olgularda Prognoz 283

Covid-19 Pandemi Döneminin Akut Apandisitte Laparoskopik Cerrahi Tercihimiz Üzerine Etkisi 285

Covıd-19 Pandemisi ve İlişkili Kısıtlamaların Gelişimsel Kalça Displazisi Tarama Programına Etkileri: Güneydoğu Anadolu Deneyimi 287

Covid-19 Pandemisinde Aşılanma Durumunun Yoğun Bakıma Yatış ve Mortalite Üzerine Etkisi 289

Covid-19 Pandemisinde, Öncesinde ve Normalleşme Sürecinde Göz Hastalıkları Polikliniğinde Konulan Hastalık Tanılarının Karşılaştırılması 290

Covid-19 Pnömoni Tanılı Hastalarda Pnömotoraks Deneyimlerimiz.....291

Covıd-19 Şüphesi Olan Hastalarda Laboratuvar Parametrelerindeki Değişimlerin ve Toraks Bt Bulgularının Karşılaştırılması 292

Covid-19'da Nadir Görülen Reenefeksiyon Görülen Olgumuz.....294

Covid-19, Diyabet ve İşitsel Nöropati Spektrum Bozukluğu Olgu Sunumu 295

Covıd-19'lu Hastalarda Toraks Bilgisayarlı Tomografi Bulguları İle Cinsiyet Arasındaki İlişki 297

Covıd-19'lu Hastalarda Toraks Bilgisayarlı Tomografi Bulguları İle Mortalite ve Yoğun Bakım Ünitesine Yatış Arasındaki İlişki.....299

Deri Yaralanmalarında Denervasyonun ve Mekanik Germenin Skar Oluşumu Üzerine Etkisi303

Dermatoloji Polikliniğine Başvuran Bir Grup Hastanın Deri Bakımıyla İlgili Bilgi ve Tutumlarının Değerlendirilmesi.....305

Dev Gastrik Trikobezoar.....306

Diş Hekimliği Öğrencilerine Uzaktan Anatomi Eğitimini Sorduk.....308

Dispeptik Diyabetik Hastaların Üst Gastrointestinal Endoskopi Sonuçlarının Karşılaştırmalı Değerlendirilmesi.....310

Distal Radius ve Karpal Bölgenin Radyolojik Parametreleri ve Varyasyonları: Normal Referans Değerler ve Klinik Önemi.....312

Distali İçten Kilitlemeli İntramedüller Çivi İle Tedavi Edilen Humerus Şaft Kırıklarında Tedavi Sonuçlarımızın Değerlendirilmesi.....314

Diyabetli Hastalarda İmpotans Gelişimine Etki Eden Risk Faktörleri.....316

Diz Osteoartritli Hastalarda Abdominoplasti Ameliyatının Ağrı ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi.....318

Düşük Ayak ile Prezente Olan Merkezi Sinir Sistemine Metastaz Yapmış Akciğerin Küçük Hücre Dışı Kanseri: Bir Olgu Sunumu.....319

Ebv Pozitif Mide Kanserlerinin Sıklığı ve Klinikopatolojik Parametrelerle İlişkisinin Araştırılması: Tek Merkezli Bir Çalışma.....320

Endometrial Örnekleme Yapılan Hastaların Değerlendirilmesi.....322

Erişkin Tonsillektomi Endikasyonlarının Gözden Geçirilmesi.....324

Erkek Meme Manyetik Rezonans Görüntülemede Tek Merkez Deneyimi.....326

Erken Hafta Gebelikte Tanı Alan Servikal Adenokanser :Olgu Sunumu.....327

Erzincan İlinde Okrelizumab Tedavisinin Deneyimi.....329

Esansiyel Tremor ve Parkinson Tremorunun Karşılaştırılması.....331

Fabry Hastalarında Organ ve Doku TutulumlarI. Tek Merkezli Çalışma.....333

Familial Adenomatöz Polipozis Nedeniyle Laparoskopik Total Kolektomi Yapılan Hastada Ultrasonografi İle Optik Sinir Kılıf Çapının İntraoperatif Takibi.....334

Far Lateral Yerleşimli Lomber Disk Hernilerine İntertransvers Yaklaşım: Tek Cerrah Deneyimi.....335

Fare Miyoblast Hücre Hattında KLF5 Geninin Farklılaşma Sürecine Etkileri.....336

Femur Başı Medializasyonunun Ölçümü Gelişimsel Kalça Displazisi Graf Sınıflaması Tip 1 ve Tip 2 Kalça Ayrımında Gerekli Midir?.....338

Fibromyalji Sendromu ile Subklinik Ateroskleroz Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi.....340

Fonetik Dengeli Türkçe ve İngilizce Konuşmayı Ayırt Etme Kelimelerinin Spektral ve Koherans Analizi.....342

Gebelik Dönemindeki Uyku Kalitesinin Gebelik Sonuçlarına Etkisi.....343

Gebelik ve Gebelik Dışı Dönemlerde Müziğe Maruz Bırakılan Dişi Farelerin Ağrı Eşikleri, Depresyon Davranışları ve Bellek Kapasitelerindeki Olası Değişimlerin Araştırılması.....345

Geç Dönemde Gelişen ve Hayatı Tehdit Eden Anestezik İlaçlara Bağlı Akut Hipersensitive Reaksiyonu.....347

Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarında Yasal Sorumluluk ve Tıbbi Uygulama Hataları.....349

Genç Hasta' da Nadir Bir Serebrovasküler Olay: Moya Moya Sendromu 351

Genç Obez Hastaların Toraks Bt Görüntülerinde Diyafragmatik Evantrasyon Varlığının Değerlendirilmesi 353

Geriatrik Covıd-19 Hastalarında Klinik Özellikler ve Prognostik Faktörler 355

Gıdalarda Bulunan L-Triptofan Profillerinin Duygudurum Üzerindeki Etkisi 356

Glokom Tanılı Hastalarda Depresyon, Umutsuzluk ve Benlik Saygısının Değerlendirilmesi 357

Görüntü İşleme, Makine Öğrenmesi ve Koşullu İfadelerle Yazılan Kodlar Kullanılarak Odyometre Test Sonuçlarına Göre İşitme Kaybı Türü ve İşitme Kaybı Derecesi Yorumlamalarının Karşılaştırılması 358

Göz Bulgularının Eşlik Ettiği Trizomi 13 Vakası Sunumu 359

Göz Kapağı Lezyonlarının Klinikopatolojik Verilerinin İncelenmesi, 2018-2021: Retrospektif Çalışma 361

Gözlük Kullanıcılarına Covid-19 Salgın Etkisinin İncelenmesi 363

Granülamatöz Mastit Hastalarının Yönetimi ve Klinik Deneyimimiz 364

Graves Hastalığına Bağlı Nadir Bir Süperior Mezenterik Arter Sendromu 365

Güncel Tırads Uygulamaları 366

Hamile Kadınlarda Torcu Grubunun Seroplevalansı 367

Hastanemiz Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Kliniğinde Yatan Hastaların Demografik Verileri ve Yatış Nedenlerinin İncelenmesi 368

Hastaneye Yatırılan Covıd-19 Hastalarında Kardiyak Hasarı Öngörmede QT, QTC VE QTD gibi Venriküler Repolarizasyon Parametrelerinin Önemi 369

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Hastanesine Başvuran Hipertansiyon Hastalarının Bitkisel Ürün Kullanım Alışkanlıkları 371

Hatay Yöresinde Alerjik Yakınmalar İle Başvuran Hastaların Deri Prick Testi Sonuçlarının Değerlendirilmesi 373

Hekimlerin Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarına Bakış Açısı 374

Hemodiyaliz Hastalarında Tedavi Uyum Düzeyi ve İlaç Kullanım Alışkanlıklarının Diyaliz Yeterliliği Üzerine Etkisi 376

Hemodiyaliz Hastalarında Vitamin D Düzeyi, Ortalama Trombosit Hacmi ile Tromboz İlişkili mıdır' 378

Hinge Kraniyotomi Yapılan 5 Hastanın Değerlendirilmesi 379

Hiperamonyemiye Bağlı Hepatik Ensefalopatik Bozukluklarda Sinerjik Kombinasyon Tedavilerin Etkinliği – Bir Olgu Sunumu 381

Hipertansif Hastalarda Covıd-19'a Bağlı Hastane İçi Ölümlerin Fibrinojen Albumin Oranı Temelinde Saptanması 383

Hipertansif Hastalarda Depresyonun Non-Dipper Hipertansiyona Etkisi 385

Hipertrofik Skar Oluşumunda Rol Alan Genlerin in Silico Analizle Belirlenmesi 386

Hipofosfatemiye Bağlı Semptomatik Nöbet: Olgu Sunumu 388

Hipotiroidi Tanısı Almış Bireylerde Yaşam Kalitesi ve İlişkili Faktörler 390

Hıv (+) Hastalarda Pulmoner Hemodinaminiklerin Sağ Ventri-Kül Erken Giriş-Çıkış Endeksi Kullanarak Değerlendirilmesi 392

İatrojenik Sol Ana Koroner Arter Diseksiyonu Sonrası Sağ Kalmak: Sol İnen Anteriyor Koroner Artere Uzanan İyatrojenik Sol Ana Koroner Arter Diseksiyonu Olgu Sunumu 394

İleostominin Malnütrisyon Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi.....395

İletim Tipi İşitme Kaybında Dikotik İşlemleme: Olgu Sunumu 397

İn-Stent Restenoz İle Başvuran Akut Koroner Sendromlu Hastaların Demografik, Biyokimyasal ve Anjiografik Özelliklerinin Değerlendirilmesi 399

İnaktif Covid-19 Aşısı Sonrasında Radyolojik İzole Sendrom'un Multipl Skleroz'a Dönüşümü 401

İnek Sütü Alerjisinde Yoğurt Toleransı 403

Inflammation Indexes in Predicting Mortality in Patients With Covıd 19 Hospitalized in General Intensive Care Unit 404

İnstent Restenozunun Yeni Bir Göstergesi Olarak Yağ-Kas Oranı ..... Hata! Yer işareti tanımlanmamış.

Intracytoplasmic Sperm Injection in the Treatment of Primary and Secondary Hypogonadotrophic Hypogonadism.....406

Investigation of Long Non-Coding RNAs H19 and LINC00675 in Colorectal Cancers in Terms of Histopathological Features and Correlations With Plasma Markers 407

İpsilateral Açık Femoropopliteal Revaskülarizasyon ile Kombine İliak Arter Stentlemenin Periferik Baypas Açıklığına Etkisi 408

İshal ve Distansiyon İle Gelen İnfant: Çölyak Krizi 409

İşitme Kaybına Sahip 65 Yaş Üzeri Bireylerde Bilişsel Vestibüler Fonksiyonların Ölçülmesi ..411

Jüvenil İdiyopatik Artrit Tedavisinde Eklem İçi Steroid Uygulaması 413

Kadınlarda Meme Kitlesi İle Emzirme Süresi Arasında Bir İlişki Var Mı?' Vaka Kontrol Çalışması 414

Kalp Yetmezliğinde Güncel Tedavi Önerileri.....415

Karaciğer İskemi-Reperfüzyon Hasarında Thynoquinone'nin Karaciğer Dokusuna Koruyucu Etkisi 416

Karotis Arter Tıkanıklığında Endarterektomi Tecrübelerimiz 418

Karotis Cisim Tümörlerine Cerrahi Yaklaşım ve Shamblin Sınıflamasının Morbidite Üzerine Etkisi 420

Karvakrolun Candida Albicans ve Staphylococcus Aureus'un Tek ve Karışık Kültürleri Üzerinde Antibiyofilm Etkinliği 421

Kasık Fıtıklarının Prezantasyonu ve Cerrahi Yaklaşım.....423

Kefir, Yüksek Fruktozlu Mısır Şurubu ile Beslenen Sıçanların Mandibulasında İnflamasyonu Baskıladı.....425

Kemirgenlerde Bilişsel Fonksiyonların Değerlendirilmesinde Morris Su Labirent Testi ve Güncel Modifikasyonları 426

Kırık İyileşmesinde Sigara İçmenin Etkisi:Tehlikenin Farkında mıyız?.....428

Klavikula Kırıklarında Uygulanan Tedavi Yöntemlerinin Klavikula Uzunluğuna ve Fonksiyonuna Etkisi 429

Klinik Öncesi Tıp Öğrencilerinde Covid-19 Pandemisinin Uyku Kalitesi ve Mesleki Bakış Açısına Etkisi 431

Kolonoskopi Görüntüleri Kullanılarak Lokal İkili Model Parametrelerinin Poliplerin Sınıflandırma Performansı Üzerindeki Etkisi 433

Kolorektal Adenomlarda Displazi Derecelendirmesinde Patologlar Arası Uyum 435

Koroner Arter Hastalığı Olan Hastalarda Tp-e/QT Oranının Syntax Skoru ile İlişkisi 437

Koroner Baypas Operasyonu Planlanan Hastalarda Monosit / Yüksek Dansiteli Lipoprotein Kolesterol Oranı İle Eşlik Eden Karotis Arter Hastalığını Öngörebilir Miyiz? 439

Kovid-19: Bir Üniversite Hastanesi Çalışanlarından Tekrarlı Kovid-19 Vakaları 441

Kronik Miyeloid Lösemi Nedeniyle Paternal Nilotinib Tedavisi Altında Gelişen Bir Gebeliğin Prenatal ve Neonatal Sonuçları 443

Kronik Öksürükle Başvuran Hastalarda Bronş Hiperreaktivitesinin Metakolin Bronş Provakasyon Testi ile Saptanması 445

Kronik Yaygın Kas-İskelet Sistemi Ağrısı Ve/veya Yorgunluk Yakınması Olan Hastalarda Majör Ozon Otohemoterapinin Ağrı, Yorgunluk ve Uyku Kalitesi Üzerine Etkisi 447

Kubitus Varus Cerrahisinde Lateral Kapalı Kama ve Ters-V Osteotomilerinin Karşılaştırması: Biyomekanik Çalışma 449

Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanseri Olan Olgularda Prognostik Faktörler ve PET/CT'deki Suv(Max) Değerlerinin Prognostik Önemi 451

Künt Travma Sonrası Nadir Bir Yaralanma: İzole Jejunal Perforasyon 453

Kuru Göz Hastalığında İnflamasyonun Koroid Kalınlığına Etkisi 454

Laktasyon Döneminde Beslenmenin Önemi ve Anne Beslenmesinin Bebeğin Tat Gelişimine Etkisi 456

Lateral Epikondilitli Hastalarda Önkol ve Bilek Ortezlerinin Ağrı Şiddetine Kısa Süreli Etkisi 458

Literatür Derlemesi Eşliğinde Sunulan Çok Nadir, Sıradışı Bir Olgu: Dev Preperitoneal Lipom 460

Lokal İleri Mide Kanserinde Laparoskopik Evrelemenin Rolü 461

Lomber Dar Kanallı Yaşlı Hastalarda Cerrahi Dekompresyonun Klinik ve Radyolojik Sonuçları 462

Lomber Disk Hernisi Olan Hastada Covıd 19'un Ağrıya Etkisi 464

Madelung's Deform ity With Osteoporos is A Case Report 466

Maternal Uygulanan Bisfenol-A'nın Sıçan Böbreğinin Gelişimi Üzerine Etkilerinin İncelenmesi 467

Meme İntraduktal Papıllomlarının P16, P53 ve Ki-67 İmmunohıstokimyasal Analizi Açısından Degerlendirilmesi 469

Meme Kanserinde Raket İnsizyon Tekniği İle Yapılan Onkoplastik Cerrahi Sonuçlarımız 471

Meme Kitlelerinin MRG Tekstür Analizi İle Histopatolojik ve Moleküler Özelliklerinin ve Neoadjuvan Tedaviye Yanıtının Korelasyonu 472

Menstrüel Regülasyon Sonrası Seçilen Kontraseptif Yöntemin Bir Yıl Sonraki Devamlılığı 473

Mersin Bölgesinde All Alt Tiplerinin Sıklığı 474

Metilmalonik Asidemili Hastada Konjenital Kalp Cerrahisi ve Anestezi Yönetimi 476

Mide Kanseri Hastalarında Prognostik Faktörler 478

Mide Kaynaklı Gastrointestinal Stromal Tümör Deneyimlerimiz 480

Mide Yerleşimli Gastrointestinal Stromal Tümörlerde Merkez Deneyimimiz 482

Migren Hastalarında Platelet/Lenfosit Oranının Vasküler Plak Sayısı İle İlişkisi 484

Mikroinsizyonel Katarakt Cerrahisinde Kümülatif Dağılmış Enerji (KDE) ve Diğer Cihaza Dayalı Parametrelerin Değerlendirilmesi: 258 Göz İçeren Bir Çalışma 485

Minimal İnvasiv Koroner By-Pass Cerrahisinin Avantajları 487

Miyokardiyal Köprüleşmenin Nadir Bir Klinik Yansıması 488

Multipl Sklerozda Brakiyal Pleksusun Shear Wave Elastografi İle Değerlendirilmesi 490

Nadir Bir Patojen, Chyrseobacterium Indologenes, Olgu Sunumu 492

Nadir Bir Vaka: İnkarsere Amyant Herni 494

Nadir Görülen Bir Vaka Sunumu İle İnce Barsak Adenokarsinomlarına Güncel Yaklaşım 495

Nadir Trombositopeni Nedeni;TAR Sendromu -Olgu Sunumu 496

Nar Suyunun Oksidatif Stress Üzerine Etkileri 498

Nazal Havayolu Direncinde Yüksek Rakımın Etkisinin Değerlendirilmesinde Rinomanometrik Ölçümler 500

Nazal Kemik Kırıklarında Adli Değerlendirme Olgu Sunumu 502

Nefes Darlığı İle Acil Servise Başvuran Covid 19 Hastalarında Pro Bnp'nin ve CRP/Albumin Oranının Klink Durumu Öngörmede Önemi 504

Non-Obez Polikistik Over Sendromlu Hastalarda İnsülin Direnci ve Serum Sitokin Seviyeleri 506

Nonkardiyak Torasik Cerrahi Hastalarında Postoperatif Supraventriküler Aritmi Sıklığı 508

Nöroblastom Hücrelerinde Timokinon ve 5-Fluorourasil'in Matriks Metalloproteinaz-3 (Mmp-3) Geni Promotör Metilasyonuna Etkisi 509

Nükleus Drop Olgularında Göz İçi Lens İmplantasyonunun Erken Dönem Göz İçi Basıncına Etkisini Değerlendirmek 511

Obez ve Obez Olmayan Hastalarda Osteartrit Nedeni İle Total Diz Protezi Uygulanan Olgularda Postoperatif Komplikasyonların Değerlendirilmesi 513

Obezitenin Genç Yetişkinlerde Gelişen Hipertansiyona Etkisi 515

Off-Pump Koroner Arter Baypas Cerrahisinde Preopertatif Hemoglobin Düzeylerinin Hastanede Kalış Süresine Etkileri 517

Oleuropein ve Naringenin'in MAT-LyLu Hücreleri Üzerindeki Etkisinin miR-155-5p Ekspresyonu ile İlişkisi 519

Omentum Defektine Bağlı İnternal Herniasyon Vaka Sunumu 521

Omuz Yaralanmalarında Çevirimiçi Hasta Bilgilendirme Materyallerinin Doğruluğu, Güvenilirliği, Kalitesi ve Okunabilirliğinin Değerlendirilmesi 523

Orofaringeal Kanserinde Human Papilloma Virüs Durumunun İnvaziv Olmayan Yöntemlerle Tahmini 525

Pandemi Sonrası Entübasyon Alışkanlıklarında Değişiklik Oldu Mu? Anket Çalışması 526

Pankreatikoduodenektomi Sonrasında Pankreatik Fistül ve Gecikmiş Mide Boşalmasının Rekonstriksiyonla İlişkisi 528

Parotis Bezi Tümörlerinin Ayırıcı Tanısında Apparent Dıffusıon Coefficıent (ADC) Değerlerinin Yeri 530

Parotis Karsinomu Metastazının Harrington Yöntemi ile Rekonstruksiyonu: Vaka Sunumu ..532

Pelvik İnsidans Bazlı Rölatif Radyografik Parametrelerin Alt Ekstremite Kompanzasyonları İle Korelasyonları....534

Penetran Pediatrik Göz Yaralanmalarında Pediatrik Oküler Travma Skorunun Prognostik Değeri 536

Penis Kalınlaştırıcı Bir Yöntem Olarak Düşük Yoğunluklu Ekstrakorporeal Şok Dalga Tedavisi Kullanılabilirmi' 538

Periferik Arter Hastalığı Nedeniyle Femorapopliteal Bypass Yapılan Hastalarda Acil Greft Embolektomilerinin Başarısına Etki Eden Risk Faktörlerini ve Greft Embolektomi Endikasyonunda Glass Skorlasının Rolü 539

Perikadiyektomi İle Kronik Venöz Ülser Tedavisi 540

Perkütan Koroner Girişim Sonrası St Segment Yükselmeli Miyokard Enfarktüsünde Adiponektin ve Kopeptin Düzeyleri ile Uzun Süreli Kardiyovasküler Mortalite Arasındaki İlişki 541

Perkütan Koroner Girişim Uygulanan St Segment Yükselmeli Miyokard Enfarktüslü Hastalarda İskemi Modifiye Albümin (İMA) Kontrast İlişkili Nefropatiyi Öngörebilir Mi? 543

Perkütan Litotripsi Sonrası Oluşan Renal Arter Psödoanevrizmasının Girişimsel Yolla Koil Embolizasyonu....545

Perkütan Nefrolitotomi Komplikasyonları ve Komplikasyonları Etkileyen Faktörler 547

Persistent Left Superior Vena Cava Identified During Permanent Pacemaker Implantation in a Patient With Solitary Kidney 549

Piceatannol, Apoptotik Hücre Ölümünü Düzenleyerek Kolon Kanseri İlerlemesini Engeller...550

Pilotlarda İstanbul Mal de Debarquement Sendromu Semptom Ölçeğinin Uygulanması 552

Pitriyazis Likenoides ve Mikozis Fungoidesin Etyopatogenezinde İnflamazomun Rolü....554

Poliglaktin ve Polipropilen Sütür İle Yapılan Müllerektomi Ameliyatının Erken Dönem Konfor Sonuçlarının Karşılaştırılması....556

Polikistik Over Sendromlu Kadınlarda Adrenal-Ovaryan Steroid Hormonlar İle 2-4 Parmak Oranının İlişkisi 558

Post-Polio Syndrome and Anesthesia 560

Posterıor Malleol Kırığı Olan Hastalarda Plak veya Kanüle Vida Uygulamasının Klinik Sonuçlara Etkisi....561

Postlingual İşitme Kayıplı Koklear İmplant Kullanan Yetişkin Bireylerin Temporal İşitsel İşlemleme Becerilerinin İncelenmesi....563

Prazosinin Depresyon, Anksiyete, Öğrenme ve Bellek Üzerine Etkilerinin Araştırılması 565

Prematüre Retinopatisi Tedavisi İçin Yapılan İntravitreal Ranıbızumab Sırasında Ön Kamaraya Hava Girmesi....567

Prepapiller Vasküler Loop: Olgu Sunumu ve Literatür İncelemesi 569

Preterm Doğum Eyleminde Subklinik İntraamniyotik Enfeksiyon Oranı ve Enfeksiyonu Belirlemede Amniyotik Sıvı Analizlerinin Rolü 570

Prostat Kanseri Kemik Metastazlı Hastalarda PSMA Suvmax Değeri İle Radyoterapiye Yanıt Arasındaki İlişki 572

Prostat Kanserli Hastalarda Metilentetrahidrofolat Redüktaz A1298C Gen Varyasyonunun Rolünün Araştırılması 573

Psödohipertansiyonun Görülme Sıklığı İle Psödohipertansiyonda Osilometrik ve Kaf Yöntemlerinin Güvenilirliği, Osler Manevrasının Duyarlılığı 575

Psödotümör Orbita(İdiyopatik Orbital İnflamatuar Sendrom) Vakasında Radyoteranin Yeri:Olgu Sunumu 577

Ratlarda Deneysel Serebral İskemi Sonrası Riociguat ve Resveratrol Kombine Tedavinin Nöroprotektif Etkilerinin Araştırılması 578

Ratlarda Kronik Kısıtlama Stresinin Mekânsal Bellek ve Hipokampal BDNF Düzeyine Etkisi 579

Relationship Between the Atherogenic Index and Collateral Index in Patients With Coronary Chronic Total Occlusion 581

Renal Biyopsi Örneklerinin Histopatolojik Değerlendirilmesi ve Kanama Komplikasyonu Risk Faktörleri 582

Ribozomal Protein L10 ve L41'in Meme Kanseri Moleküler Alt Tipleriyle İlişkisi 584

Salsa Dansı Yapan Bireylerde Vestibüler Sistem Değerlendirilmesi 586

Sekonder Koruma Amacıyla Oral Antıkoagülan Tedavı Uygulanan Hastaların Retrospektıf Değerlendırmesı 587

Servikal Diskektomiye Bağlı Gelişen Postoperatif Hayatı Tehdit Edici Hematom 589

Servikal Kanser Sonrası Gelişen Stewart-Treves Sendromu 591

Servikal Olgunlaşma ve Dilatasyon Döneminde Serum Hidroksiprolin Düzeyindeki Değişiklikler 592

Sezaryen Skarında Yerinde Molar Gebelik: Olgu Sunumu 594

Sezaryen Sonrası Yoğun Bakımda Takip Edilen Obstetrik Covıd-19 Pozitif Hastalar: 7 Olgu. 595

Sıçanlarda Deneysel Karaciğer İskemi-Reperfüzyon Modelinde Karaciğer Hasarının Değerlendirilmesi ve Bu Hasara Mitotempo'nun Etkileri 597

Sıçanlarda Oluşturulan Ovaryen Hiperstimulasyon Sendromunun Şiddetine Bağlı Olarak Böbrek, Karaciğer ve Akciğere Etkilerinin Histomorfolojik ve Histopatolojik Değerlendirilmesi 599

Siklofosfamidin Genç Sıçan Beyincikleri Üzerindeki Olumsuz Etkisinin Stereolojik Yöntemle Araştırılması 601

Simülatör Hastalık Ölçeği Siber Hastalığıda Ölçebilir Mi? 603

Sınırlı Evre Küçük Hücreli Akciğer Kanserinde C-Kit ve VEGF Ekspresyonunun Prognostik Önemi 605

Sıradan Semptom, Ölümcül Neden; İzole İnternal İliak Arter Anevrizma Rüptürü 607

Sirkadiyen Ritim Bozukluğunun Diyabet Belirteçleri Üzerine Etkisi 608

Sirkadiyen Ritim Bozulması ve Bağırsak Geçirgenliği İlişkisi 610

Sphingomonas Paucimobilis Bakteriyemisi: Ölümcül Seyreden Bir Sepsis Olgusu 612

St-Segment Yüksekliği Olmayan Miyokard Enfarktüslü Hastalarda Bir Yıllık Mortaliteyi Öngörmede CHA2DS2-VASC Skorunun Değeri 614

Stabil Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı Şiddetine Göre Retina Mikrovaskülaritesinin Değerlendirilmesi ve Pulmoner Parametrelerin Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Bulguları İle Korelasyonu 616

Stafilokoksik Haşlanmış Deri Sendromu: Bir Olgu Sunumu 618

Subakut Covid-19 Hastalarında Cinsiyete Göre Fiziksel ve Mental Durumun İncelenmesi: Pilot Çalışma 619

Subklinik Hipotiroidili Hastalarda HSCRP ve HOMA IR Kardiyovasküler Olayları Predikte Eder Mi? 621

Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Nörolşirurji Anabilim Dalının 4 Yıllık Kifoplasti Deneyimi 623

Suprapatellar Yağ Yastığı Sıkışması: Patellofemoral Anatominin MRI'da En Kapsamlı Değerlendirmesi 625

Sürekli Alerjik Rinit Tanılı Hastaların Diyetlerinden İşlenmiş Şeker, Süt ve Trans-Yağ Asitlerinin Kesilmesinin ECP, Il-4 ve Il-31 Üzerine Etkileri 627

Tek Taraflı Proptosize Neden Olan Frontal Sinüs Mukoseli 629

Tek Taraflı Serebral Perfüzyon İle Aort Cerrahisi Uygulanan Hastalardaki Willis Poligonu Varyasyonlarının Değerlendirilmesi 630

Tek Taraflı Serebral Perfüzyon İle Aort Cerrahisi Uygulanan Hastalardaki Willis Poligonu Varyasyonlarının Değerlendirilmesi 632

Tekrarlayan Düşükleri Olan Annede 15. Kromozomda Tespit Edilen Robertsonian Tipi Translokasyon Vakası 634

Tektonik Penetran Keratoplasti Uygulanan Mikrobiyal Keratit Olgularında Demografik ve Klinik Özellikler 635

The Relationship Between Myocardial Perfusion Spect and Exercise Tredmill Test With Fractional Flow Reserve 636

Thoracophagus: Yapışık İkizlik Olgu Sunumu 637

Tıp Fakültesi Öğrencileri Arasında İnternet Bağımlılığı Sıklığı ve Sosyodemografik Özelliklerle İlişkisi 638

Toraks Bilgisayarlı Tomografisi ve Covıd-19 RT-PCR: Sınırlı Kaynak Ortamında İki Tanı Testinin Hikayesi 640

Torokolomber Transvers Proçes Kırıklarında Tedavi Yöntemleri ve Sonuçları 641

Total SFA Oklüzyonlarında Kontralateral Yaklaşım Tecrübelerimizde Kısa Dönem Sonuçlarımız 643

Trakya'daki 1., 2., 3. Basamak Hekimlerinin Zoonotik Hastalıklara Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi 644

Trombolitik Tedavi Uygulanmış İnme Hastalarında Atriyal Fibrilasyonun Hemorajik Transformasyon Üzerine Etkisi-Tek Merkezli Vaka Serisi 646

Türkiye Popülasyonunda Perkütan Koroner Girişim Uygulanan Akut Koroner Sendromlu Hastalarda Obezite Paradoksu ve Uzun Dönem Kardiyovasküler Sonuçlar 648

Türkiye'de Büyük Eklemlerin Travmatik Çıkıklarının Epidemiyolojik Özellikleri:Retrospektif Çalışma 650

Twelve-Month Outcomes of Drug-Eluting Balloon Angioplasty Alone in Treatment of Femoropopliteal Arteries 652

Üçüncü Basamak Kanser Ağrısı Tedavisinde Kullanılan Opioıdin Etkileri 653

Üniversite Öğrencilerinde Çocukluk Çağı Olumsuz Yaşantılarının Anksiyete ve Depresyon Üzerine Etkisi 655

Üreme Dönemindeki Kadınlarda Vitamin D'nin Eritrosit İndeksleri ve Vitamin B12 Düzeyleri ile İlişkisinin İncelenmesi 657

Üriner Sistem Rekonstrüksiyonu Uygulanmış Nörojen Mesaneli Hastalarda Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi 659

Usher Sendromunda Robotik Koklear İmplant Cerrahisi Deneyimi 660

Üst Ekstremite Primer Kemik Lenfomalı Üç Hastamızın Klinik ve Histopatolojik Bulguları .. 662

Uterin İntramural Lipoma, Nadir Bir Olgu ve Histopatolojik Özellikleri 663

Uyku Apne Sendromlu Hastaların Tedavi Öncesi Değerlendirilmesi 664

Vagal Sinir Stimülasyonu ve İnhibisyonunun Obez Karaciğer Üzerine Olası Etkilerinin İncelenmesi 666

Variant Covıd-19 İçin Yataklı Servise Alınan Hastalarda Görülen Otorinolaringolojik Belirtiler 667

VKORC1 VE CYP2C9 Mutasyonları Warfarin Rezistansına Yol Açar Mı? 669

WAG/Rij ve Wistar Erkek Ratlarda Adolesan Dönemde Alkol Tüketimi ve Tercihlerininkarşılaştırılması 671

Yanık Hastalarında Prognostik Nütrisyonel İndeks İle Mortalite İlişkisi 673

Yaşlılarda Kardiyoversiyon Sonrası İkinci Ayda Sinüs Ritmi İdamesindeki Başarı: Retrospektif Tek Merkezli Çalışma 674

Yeni Sentezlenen Terpiridin Analoğu Komplekslerinin Antikanser ve Apoptotik Etkilerinin Araştırılması 675

Yeni Tanı Hipertansiyon Hastalarının Elektrokardiyogram Parametrelerinin Sağlıklı Kontrol Grubuyla Karşılaştırılması 677

Yeni Tip Koronavirüs Hastalığı (Covıd-19) Nedeniyle Hastanede İzlenen Çocukların Epidemiyolojik, Klinik, Laboratuvar Bulgularının ve Prognozlarının Değerlendirilmesi Tek Merkez Deneyimi 679

Yenidoğan Döneminde Mesane Ekstrofisi ve Erken Dönem Sonuçlar 681

Yenidoğan Döneminde Teratom Vakaları ve Erken Dönem Sonuçlar 682

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde İntravenöz İmmünglobulin Kullanımı: Retrospektif Bir Çalışma 683

Yoğun Bakımda Sars-Cov2 Enfeksiyonu ve Akut Myopati 685

Yoğun Bakımda Subklavyen Venöz Kateter Malpozisyonu: İki Olgu Sunumu 686

Yüksek Güvenlikli Adli Psikiyatri Servisinde Çalışan Hemşirelerde Eşduyum Yorgunluğu 687

Yumuşak Doku Tümörlerinin Tanı ve Ayırıcı Tanısında Yeni İmmünohistokimyasal Belirteçlerin Öneminin Değerlendirilmesi 688

Inhibitory Effect of Cellular Rna Polymerase II-CTD On Influenza a Virus Rna Polymerase . 690

The Human MTCH2 Protein Has a Negative Effect On the Influenza a Virus Replication 691

Anatomi Alanında Teknoloji Kullanımı: 3 Boyutlu Baskı Teknolojisi 692

Covid-19 MRNA Aşısı Sonrası Geç Dönem Komplikasyon 'senkop' 693

Folik Asit Eksikliğinin Endometriyum Yüzey Epiteline Etkisi 694

Genç Bir Hastada Femoroasebular İmpingement Sendromu 695

İşitme Cihazlarında Sınırsızlık: Yapay Zeka ve Makine Öğrenimi 697

Sistemik Hipertansiyonu Olan Hastalarla Sağlıklı Gönüllülerin Koroid Kalınlığının EDI-OCT İle Karşılaştırılması 699

Son Dönem Böbrek Yetmezliği Hastalarında Vasküler Kalsifikasyonu Etkileyen Moleküler Yolakların Doku Düzeyinde Araştırılması.....701

Bir Köpekte Karşılaşılan Torako-Abdominal Demir Çubuk Penetrasyonu.....703

Dermanyssus Gallinae'nin Zoonoz Potansiyeli: Evlerde Güvercin Yuvaları Kaynaklı Kırmızı Kanatlı Akarı İstilası 704

Gıda Kaynaklı Paraziter Patojenler.....706

ÖZETLER

ABSTRACTS

Presentation ID / Sunum No= 165

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Göçün Çocuklar Üzerindeki Etkisi

Araştırmacı Esra Yurt[1], Doç. Dr. Gülseren Keskin[1]

[1]Ege Üniversitesi
**Corresponding author: Esra Yurt*

Özet

Dünyanın dört bir yanından haberler, sayısız çocuğun göç sırasındaki kazalardan veya belirlenemeyen hastalıklardan ölmesiyle sonuçlanan göçte karşılaşılan tehlikelere dikkat çekiyor. Bu doğrultuda makalemizde göçün çocukların ruh sağlığı üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.Pubmed, EBSCO, Science Direct, Google Akademi gibi akademik veri tabanları üzerinde "göç, göçmen çocuk, göçmen çocuk sağlığı" gibi anahtar kelimeleri kullanarak sistematik bir literatür taraması yapılmıştır.2017-2021 döneminde 915 makale bulunmuş,212 makale dışlanmış 703 araştırma çalışma kapsamına alınmıştır.Dünya çapında 250 milyondan fazla insan, doğduğu ülkenin dışında yaşıyor ve bu, yüzyılın başından bu yana küresel göçte %49'luk bir artışı temsil ediyor.2016 yılında, dünya çapındaki 22,5 milyon mültecinin yarısı 18 yaş ve altındaydı ve her yıl %1'den azı yeniden yerleştirilmektedir. Göçmen ailelerde yaklaşık 4 milyon çocuğun kayıt dışı bir ebeveyni vardır.Araştırmalar, ebeveyn ayrılığı ve dışlanmayı içeren olumsuz çocukluk deneyimleri ile ruhsal sağlık iyilik hali arasında önemli bir ilişki olduğunu göstermiştir. Çeşitli araştırmalar, göçmen toplulukların karşılaştığı ruhsal sorunlardan ve tedaviye ulaşımla ilgili engellerden bahsetmiştir. Savaşın olduğu, yoğun çatışma yaşanan bölgelerde savaştan etkilenen ve yerinden edilmiş gruplar arasında değişken ancak genel olarak yüksek ruhsal hastalık oranları göstermektedir. İsveç ve Avustralya'da yeniden yerleştirilen mültecilerle yapılan iki çalışmada, bu topluluk örneklerinin %46'sının hem TSSB hem de Majör Depresif Bozukluğa sahip olduğunu bulunmuştur. Bir başka araştırmada, kayıtsız göçmen ebeveyni olan çocukların dörtte üçünün, gelirlerinin oldukça düşük olduğunun, bulundukları ülkelerde yoksulluk seviyesnin de altında yaşadıkları belirlenmiştir.Genç mültecilerde ve savaşa maruz kalan çocuklarda yaygın olarak bildirilen ruhsal sorunlar arasında bedensel şikayetler, uyku sorunları, davranış bozukluğu, sosyal geri çekilme, dikkat sorunları, genel korku, aşırı bağımlılık, huzursuzluk ve sinirlilik ve ayrıca akran ilişkilerindeki zorluklar yer almaktadır.Göçün ruhsal sağlık üzerinde oldukça olumsuz etkilere yol açtığı belirlenmiştir. Özellikle çocuk grubunda göçün çocuklar üzerinde travmatik etkileri olduğu saptanmıştır. Mülteci çocukların topluma kazandırılmasında ruh sağlıklarının korunması önemlidir ve olası ruhsal sorunlara yönelik koruyucu ve rehabilitasyona yönelik girişimler planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Göçmen Çocuk, Göçmen Çocuk Sağlığı

Effect of Migration on Children

Abstract

News from around the world highlights the dangers faced in migration, with countless children dying from accidents or unidentified diseases during migration. In this direction, our article aimed to evaluate the impact of migration on children's mental health. Various studies have mentioned the mental problems faced by immigrant communities and the barriers to accessing treatment. It shows variable but generally high rates of mental illness among war-affected and displaced groups in areas of war and intense conflict. Two studies of resettled refugees in Sweden and Australia found that 46% of these community samples had both PTSD and Major Depressive Disorder. In another study, three-quarters of children with undocumented immigrant parents It has been determined that their incomes are quite low and they live below the poverty level in the countries they live in. It is important to protect the mental health of refugee children in reintegrating them into society, and preventive and rehabilitation interventions should be planned for possible mental problems. Commonly reported mental health problems among young refugees and children exposed to war include somatic complaints, sleep problems, behavioral disorders, social withdrawal, attention problems, general fear, overdependence, restlessness and irritability, as well as difficulties in peer relationships. was found to have very negative effects. It has been determined that migration has traumatic effects on children, especially in the child group.It has been determined that migration causes quite negative effects on mental health. It has been determined that migration has traumatic effects on children, especially in the child group. It is important to protect the mental health of refugee children in reintegrating them into society, and preventive and rehabilitation interventions should be planned for possible mental problems.

Keywords: Migration, Migrant Child, Migrant Child Health

Presentation ID / Sunum No= 393

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2920-5694

Spirulina Platensis ve Fikosiyanin Katkılı Yoğurtların Fizikokimyasal Özelliklerinin İncelenmesi

Elif Nur Gökçurak[1], Dr. Öğretim Üyesi Önder İdil[1], Arş. Gör. Dr. Umut Çelikoğlu[1], Arş.Gör. Emine Çelikoğlu[1]

[1]Amasya Üniversitesi
**Corresponding author: Elif Nur Gökçurak*

Özet

Fonksiyonel gıdalar; vücudun temel besin öğelerine olan ihtiyacı karşılamanın ötesinde insan fizyolojisi ve metabolik fonksiyonlar üzerinde ilave faydalar sağlayan, bu sayede hastalıklardan korunmayı ve daha sağlıklı bir yaşama ulaşmayı sağlayan diyet ile gıda formunda tüketilebilen, sentetik bileşik içermeyen, sağlığı ve iyi hali geliştirici özelliklere sahip gıda ve gıda bileşenleri olarak tanımlanmaktadır. Siyanobakterilerden olan Spirulina platensis, zengin, protein, esansiyel yağ asidi, aminoasit, karotenoid, vitamin ve mineral içeriği yanında veriminin yüksek oluşu ve ekonomik üretim koşulları ile de dikkat çekicidir. Fikosiyanin, yoğun mavi rengi ile karakterize edilen phycobiliprotein (PBP) ailesinden bir proteindir. Çalışmamızda katkısız (kontrol), Spirulina platensis katkılı ve Sprulina platensis'ten ekstrakte ettiğimiz fikosiyanin katkılı üç farklı yoğurt üretilmiştir. Ürettiğimiz yoğurtların titrasyon asitliği tayini, probiyotik bakteri sayısı, protein ve kuru madde miktar tayini analizleri yapılmıştır. Yoğurda eklediğimiz maddelerin fizikokimyasal özelliklerine etkileri incelenmiştir. Spirulina ve fikosiyanin katkılı yoğurtlarda kontrol yoğurduna kıyasla titrasyon asitlik değeri, probiyotik bakteri sayısı ve protein miktar değerleri yüksek bulunmuştur. Kuru madde oranlarında üç yoğurt arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Çalışma sonucunda Spirulina platensis ve fikosiyanin katkısıyla protein içeriği yüksek yoğurtlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Fonksiyonel Gıda, Yoğurt, Probiyotik, Spirulina Platensis, Fikosiyanin

Investigation of the Physiochemical Properties of Yogurt With Spirulina Platensis and Phycocyanin

Abstract

Functional foods; Food and food components that do not contain synthetic compounds, have health and well-being-enhancing properties, can be consumed in the form of diet and food, providing additional benefits on human physiology and metabolic functions beyond meeting the body's need for basic nutrients, thus ensuring protection from diseases and achieving a healthier life is defined as. Spirulina platensis, one of the cyanobacteria, is notable for its rich protein, essential fatty acid, amino acid, carotenoid, vitamin and mineral content, as well as its high yield and economic production conditions.

Phycocyanin is a protein from the phycobiliprotein (PBP) family, characterized by its intense blue color. In our study, three different yogurts were produced without additives (control), Spirulina platensis added and phycocyanin added, which we extracted from Sprulina platensis. Titration acidity determination, probiotic bacteria count, protein and dry matter amount analyzes of the yoghurts we produced were performed. The effects of the additives in yoghurt on the physicochemical properties were investigated. Titratable acidity value, number of probiotic bacteria and protein content were found to be higher in spirulina and phycocyanin added yoghurts compared to control yoghurt. There was no significant difference in dry matter ratios between the three yoghurts. As a result of the study, yoghurts with high protein content were obtained with the contribution of Spirulina platensis and phycocyanin.

Keywords: Functional Food, Yogurt, Probiotic, Spirulina Platensis, Phycocyanin

Presentation ID / Sunum No= 400

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7067-5263

Ankiloglossi ve Hipertrofik Labial Frenulumları Olan Olgunun Frenektomi İle Tedavisi

Dr. Öğretim Üyesi Zeliha Betül Özsağır [1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi Periodontontoloji Anabilim Dalı*

Özet

Amaç: Ankiloglossi, maksiller ve mandibular hipertrofik labial frenulumları olan olguda yapılan periodontal girişimlerin klinik olarak gösterilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: 15 yaşında sistemik sağlıklı sigara kullanmayan kadın hasta dil hareketlerinde kısıtlılık ve konuşmada yaşadığı zorluk şikayetiyle periodontoloji kliniğine başvurmuştur. Mirko sınıflandırılmasına göre; hastanın maksiller labial frenulumunda papiller ataşman tipi gözlenirken, mandibular labial frenulumunda papiller penetrasyon tipi görüldü. Kotlow'un sınıflandırmasına göre ise Sınıf IV ankiloglossi; kısa ve anterior insersiyon gösteriyordu. Yüksek kas ataşmanı gösteren maksiller labial frenuluma V plasti tekniği ile frenektomi işlemi uygulandı ve 5.0 propilen yuvarlak iğneli sütur kullanıldı. Ankiloglossi frenektomi yöntemiyle tedavi edildi ve 4.0 rezorbe olabilen sütur kullanılarak süture edildi. Mandibular labial frenuluma ise ER:YAG lazer kullanılarak frenektomi operasyonu yapıldı. Bulgular: Cerrahi operasyon sırasında herhangi bir komplikasyon ile karşılaşılmadı. Cerrahi tedavi sonrasında hasta Kotlow'a göre klinik olarak kabul edilebilir serbest dil hareketlerine sahipti. Operasyon sonrasında maksiller ve mandibular labial frenulum Mirko'nun sınıflandırmasına göre mukozal ataşman olacak şekilde iyileşmiştir. Sonuç: Ankiloglossi, maksiller ve mandibular hipertrofik labial frenulum için yapılan frenektomi operasyonları klinik olarak başarılı sonuç vermiştir.

Anahtar Kelimeler: Frenektomi, Frenulum, Ankiloglossi

Frenectomy Treatment of a Case With Ankyloglossia and Hypertrophic Labial Frenulum

Abstract

Objective: It is aimed to clinically demonstrate periodontal interventions in a case with ankyloglossia, maxillary and mandibular hypertrophic labial frenulum. Materials and Methods: A systemically healthy, non-smoker, 15-year-old female patient was admitted to the periodontology clinic with the complaint of limitation in tongue movements and speech problems. According to Mirko classification, papillary attachment type was observed in the maxillary labial frenulum of the patient, while papillary penetration type was observed in the mandibular labial frenulum. According to Kotlow's classification, this case belonged to Class IV ankyloglossia and showed short- anterior insertion. Frenectomy procedure was performed with V plasty technique to the maxillary labial frenulum showing

high muscle attachment and 5.0 propylene suture was used. Ankyloglossia was treated with frenectomy method and sutured using 4.0 resorbable sutures. Frenectomy operation was performed on the mandibular labial frenulum using ER:YAG laser. Results: No complications were encountered during the surgical operation. After surgical treatment, the patient had clinically acceptable free tongue movements according to Kotlow. After the operation, the maxillary and mandibular labial frenulum healed to become a mucosal attachment according to Mirko's classification. Conclusion: Frenectomy operations for ankyloglossia, maxillary and mandibular hypertrophic labial frenulum yielded clinically successful results.

Keywords: Frenectomy, Frenulum, Ankyloglossia

Presentation ID / Sunum No= 174

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7879-8150

Beyazlatıcı Ağız Gargaralarının Renklenmiş Kompozit Rezinin Renk Stabilitesi Üzerindeki Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Tuğba Ertürk Avunduk[1]

[1]*Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, beyazlatma etkinliği olan ağız gargaralarının renklendirilmiş nanohibrit kompozit rezinin renk stabilitesi (ΔEab) üzerindeki etkisini araştırmaktır. Yöntem: Nano-hibrit kompozit rezin materyalinden disk şeklinde (10 mm*2 mm) 30 adet numune hazırlandı. Örneklerin polisaj işlemi tamamlandıktan sonra 24 saat post-polimerizasyon için distile suda bekletildi. Başlangıç renk değerlerinin spektrofotometre ile ölçülmesinin ardından örnekler vişne suyuna daldırıldı. 14 günlük test periyodu sonrasında renk ölçümleri tekrarlandı ve renk değişim değerleri (ΔEab) hesaplandı. Örnekler 2 adet beyazlatıcı ağız gargarası ve distile suya daldırma durumuna göre rastgele 3 gruba (n=10) ayrıldı. 24 saat daldırma süresi ardından, renk ölçümleri tekrarlandı. Ölçülen parametrelerin istatistiksel analizleri için Kruskal-Wallis testi, ikili karşılaştırmalar için Tukey testi yapıldı. İstatistiksel anlamlılık eşiği p =.05 olarak tanımlandı. Bulgular: Tüm örnekler renklendirme işlemi sonrasında renk değişikliği gösterdi. Başlangıç ΔEab değerleri ile kıyaslandığında, beyazlatıcı gargaralar ve distile suya daldırma sonrasında tüm gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlendi (p<.05). Beyazlatıcı gargaralara daldırıldıktan sonra sadece Listerine grubunda klinik olarak kabul edilebilir renk değişikliği (ΔEab<3,3) gözlendi. Sonuç: Listerine ve Colgate beyazlatıcı gargara kullanımı renklendirilmiş kompozit rezinde renk iyileşmesine katkı sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Listerine, Colgate, Ağız Gargarası, Spektrofotometre, Kompozit

The Effects of Whitening Mouthwashes On Color Stability of the Stained Composite Resin

Abstract

Aim: The aim of this study was to investigate the effect of whitening mouthwashes on the color stability (ΔEab) of the stained nanohybrid composite resin. Methods: 30 disc-shaped (10 mm*2 mm) specimens were prepared from nanohybrid composite resin material. The samples were kept in distilled water for 24 hours for post-polymerization. After the initial color values were measured with a spectrophotometer, the samples were immersed in cherry juice. Following the 14-day test period, color measurements were repeated and color change values (ΔEab) were calculated. The samples were randomly divided into 3 groups (n=10) according to immersion in 2 whitening mouthwashes and distilled water. After 24 hours of immersion, color measurements were repeated. Kruskal-Wallis test was used for statistical analysis of the measured parameters and Tukey test was used for pairwise

comparisons. The threshold for statistical significance was defined as p =.05. Results: All samples demonstrated discoloration after immersion. A statistically significant difference was observed between all groups after whitening mouthwashes and distilled water immersion when compared with the initial ΔEab values (p<.05). The clinically acceptable discoloration (ΔEab<3.3) was observed only in the Listerine group after immersion in whitening mouthwashes. Conclusion: The use of Listerine and Colgate whitening mouthwash contributed to color recovery in the stained composite resin.

Keywords: Listerine, Colgate, Mouthwash, Spectrophotometry, Composite.

Presentation ID / Sunum No= 139

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6424-2250

Bilateral Gömülü Üst Kanin Dişlerin Multidisipliner Yaklaşım İle Tedavisi: Bir Vaka Raporu

Uzman Dr. Tufan Özaşır[1]

[1]*Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, bilateral gömülü üst kanin dişlerin multidisipliner yaklaşım ile uygulanan tedavilerini sunmaktır. Olgu sunumu: 41 yaşında kadın hasta, bilateral üst çene gömülü kanin dişlerin çekimi ve re-implantasyonu sonrası endodonti kliniğine yönlendirilmiştir. Klinik muayenede, reimplante kanin dişlerin komşu dişlere splint uygulaması ile sabitlenmiş olduğu görüldü. Radyolojik incelemede, reimplante kanin dişlerin çevresinde yaygın kemik kaybı izlendi. Klinik ve radyolojik muayene sonucunda dişlere kök kanal tedavisi planlandı. Dişlerin kemomekanik preparasyonu sonrasında kanallara kalsiyum hidroksit patı yerleştirildi ve giriş kaviteleri geçici dolgu ile restore edildi. 1 hafta sonra dişler asemptomatik olarak izlendi ve kök kanal dolgusu prosedürleri uygulandı. Bulgular: 7 ay sonraki takip randevusunda, dişler klinik olarak asemptomatikti ve radyolojik olarak çevre kemik dokularda iyileşme gözlendi. Sonuç: Gömülü kanin dişlerin tedavisinde multidisipliner yaklaşım ile başarılı sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Gömülü Kanin Diş, Kök Kanal Tedavisi, Reimplantasyon

Treatment of Bilateral Impacted Maxillary Canine Teeth With a Multidisciplinary Approach: A Case Report

Abstract

Aim: To present the treatment of bilateral impacted maxillary canine teeth with a multidisciplinary approach. Case Description: A 41-year-old female patient was referred to the endodontic clinic after the extraction and re-implantation of bilateral maxillary impacted canines. On clinical examination, it was observed that the re-implanted canines were fixed by splinting to the adjacent teeth. Radiological examination revealed extensive alveolar bone loss around the re-implanted canines. Root canal treatment was planned for the teeth as a result of clinical and radiological examination. After chemo-mechanical preparation of the teeth, calcium hydroxide paste was placed in the canals and access cavities were restored with temporary filling. After 1 week, the teeth were asymptomatic and root canal filling procedures were performed. Results: After 7 months at the follow-up visit, the teeth were clinically asymptomatic and healing was observed in the surrounding bone tissues in the radiological analysis.

Conclusion: Successful results can be achieved with a multidisciplinary approach in the treatment of impacted canines.

Keywords: Impacted Canines, Re-Implantation, Root Canal Therapy

Presentation ID / Sunum No= 129

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1743-1881

Bir Grup Türk Diş Hekiminin Çocuk Fiziksel İstismarına İlişkin Bilgi ve Deneyimleri

Uzman Elif Ballikaya[1]

[1]*Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry*

Özet

Giriş Bir çocuğun kaza sonucu olmayan fiziksel travması veya yaralanması, ihmalden sonra ikinci yaygın çocuk istismarı şekli olan çocuk fiziksel istismarından kaynaklanabilir. Fiziksel istismar vakalarının yaklaşık %75'inde, muayene sırasında diş hekimlerinin açıkça gözlemleyebildiği baş, boyun ve/veya ağız bölgelerinde yaralanmalar mevcuttur. Bu çalışma, bir grup Türk diş hekiminin çocuklara yönelik fiziksel istismara ilişkin bilgi ve deneyimlerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Yöntemler Hem genel hem de uzmanlardan oluşan 150 diş hekimine elektronik bir anket e-posta ile gönderildi. Diş hekimlerinin fiziksel istismar konusunda herhangi bir eğitim alıp almadıkları, çocuk fiziksel istismarının tanısal göstergeleri hakkındaki bilgileri ve geçmiş deneyimleri değerlendirildi. Sonuçlar: Anketin yanıt oranı %88'dir (n = 132). Katılımcıların %64,4'ü kadındır. Birçoğu (%80,3) özel hastanelerde/muayenehanelerde çalışmaktadır. Katılımcıların %28,8'i (n=38) doktora/uzmanlık eğitimi almıştır. Meslekteki ortalama deneyim yılı 10.65±5.5'dır. Diş hekimlerinin yarısından fazlası (%71,21) hem lisans eğitimleri sırasında hem de doktora/uzmanlık eğitimi sonrasında çocuk istismarı konusunda herhangi bir eğitim almadıklarını bildirmiştir. Katılımcıların 22'si çocuk fiziksel istismarından şüphelendiğini belirtirken, 10 katılımcı bunu bildirmiştir. Katılımcıların çoğu (96,96) çocuklara yönelik fiziksel istismar konusunda eğitim almayı talep etmiştir. Sonuç Diş hekimleri, fiziksel istismara uğrayan çocukları belirlemede önemli bir rol oynayabilse de Türk diş hekimlerinin çocuklara yönelik fiziksel istismar konusunda yetersiz eğitim almaları tanı koymayı zorlaştırabilmektedir. Bu sorunla ilgili olarak diş hekimlerinin eğitim ihtiyaçları karşılamak için daha fazla çaba gösterilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Fiziksel İstismarı, Teşhis, Diş Hekimi, Deneyim, Eğitim.

The Knowledge and Experiences of a Group of Turkish Dentists' Regarding Child Physical Abuse

Abstract

Introduction Non-accidental physical trauma or injury of a child may be originated from child physical abuse which is the second common form of child abuse after neglect. About 75% of physical abuse cases have injuries to the areas of head, neck, and/or mouth, that are obviously observable to the dentists during the examination. This study aims to evaluate the knowledge and experiences of a group of Turkish dentists' regarding child physical abuse. Methods An electronic questionnaire was e-mailed to 150 dentists consisting of both general and specialists. The status of whether the dentists received any

education regarding physical abuse, their knowledge about diagnostic indicators of child physical abuse, and their past experiences were evaluated. Results: The response rate was 88 % (n = 132). 64.4% of the participants were female. Many of them (80.3%) worked in private hospitals/practice. 28.8% (n=38) of the participants had doctorate/specialty training. The mean experience in the profession was 10.65±5.5. More than half of the dentists (71.21%) stated that they received no education about child abuse both during their undergraduate education and after doctorate/specialty training. 22 of the participants suspected child physical abuse but 10 participants reported it. Most of the participants (96.96) demanded to receive training about child physical abuse. Conclusion Although dentists can play a significant role to identify physically abused children, inadequate education of Turkish dentists on child physical abuse may complicate the ability to diagnose. More efforts should be exerted to meet the educational needs of dentists to this problem.

Keywords: Child Physical Abuse, Diagnose, Dentists, Experience, Education

Presentation ID / Sunum No= 288

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0003 0692 9681

Bulk-Fill Kompozit Rezinlerin Renk Stabilitesine Yüzey Cilalarının Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Ebru Uslu Cender[1]

[1]*Ordu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim dalı*

Özet

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, yüzey cila uygulamalarının dual-cure bulk-fill (DCBF) ve light-cure bulk-fill (LCBF) kompozit rezin materyallerinin renk stabilitesi üzerindeki etkisini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmada bir adet dual-cure bulk-fill (DCBF) kompozit (Fill-Up! [COLTENE, Switzerland] ve 3M Filtek™ One Bulk Fill Restoratif [3M ESPE, USA], X-trafil [VOCO, Cuxhaven,Germany] ve SDR Plus [DENTSPLY, Germany] olmak üzere üç adet light-cure bulk-fill (LCBF) kompozit kullanılarak toplamda 80 örnek disk şeklinde 2*8 mm boyutlarında hazırlandı. Her bir kompozit rezin grubunda hazırlanan örnekler geleneksel olarak polisaj yapılan (kontrol) ve cila uygulanan (deney grubu) şeklinde 2 gruba ayrılarak (n=10) kahve solüsyonunda 37C°'de 7 gün boyunca bekletildi. Kompozit rezin örneklerin CIELab color parametreleri kahvede bekletilmeden önce ve bekletildikten sonra digital bir spektrofotometre cihazı (Vita Easy Shade; Vita Zahnfabrik) ile ölçüldü. Renk değişim değerleri CIEDE2000 (ΔE00) formülü kullanılarak hesaplandı. Renk değişim verileri için kompozit rezinler arası karşılaştırmalar tek yönlü ANOVA varyans analizi ile yapıldı. Alt grup karşılaştırmaları için Tukey HSD çoklu karşılaştırma testi kullanıldı. Bulgular: En yüksek ΔE değeri (6.2930±0.150) kontrol grubunda; SDR-Plus bulk Fill kompozit rezininde; en düşük ΔE değeri (2.8146±0.086) ise Biscover cila uygulanan Filtek One bulk fill kompozit rezininde elde edildi. ΔE verileri istatistiksel olarak analiz edildiğinde; cila uygulanan kompozit rezin grubu ile geleneksel polisaj yapılan kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık meydana geldiği gözlendi (P=0,0001). Sonuçlar: Farklı yüzey işlemleri kompozit rezinlerin renk stabilitesinde farklı etki oluşturmuştur. DCBF kompozit rezinler ile LCBF kompozit rezinlerin renk stabilitesi benzer bulunmuştur. Kompozit rezinlerin renk stabiliteleri rezinin yapısal özelliklerinden ve cila uygulamalarından etkilenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dual-Cure Kompozit, Bulk-Fill, CIEDE2000, Biscover, Renk Stabilitesi, Spektrofotometre.

The Effect of Surface Sealants On the Color Stability of Bulk-Fill Composite Resins

Abstract

Purpose: The aim of this in vitro study was to evaluate the effect of surface sealant applications on the color stability of dual-cure bulk-fill (DCBF) and light-cure bulk-fill (LCBF) composite resin

materials. Materials and Methods: A dual-cure bulk-fill (DCBF) composite (Fill-Up! [COLTENE, Switzerland] and three light-cure bulk-fill (LCBF) composites (3M Filtek™ One Bulk Fill Restorative [3M ESPE, USA], X-trafil [VOCO, Cuxhaven, Germany] and SDR Plus [DENTSPLY, Germany] were used to prepare a total of 80 samples in the form of discs with dimensions of 2*8 mm. Samples prepared in each composite resin group were divided into two groups (n=10) as traditionally polished (control) and sealant agent coupled (experimental group) and, were kept in coffee solution at 37°C for 7 days. CIELab color parameters of composite resin samples were measured with a digital spectrophotometer device (Vita Easy Shade; Vita Zahnfabrik) before and after they were kept in coffee. Color change values CIEDE2000 (ΔE00) were calculated using the formula. Comparisons between composite resins for color change data were conducted with one-way ANOVA analysis of variance. Tukey HSD multiple comparison test was used for subgroup comparisons. Results: The highest ΔE value (6.2930±0.150) was found in SDR-Plus bulk Fill composite resin in the control group; The lowest ΔE value (2.8146±0.086) was obtained in Filtek One bulk fill composite resin coupled with Biscover agent. When ΔE data were analyzed statistically, a statistically significant difference was observed between the sealant agent coupled group and the conventional polished group (P=0.0001). Results: Different surface treatments had different effects on the color stability of composite resins. Color stabilities of DCBF composite resins and LCBF composite resins were found to be similar. The color stability of composite resins was affected by the structural properties of the resin and the varnish applications.

Keywords: Dual-Cure Composite, Bulk-Fill, CIEDE2000, Biscover, Color Stability, Spectrophotometer.

Presentation ID / Sunum No= 338

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5961-4996

Clinical Aspect of Ectodermal Dysplasia

Dr. Öğretim Üyesi Yasemin Yavuz[1]

[1]*Harran Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Ektodermal displazi (ED), ektodermden gelişen iki ve/veya daha fazla dokunun anormal gelişimi ile tanımlanan büyük karmaşık genetik bir bozukluk grubudur. ED; dişler, cilt, saç, tırnaklar ve ter bezleri gibi dokuların gelişimini ve fonksiyonunu etkiler. Bu çalışmada, yaşları 1,5 ile 45 arasında değişen toplam 45 ED vakasının klinik bulguları değerlendirilerek karşılaştırıldı. Tüm hastalar tanı için titiz bir şekilde klinik muayeneden geçirilerek vakalardaki major dental anomaliler incelendi. Muayenede dişler, diş şekli anomalileri, mevcut diş sayısı, kafatası, yüz, saç, cilt, tırnaklar ve ter bezi incelenerek kayıt altına alındı. ED sadece dokuların anormal gelişimi ile kalmaz, ayrıca vakaların fizyolojik ve psikososyal yaşam kalitelerini de etkiler. Bu çalışmanın amacı, tüm ED vakalarımızın göstermiş oldukları klinik bulguları incelemek, değerlendirmek ve birbirleriyle karşılaştırmak, klinik sonuçları ileriki çalışmalar için araştırıcılara sunmak ve tanıtmaktır. Bu çalışmanın sonuçlarına göre diş hekimlerinin, ED vakalarının çiğneme, estetik, fonksiyon, fonasyon gibi klinik bulguları hakkında bilgi sahibi olacağı ve oral rehabilitasyon için gerekli tedavileri yapabileceği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Ektodermal Displazi, Farkındalık, Diş Hekimliği, Klinik Görünüm.

Clinical Aspect of Ectodermal Dysplasia

Abstract

Ectodermal dysplasia (ED) is a large group of complex genetic disorders characterized by the abnormal development of two and/or more tissues from the ectoderm. ED affects the development and function of tissues such as teeth, skin, hair, nails, and sweat glands. In this study, the clinical findings of 45 ED cases aged between 1.5 and 45 years were evaluated and compared. All patients underwent a rigorous clinical examination for diagnosis, and major dental anomalies in the cases were examined. In the examination, teeth, tooth shape anomalies, number of existing teeth, skull, face, hair, skin, nails and sweat gland were examined and recorded. ED not only affects the abnormal development of tissues, but also affects the physiological and psychosocial quality of life of cases. The aim of this study is to examine, evaluate and compare the clinical findings of participated ED cases with each other, to present and introduce the clinical results to researchers for future studies. According to the results of this study, it was thought that dentists would have information about the clinical findings of ED cases such as chewing, aesthetics, function, and phonation and could make the necessary treatments for oral rehabilitation.

Keywords: Ectodermal Dysplasia, Awarenes, Dentistry, Clinical Aspect.

Presentation ID / Sunum No= 135

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Çocukların Radyografik Deneyimleri ve Ebeveynlerin Radyasyondan Korunma Konusundaki Farkındalıklarının Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Gizem Erbaş Ünverdi[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Giriş: Diş hastalıklarının tanı ve tedavisinde periapikal, panoramik ve Bilgisayarlı Tomografiden (BT) oluşan diş görüntüleme yöntemleri sıklıkla kullanılmaktadır. Ancak diş radyografisi, hücre ve dokularda bazı yan etkilere neden olabilen iyonlaştırıcı radyasyon kullandığından dikkatli bir şekilde yönetilmelidir. Özellikle büyümekte olan çocuklar için radyasyona maruz kalma riski daha yüksektir.Bu çalışma, çocukların radyografik deneyimlerini ve ebeveynlerin radyasyondan korunma konusundaki farkındalıklarını değerlendirmeyi amaçlamıştır. Yöntemler: Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde çocuklarına diş röntgeni çektiren ebeveynlere anket uygulanmıştır. Ankette anne ve babaların demografik özellikleri, çocuklarının önceki radyografi deneyimleri, radyasyona maruz kaldıklarında radyasyondan koruyucu boyunluk veya önlüğü olup olmadığı ve radyasyonun zararları ile ilgili bilgiler sorulmuştur. Verilerin tanımlayıcı istatistikleri SPSS yazılım programı kullanılarak yapılmıştır. Bulgular: Ankete otuz beş ebeveyn katılmıştır. Çocukların yaş ortalaması 8,68±2,81 (min 4 max 14) olup 20'si kızdır. Yirmi yedi ebeveyn (%77,1), çocuklarının daha önceden çekilmiş bir radyografisi olduğunu ve 21'i en az bir diş radyografisi olduğunu bildirmiştir. Sadece iki çocuğa daha önceki diş radyografileri için radyasyon koruyucu boyunluk veya önlük uygulanmıştır. Mevcut ziyaret günü için, çocukların hiçbirine radyasyon koruyucu uygulanmadığı bildirilmiştir. Hastaların beşinde net olmayan radyografi nedeniyle radyografi tekrarı olmuştur. Ebeveynlerin %48,6'sı dental radyografinin etkileyebileceği organlar hakkında fikrinin olmadığını belirtmiştir. Sonuç: Çalışmanın bulguları radyasyondan korunma prosedürlerinin katı bir şekilde uygulanmadığını ve ebeveynlerin radyasyondan korunma konusundaki bilgi ve bilinçlerinin geliştirilmesi gerektiğini göstermektedir. Ulusal otorite tarafından belirlenen standartlara uygun olarak radyasyondan koruyucu ekipman kullanımı ve uygulamaların takibinin yapılması, çocukların radyasyonun zararlı etkilerine karşı korunması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn, Çocuk Diş Hekimliği, Dental Radyografi, Farkındalık, Radyasyon

The Radiographic Experiences of Children and Awareness of Parents About Radiation Protection: Pilot Study

Abstract

Objectives: Dental imaging methods consisting of periapical, panoramic and Computed Tomography (CT) are frequently used in the diagnosis and treatment of dental diseases. However, dental radiography should be carefully managed since utilizes ionizing radiation, which can cause some side effects to cells and tissues. The risk from radiation exposure is higher for especially growing children. This study aimed to assess the radiographic experiences of children and awareness of parents about shielding from radiation Methods: A survey was implemented to the parents whose children had any dental radiography at Hacettepe University Faculty of Dentistry. The questionnaire consisted of questions on demographic characteristics of the parents, previous radiographic experiences of their children, whether they had any radiation collar or apron during exposure to radiation and knowledge on the damages of radiation. Descriptive statistics of data were performed using the SPSS software program. Results: Thirty-five parents participated in the survey. The mean age of the children was 8,68±2,81 (min 4-max 14) and 20 of them were female. Twenty-seven parents (77.1%) reported that their children had any previous radiograph and 21 of them had at least one dental radiograph. Radiation shielding collar or apron for previous dental radiographs were implemented only for two of the children. For the day of present visit, it was reported that none of the children were performed radiation shielding. Five of the patients had repetition due to unsharp radiograph. 48.6% of the parents stated that they had no idea about the organs that dental radiography could affect. Conclusion: Findings of the study suggest that the radiation shielding procedures are not strictly implemented and the knowledge and conscious of parents about radiation protection needs to be improved. The follow-up of the whether the radiation shielding equipment is used or not, should be performed and training programs for both dentists and radiology technicians in accordance with the standards set by the national authority will be of great importance.

Keywords: Awareness, Dental Radiography, Parents, Pediatric Dentistry, Radiation,

Presentation ID / Sunum No= 558

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5239-6164

COVID-19 Pandemisi Koşullarında Diş Hekimliği

Arş. Gör. Berkay Enes Güngör[1], Arş. Gör. Metehan Yılmaz[1],
Dr. Öğretim Üyesi Ongun Çelikkol[1]

[1]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Berkay Enes Güngör*

Özet

Giriş: SARS-CoV-2 ilk olarak 2019'da Çin'in Wuhan kentinde keşfedildi ve ne yazık ki küresel olarak yayılıp dünya çapında bir pandemi yarattı. Koronavirüsün (COVID-19) yayılması, etkilenen tüm ülkelerde tüm meslek grupları gibi diş hekimliği ve tıp fakülteleri için de önemli zorluklar yarattı. Bu çalışmanın amacı Covid-19 pandemisi sırasında ve sonrasında yapılması gereken dental işlemler için bir rehber oluşturmak ve diş hekimlerinin kendilerini nasıl daha etkili bir şekilde koruyabileceklerine dair yol göstermektir. OSHA (Occupational Safety and Health Administration), çalışanların COVID-19'a maruz kalma riskleri hakkında bir çalışma yayınladı ve düşükten çok yükseğe dört risk seviyesi belirledi. Aerosol üreten prosedürler uygulayan sağlık çalışanları en yüksek risk seviyesine girmektedir. Bu bağlamda Diş hekimlerinin riski de hafife alınmamalıdır. Materyal ve Metod: Covid-19 ve diş hekimliği ile ilgili çalışmalar incelenmiştir. Bu literatür incelemesi bilgisayar ortamında ‘’Pubmed’’ ve ‘’Google Scholar’’ veritabanları kullanılarak yapılmıştır. Araştırmaya dahil edilme kriterlerine uygun yayınlar çalışma kapsamına alınmış ve değerlendirilmiştir. Bulgular: Diş hekimleri günlük dental tedavi rutininde, su soğutma sistemi içeren farklı aletler kullanırlar. Bu aletler, su, tükürük, kan ve mikroorganizmaları içeren aerosol tabakayı büyük ölçüde artırarak hem diş hekimlerini hem de hastaları enfeksiyon riskine maruz bırakır. Bu nedenle diş hekimleri ve yardımcı personeller Covid-19’un olası bulaş yolları, enfeksiyon kontrolü, hasta taraması ve yönetimi, kişisel koruyucu ekipmanlar ve dezenfeksiyon konusunda bilgilendirilmelidir. Sonuçlar: Dental işlemler, virüs bulaşma yolları göz önüne alındığında yüksek enfeksiyon riski oluşturabilir. Bu yüzden dental tedaviler kaynaklı COVID-19 bulaşma riskini azaltmak için özellikle diş hekimleri için etkili önleme stratejileri geliştirmek çok önemlidir. Anahtar kelimeler: Covid-19, pandemi, diş hekimliği

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pandemi, Diş Hekimliği

Dentistry in Conditions of the Covid-19 Pandemic

Abstract

Introduction: SARS-CoV-2 was first discovered in 2019 in Wuhan, China, and has unfortunately spread globally, creating a worldwide pandemic. The spread of the coronavirus (COVID-19) has created

significant challenges for dental and medical schools, as well as all professional groups, in all affected countries. The aim of this study is to create a guide for dental procedures that should be done during and after the Covid-19 pandemic and to show how dentists can protect themselves more effectively. OSHA (Occupational Safety and Health Administration) published a study on employee exposure to COVID-19 and identified four risk levels from low to very high. Healthcare workers who perform aerosol-generating procedures are at the highest risk. In this context, the risk of dentists should not be underestimated. Material and Method: Studies on Covid-19 and dentistry were examined. This literature review was conducted in computer environment using "Pubmed" and "Google Scholar" databases. The publications that met the inclusion criteria were included in the study and evaluated. Results: Dentists use different instruments including water cooling system in their daily dental treatment routine. These instruments greatly increase the aerosol layer containing water, saliva, blood and microorganisms, exposing both dentists and patients to the risk of infection. For this reason, dentists and auxiliary personnel should be informed about possible transmission routes of Covid-19, infection control, patient screening and management, personal protective equipment and disinfection. Conclusions: Dental procedures can pose a high risk of infection given the ways of transmission of the virus. Therefore, it is very important to develop effective prevention strategies, especially for dentists, to reduce the risk of COVID-19 transmission from dental treatments. Keywords: Covid-19, pandemic, dentistry

Keywords: Covid-19, Pandemic, Dentistry

Presentation ID / Sunum No= 552

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3440-3217

COVID-19; Diş Hekimliği Öğrecilerinde Kaygı, Endişe ve Eğitim Durumlarına Etkisi

Arş. Gör. Özge Kırarslan Karagöz[1], Dr. Öğr. Üyesi Bengisu Yıldırım[1]

[1]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi
**Corresponding Author: Özge Kırarslan Karagöz*

Özet

Amaç:. Bu çalışmanın amacı COVID-19 pandemisinin diş hekimliği öğrencilerinde kaygı, endişe ve eğitim alanındaki etkisi incelemektir. Gereç ve Yöntem: COVID-19 pandemisinin diş hekimliği öğrencileri üzerinde etkisi incelenmiştir. Bu litaratür incelemesi bilgisayar ortamında "Pubmed", "Google Scholar" veritabanları kullanılarak yapıldı. Araştırmaya dahil edilme kriterlerine uygun yayınlar çalışma kapsamına dahil edilmiştir. Karşılaştırma sınırlılık ve sonuçlar açısından değerlendirimiştir. Bulgular: Öğrencilerin COVID-19 korunma tedbirlerini uygulama konusunda desteklenmesi, klinik ve teorik eğitimleri için alternatif çözümler üretilmesi gerektiği, uygulanan çevrim içi eğitimin geliştirilmesi gerektiği düşünülmüştür. Sonuçlar : Diş hekimliği fakültesi öğrencileri de bu süreçlerden etkilenmiş, eğitimleri için endişe duymuşlardır. Öğrenciler, COVID- 19 salgınından büyük ölçüde etkilendiği ve el becerilerini kaybetme korkusu, uzun vadeli planları üzerindeki sonuçlarına ilişkin kaygıya ve sınavlarla ilgili kaygıya neden olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Diş Hekimliği, Diş Hekimliğinde Eğitim

The Effect of Covıd-19, Anxiety, Concern and Educatıon of Dentistry Students

Abstract

Objective: The aim of the present study is to investigate the effect of coronavirus disease-2019 (COVID-19) on anxiety, concern and education of dentistry students. Material and Methods: The effect of the COVID-19 pandemic on dental students was studied. This literature review was done on "Pubmed" and "Google Scholar". A publications in accordance with the inclusion criteria were included in the study and evaluated in terms of comparison, limitation and results. Results: It has been determined that students should be supported in applying COVID-19 protection measures, alternative solutions for clinical and theoretical education should be produced and online education should be improved. Online education needs to be improved. Conclusion: The students of the faculty of dentistry were also affected by this situation and worried about their education. Students have been greatly affected by the COVID-19 pandemic, causing fear of losing their dexterity, anxiety about the consequences on their long-term plans, and anxiety about exams.

Presentation ID / Sunum No= 168

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9119-1209

Diş Hekimliği'nde 4 Boyutlu Yazıcılar

Dr. Burak Kaan Birgül[1], Prof. Dr. Begüm Güray Efes[1]

[1]İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Dr. Burak Kaan Birgül*

Özet

Günümüzde Dünya, 4 boyutlu (4D) baskı adı verilen devrim niteliğinde bir sürecin geliştirildiği yeni bir teknolojik çağa girmektedir. Bu yeni teknoloji, hızlı prototiplemede radikal bir değişime gidildiğinin göstergesi olmuştur. 4D olarak basılan nesneler, programlanmış işlevleri yerine getirebilmekte ve formlarını ve diğer niteliklerini değiştirebilmektedir. Şekil hafızalı polimerlerin diş hekimliğinde ortodonti, endodonti, protez, ağız cerrahisi ve implantoloji gibi uygulamaları mevcuttur. Deneysel dental 4D baskılar 2012'de başlamıştır. Teknoloji henüz ticari olarak mevcut olmasa da, katmanlı üretim kapasitesinde bir kuantum sıçramasını temsil etmektedir. 4D baskı, 3D baskılarla karşılaştırıldığında çok daha dar bir endüstriye sahiptirler ancak uzmanlar 2023'e kadar yılda yüzde 40 büyüyeceğini tahmin etmektedirler. 4-5 yıl içerisinde, programlanabilen ve basılabilen son derece gelişmiş materyaller görülebilmesi ön görülmektedir. Hızla değişen bu ortamda, farklı alanlarda teknolojik yeniliklere yönelik artan talebin 4D baskı teknolojisini geliştirmesi beklenmektedir. 4D yazıcılar, Diş hekimliği ve diğer alanlar için yenilikçi bir devrim olarak karşımıza çıkmaktadırlar. Bu tip yazıcıların yaşam kalitesini artıracağı ve sorunu etkin bir şekilde çözeceği beklenmektedir. 4D baskı sürecinin potansiyel uygulamalarını iyileştirmek ve diş hekimliği alanında kullanımının yaygınlaşması için çok araştırma yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: 4 Boyutlu Yazıcılar, Diş Hekimliği

4D Printers in Dentistry

Abstract

Today, the world is entering a new technological era in which a revolutionary process called 4D printing has been developed. This new technology is an indication of a radical change in rapid prototyping. Objects printed in 4D are able to perform programmed functions and change their form and other attributes. Shape memory polymers have applications in dentistry such as orthodontics, endodontics, prosthesis, oral surgery and implantology. Experimental dental 4D printing started in 2012. While the technology is not yet commercially available, it represents a quantum leap in additive manufacturing capacity. 4D printing has a much narrower industry compared to 3D printing, but experts predict it will grow 40 percent per year by 2023. It is foreseen that within 4-5 years, highly advanced materials that can be programmed and printed will be seen. 4D printers are emerging as an innovative revolution for dentistry and other fields. It is expected that this type of printer will improve the quality

of life and solve the problem effectively. Much research is needed to improve the potential applications of the 4D printing process and to expand its use in dentistry.

Keywords: 4D Printers, Dentistry

Presentation ID / Sunum No= 527

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9350-3341

Diş Hekimliğinde İntraoral Kameralar (Derleme)

Dt Ahmet Altar Özkur[1], Doç. Dr. Ayşe Dina Erdilek[1], Prof. Dr. Begüm Güray Efes[1]

[1]İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Ahmet Altar ÖZKUR*

Özet

Diş çürüğü, ağız içindeki karyojenik bakterilerin fermente olabilen karbonhidratları fermente etmesi ile oluşan asitlerin diş sert dokularını demineralize etmesiyle oluşan kronik enfeksiyöz bir hastalıktır. Özellikle son yıllarda artan şeker tüketimi sebebiyle diş çürüğü günümüz dünyasında çok yaygınlaşmış ve geniş kitlelerin problemi haline gelmiştir. Piyasada diş çürüklerini ve oral kavite içerisinde bulunan diğer birçok problemi teşhis ve tedavi amacıyla görüntüleyebilmek için çeşit çeşit görüntüleme yöntemi ve bu yöntemleri uygulayabilecek sistemler mevcuttur. Bu sistemlerden intraoral kameralar (IOC), henüz yeni popülerleşmekte ve kendilerine klinik çalışmalar, epidemiyolojik çalışmalar, diş hekimliği eğitimi gibi birden fazla alanda kullanım alanı bulmaya başlamışlardır. Intraoral kameralar da çağa ayak uydurmuş, gelişen teknolojiyle birlikte onlar da yeteneklerini ve işlevselliklerini arttırmışlardır. Artık sadece ağız içinden görüntü yakalayabilen bir enstrüman değil, aynı zamanda çürük tespitinde, diş eti hastalıklarının tespitinde, kötü huylu lezyonların tespitinde ve daha birçok konuda diş hekimlerine ve diğer sağlık çalışanlarına kolaylık sağlayabilecek bir enstrüman haline gelmiştir. Ağız içinden yakalanan fotoğrafların bilgisayar ortamına aktarılabilmesi, aktarılan fotoğrafların depolanabilmesi ve gerektiğinde diğer hekimler ile paylaşılabilmesi ve görüntülerin yakınlaştırılarak incelenebilmesi gibi özelliklerinden dolayı hekimler tarafından kabul edilmiş ve kullanılmaya başlanmıştır.Bu derlemede, piyasada mevcut intraoral kameralara, intraoral kameralar yardımı ile uzaktan ağız bakımına ve diş hekimliğinde ve diş hekimliği eğitiminde intraoral kameraların kullanım alanlarına değinilecektir.

Anahtar Kelimeler: Intraoral Kamera, Diş Çürüğü, Dijital Diş Hekimliği

Presentation ID / Sunum No= 566

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3574-9751

Diş ve Dental İmplant Çevresinde Makrofaj Fenotip Belirteçlerinin Araştırılması

Doç. Dr. Hatice Balcı Yüce[1]

[1]*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi*

Özet

Amaç: Periodontal hastalıkta primer etyolojik ajan patojenik bakterilerdir. Ancak lokal ve sistemik faktörler ve konak savunma hücreleri de bu enflamatuvar hastalığın patogenezinde rol oynamaktadır. En önemli bağışıklık ve enflamatuvar hücrelerden biri olan makrofaj, konakçının periodontal patojen enfeksiyonuna cevap verme savunmasında önemli bir rol oynar. Bu çalışmada periodontitisli ve peri-implantitisli bireylerden alınmış olan diş eti oluğu sıvısı ve peri-implant oluk sıvısı örneklerinde M1/M2 makrofajlara spesifik biyobelirteç seviyelerinin ELİSA yöntemi ile belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Bu çalışmaya herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan, hamilelik durumu ve şüphesi bulunmayan, sigara içmeyen ve çalışmaya katılmayı kabul eden 60 hasta dahil edilmiştir. Çalışma grupları, sağlıklı diş grubu, gingivitis grubu, sağlıklı implant grubu ve periimplant mukozitis grubu. Hastalardan alınan diş eti oluğu sıvısı (DOS) ve peri-implant oluk sıvısı (PİOS) örneklerinde makrofaj biyobelirteçleri olan CCR7, CD163, CD206, CD86, CX3CR1 ve CCL8 seviyelerine Enzime Bağlı İmmünosorban Deneyi (ELİSA) yöntemi ile bakılmıştır. Bulgular: Gruplar arası cinsiyette istatistiksel olarak fark olmamakla birlikte yaşta istatistiksel olarak farklılık bulunmaktadır. Sağlıklı gruplarda ve hastalıklı gruplarda enflamasyon seviyeleri benzer bulunmuştur. Gruplarda CCR7, CD163, CD206, CD86, CX3CR1 ve CCL8 seviyeleri benzer bulunmuştur. Diş ve implant çevresinde makrofaj belirteçleri karşılaştırıldığında herhangi bir farklılığa rastlanmamıştır. Sonuçlar: Bu çalışmada periodontal ve peri-implant dokularda enflamasyonda M1-M2 makrofaj fenotipinde farklılık bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Oluğu Sıvısı, Gingivitis, Dental İmplant

Investigation of Macrophage Phenotype Markers in Around Teeth and Dental Implants

Abstract

Objective: The primary etiological agent in periodontal disease is pathogenic bacteria. However, local and systemic factors and host defense cells also play a role in the pathogenesis of this inflammatory disease. Macrophage, one of the most important immune and inflammatory cells, plays an important role in the host's defense to respond to periodontal infection. This study aimed to determine the biomarker levels specific to M1/M2 macrophages in gingival crevicular fluid and peri-implant crevicular fluid samples taken from individuals with healthy and diseased teeth and dental implants by ELISA method. Methods: Sixty patients who did not have any systemic disease, who did not have any

pregnancy status, who did not smoke, and who agreed to participate in the study were included in this study. Study groups were healthy tooth group (H, n=15), gingivitis group (G, n=15), healthy implant group (HI, n=15) and periimplant mucositis group (PIM, n=15). The levels of macrophage biomarkers CCR7, CD163, CD206, CD86, CX3CR1 and CCL8 were measured by Enzyme-Linked Immunosorbent Assay (ELISA) method in gingival groove fluid (DOS) and peri-implant groove fluid (PIOS) samples taken from the patients. Results: Although there is no statistical difference between the groups in terms of gender, there is a statistical difference in age. TInflammation levels were found to be similar in healthy and diseased groups. CCR7, CD163, CD206, CD86, CX3CR1 and CCL8 levels were found to be similar in the groups. When macrophage markers were compared around the tooth and implant, no difference was found. Conclusions: In this study, no difference was found in the M1-M2 macrophage phenotype in inflammation in periodontal and peri-implant tissues.

Keywords: Gingival Crevicular Fluid, Gingivitis, Dental Implant

Presentation ID / Sunum No= 344

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2935-5126

Farklı İrrigasyon Ajanlarının Kalsiyum Hidroksiti Kök Kanallarından Uzaklaştırma Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Merve Mutluay[1]

[1]Kırıkkale Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Ağız ve Diş Sağlığı Programı

Özet

Amaç: Kalsiyum hidroksit (Ca(OH)2), endodontik patojenlere karşı antimikrobiyal etkinlik gösteren ve endodontik tedavilerde en sık kullanılan kanal içi ilaçtır. Bu çalışmanın amacı, kök kanallarından Ca(OH)2'in uzaklaştırılmasında geleneksel şırınga irrigasyonu ile EDTA, sitrik asit, malik asit ve EDTA+setrimid kombinasyonunun etkinliğini karşılaştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma için tek köklü ve kanallı 72 sığır kesici dişi prepare edilerek Ca(OH)2 patı lentülo ile çalışma uzunluğunda kök kanallarına yerleştirildi. Yedi gün sonra örnekler altı farklı gruba ayrıldı: %17 EDTA, %10 sitrik asit, %7 malik asit, %17 EDTA+%0,2 setrimid kombinasyonu, pozitif kontrol grubu (Ca(OH)2 patı yerleştirilmedi), negatif kontrol grubu (irrigasyon yapılmadı). Rezidüel Ca(OH)2, 4 dereceli bir puanlama sistemi kullanılarak puanlandı ve veriler istatistiksel olarak analiz edildi. Bulgular: Koronal kısımdan Ca(OH)2'in uzaklaştırılmasında EDTA+setrimid kombinasyonu en iyi sonuçları verdi. Apikal kısımda ise EDTA+setrimidin etkinliği malik asitten yüksek etkinlik gösterirken (p=0,020), EDTA ve sitrik asitin etkinliği arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmedi (p>0,05). Sonuç: Kök kanallarından Ca(OH)2 'in uzaklaştırılmasında EDTA, sitrik asit ve malik asitin verimliliğinde fark yoktur. Setrimid ilavesinin EDTA'nın kök kanalllarından Ca(OH)2'i uzaklaştırma etkinliğini geliştirdiği gösterildiğinden, setrimid alternatif final irrigasyon rejimi ve Ca(OH)2 giderimi amacıyla önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Kalsiyum Hidroksit, Etilendiamintetraasetik Asit, Setrimid, Kök Kanal İrrigasyonu, Sitrik Asit

Evaluation of the Effectiveness of Different Irrigation Agents in the Removal of Calcium Hydroxide From Root Canals

Abstract

Background: Calcium hydroxide (Ca[OH]2) is the most commonly used intracanal medicament in endodontic treatments. It has antimicrobial activity against endodontic pathogens. This study aimed to compare the efficiency of ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA), citric acid, maleic acid, and EDTA+setrimid combination in the removal of Ca(OH)2 intracanal medicament from root canals with manual irrigation using a syringe. Methods: 72 single-rooted bovine incisors were prepared, and

Ca(OH)2 paste was placed in the working length with lentulo to the root canals for the study. Seven days later, samples were established to six groups according to the Ca(OH)2 removal techniques: 17% EDTA, 10% citric acid, 7% maleic acid, 17% EDTA+0.2% cetrimide combination, positive control group (no Ca[OH]2 paste), and negative control group (no irrigation). Residual Ca(OH)2 was scored using a 4-grade scoring system, and the data were analyzed statistically using the Kruskal–Wallis test ($p = 0.05$). Results: EDTA+cetrimide combination showed the best results regarding calcium hydroxide removal from the coronal part. In the apical part, while EDTA+cetrimide's efficiency was higher than malic acid ($p = 0.020$), no statistically significant difference was observed between EDTA and citric acid's efficiency ($p > 0.05$). Conclusion: There is no difference in terms of Ca(OH)2 removing ability of EDTA, citric acid, and malic acid from root canals. Since cetrimide addition has been shown to improve EDTA's Ca(OH)2 removing ability from root canals, cetrimide can be recommended as an alternative final irrigation regimen and removal of Ca(OH)2.

Keywords: Calcium Hydroxide, Ethylenediamine Tetraacetic Acid, Cetrimide, Citric Acid, Root Canal İrrigation

Presentation ID / Sunum No= 84

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5135-3007 / 0000-0003-1299-9088

Farklı İskeletsel Maloklüzyonlarda Yumuşak Doku Kalınlığının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Şeyma Gündoğdu [1], Dr. Öğretim Üyesi Merve Gonca[2]

[1]Serbest Ortodontist
[2]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Bölümü
**Corresponding author: Uzman Dr. Şeyma Gündoğdu*

Özet

Amaç: Yumuşak doku değerlendirmesi ortodontik tanı ve tedavi planlamasında önemli rol oynamaktadır. Uyumlu bir yüz estetiği ve optimal bir fonksiyonel oklüzyon oluşturmada hem sert hem de yumuşak doku normları göz önünde bulundurulmalıdır. Bu çalışmanın amacı, farklı maksillomandibular ilişkiye sahip kadın ve erkek bireylerin yumuşak doku kalınlıklarının lateral sefalometrik radyograflar (LSRler) aracılığı ile değerlendirilmesidir. Materyal ve Metod: Bu retrospektif çalışmaya, büyüme gelişimini tamamlamış, normal vertikal büyüme paternine (27>SN/GoGn>37) ve farklı maksillomandibular iskelet ilişkiye sahip (Sınıf I: 32 birey, Sınıf II: 32 birey, Sınıf III: 32 birey) 96 bireyin LSR'leri dahil edildi. Tüm bireylerin kronolojik yaş ortalaması 18 ± 2.6'ydı. LSRler üzerinde 10 adet lineer ölçüm yapıldı. İstatistiksel değerlendirme için iki yönlü varyans analizi uygulandı. Bulgular: Stomion hariç yumuşak doku kalınlıkları erkeklerde kadınlara göre daha fazla bulundu. Glabella ($p<0.01$), Nasion ($p<0.01$), Rhinion ($p<0.001$), Subnasale ($p<0.001$), Labrale superius ($p<0.001$), Labrale inferius ($p<0.001$), Labiomental ($p<0.01$), Pogonion ($p<0.001$), Gnathion ($p<0.001$) yumuşak doku kalınlıklarında cinsiyetin ana etkisi istatistiksel olarak önemli düzeyde bulundu. Labrale superius ($p<0.05$), Stomion ($p<0.001$), Labrale inferius ($p<0.01$) yumuşak doku kalınlıklarında maksilomandibular sınıflamanın ana etkisi istatistiksel olarak önemli düzeyde bulundu. Sadece Gnathion yumuşak doku kalınlığında cinsiyet*maksilomandibular sınıflama etkileşimi istatistiksel olarak önemli düzeyde bulundu ($p<0.01$). Sonuç: Yüzün farklı bölgelerindeki yumuşak doku kalınlıkları cinsiyet ve maksillomandibular sınıflamaya göre değişiklik göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yumuşak Doku Kalınlığı, Lateral Sefalometri, Fasiyal Profil

Evaluation of Soft Tissue Thickness in Different Skeletal Malocclusions

Abstract

Objective: Soft tissue evaluation acts an important role in orthodontic diagnosis and treatment planning. Both hard and soft tissue norms must be considered in establishing harmonious facial aesthetics and an optimal functional occlusion. The aim of this study is to evaluate the soft tissue thickness of male and female with different maxillomandibular relationships by means of lateral

cephalometric radiographs (LCRs). Materials and Methods: LSRs of 96 individuals who had completed growth development, had a normal vertical growth pattern (27>SN/GoGn>37) and had different maxillomandibular skeletal relationships (Class I: 32 individuals, Class II: 32 individuals, Class III: 32 individuals) were included in this retrospective study. The mean chronological age of all individuals was 18 ± 2.6. Ten linear measurements were made on LSRs. Two-way analysis of variance was performed for statistical analysis. Results: Soft tissue thickness were found to be higher in males than in females, except for stomion. The main effect of gender was found to be statistically significant in soft tissue thicknesses of Glabella ($p<0.01$), Nasion ($p<0.01$), Rhinion ($p<0.001$), Subnasale ($p<0.001$), Labrale superius ($p<0.001$), Labrale inferius ($p<0.001$), Labiomental ($p<0.01$), Pogonion ($p<0.001$), Gnathion ($p<0.001$). The main effect of maxillomandibular classification was found to be statistically significant in soft tissue thickness of Labrale superius ($p<0.05$), Stomion ($p<0.001$), Labrale inferius ($p<0.01$). Gender*maxillomandibular classification interaction was found to be statistically significant only in Gnathion soft tissue thickness ($p<0.01$). Conclusion: Soft tissue thickness in different parts of the face vary according to gender and maxillomandibular classification.

Keywords: Soft Tissue Thickness, Lateral Cephalometrics, Facial Profile

Presentation ID / Sunum No= 264

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7975-5067

Farklı Tipte Pit ve Fissür Örtücü Uygulanan Çocuklarda Oksidatif Stres Parametrelerindeki Değişikliklerin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Rabia Melike Gönenli[1], Prof. Dr. Çiğdem Güler[2]

[1]Bingöl Üniversitesi
[2]Ordu Üniversitesi
**Corresponding author: Rabia Melike Gönenli*

Özet

Amaç: Bu çalışma, dört farklı pit ve fissür örtücü materyali uygulanan çocuklarda farklı zaman periyotlarında tükürükteki oksidatif stres parametrelerinde meydana gelen değişiklikleri incelemek amacı ile gerçekleştirilmiştir. Gereç ve Yöntem: Çalışma 12-15 yaş arasında daimi dişlenme dönemindeki 40 hasta üzerinde yürütülmüştür. Çalışmada kullanılan fissür örtücülere göre hastalar rastgele dört eşit gruba (Grup 1: Fissurit FX, Grup 2: Helioseal, Grup 3: GC Fuji TRIAGE ve Grup 4: Aegis) ayrılmıştır (n=10, alfa 0,05, güç 0,95). Her hastada tek tip fissür örtücü üretici firmanın önerileri doğrultusunda uygulanmıştır. Farklı zaman periyotlarında [işlem öncesi (T0), işlem sonrası (T1) ve işlemden 1 hafta sonra (T2)] hastalardan alınan tükürük örneklerinde TOS, TAS ve OSI değerleri tespit edilmiştir. Elde edilen tüm veriler istatistiksel olarak analiz edilmiştir. Bulgular: Aynı zaman periyodu içinde gruplar arasında oksidatif stres parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p>0,05$). Bununla birlikte, tüm grupların kendi içinde farklı zaman periyotları arasında oksidatif stres parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). TOS değerlerinde Helioseal grubunda T0-T2 arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. TAS değerlerinde Helioseal grubunda T1-T2 arasında, GC Fuji TRIAGE grubunda T0-T1 ve T0-T2 arasında ve Aegis grubunda ise T1-T2 arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. OSI değerlerinde ise, Helioseal grubunda T0-T2 arasında anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Sonuç: Çalışmamızın sınırları dahilinde, oksidatif stres parametreleri üzerinde fissür örtücünün tipinden ziyade zaman periyotlarının daha etkili olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Fissür Örtücü, TOS, TAS, OSI

Investigation of Changes in Oxidative Stress Parameters in Children With Different Type of Pit and Fissure Sealants

Abstract

Aim: The aim of this study was to investigate the changes in oxidative stress parameters of saliva at different time periods in children who underwent four different pit and fissure sealant materials. Materials and Methods: The study was carried out on 40 patients in the permanent dentition, between 12-15 years of age. The patients were randomly divided into four equal groups (Group 1: Fissurit FX,

Group 2: Helioseal, Group 3: GC Fuji TRIAGE and Group 4: Aegis) according to fissure sealant used in this study (n=10, alpha level of 0.05, and Power of 0.95). One type of fissure sealant was applied in each patient according to the manufacturer's recommendations. In the saliva samples taken from the patients, TOS, TAS and OSI values were determined at different time periods [pre- treatment (T0), post-treatment (T1) and 1 week after the treatment (T2)]. All data analyzed statistically. Results: There was no statistically significant difference in the oxidative stress parameters between groups within the same time period ($p>0.05$). However, a statistically significant difference was found in the oxidative stress parameters between different time periods in all groups. There was a significant difference between T0-T2 in Helioseal group in TOS values. There was a significant difference between T1-T2 in Helioseal group and T0-T1 and T0-T2 in GC Fuji TRIAGE group and T1-T2 in Aegis group for TAS values. In OSI values, there was a significant difference between T0-T2 in Helioseal group ($p<0.05$). Conclusion: Within the boundaries of our study, it was determined that the time periods of oxidative stress parameters were more effective than the type of fissure sealant.

Keywords: Fissure Sealant, TOS, TAS, OSI

Presentation ID / Sunum No= 307

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0691-4538

Florür İçermeyen Remineralizasyon Teknolojileri

Dt Pınar Altun[1], Doç. Dr. Dina Erdilek[1], Prof. Dr. Ümit Begüm Efes[1]

[1]İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding Author: Pınar Altun*

Özet

Diş çürüğü diş sert dokusunda mineral kaybına sebep olan dünya genelinde yaygın olarak görülen bir hastalıktır. Günümüzde teknolojisinde minede kavite oluşumuna sebep olan mineral kaybının yerine konması mümkün değildir ancak kavite oluşmamış çürük lezyonlarının invaziv olmayan yöntemlerle durdurulması, onarımı mümkündür. Diş sert dokusunda kaybedilen mineral yapının tekrar kazanılmasını tanımlayan remineralizasyonu sağlamak için en iyi bilinen yöntem florür kullanımıdır. Ancak florür mineralizasyonundaki yetersizlikler yeni yöntemlerin geliştirilmesi ihtiyacına sebep olmaktadır. Bu amaçla biyomimetik sistemler, kalsiyum, fosfat içeren sistemler ve doğal ürünler gibi florür dışındaki farklı yöntemlerin remineralizasyon potansiyelini inceleyen bir çok çalışma yapılmaktadır. Derleme çalışmamızda, son dönemde geliştirilen remineralizasyon teknolojileri ve konu ile ilgili yapılan araştırmalar hakkında bilgi verilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Florür, Mine Remineralizasyonu, Demineralizasyon, Biyomimetik Remineralizasyon

Non-Fluoride Remineralization Technologies

Abstract

Dental caries is a common disease worldwide that causes mineral loss in the hard tissue of the teeth. In today's technology, it is not possible to replace the loss of minerals that cause cavities in the enamel, but it is possible to stop and repair caries lesions without cavities with non-invasive methods. The best-known method to achieve remineralization, which defines the restoration of the lost mineral structure in dental hard tissue, is the use of fluoride. However, inadequacies in fluoride mineralization cause the need to develop new methods. For this purpose, there are many studies examining the remineralization potential of different technologies other than fluoride, like biomimetic methods, calcium phosphate systems and natural products. In our review, it is aimed to give information about the recently developed remineralization technologies and the researches on the subject.

Keywords: Fluoride, Enamel Remineralization, Demineralization, Biomimetic Remineralization

Presentation ID / Sunum No= 140

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6424-2250

İki Kanallı Alt Birinci Premoların Yeniden Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. Tufan Özaşır[1]

[1]*Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı 2 kanallı alt ikinci premolar dişin endodontik tedavisini göstermektir. Olgu sunumu: 65 yaşında kadın hasta, sağ alt birinci premolar dişinde ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda kronik apikal periodontitis tanılı dişine kanal tedavisi planlandı. Radyografik muayenede, ilgili dişte eksik yapılmış kök kanal dolgusu ve kök kanal morfolojisinde varyasyon tespit edildi. Dişten yatay yönde açılı radyografi alınarak 2 ayrı kök kanalına sahip olduğu doğrulandı. Lokal anestezi altında giriş kavitesi açıldı. Eski kanal dolgusu sökülerek diğer kök kanalı bulundu ve kök kanallarının kemomekanik preparasyonu yapıldı. Kök kanallarının doldurulması, AH Plus patı ve güta-perka ile lateral kondenzasyon tekniği kullanılarak gerçekleştirildi. Bulgular: Takip randevularında, diş klinik olarak asemptomatikti ve radyografik incelemede de herhangi bir patolojiye rastlanmadı. Sonuç: Yatay veya dikey yönde farklı açılı radyografilerin detaylı bir analizi, pulpa odası tabanının dikkatli bir şekilde araştırılması, kök kanal sisteminin olası varyasyonları ile ilgili bilgi sahibi olmak, iki kanallı alt premolar dişlerin kök kanal tedavisinde başarılı bir sonuç elde etmek için gerekli hususlardır.

Anahtar Kelimeler: İki Kanallı Alt Birinci Premolar, Kök Kanal Morfolojisi, Kök Kanal Tedavisi

Retreatment of a Two-Canal Mandibular First Premolar: A Case Report

Abstract

Aim: To illustrate successful management of mandibular first premolar with two root canals. Case Description: A 65-year-old female patient presented to our clinic for ache associated with right mandibular first premolar tooth. As a result of the clinical and radiological examination, root canal treatment was planned for the tooth diagnosed with chronic apical periodontitis. In the radiographic examination, insufficient root canal filling and variation in root canal morphology were detected. Horizontal angled radiograph was taken from the tooth and it was confirmed that it had 2 separate root canals. The access cavity was opened under local anesthesia. The old canal filling was removed, the other canal orifice was found and chemo-mechanical preparation of the root canals was performed. Filling of the root canals was performed with AH Plus paste and gutta-percha by using the lateral condensation technique. Results: In follow-up appointments, the tooth was clinically asymptomatic and no pathology was found in radiographic examination. Conclusion: A thorough analysis of angled radiographs, conscientious exploration of the floor of the pulp chamber, a good knowledge of the

possible variation of the canal systems are necessary to achieve a successful outcome in mandibular premolars with two root canals.

Keywords: Root Canal Morphology, Root Canal Treatment, Two-Canal Mandibular First Premolar

Presentation ID / Sunum No= 212

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6717-8370

İmplant Destekli Diş Protezlerinin Klinik Değerlendirilmesi: Erken Sonuçlar

Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Basagaoglu Demirekin[1]

[1]*Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Dar çaplı implantlar, kemik genişliğinin dar olduğu veya aralarında yalnızca dar bir boşluk bulunan dişlerin arasına implant yerleştirilmesi gibi özel klinik durumlar için tasarlanmıştır. Özellikle lateral maksiller, mandibular kesiciler ve birinci premolarlar gibi dar çaplı dişleri rehabilite ederken avantajlıdırlar. Bu bir yıllık retrospektif çalışma, 2018'den 2019'a kadar 21 hastaya yerleştirilen 32 dar çaplı implantın sonuçlarını sunar. Yirmi bir tek diş eksikliği hastası, 32 ITI implantı (2,9 strauman implant) ile rehabilite edildi. Standart bir iyileşme döneminden (2 ay) sonra implantlar sabit restorasyonlarla restore edilmiştir. Tüm hastalar, düzenli geri çağırmalarla birlikte sıkı bir bakım programı izledi. İmplantların hayatta kalma oranları analiz edildi ve protetik komplikasyonlar değerlendirildi. Yüklemeden sonra iki implant kaybedildi. İmplantların kümülatif 12 aylık sağ kalım oranı % 96.9 idi. Protez komplikasyonları çoğunlukla oklüzal vida gevşemesi ile sınırlıydı. Herhangi bir implant abutment kırığı, vida kırığı, porselen çatlağı veya kırığı görülmedi. Küçük çaplı implantlar, standart boyutlu implantlarla ilgili önceki çalışmalarda bildirilenlere benzer bir hayatta kalma oranı göstermiştir. Sınırlı gözlem süresi içinde, küçük çaplı implantların başarısızlıkları oldukça düşük olduğu gözlendi. Protez komplikasyonları küçük çaplı implantların kullanımına bağlı değildi. Sonuçlar, küçük çaplı implantların implant tedavisine başarıyla dahil edilebileceğini göstermektedir. Alanın kısıtlı olduğu durumlarda tercih edilebilirler.

Anahtar Kelimeler: Dar Çaplı İmplantlar; Sabit Diş Protezleri; Sağkalım Oranı.

Clinical Evaluation of Implant Supported Dental Prosthesis: Early Results

Abstract

Narrow diameter implants are designed for specific clinical situations, such as placing an implant between teeth where the bone width is narrow or there is only a narrow gap between them. They are particularly advantageous when rehabilitating narrow-diameter teeth such as the lateral maxillary, mandibular incisors, and first premolars. This one-year retrospective study presents the results of 32 narrow-diameter implants placed in 21 patients from 2018 to 2019. Twenty-one single missing teeth patients were rehabilitated with 32 ITI implants (2.9 Straumann implants). After a standard healing period (2 months), the implants were restored with fixed restorations. All patients followed a strict maintenance schedule with regular recalls. The survival rates of the implants were analyzed and

prosthetic complications were evaluated. Two implants were lost after loading. The cumulative 12-month survival rate of the implants was 96.9%. Prosthetic complications were mostly limited to occlusal screw loosening. No implant abutment fracture, screw fracture, porcelain crack, or fracture was observed. Small diameter implants showed a similar survival rate to those reported in previous studies of standard size implants. In the limited observation time, failures of small diameter implants were observed to be quite low. Prosthetic complications were not due to the use of small diameter implants. The results show that small diameter implants can be successfully incorporated into implant therapy. They can be preferred in situations where space is limited.

Keywords: Small Diameter İmplants; Fixed Dental Prosthesis; Survival Rate.

Presentation ID / Sunum No= 430

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8342-8675

İmplant Üstü Sabit Protezlerde Dijital İş Akışı: Vaka Sunumu

Dt Büşra Keleş[1], Dr. Öğretim Üyesi Elifnur Güzelce[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidye Diş Hekimliği Fakültesi

**Corresponding author: Büşra Keleş*

Özet

Dijital teknoloji, diş hekimliğini değiştiren ve yeni tedavi yöntemleri tanıtan hızlı büyüyen ve popüler bir alandır. Bilgisayar destekli tasarım ve bilgisayar destekli üretim (CAD/CAM) teknolojileri diş hekimliğinde kullanılmaya başlanan en gelişmiş yöntemler arasında kabul edilmektedir. Tam dişsizlik durumlarında da implant destekli monolitik zirkonya sabit dental protezlerde CAD/CAM sistemlerin kullanımı giderek artmaktadır. Bu sistemler de ağız içerisinden kolaylıkla görüntü alabilen özel bir kamera sayesinde yapılacak olan implant üstü protezin scan postları taranır ve bilgisayar ortamına aktarılır. Dijital restorasyonun tasarımı mikron boyutunda bir hassaslıkla yapılır ve üç boyutlu printer ile üretim tamamlanır. Sonrasında cilalama işlemi yapılarak ağız içerisine uygulanabilecek hale getirilmiş olur. Özellikle bulantı refleksi çok olan hastalarda dijital ölçü almak kolaylık sağlamaktadır. Bu vaka sunumunda, 52 yaşında bulantı refleksi bulunan erkek hastaya uygulanmış olan maksiller ve mandibular toplamda 16 dental implanta scan postlar yerleştirilerek dijital yöntemlerle tarama yapılmıştır. Stl formatıyla bilgisayar ortamına aktarılıp tasarımı yapıldıktan sonra üç boyutlu printer'a yerleştirilen monolitik zirkonya bloklar ile okluzal vidalı implant üstü zirkonyum protezler üretilmiştir. Böylece ölçü materyallerinin kullanımına gerek kalmamıştır ve tedavi süresi kısaltılmıştır. Yapılan protetik rehabilitasyonun 1 yıllık takibinde hastanın estetik, fonasyon ve fonksiyonu kontrol edildi ve hastanın yapılan işlemden memnun olduğu herhangi bir sorun yaşamadığı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Bilgisayar Destekli Tasarım, Bilgisayar Destekli Üretim, Cad/cam Sistemler, Scan Post, Monolitik Zirkonya Bloklar

Digital Workflow in Implant Supported Fixed Prosthesis: A Case Report

Abstract

Digital technology is a popular and fast growning field that is changing dentistry and introducing new treatment methods. Computer-aided design and computer-aided manufacturing(CAD/CAM) technologies are considered to be among the most advanced techniques used in dentistry. The use of CAD/ CAM systems in implant supported monolithic zirconia fixed dental prostheses is also increasing in cases of complete edentulism. In these systems, the scan posts of the implant prosthesis to be made are scanned and transferred to the computer with a special camera that can easily take images from the

mouth. The design of the digital restoration is done with micron precision and the production is completed with a 3D printer. Afterwards, it is polished and made to be applied inside the mouth. Especially in patients with a strong nausea reflex, taking a digital impression provied convenience. In the case report, a 52 year- old male patient with nausea reflex was scanned using digital methods by placing scan posts on 16 maxillary and mandibular dental implants. After transferring to the computer environment in STL format and designing, monolithic zirconia blocks placed on a 3D printer and occlusal screw-on implant zirconium prostheses were produced. Thus, there is no need to use impression materials and the treatment period is shortened. In the 1-year follow-up of the prosthetic rehabilitation, the patient's aesthetics, phonation and function were checked and it was determined that the patient was satisfied with the procedure and did not experience any problems.

Keywords: Computer-Aided Design, Computer-Aided Manufacturing, Cad/cam Systems, Scan Post, Monolithic Zirconia Blocks

Presentation ID / Sunum No= 177

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6716-5075

Mandibular Yirmi Yaş Dişine Ait Odontojenik Keratokist

Dr. Öğretim Üyesi Rojdan Ferman Güneş Uysal[1]

[1]*Batman Üniversites Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Odontojenik keratokistler (OKK) agresif yapısı, yüksek rekürrens oranı ve nevoid bazal hücreli karsinoma sendromu ile ilişkisi nedeniyle çenelerin diğer kistlerinden farklılık gösteren ağız epitelinin diş lamina kalıntılarından oluşan bir kist tipidir. Normal dokularda bulunmayıp, birçok malign lezyonda saptanan gp38 ve p53 proteinlerinin OKK'lerde saptanması; OKK'in, benign neoplazm olduğu görüşünü desteklemiştir. Mandibulada görülme oranı maksillaya göre daha fazla olmakla beraber, mandibulada ortaya çıkan odontojenik keratokist vaka yüzdesi %65-83 civarındadır. Mandibulada lezyonların çoğu posterior bölgede, angulusta ve yükselen ramusta görülür. Odontojenik keratokist tedavisi çoğunlukla; küretajlı/küretajsız enükleasyon, marsupyalizasyon, periferal osteotomi, Carnoy solüsyonu ile kimyasal küretaj, kriyoterapi, elektrokoter ve segmental rezeksiyon ile yapılır. Bu çalışmada 32 yaşında bayan hastanın 38 numaralı yarı mukoza retansiyonlu dişinden kaynaklanan perikoronit şikayetiyle hastanemize başvurduğu ve yapılan radyografik incelemede 38 numaralı dişi içine alıp angulusa uzanan yaklaşık 3cm çapında lezyon gözlemlendi. Dentijeröz kist ön tanısıyla lezyonun enükleasyonu yapılıp, histopatolojik incelemede odontojenik keratokist olduğu tespit edildi. Keratokistlerin klinik özellikleri genel kist bulgularından farklı değildir. Keratokistler de hiçbir bulgu vermeden gelişebildiğinden dolayı farkedildiğinde ciddi boyutlara ulaşabililer.Literatürde keratokistin rekürrens oranının %2,5 ile %62,5 arasında olduğu ve dört yıldan on yıla kadar bir süre içerisinde nüksedebileceği bildirilmiştir. Bu yüzden hastamızın takibi devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Odontojenik Keratokist, Dentijeröz Kist

Odontogenic Keratocyst of Mandibular Wisdom Tooth

Abstract

Odontogenic keratocysts (OKC) are a type of cyst consisting of dental lamina remnants of the oral epithelium, which differs from other cysts of the jaws due to its aggressive nature, high recurrence rate and association with nevoid basal cell carcinoma syndrome. Expression of gp38 and p53 glycoproteins in OKCs – that are detected in many of the malign lesions but not in normal tissues- support the theory that OKCs are benign neoplasms. Although the incidence of mandibula is higher than maxilla, the percentage of cases in the mandible is 65-83%. Most of the lesions in the mandible are seen in the posterior region, at the angulus and at the rising ramus. Odontogenic keratocyst treatment is usually

performed by curettage / without curettage enucleation, marsupialization, peripheral osteotomy, Carnoy solution with chemical curettage, cryotherapy, electrocautery and segmental resection. In this study, a 32-year-old female patient was admitted to our hospital with the complaint of pericoronitis caused by tooth no 38 with semi-mucous retention and ın the radiographic examination, a lesion of approximately 3 cm in diameter extending to the angulus, encompassing tooth number 38, was observed. With the preliminary diagnosis of dentigerous cyst, enucleation of the lesion is performed. Histopathological examination revealed an odontogenic keratocyst. . The clinical features of keratocysts are not different from the general cyst findings. Since keratocysts can develop without any symptoms, they can reach serious dimensions when noticed.. It has been reported in the literature that the recurrence rate of keratocyst is between 2.5% and 62.5% and it can recur in a period of four to ten years. Therefore, the follow-up of our patient continues.

Keywords: Odontogenic Keratocyst, Dentigeroz Cyst.

Presentation ID / Sunum No= 391

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6825-1277

Öğrencilerin Covid-19 Pandemisi Sırasında Algılanan Stres Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Abidin Talha Mutluay[1]

[1]*Kırıkkale Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Ağız ve Diş Sağlığı Programı*

Özet

Amaç: Bu çalışmada, ağız ve diş sağlığı programı öğrencilerinin COVID-19 pandemisi sırasında algılanan stres düzeylerinin değerlendirilmesi amaçlandı. **Materyal ve Yöntem:** Araştırma, Eylül – Ekim 2021 tarihleri arasında Kırıkkale Üniversitesinde öğrenim gören 244 ağız ve diş sağlığı programı öğrencisi ile gerçekleştirildi. Google Formlar aracılığıyla hazırlanan anket 3 bölümden ve 27 sorudan oluşmaktadır. Bu bölümlerde sırasıyla; demografik bilgi, COVİD-19 pandemisi ve Algılanan Stres Ölçeği (ASÖ) soruları yer almaktadır. Anketin linki öğrencilere elektronik ortamda gönderildi ve öğrencilerin çevrimiçi olarak katılmaları istendi. Anketlerden elde edilen veriler, istatiksel olarak Mann-Whitney U Testi ve Çoklu Regresyon Analizi ile değerlendirildi (α=0,05). **Bulgular:** Ortalama ASÖ skorunun 20,18 ± 7,24 olduğu tespit edildi. Bu puan, öğrencilerin yüksek düzeyde strese sahip olduğunu göstermektedir. ASÖ skorunun yaş ve cinsiyete göre karşılaştırmasında anlamlı farklılık gözlenmedi ($p>0,05$), ancak sınıflar arasındaki farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0,001$). Pandemi süresince öğrencilerin teorik eğitimlerin ve klinik stajların riskli olduğunu ve enfeksiyon kontrolü hakkındaki bilgi düzeyinin yetersiz olduğunu düşünmesinin, ASÖ skoru üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olduğu gözlendi ($p<0,05$). **Sonuç:** Bu çalışmanın sonuçları, sınıf ve pandemi süreciyle ilgili bazı değişkenlerin ağız ve diş sağlığı programı öğrencilerinin algılanan stres düzeylerini etkilediğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Algılanan stres ölçeği, ağız ve diş sağlığı öğrencisi, COVİD-19 Pandemisi, SARS-CoV-2

Evaluation of Students' Perceived Stress Levels During the Covid-19 Pandemic

Abstract

Objective: This study aimed to evaluate the perceived stress levels among dental hygiene students during the COVID-19 pandemic. **Materials and Methods:** This study included 244 dental hygiene students attended Kirikkale University between September and October 2021. The questionnaire, created via Google Forms, was divided into 3 parts and consisted of 27 questions. In these sections, questions regarding demographic data, COVID-19 pandemic and Perceived Stress Scale (PSS) are included, respectively. The link of the questionnaire was sent out to the students electronically and the students were asked to participate online. The collected data from the questionnaires were statistically evaluated with the Mann-Whitney U Test and Multiple Regression Analysis (α=0.05). **Results:** The

mean PSS score was found to be 20.18 ± 7.24. This score indicates that students have high levels of stress. No significant difference was observed in the comparison of PSS scores according to age and gender ($p>0.05$), but the difference between grades was statistically significant ($p=0.001$). During the pandemic, students' considering that theoretical education and clinical internships are risky and their own level of knowledge about infection control is insufficient has a significant effect on PSS score ($p<0.05$). **Conclusion:** Results of this study indicated that grade, and some variables regarding the pandemic process affect perceived stress levels among dental hygiene students.

Keywords: Perceived stress scale, dental hygiene students, COVID-19 Pandemic, SARS-CoV-2

Presentation ID / Sunum No= 206

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0176-8970

Ortodontik Şeffaf Plaklarla İlişkili Instagram Gönderilerinin Kalite ve Etkilerinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Emre Cesur[1], Dr. Öğretim Üyesi Özge Müftüoğlu[1]

[1]Ankara Medipol Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Emre Cesur*

Özet

Bu çalışmanın amacı, ortodontik şeffaf plaklarla ilişkili instagram gönderilerinin kalite ve özelliklerinin saptanarak, bu özelliklerin farklı gruplar tarafından ve farklı amaçlarla oluşturulan içeriklerde nasıl değiştiğini ve etkileşim düzeyini değerlendirebilmektir. Bu amaçla, #clearaligners hashtag'i ile instagram uygulamasında arama yapılmış ve başlıca gönderilerde yer alan ilk 250 gönderi değerlendirmeye alınmıştır. Ön değerlendirme sonunda, değerlendirme kriterlerine uymayan gönderiler elenmiş ve sonuç olarak 60 gönderi üzerinde inceleme yapılmıştır. Gönderilerin beğeni sayısı, yorum sayısı, amacı ve gönderinin kaynağı kaydedilmiştir. Gönderilerin kalitesinin belirlenebilmesi amacıyla içerik doğruluğu, görüntü tutarlılığı, metin tutarlılığı ve görüntü kalitesini baz alan bir kalite skoru oluşturulmuş ve her gönderiye 0-20 arasında bir skor verilmiştir. Tanımlayıcı istatistiklerin yanında, parametreler arasındaki korelasyonlar da değerlendirilmiştir. 60 gönderiye ait ortalama beğeni sayısı 458±746 iken, kalite skoru 14±3 ile ortalama düzeyde bulunmuştur. Gönderilerin kalite skorları, diş hekimlerinde ve meslek dışı kişilerde benzer olarak saptanmıştır. İstatistiksel olarak anlamlı bulunmasa da tedavi tecrübelerinin aktarıldığı veya hasta bilgilendirmesinin amaçlandığı gönderilerde kalite ve beğeni düzeyleri, kliniğin/hekimin tanıtımın amaçlandığı gönderilerden daha yüksektir. Sonuç olarak çalışmamızda gerek farklı amaçlarla gerekse farklı gruplar tarafından paylaşılan gönderilerde, beğeni sayısı, yorum sayısı ve gönderi kalitesi açısından fark bulunamamıştır. Ancak, özellikle hekimler/klinikler tarafından paylaşılan ve bilgilendirmeyi hedefleyen içeriklerde bilgi güvenilirliğini ve kaliteyi ön plana çıkarmak, ayrıca içeriği güncel ve bilimsel olarak zenginleştirmek uygun olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik Şeffaf Plaklar, Instagram, Gönderi Kalitesi

Evaluation of the Quality and Effects of Instagram Posts Related to Orthodontic Clear Aligners

Abstract

The aim of the present study is to determine the quality and characteristics of instagram posts related to orthodontic clear aligners, and to evaluate how these characteristics change in the content created by different groups and for different purposes, and to evaluate the level of interaction. For this purpose, the instagram application was searched with the hashtag #clearaligners and the first 250 posts in the main posts were evaluated. At the end of the preliminary evaluation, as a result 60 posts were examined. The

number of likes, the number of comments, the purpose and the source of of the posts were recorded. In order to determine the quality of the posts, a quality score based on content accuracy, image consistency, text consistency and image quality was calculated and a score between 0-20 was given to each post. While the average number of likes was 458±746, the quality score was found to be at an average level of 14±3. The quality scores of the posts were found to be similar in both dentists and non-professionals. Although not statistically significant, the quality and the number of likes of the posts in which treatment experiences are conveyed or patient information is aimed were found to be higher than the promotion posts. As a result, in this study, no difference was found in terms of the number of likes, the number of comments and the quality of the posts shared for different purposes and by different groups. However, it would be appropriate to emphasize the reliability and quality of information, and to enrich the content scientifically and up-to-date.

Keywords: Clear Aligners, Instagram, Post Quality

Presentation ID / Sunum No= 108

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0001-2258 / 0000-0003-3510-7265

Periapikal Lezyonlu Alt Anterior Dişlerin Endodontik ve Cerrahi Tedavileri:5 Yıllık Takip

Dr. Öğretim Üyesi Yasemin Yaman[1], Prof. Dr. Kamran Gülsahı[2]

[1]Ankara Medipol Üniversitesi
[2]Başkent Üniveritesi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Yasemin Yaman*

Özet

GİRİŞ: Bu vaka olgu raporunun amacı, geniş periapikal lezyona sahip alt anterior dişlerin endodontik ve cerrahi tedavileri ile uzun süreli takibini sunmaktır.OLGU RAPORU: 23 yaşında böbrek nakli geçirmiş kadın hasta Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne alt anterior dişlerinde ağrı şikayeti ile başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayenede; bukkal mukozada fistül varlığı ile geniş radyolüsent alan belirlendi. Palpasyon ve dikey perküsyonda hassasiyet mevcuttu. Elektrikli pulpa testinde sol alt santral ve lateral dişlerden negatif yanıt alınırken, sol alt kanin ve sağ anterior dişlerden vital yanıt alındı. İlgili dişlere kronik apikal periodontitis teşhisi konuldu. Dişlerin giriş kaviteleri açıldıktan sonra rubber dam ile izole edildi. 10 numara K tipi el eğesi kullanarak apeks bulucu yardımı ile çalışma boyu belirlendi ve radyografik olarak doğrulandı. 1 ve 2 numara Gates glidden frezleri kullanarak kanalların koronal preparasyonu gerçekleştirildi. 40 numara K tipi Ni-ti el eğeleri ile apikal preparasyon tamamlandı. Kanallara kalsiyum hidroksit yerleştirilerek giriş kavitesi kapatıldı. İkinci seansta asemptomatik duruma gelen dişlerin kanal dolguları, AH plus ve guta perka konları ile lateral kondenzasyon yöntemi kullanarak gerçekleştirildi. Cerrahi tedavisinde ilgili dişlerin apikal 2-3 mm'lik bölümleri rezeke edildi ve ultrasonik uçlar ile retrograd kavite hazırlandı. MTA ile retrograd dolgusu gerçekleştirildi. 5 yıllık klinik ve radyografik kontrollerinde ilgili dişler asemptomatik ve fonksiyonel olup, lezyonun tamamen iyileştiği gözlemlendi.SONUÇ: Böbrek nakli geçirmiş hastalarda, geniş periapikal lezyona sahip dişler, doğru bir teşhis ve etkili bir tedavi sonrası başarılı bir şekilde iyileştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Apikal Rezeksiyon, Periapikal Lezyon

Endodontic and Surgical Treatment of Lower Anterior Teeth With Periapical Lesions: 5-Year Follow-Up

Abstract

OBJECTIVE: This case report aims to present the endodontic and surgical treatments, and long-term follow-up of mandibular anterior teeth with large periapical lesions CASE REPORT: A 23-year-old female patient who undergone kidney transplantation was admitted to Başkent University Faculty of

Dentistry with a complaint of pain in her lower anterior teeth. A large radiolucent area and fistula in the buccal mucosa were determined in the clinical and radiographic examination. There was tenderness on palpation and vertical percussion. A negative response was obtained from the left lower central and lateral teeth in the electrical pulp test. The diagnosis was chronic apical periodontitis. The working length was determined with the help of an apex locator using a size 10 K hand file and confirmed radiographically. Then, apical preparation was completed with size 40 K type Ni-ti hand files. The access cavity was closed after placing calcium hydroxide in the canals. In the second visit, the teeth were asymptomatic, and the canal fillings of the teeth were performed with AH plus and gutta-percha cones using the lateral condensation method. In the surgical treatment, apical 2-3 mm sections of the relevant teeth were resected, and a retrograde cavity was prepared with ultrasonic tips The retrograde filling was performed with MTA. In the 5-year clinical and radiographic controls, the related teeth were asymptomatic and functional, and the lesion was completely healed. CONCLUSION: In patients who had a kidney transplant, teeth with extensive periapical lesions can be successfully healed after an accurate diagnosis and effective treatment.

Keywords: Apical Resection, Periapical Lesion

Presentation ID / Sunum No= 222

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9142-8293

Periodontal Olarak Etkilenmiş Dişlerde Stanöz Florür İçeren Diş Macunu İle Dentin Tübüllerinin Tıkanması: SEM Çalışması

Arş. Gör. Çiğdem Doğan[1], Dr. Öğretim Üyesi Hatice Selin Yıldırım[1], Prof. Dr. Hare Gürsoy[2], Prof. Dr. Leyla Kuru[1]

[1]Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Çiğdem Doğan*

Özet

Amaç: Periodontal doku kaybı nedeniyle ağız ortamına açılan dentin tübüllerinin termal, kimyasal veya mekanik uyaranlara maruz kalmasıyla dentin hassasiyeti ortaya çıkar. İçinde çeşitli etken maddeler bulunan diş macunları vasıtasıyla dentin tübüllerinin kapatılması, hassasiyet tedavisinde en çok kabul gören yöntemlerden biridir. Bu çalışmanın amacı periodontal harabiyetli dişlerde stanöz florür (SnF_2) ve sodyum florür (NaF) kombinasyonu içeren hassasiyet giderici diş macununun dentin tübüllerinin kapanması üzerine etkisinin Scanning Electron Microscopy (SEM) ile incelemektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya periodontal harabiyet nedeniyle çekilmiş tek köklü premolar dişlerden elde edilen 30 dentin örneği dahil edildi ve 3 gruba ayrıldı, Grup I (kontrol): yalnızca sitrik asit; Grup II: SnF_2 ve NaF kombinasyonu; Grup III: NaF içeren diş macunu uygulandı. Uygulama elektrikli diş fırçası kullanarak 10 saniye süre ile günde 2 kez yapıldı, 7 gün boyunca tekrar edildi ve fırçalama aralarında örnekler yapay tükürükte bekletildi. Daha sonra örnekler 24 saat oda sıcaklığında kurutularak SEM ile incelendi. Alınan mikrofotoğraflarda x2000 büyütmede Image J yazılım programı kullanılarak açık ve kapalı dentin tübüllerinin sayımı yapıldı. Gruplar arası çoklu karşılaştırmalarda Kruskal Wallis testi ve ikili karşılaştırmada Bonferroni düzeltmeli Mann Whitney U testi kullanıldı. Bulgular: Grup II (%99.70±0.41) ve Grup III (%95.64±2.35)'ün Grup I'e (%0.84±0.19) göre tübül kapanma yüzdelerinin istatistiksel olarak anlamlı daha yüksek olduğu tespit edildi ($p<0.001$). 100 µm²'ye düşen açık tübül sayıları ise Grup I'de (1.33±0.44), Grup II (0.00±0.01) ve Grup III'e (0.06±0.03) göre istatistiksel olarak anlamlı daha az olduğu tespit edildi ($p<0.001$). Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde, her iki macun da periodontal harabiyet nedeniyle çekilmiş dişlerde dentin tübüllerini kapamada etkili olmakla birlikte SnF_2 ve NaF kombinasyonu içeren diş macunu 7 günlük kullanımdan sonra en fazla sayıda dentin tübülünün kapanmasını sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Dentin Hassasiyeti, Periodontitis, Stanöz Florür, in Vitro, Sem Analizi

Dentinal Tubule Occlusion in Periodontally Affected Teeth With Stannous Fluoride Containing Dentifrice: SEM Study

Abstract

Aim: Due to periodontal tissue loss, dentinal tubules are exposed to the mouth and dentin hypersensitivity (DH) occurs by thermal, chemical, mechanical stimuli. One of the methods for DH treatment is the occlusion of dentinal tubules using dentifrices containing active ingredients. The aim of this study was to examine the effect of a desensitizing dentifrice containing stannous fluoride (SnF_2) and sodium fluoride (NaF) combination on dentinal tubule occlusion of periodontally affected teeth by SEM. Methods: Thirty dentin discs were prepared from extracted single-rooted premolar teeth obtained from patients with periodontitis, and divided into 3 groups: Group I, treated with citric acid only; Group II treated with SnF_2 and NaF containing dentifrice; Group III treated with NaF containing dentifrice. The dentifrice application was carried out by an electric toothbrush for 10 s twice a day. This procedure was repeated for 7 consequent days and the discs were stored in artificial saliva at room temperature for the rest of the day. Then the specimens were dried for 24 h at room temperature and analyzed under SEM. The number of occluded and open dentinal tubules were counted from SEM photomicrographs at x2000 magnification by using ImageJ software. Multiple intergroup comparison was performed using the Kruskal-Wallis test and pairwise comparison by using the Mann-Whitney U test with Bonferroni correction. Results: The mean percentage of occluded tubules for Groups II (99.70%±0.41) and III (95.64%±2.35) were significantly higher compared to Group I (0.84%±0.19) ($p<0.001$). The number of open tubules per 100 μm^2 for Group I (1.33±0.44) was significantly higher than Groups II (0.00±0.01) and III (0.06±0.03) ($p<0.001$). Conclusions: Within the limits of this study, both dentifrices achieved to occlude dentinal tubules in teeth extracted due to periodontal disease, however, the dentifrice containing SnF_2 and NaF combination showed the highest occlusion after 7 days use.

Keywords: Dentine Hypersensitivity, Periodontitis, Stannous Fluoride, in Vitro, Scanning Electron Microscopy

Presentation ID / Sunum No= 359

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4464-337X

Sağ Maksilla Palatinal Bölgede Pleomorfik Adenoma: Olgu Sunumu.

Dt Abdalrahim Husseın[1], Dt Yusuf Rodi Mizrak[1], Doç. Dr. Serap Keskin Tunç[1]

[1]Yüzüncü Yıl Üniversitesi- Diş Hekimliği Fakültesi- Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D
**Corresponding author: Abdalrahim HUSSEIN*

Özet

Pleomorfik adenoma, minör ve majör tükürük bezlerinin en sık görülen benign tümörüdür. Minör tükürük bezi tümörlerinin %70'i pleomorfik adenomadır. İntraoral bölgede en sk palatinalde görülmektedir. Genelikle tek taraflı ve yavaş büyüme gösteren, ağrısız kitleler şeklindedir. İki kadın (32 ve 20 yaş) hasta sağ maksilla palatinal bölgelerinde yavaş büyüyen, ağrısız ve şişlik oluşturan bir kitle ile kliniğimize başvurdular. Yapılan klinik ve radyolojik muayenelerinde her iki hastanın da sağ maksiller palatinal bölgelerinde; palpasyonda ağrısız, sert, hareketsiz ve sınırlı belirgin birer kitle tespit edilmiştir. Her iki hastanın da lokal anestezi altında lezyonları kapsülleri ile birlikte tamamen cerrahi olarak çıkarıldı. Histopatolojik olarak alınan biyopsi örneği sonucunda pleomorfik adenoma rapor edilmiştir. 7 aylık takipte herhangi bir nüks görülmemiştir. Olguda ve literatürde pleomorfik adenomanın yaş aralıkları, cinsiyetlere göre dağılım oranları, teşhis ve tedavisi, takip süreleri ve incelenmesi arasında paralellik bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pleomorfik Adenoma

Pleomorphic Adenoma in the Right Maxilla Palatal Region: A Case Report

Abstract

Pleomorphic adenoma is the most common benign tumor of the minor and major salivary glands. It accounts for 70% of minor salivary gland tumors. The palatal area - located in the intraoral region - is where it is most commonly seen, usually in the form of unilateral. Slowly developing and painless tumors are the characteristics of this disease. Two female patients - 32 and 20 years old, respectively - were admitted to our clinic with a slowly growing, painless, and swelling mass in the palatal region of the right maxilla. Following physical and radiological examinations of both patients' right maxillary palatal areas, palpation revealed a painless, hard, immobile, and limited mass. The lesions of both patients were surgically removed together with their capsules under local anesthesia. After a biopsy sample was analyzed by a histopathological laboratory, pleomorphic adenoma was reported; No recurrence was observed in the 7-month follow-up. There are parallels between age ranges, distribution rates according to gender, diagnosis and treatment, follow-up periods and examination of pleomorphic adenoma in the case and in the literature.

Keywords: Pleomorphic Adenoma

Presentation ID / Sunum No= 66

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0945-2532

Şiddetli Sınıf II Maloklüzyona Sahip Genç Yetişkin Hastanın Ortodontik Tedavisi: Olgu Sunumu

Arş.Gör. İlter Burak Köse[1], Dr. Öğr. Üyesi Eyüp Burak Küçük[1]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
**Corresponding Author: Arş.Gör. İLter Burak Köse*

Özet

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı; şiddetli çapraşıklık, maksiller darlık ve derin kapanışa sahip iskeletsel Sınıf II hastanın diş çekimi yapılmadan gerçekleştirilen ortodontik tedavisini sunmaktır. Olgu: Kronolojik yaşı 14 yıl 1 ay olan erkek hasta çapraşıklık şikâyetiyle kliniğe başvurmuştur. Sefalometrik değerlendirmeye göre iskeletsel sınıf II olan hastanın (SNA: 80°, SNB: 74,7°, Wits 3mm, U1-NA: 12,1 º, U1-NA: 1mm, L1-NB: 21.7º, L1-NB: 4mm) intraoral muayenesinde maksiller arkta transversal yönde darlık, üst orta hattın 2mm sağda, alt orta hattın yerinde olduğu, 2mm overjet, 5mm overbite, dişsel sınıf II bölüm 1 molar ilişki ve suprapozisyonda üst kaninler tespit edildi. Hastada ayrıca konveks profil ve derin labiomental sulkus gözlemlendi. Model analizinde üst arkta 12.9, alt arkta da 1mm yer gereksinimi saptanan hastada, sabit ortodontik tedavi ile dişlerin seviyelenmesini takiben sabit fonksiyonel aparey ile sagittal ilişkinin düzeltilmesi planlandı. Tedaviye üst ve alt çene aynı seans Damon 3MX (ORMCO Company, San Diego, CA, USA) braketler yapıştırılarak başlandı. Sırasıyla 0.013, 0.016, 0.014x0.025 ve 0.018x0.025 inç CuNiTi ark telleri uygulandı ve 0.019x0.025 inç çelik ark teli üzerinde çift taraflı Powerscope apareyi (American Orthodontics, Sheboygan, WI) uygulandı. 8 ay süren sabit fonksiyonel tedaviden sonra bitirme fazına geçildi ve son düzenlemelerin ardından braketler sökülerek aktif tedavi tamamlandı. Toplam 23 aylık tedavi sürecinden sonra sınıf I molar ve kanin ilişki, 2mm overjet ve 3mm overbite elde edildi. Sonuç: Şiddetli sınıf 2 bölüm 1 maloklüzyona sahip genç yetişkin hastada doğru endikasyon ve tedavi mekanikleri ile ortognatik cerrahi ameliyatı yapılmaksızın istenilen sonuca ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kapaklı Braket Sistemi, Sınıf 2 Maloklüzyon

Orthodontic Treatment of a Young Adult Patient With Severe Class II Malocclusion: A Case Report

Abstract

Aim: To present the orthodontic treatment of a patient with severe crowding, skeletal Class II relation, maxillary constriction and deep bite without extraction. Case: A male patient with a chronological age of 14 years and 1 month consulted to the clinic with the complaint of crowding. Intraoral examination revealed that the patient with skeletal class II (SNA: 80°, SNB: 74,7°, Wits: 3mm, U1-NA: 12,1º, U1-NA: 1mm, L1-NB: 21.7º, L1-NB: 4mm) according to the cephalometric analysis.

Also patient diagnosed with, maxillary constriction, upper midline deviation, lower midline in place, 2mm overjet, 5mm overbite, dental class II division 1 molar relation, and high-vestibule positioned upper canines. Convex profile and deep labiomental sulcus were also observed. After the tooth alignment with fixed orthodontic attachments, it is aimed to correct sagittal Class II relation using a fixed functional appliance. Damon 3MX (ORMCO Company, San Diego, CA, USA) bracket system was used and 0.013, 0.016, 0.014x0.025 and 0.018x0.025 inch sized CuNiTi and 0.019x0.025 inch sized SS archwires were applied, respectively. Powerscope (American Orthodontics, Sheboygan, WI) appliance was applied for 8 months on SS archwires (0.019x0.025), and removed after achieved a class I molar and canine relation. Fixed attachments debonded after reached a well balanced occlusion, ideal overjet and overbite. The total time of the treatment time was 23 months. Conclusion: In young adult patients with severe class 2 division 1 malocclusion, a well-balanced occlusion was achieved with the correct indication and treatment mechanics without orthognathic surgery.

Keywords: Self-Ligating System, Class 2 Malocclusion

Presentation ID / Sunum No= 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4729-6876 / 0000-0002-0896-2920

Sigara İçmenin CAD/CAM ve Geleneksel Protez Kaide Materyallerinin Yüzey Sertliğine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Gülhan Yıldırım[1], Öğr. Gör. Dr Melahat Çelik Güven[2]

[1]Beykent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı
[2]İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Diş Protez Teknolojisi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Gülhan Yıldırım*

Özet

Bu çalışmanın amacı, sigara dumanının prefabrike olarak polimerize edilmiş CAD/CAM ve ısı ile polimerize edilmiş geleneksel protez kaide materyallerinin yüzey sertliği üzerine etkisini değerlendirmektir. 15 mm çapında ve 2 mm kalınlığında disk şeklinde hazırlanan örnekler üretim şekillerine göre 2 farklı test grubuna ayrılmıştır (n = 20). Grup 1: CAD/CAM akrilik rezin; Grup 2: Isı ile polimerize edilmiş akrilik rezin. Örnekler günde 20 adet sigara olacak şekilde 5 gün boyunca sigara dumanına maruz bırakılmıştır. Yüzey sertliği ölçümleri (Vickers Sertliği) işlem öncesi ve sonrası yapılmış ve Student's t-test, Paired Sample t-testi kullanılarak analiz edilmiştir. ($p<0.05$). Prefabrike olarak polimerize edilmiş CAD/CAM akrilik rezinlerin yüzey sertlik değerleri geleneksel protez kaide materyallerinin yüzey sertlik değerlerinden daha yüksek değerde belirlenmiştir. Her iki gruptada sigara dumanının yüzey sertliğini anlamlı derecede arttırdığı belirlenmiştir ($p<0,001$). Bu çalışmanın sınırları dahilinde, prefabrike olarak polimerize edilmiş CAD/CAM protez kaide materyallerinin yüzey sertliği sigara dumanında daha az etkilenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akrilik Rezin, Sigara, CAD/CAM Akrilik, Protez Kaide Materyali

The Effect of Cigarette Smoking On the Surface Hardness of CAD/CAM and Conventional Denture Base Materials

Abstract

The aim of this study was to evaluate the effect of cigarette smoke on the surface hardness of prefabricated CAD/CAM and heat-polymerized conventional denture base materials. Samples prepared as discs with a diameter of 15 mm and a thickness of 2 mm were divided into 2 different test groups according to their production method (n = 20). Group 1: CAD/CAM acrylic resin; Group 2: Heat cured acrylic resin. The samples were exposed to cigarette smoke for 5 days, 20 cigarettes per day. Surface hardness measurements (Vickers Hardness) were made before and after the treatment and analyzed using Student's t-test, Paired Sample t-test. ($p<0.05$). The surface hardness values of prefabricated CAD/CAM acrylic resins were determined to be higher than the surface hardness values of conventional denture base materials. It was determined that cigarette smoke significantly increased the surface

hardness in both groups ($p<0.001$). Within the limits of this study, the surface hardness of prefabricated polymerized CAD/CAM denture base materials was less affected by cigarette smoke.

Keywords: Acrylic Resin, Cigarette, CAD/CAM Acrylic, Denture Base Materials

Presentation ID / Sunum No= 429

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9973-7624

Temporomandibuler Eklem Rahatsızları Tedavisinde Oklüzal Splintler: Vaka Sunumu

Dt Bedirhan Dökülmez[1], Dr. Öğretim Üyesi Elifnur Güzelce[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Bedirhan Dökülmez*

Özet

Temporomandibuler eklem rahatsızlıkları, etiyolojilerine bağlı olarak stomatognatik sistem üzerinde çeşitli rahatsızlıklara sebep olabilmektedir.Bu rahatsızlıkların en yaygını çiğneme kaslarının hiperaktivitesi sonucu eklemlere gereğinden fazla yük gelmesi ile birlikte çevre dokuların normal anatomisinin bozulması ve hastaların özellikle baş boyun bölgesinde şiddetli ağrı, eklemlerde krepitasyon ve klik sesleri ile yanıt göstermesidir. Bu etkileri azaltmak veya ortadan kaldırabilmek için oklüzal splintler diş hekimleri tarafından tedavi amacıyla kullanılmaktadır. Bu apareylerin düzenli kullanılması sonucunda ideal eklem-kondil-fossa pozisyonu ve oklüzyon sağlanarak mandibular kaslar ve özellikle elevatör kasların hiperaktivitesi azalmakta, oklüzal erken temaslar sonucu oluşan malpozisyon giderilmekte, dişlerin atrizyonu engellenerek dikey boyut korunmakta ve böylelikle bahsettiğimiz nedenler sonucunda oluşan ağrı ve kas spazmları azalır. Bu makalede baş boyun bölgesinde şiddetli ağrıları nedeniyle kliniğimize başvuran ve yapılan muayene sonucu mevcut dentisyondaki erken temasların uzun dönem etkileri nedeniyle tek taraflı kondil subluksasyonu, bilateral masseter kasların hipertrofisi, elevasyonda şiddetli klik sesleri bulunan 29 yaşında kadın hastamıza kanin rampalı oklüzal splint yapılmıştır. Yapılan apareyi sadece gece uyurken takması gerektiği söylenmiş ve buna ek olarak hastaya düzenli olarak kaslarına sıcak uygulaması ile birlikte masaj teknikleri gösterilmiştir. 1 yıllık takip sonucunda hastanın ağrılarında ciddi azalma uyku kalitesinde artış tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibuler Eklem, Oklüzal Splint, Bruksizm, Kondil Sublüksasyonu

Oclusal Splints in the Treatment of Temporomandibular Joint Disorders: Case Report

Abstract

Temporomandibular joint disorders can cause various disturbances on the stomatognathic system depending on their etiology. The most common of these disturbances are the hyperactivity of the masticatory muscles, resulting in excessive load on the joints, disruption of the normal anatomy of the surrounding tissues, severe pain in the head and neck region of the patients, crepitation and clicking sounds in the joints. In order to reduce or eliminate these effects, occlusal splints are used by dentists for treatment. As a result of regular use of these appliances, the ideal joint-condyle-fossa position and occlusion are provided, reducing the hyperactivity of the mandibular muscles and especially the elevator

muscles, the malposition resulting from occlusal early contacts is eliminated, the vertical dimension is preserved by preventing the attrition of the teeth, and thus the pain and muscle spasms resulting from the reasons mentioned above are reduced. In this article, an occlusal splint with canine ramp was applied to a 29-year-old female patient who applied to our clinic with severe headaches in the head and neck region and had unilateral condyle subluxation, bilateral masseter muscle hypertrophy, and severe clicks in elevation due to the long-term effects of early contacts in the existing dentition. Patient was told that she should wear the appliance only at night while sleeping, and in addition, the patient was shown regular massage techniques along with the application of heat to his muscles. As a result of 1 year follow-up, a significant decrease in the patient's pain and an increase in sleep quality were detected.

Keywords: Temporomandibular Joint, Occlusal Splint, Bruxism, Condyle Subluxation

Presentation ID / Sunum No= 277

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9071-5696

Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine Başvuran Erişkin Hastalarda Başvuru Nedenleri ve Tedavi Gereksinimleri

Prof. Dr. Aydan Açıkgöz[1] , Dr. Özlem Akkemik[2]

[1]Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Barış Tıbbi Görüntüleme Merkezi

**Corresponding author: Dr. Özlem Akkemik*

Özet

Amaç: Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvuran 18 yaş ve üstü erişkin hastaların primer başvuru nedenlerini belirlemek, bunun yanı sıra hastaların mevcut diğer dental problemlerini tespit ederek tüm ihtiyaçlara yönelik tedavi planlamasını oluşturmak amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Çalışmada farklı nedenlerle ilk muayene için Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalına 1 Eylül 2020- 1 Kasım 2021 tarihleri arasında başvuran, 18-70 yaşları arasında 661 kadın ve 406 erkek, toplam 1067 hastanın arşivlenen anamnez formları retrospektif olarak değerlendirildi. Başvuru nedenleri 17 ayrı kategoride değerlendirildi. Dental-oral tedavi gereksinimleri 17 ana başlık altında sınıflandırıldı. Veriler Pearson ki kare ve Fisher exact' test kullanılarak analiz edildi ($p < 0.05$). Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 38,28±14,36 idi. En sık karşılaşılan başvuru nedeni diş ağrısıydı (%27,1). Cinsiyete göre başvuru nedenlerinde sırasıyla TME şikâyeti, çürük, düşmüş dolgu dağılımı istatistiksel olarak anlamlıydı ve en sık kadınlarda bulundu ($p<0,05$). Yaş gruplarına göre diş ağrısı, periodontal problem, protez yaptırma, protez yenileme, ortodonti-estetik nedenli başvuruların dağılımı, istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulundu ($p<0,05$). En çok uygulanan tedaviler sırasıyla dolgu yapımı, diş çekimi ve kanal tedavisiydi. Tedavi gereksinimleri yaş gruplarına göre farklılık gösterdi. Diş çekimi en çok 50-59 yaşlarında, dolgu yapımı en çok 18-29 yaşlarında saptandı. TME tedavisi olan hastaların %80,6'sı kadındı ($p<0,05$). Erkeklerin kadınlara oranla daha fazla diş çektirdiği ($p<0.05$) saptandı. Sonuç: Farklı yaş gruplarındaki hastaların farklı şikayetleri ve farklı sağlık hizmeti talepleri vardır. Dental tedavi ihtiyaçlarının belirlenmesi, insan gücü gereksinimlerini değerlendirmek, sağlık hizmetleri kaynaklarını etkin bir şekilde tahsis etmek, oral sağlık programlarının tahmini maliyetini değerlendirmek ve bu ihtiyaçları karşılamak için gerekli tedavi türlerinin tanımlanması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Dental Tedavi İhtiyaçları; Ağrı; Başvuru Nedenleri

Reasons for Application and Treatment Requirements in Adult Patients Admitted to Yeni Yuzyil University Faculty of Dentistry

Abstract

Purpose: This study was carried out to determine the primary reasons of adult patients aged 18 years and older who applied to the Faculty of Dentistry of Yeni Yuzyil University, as well as to determine the

other existing dental problems of patients and to create a treatment plan for all needs. Methods: In the study, the anamneses forms of patients aged between 18 and 70 years (406 men, 661 women) who applied to the Maxillofacial Radiology Department due to different reasons which were evaluated retrospectively in between September 2020 and November 2021. Reasons for application were evaluated in 17 different categories, and dental-oral treatment needs were classified under 17 main headings. Data were analyzed by using descriptive statistics and Chi square analysis ($p < 0.05$). Results: The most common complaint causing the patient to seek dental-care services was tooth ache (%27,1). According to gender, TMJ complaint, filling, construction, and dropped filling distribution were statistically significant and were found most frequently in women, respectively ($p<0,05$). According to age groups, the distribution of applications due to toothache, periodontal problems, dentures, denture replacement, orthodontic-aesthetics was found to be statistically significantly high ($p<0,05$). The most frequently applied treatments were filling, tooth extraction and root canal treatment, respectively. Treatment requirements differed according to age groups. Tooth extraction was most common at 50-59 years of age, and filling was most common at 18-29 years of age. 80.6% of the patients treated due to the TMJ problems were female ($p<0,05$). Men had more teeth extracted than women. Conclusion: Patients in different age groups have different complaints and different health care demands. Identifying dental treatment needs is important in assessing manpower needs, allocating health care resources effectively, assessing the estimated cost of oral health programs, and identifying the types of treatments needed to meet those needs

Keywords: Dental Treatment Needs; Dental Pain; Reasons for Attending Dental Care

Presentation ID / Sunum No= 238

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9071-5696

Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine Farklı Nedenlerle Başvuran Erişkin Hastalarda Sistemik Hastalıkların Görülme Sıklığı ve Yaş ve Cinsiyete Göre Dağılımları

Dr. Özlem Akkemik[1], Prof. Dr. Aydan Açıkgöz[2]

[1]Barış Tıbbi Görüntüleme Merkezi
[2]Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Özlem Akkemik*

Özet

Amaç: Dental popülasyonda sistemik hastalıkların prevalansının belirlenmesi hastalık kontrol programlarının ve risk önleyici protokollerin oluşturulmasında da yararlı olacaktır. Çalışmada Dental popülasyonda erişkin hastalarda mevcut sistemik hastalıklarının görülme sıklığı, cinsiyet ve yaş gruplarına göre dağılımlarının belirlenmesi, en sık görülen sistemik hastalıkların dağılımının ortaya konulması amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmada farklı nedenlerle ilk muayene için Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalına 1 Eylül 2020- 1 Kasım 2021 tarihleri arasında başvuran, 18 -70 yaşları arasında 661 kadın ve 406 erkek, toplam 1067 hastanın arşivlenen anamnez formları retrospektif olarak değerlendirildi. Sistemik hastalıklar sınıflandırıldı. Yaş gruplarına ve cinsiyete göre, görülme sıklığı ve dağılımları incelendi. Veriler SPSS İstatistiksel Programı kullanılarak Ki-kare testi ve Fisher exact test ile analiz edildi ($p<0,05$). Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 38,28±14,36 idi. 409 hastada (%38,3) sistemik hastalık mevcuttu. Bir sistemik hastalık çalışma grubunun %28,1'inde, komorbid hastalıklar %10,2'sinde izlendi. Sistemik hastalıklar incelendiğinde; kardiyovasküler hastalıklar (%12,3), endokrinolojik hastalıklar (%12), COVİD (%45), alerji (%4) sistemik hastalıkların önemli bir bölümünü oluşturdu. Kardiyovasküler sistem hastalıkları içinde de en sık %9,7 (n=104) hipertansiyon belirlendi. En sık saptanan ikinci hastalık grubu endokrin hastalıkları içinde en çok Tip 2 Diyabet (%6,5, n=69) bulundu. Kadınlarda sistemik hastalık görülme sıklığı erkeklere göre daha fazla saptandı (%74,1 n=303). Sistemik hastalıkların farklı yaş gruplarında dağılımında komorbid hastalıklar %31,2 oranla 50-59 yaşlarında belirlendi. Sonuç: Tüm ülkelerde sistemik hastalıklar demografik ve epidemiyolojik dönüşümün sonucu olarak artmaktadır. Dental tedavilerde koruyucu ve tedavi edici hizmetler açısından entegre edici bir yaklaşıma gidilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Sistemik Hastalıklar, Diş Hekimliği

The Frequency of Systemic Diseases in Adult Patients Admitted to Yeni Yuzyil University Faculty of Dentistry for Different Reasons and Their Distribution by Age and Gender

Abstract

Purpose: Determining the prevalence of systemic diseases in the dental population will also be useful in establishing disease control programs and risk prevention protocols. In this study, it was aimed to determine the prevalence of existing systemic diseases of adult patients among the dental population, to specify their distribution according to gender and age groups, and to reveal the distribution of the most common systemic diseases. Methods: The anamnesis forms of the patients' age ranged between 18 and 70 years (406 men, 661 women) who attituded to the Maxillofacial Radiology Department due to different reasons which were evaluated retrospectively in between September 2020 and November 2021. Systemic diseases were classified. The incidence and distributions were analyzed according to age groups and gender. Data were analyzed by using descriptive statistics and Pearson Chi square analysis ($p < 0.05$). Results: The average age of the patients was 38,28±14,36. Systemic disease was present in 409 patients (38.3%). A systemic disease was observed in 28.1%, and comorbid diseases were observed in 10.2% of the study group. When systemic diseases are examined; cardiovascular diseases (12.3%), endocrinological diseases (12.2%), COVID (45%), allergy (4%) constituted an important part of the systemic diseases. Hypertension was the most common with 9.7% (n=104) among cardiovascular system diseases. Type 2 diabetes (6.5%, n=69) was the second most common endocrine disease group. The incidence of systemic disease was found to be higher in women than in men (%74,1 n=303). In the distribution of systemic diseases in different age groups, comorbid diseases were determined at a rate of 31.2% between the ages of 50-59. Conclusion: Systemic diseases are increasing in all countries as a result of demographic and epidemiological transformation. An integrative approach should be taken in terms of preventive and curative services in dental treatments.

Keywords: Systematic Disease, Dentistry

Presentation ID / Sunum No= 111

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7029-5180

Alt Çene Posterior Bölgedeki Dişeti Eksikliğinin Serbest Dişeti Grefti ile Augmentasyonu

Arş.Gör. Esra Ateş Yıldırım[1], Arş.Gör. Utku Böcüoğlu[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji ABD
**Corresponding author: Esra ATEŞ YILDIRIM*

Özet

Amaç: Serbest dişeti grefti (SDG), dişeti oluşturmak veya var olan dişeti miktarını artırmak amacıyla uygulanan bir cerrahi olup, dişeti çekilmesi gibi diş kök yüzeyini açığa çıkartan ve yetersiz keratinize dişeti eksikliğiyle sonuçlanan durumların tedavisinde kullanılan bir yöntemdir. Bu vakanın amacı serbest dişeti grefti ile tedavi edilen Miller Sınıf 3 çekilmenin klinik sonuçlarını değerlendirmektir. Olgu Sunumu: 36 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı ve sigara kullanmayan kadın hasta Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Bölümüne alt çene premolar dişlerin bukkal yüzündeki dişeti çekilmesi ve buna bağlı hassasiyet ve estetik şikayetleri ile başvurdu. Faz 1 periodontal tedavisi tamamlanan hastada oral hijyen motivasyonu sağlandıktan sonra ameliyat aşamasına geçildi. Alt sol çene premolar dişlerin bukkal yüzeyinde alıcı yatak hazırlandıktan sonra palatinal bölgeden alınan serbet dişeti grefti ilgili bölgeye yerleştirildi. Hasta işlem sonrası 2 hafta boyunca ilgili bölgeyi fırçalamadı ve bu süre boyunca %0.12'lik klorheksidin gargara kullandı. Birinci hafta kontrolünde palatinal bölgedeki süturlar, ikinci hafta kontrolünde alt çene anterior bölgedeki süturlar alındı. Hasta 1.hafta, 2.hafta ve 1. ay kontrollerine çağrıldı. Sonuç: Bu vakada keratinize dişeti yetersiz olup kök yüzeyi açığa çıkmış hastada serbest dişeti greftiyle kök yüzeyinde kapanma ve keratinize diş eti genişliğinde artış görüldü. Bu teknik Miller Sınıf 3 dişeti çekilmelerinin tedavisinde uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Serbest Dişeti Grefti

Presentation ID / Sunum No= 110

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7029-5180

Anterior Dişeti Çekilmesinin Serbest Dişeti Grefti ile Augmentasyonu

Arş.Gör. Esra Ateş Yıldırım[1], Arş.Gör. Işıl Yalçın[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji ABD
**Corresponding author: Arş.Gör. Esra Ateş Yıldırım*

Özet

Amaç: Kök yüzeyinin açığa çıkması ve keratinize dişeti bandının olmaması hastalarda hassasiyet, çürük gibi şikayetlerin yanı sıra oral hijyenin yeterli bir şekilde yapılmasına engel olmaktadır. Bu vakanın amacı serbest dişeti grefti ile tedavi edilen Miller sınıf I defektinin klinik sonuçlarını değerlendirmektir. Olgu Sunumu:28 yaşındaki kadın hasta bölümümüze mandibula anterior dişlerinin vestibül yüzeylerindeki dişeti çekilmesi ve hassasiyet şikayetleriyle başvurdu. Gerekli faz1 tedavileri ve oral hijyen motivasyonu sağlanan hastada cerrahi aşamaya geçildi.Palatinal bölgeden alınan serbest dişeti grefti ile hazırlanmış olan mandibula anterior dişlerin vestibülündeki alıcı yatağa 5\0 rezorbe olmayan monofilaman süturla sabitlendi. Ameliyat sonrası hastaya 2 hafta boyunca bu bölgeyi fırçalamaması ve bu süre boyunca %0.12lik CHX gargara kullanması söylendi. Bir hafta sonra palatinal verici bölgedeki dikişler alındı ve bu bölgenin aşırı hiperemik, kanamalı bir görüntüde olduğu gözlendi. Hastanın ağız solunumuna bağlı gelişen verici bölgedeki kanama tamponla basınç yardımıyla durduruldu. 2 hafta sonra verici bölgedeki dikişler alındı ve hasta bir ay sonra tekrar kontrol edilerek doku olgunlaşması değerlendirildi. Sonuç: Hastamızda serbest dişeti greftiyle mandibula anterior bölgede istenilen keratize doku bandı oluşturuldu.Keratinize dişeti genişliği yetersiz olduğu Miller sınıf I dişeti çekilmesi olan hastalarda otolog olan serbest dişeti grefti güvenilir ve başarılı bir tedavidir.

Anahtar Kelimeler: Serbest Dişeti Grefti

Presentation ID / Sunum No= 191

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2478-8010

Anterior Dişlerde Silikon Anahtar ve Posterior Matriks Kullanarak Diastema Kapatma: Olgu Sunumu

Arş. Gör. Dt. Ayşenur Altuğ Yıldırım[1]

[1]Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi A.B.D.
**Corresponding author: Ayşenur Altuğ Yıldırım*

Özet

Amaç: Diastema, dişler arası boşluk veya yetersiz kontaktlarla karakterize bir dental anomalidir. Anterior dişlerde görülen boşluklar estetiği olumsuz etkiler. Günümüzde diastemalar non-invaziv restoratif yöntemlerle kolaylıkla tedavi edilebilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı orta hat diastemasının direk kompozit rezinle restore edilip klinik takiple estetiğin değerlendirilmesidir. Vaka Raporu: 31 yaşındaki bayan hasta üst santral dişleri arasındaki boşluğun yarattığı estetik sorunlar nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan intraoral muayene sonucu 11-21 nolu dişlerin direk kompozit rezinle estetik rehabilitasyonuna karar verildi. Restorasyon uygulanacak yüzeyler 15 sn %37'lik fosforik asit jel ile pürüzlendirildi, yıkama ve kurutma işlemlerinden sonra bağlayıcı ajan (single bond universal adeziv, 3M) uygulandı. Hazırlanan silikon indeks yardımıyla dişler üzerinde kompozit rezinin mine rengiyle "palatal shell" oluşturuldu. Bölümlü matriksin yerleştirilmesinin ardından Filtek ultimate universal body ve mine kompozitleri tabakalama tekniğiyle uygulandı. Bitirme ve cila işlemleri 3M Soflex diamond polisaj sistemiyle tamamlandı. Klinik Sonuç: Silikon anahtar ve posterior bölümlü matriks kullanımı, kompozit rezinin tabakalanmasını ve konturlama işlemini kolaylaştırmıştır. Diastema kapatmada kullanılan direk rezin kompozit restorasyonlar kısa zamanda hastayı memnun eden estetik sonuçlar vermektedir. Minimal invaziv ve ekonomik bir tedavi seçeneğidir. Klinik Sonuç: Diastema kapatmada uygulanan direk rezin kompozit restorasyonlarla estetik açıdan memnun edici görüntü elde edildi. Hastanın 6 ay sonra yapılan klinik değerlendirmesinde restorasyonlarında herhangi bir bozulma ve renk değişikliğine rastlanmadı.

Anahtar Kelimeler: Diastema, Direk Kompozit, Estetik

Diastema Closure Using Silicone Key and Posterior Matrix in Anterior Teeth: A Case Report

Abstract

OBJECTIVE: Diastema is a dental anomaly characterized by interdental spaces or inadequate contacts. Gaps between anterior teeth adeversely affect esthetics. Today, diastemas can be easily treated with non-invasive restorative methods. The aim of this case report is to restore the midline diastema directly with composite resin and to evaluate the aesthetics with clinical follow-up. CASE REPORT: A 31-year-old female patient applied to our clinic due to aesthetic problems caused by the space between her upper central teeth. After the intraoral examination, it was decided to rehabilitate the teeth 11-21

with direct composite resin. The surfaces to be restored were roughened with 37% phosphoric acid gel for 15 seconds, and a bonding agent (single bond universal adhesive, 3M) was applied after washing and drying. With the help of the prepared silicone index, a “palatal shell” was formed on the teeth with the enamel color of the composite resin. After the segmented matrix was placed, Filtek ultimate universal body and enamel composites were applied with the layering technique. It is completed with 3M Soflex diamond polishing system for finishing and polishing processes. The use of a silicone key and posterior segmented matrix facilitated the layering and contouring of the composite resin. Direct resin composite restorations used in diastema closure give aesthetic results that satisfy the patient in a short time. It is a minimally invasive and economical treatment option. CLINICAL CONCIDERATION: An aesthetically pleasing appearance was obtained with direct resin composite restorations applied in diastema closure. In the clinical evaluation of the patient after 6 months, no deterioration or color change was observed in the restorations.

Keywords: Diastema, Direct Composite, Esthetic

Presentation ID / Sunum No= 531

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2651-1904

Cerrahi Olarak Obstrükte Edilen ve Edilmeyen Maksiller Defektlerde Protetik Rehabilitasyonun Karşılaştırılması

Dt Başak Tımarcıoğlu[1], Dt Göksel Tımarcıoğlu[1], Prof. Dr. Arzu Atay[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi
**Corresponding author: Dt Başak Tımarcıoğlu*

Özet

Maksillada görülen oral kanser vakalarında total yada parsiyel maksillektomiler onkolojik tedavinin cerrahi fazında sıklıkla uygulanmaktadır ve intraoral maksiller defektler oluşmaktadır. Bu hastalarda solunum, fonasyon, nutrisyon fonksiyonlarını iyileştirmek ve yaşam kalitesini artırmak için protetik rehabilitasyonlar uygulanmaktadır. Cerrahi veya protetik olarak obstrükte edilen maksiller defektlerin protetik rehabilitasyonu farklılık gösterebilmektedir. Çalışmamızın amacı cerrahi olarak obstrükte edilen ve protetik olarak obstrükte edilecek maksiller defektlerde protezin yapım prosedürü, tutuculuğu ve hasta konforunun karşılaştırılmasıdır. Protetik olarak rehabilite edilen iki hastada maksiller oral kanser hikayesi mevcuttur. Cerrahisi ve onkolojik tedavi sonrası protetik rehabilitasyon fazında başvuran hastalardan birinde defekt bölgesi cerrahi olarak obstrükte edilmiş diğer hastada ise oronazal açıklık bulunmaktadır. Defekt bölgesi cerrahi obstrükte edilen dişsiz hastada tam protez prosedürü izlenmiştir. Oronazal açıklığı olan hastada ise obturatör protez yapımı gerçekleştirilmiş ve defekt alanı kapalı bulb ile tıkanmıştır. Dişlerin ve defekt bölgesinin retansiyon alanı olarak kullanılması planlanmıştır. Protetik tedavinin başarısı defekt içi ve dışı retansiyon alanlarının doğru planlanıp retansiyon alanı olarak kullanılmasına bağlıdır. Tam veya kısmi dişsizlikte implant desteklerin protetik başarıyı artırdığı bilinmektedir ancak implant destekler her hastada kullanılamamaktadır. Defekt bölgesi kapalı olduğunda, hastada gıda aspirasyonu riski söz konusu değildir. Fakat tam dişsiz kısmı maksillektomi hastalarında defekt cerrahi olarak obstrükte edildiğinde alveol kret ve doku kaybı, destek diş olmaması, defekt bölgesininden retansiyon sağlanmaması protetik başarıyı önemli ölçüde düşürmektedir. Oronazal açıklığı bulunan hastada ise defekt bölgesinin zamanla değişibilmesine bağlı olarak gıda aspirasyon riski ihtimal dahilindedir. Buna karşın; diş doku desteği azalmış, cerrahi obstrüksiyon yapılamayan hastalarda defekt içi bölgenin retansiyon alanına dahil edilmesiyle protetik rehabilitasyonun daha başarılı olduğu gözlemlenmiştir. Diş doku desteği azalmış defekt hastalarında, özellikle implant desteklerin kullanılamadığı durumlarda, cerrahi sonrası planlamaya dikkat edilmeli hatta protez retansiyonu açısından düşünüldüğünde cerrahi obstrüksiyonun retansiyonu negatif yönde etkileyeceği değerlendirilmelidir. Klinik gözlemlerimiz; defekt içi bölgenin retansiyon alanına dahil edilmesinin hem protezin retansiyonuna pozitif yönde katkıda bulunduğunu hem de hastanın protez uyumunu arttırdığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Maksiller Defekt Protezleri, Maksiller Obturatör, Protetik Retansiyon

Comparison of Prosthetic Rehabilitation in Surgically Obstructed and Non-Surgically Obstructed Maxillary Defects

Abstract

In cases of oral cancer seen in the maxilla, total or partial maxillectomy are frequently applied in the surgical phase of oncological treatment and intraoral maxillary defects occur In these patients, prosthetic rehabilitation is applied to increase the quality of life. The aim of our study is to compare the prosthesis construction procedure, retention and patient comfort in surgically obstructed and prosthetically obstructed maxillary defects. Two patients who were prosthetically rehabilitated were diagnosed with maxillary oral cancer. In the prosthetic rehabilitation phase, one of the patients had a surgically obstructed defect and the other had an oronasal open defect. Total prosthesis procedure was applied to the edentulous patient whose defect area was surgically obstructed. In the patient with oronasal fistula, obturator prosthesis was applied and the defect area was occluded with a closed bulb and it was planned to use the teeth and defect area as a retention area. The success of prosthetic treatment depends on the correct planning of the retention areas inside and outside the defect and using them as retention areas. When the defect area is closed, there is no risk of food aspiration in the patient. However, when the defect is surgically obstructed in edentulous maxillectomy patients, loss of alveolar crest and tissue, lack of support teeth, and lack of retention from the defect area significantly reduce prosthetic success. In the patient with an oronasal open defect, the risk of food aspiration is possible due to the fact that the defect area may change over time. Despite that; the inclusion of the intra-defect area in the retention area has increased the success of prosthetic rehabilitation. In defect patients with reduced tooth and tissue support, post-surgical planning should be considered and even when considering prosthesis retention, it should be evaluated that surgical obstruction will negatively affect retention.

Keywords: Maxillary Defect, Maxillary Obturator, Prosthetic Retention

Presentation ID / Sunum No= 67

Poster Sunum

ORCID ID: /0000-0003-0945-2532

Çift Taraflı Konjenital Maksiller Lateral Eksikliğinin Kanin İkamesi İle Tedavisi: Vaka Sunumu

Arş.Gör. İlter Burak Köse[1], Dr. Öğretim Üyesi Hakkı Yılmaz[1]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
**Corresponding author: Arş.Gör. İlter Burak Köse*

Özet

GİRİŞ: Bu vakada, çift taraflı konjenital lateral diş eksikliği görülen genç yetişkin hastanın kanin ikamesi ile boşluk kapatma tedavisinin sunulması amaçlanmıştır. OLGU RAPORU: Kronolojik yaşı 14 yıl 1 ay olan kız hasta diastema ve üst dişlerindeki sivri görüntü şikâyetiyle kliniğimize başvurmuştur. Sefalometrik değerlendirmeye göre iskeletsel sınıf II olan hastanın (SNA 74°, SNB 68°, Wits 5mm) intraoral muayenesinde maksiller anterior diastema, üst orta hattın 1 mm solda, alt orta hattın yerinde olduğu, 3 mm overjet, 1mm overbite, dişsel sınıf II bölüm 1 molar ilişki ve 1. premolarlarının suprapozisyonda olduğu tespit edildi. Hastanın tedavisinde restorasyon yapılmaksızın kanin ikamesi ile boşlukların kapatılması planlandı. Braketleme seansından önce kanin dişlerin insizal ve bukkal yüzeylerinden aşındırma yapılarak lateral kesici diş formu verildi. Hastanın tedavisine üst ve alt çene aynı seans Unitek Gemini(3M, Monrovia, California) braketler ile başlandı. Tedavi süresince her seans üst 1. premolar dişlerin palatinal tüberküllerinden aşındırma yapıldı ve kanin diş formuna ulaşıldı. 19 ay süren tedavinin sonunda retansiyon için alt ve üst keser dişlere sabit lingual retainer uygulandı. SONUÇLAR: Diş formu ve alveol kemiğin uygun olduğu durumlarda, lateral diş eksikliklerinin tedavisinde kanin ikamesi ile estetik ve doğal bir görünüm elde edilebilir. Doğru endikasyon ve klinik muayene ile lateral keser diş eksikliği olan sınıf 2 vakalarda implant veya herhangi bir protetik restorasyona gerek duyulmaksızın ortodontik tedavi tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, Konjenital Diş Eksikliği

Treatment of Bilateral Congenital Maxillary Lateral Deficiency With Canine Substitution: A Case Report

Abstract

INTRODUCTION: The aim of this case report is; to present space closure treatment with canine replacement in a young adult patient with bilateral congenital lateral tooth deficiency. CASE REPORT: A girl with a chronological age of 14 years and 1 month consulted to the clinic with complaints of diastema and a sharp appearance in her upper teeth. Intraoral examination revealed that the patient with skeletal class II according to cephalometric analysis (SNA 74°, SNB 68°, Wits 5mm), maxillary anterior diastema, upper midline 1 mm to the left, lower midline in place, 3mm overjet, 1mm overbite, dental

class II division 1 molar relation, and high-vestibule positioned 1st premolars. The patient was planned to close the space with canine replacement without restoration. Before the bracing session, the incisal and buccal surfaces of the canines were abraded and the lateral incisor form was given. The treatment of the patient was started with the same session Unitek Gemini(3M, Monrovia, California) brackets on the upper and lower jaws. During each session, the palatal tubercle of the upper first premolar teeth was abraded and the canine tooth form was reached. At the end of the 19-month treatment, a fixed lingual retainer was applied to the lower and upper anterior teeth for retention. CONCLUSIONS: With the correct indication and clinical examination, treatment with canine substitution may be preferred in class 2 cases with missing lateral incisors. In addition, in cases where the tooth form and alveolar bone are suitable, an aesthetic and natural appearance can be obtained without restoration.

Keywords: Orthodontics, Congenital Tooth Deficiency

Presentation ID / Sunum No= 286

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8378-2324

İlaç Kullanımına Bağlı Maksillada Gelişen Osteonekroz: Olgu Sunumu

Arş.Gör. Münevver Gamze Diricanlı[1], Doç. Dr. Nursel Akkaya[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Arş.Gör. Münevver Gamze Diricanlı*

Özet

Amaç: Antirezorptif ve antianjiyojenik ajanlar, çenelerde ilaca bağlı osteonekroz (medication-related osteonecrosis of the jaw; MRONJ) gelişmesine neden olmaktadır. Bu ilaçların son yıllarda kullanımının artmasına bağlı olarak MRONJ vakalarının da görülme sıklığı artmıştır. Bu raporda ilaca bağlı olarak maksillada gelişen osteonekroz olgusuna ait klinik ve radyografik özelliklerin sunulması amaçlamaktadır. Olgu Sunumu: 60 yaşında erkek hasta sağ maksiller premolar bölgede 6 aydan uzun süredir geçmeyen ağrı, enfeksiyon ve açığa çıkmış kemik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın hikayesi prostat kanserine bağlı kemik metastazı sebebiyle bifosfonat (zometa) kullandığını gösterdi. Hasta bifosfonat kullandığı dönemde ilgili bölgeden bir dişinin çekildiğini ifade etti. İntraoral muayenede sağ maksiller posterior bölgede ekspoz, nekrotik kemik bölgesi görüldü. Radyolojik değerlendirmede ilgili bölgede nazal kaviteye kadar uzanan geniş sekester formasyonu olduğu tespit edildi. Sonuç: Antirezorptif veya antianjiyogenik tedavi planlanan hastalar, var olan ve potansiyel diş problemlerinin ortadan kaldırılması amacıyla tedavi öncesi klinik ve radyografik değerlendirme için diş hekimine yönlendirilmelidir. Bu hastalara ayrıca dentoalveolar cerrahi işlemlerden kaçınmaları tavsiye edilmelidir. Eğer cerrahi işlem gerekirse, işlem sonrasında hasta düzenli olarak takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: İlaca Bağlı Çene Kemiği Osteonekrozu (İçkon), Nekrotik Kemik, Osteonekroz, Bifosfonat, Maksilla

Medication-Related Osteonecrosis of the Maxilla: A Case Report

Abstract

Objective: Antiresorptive and antiangiogenic agents are caused medication-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ). In recent years, the incidence of MRONJ cases has increased due to the increasing use of these drugs. In this report, it is aimed to present the clinical and radiographic features of a medication-related osteonecrosis of the maxilla. Case Report: A 60-year-old male patient was admitted to our clinic with complaints of persistent pain for more than 6 months, infection and exposed bone in the right maxillary premolar region. Patient's history revealed that he had used to bisphosphonate (zometa) for bone metastasis associated with prostate cancer. He stated that tooth exaction was performed in this period. During the intraoral examination; exposed, necrotic bone was observed in the right maxillary posterior region. In the radiological examination, it was determined that there was a large sequester formation extending to the nasal cavity in the relevant region. Conclusions: Patients scheduled

for antiresorptive or antiangiogenic therapy should be referred to the dentist for clinical and radiographic evaluation to eliminate ongoing and potential dental problems in the pre-treatment phase. These patients should also be advised to avoid dentoalveolar surgery. If the surgical procedure is required, the patient must be followed up regularly after the procedure.

Keywords: Medication-Related Osteonecrosis of Bone (Mronj), Necrotic Bone, Osteonecrosis, Bisphosphonates, Maxilla

Presentation ID / Sunum No= 559

Poster Sunum

ORCID ID:

İleri Seviyede Rezorbe Kretlere Sahip Tam Dişsiz Hastanın Ball Tutuculu Overdenture Protezle Rehabilitasyonu

Dt Selin Ertem[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi ABD*

Özet

İleri seviyede alveoler kemik kaybının sebeplerinden biri uzun dönem total protez kullanımıdır. Oluşan bu kemik kaybı sıklıkla protezlerde stabilite ve retansiyon eksikliğine, yemek yeme ve konuşma fonksiyonlarını tam olarak yerine getirememe gibi problemelere sebeb olur; ayrıca hastalarda rezorbe kretlere bağlı olarak ağrı oluşabilmektedir. Bu hastalarda oluşan problemlerin giderilmesi için implant destekli overdenturelar iyi bir seçenektir. Çalışmamızın amacı; ileri seviyede rezorbe kretlere sahip tam dişsiz hastanın stabilite ve retansiyon eksiklik sorunlarını gidermek amacıyla implant destekli bir protezle rehabilite edilmesidir. İmplant destekli overdenture protezlerde, hassas bağlantı tipindeki bir tutucu ile implant ve protez arasındaki bağlantı sağlanır. Bağlantı sistemleri retantif kapasite, şekil, ve esneklik bakımından farklılık göstermektedir. Tutucular protezin bir miktar hareketine, kuvvetlerin implantlar ile birlikte dişsiz krete iletilmesine olanak sağlamaktadır. Kullanılan tutucu sistemler başlıca ball, bar, mıknatıs, teleskop ve locator tutuculu sistemlerdir.Ball tutucular implantlar arası mesafe az veya fazla olduğunda, bar yerleştirmek için yeterli vertikal mesafe olmadığında, v şeklinde ark bulunduğunda ve hastanın ekonomik durumunun yeterli olmadığı durumlarda tercih edilebilir. Düşük maliyeti, farklı tutuculuk derecelerine sahip seçeneklerinin olması ve protez yapımının zaman alıcı olmaması gibi avantajları bulunmaktadır. Hastalar tarafından kabul edilmesi ve kullanılması kolaydır. Bu olguda mevcut tam protezinden memnun olmayan hastaya ball tutuculu overdenture protezle tedavisi anlatılmıştır. Sonuç olarak ileri derecede rezorbe kretlere sahip hastalarda implant destekli overdenture protezler ideal bir seçenek olmuştur. Bu olgu sunumunda da olduğu gibi çiğneme fonksiyonu ve stabilite açısından tatminkar sonuçlar sağlamaktadır. 6 aylık takibinin sonunda hastanın ball tutuculu overdenture protezle rehabilitasyonunun estetik, fonksiyon ve fonasyon açısından başarılı bir tedavi sağladığı, hasta uyumunun iyi olduğu gözlenmiştir. Bu olgu sunumu aşırı rezorbe kretlere sahip dişsiz hastada farklı implant planlamasıyla konservatif yaklaşımın stabilite ve fonksiyonu sağlayabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Overdenture, Ball Ataçman

Rehabilitation of a Edentulous Patient With Advanced Resorbed Creats by Using Overdenture Prosthesis With Ball Holder

Abstract

One of the causes of advanced alveolar bone loss is the use of long-term total prosthesis. This resulting bone loss often causes problems such as lack of stability and retention in prostheses, inability to fully fulfill the functions of eating and speaking; in addition, patients may experience pain due to resorbed ridges. Implant supported overdentures are considered a good option for preventing these problems in various patients.The aim of this study; Rehabilitation of an edentulous patient with highly resorbed ridges with an implant-supported prosthesis in order to eliminate stability and retention deficiency problems. Connection systems differ in terms of retaining capacity, shape, and flexibility. Holders allow small movement of the prosthesis and transmission of forces to the edentulous crest with the implants. Ball holders can be preferred when the distance between the implants is so small or high, when there is not enough vertical distance to place the bar, when there is a v-shaped arc and when the patient's economic situation is not sufficient. It has advantages such as low cost, options with different holding degrees etc. In our case study, the treatment with ball-holder overdenture prosthesis was explained to the patient who was not satisfied with his current full denture. In conclusion, implant-supported overdenture prostheses have been an ideal option for patients with highly resorbed ridges. As in this case report, it provides satisfactory results in terms of chewing function and stability. At the end of the 6-month follow-up, it was observed that the rehabilitation of the patient with a ball-holder overdenture prosthesis provided a successful treatment in terms of aesthetics, function and phonation. This case report shows that a conservative approach with different implant planning can provide stability and function in an edentulous patient with severely resorbed ridges.

Keywords: Overdenture, Ball

Presentation ID / Sunum No= 181

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0286-8586

İmmediat İmplant Yerleştirilmesinden Sonra Kişiselleştirilmiş İyileşme Başlığı Kullanılarak İmplant Çevresi Yumuşak Doku Yönetimi

Arş.Gör. Aylin Öztin[1], Dr. Öğretim Üyesi Hasan Gündoğar[1], Arş.Gör. Mustafa Kaanalp Ergül[1]

[1]Gaziantep Üniversitesi
**Corresponding author: Aylin Öztin*

Özet

GİRİŞ: Diş çekiminden sonra periodontal ligamentin kaybı ve mevcut kemiğin rezorpsiyonu gibi fizyolojik olaylar meydana gelebilir. Bu olaylar çevredeki yumuşak ve sert dokuların hacminin azalmasına neden olabilecek morfolojik, yapısal ve bileşimsel değişikliklere yol açabilir.Günümüzde bu sorunları en aza indirmek amacıyla farklı klinik yaklaşımlar önerilmiştir.İmmediat implantlar minimal invaziv bir yaklaşım olarak ortaya çıkmıştır. Ancak, implantın hemen yüklemesi her zaman mümkün veya endike olmayabilir. Böyle durumlarda, yumuşak doku profilini korumak için özelleştirilmiş iyileşme abutmentleri aracılığıyla yenilikçi bir yaklaşım kullanılabilir, bu da yeniden cerrahi müdahale ihtiyacını ve mukozal konturu korumak için geçici restorasyonların kullanımını ortadan kaldırır. OLGU RAPORU: 35 yaşındaki kadın hasta sol alt 1.molar dişindeki derin çürük nedeniyle kliniğe başvurdu. Klinik muayene sonrasında restore edilemeyecek durumda olan dişe çekim endikasyonu konuldu. Detaylı muayeneden sonra dişin etrafında yeterli kemik miktarı olduğu gözlemlendi ve çekimle beraber anında implant yerleştirilmesine karar verildi. Minimal invaziv diş çekiminden sonra kemik septumuna 5.0 × 11mm (Astra Tech™ OsseoSpeed TX) implant yerleştirildi. Bukkal kemik ile implant arasındaki boşluğa 1cc allojenik içeriği olan Atigreft (Atigen-cell® Ankara,Turkey) konuldu. Prefabrike olarak elde edilen peek abutment çekilen molar dişin konturunun korunması amacıyla özelleştirildi. Dört ay sonra, özelleştirilmiş iyileşme başlığı çıkarıldı ve vidalı restorasyonlar için friksiyonel bir abutment yerleştirildi. Laboratuvar aşamasında yumuşak doku konturunu korumak için bir transfer ölçüsü alındı ve özelleştirilmiş bir koruma başlığı yerleştirildi. Son olarak, vidalı zirkon-seramik restorasyon uygulandı, böylece doğal bir çıkış profili elde edildi. SONUÇ: Bu teknik, implant destekli restorasyonlarda doğal bir çıkış profiline izin vererek, tedavi adımlarının sayısını azaltıp dental implantların etrafındaki yumuşak doku iyileşmesini yönlendirmede etkili görünmektedir. Özelleştirilmiş iyileşme başlıklarının kullanımı, yumuşak doku konturlarını koruyarak protetik aşamaya hazırlar ve ikinci cerrahi ihtiyacını ortadan kaldırır.

Anahtar Kelimeler: Immediat İmplant, Rejenerasyon, Yumuşak Doku

Peri-Implant Tissue Management After Immediate Implant Placement Using a Customized Healing Abutment

Abstract

Introduction:After tooth extraction; physiological events such as loss of periodontal ligament and resorption of existing bone may occur.These events can lead to morphological, structural, and compositional changes that can cause the volume of the surrounding soft and hard tissues to decrease.Immediate implants have established themselves as a minimally invasive approach. Immediate loading of the implant is not always possible or indicated, however. In such cases, an innovative approach can be used to preserve the soft tissue profile through individual healing abutments, eliminating the need for repeated surgery and the use of temporary restorations to preserve the mucosal contour. Case Report:A 35-year-old patient was admitted to our clinic because of deep caries in the lower left first molar.After the clinical and radiological examination, an indication for extraction on the non-reconstructable tooth was made.After careful clinical examination it was decided to place an implant immediately after extraction. After minimally invasive tooth extraction, a 5.0 × 11 mm (Astra Tech ™ OsseoSpeed TX) implant was placed in the bone septum.Atigraft (Atigen-cell® Ankara,Turkey) with one cc of allogeneic content was introduced into the space between the buccal bone and the implant.The prefabricated PEEK abutment was customized to protect the contour of the extracted molar.Four months later,the customized healing cap was removed and a friction abutment was placed for screw-retained restorations.In order to preserve the soft tissue contour in the laboratory phase,a transfer measure was carried out and an individual protective cap was put on.Finally, a screw-retained zirconium oxide ceramic restoration was applied,creating a natural emergence profile. Results:This technique appears to reduce the number of treatment steps and direct soft tissue healing around dental implants by allowing a natural emergence profile in implant-supported restorations.The use of customized healing heads preserves soft tissue contours, preparing them for the prosthetic phase and eliminating the second surgery.

Keywords: Immediat Implant, Rejenerasyon, Soft Tissue

Presentation ID / Sunum No= 345

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3853-2689 / 0000-0003-4967-0593

Maksiller Total Dişsiz Hastanın All On Four® Konsepti İle Rehabilitasyonu: Bir Yıllık Vaka Raporu

Dr. Öğretim Üyesi Hasan Gündoğar[1], Arş.Gör. Deniz Duru[2]

[1]Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Hoca Ahmet Yesevi Uluslararası Türk-Kazak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Cerrahi ve Pediatrik Diş Hekimliği Anabilim Dalı
[2]Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Hasan Gündoğar*

Özet

Diş kaybı sonrasında meydana gelen, uzun süreli dişsizlik alveolar kemikte atrofiye sebep olur ve zamanla rezorpsiyonun şiddeti artar. Böyle vakalarda, implantların açılı yerleştirilmesi ve anında yükleme protokolü diğer tedavi seçeneklerine iyi bir alternatif sunmaktadır. Bu tedavi protokolü All on four® konsepti olarak bilinmektedir. Bu vaka raporunun amacı, maksiller total dişsiz olguda All on Four® tedavi konseptiyle immediat implant yerleşimi ve protetik rehabilitasyonu sunmaktır. Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalına başvuran 51 yaşındaki erkek hastada, maksiller posterior bölgede dişsizlik tespit edildi. Ayrıca posterior bölgede uzun süreli dişsizliğe bağlı hem vertikal hem de horizontal kemik kayıpları mevcuttu. Hastanın isteği, maliyet ve anatomik faktörlerin değerlendirilmesi sonrası ileri kemik ogmentasyon işlemleri yerine All on Four® tedavi protokolünün uygulanmasına karar verildi. Lokal anestesi altında sulkuler ve mid-krestal kesiler ile tam kalınlık flep kaldırıldı. 2.dereceden mobil olan 11, 21, 22 ve 23 nolu dişler çekildi. 11, 21 ve 23 nolu dişlerin soketlerine açısız şekilde (Straumann® BLT ⌀4.1 mm/12mm), 14 ve 25 nolu diş bölgelerine ise 30º derece açılı olacak şekilde (Straumann® BLT ⌀4.1 mm/14mm) implantlar yerleştirildi. Daha sonrasında multi-unit protez parçaları torklandı. Flepler 4/0 rezorbe olan sütur ile kapatıldı. İmplantların yerleştirildiği gün açık ölçü tekniği kullanılarak ölçü alındı ve akrilik geçici bir protez hazırlandı. Hastanın rutin kontrollere gelmemesi nedeni ile cerrahi işlemden 5 ay sonra 14 ve 25 nolu açılı implantlar kaybedildi. Yumuşak doku iyileşmesini takiben ağızda mevcut olan implantlardan destek alınarak bar bağlantılı protez ile protetik aşama tamamlandı. Protetik rehabilitasyonun tamamlanması sonrası 6 aylık takipte herhangi bir komplikasyon gözlenmedi. Uzun süreli dişsizlik alveolar kemikte ileri derecede kayıplara sebep olabilir. Bu tür durumlarda All on four® tedavi konsepti, hastanın daimi protezi yapılana kadar ki süreçte hekime immediat yükleme imkanı sunarak hem hasta konforunu arttırır hem de ek prosedürler uygulanmadığından maliyet uygunluğu sağlar. Hastanın sosyal kooperasyonunun düşük olduğu durumlarda immediat yükleme seçeneği tekrar gözden geçirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: All On Four, Hibrit Protez, İmplant Cerrahisi, İmmediat İmplantasyon, İmmediat Yükleme, Bar Protez

Presentation ID / Sunum No= 76

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3474-2681

Periferal Dev Hücreli Granülom: Olgu Sunumu

Arş. Gör. Dr. Sevim Tek[1], Arş. Gör. Dr. Mert Özalpay[1], Dr. Öğretim Üyesi Hasan Gündoğar[1], Dr. Öğretim Üyesi Süleyman Ziya Şenyurt[1], Prof. Dr. Kamile Erciyas[1]

[1]Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

**Corresponding author: Arş. Gör. Dr. Sevim Tek*

Özet

GİRİŞ: Periferik dev hücreli granülom (PDHG), dişeti ve alveolar sırtta oluşan iyi huylu bir oral lezyondur. Ağız içinde sık görülen lezyonlardan olan PDGH; ortalama 30 yaşında kadınlarda ve mandibulada ortaya çıkmaktadır. Etyolojisi tam olarak bilinmese de kötü oral hijyen zemininde travmatize edici faktörlerle ve hormonal değişikliklerle ilişkili olduğu düşünülmektedir. Hamilelikte östrojen ve progesteron seviyelerindeki artış, ağız boşluğu da dahil olmak üzere insan vücudunun birçok bölgesinde değişikliğe yol açmaktadır. Ağız boşluğunda ise genellikle diş etlerinde değişiklikler görülmektedir. Olgumuzda PDHG etiyolojisi gebelik dönemindeki hormonal değişikliklerle ilişkili olabilir. OLGU RAPORU: Sistemik olarak sağlıklı, bir yıl önce gebelik geçirmiş 38 yaşındaki kadın hasta Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji kliniğimize diş eti büyümesi şikayetiyle başvurmuştur. Hastaya muayene sonrası cerrahisiz tedavi uygulandı.1,5 cm çapında olan lezyon eksizyonel biyopsi ile alınmıştır. Yapılan inceleme sonucu PDHG tanısı konmuş ve hasta takibe alınmıştır. 1. ay kontrolünde yapılan klinik muayene sonucunda keratinize dişeti yetersizliği tespit edilmiştir. İlgili bölgeye keratinize diş eti dokusu oluşturmak için serbest diş eti grefti uygulanmıştır. Opere edilen alan 1.,2., 3., 6.ay ve 1.yılda takip edilmiştir. Bölgede rekürrens gözlenmemiştir. SONUÇ: Periferal Dev Hücreli Granülom geç teşhis edildiğinde önemli boyutlara ulaşabilir. PDHG 'nun rekürrensi %5-11 gibi küçük bir aralıkta değişmektedir. Ancak etyolojik faktörlerin ortadan kaldırılmasıyla durumun tekrarlanmasını önleyebileceğimizi bilmekte fayda vardır. Hastaların uzun dönem takiplerle kontrol altında tutulması ve gerektiğinde tekrar muko-gingival cerrahilerle etyolojik faktörleri elimine etmek gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Periferal Dev Hücreli Granülom, Dişeti Büyümesi, Eksizyonel Biyopsi

Peripheral Giant Cell Granuloma: A Case Report

Abstract

INTRODUCTION: Peripheral giant cell granuloma (PDHG) is a benign oral lesion that occurs in the gums and alveos back. PDGH, one of the common lesions in the mouth; it occurs in women and mandibula at the age of 30 years on average. Although its etiology is not fully known, it is thought to be associated with traumatizing factors and hormonal changes in the basis of poor oral hygiene. The increase in estrogen and progesterone levels during pregnancy leads to changes in many areas of the

human body, including the oral cavity. In the oral cavity, changes are usually seen in the gums. In our case, PDHG etiology may be associated with hormonal changes during pregnancy. CASE REPORT: A systemically healthy 38-year-old female patient who had a pregnancy a year ago has applied to our Periodontology clinic at Gaziantep University Faculty of Dentistry with a complaint of gum growth. The patient was treated non-surgically after clinical examination. The lesion, which is 1.5 cm in diameter, was taken by excisional biopsy. As a result of the examination, PDHG was diagnosed and the patient was followed up. As a result of the clinical examination carried out during the 1st month check, keratinized gum deficiency was detected. Free gum graft was applied to the relevant area to form keratinized gum tissue. The area operated was followed in 1st, 2nd, 3rd, 6th and 1st years. Recurrence has not been observed in the area. CONCLUSION: PDGH can reach significant dimensions when diagnosed late. PDHG's recurrence varies in a range as small as 5-11%. But it is worth knowing that by eliminating etiological factors we can prevent the recurrence of the situation. It is necessary to keep patients under control with long-term follow-ups and to eliminate etiological factors with muco-gingival surgeries again when necessary.

Keywords: Peripheral Giant Cell Granüloma, Gingival Enlargement, Excisional Biopsy

Presentation ID / Sunum No= 465

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1195-0939

A New Method for the Detection of Heroin Abuse in Urine by UPLC-MS/MS

Arş. Gör. Aykut Kul[1]

[1]*İstanbul Üniversitesi*

Abstract

Heroin (diacetylmorphine) is a semi-synthetic drug derived from poppy plants. Heroin abuse is an important issue that threatens human health and affects social stability. The metabolism of heroin is rapid and its half-life is 2–5 min. Heroin is quickly deacetylated to 6-monoacetylmorphine after administration, and further hydrolysed to morphine. Then, morphine is glucuronidated to morphine-3-glucuronide and morphine-6-glucuronide, respectively. The total concentration of morphine in the urine sample is measured to determine Heroin abuse. The total concentration is determined after enzymatic or acid hydrolysis. In this study, a precise, simple and rapid ultra-performance liquid chromatography-tandem mass spectrometer method was developed for the detection heroin abuse. The developed method was validated in terms of selectivity and linearity which was in the range of 9–2340 ng/mL for morphine. The intra-assay and inter-assay accuracy and precision were found within acceptable limits of the EMA guideline. Lower limits of quantitation were 9 ng/mL for morphine. The developed method was successfully applied for the determination of morphine in the real samples.

Keywords: Heroin Abuse; Bioanalytical Method Validation, Uplc-Ms/ms; Urine

Presentation ID / Sunum No= 291

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1319-3756

Akciğer Kanseri Teşhisi İçin Lamivudinin Radyoişaretlenme ve Hücre Bağlanma Çalışmaları

Arş. Gör. Dr. Meliha Ekinci[1], Doç. Dr. A. Alper Öztürk[2], Doç. Dr. Derya İlem-Özdemir[1]

[1]Ege Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Radyofarmasi Anabilim Dalı
[2]Anadolu Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı

**Corresponding author: Meliha Ekinci*

Özet

Kanser, dünyada önde gelen ölüm nedenlerinden biridir. İlk 10 kanser türü arasında, trakea, bronş ve akciğer kanseri erkeklerde en sık, kadınlarda ise beşinci en sık görülen kanserdir. Görüntüleme tekniklerinin uygulanması kanserin erken teşhisinde kritik öneme sahiptir. Bu araştırmanın amacı, akciğer kanserini tespit edebilecek yeni bir radyofarmasötik geliştirmektir. Bu çalışmada Lamivudin (LAM), 99mTc ile radyoişaretlendi, [99mTc]Tc-LAM'ın radyokimyasal saflığı (RS) Radyoaktif İnce Tabaka Kromatografisi (R-İTK) kullanılarak ölçüldü ve 6 saate kadar ≥%97 olduğu bulundu. En yüksek RS, 7,5 mg LAM, 150 µg kalay klorür, 0,75 mg askorbik asit ve pH 7.4'te, 37 MBq [99mTc]NaTcO4- ile oda sıcaklığında 15 dakikalık inkübasyon süresinde elde edildi. 120. dakikada, [99mTc]Tc-LAM, A-549 (akciğer kanseri hücre hattı) hücrelerine (%32,71±1,64), L-929 (fibroblast hücre hattı) hücrelerinden (%5,02±0,25) 6 kat daha yüksek bir oranda bağlandı. Bulgular, yeni geliştirilen [99mTc]Tc-LAM'ın akciğer kanseri tespiti için potansiyel özelliklere sahip olduğunu gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Lamivudin; Teknesyum-99m; Radyoişaretleme; 99mTc-Lamivudin, Akciğer Kanseri Teşhisi, Hücre Bağlanma.

Radiolabeling and Cell Binding Studies of Lamivudine for Lung Cancer Diagnosis

Abstract

Cancer is one of the leading causes of death in the world. Among the top 10 cancer types, trachea, bronchial, and lung cancers are the most common cancer in men and the fifth most common cancer in women. The application of imaging techniques is critical in the early detection of cancer. The goal of this research is to develop a novel radiopharmaceutical that could detect lung cancer. In the present study, Lamivudine (LAM) was radiolabeled with 99mTc, and the radiochemical purity (RP) of [99mTc]Tc-LAM was measured using Radio-Thin Layer Chromatography (RTLC) and found to be ≥97% up to 6 h. The highest RP was achieved with 7.5 mg LAM, 150 µg stannous chloride, 0.750 mg ascorbic acid and 37 MBq [99mTc]NaTcO4- at pH 7.4 at room temperature for 15 min incubation time.

At 120 min, [99mTc]Tc-LAM bounded to A-549 (lung cancer cell line) cells (32.71±1.64%) at a rate more than 6 times higher than the L-929 (fibroblast cell line) cells (5.02±0.25%). The findings showed that the newly developed [99mTc]Tc-LAM has potential features for lung cancer detection.

Keywords: Lamivudine; Technetium-99m; Radiolabeling; 99mtc-Lamivudine, Lung Cancer Diagnosis, Cell Binding.

Presentation ID / Sunum No= 416

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1280-0019

Alzheimer Hastalığının Tedavisinde Etki Göstermesi Beklenen Bazı Yeni Piperazin-Tiyazol Türevlerinin Sentezi, Yapı Aydınlatılması ve Biyolojik Aktivitelerinin Araştırılması

Arş.Gör. Ayşen Işık[1], Doç. Dr. Ulviye Acar Çevik[2], Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Erçetin[3]

[1]Selçuk Üniversitesi
[2]Anadolu Üniversitesi
[3]Doğu Akdeniz Üniversitesi
**Corresponding author: Arş.Gör. Ayşen Işık*

Özet

Alzheimer hastalığı (AH), kesin tedavisi olmayan, demansa neden olan nörodejeneratif bir beyin hastalığıdır. Alzheimer hastalığına sahip olan beyinlerde Asetilkolinesteraz (AChE) düzeylerinin arttığı tespit edilmiştir. Fakat hastalığın ilerleyen safhalarında asetilkolin (ACh) çoğunlukla Bütirilkolinesteraz (BuChE) tarafından hidrolize edilir ve BuChE seviyesi artarken, AChE seviyesinde azalma meydana gelir. Bu bağlamda seçici BuChE inhibitörlerinin geliştirilmesi AH için oldukça kritik bir öneme sahiptir. Bu çalışmada, sübstitüe edilmiş piperazin-tiyazol türevleri tasarlanmış, sentezlenmiş ve AH'ye karşı asetilkolinesteraz (AChE) ve butirilkolinesteraz (BuChE) enzimleri üzerindeki inhibitör etkileri araştırılmıştır. Hedef bileşiklerin sentezi için ilk basamakta, 4-(4-Metoksifenilpiperazin-1-il)benzaldehit bileşiği (1), potasyum karbonat varlığında 1-Metoksifenilpiperazin ile 4-florobenzaldehitin reaksiyonuyla sentezlenmiştir. İkinci basamakta, bileşik 1, etanol içinde tiyosemikarbazid ile reaksiyona sokularak bileşik (2) elde edilmiştir. Son basamakta ise, bileşik (2) ve fenaçil bromür türevlerinin reaksiyonuyla hedef bileşikler, 3a-3d, sentezi gerçekleştirilmiştir. Sentezlenen bileşiklerin yapıları, 1H-NMR ve 13C-NMR gibi farklı spektroskopik teknikler kullanılarak tayin edilmiştir. Sentezlenen bileşiklerin kolinesteraz enzimi üzerindeki etkileri Ellman metotu ile değerlendirilmiş ve hedef bileşiklerin yüzde inhibisyon enzim çalışmaları sonucunda 3d bileşiğinin orta düzeyde bütirilkolinesteraz aktivite gösterdiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Asetilkolinesteraz (AchE); Butirilkolinesteraz (BuChE); Piperazine-Tiyazol

Synthesis, Structure Elucidation and Investigation of Biological Activity of Some New Piperazine-Thiazole Derivatives Which Are Expected to Effect in the Treatment of Alzheimer's Disease

Abstract

Alzheimer's disease (AD) is a neurodegenerative brain disease that causes dementia and has no cure. Acetylcholinesterase (AChE) levels have been found to increase in brains with Alzheimer's disease.

However, in the later stages of the disease, acetylcholine (ACh) is mostly hydrolyzed by Butyrylcholinesterase (BuChE), and while the level of BuChE increases, the level of AChE decreases. In this context, the development of selective BuChE inhibitors is of critical importance for AD. In this study, substituted piperazine-thiazole derivatives were designed, synthesized and their inhibitory effects on acetylcholinesterase (AChE) and butyrylcholinesterase (BuChE) enzymes against AH were investigated. In the first step for the synthesis of target compounds, compound 4-(4-Methoxyphenylpiperazin-1-yl)benzaldehyde (1) was synthesized by the reaction of 1-Methoxyphenylpiperazine and 4-fluorobenzaldehyde in the presence of potassium carbonate. In the next step, compound (1) was reacted with thiosemicarbazide in ethanol (2). In the final step, target compounds 3a-3d were obtained by reaction of compound (2) and phenacyl bromide derivatives. The structures of the synthesized compounds were assigned using different spectroscopic techniques such as 1H-NMR and 13C-NMR. The effects of the synthesized compounds on the cholinesterase enzyme were evaluated by the Ellman method and as a result of the percent inhibition enzyme studies of the target compounds, it was determined that the 3d compound showed moderate butyrylcholinesterase activity.

Keywords: Acetylcholinesterase (AChE); Butyrylcholinesterase (BuChE); Piperazine-Thiazole

Presentation ID / Sunum No= 253

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0371-2703

Effect of Vortioxetine Treatment On Streptozotocin-Induced Hyperalgesia: the Underlying Mechanism of Action

Arş. Gör. Dr. Nazlı Turan Yücel[1]

[1]*Anadolu University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmacology, Eskisehir, Turkey*

Abstract

Vortioxetine is an antidepressant drug with multimodal activity that has been prescribed for the treatment of major depressive disorder. In this study, it was aimed to investigate the therapeutic potential of vortioxetine on diabetes-induced mechanical hyperalgesia and to clarify the possible mode of action. For the experiments, male Sprague Dawley rats of the same age (300-350 g weight) were used. Diabetes was induced by a single 50 mg/kg (i.v.) dose of streptozotocin administration. Vortioxetine treatment was initiated 4 weeks after the induction of diabetes following the occurrence of nociceptive perception deficits. Mechanical hyperalgesia was assessed by Randall-Selitto test, while motor coordination of the animals was evaluated by Rota-rod tests. Obtained data demonstrated that subacute vortioxetine treatment (5 and 10 mg/kg, for 2 weeks) improved the decreased paw-withdrawal thresholds of diabetic rats in the Randall-Selitto test. Moreover, the falling latencies of animals did not change in the motor coordination assessments. These results suggest that vortioxetine administration significantly improved diabetes-induced hyperalgesia responses of the rats without affecting their motor coordination. The effect is comparable to that of the reference drug pregabalin. Vortioxetine (5 mg/kg)-induced anti-hyperalgesic effects were reversed by AMPT, yohimbine, ICI 118,55 and also atropine pre-treatments, suggesting the involvements of catecholaminergic system, α2- and β2-adrenoceptors, and cholinergic muscarinic receptors in the exhibited pharmacological activity, respectively. The findings of this study pointed out that vortioxetine may be an alternative drug for the management of neuropathic pain. This antidepressant drug may have advantages in diabetic patients suffering from neuropathic pain comorbid with depressive disorders.

Keywords: Diabetes Mellitus, Hyperalgesia, Mechanism of Action, Neuropathic Pain, Vortioxetine

Presentation ID / Sunum No= 60

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Green Synthesis of Silver Nanoparticles and Their Biological Activities

Dr. Öğretim Üyesi Serpil Gonca[1]

[1]*Mersin Üniversitesi*

Abstract

Objectives: The aim of the study was to investigate the biological activities of Chalciporus piperatus mediated green synthesizing AgNP (Cp-AgNPs). Methods: In the study, various biological activities including antimicrobial, DNA cleavage, and antioxidant activities were investigated of Cp-AgNPs. Results: The results of the study, the highest DPPH activity was found to be 95.85% at 200mg/L. Also, Cp-AgNPs exhibited good DNA cleavage activity and produced a single strand break in E. coli pBR 322 plasmid DNA. The antimicrobial activities of Cp-AgNPs were researched in micro-dilution methods and it showed moderate antimicrobial activity against Gram positive, Gram negative and fungi. Also, Cp-AgNPs showed 85.64% and 89.30% inhibitory activity against S. aureus and P. aeruginosa at 500mg/L concentration, respectively. Finally, Cp-AgNPs exhibited excellent cell viability inhibitory activity against E. coli cell with 99.99%. Conclusions: As a result, present study may supply beneficial details about the biological activities of Chalciporus piperatus mediated green synthesizing AgNP and we think that it can be used as an antioxidant or antimicrobial agent after further studies in the future. Acknowledge: I would like to thank Sadin Özdemir and Nadir Dizge for their contributions to the study.

Keywords: Antimicrobial, DNA Cleavage, Antioxidant

Presentation ID / Sunum No= 289

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3365-7741

Jaceosidinin İnsan Gastrik Karsinoma Hücre Hattında Antiproliferatif Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Büşra Dincer[1], Doç. Dr. İrfan Çınar[2]

[1] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Bölümü
[2]Kastamonu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji Bölümü
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Büşra Dincer*

Özet

Yüksek morbidite ve mortalite oranına sahip gastrik kanserinde etkili bir tedavi yöntemi bulunmadığı için, araştırmacılar gastrik kanserinin tedavisinde etkili yeni bir anti-kanser ajanı bulmaya çalışmaktadırlar. Özellikle flavonoid içeriği yüksek olan, anti-inflamatuar, anti-viral, antioksidan ve anti-tümör aktiviteleri bulunan bitki türevli maddelerin son zamanlarda yeni anti-kanser ajanların keşfinde ön saflarda yer aldığı görülmektedir. Jaceosidin Artemisia türlerinden elde edilen, anti-alerjik, anti-diyabetik, anti-mutajenik, anti-proliferatif, anti-inflamatuar ve anti-oksidatif özelliklere sahip bir flavonoiddir. Jaceosidinin kanser önleyici özellikler sergilediği ve çeşitli tümör türlerinde apoptozu indüklediği keşfedilmiştir. Bu araştırmanın amacı, 24, 48 ve 72 saatlik tedavide Jaceosidinin gastrik kanseri (AGS) hücrelerinde proliferatif etkilerinin nasıl olduğunu araştırmaktır. AGS hücre hatları (ATCC, ABD), The American Type Culture Collection tarafından temin edildi. Jaceosidinin farklı konsantrasyonlarının (0, 6.25, 12.5, 25, 50 ve 100 uM) AGS hücrelerindeki hücre canlılığı üzerindeki etkisi MTT yöntemi ile belirlendi. Jaceosidinin hücre proliferasyonu üzerindeki etkisi, migrasyon testi ile belirlendi. Jaceosidinin doz ve süreye bağlı olarak, hücre proliferasyonunu azalttığı görüldü. Jaceosidinin ilk 24 saatte sadece 100 ve 50 µM dozlarda etkili olduğu, 48. ve 72. saatlerde ise daha düşük dozlarda bile etkili olduğu bulundu. Migrasyon testi bulgularına göre, özellikle yüksek dozlarda (100, 50, 25 µM) çizik boşluk kapanma oranı Kontrol grubu ile kıyaslandığında anlamlı derecede düşüktü ($p<0.001$). Sonuç olarak, bu çalışma Jaceosidinin AGS hücrelerinde proliferasyonu inhibe ettiğini ve gelecekte de yeni bir anti-kanser ilaç olarak kullanılabileceği göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Jaceosidin; Gastrik Karsinoma; Proliferasyon; Migrasyon; MTT.

Antiproliferative Effect of Jaceosidin in Human Gastric Carcinoma Cell Line

Abstract

Since there is no exact effective treatment for gastric cancer, which has high morbidity and mortality rates, researchers put much scientific effort into identifying new anti-cancer agents in gastric cancer. Plant-derived substances with anti-inflammatory, antiviral, antioxidant, and anti-tumor activities, particularly those high in flavonoid content, have recently been identified as being at the forefront of

discovering novel anti-cancer agents. Jaceosidin is a flavonoid derived from Artemisia species that has anti-allergic, anti-diabetic, anti-mutagenic, anti-proliferative, anti-inflammatory, and anti-oxidative properties. Jaceosidin has been discovered to exhibit anti-cancer properties and induce apoptosis in various tumor types. This research aimed to examine how anti-proliferative effects of Jaceosidin gastric cancer (AGS) cells during 24, 48, and 72 hours of treatment. AGS cell lines (ATCC, USA) were provided by The American Type Culture Collection. The MTT method was used to investigate the effect of various concentrations of Jaceosidin (0, 6.25, 12.5, 25, 50, and 100 mM) on cell viability in AGS cells. The effect of Jaceosidin on cell proliferation was determined using a migration assay. Depending on the dose and duration, Jaceosidin reduced cell proliferation. Even though Jaceosidin was only effective at doses of 100 and 50 mM for the first 24 hours, it was found to be effective at lower doses at 48 and 72 hours. According to migration assay findings, the scratched gap closure rate was significantly lower ($p<0.001$) than the Control, especially at high dosages (100, 50, 25 mM). Consequently, the study has been shown that Jaceosidin inhibits proliferation in AGS cells and could be used as an anti-cancer agent in the future.

Keywords: Jaceosidin; Gastric Carcinoma; Proliferation; Migration; MTT.

Presentation ID / Sunum No= 188

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2907-2019

Karaciğer Nakil Hastalarında Rutin Testler ve Antioksidan Enzimlerin Karşılaştırılması: Ön Çalışma

Arş.Gör. Hande Yüce [1], Prof. Dr. Tolga Şahin[2], Prof. Dr. Sezai Yılmaz[2], Araştırmacı Ömer Faruk Çiftçi[1], Dr. Öğretim Üyesi Neşe Başak Türkmen[1], Doç. Dr. Songül Ünüvar[1], Arş.Gör. Şeyma Yaşar[2]

[1]İnönü Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
[2]inönü Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Hande Yüce*

Özet

Karaciğer nakli işlevini kaybetmiş organın yerine hayatta olan ya da ölüden alınan sağlıklı organın hastaya nakil edilmesidir. Nakil sonrasında hastaların sürekli immünosüpresyon tedaviye bağlılığını azaltmak veya ilaç kullanımını tamamen ortadan kaldırmak amacıyla klinikte hassas ve spesifik biyobelirteçlere ihtiyaç vardır. Nakil sonrasında olası organ reddi olaylarının önlemek ve hastaların sağ kalımını arttırmak amacıyla antioksidan enzimlerin ölçümü hastaların klinikte önemlidir. Bu çalışma Ocak 2019- Ocak 2020 tarihleri arasında Turgut Özal Tıp Merkezi Karaciğer Nakil Enstitüsü' nde karaciğer nakli gerçekleştirilen 44 doku alıcısı ve 44 doku vericisi ile yürütüldü. Alıcı ve verici grubunda rutin testler ve antioksidan enzimler karşılaştırmalı olarak değerlendirildi. Alıcı grubunda glukoz 6-fosfat dehidrogenaz düzeyi verici grubuna göre istatistiksel açıdan anlamlı olarak yüksek, glutatyon redüktaz seviyesi ise düşük bulundu ($p<0.05$). Total bilirubin, direkt bilirubin, INR, AST, ALT, GGT değerleri alıcı grubunda çalışma grubuna göre yüksek bulundu (hepsi, $p<0.001$). CRP alıcı grubunda daha yüksek bulundu ($p=0.005$). Çalışmanın sonuçlarına göre hem rutin test belirteçleri hem de antioksidan enzim aktivitesi alıcı grubunda daha yüksek bulundu. Bu bulgular karaciğer nakil hastalarında olası rejeksiyon komplikasyonlarında önemli katkı sağlayacaktır. Bu çalışma İnönü Üniversitesi'nden alınan Bilimsel Araştırmalar Proje (BAP) biriminin TDK-2019-1641 nolu desteği ile yürütülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Karaciğer Nakli, Antioksidan Enzim, Rutin Test, Doku Alıcısı, Doku Vericisi

Comparison of Routine Tests and Antioxidant Enzymes in Liver Transplant Patients: A Preliminary Study

Abstract

Liver transplantation is the transplantation of a healthy organ taken from a living or dead person to the patient instead of the organ that has lost its function. Sensitive and specific biomarkers are needed in the clinic in order to reduce the patient's adherence to continuous immunosuppression therapy after transplantation or to completely eliminate drug use. In order to prevent possible organ rejection events

after transplantation and to increase the survival of the patients, measurement of antioxidant enzymes is significant in the clinic of the patients. This study was carried out with 44 tissue recipients and 44 tissue donors who underwent liver transplantation at Turgut Özal Medical Center Liver Transplant Institute between January 2019 and January 2020. Routine tests and antioxidant enzymes were evaluated comparatively in the recipient and donor groups. The glucose 6-phosphate dehydrogenase level in the recipient group was statistically significantly higher than the donor group, while the glutathione reductase level was lower ($p<0.05$). According to the results of the study, both routine test markers and antioxidant enzyme activity were found to be higher in the recipient group. These findings will contribute significantly to possible rejection complications in liver transplant patients. This study was carried out with the support to Scientific Research Project (BAP) unit of İnönü University, numbered TDK - 2019 - 1641.

Keywords: Liver Transplantation, Antioxidant Enzyme, Routine Testing, Tissue Recipient, Tissue Donor

Presentation ID / Sunum No= 246

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6332-6484

Molnupiravirin Sars Cov-2 Main Proteazda Moleküler Docking Yöntemiyle Araştırılması: in Silico Çalışma

Erkan Öner[1], Dr. Öğretim Üyesi İlter Demirhan [2], Dr. Öğretim Üyesi Meltem Güngör[3], Prof. Dr. Serap Yalın[1], Prof. Dr. Ergül Belge Kurutaş[4]

[1]Mersin Üniversitesi
[2]Harran Üniversitesi
[3]Sanko Üniversitesi
[4]Sütçü İmam Üniversitesi
**Corresponding author: ERKAN ÖNER*

Özet

İnsan koronavirüsünün SARS-CoV-2 suşunun ortaya çıkması, dünyayı yeni bir pandeminin ortasına attı. Virüs, savunmasız kişilerde ölümcül olabilen nefes darlığı, ateş ve zatürre ile karakterize bir hastalık olan COVID-19'a neden olmaktadır. SARS-CoV-2' de ailenin diğer üyeleri gibi damlacıkların solunması ve kontamine yüzeyler ile etkileşim içinde olunması durumlarında insandan insana çok hızlı bir şekilde geçebilmektedir. Virüsü kontrol altına almak için küresel çabalar oldukça karmaşık olup her ülke kendi durumuna göre daha katı tedbirler almaktadır. Günümüzde COVİD-19'a karşı aşılar geliştirilmiş insanları uygulanmaktadır. Ancak bu aşıların da koruyuculuğunun kısa vadeli olması insasnları aşı olmaya karşı düşündürmektedir. Öte yandan geliştirilen birçok kimyasal ajanın antiviral etkilere sahip olduğu kullanım ve laboratuar sonuçları ile ortaya konmuştur. Molnupiravir, nazofaringeal SARS-CoV-2 bulaşıcı virüs ve viral RNA'yı azaltmada oldukça etkili olduğu gösterilen ilk oral, doğrudan etkili antiviraldir ve uygun bir güvenlik ve tolere edilebilirlik profiline sahiptir. Bu araştırmada, molnupiravir'in SARS-CoV-2 main protezda antiviral aktivitesi moleküler docking yöntemi ile belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: in Silico Çalışma, Molnupiravir, Favipiravir, Covid-19

Investigation of Molnupiravir in Sars Cov-2 Main Protease by Molecular Docking Method: in Silico Study

Abstract

The emergence of the SARS-CoV-2 strain of the human coronavirus has thrown the world into the middle of a new pandemic. The virus causes COVID-19, a disease characterized by shortness of breath, fever and pneumonia, which can be fatal in vulnerable individuals. Like other members of the family, SARS-CoV-2 can be transmitted very quickly from person to person if the droplets are inhaled and interacted with contaminated surfaces. Global efforts to contain the virus are quite complex, with each country taking more stringent measures according to its own situation. Today, people who have

developed vaccines against COVID-19 are applied. However, the short-term protection of these vaccines makes people think against getting vaccinated. On the other hand, it has been demonstrated by the use and laboratory results that many chemical agents developed have antiviral effects. Molnupiravir is the first oral, direct-acting antiviral shown to be highly effective in reducing nasopharyngeal SARS-CoV-2 infectious virus and viral RNA, and has a favorable safety and tolerability profile. In this study, the antiviral activity of molnupiravir in SARS-CoV-2 main prosthesis was determined by molecular docking method.

Keywords: Covıd-19, Favipiravir, in Silico Study, Molnupiravir,

Presentation ID / Sunum No= 196

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7276-6919

Türkiye'de 2004-2021 Yılları Arası Bağımlılık Tespiti

Dr. Öğretim Üyesi Hatice Akkaya[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Eczacılık Fakültesi, Temel Eczacılık Bilimleri Bölümü, Biyokimya Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye.
**Corresponding author: Hatice Akkaya*

Özet

Tüm dünyada ciddi bir halk sağlığı sorunu haline gelen, bağımlılık yapıcı madde kullanımı ile ilgili olarak, Birleşmiş Milletler Uyuşturucu ve Suç Ofisi (UNODC) dünyadaki yetişkin nüfusun % 5'inin, 2015'te en az bir kez madde kullandığını belirtmiştir. Türkiye Uyuşturucu Raporuna göre Türkiye, coğrafi konumu ve genç nüfusuyla uyuşturucudan en fazla etkilenen ülkeler arasında bulunmaktadır. Ahlaki ya da davranışsal bir sorun olarak görülen bağımlılık, aslında bir beyin hastalığıdır. Bağımlılık yapıcı maddelerin kullanımının ya da bağımlılık gösteren davranışların devam etmesi durumunda, beyinde bir takım nörofizyolojik ve nörokimyasal değişiklikler meydana geldiği literatürlerle sunulmuştur. Bağımlılık yapıcı maddelerin hangisinin diğerinden daha popüler olduğunu belirlemek için 2004-2021 yılları arasında "Amfetamin", "Benzodiazepin", "Kokain", "Esrar" ve "Afyon" anahtar kelimeleri kullanılarak bir Google web sitesi olan Google Trends'e dayalı geriye dönük bir analiz yapılmıştır. 2004-2021 yılları arasında en yüksek aranma hacmine sahip madde esrar olurken, bunu kokain izlemiştir. Ancak, esrar arama hacmi 2016-2021 yılları arasında birinci ve ikinci altı yıllık döneme göre daha azdır ($p<0,001$). Öte yandan, benzodiazepin arama hacmi 2016-2021 yılları arasında birinci ve ikinci altı yıllık döneme göre artmıştır ($p<0,0001$). Ayrıca 2016-2021 yılları arasında amfetamin ve kokain arama hacimlerinde birinci ve ikinci altı yıllık döneme göre küçük ama anlamlı bir artış gözlenmiştir ($p<0.01$). Dönemler arasında opiat arama hacimlerinde fark yoktur. Sonuç olarak internet arama motorlarında bağımlılık yapan maddelerin yıllar içindeki popülaritesi, toplumu bu maddelere ulaşmayı önleyici tedbirler almak için kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Amfetamin, Benzodiazepin, Kokain, Esrar, Opiat, Google Trends

Detection of Addiction Between 2004-2021 in Turkey

Abstract

Regarding addictive substance use, which has become a serious public health problem all over the world, the United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) stated that 5% of the adult population in the world used substance at least once in 2015. According to the Turkey Drug Report, Turkey is among the countries most affected by drugs with its geographical location and young population. Addiction, seen as a moral or behavioral problem, is actually a brain disease. It has been presented in the literature that some neurophysiological and neurochemical changes occur in the brain when the use

of addictive substances or addictive behaviors continue. A retrospective analysis based on Google Trends, a Google website, between 2004-2021, was conducted to determine which of the addictive substances was more popular than the other by using the keywords “Amphetamine”, “Benzodiazepine”, “Cocaine”, “Marijuana” and “Opiate”. Marijuana was the substance having the highest search volume between 2004 and 2021 and that was followed by cocaine. However, search volume of marijuana was significantly decreased between 2016-2021 compared to first and second six-year period ($p<0.001$). On the other hand, search volume of benzodiazepine significantly increased between 2016-2021 compared to first and second six-year period ($p<0.0001$). Moreover, a small but significant increase in the search volumes of amphetamine and cocaine between 2016-2021 compared to first and second six-year period was observed ($p<0.01$). There were no differences in the search volumes of opiate between time periods. As a result, the popularity of addictive substances in internet search engines over the years can be used to take measures to prevent society from reaching these substances.

Keywords: Amphetamine, Benzodiazepine, Cocaine, Marijuana, Opiate, Google Trends

Presentation ID / Sunum No= 36

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6392-097X

Yaşlanmada Endoplazmik Retikulum Stresi İnhibisyonunun Damar Gevşeme Cevapları Üzerindeki Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Sevtap Han[1], Prof. Dr. Emine Demirel Yılmaz[2]

[1]Gazi Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Anabilim dalı
[2]Ankara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji Anabilim dalı
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Sevtap Han*

Özet

Yaşlanma birçok sistemde fonksiyon kaybı ile ilişkili bir süreçtir. Yaşlanmayla birlikte kardiyovasküler sistemde görülen disfonksiyonların patogenezinde endoplazmik retikulum stresinin (ER) olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı ER stres inhibisyonunun yaşlılarda gelişen vasküler fonksiyon bozukluğunda olası yararlı etkilerini araştırmaktır. Çalışmada genç (4 aylık) ve yaşlı (24 aylık) dişi ve erkek Wistar albino sıçanlar kullanılmıştır. ER stres inihibitörü olarak tauroursodeoksikolik asit (TUDCA) uygulanmıştır (150 mg/kg, 4 hafta, i.p.). Süre sonunda torasik aortlar izole edilerek, izole organ banyosunda damar cevapları kaydedilmiştir. Hem dişilerde hem de erkeklerde yaşlanmayla birlikte endotele bağımlı gevşeme cevaplarının azaldığı gözlenmiştir. TUDCA tedavisi bu cevapları anlamlı olarak düzeltmiştir. Yaşlıların endotelden bağımsız damar gevşeme cevaplarında ise alınan maksimal cevap TUDCA uygulaması ile değişmemiştir. Fenilefrin (10-6 M) ile sağlanan kasılma yanıtları her iki cinsiyetteki yaşlılarda gençlere kıyasla artmıştır. TUDCA yaşlı dişilerde kasılma cevaplarını azaltırken, yaşlı erkeklerde değişime neden olmamıştır. Sonuç olarak çalışmamızda; hem dişi hem de erkeklerde yaşlanmaya bağlı olarak vasküler fonksiyon bozuklukları geliştiği görülmüştür. TUDCA tedavisi ise vasküler fonksiyonda iyileştirici etki göstermiştir. Bu etkisi cinsiyete bağlı olarak farklılık göstermiştir. Elde edilen veri ışığında, yaşlanmada ER stres inhibisyonunu hedef alan tedavi yaklaşımları geliştirilmesinin yararlı olacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlanma, Endoplazmik Retikulum Stresi.

Effect of Endoplasmic Reticulum Stress Inhibition on Vascular Relaxation Responses in Aging

Abstract

Aging is a process associated with loss of function in many systems. Endoplasmic reticulum stress (ER) is thought to be involved in the pathogenesis of aging induced dysfunctions in the cardiovascular system. The aim of this study was to investigate the possible beneficial effects of ER stress inhibition on vascular dysfunction in the elderly. Young (4 months old) and old (24 months old) female and male Wistar albino rats were used in the study. Tauroursodeoxycholic acid (TUDCA) was administered as an ER stress inhibitor (150 mg/kg, 4 weeks, i.p.). At the end of the period, thoracic aortas were isolated and

vascular responses were recorded in the isolated organ bath. It has been observed that endothelium-dependent relaxation responses decrease with aging in both females and males. TUDCA treatment significantly improved these responses. In the old groups, endothelium-independent maximal vasorelaxation responses did not change with TUDCA application. Contractile responses induced by phenylephrine (10-6 M) were increased in the elderly of both sexes compared with the young. While TUDCA decreased the contractile responses in aged females, it did not cause any change in aged males. As a result; it has been observed that vascular dysfunctions develop due to aging in both males and females. TUDCA treatment showed an improving effect on vascular function. This effect differed depending on gender. In the light of the data obtained, it is suggested that it will be beneficial to develop treatment approaches targeting ER stress inhibition in aging.

Keywords: Aging, Endoplasmic Reticulum Stress.

Presentation ID / Sunum No= 229

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3371-2640

Adölesan İdiopatik Skolyozlu Olgularda Normal Eklem Hareketi Değerlerinin İncelenmesi (Pilot Çalışma)

Araştırmacı Aykut Çelik[1], Doç. Dr. Öznur Büyükturan[2], Arş.Gör. Mehmet Canlı[2], Öğr. Gör. Ömer Alperen Gürses[2], Öğr. Gör. Mehmet Hanifi Kaya[2]

[1]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Moleküler Tıp Anabilim Dalı
[2]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
**Corresponding author: Aykut Çelik*

Özet

Amaç: Adölesan İdiopatik Skolyoz (AİS) 10-18 yaşları arasında daha çok kızlarda görülen omurganın 3 boyutlu deformitesi olarak tanımlanır. AİS'li bireylerde omurga eğriliğinin kas kuvveti zayıflığı ve gövde asimetrilerine sebep olduğu bilinmektedir. Bu kapsamda çalışmamızın amacı skolyozlu bireylerde normal eklem hareket açıklığını değerlendirmek olacaktır. Yöntem: Çalışmaya 10-18 yaş aralığında 15 AİS'li birey, 15 sağlıklı birey (kontrol grubu) dahil edildi. Bireylerin alt ve üst eksremite eklem hareket açıkları manuel bir gonyometre yardımı ile derece (°) cinsinden değerlendirildi. Gruplar arası karşılaştırmada Bağımsız Örneklem t testi kullanıldı. Bulgular: Çalışmamıza katılan çocukların yaş ortalaması 15.50±2.24 yıldı. Yapılan pilot çalışma da omuz fleksiyon, omuz ekstansiyon, omuz abdüksiyon hareket açıklığı değerleri karşılaştırıldığında kontrol grubu lehine anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Diğer eklem hareket açıklığı değerlerinde gruplar arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0.05$). Sonuç: Çalışma sonucunda sağlıklı çocukların; AİS'li çocuklara göre üst ve alt ekstremite bazı normal eklem hareket açıklığı değerlerinin daha iyi olduğunu tespit ettik. Bu sonuçlar ışığında, AİS değerlendirilirken tüm ekstremitelerin normal eklem hareket açıklığınında değerlendirilmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Adölesan, Skolyoz, Eklem Hareket Açıklığı

Examination of Normal Joint Movement Values in Patients With Adolescent Idiopatic Scoliosis (Pilot Study)

Abstract

Purpose: Adolescent Idiopathic Scoliosis (AIS) is defined as a 3-dimensional deformity of the spine, which is more common in girls between the ages of 10-18. It is known that spinal curvature causes muscle weakness and trunk asymmetries in individuals with AIS. In this context, the aim of our study will be to evaluate the normal range of motion in individuals with scoliosis. Methods: 15 individuals with AIS and 15 healthy individuals (control group) between the ages of 10-18 were included in the study. The joint range of motion of the lower and upper extremities of the individuals was evaluated in degrees (°) with the help of a manual goniometer. Independent Sample t-test was used for comparison

between groups. Results: The mean age of the children participating in our study was 15.50±2.24 years. When the shoulder flexion, shoulder extension and shoulder abduction range of motion values were compared in the pilot study, a significant difference was found in favor of the control group ($p<0.05$). There was no significant difference between the groups in other joint range of motion values ($p>0.05$). Conclusion: As a result of the study, healthy children; we found that some normal range of motion values of the upper and lower extremities were better than children with AIS. In the light of these results, we think that all extremities should be evaluated in normal range of motion when evaluating AIS.

Keywords: Adolescent, Scoliosis, Joint Range of Motion

Presentation ID / Sunum No= 331

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3240-6123 / 0000-0002-8826-9930

Covıd-19 Pandemi Döneminde Yanık Yaralanması Olan Bireylerde Toplumsal Katılım ve Sağlıkla İlişkili Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi

Uzman Fizyoterapist Mine Seyyah[1], Dr. Öğretim Üyesi Özden Özkal[2]

[1]Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Yara ve Yanık Merkezi
[2]Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
**Corresponding author: Özden Özkal*

Özet

Amaç: Covid-19 pandemi döneminde uygulanan kısıtlamalar sebebi ile bireylerin toplumsal katılımları ve yaşam kaliteleri olumsuz yönde etkilenmektedir. Bu çalışmanın amacı yanık yaralanması olan erişkin bireylerde pandemi döneminde toplumsal katılım ile yaşam kalitesi düzeyi, toplam yanık yüzey alanı (TYYA), kaygı düzeyi ve işe geri dönüş süresi arasındaki ilişkiyi incelemekti. Gereç-Yöntem: Araştırmaya yanık yaralanması sonrası sonrası 12. ayın içerisinde bulunan toplam 40 erişkin dahildi. Katılımcıların demografik ve yanık yaralanmasına ilişkin özellikleri ve yaralanma sonra işe geri dönüş süreleri kaydedildi. Bireylerin toplumsal katılımları Toplumsal Katılım Anketi, yaşam kaliteleri Yanığa Özgü Sağlık Ölçeği, kaygı düzeyleri ise Durumluk-Sürekli Kaygı Ölçeği ile değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya toplam 40 yanık yaralanması olan birey (9K, 31E; TYYA=% 27,93±11,08) dahil edildi. Toplumsal Katılım Anketi ile Yanığa Özgü Sağlık Ölçeği (r=0,670) arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulundu. Toplumsal Katılım Anketi ile TYYA (r=-0,614), işe geri dönüş süresi (r=-0,588), Durumluk Kaygı Ölçeği (r=-0,611) ve Sürekli Kaygı Ölçeği (r=-0,538) arasında ise negatif yönde anlamlı ilişki bulundu. Sonuç: Covid-19 pandemi döneminde yanık hastalarında, daha yüksek toplumsal katılımın daha yüksek sağlıkla ilişkili yaşam kalitesi seviyesi ile ilişkili olduğu bulundu. Daha düşük toplumsal katılımın ise yüksek kaygı düzeyi, artmış TYYA ve uzamış işe geri dönüş süresi ile ilişki olduğu gösterildi.

Anahtar Kelimeler: Yanık Yaralanması, Toplumsal Katılım, Yaşam Kalitesi, İşe Geri Dönüş

Evaluation of Community Participation and Health-Related Quality of Life in Individuals With Burn Injury During the Covid-19 Pandemic Period

Abstract

Objective: Due to the restrictions applied during the Covid-19 pandemic period, the community participation and quality of life of individuals are adversely affected. The aim of this study was to examine the relationship between community participation and quality of life, total burn surface area (TBSA), anxiety level, and time to return to the work during the pandemic period in adults with burn

injury. Materials-Methods: A total of 40 adults who were within the 12th month after the burn injury were included in the study. The demographics and characteristics of the participants regarding burn injury and the time they returned to work after injury were recorded. Individuals' community participation was evaluated with the Community Integration Questionnaire, their quality of life with the Burn-Specific Health Scale, and their anxiety levels with the State-Trait Anxiety Scale. Results: A total of 40 individuals with burn injury (9F, 31M; TBSA=27.93±11.08%) were included in the study. There was a significant positive correlation between the Community Integration Questionnaire and the Burn-Specific Health Scale (r=0.670). A negative significant correlation was found between the Community Integration Questionnaire and TBSA (r=-0.614), time to return to work (r=-0.588), State Anxiety Inventory (r=-0.611) and Trait Anxiety Inventory (r=-0.538). Conclusion: It was found that higher community participation during the Covid-19 pandemic was associated with a higher level of health-related quality of life in patients with burn. It was shown that community participation was associated with higher anxiety level, increased TBSA, and prolonged time to return to work.

Keywords: Burn İnjury, Community Participation, Quality of Life, Return to Work

Presentation ID / Sunum No= 179

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2357-0351

Diabetes Mellitus Tanılı Bireylerde Öksürme Kuvveti İle Solunum Kas Kuvveti Arasındaki İlişki

Arş.Gör. Ayşenur Yılmaz[1], Uzman Dr. Halil Yılmaz[2], Prof. Dr. Nilüfer Çetişli-Korkmaz[2], Prof. Dr. M.semin Fenkçi[2], Prof. Dr. Göksel Altınışık[3]

[1]Pamukkale Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon YO, Denizli, TÜRKİYE
[2]Pamukkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları AbD, Denizli, TÜRKİYE
[3]Pamukkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları AbD, Denizli, TÜRKİYE.
**Corresponding author: Arş.Gör. Ayşenur Yılmaz*

Özet

Amaç: Tip 2 Diabetes Mellitus (DM) tanısı alan olan bireylerde hastalığa ait mikro ve makrovasküler komplikasyonlar nedeni ile kardiyopulmoner uygunluk azalmakta, vücut kompozisyonu değişmekte, abdominal yağ miktarı artmakta ve yaşam kalitesi azalmaktadır. Bronkomotor tonusta ve çeşitli non-spesifik ajanlara karşı havayolu aşırı duyarlılığında anormallikler de gözlenebilmektedir. Solunum kaslarındaki zayıflığa bağlı olarak ortaya çıkan pulmoner fonksiyonlardaki yetersizlik ilerleyen dönemlerde etkin olmayan öksürme, atelektazi ve pulmoner komplikasyonlarla sonuçlanmaktadır. Öksürme kuvveti, akciğer hastalığı olmayan bireylerde de solunum kas kuvvetini belirlemede alternatif bir ölçüm olarak kullanılabilmektedir. Bu çalışmada Tip 2DM tanılı bireylerde öksürme kuvvetinin solunum kas kuvveti ile ilişkisini incelemek amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmamıza Pamukkale Üniversitesine başvuran18 yaş üzeri, en az 1 yıl önce Tip 2 DM tanısı almış 26 (K=16, E=10) birey dahil edildi. Çalışmaya katılan hastaların açlık kan şekerleri, HbA1c ve B12 vitamin değerleri hasta takip dosyalarından kaydedildi. Öksürme kuvveti (Tepe ekspiratuar akım) PEF metre kullanılarak değerlendirildi. Solunum kas kuvveti ölçümü için maksimum inspiratuar basınç (MIP) ve maksimum ekspiratuar basınç (MEP) değerleri taşınabilir ağız ölçüm cihazı ile gerçekleştirildi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 55,26 ± 9,78 yıl olarak belirlendi. MIP değerlerinin ortalaması 60,73±19,75 cm H2 O olarak bulundu. MEP değerlerinin ortalaması 68,19±23,84 cm H2O olarak belirlendi. PEF metre ortalama değeri 295,76±124,64 lt/min olarak bulundu. Öksürme kuvveti ile MIP ve MEP değerleri (p=0,001) arasında pozitif yönde yüksek ilişki saptandı. Sonuç: Öksürme kuvvetinin solunum kas kuvveti arasında ilişki bulunması bize ucuz, taşınabilir ve basit bir cihaz olan PEF metre ile klinikte hızlı bir değerlendirme olanağı sunmuştur. DM tanılı bireylerin gerek kronik hastalığın fizyolojik etkileri, gerek obezite ve gerekse de aktivite azlığına bağlı olarak zaman içinde solunum problemleri yaşadıkları ve öksürme kuvvetlerinin etkilendiğini düşünmekteyiz. Solunum probleminin ve öksürme kuvveti zayıflığının erken teşhisi ve mevcudiyeti ile ilgili elde ettiğimiz sonuçlar bu alanda çalışan hem uzman doktorların hem de fizyoterapistlerin farkındalığının arttırılmasını sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Tip 2 Diabetes Mellitus, Solunum Kas Kuvveti, Öksürme Kuvveti, Tepe Ekspiratuar Akım, Maksimum İnspiratuar Basınç, Maksimum Ekspiratuar Basınç.

The Relationship Between Cough Strength and Respiratory Muscle Strength in Diabetes Mellitus

Abstract

Introduction: Cardiopulmonary fitness decreases, body composition changes, the amount of abdominal fat increases and quality of life decreases in Type 2 Diabetes Mellitus (DM). It was observed that there was a decrease in pulmonary function tests and respiratory muscle strength measurements in Type 2 DM. Insufficiency in pulmonary functions due to weakness in respiratory muscles results in ineffective coughing, atelectasis and pulmonary complications in the following periods. In the literature, it has been stated that cough strength can be used as an alternative measurement in determining respiratory muscle strength in individuals without lung disease. Aim: It was aimed to examine the relationship between cough Strength and respiratory muscle strength in Type 2 DM. Methods: Twenty-six (F=16, M=10) patients over the age of 18 were diagnosed with Type 2 DM at least 1 year ago were included. Fasting blood glucose, HbA1c and B12 vitamin values of the patients participating were recorded from the patient follow-up files. Cough strengths were evaluated using Peak flow meter (PCF). Maximum inspiratory pressure (MIP) and maximum expiratory pressure (MEP) values were measured with a portable mouth measurement device for respiratory muscle strength measurement. Results: The mean age of the patients was determined as 55.26 ± 9.78 years. The mean of MIP values was found to be 60.73±19.75 cm H2O. The mean of MEP values was determined as 68.19±23.84 cm H2O. The mean value of PEF meters was found to be 295.76±124.64 lt/min. A high positive correlation was found between cough strength, MIP and MEP values (r=602 p=0.001; r=0.612 p=0.001, respectively). Conclusion: We believe that the relationship between cough strength and respiratory muscle strength. This results will provide us with a quick clinical evaluation with the PEF meter, which is an inexpensive, portable and simple device.

Keywords: Type 2 Diabetes Mellitus, Respiratory Muscle Strength, Cough Strength.

Presentation ID / Sunum No= 530

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Diz Osteoartriti ve Serum Magnezyum Seviyesi Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Emel Atar[1]

[1]*Medicana Çamlıca Hastanesi*

Özet

Amaç: Osteoartrit (OA) en sık görülen eklem hastalığıdır ve engelliliğin önde gelen bir nedenidir. OA diz, kalça, omurga ve parmaklarını etkileyebilir, eklem kıkırdağında ve sinovyal eklemlerde altta yatan kemiğin remodelinginde progresif hasar ile karakterizedir. Magnezyum (Mg) hücre içinde ikinci ve vücutta dördüncü en bol bulunan katyondur, eksikliği durumunda insan hücresinin birçok fizyolojik fonksiyonu bozulabilir. Bu çalışmanın amacı diz OA'lı hastalarda serum Mg düzeyleri ile hem radyolojik şiddet hem de inflamatuar belirteçler arasındaki ilişkiyi kontrol grubu ile incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışma retrospektif olarak planlanmıştır. Diz osteoartrit tanısı konulan, 40-75 yaş arası, diz grafisi çekilen, kilo ve boy ölçümü ve rutin laboratuvar incelemesi yapılan hastalar alınmıştır. Her hasta için sadece bir vizit değerleri çalışmaya dahil edilmiştir. Alt ekstremitelerde travma ve/veya cerrahi öyküsü, herhangi bir konjenital ve/veya edinilmiş iskelet deformitesi, malignite, inflamatuar romatizmal hastalıklar varlığı, serum Mg düzeylerini değiştirebilecek herhangi bir neden olması ve diz radyografilerinin görüntü kalitesi uygun olmayan hastalar çalışma dışı bırakılmıştır. Kontrol grubu olarak yaş uyumlu sağlıklı kişilerinin verileri alınmıştır. Sosyodemografik verileri alındıktan sonra, hasta ve kontrollerin verileri ile diz osteoartrit hastalarının grafilerine göre ayrılması ile oluşan 2 grubun verileri istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya 43 hasta (38 kadın, 5 erkek) 24 kontrol (20 kadın, 4 erkek) dahil edilmiştir. OA grubu ve kontrol grubu karşılaştırıldığında fiziksel aktivite, sigara ve alkol kullanımı, ek hastalık varlığı ve yaş, BMI, CRP ve ürik asit değişkenleri açısından gruplar arasında anlamlı fark bulundu ($p<0,05$). OA evre 3-4 olgularında evreleme ile magnezyum değerleri arasında negatif yönde, orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı korelasyon bulundu ($p<0,05$).

Sonuç: Çalışmamızda radyolojik şiddeti evre 3-4 olan OA hastaları ile serum Mg düzeyi ilişkili bulunmuştur. Ayrıca inflamatuar belirteçlerden olan CRP düzeyi OA grubunda kontrol grubuna göre anlamlı bulundu. Magnezyum osteoartrit yönetiminde tamamlayıcı rol oynayabilir. Bu bulgu, geniş örneklemli prospektif çalışmalarla daha da doğrulanabilir..

Anahtar Kelimeler: Osteoartrit, Magnezyum, İnflamasyon

Presentation ID / Sunum No= 540

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8786-7496

İnmeli Hastalarda Taban Altı Masajın Denge Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Cevher Demirci[1], Doç. Dr. Meral Sertel[2], Doç. Dr. Turgut Kültür[2]

[1]Balıkesir Üniversitesi
[2]Kırıkkale Üniversitesi
**Corresponding author: Cevher Demirci*

Özet

ÖZET Amaç: Ayaktan gelen duyusal bilgiler, vücudun diğer kısımları hareket halindeyken gravite merkezinin destek yüzeyi içinde tutulabilmesi için gereken ayarlamalara katkıda bulunarak, dik duruşun kontrolünde önemli rol oynar. Bu çalışmanın amacı inmeli hastalarda plantar derin friksiyon masajının denge üzerine etkisini araştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya 13 inmeli birey dahil edildi. Hastalar 2 gruba ayrılarak nörogelişimsel tedavi grubuna (n=7, yaş ortalaması: 53.14±11.56 yıl, VKI: 26±3.89 kg/m2) 4 hafta boyunca haftada 5 gün bireysel olarak planlanmış nörogelişimsel tedavi, masaj grubuna ise (n=6, yaş ortalaması: 48.83±13.84 yıl, VKİ: 24.59±4.13 kg/m2) haftada 3 gün nörogelişimsel tedaviye ek olarak taban altı derin friksiyon masajı uygulandı. Hastalar tedavi öncesi ve sonrası Zamanlı Kalk ve Yürü Testi, Fonksiyonel Uzanma Testi ve Berg Denge Ölçeği ile değerlendirildi. Sonuçlar: Her iki grupta da demografik özellikler ve başlangıç ölçümleri benzerdi ($p>0.05$). Tedavi sonrası her iki grupta da Fonksiyonel Uzanma Testi ve Berg Denge Ölçeği değerlerinde gelişme gözlenirken ($p<0.05$), gruplar arası karşılaştırmada fark bulunamadı ($p>0.05$). Tartışma: Çalışma sonucunda inmeli hasta rehabilitasyonunda uygulanan nörogelişimsel tedavi yaklaşımlarının dengeyi geliştirdiği görüldü. Ek olarak uygulanan plantar derin friksiyon masajı klinik denge ölçüm sonuçlarını iyileştirdi ancak örneklem sayısının az olması nedeniyle bu sonuç istatistiksel anlamlılığa ulaşmadı. Daha fazla sayıda örneklemle uzun dönem etkilerin araştırıldığı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: İnme, Denge, Nörogelişimsel Tedavi, Taban Altı Masaj

The Effect of Plantar Massage On Balance in Stroke Patients

Abstract

Abstract Objective: Sensory information from the foot plays an important role in the control of upright posture by contributing to the necessary adjustments to keep the center of gravity within the support surface while other parts of the body are in motion. The aim of this study is to investigate the effect of plantar deep friction massage on balance in patients with stroke. Methods: 13 stroke patients were included in the study. The patients were divided into 2 groups and individually planned neurodevelopmental treatment was applied to the neurodevelopmental treatment group (n=7, mean age: 53.14±11.56 years, BMI: 26±3.89 kg/m2) 5 days a week for 4 weeks, and plantar deep friction massage was applied to the massage group (n=6, mean age: 48.83±13.84 years, BMI: 24.59±4.13 kg/m2) 3 days

a week in addition to the neurodevelopmental treatment. The patients were evaluated with the Timed Up and Go Test, the Functional Reach Test, and the Berg Balance Scale before and after the treatment. Results: Demographic characteristics and baseline measurements were similar in both groups ($p>0.05$). Functional Reach Test and Berg Balance Scale values improved in both groups after treatment ($p<0.05$), but no difference was found between groups ($p>0.05$). Discussion: As a result of the study, it was seen that neurodevelopmental treatment approaches applied in stroke patient rehabilitation improved the balance. Additionally, plantar deep friction massage improved clinical balance measurement results, but this result did not reach statistical significance due to the small sample size. There is a need for studies investigating the long-term effects with larger samples.

Keywords: Stroke, Balance, Neurodevelopmental Treatment, Plantar Massage

Presentation ID / Sunum No= 35

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3221-3468

Kronik Miyofasiyal Boyun Ağrısı Olan Hastalarda Enstrüman Destekli Yumuşak Doku Mobilizasyonu Ve/veya Egzersizin Ağrı, Postural Denge, Uyku ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkileri

Fzt. Mustafa Çıbık[1], Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Savaş Torlak[2]

[1]Avior Sağlık ve Psikolojik Danışmanlık Merkezi
[2]KTO Karatay Üniversitesi
**Corresponding author: Mustafa ÇIBIK*

Özet

AMAÇ: Kronik miyofasiyal boyun ağrısı (KMBA) olan hastalarda, enstrüman destekli yumuşak doku mobilizasyonu (EDYDM) ve/veya egzersizin ağrı, postural denge, uyku ve yaşam kalitesi üzerine olan etkilerini araştırmaktı. YÖNTEM: Çalışmaya 30 – 50 yaş arası KMBA olan 36'sı kadın, 36'sı erkek toplam72 hasta dahil edildi. Hastalar randomize EDYDM grubu, egzersiz grubu ve plasebo grubu olacak şekilde 3 gruba ayrıldı. Bireylerin demografik ve fiziksel özellikleri Olgu Rapor Formu ile kaydedildi. EDYDM grubuna sadece EDYDM, egzersiz grubuna ev egzersiz programı, kontrol grubuna ise plasebo EDYDM uygulandı. Ağrı şiddeti, Vizüel Analog Skalası (VAS) ile, denge Dört Adım Kare Testi (DAKT) ve Tek Ayak Üzerinde Durma Testi (TAÜDT) ile, uyku kalitesi Pittsburg Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ile, yaşam kalitesi SF-36 Yaşam Kalitesi Ölçeği ile değerlendirildi. Ölçümler tedavi öncesi ve sonrasında tekrarlandı. BULGULAR: Çalışmada etkileşim etkisini test etmek için çift yönlü ANOVA analizi yapıldı ve testlerden elde edilen sonuçlar $p<0,05$ istatiksel olarak anlamlı kabul edildi. Çalışmanın bulgularında EDYDM grubu ve egzersiz grubunda tedavi öncesi ve sonrası VAS, DAKT, TAÜDT, PUKİ ve SF-36 yaşam kalitesi ölçeklerinin alt parametrelerinde anlamlı fark vardı ($p<0,05$). Plasebo grubu bunlardan farklı olarak anlamlı fark yoktu ($p>0,05$). SONUÇ: Çalışma sonucunda EDYDM ve egzersiz grubunda VAS, DAKT, TAÜDT, PUKİ ve SF-36 yaşam kalitesi ölçeklerinin alt parametrelerinde anlamlı gelişmeler görülürken, plasebo grubunda anlamlı bir fark tespit edilmedi. Anahtar kelimeler: Boyun ağrısı, Enstrüman destekli yumuşak doku mobilizasyonu, Egzersiz, Uyku kalitesi

Anahtar Kelimeler: Boyun Ağrısı, Enstrüman Destekli Yumuşak Doku Mobilizasyonu, Egzersiz, Uyku Kalitesi

Effects of Instrument-Assisted Soft Tissue Mobilization and / Or Exercise On Pain, Postural Balance, Sleep and Quality of Life in Patients With Chronic Myofascial Neck Pain

Abstract

AIM: The aim of this study is; to investigate the effects of instrument-assisted soft tissue mobilization (IASTM) and / or exercise on pain, postural balance, sleep and quality of life in patients with chronic myofascial neck pain (CMNP). METHOD: A total of 72 patients, 36 females and 36 males, with CMNP between the ages of 30 and 50 years were included in the study. The patients were divided into 3 groups as randomized IASTM group, exercise group and placebo group. Demographic and physical characteristics of the individuals were recorded with the Case Report Form. Only IASTM was applied to the IASTM group, home exercise program to the exercise group, and placebo IASTM to the control group. Pain severity was assessed using Visual Analogue Scale (VAS), balance was assessed using Four Step Square Test (FSST) and the One-leg Stand Test (OLST), sleep quality was assessed using Pittsburg Sleep Quality Index (PSQI), while assessment of quality of life was done using SF-36 Quality of Life Scale. The measurements were repeated before and after the study. RESULTS: In order to test the interaction effect in the study, two-way ANOVA analysis was performed and the results obtained from the tests were considered statistically significant at $p<0.05$. In the findings of the study, there was a significant difference in the sub-parameters of VAS, FSST, OLST, PSQI and SF-36 quality of life scales before and after treatment in the IASTM group and exercise group ($p<0.05$). There was no significant difference in the placebo group ($p>0.05$). CONCLUSION: As a result of the study, significant improvements were observed in the sub-parameters of the VAS, FSST, OLST, PSQI and SF-36 quality of life scales in the IASTM and exercise group, but no significant results were obtained in the placebo group. Keywords: Neck pain, Instrument assisted soft tissue mobilization, Exercise, Sleep quality

Keywords: Neck Pain, Instrument Assisted Soft Tissue Mobilization, Exercise, Sleep Quality

Presentation ID / Sunum No= 155

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3921-0721

Meme Kanseri Cerrahisi Geçiren Kadınların Vücut Kütle İndeksine Göre Fonksiyonel Seviyesinin Karşılaştırılması: Pilot Çalışma

Cansu Şahbaz Pirinççi[1], Öğr. Gör. Emine Cihan[2], Elif Dilara Durmaz[3]

[1]Ankara Şehir Hastanesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Hastanesi, Onkolojik Rehabilitasyon Lenfödem Laboratuvarı, Ankara Türkiye
[2]Selçuk Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Konya Türkiye
[3]Sağlık Bakanlığı Karaman Eğitim ve Araştırma Hastahanesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Ünitesi
**Corresponding author: Cansu Şahbaz Pirinççi*

Özet

Amaç: Çalışmamızda meme kanseri cerrahisi geçiren kadınlarda vücut kütle indeksine göre üst ekstremite fonksiyonelliğinin karşılaştırılması amaçlandı. Yöntem: Bu çalışmaya meme kanseri nedeni ile cerrahi geçiren 18-65 yaş arası 40 kadın hasta dahil edildi. Vücut kütle indeksi (VKİ) sınıflandırması Dünya Sağlık Örgütü kriterlerine göre yapıldı. Üst ekstremite fonksiyoneliği Quich DASH ile değerlendirildi. Katılımcılar VKİ değerlerine göre 4 eşit gruba ayrıldılar (normal kilo, fazla kilo, obez, morbid obez olacak şekilde). Bulgular: Yaş, cerrahi sonrası geçen süre, meslek, dominant ekstremite, sigara kullanımı, opere meme ve cerrahi tipi yönünden gruplar arasında fark görülmedi ($p>0.05$). Normal kilolu grup ile obez arasında ($p=0.009$) ve normal kilolu grup ile morbid obez arasında ($p=0.001$) anlamlı fark saptandı. Sonuç: Omuz fonksiyonelliğinin günlük yaşam aktiviteleri açısından büyük bir öneme sahiptir. Sağlık ekiplerinin multidisipliner çalışması ile hastalara cerrahi sonrası verecekleri kilo kontrolü ve fiziksel aktivite eğitimiyle hastalarda istenilen sağlık profilinin yakalanacağına inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Vücut Kütle İndeksi, Omuz Fonksiyonelliği

Comparison of Functional Level of Women Who Have Breast Cancer Surgery According to Body Mass Index: Pilot Study

Abstract

Purpose: In our study, it was aimed to compare upper extremity functionality according to body mass index in women undergoing breast cancer surgery. Method: Forty female patients aged 18-65 years who underwent surgery for breast cancer were included in this study. Body mass index (BMI) classification was made according to the World Health Organization criteria. Upper extremity functionality was evaluated with Quich DASH. Participants were divided into 4 equal groups according to their BMI values (normal weight, overweight, obese, morbidly obese). Results: There was no difference between the groups in terms of age, time after surgery, occupation, dominant extremity, smoking, operated breast and surgery type ($p>0.05$). There was a significant difference between the normal weight group and the

obese group (p=0.009) and between the normal weight group and the morbidly obese group (p=0.001). Conclusion: Shoulder functionality is of great importance in terms of daily living activities. We believe that the desired health profile of the patients will be achieved with the multidisciplinary work of the healthcare teams, the weight control and physical activity training they will give to the patients after the surgery

Keywords: Breast Cancer, Body Mass İndex, Shoulder Functionality

Presentation ID / Sunum No= 473

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7990-3365

Multipl Sklerozlu Hastalarda Teknoloji Destekli Farklı Fizyoterapi Yaklaşımlarının Ataksi Şiddeti, Yorgunluk ve Fonksiyonel Mobilite Üzerine Etkilerinin İncelenmesi: Bir Pilot Çalışma

Arş.Gör. Mert Doğan[1], Dr. Öğretim Üyesi Ender Ayvat[1], Doç. Dr. Muhammed Kılınç[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Nörolojik Rehabilitasyon Ünitesi
**Corresponding author: MERT DOĞAN*

Özet

AMAÇ: Multipl Skleroz (MS), merkezi sinir sisteminin kronik inflamasyonu, demiyelinizasyonu ve aksonal kayıp ile karakterize otoimmün bir hastalıktır. Araştırmanın amacı, istasyon eğitimi şeklinde uygulanan teknoloji destekli görev odaklı eğitimin (GOE) ve telerehabilitasyonun MS'li hastalarda; ataksi şiddeti, yorgunluk ve fonksiyonel mobilite üzerine etkilerini incelemektir. YÖNTEM: Araştırmaya katılmayı kabul eden gönüllüler, blok randomizasyon (EDSS puanına göre) yöntemi teknoloji destekli GOE ve telerehabilitasyon grubu olmak üzere iki gruba ayrıldı. Her iki gruba 8 hafta süresince haftada 3 seans (toplamda 24 seans) egzersiz eğitimi verildi. GOE grubuna literatürde sık kullanılan ve araştırma ekibinin klinik deneyimine göre belirlenen 10 iş istasyonu (Oturmadan ayağa kalkma, ayakta durma ve gövde eğitimi, ayakta durma ve alt ekstremite eğitimi, adım alma, yürüme, nesne manipülasyonu ile yürüme, merdiven çıkma-inme, sanal gerçeklik ile unilateral, bilateral ve reaksiyon zamanına yönelik üst ekstremite aktivite eğitimi) oluşturuldu. Telerehabilitasyon grubunda ise; kuvvetlendirme, denge ve koordinasyon egzersizleri mobil bir uygulama aracılığıyla asenkron olarak verildi. Katılımcıların fonksiyonel durumu EDSS, ataksi durumu Uluslararası Kooperatif Ataksi Oranlama Ölçeği(ICARS), yorgunluğu Yorgunluk Şiddet Ölçeği(YŞÖ) ve fonksiyonel mobilitesi zamanlı kalk yürü testi ile değerlendirildi. BULGULAR: Çalışmaya 20 (10 GOE, 10 Telerehabilitasyon) MS'li birey dahil edildi. Teknoloji destekli GOE grubundaki bireylerin yaşı ortalama 40,4 ± 6,22, telerehabilitasyon grubundaki bireylerin yaşları ortalamaları 34 ± 7,7'idi. Başlangıç değerlerine yönelik kıyaslamalarda EDSS skoru, ataksi şiddeti, yorgunluk ve fonksiyonel mobilite bakımından bir farklılık bulunamadı ($p>0.05$). GOE grubunda müdahale öncesi-sonrası kıyaslamalarda bütün parametrelerde, telerehabilitasyon grubunda ise yalnızca ataksi şiddeti parametresinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu. Gruplar arası kıyaslamada, yorgunluk ve ataksi şiddeti parametreleri bakımından GOE grubu lehine anlamlı farklılıklar tespit edildi ($p<0.05$). SONUÇ: Pandemi koşullarında gerek yüz yüze gerek ise evden telerehabilitasyon yöntemi ile yapılan fizik tedavi uygulamaları yorgunluk, ataksi şiddeti ve fonksiyonel mobilite parametreleri bakımından olumlu etkilere sahip olduğu bulundu. Yüz yüze yapılan fonksiyonel tedavinin yorgunluk ve ataksi şiddetini azaltmada daha etkili sonuçlara sahip olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Sanal Gerçeklik, Telerehabilitasyon, Multiple Skleroz, Nörorehabilitasyon, Görev Odaklı Eğitim

Investigation of the Effects of Different Technology-Assisted Physiotherapy Approaches On Ataxia Severity, Fatigue and Functional Mobility in Patients With Multiple Sclerosis: A Pilot Study

Abstract

AIM: Multiple Sclerosis (MS) is an autoimmune disease characterized by chronic inflammation, demyelination and axonal loss of the central nervous system. The aim of the research is; to examine the effects of technology-assisted task-oriented circuit training(TOCT) and telerehabilitation in patients with MS on ataxia severity, fatigue and functional mobility. METHODS: Volunteers who agreed to participate in the study were divided into two groups as block randomization(according to EDSS score) TOCT andtelerehabilitation groups. Exercise training was given to both groups for 3 sessions(total of 24 sessions) per week for 8 weeks. 10 workstations were determined according to the clinical experience of the research team. were given. In the telerehabilitation group; strengthening, balance and coordination exercises were given asynchronously by mobile application. The functional status of the participants was evaluated with the EDSS, International Cooperative Ataxia Rating Scale(ICARS),Fatigue Severity Scale (FSS), and the functional mobility with the timed up-go test. RESULTS: Twenty (10 TOCT,10 Telerehabilitation) individuals with MS were included in the study. The mean age of the individuals in the group was 40.4 ± 6.22, and the telerehabilitation group was 34 ± 7.7. In comparisons to baseline values, no difference was found in terms of EDSS score, ataxia severity, fatigue and functional mobility($p>0.05$). A significant difference was found in all parameters in the pre- and post-intervention comparisons in the TOCT group, and only in the ataxia severity parameter in telerehabilitation group. In the comparison between the groups, there were significant differences in favor of the TOCT group in terms of fatigue and ataxia severity parameters($p<0.05$). CONCLUSION: It has been found that physical therapy applications, both face-to-face and at home, have positive effects in terms of fatigue, ataxia severity and functional mobility in pandemic conditions. It has been observed that face-to-face functional treatment has more effective results in reducing the severity of fatigue and ataxia.

Keywords: Virtual Reality, Telerehabilitation, Multiple Sclerosis, Neurorehabilitation, Task-Oriented Training

Presentation ID / Sunum No= 502

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7256-2641

Sağlık Bireylerde Hamstring Kasına Uygulanan Elastik Bantlamanın Postüral Kontrol ve Diz Eklem Pozisyon Hissi Üzerine Kısa Süreli Etkisi

Doç. Dr. Yıldız Erdoğanoğlu[1], Hakan Zengi[2]

[1]Antalya Bilim Üniversitesi
[2]İstanbul Büyükşehir Belediyesi Evde Sağlık Hizmetleri
**Corresponding author: Cansu Şahbaz Pirinççi*

Özet

Amaç: Bu çalışma, sağlıklı bireylerde hamstring kasına uygulanan elastik bantlamanın postural kontrol ve diz eklem pozisyon hissi üzerine kısa süreli etkisini incelemek amacıyla planlandı. Yöntem: Çalışmaya 18-30 yaş aralığında 40 sağlıklı gönüllü dahil edildi. Katılımcıların, demografik bilgileri, diz eklem hareket açıklığı (Universal Gonyometre) ve hamstring kas gücü (Manuel Kas Testi), postüral kontrol (Flamingo Denge Testi ve Y Denge Testi), diz eklem pozisyon hissi, akıllı telefon uygulaması olan 'iHandy Level'' programı kullanılarak değerlendirildi. Bulgular: Ağrı şiddeti açısından istirahat ve aktivite arasında istatistiksel fark mevcuttur ($p<0.05$). Ağrı şiddeti aktivite halinde daha fazladır. Diz eklem hareket açıklığı karşılaştırmasında sağ ve solda fleksiyon ve ekstansiyon arasında anlamlı fark mevcut değildir ($p>0.05$). Flamingo denge testi değerlendirmesinde sağ ve solda bantlama öncesi ve sonrası anlamlı fark mevcuttur ($p<0.05$) ve bantlama sonrası flamingo denge testi değeri artmıştır. Y denge testi değerlendirmesinde sağ ve solda bantlama öncesi ve sonrası fark mevcuttur ($p<0.05$). Bantlama sonrası Y denge testi değerleri artmıştır. Diz eklem pozisyon hissi (15°, 30°, 60°) bantlama öncesi ve sonrası arasında istatistiksel fark mevcuttur ($p<0.05$). Sonuçlar: Çalışmamızın sonuçlarını incelediğimizde elastik bantlamanın değerlendirdiğimiz parametreler üzerine olumsuz etkisi bulunamadı, rehabilitasyona yardımcı ve koruyucu olarak kullanılabileceği saptanmıştır. Anahtar Kelime: Hamstring, elastik bantlama, postüral kontrol, eklem pozisyon hissi.

Anahtar Kelimeler: Hamstring, Elastik Bantlama, Postüral Kontrol, Eklem Pozisyon Hissi.

Short-Term Effect of Elastic Bandage Applied to the Hamstring Muscle On Postural Control and Knee Joint Position Sense in Healthy Individuals

Abstract

Objective: The purpose of this study is to examine the short-term effect of elastic taping applied to the hamstring muscle on postural control and knee joint position sense in healthy individuals. Method: 40 healthy volunteers aged between 18 and 30 participated in the study. Demographic information, knee joint range of motion (Universal Goniometer) and hamstring muscle strength (Manual Muscle Test), postural control (Flamingo Balance Test and Y Balance Test), and knee joint position sense were evaluated by means of the smartphone application "iHandy Level". Findings: There is a statistical

difference between resting and activity in terms of pain intensity ($p<0.05$). Pain intensity is higher during activity. In the comparison of knee joint range of motion, there is no significant difference between flexion and extension on left and right ($p>0.05$). In the flamingo balance test assessment, there is a significant difference between left and right before and after taping ($p<0.05$), and flamingo balance test score increased after taping. According to the Y balance test assessment, there is a difference on left and right before and after taping ($p<0.05$). Y balance test scores increased after taping. Lastly, knee joint position sense (15°, 30°, 60°) shows statistical difference before and after taping ($p<0.05$). Conclusion: As per the results of our study, elastic taping has no adverse effect on the above mentioned parameters. Therefore, it has been concluded that elastic taping can be used as a rehabilitation aid and protective material. Keywords: Hamstring, elastic taping, postural control, joint position sense.

Keywords: Hamstring, Elastic Taping, Postural Control, Joint Position Sense.

Presentation ID / Sunum No= 143

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2122-3759

Yüksek Voltaj Elektrik Yanığı Sonrası Ampütasyonlu Hastalarda Protez Rehabilitasyonu: Retrospektif Vaka Serisi Çalışması

Dr. Öğretim Üyesi Murat Ali Çınar[1], Prof. Dr. Kezban Bayramlar[1]

[1]Hasan Kalyoncu Üniversitesi
**Corresponding author: Murat Ali ÇINAR*

Özet

Elektrik yanıkları, dünya genelinde meydana gelen yanıkların yaklaşık %3'lük kısmını oluşturur. Bu yanıklar genellikle yüksek voltaj (1000 V) ve düşük voltaj (<1000 V) olarak sınıflandırılır. Yanık yaralanmalarında amputasyon oranı yaklaşık %2 iken bu oran yüksek voltaj elektrik yanıklarında %20 ile %50 arasında değişmektedir. Yüksek voltaj yanığı diğer yanık türlerine göre cilt dokusunda ve kaslarda daha derin ve büyük hasarlar bırakmaktadır. Bu çalışma, yüksek voltaj elektrik yanığı sonrası alt ve üst ekstremite amputasyon cerrahisi geçiren dört olgunun klinik farklılıklarını ve ampute rehabilitasyon yaklaşımlarını belirlemek amacıyla planlandı. Çalışmaya, 25 Aralık Devlet Hastanesi Yanık Merkezi, servis ve yoğun bakım ünitesinde yatan yaşları 24-47 arasında değişen yüksek voltaj elektrik yanığı olan toplam 5 erkek hasta dahil edildi. Araştırmaya dahil edilme kriterleri; Hastaların, • Yüksek voltaj elektrik yanığı olmaları, • Bilinç düzeylerinin açık ve koopere olmaları, • Enteral beslenmesi, • Amputasyon cerrahisi geçirmiş olmaları, Araştırmaya dahil edilmeme kriterleri; • Mevcut yanık travmasına ek olarak başka travmaların da (kırık, uzuv kaybı vb.) bulunması, • Organ disfonksiyonları veya çoklu organ yetmezliklerinin olması, Çalışmaya dahil edilen tüm hastalar hastaneye yattıkları ilk günden taburcu olana kadar medikal ve cerrahi tedavilerine ek olarak fizyoterapi ve rehabilitasyon programına alındılar. Tüm hastalar taburculuk sonrası bir yıl takip edilerek, protez rehabilitasyonun tüm aşamalarına dahil edildiler. Yüksek voltaj elektrik yanıklarında fizyoterapistler hastaları klasik bir yanık travması gibi düşünmemelidir. Yüksek voltaj yanıkları dinamikliğini koruyan ve zarar vermeye devam eden bir yanık tipidir. Amputasyon cerrahilerinde belirlenen seviyenin üzerinde amputasyon gerekebilir, çünkü bu hastalarda rabdomiyoliz görülme ihtimali yüksektir. Yüksek voltaj yanıklarına bağlı olarak yapılan amputasyon sonrasında, protez rehabilitasyonuna geçiş bu hastalarda normalden daha uzun olabilir. Bu sürede hastaya erken dönem rehabilitasyon protokolü uygulanmasına devam edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yanık, Fizyoterapi, Amputasyon

Prosthesis Rehabilitation in Patients With Amputation Related to High Voltage Electrical Burn: A Retrospective Case Series Study

Abstract

Electrical burns constitute approximately 3% of the burns occurring worldwide. These burns are generally classified as high voltage (1000 V) and low voltage (<1000 V). While the amputation rate in burn injuries is approximately 2%, this rate varies between 20% and 50% in high voltage electrical burns. High voltage burns leave deeper and greater damage to skin tissue and muscles than other types of burns. This study was planned to determine the clinical differences and rehabilitation approaches of four patients who underwent lower and upper extremity amputation surgery after high voltage electrical burns. A total of 5 male patients with high-voltage electrical burns aged between 24-47 years who were hospitalized in the 25 Aralık State Hospital Burn Center, ward and intensive care unit were included in the study. The inclusion criteria were: • High voltage eletrical burn injury • Conscious patients. Patients with various chronic disorders, organ dysfunctions, infection and sepsis were all excluded from this study. All patients included in the study were included in physiotherapy and rehabilitation program from the first day of hospitalization until discharge. All patients were followed for one year after discharge and included in all stages of prosthetic rehabilitation. High voltage burns are a type of burn that maintains its dynamic and continues to harm. Amputation above the determined level in amputation surgeries may be required because rhabdomyolysis is likely to occur in these patients. After amputation due to high voltage burns, the transition to prosthesis rehabilitation may be longer than normal in these patients. During this period, the early rehabilitation protocol should be continued to be applied to the patient.

Keywords: Burns, Physiotherapy, Amputation

Presentation ID / Sunum No= 167

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6347-9448

Alt Ekstremite Ortezi Kullanan Çocuklarda Yaşam Kalitesini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Şeyda Nur Bilgen[1], Doç. Dr. Gözde Yağcı[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi
**Corresponding author: Şeyda Nur Bilgen*

Özet

Başlık: Alt ekstremite ortezi kullanan çocukların yaşam kalitesini etkileyen faktörlerin incelenmesi Giriş-Amaç: Ortez kullanımının yaşam kalitesi üzerinde birçok etkisi vardır. Bu doğrultuda alt ekstremite ortezi kullanan çocukların yaşam kalitesini etkileyen faktörleri inceledik. Gereç-Yöntem: Çalışmaya yaş ortalaması 11,6 olan 3-18 yaş arası 76 çocuk dahil edildi. Çalışmada katılımcıların demografik bilgileri, ortez kullanma protokolüne uyum, ortez kullanım süreleri ve kullanılan ortez çeşidine ait bilgiler kaydedildi. Ailenin ortez hakkındaki bilgi düzeyi ve ailenin ortezin işlevselliğine inanması Görsel Analog Skalası (VAS) ile fonksiyonel bağımsızlık seviyeleri Çocuklar İçin Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği (WeeFIM) ve yaşam kalitesi Pediatrik Özürlülük Değerlendirme Envanteri (PÖDE) ile ortez kullanımının hayatlarına etkisi Hasta Tarafından Oluşturulan İndeks (PGI) ile ortez memnuniyeti ise QUEBEC Yardımcı Teknoloji Kullanıcılarının Memnuniyetini Değerlendirilmesi (QUEBEC) ile çocuklara ve ailelere sorularak değerlendirildi. Elde edilen niceliksel değişkenler arasındaki ilişki normallik varsayımı sağlandığında Pearson korelasyon katsayısı, sağlanmadığında Spearman korelasyon katsayısı ile değerlendirildi. Bulgular: PGI ile değerlendirilen ortez varlığı ile PÖDE ile değerlendiren yaşam kalitesi arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır. Fonksiyonel bağımsızlığı değerlendiren WeeFIM ile PÖDE arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır. Ortez kullanım protokolüne uyan katılımcılar ile ile yaşam kalitesi arasında anlamlı bir ilişki vardır. Ortez kullanma süresi ile yaşam kalitesi arasında anlamlı bir ilişki yoktur. Ailelerin ortez hakkındaki bilgi düzeyleri VAS'a göre ortalama 7,9, ortezin işlevselliğine inanması ise 8,01'dir. Ailenin bilgi düzeyi ile yaşam kalitesi arasında anlamlı bir ilişki yokken ailenin ortezin işlevselliğine inanması ile arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır. Cihaz memnuniyeti ile yaşam kalitesi arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır. Sonuç: Çalışmamızda alt ekstremite ortezi kullanan çocukların yaşam kalitesini ortez kullanma durumu, ortez kullanım protokolüne uyum, ailenin ortezin işlevselliğine inanması, fonksiyonel bağımsızlık ve ortez memnuniyeti etkilerken ortez kullanma süresi ve ailenin ortez hakkında bilgi düzeyinin etkilemediği görüldü.

Anahtar Kelimeler: Alt Ekstremite, Ortez, Yaşam Kalitesi

Investigation of the Factors Affecting the Quality of Life of Children Using Lower Extremity Orthosis

Abstract

Title: Investigation of the factors affecting the quality of life of children using lower extremity orthosis Introduction-Aim: Orthosis use has an impact on quality of life. Therefore, we examined the factors affecting the quality of life of children using lower extremity orthoses. Materials-Methods: 76 children aged 3-18 years with a mean age of 11.6 were included in the study The demographic information of the participants, compliance with the orthosis use protocol, duration of use, and the type of orthosis used were recorded. The family's level of knowledge about orthosis and belief in its functionality were evaluated with VAS, levels of functional independence with WeeFIM, and quality of life with PPI and the effect of orthosis use on their lives with PGI and satisfaction with orthosis with QUEBEC. Obtained data were evaluated with Pearson correlation coefficient. Results: There is a significant positive correlation between the presence of orthosis and quality of life. There is a positive and significant relationship between functional independence and quality of life. There is a significant relationship between the participants who comply with the orthosis use protocol and the quality of life. There is no significant relationship between orthosis wearing time and quality of life. While there is no significant relationship between the family's knowledge level and the quality of life, there is a positive significant relationship between the family's belief in the functionality of the orthosis. There is a positive and significant relationship between device satisfaction and quality of life. Conclusion: Orthosis use status, compliance with the usage protocol, family belief in the functionality of the orthosis, functional independence, orthosis satisfaction were found to affect the quality of life of children using lower extremity orthosis, while the duration of orthosis use and the family's level of knowledge about the orthosis did not.

Keywords: Lower Extremity, Orthosis, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No= 211

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1864-8748 / 0000-0003-2498-7754 / 0000-0003-0490-5184

Design of a Monitoring System for the Management of Asthma and Copd Exacerbations

Dr Sıtkı Akyon[1], Prof.Dr Ali Yekta Ülgen[2], Prof.Dr Albert Güveniş[1]

[1]Boğaziçi Üniversitesi Biyomedikal Mühendisliği Enstitüsü, İstanbul, Turkey
[2]Bahçeşehir Üniversitesi Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi Biyomedikal Mühendisliği Bölümü, İstanbul, Turkey
**Corresponding author: SITKI AKYON*

Abstract

We designed a monitoring system for the Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD) and Asthma patients, which aims to detect exacerbations before they happen, and thus helps the patients to manage their disease and prevent hospitalization. We combined almost all of the causing factors together, including the environmental ones; and try to make a prediction even with minimal changes in the measured parameters, before the exacerbation occurs. The System includes a compact instrumentation part with a smart phone for acquiring the patient's physiological data through professional medical sensors and sensor modules. This module communicates with the external sensors which are used for environmental data acquisition, and combine them with the subjective (symptoms) and objective (signs) data collected from the patient. The Andoid App, makes a patient-specific interpretation of the collected data in order to warn the patient in case of the existence of an exacerbation risk. The categories of the relevant factors are as follows: (1) The signs and symptoms mostly found in Asthma and COPD Exacerbations, which are collected from via biosensors; such as: SPO2, Pulse Rate, FEV1%, PEF, and Skin Temperature and Resistance; (2) Signs or symptoms, which are obtained through a dialogue with the patient; such as: Dispnea, Sputum Color and Volume, Coughing, Wheezing, Headache, Skin Allergies, Tachypnea; (3) The variables known to have the possibility of causing attacks, obtained through a dialogue with the patient; Such as: Exercise, Flu Infections; and lastly (4) The environmental variables causing asthma and COPD exacerbations, which are collected from sensors; Such as: Dust Particle Count, Temperature, Humidity, Athmospheric Pressure Change. The work is ongoing for the circuitry, and the android program coding. After the prototyping, the project will include a verification stage and another study for the evaluation of the effectiveness of the monitoring system after full system design.

Keywords: Telemedicine, Copd, Asthma, Remote Patient Monitoring, Asthmatic Attack Prediction

Presentation ID / Sunum No= 472

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Solubility Enhancement of Poor Water-Soluble Herbal Drug Curcumin by Solid Dispersion Technology

Expert Mustafa Z. Mahdi[1], Expert Jannat Aljubouri[1], Asst.Prof.Dr Leyla Beba Pozhrani[1]

[1]Doğu Akdeniz Üniversitesi - Eczacılık Fakültesi
**Corresponding author: Leyla Beba Pozharani*

Abstract

Introduction: Solubility characteristic of the drugs remains still as a most challenging aspects of formulation development. Solid dispersions have attracted considerable interest as an efficient means of improving the dissolution rate and hence the bioavailability of a range of hydrophobic drugs possessing a challenge to formulation scientists. Limitations as aqueous insolubility of hydrophobic polyphenolic compound derived from the rhizome of the Curcuma longa Curcumin effects its bioavailability. Solid dispersion (SDs) technology can enable bioactive components with poor biopharmaceutical profiles, such as Curcumin to increase their therapeutic potential. Material and methods: Curcumin solid dispersions with Eudragit EPO® and Polyvinylpyrrolidone (PVP) were prepared using the solvent evaporation technique at 1:3,1:5,1:8 and 1:10 drug to polymer ratios. Fourier transform infrared spectroscopy (FTIR) was used to determine and quantify the extent of curcumin–polymer interactions and physical state of the drug. Furthermore, the drug content and the solubility of the drug in its different systems were explored. Results: The data from FTIR showed that the drug exhibit significant peak shifts in its solid state in all SDs of Curcumin-polymer dispersions and slightly disappeared in case of higher ratio of polymer suggesting the change in crystallinity of curcumin. The recovery of added curcumin was 90 % - 108 % for all of the samples. In solubility test, all curcumin formulations exhibited marked improvement in solubility when compared with crystalline curcumin. Conclusion: This study provides valuable insight into key factors impacting solubility regarding curcumin, and how best to evaluate such formulations using basic in vitro approaches.

Keywords: Curcumin, Solid Dispersion, Solubility, Eudragit Epo®, Polyvinylpyrrolidone

Presentation ID / Sunum No= 59

Poster Sunum

ORCID ID:

Predicting Amyloid Positivity From FDG-PET Images of Patients With Suspected Alzheimer's Disease

Researcher Ramin Rasi[1], Prof.Dr Albert Güveniş[1]

[1]Biomedical Engineering Institute of Boğaziçi University
**Corresponding author: Ramin Rasi*

Abstract

Our objective was to present a method for predicting the amyloid positivity of patients with suspected Alzheimer's disease (AD) using a radiomics approach and 18FDG-PET scans. We used the CSF Aβ1-42, t-tau, and p-tau measurements with thresholds of 192, 93, and 23 pg/ml as well as Florbetapir scans with a threshold of 1.11 on the calculated parameters from brain regions in order to classify the participants into amyloid positive (n=324) and negative (n=203) groups. Next, the FastSurfer, a deep learning-based toolbox was used to segment the brain into 95 regions using the DKT-atlas. The PyRadiomics toolbox was used to extract features from 18FDG-PET and sMRI scans. Furthermore, we used a hybrid method to reduce the number of features. After applying preprocessing methods on the features and removing the correlated features, we implemented the sequential forward steps (SFS) algorithm. Finally, we utilized the random forest algorithm as the classifier and tuned it using k-fold cross-validation. All the information (scans and clinical examination results) was obtained from the Alzheimer's disease Neuroimaging Initiative (ADNI) database. An Area Under the Curve (AUC) of 0.8 was obtained at 60 iterations. Therefore, we conclude that 18FDG-PET can be used to determine amyloid positivity none invasively and reasonably accurately without an additional test or imaging procedure. The performance of the proposed method is better than the previously reported result using MRI.

Keywords: 18FDG-PET, Alzheimer's Disease, Radiomics, Amyloid Positivity

Presentation ID / Sunum No= 285

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2439-0042

Yaşlı Sağlığında Rekreasyonel Uygulamaların Önemi

Nurcan Yüksekkaya[1], Dr. Öğretim Üyesi Tahsin Barış Değer[1]

[1]Çankırı Karatekin Üniversitesi
**Corresponding author: Nurcan YÜKSEKKAYA*

Özet

Son yıllarda tüm dünyada yaşlı nüfus çok hızlı bir şekilde artış göstermektedir. Demografik veriler önümüzdeki 30 yıl içerisinde ülkemizde her beş kişiden birinin 65 yaş ve üzeri olacağını öngörmektedir. Yaşlılık; biyolojik, sosyal ve psikolojik yönleri bulunan çok boyutlu bir dönemdir. İleri yaşta ruh ve beden sağlığını korumak, diğer yaşam dönemlerinden daha da önem arz etmektedir. Yaşlılarda fiziksel aktivite azlığı sarkopeniye ve demineralizasyona neden olmaktadır. Sosyal yaşamdan uzaklaşmak ruh sağlığını olumsuz etkilemektedir. Dünya Sağlık Örgütü sağlığı fiziksel, sosyal ve ruhsal yönden tam iyilik hali olarak tanımlamıştır. Bu nedenle, yaşlıların farklı rekreasyonel uygulamalar ile birlikte desteklenmesi ve toplumla bütünleştirilmesi son derece önemlidir. Rekreasyon; yenilenme, yeniden yapılanma anlamına gelen, bireylerin boş zamanlarında gönüllü olarak yaptıkları dinlendirici ve eğlendirici etkinlikler anlamını taşıyan bir terimdir. Müzik, spor gibi etkinlikler; bitki, çiçek yetiştirmek; balık, kuş, ev hayvanı beslemek; el işleri ve sanatsal faliyetler; doğa yürüyüşleri, park ve bahçe gezintileri olarak özetleyebileceğimiz rekreasyonel faaliyetler yaşlı bireylerin sosyal yaşama uyumunu artırmaya yardımcı olur, sağlıklarını korumalarına ve bağımlılığı mümkün olduğunca ileri yaşlara ertelemelerine katkıda bulunur. Bu amaçla ülkemizde, bakanlıklar ve yerel yönetimler bünyesinde yaşlılara çeşitli rekreasyonel hizmetler verildiği görülmektedir. Bu hizmetler artırılmalıdır. Üniversite, bakanlık ve belediyeler arasında ortak protokoller hayata geçirilmeli, ulusal ve uluslararası fonlarla desteklenmeli, daha sağlıklı yarınlara ulaşmak için geleceğe şimdiden yatırım yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı Sağlığı, Rekreasyon

The Importence of Recreational Applications in the Elderly Health

Abstract

In recent years, the elderly population has been increasing rapidly all over the world. Demographic data predict that in the next 30 years, one out of every five people will be 65 years or older in our country. Aging is a multidimensional period with biological, social and psychological aspects. Protecting mental and physical health in advenced age is more important than other life periods. Lack of physical activity in the elderly causes sarcopenia and demineralization. Being away from social life affects mental health negatively. The World Health Organization has defined health as a state of complete physical, social and mental well-being. For this reason, it is extremely important to support the elderly with different recreational practices and integrate them with the society. Recreation is a term that means renewal,

restructuring and resting and entertaining activities that individuals do voluntarily in their spare time. Recreational activities, which can be summarized as such as music, sports, growing flowers and plants, feeding fish, birds or pets, handicrafts and artistic activities, nature, park and garden walks; help elderly individuals to increase their adaptation to social life, contribute to maintaining their health and postponing addiction to older ages as much as possible. For this purpose, it is seen that various recreational services are provided to the elderly within the body of Ministries and local governments in our country. These services should be increased. Joint protocols should be implemented between universities, ministries and municipalities, supported by national and international funds, and invested now in order to reach a healthier future.

Keywords: Health of Aged, Recreational

Presentation ID / Sunum No= 131

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5861-4617

Annelerin Bebek Bakımında Karşılaştığı Sorunlar ve Kültürel Uygulamalar

Arş. Gör. Sebahat Kuşlu[1], Dr. Öğretim Üyesi Hatice Serap Koçak[2]

[1]Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü Gaziantep /
[2]Gaziantep Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü Gaziantep /
**Corresponding author: Şeyda Nur Bilgen*

Özet

Amaç: Kültür; bir toplumdaki inanç, tutum, değer, davranış ve uygulamaların tamamını içeren ve dolayısıyla sağlık koşullarını da etkileyen bir kavramdır. Bu araştırma ile annelerin bebek bakımında karşılaştıkları sorunlar ve bu sorunlara yönelik başvurduğu geleneksel uygulamaların belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tipte tasarlanmıştır. Bu çalışma bir yüksek lisans tezinden uyarlandığı için ve veri toplama aşaması hala devam etmekte olduğu için yeterli örneklem sayısına henüz ulaşılamamıştır. Bu nedenle çalışmanın örneklemi 64 kişiyle sınırlıdır. Bulgular: Annelerin çoğunluğu Suriye vatandaşı (%96.9), çalışmıyor (%93.8), okuryazar değil (%32.8), il merkezinde yaşamakta (%71.9) ve çekirdek aileye sahiptir (%57.8) ve çoğunluğunun gelir durumu giderden az (%73.4), sosyal güvencesi bulunmamaktadır (%87.5). Yaşları 25.8±6.0, evlilik süresi 7.5±5.1 yıl ve çocuk sayısı 3.0±1.9'dur. Annelerin çoğunluğu (%56.3'ü) bebek bakımında ishal sorunuyla karşılaştıklarını, bebeğin herhangi bir sağlık sorunu olduğunda sağlık kuruluşu/sağlık personeline başvurduklarını belirtmiştir (%89.1). Yine çoğunluk gebelik döneminde (%32.8) ve bebeği doğduktan sonra herhangi bir uygulamada bulunmadığını (%45.3) belirtmiştir. Annelerin çoğunluğu (%70.3) doğum sonrası bebeğini ilk anne sütüyle beslediğini belirtse de %14.1'i şekerli su verdiğini ifade etmiştir. Çoğunluk (%56.3) bebeğin banyosunu göbek bağı düşmeden önce yaptırdığını, göbeğine zeytinyağı sürdüğünü (%45.3), düşen göbek bağını cami bahçesine gömdüğünü (%34.4), kolay uyutmak için salladığını (%65.6), sarılık gelişmemesi için bebeğe altın taktığını (%35.9), kırkını çıkarmak için kırk güne kadar evden çıkarmadığını (%45.3) belirtmiştir. Sonuç: Zorlu bir geçiş dönemi olan doğum sonu dönemde verilen sağlık hizmetlerinin ve anne-bebek izlemlerinin yetersizliği, anneleri bu dönemde karşılaşılan problemleri çözmek için geleneksel uygulamalara yöneltmektedir. Bu uygulamalardan bazıları bebek sağlığı açısından olumsuz etkilere neden olmaktadır. Bu olumsuz etkileri en aza indirmek, bebek sağlığını korumak ve geliştirmek için annelerin bakımda karşılaştıkları sorunlar ve bu sorunlara yönelik kültürel uygulamalarını belirlemek gerekir. Bu doğrultuda başta hemşireler olmak üzere tüm sağlık profesyonelleri bireylerin kültürel inanç, tutum ve davranışlarının sağlığa yansımalarını iyi bilmelidir. Yararlı uygulamaları destekleyerek zararlı uygulamaların düzeltilmesine yönelik girişimlerde bulunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bebek Bakımı, Geleneksel Uygulamalar, Kültür, Kültürel Uygulamalar

Presentation ID / Sunum No= 63

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0001-3410

Aşı Okuryazarlığı: Bireylerin Aşı Tereddüdünü Gidermeye Yardımcı Olmak

Dr. Öğretim Üyesi Serap Açıkgöz [1]

[1]Çankırı Karatekin Üniversitesi

Özet

Aşılar yirminci yüzyılın en önemli ve en görünür halk sağlığı başarılarından biridir. Aşıların yaygın kullanımı sonucunda aşı ile önlenebilir birçok enfeksiyondan morbidite ve mortalitede belirgin azalma görülmüştür. Ancak aşılamanın kanıtlanmış klinik ve maliyet etkinliğine rağmen, çocuklar ve yetişkinler arasındaki bağışıklama oranları yetersiz kalmış ve kızamık gibi bazı bulaşıcı hastalıklar yeniden görülmeye başlanmıştır. Uluslararası önemli bir halk sağlığı acil durumu olarak ortaya çıkan Covid-19 salgınının etkisiyle de koruyucu sağlık hizmetlerinin önemli bir parçası olan aşılama hizmetlerinde önemli aksamalar meydana gelmiştir. Bağışıklama oranlarının düşük olmasının önemli nedenlerinden biri bireylerin aşılara karşı duydukları güven eksikliğidir. Bunun sonucu olarak bireyler hem kendilerine hem de çocuklarına aşı yaptırmakta tereddüt yaşamaktadır. Bireyleri aşı kabulüne hazırlamak acil bir halk sağlığı önceliğidir. Bu nedenle, aşı tereddüdünün giderilmesinde iletişime yatırım yapılması önemlidir. Aşı okuryazarlığının etkili bir rol oynayabileceği yer ise burasıdır. Herkesin aşı olmak için ne bilmesi ve ne yapması gerektiğini anlamasını sağlayan aşı okuryazarlığı temel bir yapı taşıdır. Aşı okuryazarlığı çabaları, tereddüdün her zaman bilgi eksikliğinden kaynaklanmadığını kabul ederek bireylerin değerleriyle uyumlu, endişelerini kabul eden ve aşının sağlık ve ekonomik yararlarını vurgulayan mesajlar oluşturarak ele alınmalıdır. Bu bağlamda, aşı tereddüdü ve aşı okuryazarlık becerilerinin değerlendirilmesi ve iyileştirilmesine yönelik müdahalelerin tanımlanması önemlidir. Bu derlemenin amacı, bireylerin aşı kabulüne etkisi olan aşı okuryazarlığını aşı tereddüdü bağlamında literatür doğrultusunda incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Aşı Okuryazarlığı, Aşı Tereddüdü, Bağışıklama, Sağlık Okuryazarlığı.

Vaccine Literacy: Helping Individuals Overcome Vaccine Hesitancy

Abstract

Vaccines are one of the most significant and visible public health achievements of the 20th century. Thanks to the widespread use of vaccines, morbidity and mortality from many vaccine-preventable infections have decreased. However, despite the proven clinical and cost-effectiveness of vaccination, immunization rates among children and adults have been inadequate, and some infectious diseases such as measles have begun to reappear. With the impact of the Covid-19 pandemic, which has emerged as an important international public health emergency, critical disruptions have taken place in vaccination

services, which are an important part of preventive health services. One of the important reasons for the low immunization rates is the lack of confidence in vaccines. As a result, individuals hesitate both to take vaccines and have their children get vaccinated. Preparing the public for vaccine acceptance is an urgent public health priority. Therefore, it is undeniable to invest in communication to overcome vaccine hesitancy. This is where vaccine literacy can play an important role. Vaccine literacy is a fundamental building block that ensures everyone understands what they need to know and do to get vaccinated. Vaccine literacy efforts should be addressed by recognizing that hesitation is not always caused by a lack of knowledge and by giving messages that are consistent with individuals' values, acknowledge their concerns, and emphasize the health and economic benefits of vaccines. In this context, it is important to define interventions to evaluate and improve vaccine hesitancy and vaccine literacy skills. This review aims to examine vaccine literacy, which has an impact on the vaccine acceptance of individuals, in the context of vaccine hesitancy in the light of the literature.

Keywords: Health Literacy, Immunization, Vaccine Literacy, Vaccination Hesitation.

Presentation ID / Sunum No= 300

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Cerrahi Sonrası İlk 24 Saatteki Ağrı Durumu ve Multimodal Analjezi Kullanım Oranı

Emine Kabasakal[1], Dr. Dr.Alper Salman[1]

[1]Özel Ankara Güven Hastanesi
**Corresponding author: Emine Kabasakal*

Özet

Amaç: Bu araştırma ameliyat olan hastaların ilk 24 saatteki ağrı durumlarının ve multimodal analjezi kullanım durumunun belirlenmesi amacı ile yapıldı. Araştırmanın Tipi: Retrospektif tanımlayıcı nitelikte bir çalışmadır. Evren ve Örneklem: Araştırmaya Ankara Özel Güven Hastanesinde Nisan - Haziran 2020 aylarında ameliyat olan, lokal anestezi uygulanmayan, ameliyat sonrası ilk 24 saati hastanede tamamlayan, ameliyat sonrası yoğun bakıma çıkmayan ve 18 yaş üzerinde 147 hasta dahil edildi. Veri Toplama Aracı: Hastaların ağrı düzeyleri sayısal ağrı değerlendirme ölçeği (VRS) ile belirlendi. Veriler, araştırmacı tarafından oluşturulan bir veri toplama formu ile toplandı. Bulgular: Hastaların 100 nün kadın 47 sinin erkek olduğu tespit edildi. Eğitim düzeyleri %7,5 ortaokul, %20.4 Lise, %67.3 Üniversite, %4,8 Yükseklisans olarak bulundu. Hastanın post- op ilk 24 saatte yaşadığı maximum ağrı düzeylerine bakıldığında ağrı ortalamasının VRS ağrı ölçeği ile 3,69 olduğu tespit edildi.Hastaların %44 ne post op ilk 24 saatte hasta kontrollü analjezi cihazının takıldığı tespit edildi. 33 hastaya(%22.4) multimodal analjezi order edildiği görüldü. Multimodal analjezi alan hastaların derlenme ve postoperatif 24 saat maksimum ağrı skorları arasında bir fark saptanamadı. Multimodal analjezi alan hastaların derlenme VRS 1.18(± 2,05), almayanların 1,23 (± 1.84), Multimodal analjezi alan hastaların postop 24 saat VRS 3,33 (± 3,32), almayanların 3,80 (± 3,46) olarak belirlendi. Sonuç: Multimodal analjezi uygulaması hastaların çok az bir oranında kullanılmaktadır. Hastaların ağrı tedavisinin sadece tek çeşit analjezik kullanılarak yapılmasının nedenleri veya zorunluluklarının araştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Multimodal,sayısal Ağrı Ölçeği,analjezi

Presentation ID / Sunum No= 252

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8677-0414

Covid 19 Kısıtlamaları Sonrası Adölesanların Obezite Farkındalıkları İle Obezite Durumları Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Ümran Çevik Güner[1], Asuman Belkaya[2]

[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
[2]Tokat İl Milli Eğitim Müdürlüğü

**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Ümran Çevik Güner*

Özet

Pandemi sürecinde karantina nedeniyle hareketsizlik ve yoğun stresin getirdiği beslenme sorunları çocukluk çağı obezitesine yol açabilir. Bu doğrultuda bu araştırma covid 19 kısıtlamaları sonrası adölasanların obezite farkındalıkları ile obez olma durumları arasındaki ilişkiyi araştırmıştır. Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu araştırma Mayıs ve Temmuz 2021 tarihleri arasında Türkiye'de bir ilde Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Ortaokullar arasından sosyoekonomik düzeylerine göre tabakalı örneklem yöntemi kullanılarak seçilen 6 okulda eğitim alan 604 adölesan ile yürütülmüştür. Veriler Sosyodemografik ve Beslenme-Fiziksel Aktivite Davranışları Formu ile Obezite Farkındalık Ölçeği(OFÖ) kullanılarak Google forms aracılığıyla toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı (sayı, yüzde, ortalama), t testi, Varyans ve korelasyon analizleri kullanılmıştır. Bu çalışmada adölesanların yaş ortalaması 12.60±1.10 ve %64.4'ü kız olarak belirlenmiştir. Bu süreçte adölesanların %83.9'u kilo aldı, %59.9'u öğün atlamadı, %62.7'si çok fazla atıştırmalık gıda tüketti, %58.1'i günlük en az 1.5-2 litre su tüketti, %41.6'sı 1-3 saat arasında teknoloji araç kullandı, %69.0'u fazla uyumadı, %67.9'u spor veya fiziksel egzersiz yapmadı, %64.7'si ruhsal durumu olumsuz etkilendi ve %67.4'ü kendini gergin ve stresli hissetti. Adölesanların OFÖ ortalamaları 55.79±12.49 olup orta düzeydedir. Adölesanların pandemi sırasında BKİ düzeyleri arttıkça OFÖ düzeylerinin azaldığı ve pandemi öncesi BKİ düzeyleri arttıkça pandemi sırası BKİ düzeylerinin arttığı ve aralarında pozitif yönde ileri düzeyde anlamlı ilişki olduğu saptandı($p<0.01$). Adölesanların pandemi sırasında pandemi öncesine göre BKİ düzeyleri ile kilolu ve obez sayılarının arttığı bulundu. Bu sonuçlar, karantina sonrası okul sağlığı programları kapsamında adolesanların kilo kontrolü, sağlıklı beslenme ve fiziksel egzersiz uygulamalarına olanak sağlanmasına ve farkındalık yaratılmasına ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Pandemi, Obezite, Farkındalık, Adölesan, Beslenme, Fiziksel Aktivite

The Relationship Between Adolescent Awareness and Obesity Status After Covid 19 Restrictions

Abstract

Nutritional problems caused by inactivity and intense stress due to quarantine during the pandemic may lead to childhood obesity. This study investigated the relationship between obesity awareness and obesity status of adolescents after covid 19 restrictions. This descriptive and cross-sectional study was carried out with 604 adolescent studying in 6 schools selected according to their socioeconomic levels by using the stratified sampling method among the secondary schools affiliated to the Ministry of National Education in a province in Turkey between May and July 2021. Data were collected via Google forms using Sociodemographic and Nutrition-Physical Activity Behaviors Form and Obesity Awareness Scale (OAS). Descriptive(number, percentage, mean), t-test, variance and correlation analyzes were used in the analysis of the data. The mean age of the adolescents was 12.60±1.10 and 64.4% were girls. In pandemic, 83.9% of the adolescents gained weight, 59.9% did not skip meals, 62.7% consumed a lot of snacks, 58.1% consumed at least 1,5-2 liters of water per day, 41.6% used technology between 1-3 hours, 69.0% did not sleep much, 67.9% did not do sports or physical exercise, 64.7% had a negative mental state, and 67.4% felt nervous and stressed. The adolescents' OAS score is 55.79±12.49 and it is moderate. It was determined that as the adolescents' BMI levels during the pandemic increased, the OAS levels decreased, as the pre-pandemic BMI levels increased, the BMI levels during the pandemic increased, and there was a highly significant positive correlation between them($p<0.01$). It was found that the BMI levels and the number of overweight and obese adolescents increased during the pandemic compared to the pre-pandemic period. These results suggest that, within the scope of post-quarantine school health programs, there is a need to provide opportunities for adolescents' weight control, healthy nutrition and physical exercise practices, and to raise awareness.

Keywords: Pandemic, Obesity, Awareness, Adolescent, Nutrition, Physical Activity

Presentation ID / Sunum No= 329

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5767-6912

Ebeveynlere Verilen İnternet Tabanlı Eğitimin Çocukların İnternet Oyun Oynama Bozukluğuna Etkisi

Meryem Mutlu[1], Dr. Öğretim Üyesi Sümbüle Köksoy Vayısoğlu[2], Öğr. Gör. Asena Ayça Özdemir[2]

[1]Hatay Eğitim Araştırma Hastanesi
[2]Mersin Üniversitesi

**Corresponding author: Meryem Mutlu*

Özet

İnternet Oyun Oynama Bozukluğu (İOOB) tüm dünyada yaygınlığı giderek artan önemli bir sorundur ve gelişmeden önlenebilir. Bu araştırma, ebeveynlere verilen internet tabanlı eğitimin çocukların internet oyun oynama bozukluğuna etkisini değerlendirmek amacıyla yapılan tek kör, randomize kontrollü deneysel bir çalışmadır. Araştırmada 06.07.20-05.11.2020 tarihleri arasında İOBB gelişimi açısından risk taşıyan 96 çocuk ve ebeveyni, randomizasyon listesine göre girişim (48) ve kontrol grubuna (48) ayrılarak, girişim grubuna üç modül ve 10 videodan oluşan "dijital oyunları tanıyorum" eğitimi web sitesi üzerinden verildi, kontrol grubuna herhangi bir girişim yapılmadı. Araştırmanın verileri üç farklı zamanda "Aile ve Çocuk Tanıtım Formları", "İnternet Oyun Oynama Bozukluğu Ölçeği Kısa Formu"(İOOBÖ9-KF), "Zaman Çizelgesi" ve "Ailelerin Dijital Oyunlarla İlgili Bilgi, Davranış ve Yaşadıkları Sorunları Değerlendirme Formuyla" toplandı. Verilerin analizinde; tanımlayıcı istatistikler, Ki-kare, Mann Whitney U testi kullanıldı, Tekrarlayan Ölçümlerde ANOVA testi, intent to treat protokolü ile yapıldı. Tüm analizlerde $p \leq 0,05$ anlamlı kabul edildi. Girişim grubunda çocuklarının İOOBÖ9-KF puanları 28,60± 2,68'den 16,79± 2,47'ye (p=0,001), kontrol grubunda29,02± 2,65' den 27,7± 3,28'e (p=0,013) geriledi ve zaman grup farkı çok yüksek etki büyüklüğündeydi. Zaman içinde iki grupta ebeveynlerin dijital oyunlarla ilgili bilgi puanlarında artış olmasına ramen gişim grubundaki artış yüksek etki büyüklüğündeydi. Girişim grubunda çocukların hafta içi dijital oyun oynama süre ortalamaları düşerken, kontrol grubunda hafta içi dijital oyun süre ortalamaları yükseldi. Her iki gruptaki ebeveynlerin dijital oyunlarla ilgili yaşanan sorunlar ve dijital oyunlarla ilgili davranış puan ortalamalarında anlamlı değişimler olmasına ragmen grup zaman farkının girişim grubu lehinde anlamlı olduğu görüldü. Hemşirelerin İOOB'yi önlemek amacıyla ilkokul çocuklarına yönelik yapacakları girişimlere ebeveynlerin dahil edilmesi faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: İnternet Oyun Oynama Bozukluğu; Ebeveyn; Önleme Programları; Çocuk; İnternet Tabanlı Eğitim

Not: Bu çalışma, Mersin Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri birimi tarafından desteklenmiştir. Proje No: 2019-3-TP2-3699

Presentation ID / Sunum No= 431

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8156-012X

Etik Değerlerin Hemşirelik İmajı Üzerine Etkisi

Pınar Soylu[1]

[1]*Düzce Üniversitesi*

Özet

Toplumun düşünceleri sosyal normların ve değerlerin oluşturulması açısından önem arz etmektedir. Ancak hemşirelik açısından mesleki imaj hemşireliğin toplumsal gücüne etki etmektedir. Bu etki benimsenen bireysel imajın etkisi, dayatılan hemşirelik imajı ve hemşirelik mesleğinin doğasından kaynaklanan imajın etkileri altında şekillenmektedir. Bu çalışmada Türkiye' de hem bireysel hem de mesleki imaja etki eden etik değerlerin hangi oranda işlendiğine yönelik araştırma gerçekleştirilmiştir. Bunun için hemşirelik imajını konu alan yayınlar arasından etik değerlerden herhangi birini işleyen araştırmacıların yayınları dikkate alınmıştır. Etik değerlerin tamamının mesleki imaj üzerindeki etkisinin işlendiği herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır ve etik değerlerin maddeler ile ele alındığı noktalar detaylı olarak işlenmemiştir. Hemşirelik imajının dünyada ve ülkemizde yeni salgın hastalık döneminde ele alınmasından kaynaklı olarak sığ bir görüş hakimdir ve bunun düzeltilmesi için gerekli adımlar planlanarak hayata geçirilmelidir. Bu literatür çalışması da bu sebeple gerçekleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik İmajı, Etik Değerler, Etik Kodlar

The Impact of Ethical Values On the Image of Nursing

Abstract

The thoughts of society are of great importance in the formation of social norms and values. However, regarding nursing, professional image impacts the social power of nursing. This impact is shaped under the influence of the adopted individual image, the imposed nursing image, and the image originating from the nature of the nursing profession. In this study, research was carried out on the extent to which ethical values that influence both individual and professional image have been addressed in Turkey. For this purpose, the publications of researchers discussing any of the ethical values among the publications on the image of nursing were taken into consideration. No study has been found in which the impact of all ethical values on the professional image has been found, and the points in which ethical values have been discussed with items have not been addressed in detail in the literature. Since the image of nursing is discussed during the recent pandemic across the world and our country, a shortsightedness prevails, and the necessary steps should be planned and taken to correct this. Hence, this literature study was conducted for this reason.

Keywords: Nursing Image, Ethical Values, Ethical Codes

Presentation ID / Sunum No= 61

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4060-9534

Evde Bakım Hemşirelerinin İşyükü Analizi

Fatma Ezgi Alaşalvar[1], Prof. Dr. Medine Yılmaz[2]

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Halk Sağlığı Hemşireliği Yükseklisansı
[2]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı
**Corresponding author: Fatma Ezgi Alaşalvar*

Özet

Amaç: Sağlık hizmetinin sunumunda çalışan hemşirelerin iş yükündeki artış, hasta bakım kalitesinin düşmesine, tıbbi hataların artışına, hasta güvenliğinin riske girmesine, hemşirelerde tükenmişliğe ve erken emekliliğe neden olmaktadır. Tanımlayıcı araştırma tasarımındaki bu araştırmanın amacı, evde bakım biriminde çalışan hemşirelerin iş yükünün incelenmesidir. Yöntem: İzmir'in merkez ilçelerinden bir belediyeye bağlı evde sağlık hizmetlerinde çalışan dört hemşire 29.11.2019-31.12.2019 tarihleri arasında 12 gün boyunca gözlemlenmiştir. Hemşirelerin yaptığı tüm işler kronometre ile ölçülerek zaman etüdü yöntemi ile iş yükü analizleri yapılmıştır. Bulgular: Kurumda çalışan dört hemşirenin tamamı kadın olup yaş ortalamaları 38,25 ± 14,7 (min-maks: 23-56)'dir. Birimde çalışma süreleri 6 ay-6 yıl arasındadır. Hemşirelerin İş Yükü Ölçeği puan ortalaması 20,25±2,63'tür. Toplam 88 hastanın %62,5'i kadın, %60,2'si 65 yaşın üstünde ve %33,0'ü 3.Grup bağımlı hastadır. Hemşirelerin zaman harcama durumları, diğer faaliyetler dışında (119,42 dk) sırasıyla doğrudan bakım (68,02 dk), dolaylı bakım (61,02 dk) ve birim ile ilgili (53,26 dk) faaliyetlerdir. Doğrudan hemşirelik faaliyetleri içinde en çok eğitim faaliyetlerine (31,05) ve dolaylı hemşirelik faaliyetleri içinde de en çok kayıt işlemlerine (38,24) zaman harcanmaktadır. Sonuç: Araştırma sonucunda hemşirelerin doğrudan hemşirelik faaliyetlerine ayırdığı sürenin en fazla olduğu belirlenmiştir. Evde bakım hizmetlerinde iş organizasyonu yaparken hemşire ihtiyacını planlanırken ve evde bakım hizmetleri ile ilgili politika oluşturulurken iş yükü analizlerinin yapılması, hemşirelerin hizmet sunduğu grupta hasta bakım kalitesinin ve hasta güvenliğinin artmasına, hemşirelerin etkin ve verimli bakım sunmalarına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, İş Yükü Analizi, Evde Bakım

Workload Analysis of Home Care Nurses

Abstract

Objective: The increase in the workload of nurses working in the provision of health services causes a decrease in the quality of patient care, an increase in medical errors, risk of patient safety, burnout in nurses and early retirement. The purpose of this research in descriptive research design is to examine the workload of nurses working in home care units. Method: Four nurses working in home health services in a municipality in the central districts of Izmir were observed for 12 days between 29.11.2019

and 31.12.2019. All work done by the nurses was measured with a stopwatch, and workload analysis was performed with the time study method. Results: All of the four nurses working in the institution were women and their mean age was 38.25 ± 14.7 (min-max: 23-56). Working periods in the unit are between 6 months and 6 years. The average score of the Nurses' Workload Scale is 20.25 ± 2.63. 62.5% of a total of 88 patients were female, 60.2% were over 65 years old and 33.0% were group 3 dependent patients. The time spending of the nurses is, apart from other activities (119.42 minutes), direct care (68.02 minutes), indirect care (61.02 minutes) and unit-related activities (53.26 minutes). Among the direct nursing activities, the most time is spent on education activities (31.05) and on the enrollment procedures the most (38,24) in indirect nursing activities. Conclusion: As a result of the study, it was determined that the time spent by nurses directly for nursing activities was the most. While organizing work in home care services, conducting workload analysis while planning the need for nurses and creating policies regarding home care services will contribute to the increase of patient care quality and patient safety in the group where nurses provide services, to provide effective and efficient care.

Keywords: Nurse, Workload Analysis, Home Care

Presentation ID / Sunum No= 309

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6035-9301

Gebelik Döneminde Covıd-19 Aşı Tereddütü: Bir Olgu Sunumu

Begüm Öztürk[1], Doç. Dr. Sena Kaplan[2]

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Uygulama Ve Araştırma Hastanesi
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi
**Corresponding Author: Begüm Öztürk*

Özet

Giriş: Günümüzde SARS-CoV-2 virüsünün neden olduğu COVID-19 salgını özellikle fetal ve maternal sağlık sorunlarına neden olmaktadır. Bu bakımdan gebe kadınlarda aşılamanın yaygınlaştırılması önem taşımaktadır. Amaç: Bu çalışmada gebe bir olgunun COVID-19 aşısına yönelik görüşlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem:Araştırma verilerinin toplanmasında Bireysel Bilgi Formu, COVID-19 Korku Ölçeği, Pandemilerde Aşı Tereddütü Ölçeği kullanılmıştır. Veriler toplanırken detaylı bir bilgilendirme yapılmış ve gebeden yazılı onam alınmıştır. Bulgular:25 hafta primipar, ev hanımı olan 30 yaşındaki olgu polikliniğimize Oral Glikoz Tolerans Testi yaptırmak için başvurmuş ve Gestasyonel Diyabet tanısı almıştır. Olgunun COVID-19 Korku Ölçeği puanı değerlendirildiğinde korku düzeyinin yüksek olduğu belirlenmiştir (22 puan). COVID-19 aşısı yaptırmak istemeyen ve tereddütleri olan olguyla yapılan görüşmelerde COVID-19 aşısının infertiliteye neden olacağı, bebeğine zarar vereceği, aşının koruyuculuğuna inanmadığı ve oluşturacağı yan etkilere, aşı çeşitlerine karşı güven eksikliği olduğu belirlenmiştir. Olgunun bu görüşlerinde medyadan ve sosyal çevresinden duyduğu olumsuz yorumların etkili olduğu saptanmıştır. Ayrıca olgunun pandemilerde Aşı Tereddütü Ölçeği puanına göre aşı tereddütünü yoğun yaşadığı belirlenmiştir (39 puan). Sonuç: Çalışma sonucunun gebelerin COVID-19 aşısına yönelik tereddütlerinin aşı olma davranışı üzerinde önemli bir etken olduğu düşünülmektedir. Gebelik döneminde COVID-19 aşılaması ile ilgili sağlık profesyonellerinin danışmanlık yapmasının aşılara karşı olumsuz algının giderilmesine ve aşılanma oranlarının artmasına katkı sağlayacağı beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Gebelik, Aşı Tereddütü

COVID-19 Vaccine Hesitation in Pregnancy: A Case Report

Abstract

Introduction: Today, the COVID-19 epidemic caused by the SARS-CoV-2 virus causes fetal and maternal health problems. In this respect, it is important to popularize the vaccination in pregnant women. Objective: In this study, it was aimed to evaluate the opinions of a pregnant case about the COVID-19 vaccine. Method: Individual İnformation Form, COVID-19 Fear Scale, Vaccine Hesitancy in Pandemics Scale were used to collect data. While collecting the data, detailed information was given and written consent was obtained from the pregnant woman. Results: A 30-year-old woman who was

25 weeks primiparous a housewife applied to our clinic for an oral glucose tolerance test and was diagnosed with gestational diabetes When the COVID-19 Fear Scale score of the case was evaluated, it was determined that the fear level was high (22 points).In the interviews conducted with the case who did not want to have the Covid-19 vaccine and had hesitations, it was determined that the Covid-19 vaccine would cause infertility, harm the newborn, did not believe in the protection of the vaccine and there was a lack of confidence in the side effects and vaccine types. It was determined that the negative comments he heard from the media and his social environment were effective in these views of the case. In addition, it was determined that the case experienced intense hesitance about vaccination according to the Vaccine Hesitancy Scale score in pandemics (39 points). Conclusion:The results of the study are thought to be an important factor on the vaccination behavior of pregnant women regarding the COVID-19 vaccine. It is expected that counseling by healthcare professionals regarding COVID-19 vaccination during pregnancy will contribute to eliminating the negative perception towards vaccines and increasing vaccination rates.

Keywords: COVID-19, Pregnancy, Vaccine Hesitation

Presentation ID / Sunum No= 342

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5242-7490; 0000-0002-3243-9590

Hemşirelik Öğrencilerinde Estetik Kaygının Benlik Saygısı ve Beden Algısı Üzerine Etkisi

Yasemin Şen[1], Dr. Öğretim Üyesi Gülcan Kendirkıran[1]

[1]Haliç Üniversitesi
**Corresponding author: Gülcan Kendirkıran*

Özet

Amaç: Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinde estetik kaygının benlik saygısı ve beden algısı üzerine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Bu çalışma, İstanbul ili Avrupa bölgesinde bir vakıf üniversitesinin Hemşirelik Yüksekokulu'nda eğitim gören öğrenciler ile tanımlayıcı tasarımda gerçekleştirilmiştir. Eğitime devam eden 288 hemşirelik öğrencisi ile çalışma tamamlanmıştır. Çalışmanın verileri, Kişisel Bilgi Formu, Vücut Algısı Ölçeği, Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği ve Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği ile toplanmıştır. Çalışmanın analizlerinde, istatistiksel program ile parametrik yöntemlerden t-testi, ANOVA, Tukey, nonparametrik yöntemlerden Mann-Whitney U, Kruskal-Wallis H test, Bonferroni düzeltmesi ve Spearman korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmada, 19 yaşından küçük olanların (89,11±24,93), kadınların (88,74±23,07) vücut algısı puanları anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Ayrıca benlik saygılarının da yüksek olduğu bulunmuştur. Üniversite öğrencilerinin vücut memnuniyetlerinin düşük olduğu görülmüştür. Daha önce estetik ameliyat olan öğrencilerin vücut memnuniyetlerinin ameliyat olmayanlara göre daha yüksek, sosyal görünüş kaygılarının ve benlik saygılarının daha düşük olduğu bulunmuştur. Vücut algısı ile sosyal görünüş kaygısı arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0,001$). Ayrıca benlik saygısı arttıkça vücuttan ve vücut bölümlerinden memnuniyetin ve sosyal görünüş kaygısının da arttığı ortaya konmaktadır. Sonuç: Benlik saygısının, sosyal görünüş kaygısı ve vücuttan memnun olma durumu ile ilişkili olduğu görülmüştür. Sosyal görünüş kaygısının, benlik saygısı ile olan ilişkisi düşünüldüğünde sosyal kaygıyı tetikleyen faktörleri azaltabilmek amacıyla kişi olumlu düşünme becerilerini geliştirebileceği eğitimlerle desteklenebilir. Bu becerilerin edinilmesiyle sağlık, akademik başarı, arkadaşlık ilişkileri vb. alanlarda pozitif gelişmeler sağlanabilir ve bu bağlamda sahip olunan sosyal kaygı düzeyinde azalma, benlik saygısında artış ve olumlu vücut algısı gelişebilir. Böylece benlik saygısı gelişmiş, sağlıklı ve daha mutlu birey sayısında artış sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Benlik Saygısı, Hemşirelik Öğrencileri, Kaygı, Sosyal Görünüş, Vücut Algısı

The Effect of Aesthetic Anxiety On Self Esteem and Body Perception in Nursing Students

Abstract

Aim: This study was conducted to examine the effect of aesthetic anxiety on self-esteem and body perception in nursing students. Method: This study was carried out in a descriptive design with students studying at the Nursing School of a foundation university in the European region of Istanbul. The study was completed with 288 nursing students continuing their education. The data of the study were collected with Personal Information Form, Body Image Scale, Social Appearance Anxiety Scale and Rosenberg Self-Esteem Scale. Çalışmanın analizlerinde, istatistiksel program ile parametrik yöntemlerden t-testi, ANOVA, Tukey, nonparametrik yöntemlerden Mann-Whitney U, Kruskal-Wallis H test, Bonferroni düzeltmesi ve Spearman korelasyon katsayısı kullanılmıştır. In the analysis of the study, statistical program and parametric methods t-test, ANOVA, Tukey, nonparametric methods Mann-Whitney U, Kruskal-Wallis H test, Bonferroni correction and Spearman correlation coefficient were used. Results: In the study, body image scores of those younger than 19 years (89.11±24.93) and women (88.74±23.07) were found to be significantly higher ($p<0.05$). It was also found that their self-esteem was high. It has been observed that university students' body satisfaction is low. It was found that the body satisfaction of the students who had plastic surgery before, was higher, their social appearance anxiety and self-esteem were lower than those who did not have surgery. A positive and significant relationship was found between body image and social appearance anxiety ($p<0.001$). In addition, it is revealed that as self-esteem increases, satisfaction with the body and body parts and social appearance anxiety increase. Conclusion: Self-esteem was found to be associated with social appearance anxiety and body satisfaction. Considering the relationship between social appearance anxiety and self-esteem, in order to reduce the factors that trigger social anxiety, the person can be supported with trainings to develop positive thinking skills. With the acquisition of these skills, health, academic success, friendship relations and so on. Positive developments can be achieved in these areas, and in this context, a decrease in the level of social anxiety, an increase in self-esteem and a positive body image can develop. Thus, an increase can be achieved in the number of healthy and happier individuals with improved self-esteem.

Keywords: Self-Esteem, Nursing Students, Anxiety, Social Appearance, Body Perception

Presentation ID / Sunum No= 406

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2270-3175

Hemşirelik Öğrencilerinin Beslenme Alışkanlıklarının İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Vesile Eskici İlgin[1], Dr. Öğretim Üyesi Ayşegül Yayla[1], Dr. Öğretim Üyesi Semra Erdağı Oral[2], Arş.Gör. Rumeysa Lale Toraman[1]

[1]Atatürk Üniversitesi
[2]Kafkas Üniversitesi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Vesile Eskici İlgin*

Özet

Amaç: Araştırma Atatürk Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi öğrencilerinin beslenme alışkanlıklarını belirlemek amacıyla yapıldı. Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte olan bu araştırma Nisan-Mayıs 2021 tarihleri arasında yapıldı. Araştırmanın evrenini Atatürk Üniversitesi Hemşirelik Fakültesinde 2020-2021 Eğitim-Öğretim yılında öğrenim gören 1, 2, 3, ve 4. sınıf hemşirelik öğrencileri oluşturdu. Anket formu link halinde gönderildi ve veriler online olarak toplandı. Araştırmanın örneklemini araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 358 hemşirelik öğrencisi oluşturdu. Verilerin toplanmasında "Tanıtıcı Bilgi Formu" ve "Beslenme Alışkanlıkları Ölçeği" kullanıldı. Verilerin değerlendirilmesinde; tanımlayıcı istatistik olarak sayı, yüzde, ortalama ve standart sapma, veri özelliklerine göre parametrik ve nonparametrik yöntemler (bağımsız gruplarda t testi, Kruskal Wallis, Varyans Analizi (ANOVA) kullanıldı. Veriler toplanmadan önce etik kurul izni ve öğrencilerden yazılı izin alındı. Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin % 79.9'u kadındır. % 87.7'si 17-21 yaş aralığındadır. Cinsiyet durumu ile beslenme alışkanlıkları alt ölçeği puan ortalamaları incelendiğinde; şişmanlığa karşı önyargılar alt boyutundan kadın öğrenciler 27.18±7.45 puanı alırken, erkek öğrenciler 30.47±6.44 puan aldı ($p<0.05$). Şişmanlığa karşı kendilik algısı alt boyutundan kadın öğrenciler 19.86±4.65, erkek öğrenciler 18.56±4.12 puan aldı. Hemşirelik öğrencilerinin beslenme alışkanlıkları incelendiğinde cinsiyet ile şişmanlığa karşı önyargılar ve şişmanlığa karşı kendilik algıları alt boyut puan ortalamaları; yaş ile yemek yeme davranışları puan ortalamaları; beden kitle indeksi ile şişmanlığa karşı kendilik algıları ve şişmanlığın getirdiği olumlu ve olumsuz düşünceler puan ortalamaları; okudukları sınıf ile şişmanlığın getirdiği olumlu ve olumsuz düşünceler alt boyut puan ortalamaları; gelir durumu ile şişmanlığa karşı kendilik algıları puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edildi ($p<0.05$). Anne ve babanın eğitim durumuyla beslenme alışkanlıkları alt ölçeği incelendiğinde istatiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.05$). Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin beslenme alışkanlıkları alt boyutları incelendiğinde kadın öğrencilerin, beden kitle indeksine göre fazla kilolu olan öğrencilerin, gelir durumu 5.000 tl ve üzerinde olan öğrencilerin şişmanlığa karşı kendilik algıları yüksek bulundu. Erkek öğrencilerin şişmanlığa karşı önyargılarının daha fazla olduğu saptandı. 3.sınıfta okuyan öğrencilerin ve beden kitle indeksine göre fazla kilolu olanların şişmanlığın getirdiği olumlu ve olumsuz düşüncelerinin ve 17-21 yaş aralığında olan öğrencilerin ise yemek yeme davranışları puan ortalamalarının daha yüksek olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Öğrencisi, Beslenme Alışkanlıkları, Sağlık

Examination of Nutritional Habits of Nursing Students

Abstract

Objective: The research was carried out to determine the nutritional habits of Atatürk University Nursing Faculty students. Methods: This descriptive study was conducted between April and May 2021. The population of the research consisted of 1st, 2nd, 3rd, and 4th grade nursing students studying at Atatürk University Faculty of Nursing in the 2020-2021 academic year. The questionnaire form was sent as a link and the data were collected online. The sample of the study consisted of 358 nursing students who voluntarily agreed to participate in the study. "Descriptive Information Form" and "Eating Habits Scale" were used to collect data. In the evaluation of the data; Number, percentage, mean and standard deviation were used as descriptive statistics, parametric and nonparametric methods (t-test for independent groups, Kruskal Wallis, Analysis of Variance (ANOVA) were used according to data characteristics. Ethics committee permission and written permission were obtained from the students before data was collected. Results: 79.9% of the students participating in the study were women. 87.7% of them are between the ages of 17-21. When the mean scores of the gender status and nutritional habits subscale were examined; In the sub-dimension of prejudices against obesity, female students scored 27.18±7.45, while male students scored 30.47±6.44 ($p<0.05$). In the sub-dimension of self-perception against obesity, female students scored 19.86±4.65 and male students scored 18.56±4.12. When the nutritional habits of nursing students were examined, the sub-dimension averages of gender, prejudices against obesity and self-perceptions against obesity; the mean scores of eating behaviors with age; body mass index, self-perceptions against obesity, and positive and negative thoughts brought about by obesity; sub-dimension mean scores of positive and negative thoughts brought about by obesity; A statistically significant difference was found between income status and the mean scores of self-perceptions against obesity ($p<0.05$). When the educational status of the parents and the nutritional habits subscale were examined, no statistically significant difference was found ($p>0.05$). Conclusion: When the sub-dimensions of nutritional habits of nursing students were examined, it was found that female students, students who were overweight according to their body mass index, and students with an income of 5,000 TL and above had high self-perceptions about obesity. It was determined that male students had more prejudices against obesity. It was determined that the 3rd grade students and those who were overweight according to their body mass index had higher positive and negative thoughts about obesity, and the average scores of eating behaviors of students aged 17-21.

Keywords: Nursing Student, Nutritional Habits, Health

Presentation ID / Sunum No= 127

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7554-4358 / 0000-0003-3877-3183

Hemşirelik Öğrencilerinin Yeni Besin Korkusu ve Diyet Kalitesinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Gümüşler Başaran[1], Arş.Gör. Yağmur Demirel Özbek[1]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Gümüşler Başaran*

Özet

Giriş-Amaç: Sağlıklı beslenme alışkanlıkları bireyler için önemli bir yere sahip olup, hastalık riskini azaltabileceği bildirilmiştir. Yeni besin korkusu besin seçimini etkilemekte olup, sağlıklı yeme indeksi üzerine etkisi olduğu düşünülmektedir. Aynı zamanda yeni besin korkusunun farklı demografik özellikler ile de değişiklik gösterebileceği varsayılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, hemşirelik bölümünde okuyan öğrencilerin yeni besin korkusunu değerlendirerek, diyet kalitesini etkileyip etkilemediğini saptamaktır. Aynı zamanda değişen demografik özelliklerin yeni besin korkusunu üzerine etkisini incelemektir. Metod: Çalışma Nisan-Mayıs 2021 tarihleri arasında tanımlayıcı tipte kesitsel bir çalışmadır. Araştırma Hemşirelik Bölümüne kayıtlı 155 öğrenciyle tamamlandı. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanmış sosyodemografik bilgi formu, Yeni Besin Korkusu Ölçeği ve Sağlıklı Yeme İndeksi-2015 kullanılarak, online ortamda toplandı. Verilerin analizinde yüzde, ortalama, Student t testi, MannWhitney U, Anova ve Kruskal Wallis testleri ile Spearman korelasyon analizi kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin %72.3'ü kadın olup yaş ortalamaları 20.76±3.07'dir. Öğrencilerin %17.4'ü 2 ana öğün, %14.8'i 3 ana öğün ve aynı oranda %14.8'i 2 ana 2 ara öğün tüketmektedir. %58.7'sinin diyet kalitesi zayıf, %32.3'ünün diyet kalitesi geliştirilmesi gerekmektedir. Yeni besin korkusu puan ortalaması 37.31±10.39 olup %13.5 neofilik, %13.5 neofobiktir. Çalışmayanlarda ve kırsal alanda yaşayanlarda yeni besin korkusu anlamlı olarak fazla bulundu. 3. Sınıflarda ve 2 ana 3 ara öğün tüketenlerde Sağlıklı Yeme İndeksi puanı anlamlı olarak düşük bulundu. Yaş ile yeni besin korkusu arasında negatif yönlü sağlıklı yeme indeksi arasında pozitif yönlü istatistiksel olarak anlamlı zayıf ilişki saptandı. Sonuç: Yeni besin korkusunun azaltılması için besinlerin içeriği hakkında bilgilendirme çalışmaları yapılması, beslenme konusunda yetkinliği olan kişilerden danışmanlık alınması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yeni Besin Korkusu, Diyet, Öğrenci, Hemşirelik

An Evaluation of Nursing Students' Food Neophobia and Diet Quality

Abstract

Introduction-Purpose: Healthy eating habits have an important place for individuals and it has been reported that they can reduce the risk of disease. Food neophobia affects food choice and is thought to

have an effect on the healthy eating index. It is also assumed that food neophobia may vary with different demographic characteristics. The purpose of this study is to evaluate food neophobia of nursing students and to determine whether it affects diet quality. In addition, it aims to examine the effect of changing demographics on food neophobia. Method: The study was conducted as a descriptive cross-sectional study between April and May 2021. The study cwere completed 155 students enrolled in the Nursing Department.. The data were collected online using the sociodemographic information form prepared by the researchers in line with the literature, the Food Neophobia Scale and the Healthy Eating Index-2015. In the analysis of the data, percentage, mean, Student's t test, MannWhitney U, Anova and Kruskal Wallis tests and Spearman correlation analysis were used. Findings: 72.3% of the students participating in the study are women and their mean age is 20.76±3.07. 17.4% of the students consume 2 main meals, 14.8% of them consume 3 main meals, and 14.8% of them consume 2 main meals and 2 snacks. 58.7% of them have poor diet quality and 32.3% of them need to improve their diet quality. The mean score of food neophobia is 37.31±10.39, and 13.5% of them are neophilic and 13.5% of them are neophobic. Food neophobia was found to be significantly higher in those who do not work and those living in rural areas. The Healthy Eating Index score was found to be significantly lower in the 3rd graders and those who consume 2 main meals and 3 snacks. It was determined that there is a statistically and significantly weak negative correlation between age and food neophobia, and a statistically and significantly weak positive correlation between age and the healthy eating index. Conclusion: In order to reduce food neophobia, it is recommended to carry out information studies about the content of foods and to get counseling from people who are competent in nutrition.

Keywords: Food Neophobia, Diet, Student, Nursing

Presentation ID / Sunum No= 267

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0138-0669

İlköğretim Öğrencilerinin Beden Kütle İndeksi Değerlerinin Bazı Sosyo-Demografik Özellikleri ve Yeme Davranışları İle İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Türkan Akyol Güner[1], Doç. Dr. Tülay Kuzlu Ayyıldız[2]

[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü
[2]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği ABD
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Türkan Akyol Güner*

Özet

Amaç: Bu çalışmada, ilköğretim öğrencilerinin beden kütle indeksi değerlerinin bazı sosyo-demografik özellikleri ve yeme davranışları ile ilişkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipteki bu çalışma, 20.09.2021- 30.11.2021 tarihleri arasında Zonguldak Merkez'de bulunan iki devlet ilköğretim okulunda öğrenim gören 630 öğrenci ve ebeveyni ile yapılmıştır. Veriler, "Sosyo-demografik Bilgi Formu", "Çocuklarda Yeme Davranışı Anketi (ÇYDA)" ve antropometrik ölçümler ile toplanmıştır. Araştırmada, normal dağılan verilerin karşılaştırılmasında bağımsız örnekler t testi, kategorik verilerin incelenmesinde ki kare testi kullanılmıştır. Önem düzeyi $p<0,05$ olarak alındı. Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %54,1'i erkek olup, bütün öğrencilerin %26.0'ı fazla kilolu/obez kategorisinde olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin beden kütle indeksi değerlerinin cinsiyet, anne çalışma durumu, okula beslenme götürme durumu, fast-food tüketme durumu, ebeveynlerin beden kütle indeksi değerleri ve öğrencilerin bazı yeme davranışları ile aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu belirlendi ($p<0,05$). Sonuç: İlköğretim öğrencilerine ve ailelerine sağlıklı beslenme alışkanlıklarının kazandırılması için eğitim ve danışmanlık verilmesi, öğrencilerin beden kütle indeksi izlemlerinin yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İlköğretim, Öğrenci, Beden Kütle İndeksi, Yeme Davranışı, Obezite

The Relationship of Body Mass Index Values With Some Socio-Demographical Characteristics and Eating Behaviors of Primary School Students

Abstract

Aim: In this study, it was aimed to determine the relationship between body mass index values with some socio-demographic characteristics and eating behaviors of primary school students. Methods: This descriptive and correlational study was conducted with 630 students and their parents in two public primary schools in Zonguldak Center between 20.09.2021 and 30.11.2021. Data were collected with Socio-demographic Information Form, Child Eating Behaviour Questionnaire (CEBQ), and anthropometric measurements. In the study, independent samples t-test was used to compare the

normally distributed data, and chi-square test was used to examine the categorical data. The significance level was taken as $p<0.05$. Results: It was determined that 54.1% of the students participating in the study were male and 26.0% of all students were in the overweight/obese category. It was determined that there was a statistically significant relationship between the students' body mass index values and their gender, mother's working status, bringing a lunchbox to the school, the status of consuming fast food, the body mass index values of the parents, and some eating behaviors of the students ($p<0.05$). Conclusion: It is recommended to provide education and counseling to primary school students and their families to gain healthy eating habits, and to monitor the body mass index of the students.

Keywords: Primary Education, Student, Body Mass Index, Eating Behavior, Obesity

Presentation ID / Sunum No= 306

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9541-9079

İnsülin Tedavisine Yeni Başlayan ve Tedavileri 2-5 Yıldır Devam Eden Hastaların Tedaviye Yönelik Algısı, Uyumu, Aile Desteği ve Akut Komplikasyon Gelişme Oranlarının Karşılaştırılması

Duygu Bediha Urgancı[1], Dr. Öğretim Üyesi Eylem Topbaş[2]

[1]Amasya Üniversitesi Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim Araştırma Hastanesi
[2]Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, İç Hastalıkları Hemşireliği ABD
**Corresponding author: Duygu Bediha URGANCI*

Özet

Giriş: Diyabet tedavisinin başarı ile sürdürülmesinde, komplikasyonların önlenmesinde ve bireyin yaşam kalitesinin arttırılmasında hastanın tedaviye uyumu ve aile desteği önemlidir. Amaç: İnsülin tedavisine yeni başlayan ve tedavileri 2-5 yıldır devam eden hastaların tedaviye yönelik algısı, uyumu, aile destek/çatışma durumu ve akut komplikasyon gelişme oranlarının karşılaştırılması ve ölçekler arası ilişkinin belirlenmesi amacı ile yapılmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı nitelikteki çalışma Mart-Kasım 2021 tarihleri arasında 118 hasta ile gerçekleştirildi. Veriler Bireysel Tanıtım Formu, Tip 2 Diabetes Mellitus Tedavisine Hasta Uyum Ölçeği, Tip 2 Diyabette Aile Desteği ve Aile Çatışması Ölçeği, İnsülin Tedavisi Değerlendirme Ölçeği aracılığı ile elde edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde; Kruskall Wallis H Testi, Mann Whitney U testi, Ki Kare testi kullanılmıştır. Bulgular: Yaş ortalaması 52.19±9.60 olan hastaların %64,4'nün kadın, %85,6'sının evli, %41,5'inin sağlık kuruluşuna düzensiz gittikleri, %48,3'ünün son bir ayda 1-3 kez hipoglisemi yaşadığı, %25,4'ünün son bir ayda 1-3 kez hiperglisemi yaşadıkları, diyabet bakımı için %51,7'sinin eşinden destek aldığı belirlendi. Aile destek/çatışma durumu, tedaviye uyum, insülin tedavi algısı arasında pozitif yönde anlamlı ilişki elde edildi. 0-1 ve 2-5 yıldır insülin kullanan hastaların aile destek/çatışma, tedaviye uyum, ve insülin tedavi algısı açısından anlamlı farklılık bulunmadı. Hastaların hipoglisemi yaşama durumu ile hasta uyumu, aile çatışma düzeyi, insülin tedavi algısı arasında, hiperglisemi yaşama durumu ile aile destek düzeyi arasında anlamlı bir farklılık saptandı. Sonuç: Çalışmamızda, aile destek düzeyi iyi, tedaviye uyumlu ve pozitif insülin algılı hastalarda hipoglisemi atağı azalmaktadır. Hiç hiperglisemi yaşamamış hastaların en az bir kere hiperglisemi yaşayan hastalara oranla aile destek düzeyi düşüktü. Aile içi çatışma düzeyin yüksek olması insülin tedavisine karşı negatif algı ve tedaviye uyumun azalmasına neden olduğu görülmektedir. Aile destek düzeyi arttıkça tedaviye uyum düzeyinin azaldığı saptanmıştır. Aileler hastaya destek olmaya çalışırken fazla kuralcı ve baskıcı olması uyumu azaltabilir. Hastaya eğitim verilirken aile bireyleri de dahil edilmeli nasıl destek olacağı anlatılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Tedaviye Uyum, Aile Destek, İnsülin

Presentation ID / Sunum No= 87

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8914-5465 / 0000-0003-3113-8099

Karaciğer Nakil Hastalarının Ağrı İnançları İle Ağrı Şiddeti Arasındaki İlişki

Nazlıcan Bağcı [1], Dr. Öğretim Üyesi Runida Doğan[1]

[1]İnönü Üniversitesi
**Corresponding author: Nazlıcan Bağcı*

Özet

Amaç: Bu araştırma karaciğer nakil hastalarının ağrı inançları ile ameliyat sonrası ağrı şiddeti arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla tanımlayıcı ve ilişkisel olarak yapıldı. Materyal ve Metot: Araştırmanın evrenini; bir Karaciğer Nakil Enstitüsü'nde karaciğer nakli olan tüm hastalar, örneklemini ise bu hastalar arasından araştırmaya alınma kriterlerine uyan 118 hasta oluşturdu. Ocak 2020 – Haziran 2021 tarihleri arasında yürütülen araştırmada veriler Kişisel Bilgi Formu, Ağrı İnançları Ölçeği ve Sayısal Derecelendirme Ölçeği ile toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 25 paket programı kullanıldı. Bulgular: Araştırma sonucunda hastaların ağrı şiddeti puan ortalamasının 2.91 ± 1.50, organik inanç puan ortalamasının 3.39 ± 0.85, psikolojik inanç puan ortalamasının 3.86 ± 1.28, ağrı inancı toplam puanı ortalamasının ise 7.25 ± 1.80 olduğu belirlendi. Hastaların ağrı şiddeti puan ortalaması ile ağrı inancı toplam ve alt boyut puan ortalamaları arasında orta düzeyde pozitif yönlü ilişki olduğu belirlendi ($p<0.05$). Geliri giderden yüksek olan, cerrahi bölge + cerrahi dışı bölgede ağrı yaşayan hastaların psikolojik ağrı inanç puanlarının, ameliyat öncesi dönemde ağrısı olan hastaların ise hem organik hem psikolojik ağrı inanç puanlarının önemli düzeyde yüksek olduğu belirlendi ($p<0.05$). Ağrı şiddeti üzerinde psikolojik inançların organik inançlara göre daha fazla etkili olduğu bulundu. Sonuç: Hastaların ağrı şiddeti puan ortalamasının düşük, psikolojik inanç puan ortalamasının organik inanç puan ortalamasından yüksek olduğu belirlendi. Ağrı şiddeti arttıkça organik ve psikolojik inanç puanlarının arttığı saptandı. Araştırma sonucu ağrı inançlarının belirlenmesinin ağrı kontrolünün sağlanmasında önemli yeri olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Ağrı İnançları, Ağrı Şiddeti, Hemşire, Karaciğer Nakli

The Relationship Between Pain Belief and Pain Severity of Liver Transplant Patients

Abstract

Objective: This study was conducted in a descriptive relational manner to determine the relationship between pain beliefs and postoperative pain severity in liver transplant patients. Materials and Methods: The population of the study consisted of all patients who had liver transplantation in a Liver Transplantation Institute, and the sample consisted of 118 patients who agreed to participate in the study and met the inclusion criteria. In this study, which was conducted between January 2020 and May 2021,

the data were collected using the Personal Information Form, Numerical Rating Scale and Pain Beliefs Questionnaire. SPSS 25 software was used for the evaluation of the data. Results: As a result of the study, the average pain intensity of liver transplant patients was 2.91 ± 1.50, the average organic belief score was 3.39 ± 0.85, the average psychological belief score was 3.86 ± 1.28, and the total pain belief score was 7.25 ± 1.80. It was determined that there was a moderately positive correlation between the mean pain severity score and the total and sub-dimension mean scores of the patients ($p < 0.05$). It was determined that the psychological pain belief scores of the patients whose income was higher than the expenditure, who had pain in the surgical area + non-surgical area, and the organic and psychological pain belief scores of those who had pain in the preoperative period were significantly higher ($p < 0.05$). It was found that psychological beliefs were more effective than organic beliefs on pain severity. Conclusion: It was determined that the mean pain intensity of the patients was low, and the mean of psychological belief was higher than the mean of organic belief. It was determined that as the severity of pain increased, the organic and psychological belief scores increased. The result of the research shows that the determination of pain beliefs has an important place in providing pain control.

Keywords: Pain, Pain Beliefs, Pain Severity, Nurse, Liver Transplantation

Presentation ID / Sunum No= 520

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5078-5224

Laparoskopik Histerektomi Sonrası Uygulanan Ayak Refleksolojisinin Analjezi Kullanımını Azaltmada ve İyileşmede Etkisi

Elif Özer Ekiz[1], Prof. Dr. Hatice Yıldız[2]

[1]Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
**Corresponding author: Elif Özer Ekiz*

Özet

Cerrahi girişim büyük ya da küçük olsun, post-operatif sorun riskinin her zaman olabileceği bilinmektedir. Postoperatif ağrı ve analjezinin azaltılmasında kullanılan farmakolojik yöntemler yanında nonfarmakolojik yöntemlerde vardır. Birisi refleksolojidir. çalışmamızda; laparoskopik histerektomi sonrası uygulanan ayak refleksolojisinin ağrı ve distansiyonu dolayısıyla analjezi kullanımını azaltmada ve post-operatif iyileşme de etkisinin belirlenmesi amaçlandı.. Randomize kontrollü, deneysel bir çalışma olarak tasarlanıpçalışma İstanbul Anadolu yakasında kamu hastanesinin jinekoloji servisinde gerçekleştirildi. Örneklem belirlemede G-Power analizi kullanıldı ve gruplara alınacak vakalar randomizasyonla seçildi. Çalışma grubu (ÇG) 35, kontrol grubu (KG) 35 olmak üzere toplam 70 laparoskopik histerektomi geçiren kadınla çalışıldı. Veriler; Hasta Değerlendirme Formu, Hasta İzlem Formu ve Ameliyat Sonrası İyileşme İndeksi –ASİİ ile toplandı. Çalışma öncesi etik kurul, yazılı izin ve gönüllü vakalardan onam alındı. Ayak refleksolojisi postoperatif süreçte ve sadece çalışma grubuna uygulandı. Çalışma ve kontrol grubundaki vakaların bulantı –kusma durumu, barsak sesleri, peristaltizm, ağrı, distansiyon ve gaz durumları araştırmacılar tarafından değerlendirilerek kaydedildi. Verilerin analizi Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) versiyon 22 de yapıldı. Çalışma grubunda yaş ortalaması 50.29±7.20, KG da 49.89±9,10 du. Sosyo-demografik ve obstetrik özellikler her iki grupta benzerdi. Operasyon şekli, kullanılan anestezi türü, preop girişimler vb. açısından gruplar benzerdi. Analjezi kullanımı (ÇG: 1,17±0.38/kez, KG: 2.08 ± 0.74/kez), post-operatif 3 saat sonrası ağrı düzeyi (ÇG: 4,8±2,6; KG: 5.8±2.2), distansiyon düzeyi (ÇG: 3.3±2.3; KG: 4.08±2.41), analjezi gereksinimi (ÇG:1.6±1.5/kez, KG:3.14±1.2/kez) ve ilk gaz çıkış saati ortalamaları (ÇG: 13.4±5.7; KG: 16.4±7.6) çalışma grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha düşüktü (P<0.05-0.01). KG da ağrı kesici gereksinimi en erken 12 saat iken, ÇG bu süre 24 saatti. Ameliyat sonrası iyileşme indeksi toplam puan ortalamasına göre, ÇG vakaların iyileşmede KG göre daha az güçlük yaşadığı belirlendi (p<0,05). Verilere göre laparoskopik histerektomi sonrasında ayak refleksolojisinin gastrointestinal sistem problemlerini, analjezi kullanımını azalttığı ve iyileşmede olumlu etkisi olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopi, Ayak Refleksolojisi, Analzeji Kullanımı, Ağrı, Distansiyon

The Effect of Foot Reflexology Applied After Laparoskopic Hysterectomy in Reducing Analgesia Use and Healing

Abstract

It is known that there can always be a risk of post-operative problems. In addition to the pharmacological methods used to reduce postoperative pain and analgesia, there are nonpharmacological methods. One of them is reflexology. in our study, it was aimed to determine the effect of foot reflexology applied after laparoscopic hysterectomy on pain and distension in reducing the use of analgesia and post-operative recovery.. The study was designed as a randomized controlled, experimental study and was conducted in the gynecology department of the public hospital on the Anatolian side of Istanbul. A total of 70 laparoscopic hysterectomies were performed with 35 women in the study group (PG) and 35 in the control group (KG). Foot reflexology was applied in the postoperative period and only to the study group. The nausea –vomiting status, bowel sounds, peristalsis, pain, distension and gas status of the cases in the study and control groups were evaluated and recorded by the researchers. The mean age of the study group was 50.29±7.20 years and the mean weight was 49.89±9.10 KG. Socio-demographic and obstetric characteristics were similar in both groups. The type of operation, the type of anesthesia used, preoperative interventions, etc. in terms of terms, the groups were similar. The use of analgesia, post-operative pain, distention level, analgesia requirement and the average output time of the first g was significantly lower in the study group than in the control group ($P<0.05$-0.01).According to the total score average of the postoperative recovery index, it was determined that patients with CH had less difficulty in recovery than those with KG ($p<0.05$). According to the data, it can be said that foot reflexology after laparoscopic hysterectomy reduces gastrointestinal tract problems, the use of analgesia and has a positive effect on recovery.

Keywords: Laparoscopy, reflexology, Use of Analgesia, Pain, Distension

Presentation ID / Sunum No= 524

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2261-4364

Pandemi Döneminde İntörn Hemşire Öğrenci Olmak: Kadın Doğum Kliniklerinde Uygulama Yapan Hemşirelik Öğrencilerinin Deneyimleri

Dr. Öğretim Üyesi Nazlı Baltacı[1], Öğr. Gör. Dr Ayşe Metin[1]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü
**Corresponding author: Ayşe METİN*

Özet

Amaç: Bu çalışma hemşirelik bölümü son sınıf intörn öğrencilerinin pandemi sürecinde klinik uygulamaya ilişkin deneyimlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Çalışma niteliksel araştırma yöntemi kullanılarak yürütülmüştür. Araştırma, pandemi sürecinin yüksek vaka sayılarıyla devam ettiği 2020-2021 bahar yarıyılında Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği intörn uygulama dersini alan ve dönem sonunda bir ay boyunca klinik uygulamaya çıkan hemşirelik bölümü son sınıf intörn öğrencilerle yapılmıştır. Öğrencilerin algı ve deneyimlerini keşfetme olanağı sağlayan fenomenolojik desen ile gerçekleştirilen araştırmaya, amaçlı örneklem yöntemiyle seçilen 15 intörn hemşire öğrenci dahil edilmiştir. Veriler araştırmacılar tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış form aracılığıyla odak grup görüşmesi yapılarak toplanmış ve veri analizleri betimsel analiz yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Bulgular: Araştırma sonucunda "öğrencilerin klinik uygulama yapacaklarını öğrendiklerinde hissettikleri" ve "uygulama yaparken hissettikleri" olmak üzere iki ana tema ortaya çıkmıştır. "Klinik uygulama yapacaklarını öğrendiklerinde hissettikleri" temasında; fırsat, korku, belirsizlik alt temaları belirlenmiştir. "Uygulama yaparken hissettikleri" temasında ise fırsat, korku, güven, bakım bilinci, ekip dayanışması ve farkındalık alt temaları belirlenmiştir. Öğrenciler uygulamanın bireysel ve mesleki gelişimlerini desteklediğini, özellikle bakım sorumluluğunun korkularını azalttığını sıklıkla vurgulamışlardır. Öte taraftan uygulamada gebeler ile fiziksel yakınlık kurmaktan korktuklarını özellikle Covid pozitif annelerde emzirmenin desteklenmesi gibi yakın temas gerektiren uygulamalarda, olası bir bulaştan korktukları için çekimser kaldıklarını ancak yine de bakım verme sorumluluğunun öncelikli olduğunu ifade etmişlerdir. Sonuç: Öğrenciler, pandemi sürecinde bulundukları klinik uygulamanın, pandemi sürecini yönetmede kadın doğuma ilişkin bilgi ve beceri ve mesleki gelişimlerini arttırdığını, aynı zamanda hasta/sağlıklı bireylere yararlı olduklarını düşünmektedir. Öğrencilerin klinik uygulamayı her koşulda yapmak istedikleri görülmektedir. Bu doğrultuda özellikle intörn hemşire öğrencilerin pandemi süreci de dahil olmak üzere gerekli önlemler alınarak klinik uygulamalarına devam etmelerinin sağlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Kadın Doğum, Klinik Uygulama, Pandemi, İntörn Hemşire.

Being An Intern Nurse Student During the Pandemic Period: Experiences of Nursing Students Practice in Gynecology Clinics

Abstract

Aim: This study was conducted to determine the experiences of senior nursing intern students regarding clinical practice during the pandemic process. Method: The study was conducted using the qualitative research method. The research was conducted with senior nursing intern students who took the Gynecology and Obstetrics Nursing intern practice course in the spring semester of 2020-2021, when the pandemic process continued with high case numbers, and went into clinical practice for one month at the end of the semester. Fifteen intern nurse students selected by purposive sampling method were included in the research, which was carried out with a phenomenological design that allows students to explore their perceptions and experiences. The data were collected through a semi-structured form created by the researchers by means of focus group interviews, and data analyzes were carried out with descriptive analysis method. Results: As a result of the research, two main themes emerged as "the students feel when they learn that they will do clinical practice" and "they feel while practicing". In the theme of "what they feel when they learn that they will do clinical practice"; opportunity, fear, uncertainty sub-themes were determined. On the other hand, the sub-themes of opportunity, fear, trust, care awareness, team solidarity and awareness were determined in the theme of "they feel while practicing". The students frequently emphasized that the practice supports their personal and professional development, especially that it reduces their fear of care responsibility. On the other hand, they stated that they were afraid of establishing physical intimacy with pregnant women in practice, especially in practices that require close contact, such as supporting breastfeeding in Covid 19-positive mothers, because they were afraid of a possible contamination, but still the responsibility of providing care was a priority. Conclusion: The students think that the clinical practice they are in during the pandemic process increases their knowledge, skills and professional development in managing the pandemic process, and that they are also beneficial to sick/healthy individuals. It is seen that the students want to do clinical practice under all conditions. In this respect, it is recommended to ensure that especially intern nurse students continue their clinical practice by taking necessary precautions, including the pandemic process.

Keywords: Covid 19, Obstetrics, Clinical Practice, Pandemic, Intern Nurse.

Presentation ID / Sunum No= 521

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7140-334X / 0000-0001-5802-8469

Pediatrik Onkolojide Tedavi Sonrası Ebeveynlerin Destekleyici Bakım Gereksinimleri ve Kanser Nüks Korkularının Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Gülşah Kapkın[1], Dr. Öğretim Üyesi Gülay Manav[2]

[1]İzmir Sağlık Bilimleri ÜniversitesiTepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi/
**Corresponding author: Gülşah Kapkın*

Özet

Giriş: Kanser gibi çocuğun günlük yaşamını etkileyen ciddi bir hastalığın varlığı ebeveynler için de duygusal bir sıkıntı kaynağıdır. Amaç: Bakımın devamlılığını ve bütünlüğünü sağlamak amacıyla bu çalışmada kemoterapi tedavisi sonrası ebeveynlerin destekleyici bakım gereksinimleri ve kanser nüks korkularının yaşam kalitesi üzerine etkisi araştırılmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı- kesitsel olarak planlanan bu çalışmaya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi Çocuk Onkoloji, Süt ve KİT Ünitesinde 2017-2021 yılları arasında kanser tanısı almış ve aktif tedavisi biten gönüllü 124 ebeveyn katıldı. Çalışma için Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi Girişimsel Olmayan Araştırmalar Etik Kurulu'ndan (Karar No:2021/03-11 Tarih: 24/03/2021) yazılı izin alındı. Veriler 'Tanıtıcı Bilgi Formu', 'Kanserli Hastalara Bakım Verenlerde Yaşam Kalitesi Ölçeği'(YK), 'Kanser Nüks Korkusu Envanteri'(KNKE) ve 'Kanser Tanısı Konan Hastaların Eşleri ve Bakım Vericileri İçin Destekleyici Bakım Gereksinimleri Ölçeği'(DBG) kullanılarak toplandı. Bulgular: Araştırmaya katılan ebeveynlerin %92.7'si evliydi. Çocukların çoğunluğu (%58.1) tek kardeşe sahipti ve %51.6'sı ailenin ilk çocuğuydu. Ailelerin %77.4'ü orta düzeyde gelire sahipti. Her ne kadar tanı çeşitlilik gösterse de, %29.0 oranla ALL ve %16.9 oranla Hodgkin Lenfoma çoğunluktaydı. Ölçeklerin iç tutarlılıkları için yapılan Cronbach Alpha değerleri DBG ölçeği için 0.932; YK ölçeği için 0.836 ve KNKE için 0.855 olarak bulundu. Korelasyon analizi sonuçlarına göre kanserli hastalara bakım veren bireylerin yaşam kalitesi düzeyleri ile destekleyici bakım gereksinimleri ($r=0.178$; $p<0.05$) ve kanser nüks korkusu ($r=0.633$; $p<0.01$) arasında istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönde ilişki bulunmuştur. Sonuç: Kanser nüks korkusu ve destekleyici bakım gereksinimleri, ebeveynlerin yaşam kalitesini istatistiksel olarak anlamlı şekilde etkilemektedir. Araştırma sonuçlarına göre yaşam kalitesi daha yüksek olan ebeveynler, daha fazla bakıma ihtiyaç duymakta ve daha fazla kanser nüks korkusu yaşamaktadır. Pediatrik bakımda merkezi konumda olan ebeveynlerin destekleyici bakım gereksinimlerinin karşılanması ve kanser nüks korkularının giderilmesi için desteklenmelerinde yarar vardır.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik Onkoloji, Korku, Ebeveyn, Yaşam Kalitesi

Evaluation of the Effect of Supportive Care Requirements of Parents and Fears of Cancer Recurrence On Quality of Life After Treatment in Pediatric Oncology

Abstract

Introduction: The presence of a serious disease affecting the child's daily life, such as cancer, is also a source of emotional distress for parents. Aim: IIn this study, it was aimed to investigate the effect of supportive care needs of parents and fears of cancer recurrence on quality of life. Methods: The research was planned descriptively- cross-sectional. 124 volunteer parents who were diagnosed with cancer between 2017 and 2021 and whose active treatment completed at the University of Health Sciences, Tepecik Education and Research Hospital, Pediatric Oncology, Nursling and KIT Unit participated in the study. Written permission was obtained from the hospital ethics committee (Decision No: 2021/03-11 Date: 24/03/2021) for the study. September- November 2021, the data were collected using the 'Introductory Fact Sheet', 'Quality of Life Scale for Caregivers of Patients with Cancer', 'Inventory of Fear of Cancer Recurrence' and 'Supportive Care Requirements Scale for Spouses and Caregivers of Patients Diagnosed with Cancer'. Results: 92.7% of the parents participating in the study were married. Most of the children (58.1%) had one sibling and 51.6% were the first child of the family.77.4% of the families stated that they have a medium income. ALL (29.0%) and Hodgkin's lymphoma (16.9%) predominated. The Cronbach Alpha values for the internal consistency of the scales were 0.932 for the DBG scale; It was found to be 0.836 for the YK scale and 0.855 for the KNKE. According to the results of the correlation analysis, a statistically significant and positive relationship was found between the quality of life of individuals caring for cancer patients and their supportive care needs ($r=0.178$; $p<0.05$) and fear of cancer recurrence ($r=0.633$; $p<0.01$). Conclusion: According to the results of the research, parents with a higher quality of life need more care and experience more fear of cancer recurrence.

Keywords: Pediatric Oncology, Fear, Parents, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No= 26

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4472-2406

Preterm Bebeklerde Sabit Zamanlı Beslenme Yönteminin Fizyolojik Parametreler Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Mesut Dursun[1], Prof. Dr. Duygu Gözen[2], Dr. Öğretim Üyesi Müjde Çalıkuşu İncekar[3], Uzman Dr. Alfiya Vehbioğlu[4], Habibe Türk[1]

[1]Memorial Bahçelievler Hospital
[2]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
[3]Yüksek İhtisas Üniversitesi
[4]Çorlu Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Müjde ÇALIKUŞU İNCEKAR*

Özet

Amaç: Bu çalışma, preterm bebeklerde sabit zamanlı ve yerçekimi besleme yöntemlerinin solunum hızı, oksijen satürasyonu, kalp atım hızı ve mide rezidüel hacmi üzerine etkilerini araştırmak amacıyla yapıldı. Yöntem: Bu çalışma randomize kontrollü deneysel tasarım olarak, gerekli etik kurul ve kurum izinleri alındıktan sonra Haziran 2018 – Ekim 2019 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinin yenidoğan yoğun bakım ünitesinde yapıldı. Preterm bebekler sabit zamanlı ve yerçekimi besleme yöntemleriyle beslendi. Bebeklerin fizyolojik parametreleri kaydedildi. Analizlerde; tanımlayıcı testler, Student's t-testi, Mann–Whitney U testi, Pearson chi-squared testi, Fisher- Freeman-Halton exact testi, and Fisher's exact testi, tekrarlı ölçümler testi, and Bonferroni testi kullanıldı. Bulgular: Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, çalışma grubundaki preterm bebeklerde beslenme sırasında daha düşük solunum hızı ($p< 0,05$), daha düşük kalp atım hızı ($p< 0,05$) ve daha yüksek oksijen satürasyonu ($p< 0,05$) bulundu. Bebeklerin gastrik rezidüel hacim açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p> 0,05$). Sonuç: Sabit zamanlı beslenme yöntemiyle beslenen bebeklerde daha düşük solunum ve kalp atım hızları ve daha yüksek oksijen satürasyonu belirlendi. Preterm bebeklerin tedavisi sırasında sağlık profesyonelleri tarafından sabit zamanlı besleme yöntemi kullanılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Besleme Yöntemleri; Aralıklı Besleme; Yenidoğan Yoğun Bakım; Prematürelik

Effects of a Fixed-Time Feeding Method On Physiological Parameters in Preterm Infants

Abstract

Aim: This study investigated the effects of fixed-time and gravity feeding methods on respiratory rate, oxygen saturation, heart rate, and gastric residual volume in preterm infants. Methods: This study was conducted as the randomized controlled trial in the neonatal intensive care unit of a university hospital between June 2018 and October 2019, after obtaining the necessary ethics committee and institutional permissions. Preterm infants were fed by fixed-time and gravity feeding methods. The

physiological parameters of the preterm infants were recorded. In analyses; descriptive tests, Student's t-test, Mann–Whitney U test, Pearson chi-squared test, Fisher- Freeman-Halton exact test, and Fisher's exact test, repeated measures test, and Bonferroni test were used. Results: Compared with the control group, preterm infants in the study group exhibited lower respiratory rate ($p< 0.05$), lower heart rate ($p< 0.05$) and higher oxygen saturation ($p< 0.05$) during feeding. There was no statistically significant difference between groups in terms of gastric residual volume ($p> 0.05$). Conclusion: Lower respiratory and heart rates and a higher oxygen saturation rate were observed in infants fed by the fixed-time feeding method. The fixed-time feding method may be recommended for use by healthcare professionals during the treatment of preterm infants.

Keywords: Feeding Methods; Intermittent Feeding; Neonatal Intensive Care; Prematurity

Presentation ID / Sunum No= 223

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1105-9991

Sağlıklı ve Riskli Gebelik Durumuna Göre Gebelerin Covid19 İlişkili Korku, Covid19 İlişkili Anksiyete, Covid19 İlişkili Obsesyon ve Depresyon Durumlarının Karşılaştırması

Dr. Öğretim Üyesi Ayşegül Kılıçlı[1], Uzman Dr. Gülben Saraçoğlu[2]

[1]Muş Alparslan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]T.C. Sağlık Bakanlığı S.B.Ü. Mehmet Akif İnan Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Ayşegül Kılıçlı*

Özet

Bu araştırmada sağlıklı ve riskli gebelerin Covid19 ilişkili korku, Covid19 ilişkili anksiyete, Covid19 ilişkili obsesyon ve depresyon durumunu karşılaştırmak amaçlanmıştır. Araştırma 1 Mart 2021 – 15 Temmuz 2021 tarihleri arasında Türkiye'nin doğurganlık oranının en yüksek ili olan Şanlıurfa'da Mehmet Akif İnan Eğitim ve Araştırma Hastanesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Polikliniği'nde yürütülmüştür. Vaka-kontrol tipteki bu araştırmaya 100 riskli, 100 sağlıklı toplam 200 gebe alınmıştır. Vaka ve kontrol grubundaki gebeler, gebelik haftası ve gebelik trimesterine göre eşleştirilmiştir. Araştırmanın bağımlı değişkenleri Koronavirüs Korkusu Ölçeği puan ortalamaları, Koronavirüs Anksiyete Ölçeği puan ortalamaları, Koronavirüs ile Obsesyon Ölçeği puan ortalamaları ve Beck Depresyon Envanteri puan ortalamaları, bağımsız değişkenleri gebelerin sosyodemografik ve obstetrik özellikleridir. Riskli ve sağlıklı gebelerin Koronavirüs ilişkili korku (t:14.44, p<0.01, η2:0.79), Koronavirüs ilişkili anksiyete (t:16.41, p<0.01, η2:0.91), Koronavirüs ilişkili obsesyon (t:17.79, p<0.01, η2:0.93) ve depresyon puan ortalamaları (t:10.41, p<0.01, η2:0.68) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır . Riskli gebelerde, sağlıklı gebelere göre Covid19 ilişkili anksiyete görülme riski odds=1.351 kat daha fazla tespit edilmiştir (X2=fisher's exact test, p=0.000, %95 CI [1.203-1.518]). Ayrıca riskli gebelerde sağlıklı gebelere göre depresyon görülme riski odds=7.039 kat daha fazla tespit edilmiştir (X2=13.935, p=0.000, %95 CI [2.783-17.799]). Hem riskli hem de sağlıklı gebelerde Koronavirüs ilişkili korku, Koronavirüs ilişkili anksiyete ve Koronavirüs ilişkili obsesyon puan ortalamaları ile depresyon puan ortalamaları arasında pozitif yönlü güçlü ilişki saptanmıştır (p<0.01).

Anahtar Kelimeler: Riskli Gebelik, Koronavirüs Korkusu, Koronavirüs Anksiyetesi, Koronavirüs Obsesyonu, Depresyon, Nursing

Comparison of Covid19-Related Fear, Covid19-Related Anxiety, Covid19-Related Obsession and Depression of Pregnants According to the Status of Healthy and Risky Pregnancy

Abstract

In this study, it was aimed to compare Covid19-related fear, Covid19-related anxiety, Covid19-related obsession and depression status of healthy and risky pregnant women. The research was carried out between March 1, 2021 and July 15, 2021 in the Mehmet Akif Inan Training and Research Hospital Obstetrics and Gynecology Polyclinic in Şanlıurfa, the province with the highest fertility rate in Turkey. A total of 200 pregnant women, 100 risky and 100 healthy, were included in this case-control type study. Pregnant women in the case and control groups were matched according to gestational week and pregnancy trimester. The dependent variables of the research are the mean score of Coronavirus Fear Scale, the mean score of Coronavirus Anxiety Scale, the mean score of Coronavirus Obsession Scale and Beck Depression Inventory mean score, the independent variables of the reseach are sociodemographic and obstetric characteristics of pregnant women. A statistically significant relationship was found between the mean scores of coronavirus-related fear (t:14.44, $p<0.01$, $\eta 2$:0.79), coronavirus-related anxiety (t:16.41, $p<0.01$, $\eta 2$:0.91), coronavirus-related obsession (t:17.79, $p<0.01$, $\eta 2$:0.93) and depression (t:10.41, $p<0.01$, $\eta 2$:0.68) of risky and healthy pregnant women. The risk of covid19-related anxiety was found to be Odds:1.351 times higher in risky pregnant women compared to healthy pregnant women (X2=fisher's exact test, p=0.000, %95 CI [1.203-1.518]). In addition, the risk of depression in high-risk pregnant women was determined to be odds=7.039 times more than healthy pregnant women (X2=13.935, p=0.000, %95 CI [2.783-17.799]). A strong positive correlation was found between the mean scores of coronavirus-related fear, coronavirus-related anxiety, and coronavirus-related obsessions and depression scores in both risky and healthy pregnant women ($p<0.01$).

Keywords: Risky Pregnancy, Fear of Coronavirus, Coronavirus Anxiety, Coronavirus Obsession, Depression, Nursing

Presentation ID / Sunum No= 363

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6713-6581

Tip 2 Diabetes Mellituslu Geriatrik Bireylerin Hastalık Algısı

Araştırmacı Hatice Özgür[1], Dr. Öğretim Üyesi Nurhan Doğan[2]

[1]Amasya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik ABD, İç Hastalıkları Hemşireliği Programı, Amasya

[2]Amasya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, İç Hastalıkları Hemşireliği ABD

**Corresponding author: Nurhan DOĞAN*

Özet

Yaşlı popülasyon içerisinde sıklığı giderek artan Tip 2 Diabetes Mellitus'un (DM) tedavisinde uyumsuzluk sorunu sık yaşanmaktadır. Tedaviye uyum davranışını geliştirmede bireyin hastalığa verdiği anlam ve algının belirlenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Bu çalışma tip 2 DM'li geriatrik bireylerin hastalık algılarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Tanımlayıcı tipteki bu araştırma Mart 2021-Aralık 2021 tarihleri arasında, Orta Karadeniz bölgesinde bir hastanenin dahiliye polikliniğine ve evde bakım birimine başvuran, 107 Tip 2 DM'li geriatrik bireyle yürütülmüştür. Araştırmada veriler, Hasta Tanıtım Formu ve Hastalık Algısı Ölçeği (HAÖ) kullanılarak toplanmıştır. HAÖ; hastalık belirtileri, hastalık hakkındaki görüşleri ve hastalık nedenleri ve onların alt boyutlarından oluşmaktadır. Tip 2 DM'li geriatrik bireylerin %66.4'ü kadın, %58.9'u evli, %39.3'ü ilkokul mezunu, %57.0'sinin gelir durumu orta düzeyde olup, yaş ortalaması 73.09±6.89 olarak belirlenmiştir. Çalışmaya katılan bireylerin hastalık sürelerinin ortalama 15.07±8.56 yıl olduğu, %43.0'ünün birinci derece akrabasında diyabet öyküsü olduğu, %62.6'sında diyabet komplikasyonu geliştiği belirlenmiştir. Tip 2 DM'li bireylerin HAÖ alt boyut puan ortalamaları incelendiğinde; hastalık belirtileri 5.10±3.10, hastalık hakkındaki görüşler; süre (akut/kronik) 26.84±3.45, sonuçlar 21.15±4.37, kişisel kontrol 23.15±5.07, tedavi kontrolü 19.68±3.37, hastalığı anlayabilme 18.45±3.50, süre (döngüsel) 15.74±2.76 ve duygusal temsiller için 18.46±5.31'dir. Hastalık nedenleri boyutunun alt boyut puan ortalamaları; psikolojik atıflar 16.85±6.16, risk etkenleri 22.84±4.55, bağışıklık 8.86±3.45, kaza veya şans 4.11±2.16'dır. Cinsiyet, medeni durum, yaş, öğrenim ve gelir durumu, ailede diyabet öyküsü varlığı, komplikasyon gelişme durumu, kullanılan tedavi ve ilaçların düzenli kullanımı gibi faktörler hastalık algısında anlamlı fark oluşturmuştur ($p<0.05$). Tip 2 DM'li geriatrik bireylerin hastalık algısını pek çok demografik ve hastalıkla ilgili özelliklerin etkilediği, HAÖ süre algısı ortalamasının en yüksek ve hastalığı anlayabilme algısı ortalamasının ise en düşük olduğu saptanmıştır. Geriatrik bireylerin en fazla risk etkenlerini hastalık nedeni olarak gördükleri belirlenmiştir. Bireylerin uzun yıllar kronik hastalıkla yaşamlarını sürdürmeleri hastalık algılarında değişime neden olabileceğinden hastalık ve hastalık yönetimi için daha kolay ve anlaşılır yöntemlerin seçilmesi ve uygulanması, geriatrik değerlendirmelerin belirli süre aralıklarla tekrarlanması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Tip 2 Diabetes Mellitus, Geriatri, Yaşlı Birey, Hastalık Algısı

Illness Perception of Elderly With Type 2 Diabetes Mellitus

Abstract

Incompatibility problem is frequently experienced in the treatment of Type 2 Diabetes Mellitus (DM), whose frequency is increasing in the elderly population. It is thought that it is important to determine the meaning and perception that the individual gives to the disease in developing the behavior of adherence to treatment. This study was conducted to determine the disease perceptions of geriatric individuals with type 2 DM. This descriptive study was conducted with 107 geriatric patients with Type 2 DM who applied to the internal medicine and home care unit outpatient clinic of a hospital in the Central Black Sea region between March 2021 and December 2021. In the study, data were collected using the Patient Identification Form and the Illness Perception Questionnaire (IPQ). IPQ; disease symptoms, opinions about the disease, causes of disease and their sub-dimensions. 66.4% of geriatric individuals with type 2 DM were female, 58.9% were married, 39.3% were primary school graduates, 57.0% had a medium income, and the mean age was 73.09±6.89 years. It was determined that the mean disease duration of the individuals participating in the study was 15.07±8.56 years, 43.0% had a history of diabetes in their first-degree relatives, and 62.6% developed diabetes complications. When the IPQ sub-dimension mean scores of individuals with Type 2 DM were examined; disease symptoms 5.10±3.10, opinions about the disease; duration (acute/chronic) was 26.84±3.45, results were 21.15±4.37, personal control was 23.15±5.07, treatment control was 19.68±3.37, being able to understand the disease was 18.45±3.50, duration (cyclical) was 15.74±2.76, and for emotional representations was 18.46±5.31. Sub-dimension score averages of the causes of disease; psychological attributions were 16.85±6.16, risk factors were 22.84±4.55, immunity 8.86±3.45, accident or chance 4.11±2.16. Factors such as gender, marital status, age, education and income, family history of diabetes, complication development status, the treatment used and regular use of drugs created a significant difference in the perception of the disease ($p<0.05$). It has been determined that many demographic and disease-related characteristics affect the perception of the disease of geriatric individuals with type 2 DM, the average of the perception of IPQ duration is the highest and the average of the perception of being able to understand the disease is the lowest. It has been determined that geriatric individuals see the most risk factors as the cause of the disease. Since living with chronic disease for many years may cause changes in the perception of the disease, it may be recommended to choose and implement easier and more understandable methods for disease and disease management, and to repeat geriatric evaluations at certain intervals

Keywords: Type 2 Diabetes Mellitus, Geriatrics, Elderly Person, Illness Perception

Presentation ID / Sunum No= 493

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2261-4364

Watson İnsan Bakım Modeline Temellendirilen Otantik Eğitimin Hemşirelik Öğrencilerinde Bakım Odaklılığa Etkisi: Bir Karma Yöntem Araştırması

Öğr. Gör. Dr Ayşe Metin[1], Dr. Öğretim Üyesi Nazlı Baltacı[1], Prof. Dr. Özen Kulakaç[1]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü
**Corresponding author: Öğr. Gör. Dr Ayşe Metin*

Özet

Amaç: Bu araştırmanın amacı, Watson İnsan Bakım Modeline temellendirilmiş otantik eğitimin, bakım davranışları dersini alan hemşirelik öğrencilerinde bakım odaklılık üzerine etkisini ve bakım davranışlarına ilişkin görüşlerini belirlemektir. Yöntem: Bu çalışma, nicel ve nitel yöntemlerin birlikte kullanıldığı karma tipte bir araştırmadır. Çalışmanın nicel boyutu deneysel, prospektif, ön test-son test ve randomize olmayan kontrol gruplu olarak tasarlanmış, bakım davranışları dersini alan 37 müdahale ve almayan 37 kontrol olmak üzere 74 öğrenciyle yürütülmüştür. Müdahale grubuna otantik öğrenme yöntemleri kullanılarak bir dönem boyunca eğitim verilmiştir. Veriler kişisel bilgi formu ve Bakım Odaklı Hemşire-Hasta Etkileşimi Ölçeği kullanılarak elde edilmiştir. Nicel verilerin değerlendirilmesinde yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma, ortanca, minimum ve maksimum, ki-kare, Paired sample t ve Mann-Whitney U testleri kullanılmıştır. Araştırmanın nitel boyutunda ise öğrencilerin algı ve deneyimlerini keşfetme olanağı sağlayan fenomenolojik yöntem kullanılmış, veriler müdahale grubundan amaca yönelik örnekleme ile seçilen katılımcılardan (15 öğrenci), yarı yapılandırılmış soru formu kullanılarak toplanmıştır. Nitel veriler tematik analiz yöntemi kullanılarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Araştırmanın nicel bulgularına bakıldığında öntestte müdahale ve kontrol grupları arasında bakım odaklılığın önemlilik ve uygulanabilirlik düzeyi puan ortancalarında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmazken ($p>0.05$) son testte bakım odaklılığın önemlilik (sırasıyla 344, 283) ve uygulanabilirlik (sırasıyla 344, 280) düzeyi puan ortancalarının istatistiksel olarak farklı olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Ayrıca müdahale grubunda eğitim sonrası bakım odaklılığın önemlilik ve uygulanabilirlik puan ortalamaları, eğitim öncesine göre istatistiksel olarak anlamlı ve yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Araştırmanın nitel bulgularında ise ders öncesi "bakım davranışları" olarak daha çok "fizyolojik gereksinimlerin karşılanması" yanıtları verilmişken, ders sonunda yapılan kalitatif görüşme analizinde bakım ile ilgili hümanizm, alturizm ve özfarkındalık temaları belirlenmiştir. Sonuç: Watson İnsan Bakım Modeline göre yapılandırılmış otantik eğitim modeli ile yürütülen bakım davranışları dersinin, öğrenci hemşirelerde bakım odaklılığın önemlilik ve uygulanabilirliğine ilişkin farkındalığı artırdığı, bakım davranışlarının fizyolojik olandan Watson İnsan Bakım Modelinin dayandığı hümanistik felsefenin öne çıkan kavramlarına- hümanizm, alturizm ve özfarkındalık- doğru genişlediği belirlenmiştir.

Bu doğrultuda bakım davranışları dersinin, Watson'ın İnsan Bakım Kuramında belirttiği kavram ve süreçlere entegre edilmesi ve otantik öğrenme yöntemleri kullanılarak verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bakım, Bakım Davranışları, Hemşirelik, Otantik Öğrenme, Watson İnsan Bakım Kuramı.

Authentic Education Based On the Watson Human Care Model Effect On Care Focus in Nursing Students: A mixed Method Research

Abstract

Aim: The aim of this study is to determine the effect of authentic education based on Watson Human Care Model on care orientation and their views on care behaviors in nursing students who take the care behavior course. Method: This study is a mixed type research in which quantitative and qualitative methods are used together. The quantitative dimension of the study was carried out with 74 students, including experimental, prospective, pre-test-post-test and non-randomized control groups, 37 of whom were intervention (who took the care behavior course) and 37 control (who did not take the care behavior course). The intervention group was trained for a period of time using authentic learning methods. Quantitative data were collected using the personal information form and the Caring Nurse-Patient Interaction Scale. In the evaluation of quantitative data, percentage, arithmetic mean, standard deviation, median, minimum and maximum, chi-square, Paired sample t and Mann-Whitney U tests were used. In the qualitative dimension of the study, the phenomenological method was used, which allows students to explore their perceptions and experiences, and the data were collected from the participants (15 students), selected by purposeful sampling from the intervention group, using a semi-structured question form. Qualitative data were evaluated using thematic analysis method. Results: Considering the quantitative findings of the study, no statistically significant difference was found between the intervention and control groups in the pretest in the median scores of the importance and applicability level of care orientation ($p>0.05$). In the post-test, the medians of the importance (344, 283) and applicability (344, 280, respectively) levels of care orientation were found to be statistically different ($p<0.05$). In addition, the mean scores of importance and applicability of care orientation after education in the intervention group were found to be statistically significant and higher than before the education ($p<0.05$). In the qualitative findings of the research, the answers to "meeting physiological needs" were given as "care behaviors" before the lesson, while the themes of humanism, altruism and self-awareness related to care were determined in the qualitative interview analysis made at the end of the lesson. Conclusion: It has been determined that the care behaviors course, conducted with an authentic education model structured according to the Watson Human Care Model, increases the awareness of the importance and applicability of care orientation in student nurses, and the care behaviors expand from the physiological to the prominent concepts of the humanistic philosophy- humanism, altruism and self-awareness- on which the Watson Human Care Model is based. In this direction, it is recommended that the care behavior course be integrated with the concepts and processes stated by Watson in Human Care Theory and given by using authentic learning methods.

Keywords: Care, Caring Behaviors, Nursing, Authentic Learning, Watson Theory of Human Care.

Presentation ID / Sunum No= 106

Poster Sunum

ORCID ID:

Hemşirelerin Enteral ve Parenteral Beslenme Uygulamalarına İlişkin Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Sevilay Yıldız[1]

[1]*Özel Ankara Güven Hastanesi*

Özet

Amaç: Hemşirelerin enteral ve parenteral beslenme uygulamalarına ilişkin bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın Tipi: Tanımlayıcı nitelikte bir çalışmadır. Evren ve Örneklem: Çalışmanın evrenini Haziran 2021 tarihinde Özel Ankara Güven Hastanesinde kadın doğum ve pediatri servisi dışında kalan yatan hasta kliniklerinde ve erişkin yoğun bakım ünitelerinde çalışan tüm hemşire/ebeler,çalışmanın örneklemini ise araştırmaya katılmayı kabul eden toplam 74 hemşire/ebe oluşturdu. Veri Toplama Aracı: Verilerin toplanmasında, araştırmacı tarafından literatür bilgisinden yararlanılarak oluşturulan 2 form kullanıldı. Veri Değerlendirme Yöntemi: Yüzdelik hesap kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelerin sosyo-demografik özellikleri incelendiğinde; % 53' nün lise, % 32 'sinin lisans düzeyinde eğitime sahip oldukları, %39' sinin 5 yıl ve altında mesleki deneyime sahip olduğu, %93 'nün enteral / parenteral beslenmeye yönelik eğitim aldığı ve %33' nün yoğun bakım ünitelerinde görev yaptığı belirlendi. "En sık görülen komplikasyon hiperglisemidir ve kan şekeri takibi yapılması gerekir " sorusuna doğru cevap verilme oranı %96, " Periferal yoldan uygulanan TPN tedavisinde flebit gelişim riski yüksektir " sorusuna doğru cevap verilme oranı ise %88 olarak bulunmuştur. Komplikasyonların önlenebilmesi için hemşirelerin bu konuda bilgi düzeylerinin yeterli olması uygun hemşirelik bakımı yapılabilmesi açısından önemlidir. "Enteral beslenme ürünü beslenme torbası içinde en fazla 24 saat kalabilir"(%68) ve " Enteral beslenme ürünleri açıldıktan sonra oda ısısında 12 saat, buzdolabında 48 saat saklanabilir" (% 65) gibi sorulara doğru cevap verilme oranlarının düşük olduğu görüldü. Beslenme ürünlerinin saklanması konusunda bilgi düzeylerinin arttırılması için eğitim gereksinimi olduğu düşünüldü. "Enteral beslenen hastalarda birden fazla oral ilaç kullanıyorsa birlikte ezilerek verilir" (%61)sorusuna verilen cevap doğrultusunda bu konuda yeterli bilgi sahibi olmadıkları tespit edildi. Sonuç: Kurumların enteral ve parenteral beslenme komplikasyonlarının önlenmesi ve en aza indirilmesi için nutrisyon destek ekibi kurmaları, konuya ilişkin yazılı prosedürler oluşturmaları ve düzenli olarak hizmetiçi eğitim planlamalıdırlar.

Anahtar Kelimeler: Total Parenteral Nutrisyon, enteral Beslenme, Hemşirelik Bakımı,

Presentation ID / Sunum No= 105

Poster Sunum

ORCID ID:

Noninvaziv Mekanik Ventilasyon Desteği Alan Hastalarda Yüz Bölgesindeki Basınç Yarası Gelişme Sıklığı ve Oluşumunu Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Emine Kabasakall[1], Ayşegül Aytekin Kurt[1]

[1]Özel Ankara Güven Hastanesi
**Corresponding author: Emine KABASAKAL*

Özet

Amaç: Bu çalışma, noninvaziv mekanik ventilasyon tedavisi alan hastalarda yüz bölgesindeki basınç yaralanması sıklığını ve oluşumunu etkileyen faktörlerin incelenmesi amacıyla yapıldı. Araştırmanın Tipi: Retrospektif tanımlayıcı nitelikte bir çalışmadır. Evren ve Örneklem: Özel Ankara Güven Hastanesi'nde 1 Ocak 2020-31 Aralık 2020 tarih aralığında NIMV tedavisi alan 210 hasta evreni,belirlenen tarih aralığında 24 saat ve üzerinde aralıksız tedavi alan, tedavi öncesinde yüz bölgesinde yarası olmayan 18 yaş üstü yetişkin 130 hasta örneklem kapsamına alındı. Veri Toplama Aracı: Verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan Hasta Veri Toplama Formu ve Yüz Bölgesi Basınç Yarası Değerlendirme Formu kullanıldı. Veri Değerlendirme Yöntemi: Veriler yüzdelik hesap kullanılarak elde edilmiştir. Bulgular: Kurumda uygulanan prosedür gereği NIMV tedavisi alan hastaların tümüne tedavi öncesinde maske ile temas edecek yüz bölgelerine hidrokolloid yara bakım örtüsü konulmuştur. Yüz bölgesi basınç yarası oluşumu açısından tedavinin 24.,36., ve 48.,saatinde değerlendirilmiştir. 24 saat ve üzerinde aralıksız NIMV tedavisi alan 130 hastanın 9' nunda (% 6,9) basınç yarası gelişmiştir.Basınç yarası gelişen hastaların yüzde 67 sinin erkek olduğu ve yara gelişen hastaların yaş ortalamasının 81 olduğu belirlendi.Basınç yarası oluşan hastaların %67 sinin enteral,%33 nün ise paranteral olarak beslendiği,oral beslenen hasta olmadığı tespit edildi. NIMV tedavisi sırasında oluşan basınç yaralarının tamanının nazal bölgede oluştuğu ve basınç yarasının ortalama 36. saatte meydana geldiği tespit edildi.Yara oluşan hastaların yüzde 22' sinin evre 1,yüzde 56' sının evre 2 ve yüzde 22' sinin ise evrelendirilemeyen evre basınç yarası olduğu tespit edildi. SONUÇ: Kurumlarda NIMV tedavisine bağlı yüz bölgesi basınç yarası oluşumunun önlenmesine yönelik kanıta dayalı prosedürler oluşturulmalı ve uygulanması sağlanmalıdır. NIMV tedavisi alan hastalara tedavinin başlangıcından itibaren koruyucu yara bakım ürünleri ile bası altında kalacak bölgelerin korunması önerilir.Ayrıca NIMV tedavisi alan hastalara tek tip maske yerine yüz anatomilerine uygun maske takılmalı ve kurumlarda maske çeşitliliği arttırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Noninvaziv Mekanik Ventilasyon,yüz Bölgesi,basınç Yarası

Presentation ID / Sunum No= 122

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8852-6626

Genom Ebadında Kronik Faz Kml Cd34+ Hücrelerinde Gen İfade Profillerinin Analizi

Öğr. Gör. Dr Buket Altınok Güneş[1], Arş. Gör. Dr. Tülin Özkan[2]

[1]Ankara Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksekokulu Tıbbi Laboratuvar Teknikleri
[2]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji AD
**Corresponding author: Buket ALTINOK GÜNEŞ*

Özet

Kronik miyeloid lösemi(KML), t(9;22)(q34;q11) resiprokal translokasyonu sonucu hematopoietik kök hücrelerde (HKH'ler), BCR-ABL tirozin kinazın aşırı ifadesinin neden olduğu miyeloproliferatif bir hastalıktır.Bu translokasyon, HKH'lerin lösemik kök hücrelere (LKH'ler) dönüşümü ile sonuçlanır.LKH'lerin devamlılığı, tirozin kinaz inhibitör direncine ve KML nüksüne neden olur.Sonuç olarak, özellikle LKH'leri hedefleyen önemli bir hedef veya yolak bulmak,KML'de etkili bir tedavi için önemlidir.Son yıllarda, genom ebadındaki analizlerde kullanılan yararlı biyobelirteçleri taramak için bilgisayar yaklaşımları yaygın olarak kullanılmaktadır.Bu çalışmada,GEO veri tabanından GSE5550 mikrodizi veri kümesi kullanılarak, insan CD34+hücrelerinde diferansiyel olarak ifade edilen genleri (DEG'ler) bulmak için GEO2R çevrimiçi analitik aracını kullandık.KML CD34+ hücrelerinin ve sağlıklı kontrollerin tüm genom transkriptomu, mikrodizi analiz verileri kullanılarak incelendi.DAVID v6.8 keşfedilen DEG'leri test etmek için kullanıldı.DEG'lerin ve hub genlerin fonksiyonel ve yol zenginleştirme analizlerini araştırmak için Gen Ontolojisi(GO) analizi, Kyoto Genler ve Genler Ansiklopedisi (KEGG) yolak analizi ve protein-protein etkileşimi (PPI) ağ analizi yapıldı.1894'ü yukarı regüle edilmiş ve 796'sı aşağı regüle edilmiş 2690 önemli DEG'leri inceledik (p-value<0.01;fold change≥0 or ≤0).Aşağı regüle edilmiş DEG'lerin GO analizi, doğal bağışıklık cevabı, rRNA işlenmesi, proteoliz ve membran entegrasyonu gibi biyolojik süreç (BP) ve hücresel bileşen (CC) gruplarında zenginleştiklerini göstermiştir.Yukarı regüle edilmiş genler ise esas olarak RNA işlenmesi, DNA onarımı, mitokondri, hücre-hücre adezyonu ve endoplazmik retikulum gibi BP ve CC gruplarında zenginleşmiştir.KEGG yolak analizinin sonuçlarına göre, DEG'ler çoğunlukla sitokin-sitokin reseptör etkileşimi, hücre adezyon molekülleri, antijen işleme ve sunumu ve metabolik yolaklarda bulunmuştur.Proteasomal, ribozomal ve transkripsiyon faktörü ile ilişkili genlerin (RPL35, RPL39, RPS12, EEF1A1, RPLP1, RPL12, ODC1, PSMD7, USP14, PSMA1, GLI2, PSMC6) bu çalışmada en büyük ölçüde modüle edilmiş genler olduğu gösterilmiştir.Bu araştırmanın bulguları, yeni olası KML hedeflerinin keşfedilmesine katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: KML, Kronik Faz, CD34+ Hücreleri, Biyoinformatik Analiz, Mikrodizin

Genome-Wide Analysis of Gene Expression Profiles in Cd34+ Cells in Chronic Phase CML

Abstract

Chronic myeloid leukemia (CML) is a myeloproliferative illness caused by the overexpression of the BCR-ABL tyrosine kinase in hematopoietic stem cells(HSCs) marked by the t(9;22)(q34;q11) reciprocal translocation.The translocation results in transition of HSCs into leukemic stem cells (LSCs).The persistence of LSCs causes tyrosine kinase inhibitor resistance and CML recurrence.As a result, finding a crucial target or pathway that specifically targets LSCs is important for effective CML treatment.In recent years, computational approaches have been widely used to screen potential useful biomarkers employing genome wide analysis.In this study, we employed the GEO2R online analytic tool to find differentially expressed genes(DEGs) from human CD34+cells using the microarray dataset GSE5550 from the GEO database.The full genome transcriptome of CML CD34+ cells and healthy participants was examined using microarray analysis data.DAVID v6.8 was used to test the discovered DEGs.To discover the functional enrichment analysis of the DEGs and screen hub genes, Gene Ontology(GO) analysis, Kyoto Encyclopedia of Genes and Genomes(KEGG) pathway analysis and protein-protein interaction (PPI) network analysis were done.We examined 2690 significant DEGs,1894 of which were upregulated and 796 of which were downregulated(p-value<0.01;fold change≥0 or ≤0).The GO analysis of downregulated DEGs with significant differences indicated that they are engaged in biological processes(BP) and cell components(CC),such as innate immune response,rRNA processing,proteolysis and membrane integration.The up-regulated genes were mainly enriched in BP and CC,such as RNA splicing,DNA repair,mitochondrion,cell-cell adherens junction and endoplasmic reticulum.According to the findings of the KEGG pathway analysis, DEGs were mostly abundant in cytokine-cytokine receptor interaction, cell adhesion molecules, antigen processing and presentation and metabolic pathways.Proteasomal,ribosomal and transcription factor-related genes(RPL35,RPL39,RPS12,EEF1A1,RPLP1,RPL12,ODC1,PSMD7,USP14,PSMA1,GLI2,PSMC6) were shown to be the most substantially modulated genes in this study.The findings of this research might contribute in the discovery of new possible CML targets.

Keywords: CML, Chronic Phase, CD34+ Cells, Bioinformatic Analysis, Microarray

Presentation ID / Sunum No= 434

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

18-30 Yaş Normal İşiten Bireylerde Türkçe Dikotik Mobil Tarama Test Sonuçlarının Cinsiyet ve El Tercihi İle Karşılaştırılması

Tuğba Özdemir[1], Prof. Dr. Bahriye Özlem Konukseven[1]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi
**Corresponding author: Tuğba Özdemir*

Özet

Santral işitsel işlemleme bozukluğu, santral sinir sistemindeki işitsel bilgilerin algısal olarak işlenmesindeki zorluktur. Dikotik testler; hemisferik asimetrinin belirlenmesinde, santral işitsel işlemleme bozukluklarının ayırıcı tanısında, temporal lob patolojileri ve retrokoklear patolojilerin etkilerinin belirlenmesinde kullanılır. Bu çalışmanın amacı 18-30 yaş arası normal işitmeye sahip bireylere Türkçe Dikotik Mobil Tarama Testleri uygulanarak cinsiyet, el dominansı ve kulaklar arası farklılığı karşılaştırmaktır. Power analiz sonucunda, 18-30 yaş arasında normal işitmeye sahip sağ elini kullanan 78 kişi (39 kadın, 39 erkek) ve sol elini kullanan 78 kişi (39 kadın, 39 erkek) olmak üzere toplam 156 birey çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen bireylere Türkçe Dikotik Mobil Testlerden sırasıyla Sayı, Kelime, Cümle Testleri uygulanmıştır. Test sonuçları sağ ve sol kulak açısından karşılaştırıldığında; yönlendirilmiş sayı ve yönlendirilmiş kelime testlerinde sağ kulak skorunda istatistiksel olarak daha yüksek sonuçlar elde edilmiştir ($p<0,05$). Test sonuçları cinsiyete göre karşılaştırıldığında yönlendirilmiş kelime sol kulak testi ve yönlendirilmemiş kelime sağ kulak testlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark gözlemlenmemiştir ($p>0,05$). Bunun dışındaki tüm testlerde kadın sol kulak ve sağ kulak skorları ile erkek sol kulak ve sağ kulak skorları karşılaştırıldığında istatistiksel olarak daha yüksek sonuçlar elde edilmiştir ($p<0,05$). Test sonuçları el kullanma tercihi açısından karşılaştırıldığında; yönlendirilmiş sayı testinde sol kulak, yönlendirilmemiş sayı testinde sol ve sağ kulak, yönlendirilmemiş cümle testinde sağ kulak skorları karşılaştırıldığında solak kişilerde istatistiksel olarak daha yüksek sonuçlar elde edilmiştir ($p<0,05$). Sonuç olarak çalışmamızda sağ kulak avantajı ve sağ hemisfer baskınlığı gözlemlenmiş olup cinsiyet karşılaştırma sonuçlarında kadınların skorları erkeklerin skorlarına oranla daha yüksek bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Santral İşitsel İşlemleme, Dikotik Test, Sağ Kulak Avantajı, El Tercihi

Comparison of Turkish Dichotic Mobile Scanning Test Results With Gender and Hand Preference in Normal Hearing Individuals Aged 18-30

Abstract

Central auditory processing disorder is the difficulty in perceptual processing of auditory information in the central nervous system. Dichotic tests are used to determine hemispheric asymmetry, differential diagnosis of central auditory processing disorders, temporal lobe pathologies and the effects of

retrocochlear pathologies. The aim of this study is to compare gender, hand dominance and ear differences by applying Turkish Dichotic Mobile Screening Tests to individuals aged 18-30 with normal hearing. As a result of the power analysis, a total of 156 individuals were included in the study, including 78 right-handed people (39 women, 39 men) with normal hearing and 78 left-handers (39 women, 39 men) between the ages of 18-30. Number, Word and Sentence Tests from Turkish Dichotic Mobile Tests were applied to the individuals included in the study, respectively. When the test results were compared in terms of the right and left ears, statistically higher results were obtained in the right ear score in directed number and directed word tests ($p<0.05$). When the test results were compared according to gender, no statistically significant difference was observed in the directed word left ear test and undirected word right ear tests ($p>0.05$). In all other tests, statistically higher results were obtained when the female left ear and right ear scores were compared with the male left ear and right ear scores ($p<0.05$). When the test results were compared in terms of hand use preference; left ear in directed number test, left and right ear in undirected number test, right ear scores in undirected sentence test were compared, statistically higher results were obtained in left-handed people ($p<0.05$). In conclusion, right ear advantage and right hemisphere dominance were observed in our study, and the scores of women were found to be higher than the scores of men in the gender comparison results.

Keywords: Central Auditory Processing, Dichotic Test, Right Ear Advantage, Hand Preference

Presentation ID / Sunum No= 259

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5573-3864

Ankara ve Kırıkkale İllerinde Görev Yapan Makine Kimya Endüstrisi Kurumu Personellerinin Kendilerini Fiziksel Olarak Nasıl Tanımladığını Belirlemeye Yönelik İnceleme

Abdulkadir Ardıç[1], Prof. Dr. Sinan Ayan[2]

[1]MKE A.Ş.
[2]Kırıkkale Üniversitesi
**Corresponding author: Abdulkadir Ardıç*

Özet

Bu çalışmada; hareketsiz bir yaşama sürüklenen günümüz toplumunda çalışan bireylerin fiziksel aktivite alışkanlıklarını ve fiziksel aktivite yapmalarına engel olan etmenleri araştırmak amaçlanmıştır. Çalışma, Makina ve Kimya Endüstrisi A.Ş. çalışanları katılımıyla yürütülmüştür. Katılımcılar ankette, "Kendini Fizilsel Tanımlama" ve "Fiziksel Aktvitelere Katılıma Engel Unsurlar" başlıkları ile kişisel bilgilerini doldurmuştur. Bu bilgiler ilişkisel tarama modeli ile incelenmiştir.. Çalışmada katılımcılara ilişkin betimsel istatistiklerin yanı sıra, normallik sınaması için Shapiro-Wilk testi, gruplar arası karşılaştırmalarda ise Mann-Whitney U testi ya da Kruskal-Wallis testi kullanılmıştır. Yanıtlara ilişkin bağımsızlığın sınanması için Ki-Kare testi uygulanmıştır. Toplam 697 kişinin yer aldığı çalışmada, katılımcıların %24.52'si kadın, %75.48'i erkektir. Veriler; yaş, cinsiyet, medeni hal grupları altında incelenmiştir. Katılımcıların geneli göz önüne alındığında spor yapmaya engel olan bir durumu olma ile son bir yıl içerisinde bir spor veya egzersize katılmanın bağımsız olmadığı gözlenmiştir ($p<0.05$). Spor yapmaya engel durumu olmayan fakat son bir yıl içerisinde spor veya egzersiz yapmayanların oranı %42.3 olarak gözlenmiştir. "Kendini Fizilsel Tanımlama" envanterine verilen yanıtlar cinsiyet gruplarına göre incelendiğinde fiziksel dayanıklılığı, başarılı sportif hayatı ve sporda başarılı olma mentalitesini içeren maddelerine erkeklerin katılım düzeylerinin kadınlara göre anlamlı biçimde yüksek olduğu tespit edilmişken ($p<0.05$) buna karşın kadınların katılım düzeyleri fiziksel durum ve memnuniyet duygusu içeren maddelerde, erkeklerden önemli düzeyde yüksek olduğu gözlenmiştir ($p<0.05$). "Fiziksel Aktvitelere Katılıma Engel Unsurlar" envanterine verilen yanıtlar cinsiyet gruplarına göre incelendiğinde ise araç gereç eksiği, utanma duygusu, fiziksel ve toplumsal engeller içeren maddelerde erkeklerin katılım düzeylerinin kadınlarınkinden önemli derecede yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler: Fiziksel Aktivite, Psikoloji, Egzersiz, Spor, Rekreasyon, Çalışma Hayatı.

Examination to Determine How the Employees of the Mechanical and Chemical Industry InC. Working in Ankara and Kirikkale Physically Define Theirself

Abstract

Purpose of this study; investigate the physical activity habits of individuals and the factors that prevent them from doing physical activity, in individuals working today's society which is dragged into a sedentary life. Study was carried out with the participation of Mechanical and Chemical Industry Inc. employees. The participants filled the topics of "Physical Self-Idenfication" and "Obstacle to Participation in Physical Activities" with their personal information in this questionnaire. This data was analyzed with relation screening model. In addition to descriptive statics on the participants, Shapiro-Wilk test was used for normality testing and the Mann-Whitney U test or Kruskal-Wallis test used for intergroup comparisons. Chi-squared test was applied to examine the independence of the responses. In this study which a total of 697 people participated, 24,5% of the participants were women and 75,5% were men. Data examined in age, gender, marital status groups. It was observed that having a condition that prevent doing sport and participating in a sport/exercise for the last year were not independent for most of participants ($p<0,5$). The rate of those who did not have any obstacle to doing sports but who had not done sports/exercise for the last year was observed as 42,3%. When the responses in "Physical Self-Idenfication" was analyzed according to gender groups, it was observed that men's participation levels in entries about physical endurance, successful sport life and mentality of being successful in sports were significantly higher than women ($p<0,5$) while it was observed that women's participation levels were significantly higher than men in entries involving physical condition and sense of satisfaction ($p<0,5$). Besides "Obstacle to Participation in Physical Activities" was analyzed similarly, it was observed that the participation levels of men in entries about lack of equipment, sense of embarrassment, physical and social barriers were significantly higher than women ($p<0,5$).

Keywords: Physical Activities, Psychology, Exercise, Sport, Recreation, Working Life.

Presentation ID / Sunum No= 182

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8713-2636

İnferior Mezenterik Arter Tıkanıklığına Bağlı İskemik Kolit Olgusu ve Literatür Değerlendirmesi

Uzman Dr. Can İbrahim Bulut [1]

[1]*Balıkesir Atatürk Şehit Hastanesi*

Özet

GİRİŞ:Mezenter iskemi acil tanı ve tedavi gerektiren ve hayati tehdit oluşturan genel cerrahi acildir. Bu sunumda acil servise karın ağrısı ve rektal kanama ile başvuran 65 yaşında erkek hastanın tanı ve tedavi süreci ile birlikte mezenter iskemi hastalarına yaklaşım konusunu değerlendireceğiz. İnferior mezenterik arter tıkanıklığında kollateral arteryel dolaşım sebebiyle iskemi görülmemektedir. Sunmakta olduğumuz olguda superior mezenteri arterde darlık ile eş zamanlı inferior mezenterik arterde tam tıkanıklık sebebiyle sol kolonda iskemik nekroz izlenmiştir. OLGU: 65 yaşında erkek hasta karın ağrısı ve rektal kanama sebebiyle acil servise başvurdu. Mezenter iskemi şüphesi ile istenen abdominal bt anjiografide inferior mezenterik arterde tam tıkanıklık ve superior mezenterik arterde ileri derecede darlık gözlendi. Acil endoskopik değerlendirmede sol kolon distalinden başlayan mukozal nekroz ve iskemi bulguları gözlendi. Acil ameliyata alınan hastada sol kolonda tam kat nekroz izlendi. Sol hemikolektomi yapıldı ve transvers uç kolostomi açıldı. Ameliyat sonrası takiplerinde sorun yaşanmayan hasta ameliyat sonrası 10. gün şifa ile taburcu edildi. TARTIŞMA VE SONUÇ: Mezenter iskemi nadir görülen, uygun tanı ve tedavi uygulamalarına rağmen yüksek mortalite ile seyreden acil cerrahi durumdur. Genellikle superior mezenterik arter-ven tıkanıklığına bağlı oluşmaktadır. Sunmakta olduğumuz olguda literatürde çok nadir görülen inferior mezenterik tıkanıklığına bağlı sol kolon iskemisi gerçekleşmiştir. Bu olgularda Bt anjiografide superior mezenterik arterde akımın görülmesi ve nispeten hafif klinik bulgular sebebiyle mezenter iskemi tanısının koyulması oldukça güç olabilmektedir. Tedavi ameliyat anındaki bulgulara göre nekroz gelişmeyen olgularda embolektomi, nekroz varlığında ise nekroze segmentin rezeksiyonu şeklinde yapılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mezenter İskemi, İskemik Kolit, İnferior Mezenter Arter

A Case of Ischemic Colitis Due to Inferior Mesenteric Artery Occlusion and Literature Evaluation

Abstract

INTRODUCTION: Mesenteric ischemia is a life-threatening general surgical emergency that requires immediate diagnosis and treatment. In this presentation, we will evaluate the diagnosis and treatment process of a 65-year-old male patient who applied to the emergency department with abdominal pain and rectal bleeding. Ischemia is not seen in inferior mesenteric artery occlusion due to collateral arterial circulation. In the case we present, ischemic necrosis was observed in the left colon

due to stenosis in the superior mesenteric artery and simultaneous complete occlusion of the inferior mesenteric artery. CASE: A 65-year-old male patient was admitted to the emergency department with abdominal pain and rectal bleeding. Abdominal CT angiography requested with suspicion of mesenteric ischemia revealed complete occlusion of the inferior mesenteric artery and severe stenosis of the superior mesenteric artery. In the emergency endoscopic evaluation, findings of mucosal necrosis and ischemia starting from the distal left colon were observed. In the patient who was taken to emergency surgery, full thickness necrosis was observed in the left colon. Left hemicolectomy was performed and transverse end colostomy was opened. The patient, who had no problems in the postoperative follow-ups, was discharged on the 10th day after the operation with full recovery. DISCUSSION AND CONCLUSION: Mesenteric ischemia is a rare surgical emergency with high mortality despite appropriate diagnosis and treatment. It usually occurs due to superior mesenteric artery-vein occlusion. In the case we are presenting, left colon ischemia occurred due to inferior mesenteric occlusion, which is very rare in the literature. In these cases, the diagnosis of mesenteric ischemia can be very difficult due to the presence of flow in the superior mesenteric artery in CT angiography and relatively mild clinical findings. Embolectomy or resection is performed according to the surgical findings.

Keywords: Mesenteric Ischemia, Ischemic Colitis, Inferior Mesenteric Artery

Presentation ID / Sunum No= 183

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8713-2636

Kronik Anal Fissürlü Hastalarda Açık Lateral İnternal Sfinkterotominin Etkinliğinin Anal Manometrik Tetkikle Değerlendirilmesi ve Postoperatif Kontinansa Etkisi

Uzman Dr. Can İbrahim Bulut[1], Prof. Dr. Ediz Altınlı[2], Uzman Dr. Ersan Eroğlu[2], Uzman Dr. Aziz Serkan Senger[3]

[1]Balıkesir Atatürk Şehit Hastanesi
[2]Memorial Hastanesi
[3]Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Can İbrahim Bulut*

Özet

AMAÇ: Fissür etyolojisinde internal anal sfinkterin yüksek sfinkter istirahat basıncının sorumlu olduğu ve bu nedenle anodermal kan akımındaki azalmaya bağlı olarak kronik anal fissür geliştiği düşünülmektedir. Bizim klinik çalışmamızda kronik anal fissürü olan hastalarda yapılan bir ameliyat olan lateral internal sfinkterotominin etyolojide sorumlu olan anal sfinkter basıncını düşürmedeki etkinliği ve bu hastalarda postoperatif kontinansa olan etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. GEREÇ-YÖNTEM: Haydarpaşa Numune Eğitim Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniğinde açık lateral internal sfinkterotomi uygulanan ve preoperatif-postoperatif dönemde anal manometri ile değerlendirilen kronik anal fissürlü hastalar retrospektif olarak çalışmaya dahil edildi. BULGULAR: Açık lateral internal sfinkterotomi uygulanan, preoperatif ve postoperatif dönemde anal manometri ile değerlendirilen hastalarda maksimal istirahat basıncında ortalama %35,53'lük, ortalama istirahat basıncında %33'lük, ortalama sıkma basıncında %25,48'lik düşme saptandı. Bu sonuçlar anal sfinkter basıncını düşürmede istatistiksel olarak anlamlıydı. Lateral internal sfinkterotomi sonrası inkontinans oranları cinsiyetler arası farklılık olmaksızın %10 olarak saptandı. SONUÇ: Lateral internal sfinkterotomi anal sfinkter basıncını düşürmede etkili olup, aynı zamanda inkontinansa neden olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anal Fissür, Anal Manometri, İnkontinans

Evaluation of the Efficiency of Open Lateral Internal Sphincterotomy in Patients With Chronic Anal Fiscur, With Anal Manometric Examination and Its Effect On Postoperative Continence

Abstract

OBJECTIVE: It is thought that high sphincter resting pressure of the internal anal sphincter is responsible for the etiology of fissure, and therefore chronic anal fissure develops due to the decrease in anodermal blood flow. In our clinical study, it was aimed to evaluate the effectiveness of lateral internal sphincterotomy, which is an operation performed in patients with chronic anal fissure, in reducing anal

sphincter pressure, which is responsible for the etiology, and its effect on postoperative continence in these patients. MATERIALS-METHODS: Patients with chronic anal fissures who underwent open lateral internal sphincterotomy in Haydarpaşa Numune Training and Research Hospital General Surgery Clinic and were evaluated with anal manometry in the preoperative-postoperative period were retrospectively included in the study. RESULTS: In patients who underwent open lateral internal sphincterotomy and evaluated with anal manometry in the preoperative and postoperative periods, an average of 35.53% decrease in maximum resting pressure, 33% in mean resting pressure, and 25.48% in mean squeezing pressure were found. These results were statistically significant in reducing anal sphincter pressure. Incontinence rates after lateral internal sphincterotomy were found to be 10%, without any gender difference. CONCLUSION: Lateral internal sphincterotomy is effective in reducing anal sphincter pressure and can also cause incontinence.

Keywords: Anal Fissure, Anal Manometry, Incontinence

Presentation ID / Sunum No= 232

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000299997503

Peptik Ülser Perforasyonlarında Mortalite, Morbidite ve Hastanede Kalış Süresini Etkileyen Risk Faktörleri

Uzman Dr. Mehmet Reşit Sönmez [1], Prof. Dr. Osman Güler [2]

[1] T. C. Sağlık Bakanlığı Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Gastroenterolojik Cerrahi Kliniği

[2] Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

**Corresponding author: Uzman Dr. Mehmet Reşit Sönmez*

Özet

Bu çalışmada mide. duodenum ve marjinal ülser perforasyonlu hastalarda morbidite, mortalite ve hastanede kalış süresini etkileyen risk faktörleri araştırılmıştır. Eylül 1997-Eylül 2000 tarihleri arasında Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tip Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı'nda, mide, duodenum ve marjinal ülser perforasyonu tanısı ile 32 hasta ameliyat edildi. Hastalar yaş, cins, preoperatif tanı yöntemleri, ameliyat öncesi eşlik eden ek hastalıklar, perforasyon anından ameliyat anına kadar geçen süre, perforasyon öncesinde ülser hikayesi, NSAİD, sigara ve alkol kullanım hikayesi, perfore olan ülser lokalizasyonu ve çapı, ülserin akut yada kronikligi, uygulanan ameliyat tekniği, perfore ülserde malignite oranları, hastanede kalış süresine etki eden faktörler, morbidite ve mortalite oranları ve bu oranlara etki eden faktörler, postoperatif uzun dönemde ülser semptomlarının nüksüne etki eden faktörler açısından değerlendirildi. Hastalarin 7' sine (%21:8) definitif ülser cerrahisi, 23 ' üne (%71.8) sadece perforasyonun basit kapatılmasi ve 2' sine (%6.25) de gastrik malignite nedeni ile total gastrektomi uygulandı. Postoperatif dönemde peptik ülser perforasyonlu olguların hepsine helikobakter pilori eradikasyonu ve basit kapama uygulananlarda antiülser tedavisi uygulandı. Hastaların yaşları 20-80 arasında ve yaş ortalaması 48.6 olarak bulundu. Olguların 28' i (%87.5) erkek, 4'ti (12.5) kadındı. Hastaların 8'inde (%25) NSAİD, 22' sinde (%68.7) sigara 5' inde (%15.6) alkol kullanım hikayesi mevcuttu. Postoperatif morbidite, mortalite ve hastanede kalış süresi ile preoperatif şok varlığı, yandaş hastalık varlığı, 60 yaşından yukarıda olma ve hastaneye başvuru süresinde 24 saatten daha fazla gecikme arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Preoperatif dönemde şok, yandaş hastalıkların varlığı ve hastaneye başvuruda 24 saatten daha fazla gecikme ve 60 yaşından yaşlı ülser perforasyonlu hastalarda postoperatif morbidite, mortalite ve hastanede kalış süresi artmaktadir. Sadece basit kapama uygulanan hastalarda postoperatif uzun dönemde ülser semptomlarında nüks definitif cerrahiye göre daha sık görülmektedir. Ancak basit kapama sonrasi H2 reseptör antagonistleri yada proton pompa inhibitörlerine ek olarak başarılı helicobacter pylori eradikasyonu ile ülser semptomlarında nüksün önemli derecede azaltılabileceği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Ülser Perforasyonu, Morbidite, Mortalite, hastanede Kalış Süresi, Mide, Risk Faktörleri

The Risk Factors Affecting Mortality, Morbidity, and the Time Spent At the Hospital in Peptic Ulcer Perforations

Abstract

In this study, risk factors which affect the staying periods of the patients in the hospital, the morbidity and the mortality of the patients with gastric, duodenum and marginal ulcer perforations have been analysed. Between the periods in September 1997 and September 2000, 32 patients who were diagnosed to have gastric, duodenum and gastrojejunostomy ulcers underwent operation in the department of Mainscience Branch of General Surgery in the faculty of medicine in 100. Yil University. These patients were reviewed in terms of age, gender, methods for preoperative diagnosis, preoperatively accompanying diseases, the period spent from perforation up till operation,anamnesis of ulcer before the perforation, NSAID, any background of cigarette and alcohol use, the localization and size of perforated ulcer, the acute or chronic state of the ulcer, the technique of the operation applied, the rate of malignity in the perforated ulcer, the factors that affect period of staying in the hospital, morbidity and mortality rates and the factors which have a crucial role in determining those rates as well as the recurrences which are symptomatic of ulcers in the postoperative long terms. The patients were aged between 20 and 80 and the average age was found to be 48,6. %87.5 percent of the cases which constituted 28 in number were men and %12.5 percent constituting 4 of the total cases were women. In 8 of the cases(%25) NSAID, 22 of the cases (%68.7) cigarettes and 5 of the cases (%15.6) alcohol were observed to have been used.The correlation between postoperative morbidity, mortality and the staying period in the hospital, the existence of preoperative shock, accompanying diseases, having an age over 60 and referring to the hospital after 24 hours of period were found to be statistically significant.

Keywords: Ulcer Perforation, Morbidity, Mortality, Length of Stay in Hospital, Stomach, Risk Factors

Presentation ID / Sunum No= 7

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7141-5874

1-(allyl)-3-(2,4,6-Trimethylbenzyl)benzimidazolium Chloride ve Ag(I)-NHC Komplexlerin Antimikrobiyal ve Antibiyofilm Aktiviteleri

Doç. Dr. Cem Çelik[1], Doç. Dr. Uğur Tutar[2]

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı
[2]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Botanik Anabilim Dalı
**Corresponding author: CEM ÇELİK*

Özet

Benzimidazoller, NHC ailesinin önemli üyelerinden biridir. Bu moleküller önemli biyoaktif bileşiklerden biri olarak kabul edilmektedir. Benzimidazol türevleri, proton pompa inhibitörü, antikanser, antihipertansif, antiviral, antifungal, antibakteriyel, antienflamatuar, antelmintik, antihistaminik, antioksidan ve antikoagülan özellikler gibi çok çeşitli biyolojik aktivitelere sahiptir. Albendazol, fenbendazol, oksfenbendazol, tiyabendazol, mebendazol gibi antelmintikler; omeprazol, lansoprazol, pantoprazol molekülleri gibi proton pompası inhibitörleri, tedavi prosedürlerinde halen kullanılan benzimidazol türevi moleküllerdir. Bu çalışmada, daha önce sentezlenmiş ve karakterize edilmiş 1-(allyl)-3-(2,4,6-trimethylbenzyl)benzimidazolium chloride ve chloro[1-allyl-3-(2,4,6-trimethylbenzyl)benzimidazole-2-ylidene]silver(I) bileşiklerinin antibakteriyel ve antibiyofilm etkinlikleri incelenmiştir. Çalışmamızda komplekslerin antimikrobiyal özellikleri broth mikrodilüsyon yöntemi ile test edilmiştir. Biyofilm oluşumları, mikrotitre plak yöntemi ile tespit edimiştir. 1-(allyl)-3-(2,4,6-trimethylbenzyl)benzimidazolium chloride ve bunların Ag(I)-NHC bileşikleri, test edilen 4 bakteri ve 1 mantara karşı ≤ 3.9-125 µg/ mL konsantrasyonlarda ve kontrol ile karşılaştırıldığında (siprofloksasin ve flukonazol) güçlü ve orta düzeyde aktivite gösterdiği saptanmıştır. Bileşiklerin MIC altı konsantrasyonlarda mikroorganizma biyofilmlerinin oluşumunu %11-78 oranında engellediği gözlemlenmiştir. Benzimidazolium türevi NHC'ler üzerine yapılan çalışmalardan biri olan çalışmamızda, güçlü antimikrobiyal özellikleri ve mikrobiyal biyofilmler üzerindeki aktiviteleri nedeniyle bu bileşiklerin yeni bir biyolojik ajan olma potansiyeline sahip oldukları gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Antibiyofilm, Antimikrobiyal Aktivite, Benzimidazol

Antimicrobial and Antibiofilm Activities of 1-(allyl)-3-(2,4,6-Trimethylbenzyl)benzimidazolium Chloride and Ag(I)-NHC Complex

Abstract

Benzimidazoles are one of the important members of the NHC family. These molecules are considered as one of the important bioactive species. Since benzimidazole derivatives molecules have a wide range of biological activities, such as proton pump inhibitor, anticancer, antihypertensive, antiviral, antifungal, antibacterial, anti-inflammatory, anthelmintic, antihistaminic, antioxidant, and anticoagulant

properties. Anthelmintics such as albendazole, fenbendazole, oxfenbendazole, thiabendazole, mebendazole; inhibitors of proton pump such as omeprazole, lansoprazole, pantoprazole molecules are benzimidazole derivative molecules that still used in treatment procedures. In this study, antibacterial and antibiofilm avtivities of previously synthesized and characterized 1-(allyl)-3-(2,4,6-trimethylbenzyl)benzimidazolium chloride and chloro[1-allyl-3-(2,4,6-trimethylbenzyl)benzimidazole-2-ylidene]silver(I) were evaluated. In our study, the antimicrobial properties of complexes were tested by the broth microdilution method. The biofilm formations were detected by microtiter plate assay. 1-(allyl)-3-(2,4,6-trimethylbenzyl)benzimidazolium chloride and its Ag(I)-NHC compounds showed strong and moderately activity against the tested 4 bacteria and 1 fungi at concentrations of ≤ 3.9-125 µg/mL compared with control (ciprofloxacin and fluconazole). The compounds inhibited the formation of microorganisms biofilms at sub-MIC concentrations by 11-78 %. In our study, which is one of the studies on benzimidazolium derivative NHCs, show that they have the potential to be a new biological agent due to their strong antimicrobial properties and their activities on microbial biofilms.

Keywords: Antibiofilm, Antimicrobial Activity, Benzimidazole

Presentation ID / Sunum No= 352

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2335-1538

Akut Mezenterik İskemide Timokinonun Koruyucu Etkisi

Arş. Gör. Dr. Gorkem Ozdemir[1], Doç. Dr. Necdet Fatih Yasar[1], Doç. Dr. Deniz Arık[1], Prof. Dr. Özkan Alatas[1]

[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Görkem ÖZDEMİR*

Özet

AMAÇ: Timokinonun akut mezenterik iskemide koruyucu etkilerini araştırmak. YÖNTEMLER: Otuz beş Wistar Albino sıçan rastgele beş gruba ayrıldı. Grup 1'de (kontrol) superior mezenterik arter (SMA) izole edildi ancak bağlanmadı. Deney gruplarına standart iskemi/reperfüzyon (İ/R) protokolü uygulandıktan sonra timokinon ve Dimetil sülfoksit (DMSO) intraperitoneal yolla şu şekilde uygulandı; 2. grupta (sham grubu): kimyasal bileşik verilmedi. Grup 3' de DMSO içinde çözülmüş 50 mg/kg timokinon; Grup 4'te saf DMSO ve grup 5'te; DMSO içinde çözülmüş 100 mg/kg timokinon uygulandı. Terminal ileum örneklerinde hasar, Park / Chiue histolojik skorlama sistemi ile skorlandı. Kan örneklerinden karaciğer transaminazları, alkalen fosfataz, kan üre azotu, laktat dehidrojenaz ve fosfor analiz edildi. BULGULAR: Hem 50 mg/kg timokinon hem de DMSO grupları Sham grubu ile karşılaştırıldığında daha iyi Park / Chiue skorları gösterdi ($p<0.05$). 50 mg/kg ve 100 mg/kg timokinon grupları arasında fark anlamlı değildi ($p\geq0.05$). Genellikle timokinon ve DMSO laboratuvar bulgularını iyileştirmedi. SONUÇ: DMSO ve 50 mg/kg timokinon grupları benzer koruyucu etki gösterdi; ancak saf DMSO, laboratuvar bulgularında daha büyük bir artışa neden oldu. Timokinon, 100 mg/kg dozunda bağırsak dokusunda toksik görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Timokinon; Akut Mezenterik İskemi; Reperfüzyon Hasarı.

The Protective Effect of Thymoquinone in Acute Mesenteric Ischemia

Abstract

OBJECTİVES: To investigate the protective effects of thymoquinone in acute mesenteric ischemia. METHODS: Thirty-five Wistar Albino rats were randomly assigned to five groups. In group 1 (control), superior mesenteric artery (SMA) was isolated but not ligated. After performing a standard ischemia/reperfusion (I/R) protocol to the experimental groups, thymoquinone and Dimethyl sulfoxide (DMSO) were administered intraperitoneally as follows; in group 2 (sham group): no chemical compound was given. In group 3; 50 mg/kg thymoquinone dissolved in DMSO, in group 4; pure DMSO and in group 5; 100 mg/kg thymoquinone dissolved in DMSO were administrated. Damage in terminal ileum specimens were scored by Park / Chiue histological scoring system. Liver transaminases, alkaline phosphatase, blood urea nitrogen, lactate dehydrogenase and phosphorus were analyzed from blood samples. RESULTS: Both 50 mg/kg thymoquinone and DMSO groups showed better Park / Chiue

scores when compared with Sham group ($p<0.05$). The difference was not significant between the 50 mg/kg and 100 mg/kg thymoquinone groups ($p\geq0.05$). Generally, thymoquinone and DMSO did not improve laboratory findings. CONCLUSION: DMSO and 50 mg/kg thymoquinone groups showed similar protective effect; however pure DMSO caused a greater increase in laboratory findings. Thymoquinone seems to be toxic in the intestinal tissue at a dose of 100 mg/kg.

Keywords: Thymoquinone; Acute Mesenteric Ischemia; Reperfusion Injury

Presentation ID / Sunum No= 303

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 000-0002-5867-9672

Ege Ünıversitesi Tıp Fakültesi Hematoloji Bölümünde 2003-2011 Yıllarında Tanı Konulan ve Imatınıb İle Tedavı Edilen Kronik Myeloid Lösemi Hastalarının Yanıt Oranları ve Klinik ve Demografik Özellikleri Açısından Retrospektif Analizi

Uzman Dr. Umit Cavdar[1], Prof. Dr. Fahri Sahın[2]

[1]Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi
[2]Ege Universitesi Tıp Fakultesi
**Corresponding author: Ümit ÇAVDAR*

Özet

Amaç: 2000'li yılların başlarından itibaren imatinib'in kronik miyeloid lösemi (KML) hastalarının tedavisinde kullanılmasıyla KML tedavisi alanında çok önemli bir gelişme sağlamıştır. Bu çalışma, Ege Üniversitesi hastanesihematoloji bölümünde imatinib ile tedavi edilen hastaların yanıt oranlarını göstermektedir. Gereç ve Yöntem : Ege Üniversitesi hastanesinde 2003-2011 yılları arasında imatinib ile tedavi edilen 72 Ph pozitif KML hastası, yanıt oranları ve klinik ve demografik özellikleri açısından geriye dönük olarak değerlendirildi. Bulgular: 72 hasta değerlendirildi. Hastaların %80'inde (58) tedavinin 3. ayında tam hematolojik yanıt saptandı. 30 hasta sitogenetik yanıt açısından incelendi ve %80'i 12 ay sonrasına tam sitogenetik yanıttaydı. 18. ayda molekül yanıtı açısından değerlendirilen 55 hastanın 33'ü (%60'ı) moleküler yanıtlıydı. Ancak 12 hasta ikinci kuşak tirozin kinaz inhibitörleri (TKI'ler) (%16.6) kullandı. Yaklaşık 4,2 yıllık takipten sonra hastaların %60'ında tam sitogenetik yanıt veya molekül yanıtı vardı. Sonuç: İkinci kuşak TKİ'ler döneminde imatinib, KML'nin birinci basamak tedavisi olarak halen kullanılmaktadır. Rehberlere göre merkezimizin sonuçları daha önce bildirilen çalışmalarla benzerlik göstermektedir

Anahtar Kelimeler: Chronic Myeloid Leucemia, Hematologic Response, Cytogenetic Response, Moleculer Response, İmatinib

A Retrospective Analysis of Chronic Myeloid Leukemia Patients Treated With Imatinib Who Were Diagnosed Between Years 2003-2011 At Division of Hematology of Ege University in Terms of Response Rates and Clinical and Demographical Features

Abstract

Purpose: Starting in early 2000s, by the use of imatinib for the treatment of chronic myeloid leucemia (CML) patients, a very important improvement has become in the area of CML treatment. This study shows the response rates of patients treated with imatinib at department of hemaology in Ege University. Material and Method : 72 Ph positive CML patients who were treated with imatinib between the years 2003 and 2011 have been evaluated retropectively interms of their response rates and clinical and demographic features. Results: 72 patients were evaluated. 80 % (58) of them achieved complete

hematologic response at 3th month of theraphy. 30 patients were examined for cytogenetic response and 80 % of them had complete cytogenetic response after 12 months. 33(60%) out of 55 patients had a moleculer response at 18th month. However 4 patients had a progress to accelerated or blastic phase. 12 patients used second generation tyrosine kinase inhibitors(TKIs) (%16.6). After nearly 4.2 years follow up 60% of patients had complete cytogenetic response or moleculer response. Conclusion: In the era of second generation TKIs imatinib is stil being used as first line treatment of CML. Based on guidelines the results of our center is similar with the studies reported before.

Keywords: Chronic Myeloid Leucemia, Hematologic Response, Cytogenetic Response, Moleculer Response, Imatinib

Presentation ID / Sunum No= 480

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6771-6669

Oktanoik Asit'in Evre 4 Beyin Tümörleri Üzerine Etkileri: İn Vitro Çalışma

Araştırmacı İbrahim Gecili[1], Dr. Meriç Adil Altınöz[2], Prof. Dr. Ahmet Hacımüftüoğlu[1]

[1]Atatürk Üniversitesi
[2]Acıbadem Üniversitesi
**Corresponding author: Araştırmacı İbrahim Gecili*

Özet

Oktanoik asit (OA) orta zincirli (8 karbonlu) monokarboksilik doymuş yağ asitidir. Oktanoik asit, yüksek dereceli glial tümörler (HGG) ile ilişkili nöbetlerin tedavisinde kullanılan antiepileptik ilaçlardan birisi olan valproik asitin düz zincirli izomeridir. Epidemiyolojik gözlemlere göre evre 4 beyin tümörü diğer adıyla glioblastoma multiforme (GBM) hastalarında sağkalımı artırabileceği bildirilmiştir. Evre 4 beyin tümörü ölüm oranı en yüksek ve en agresif primer beyin tümörü olup tedavisi neredeyse mümkün olmayan bir hastalıktır. Cerrahi müdahale, kemoterapi, adjuvan kemoterapi gibi tedavi yöntemleri kullanılsa da hastalarda sağkalım süresi pek uzatılamamıştır (12-14 ay). Evre 4 beyin tümörünün tedavi edilmesindeki zorluklar tümörün yapısındaki karmaşıklıktan ve ilaç direncini oluşturan birçok mekanizmaya dayanmaktadır. Yenilikçi ve radikal tedavi yaklaşımlarının benimsenmesi gerekmektedir. Amaç: Yaptığımız bu çalışmanın amacı evre 4 beyin tümörü tedavisinde kullanılabilecek yeni farmasötik ajan keşfetmektir. Materyal ve Metot: Çalışmalar Atatürk Üniversitesi Tıbbi Farmakoloji Bölümü Hücre Kültürü Laboratuvarında gerçekleştirilmiştir. İki farklı plakada bulunan T98 insan kanser hücrelerine oktanoik asit 500, 1000, 2000 ve 4000 µM uygulandı. Birinci plaka 24 saat, ikinci plaka 96 saat inkübasyona bırakıldı. Ardından hücre canlılık düzeyleri MTT analiz yöntemi ile değerlendirilmiştir. 24. saatte hücre canlılık düzeyleri sırasıyla % 84.5, % 82.7, % 82.6, % 45.6 ve 96. saatte sırasıyla %39.8, %35.7, %24.7, %21.5 çıkmıştır. Tartişma ve Sonuç: Çalışmada 2 plaka şeklinde hazırlanan T98 kanser hücre hatlarına 4 farklı dozda Kaprilik asit (KA) uygulanmıştır. MTT değerlendirmesi 24. ve 96. saatlerde yapılan oktanoik asit'in kanser hücreleri canlılıkları üzerine etkileri incelenmiştir. 96. saatte 24. saate göre daha etkili sonuçlar gözlemlenmiştir. 96. saatte OA dozu arttıkça kanser hücre canlılığını daha etkili şekilde azaltırken 24. saatte de en yüksek dozda hücre canlılığını daha da azaltmıştır. Böylelikle OA'nın kanser hücre hatlarında hücre canlılığını etkin bir şekilde azalttığı ortaya çıkarılmıştır. Sonuç olarak OA GBM'li hastalarda alternatif farmasötik bir ajan olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Oktanoik Asit, Evre 4 Beyin Tümörü, MTT

Presentation ID / Sunum No= 176

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1342-7981

Osteoporozlu ve Osteoporotik Kırıklı Hastaların Kan Serumunda Homosistein ve Osteoaktivinin Rolü

Dr. Naila Hasanova [1]

[1] *Azerbaijan Tıp Üniversitesi*

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı, osteoporozlu ve osteoporotik kırıklı hastaların kan serumunda homosistein (Hcy), osteoaktivin (GPNMB) gibi belirteçleri belirlemekti. Gereç ve yöntem: Çalışmaya 38-83 yaşları arasındaki 68 kişi dahil edildi. Hastalardan ilk ay içinde 3 kez kan örnekleri alındı ve enzime bağlı immünosorbent testi ile belirteçler belirlendi. Sonuçlar SPSS 26.0 istatistik paketinde analiz edildi. Bulgular: Osteoporozlu hastaların %90'ında, osteoporotik kırıklı hastaların %52'sinde ve osteoporotik olmayan kırıklı hastaların %100'ünde osteoaktivin düzeyinde artış gözlendi ($p > 0.05$). İyileşmenin ilk ayında Hcy kontrol grubuna kıyasla gruplarda Hcy düzeyinde azalma gözlendi ($p < 0.05$). Sonuç: Kan serumundaki Hcy ve osteoaktivin düzeyini ölçerek iyileşme sürecinde kemik metabolizmasındaki değişiklikleri izleyebiliriz. Devam eden ilaç tedavisi göz önüne alındığında, kapsamlı ve uzun süreli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Osteoporoz, Homosistein,osteoaktivin

The Role of Homocysteine and Osteoactivin in the Blood Serum of Patients With Osteoporosis and Osteoporotic Fractures

Abstract

Aim: The aim of the study is to determine markers such as homocysteine, osteoactivin in the blood serum of patients with osteoporosis and osteoporotic fractures. Materials and methods: 68 people between the ages of 38-83 were included in the study. Blood samples were taken from the patients 3 times in the first month and markers were determined by ELİSA. The results were analyzed in the SPSS 26.0 statistical package. Results: An increase in osteoactivin levels was observed in 90% of patients with osteoporosis, 52% of patients with osteoporotic fractures, and 100% of patients with non-osteoporotic fractures ($p > 0.05$). A decrease in Homocysteine levels was observed in the groups compared to the control group in the first month of recovery ($p < 0.05$) Conclusion: .We can monitor changes in bone metabolism during the healing process by measuring the level of Hcy and osteoactivin in the blood serum. Considering the ongoing drug therapy, extensive and long-term studies are needed.

Keywords: Osteoporosis, homocysteine, Osteoactivin

Presentation ID / Sunum No= 117

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0202-3252

Relationship Between Levonorgestrel-Releasing Intrauterine Device and Recurrent, Persistent, Symptomatic Ovarian Cysts: A Case Report

Uzman Dr. Özgür Özdemir[1]

[1]*SBU Antalya Training and Research Hospital, Obstetrics and Gynecology Clinic, Antalya*
**Corresponding author: Özgür Özdemir*

Abstract

Levenorgestrel-releasing intrauterine devices (LNGIUD) provide contraception, especially with local effects. vulatory cycles with follicular development are common with LNGIUD. Sometimes luteinizing hormone suppression with systemic progestagenic effect delays follicular atresia and folliculogenesis may continue. It has been reported that ovarian cysts can be seen as a side effect in approximately 7% of women using LNGIUD. 29-year-old patient with gravida 2, parity 1, ectopic pregnancy 1 and no comorbidity gave her first birth by cesarean section when she was 23 years old. She started using combined oral contraceptive (COC). He stopped taking COC after suffering from pulmonary thromboembolism and LNGIUD was inserted because he also had menorrhagia. When the patient's files were examined, it was found that ovarian cyst was diagnosed 7 times within 4 years after IUD insertion. The time between the diagnosis of each cyst was 3-8 months, and the mean diameters ranged from 6.7 cm to 8.3 cm. All cysts were persistent for at least 3 months, causing severe pain, and not regressing without intervention. While 6 of the cysts were in the left ovary, 1 of them was in the right ovary. Because of these cysts, the patient was treated by different doctors such as 4 times cystectomy, 2 times cyst aspiration, 1 time cyst aspiration followed by methotrexate administration to the cyst pouch. All pathological evaluations performed after cystectomy indicated benign causes. COC could not be started because of a previous history of pulmonary thromboembolism. When LNGIUD was recommended to be removed, the patient refused because of the fear of recurrence of menorrhagia. After taking the patient's detailed history,LNGIUD was considered as a possible risk factor for the recurrence of ovarian cysts and was removed. The patient had no admission due to ovarian cyst for 2 years after LNGIUD removal.

Keywords: Levonorgestrel, Intrauterine Device, Ovarian Cyst

Presentation ID / Sunum No= 169

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7668-796X

Yeni Sentez Edilen 1-(7-Etoksi-1-Benzofuran-2-İl)-5-(4-Hidroksi-3-Metoksifenil)penta-2,4-Dien-1-On Maddesinin İnsan Akciğer ve Kolon Kanseri Hücrelerindeki Anti-Kanser Aktivitesinin Araştırılması

Gonca Tuna[1], Öğr. Gör. Dr Elif Ertürk[1], Doç. Dr. Demet Coşkun[2], Prof. Dr. Ferda Arı[1]

[1]Bursa Uludağ Üniversitesi
[2]Fırat Üniversitesi
**Corresponding author: Elif ERTÜRK*

Özet

Flavonoid ailesinin bir üyesi olan kalkonlar, antikanser etkiye sahip olduğu bilinen doğal bileşiklerdir. Kalkon ve sentetik türevleri, günümüzde kanser çalışmalarda yoğun olarak araştırılmaya devam etmektedir. Bu çalışmada, Claisen-Schmidt reaksiyonu ile sentezlenen yeni bir Kalkon türevi bileşiğin 1-(7-etoksi-1-benzofuran-2-il)-5-(4-hidroksi-3-metoksifenil)penta-2,4-dien-1-on insan akciğer (A549, H1299) ve kolon kanseri (HCT116, HT29) hücrelerinde antikanser aktivitesinin araştırılması amaçlandı. Kalkon bileşiğinin hücre canlılığına etkisi SRB testi ile değerlendirildi ve kemoterapi ilacı olarak kullanılan 5-FU ile kombinasyon çalışması yapıldı. Hücre ölümü modu, Hoechst 33342, Annexin-V-FITC ve Propidium iodide (PI) üçlü boyama ile floresan görüntüleme yöntemiyle belirlendi. Kalkon bileşiğinin IC50 değerleri A549, H1299, HCT116, HT29 için sırasıyla 2.85, 1.46, 0.59, 0.35 uM olarak bulundu. Floresan görüntüleme sonucunda, Annexin-V-FITC (yeşil) ile pozitif boyamaya ek olarak hücrelerde piknotik çekirdekler ve kromatin yoğunlaşması gözlendi. Sonuçlar, yeni sentezlenen Kalkon türevi bileşiğin kanser hücreleri üzerinde önemli bir sitotoksik etkiye sahip olduğunu ve apoptozu indüklediğini gösterdi. Çalışmamız, Bursa Uludağ Üniversitesi Bilimsel Araştırma Koordinasyon Birimi tarafından desteklenmiştir (Proje No: FHIZ-2021-457).

Anahtar Kelimeler: Kalkonlar, Kanser Hücreleri, Sitotoksisite, Apoptoz

Investigation of Anti-Cancer Activity of Newly Synthesized 1-(7-Ethoxy-1-Benzofuran-2-Yl)-5-(4-Hydroxy-3-Methoxyphenyl)penta-2,4-Dien-1-One in Human Lung and Colon Cancer Cells

Abstract

A member of the flavonoid family, chalcones are natural compounds known to have anticancer effects. Chalcone and its synthetic derivatives continue to be intensively investigated in cancer studies today. In this study, it was aimed to investigate the anticancer activity of a new Chalcone derivative compound (1-(7-etoksi-1-benzofuran-2-il)-5-(4-hidroksi-3-metoksifenil)penta-2,4-dien-1-on), synthesized by the Claisen-Schmidt reaction, in human lung (A549, H1299) and colon cancer (HCT116, HT29) cells. The effect of chalcone compound on cell viability was evaluated with the SRB test and a

combination study was performed with 5-FU, which is used as a chemotherapy drug. Cell death mode was determined by fluorescence imaging with Hoechst 33342, Annexin-V-FITC and Propidium iodide (PI) triple staining. The IC50 values of chalcone compound were found as 2.85, 1.46, 0.59, 0.35 µM for A549, H1299, HCT116, HT29, respectively. As a result of fluorescence imaging, pycnotic nuclei and chromatin condensation were observed in the cells in addition to positive staining with Annexin-V-FITC (green). The results showed that the newly synthesized Chalcone derivative compound had a significant cytotoxic effect on cancer cells and induced apoptosis. Our study was supported by Bursa Uludağ University Scientific Research Coordination Unit (Project No: FHIZ-2021-457).

Keywords: Chalcones, Cancer Cells, Cytotoxicity, Apoptosis

Presentation ID / Sunum No= 254

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2586-5954

Yenidoğan Dönemi Hastalıklarında Kan Basıncı Değerlerinin Belirlenmesi

Uzman Dr. Oktay Perk[1], Doç. Dr. Fatma Nur Çakmak[2], Prof. Dr. Didem Aliefendioğlu[3]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
[2]Ankara Dışkapı Çocuk Hastanesi
[3]Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: oktay perk*

Özet

Konusu: Yenidoğan yoğun bakım ünitesinde yatan hastaların kan basıncının değerlendirilmesi Amaç: Bu çalışmada, yenidoğan yoğun bakım ünitesinde farklı tanılarla izlenen bebeklerin kan basınçlarının sağlıklı bebeklerle karşılaştırılması, doğum şekli, gebelik yaşı, kilo, cinsiyet ve postnatal yaşa göre değerlendirilmesi ve hipertansiyon sıklığının belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Bu prospektif, gözlemsel, kohort bir çalışmada, Ankara Dışkapı Çocuk Hastanesi Yenidoğan Servisinde 1 yıl süreyle izlenen 465 bebeğin kan basıncı değerleri değerlendirildi. Kan basıncı değerlerinin cinsiyet, postnatal yaş, doğum şekli, doğum ağırlığı, annedeki hipertansiyon ve diyabet öyküsü gibi parametreler ile ilişkisi değerlendirildi. Değişik tanı gruplarındaki (respiratuar distres sendromu (RDS), neonatal pnömoni, sepsis, indirek hiperbilirubinemili (İHB)) hasta bebekler, gestasyonel yaşları dikkate alınarak kontrol grubuyla sistolik, diastolik, nabız ve ortalama arteriyel kan basınçları (OAKB) açısından karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmamıza 465 yenidoğan bebek dahil edildi. Bunlardan 217'si kız idi (%46,7). Doğum ağırlığı ve gebelik yaşı arttıkça kan basıncının da paralel olarak arttığı görüldü ($p<0,05$). Term ve preterm sepsis, RDS, neonatal pnömoni tanısı olan bebeklerin kontrol grubuna göre sistolik kan basınçları düşük ($p<0,05$), diastolik kan basınçları ise yüksek bulundu ($p<0,05$). Altı bebekte hipertansiyon saptandı (%1,3). Bu bebeklerin tanıları bilateral renal displazi (n=1), akut böbrek yetmezliği (dehidratasyona bağlı) (n=1), hipoksik iskemik ensefolopatiye bağlı böbrek yetmezliği (n=1), aort koarktasyonu (n=1), konjenital adrenal hiperplazi (tuz kaybettiren form) (n=1) ve pnömotoraks (n=1) idi. Sonuç: Yenidoğan yoğun bakım ünitesinde yatan hastaların takip ve tedavisinde tansiyon ölçümü son derece önemlidir. Kan basıncı ölçümü tanı koydurucudur. Bu yüzden ölçüm dikkatli yapılmalıdır. Direkt ölçüm standart olsa da noninvaziv metotlar klinik olarak daha kullanışlıdır.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Kan Basıncı, Yenidoğan Yoğun Bakım, Hipertansiyon.

Determination of Blood Pressure in Newborn Diseases

Abstract

Subject: Evaluation of blood pressure of patients hospitalized in the neonatal intensive care unit. Objective: In this study, we aimed to compare the blood pressures of babies followed up with different diagnoses in the neonatal intensive care unit with healthy babies, to evaluate them according to delivery

type, gestational age, weight, gender and postnatal age, and to determine the frequency of hypertension. Method: A prospective, observational and cohort study was conducted on blood pressures of 465 infants for a year in Ankara Pediatrics Training Hospital Neonatal Service. The relationship between blood pressure values and parameters such as gender, postnatal age, type of delivery, birth weight, maternal hypertension and diabetes history were evaluated. Ill babies in different diagnosis groups (respiratory distress syndrome(RDS), neonatal pneumonia, sepsis, indirect hyperbilirubinemia (İHB)) were compared with the control group in terms of systolic, diastolic, arterial pulse and mean blood pressures, taking into account their gestational age. Results: A total of 465 newborns, of whom 217 (46.7%) were female, were included in our study. It was observed that blood pressure increased in parallel with increasing birth weight and gestational age ($p < 0.05$). Compared to the control group, infants diagnosed with early and late neonatal sepsis, RDS and neonatal pneumonia had lower systolic blood pressures ($p<0.05$) and higher diastolic blood pressures ($p<0.05$). Hypertension was found in six infants (1.3%). The diagnoses of these babies were as follows; Bilateral Renal Dysplasia (n=1), Acute Prerenal Kidney Failure (Due to Dehydration) (n=1), Hypoxic Ischemic Encephalopathy and Intrinsic Renal Kidney Failure (n=1), Aortic Coarctation (n=1), Congenital Adrenal Hyperplasia (salt-losing form) (n=1) and Pneumothorax (n=1). Conclusion: Blood pressure measurement is extremely important in the follow-up and treatment of patients hospitalized in the neonatal intensive care unit. Blood pressure measurement is diagnostic. Although direct measurement is standard, noninvasive methods are more clinically useful.

Keywords: Neonatal, Blood Pressure, Neonatal Intensive Care, Hypertension.

Presentation ID / Sunum No= 104

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3305-6284

Yoğun Bakım Hastalarının Kültürlerinde Mikroorganizmaların Üreme Oranlarına Pandeminin Etkisi

Uzman Dr. Özlem Aytaç [1]

[1]*Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi*

Özet

Çalışmamızda, hastanemiz yoğun bakım ünitelerinde pandemi öncesi ve pandemi sırasında hastaların kan kültürleri, balgam kültürü, derin trakeal aspirat kültürü ve idrar kültürlerinde üreyen mikroorganizmaların karşılaştırılması ve iki dönem arasında mikroorganizmaların dağılımında herhangi bir farklılık olup olmadığının belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla 1 Mart 2019 – 29 Şubat 2020 tarihleri pandemi öncesi (PÖ) ve 1 Mart 2020 - 1 Mart 2021 pandemi döneminde(PD) yoğun bakım ünitelerinden (YBÜ) laboratuvarımıza gönderilen kan kültürü, balgam kültürü, derin trakeal aspirat kültürü ve idrar kültürü örneklerinin sonuçları retrospektif olarak incelenmiştir. Elde ettiğimiz sonuçlara göre göre Candida spp. üreme oranları idrar kültürlerinde %17,2'den %42,5'e, balgam kültürlerinde %11,1'den %34,8'e, kan kültürlerinde %4,4'den %10,5'e, trakeal aspirat kültürlerinde %5'den %17,4'e anlamlı olarak yükselmiştir ($p<0.05$). Sonuç olarak Candida enfeksiyonları için erken teşhis ve izleme, şiddetli COVID-19 fungal ko-enfeksiyonu olan hastalarda COVID-19'dan ölümleri azaltmada önemli rol oynayacaktır

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Yoğun Bakım Ünitesi, Kültür

The Effect of the Pandemic On the Growth Rates of Microorganisms in the Cultures of Intensive Care Patients

Abstract

The aim of this study was to compare the microorganisms grown in blood cultures, sputum culture, deep tracheal aspirate culture and urine culture of mıcroorganısm of patients in intensive care units of our hospital before and during the pandemic, and to determine whether there was any difference in the distribution of microorganisms between the two periods. The results of the blood culture, sputum culture, deep tracheal aspirate culture and urine culture samples delivered to our laboratory from intensive care units before pandemic (March 01, 2019 and February 29, 2020) and during pandemic (March 1, 2020-March 01, 2021) were analyzed retrospectively.

According to the results we obtained, Candida spp. reproduction rates from 17.2% to 42.5% in urine cultures,from 11.1% to 34.8% in sputum cultures, from 4.4% to 10.5% in blood cultures, from 5% to 17.4% in tracheal aspirate cultures significantly increased ($p<0.05$).As a result, early detection and surveillance for Candida infections would be critical in reducing COVID-19 deaths in cases of fungal co-infection in COVID-19 patients.

Keywords: COVID-19, Intensive Care Unit, Culture.

Presentation ID / Sunum No= 367

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7512-6853

15 Yıllık Tedaviden Sonra Epitelioid Osteoblastomun Malign Transformasyonu

Uzman Dr. Fikret Berkan Anarat[1]

[1]*T.C. Sağlık Bakanlığı Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi*

Özet

Osteoblastom nadir görülen iyi huylu bir tümör olmasına rağmen agresif davranış ve malign transformasyon meydana gelebilir. Burada, rezeksiyon ve biyolojik rekonstrüksiyon ile tedavi edilen tekrarlayan epiteloid osteoblastomun malign transformasyonu olgusunu sunuyoruz. 35 yaşında kadın hasta, tibia distalinde patolojik kırığı ile Acil Servise getirildi. Biyopsi epiteloid osteoblastom olduğunu gösterdi. Özgeçmişinde 2004 yılında başka bir hastanede epiteloid osteoblastom tanısıyla tibianın aynı bölgesine küretaj ve grefonaj yapılmıştı. Belirsiz sınırlar ile patolojik kırık ve rekürrens, malign transformasyondan şüphelenmemize neden oldu, bu nedenle geniş rezeksiyonu takiben vaskülarize fibula grefti ile rekonstrüksiyonu yapıldı. Patoloji değerlendirmesi ile kitlenin osteosarkoma malign dönüşümü saptandı. Osteoblastomun osteosarkoma dönüşümü nadirdir. Ancak agresif radyolojik ve klinik bulgular, tedavi stratejisine karar verirken cerrahlar için şüphe uyandırmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Rekürren Osteoblastom, Malign Transformasyon, Osteoblastoma-Like Osteosarkom

Malign Transformation of Epitheloid Osteoblastoma After 15-Years of Treatment

Abstract

Although osteoblastoma is a rare benign tumor, aggressive behavior and malignant transformation may occur. We herein report a case of malignant transformation of a recurrent epitheloid osteoblastoma that was treated with resection and biological reconstruction. A 35-year-old woman was presented to Emergency Department with a sustained pathological fracture of distal tibia. Biopsy revealed epitheloid osteoblastoma. Regards to her past medical history, she had undergone biopsy following by curettage and grafting of same region of tibia with diagnosis of epitheloid osteoblastoma in 2004 at another hospital. Unclear margins with pathological fracture and recurrency lead us to suspect malignant transformation, so clear margin resection following vascularized fibula reconstruction was performed. After pathological evaluation, specimen revealed malignant transformation of the mass to osteosarcoma.

Conversion of osteoblastoma to osteosarcoma is uncommon. However aggressive radiological and clinical findings should raise suspicion for surgeons while making decision of treatment strategy.

Keywords: Recurrent Osteoblastoma, Malignant Transformation, Osteoblastoma-Like Osteosarcoma

Presentation ID / Sunum No= 113

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-73444508

2 Cm'den Büyük Böbrek Taşlarının Tedavisinde Retograd İntrarenal Cerrahi Güvenilir Bir Yöntem Midir?

Dr. Hasan Sulhan[1]

[1]*Adıyaman Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi üroloji Kliniği*

Özet

Amaç: Son yıllarda teknolojideki ilerlemelere paralel olarak geliştirilen holmium laser ve fleksbl üreterorenoskopların etkin ve güvenilir kullanımı sayesinde retograd intrarenal cerrahi (RIRC) böbrek taşı tedavisinde önemli bir tedavi seçeneğidir. Kılavuzlara bakıldığında 2 cm'den büyük böbrek taşlarının tedavisinde ilk tedavi seçeneği perkütan nefrolitotomidir (PNL). PNL' de yüksek başarı oranları sağlanmasına rağmen komplikasyonlar da sık olarak görülebilmektedir. Çalışmamızda böbrekte 2cm'den büyük taşı olan hastaların tedavisinde uygulanan RIRC ve PNL yöntemlerinin etkinlik ve güvenilirliklerini karşılaştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: 2018-2021 yılları arasında 2cm'den büyük böbrek pelvis taşı olan hastaların verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Çalışmaya RIRC (grup 1) uygulanan 21 hasta ve PNL (grup 2) yapılan 18 hasta dahil edildi. Her iki grupta taş özellikleri, floroskopi ve operasyon süresi, taşsızlık oranları ve postoperatif komplikasyonlar karşılaştırıldı. Bulgular: Her iki grup yaş, cinsiyet, taş boyutu, lateralitesi ve yeri ile ameliyat süreleri bakımından benzerdi. Ortalama floroskopi süresi grup 2'de daha yüksekti ($p < 0,05$). Taşsızlık oranları açısından her iki grup benzerdi (sırasıyla % 89.2 ve % 87.6, $p = 0,689$). Hemoglobin düzeyindeki düşüş grup 2'de grup 1'e göre anlamlı derecede yüksekti ($p = 0,001$). Gruplar arasında postoperatif komplikasyonlar açısından istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p = 0,356$). Ortalama hastanede kalış süresi grup 1'de 28,42 ± 6,23 saat, grup 2'de 48,51 ± 7,52 saat idi ($p = 0,001$). Sonuç: Kılavuzlara bakıldığında 2 cm ve üzeri böbrek taşlarında PNL, önerilen ilk tedavi seçeneğidir. Bununla birlikte lazer ve endoürolojik aletlerin son yıllarda artan teknolojik özelliklerinden dolayı RIRC, anestezi riski yüksek olan, kanama bozukluğu olan ve PNL için anatomik olarak uygun olmayan hastalara uygulanabilecek alternatif bir tedavi yöntemidir. Bu yöntem ayrıca floroskopi süresinin azaltılarak radyasyona maruz kalma süresini azaltmak için önerilebilecek güvenilir bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Taşı, Retrograd İntrarenal Cerrahi, Perkütan Nefrolitotomi

Presentation ID / Sunum No= 85

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 0039 0438

35 Yılda Değişen Keratoplasti Endikasyonları ve Sonuçları

Uzman Dr. Arif Ülkü Yener[1], Öğr. Gör. Dr Tugay Akmut[2]

[1]Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
[2]Hamidiye Şişli Etfal Hastanesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Arif Ülkü Yener*

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı 35 sene önceki kornea nakli endikasyonları ve sonuçlarının değişen günümüz endikasyon ve sonuçlarıyla karşılaştırılması ve olguların ameliyat esnasındaki ve sonrasındaki komplikasyonlarının değerlendirilmesiydi. Gereç ve Yöntemler: 1982-1986 yılları arasında penetran keratoplasti yapılan 23 hasta endikasyonlar, vizyondaki değişiklik ve komplikasyonlar açısından değerlendirildi. Bulgular: 23 hastaya yapılan 25 penetran keratoplasti endikasyonları sırasıyla 12 gözde (%48) vaskülerize lökom, üç gözde (%12) lökom, üç gözde (%12) keratokonus, üç gözde (%12) korneal distrofi, üç gözde (%12) korneal kesi, vernal konjuktivit ve korneal ülser gibi diğer nedenler, bir gözde (%4) ise greft reddi idi. Bilateral korneal distrofisi olan bir hastanın iki gözüne de keratoplasti yapıldı. Bir olguda ise greft reddi nedeni ile kornea nakli iki kez uygulandı. Toplam 25 penetran keratoplastinin 22'si (%88) optik, 3'ü (%12) tektonik/terapotik amaçla yapıldı. Altı ay içinde yapılan kontrollerde dokuz gözde (%36) görmede iki sıra ve üstü artış sağlandı, 15 gözde (%60) görme değişmedi, bir gözde (%4) azaldı. Sekiz gözde (%32) greft bulandı. Tartışma: Postoperatif maksimum 6 aylık takipte greft yetmezliği oranı %32 idi. Görme keskinliği %36 arttı. Bu rakamlar kliniğimizde yapılan keratoplasti ameliyatlarında başarı oranının çok düşük olduğunu göstermektedir. Bunun ana nedeni endikasyonlarda seçici davranılmaması ve olguların yarısının vaskülerize lökomlu hastalardan oluşmasıydı. 1986 yılında keratokonus, lökom ve korneal distrofi bizim vakalarımızda ve dünyada keratoplastinin en sık görülen nedenlerini oluştururken, bugün greft yetmezliği, psödofakik büllöz keratopati ve Fuchs' distrofi ilk sıraları almıştır.

Anahtar Kelimeler: Penetran Keratoplasti, Greft Yetmezliği, Greft Reddi, Endotelyal Keratoplasti

Keratoplasty Indications and Outcomes Changing in 35 Years

Abstract

Objective:. The aim of this article was to compare indications and results of corneal transplantation of 35 years ago with the changing indications and outcomes of today and to evaluate intraoperative and postoperative complications of our cases. Material and Methods: Twenty-three patients undergoing penetrating keratoplasty between 1982 and 1986 were evaluated for indications, visual changes and postoperative complications. Results: Indications for 25 penetrating keratoplasty performed in 23

patients were vascularized leucoma in 12 eyes (48%), leucoma in 3 eyes (12%), keratoconus in 3 eyes (12%), corneal dystrophy in 3 eyes (12%) and various disorders such as corneal perforation, vernal conjunctivitis and corneal ulcer in 3 eyes (12%) and graft rejection in one eye (4%). Both eyes of a patient with bilateral corneal dystrophy underwent penetrating keratoplasty. Corneal transplantation was performed twice in a patient due to graft rejection. Of 25 penetrating keratoplasties, 22 (88%) were performed for optical and 3 (12%) for tectonic/therapeutic reasons. For 6-month follow-up period, the level of visual acuity increased 2 lines or more in 9 eyes (36%), did not change in 15 eyes (60%) and decreased in 1 eye (4%). Graft became hazy in 8 eyes (32%). Conclusions: At a maximum postoperative 6-month follow-up, graft failure rate was 32%. Visual acuity increased by 36%. These figures indicate that the success rate of penetrating keratoplasty performed in our clinic was very low. The main reason for this was that not to be selective in indications and half of the cases consisted of patients with vascularized leucoma. In 1986, while keratoconus, leucoma and corneal dystrophy were the most common causes of keratoplasty in our cases and the world, graft failure, pseudophakic bullous keratopathy and Fuchs' dystrophy are the most common indications of today.

Keywords: Penetrating Keratoplasty, Graft Failure, Graft Rejection, Endothelial Keratoplasty

Presentation ID / Sunum No= 357

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2872-3361

80 Yaş Üstü Hastalarda Koroner Arter Bypass Cerrahisi Erken Dönem Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Hasan Reyhanoğlu[1]

[1]*Tınaztepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tınaztepe Hastanesi, Kalp ve Damar Cerrahisi Kliniği*

Özet

AMAÇ: Dünyada ortalama yaşam süresinin uzamasına paraler olarak ileri yaş hasta grubunda kalp cerrahisi daha yüksek oranda yapılmaktadır. Biz de bu çalışmada cerrahi riski genç popülasyona oranla daha yüksek olan 80 yaş üzeri hastalarda koroner arter bypass cerrahisinin erken dönem sonuçlarını değerlendirdik. YÖNTEM: Ocak 2010-Kasım 2021 tarihleri arasında koroner arter bypass cerrahisi yapılan toplam 51 hasta retrospektif olarak tarandı. Hastaların preoperatif, intraoperatif, postoperatif verileri değerlendirildi. BULGULAR: Hastalarda ortalama yaş 82.4±3.3; 32 hasta erkek, 19 hasta kadın idi. Preoperatif demografik özelliklerde hipertansiyon (%62.7), diabetes mellitus (%29.4), hiperlipidemi (%52.9), sigara kullanımı (%31.3) en sık rastlanılan predispozan faktörler olarak saptandı. Peroperatif ortalama CPB süresi 71.7±25.5 dk; X-clamp süresi 47±20.8 dk idi. Yoğun bakım kalış süresi ortalama 34.8±20.9 saat; hastane kalış süresi 7.3±2.5 gün olarak bulundu. Postoperatif hastane izleminde atrial fibrilasyon (%27.4) en sık rastlanılan komplikasyon olarak karşımıza çıktı. 2 hastada nörolojik defisit, 8 hastada geçici hemodiyaliz gerektiren renal yetmezlik, 2 hasta postoperatif erken dönemde kanama nedeniyle cerrahi revizyon, 2 hastada ise solunum yetmezliği nedeni ile uzamış solunum desteği ihtiyacı oldu. Hastalarda total morbidite %41.1, hastane mortalitesi %9.8 (5 hasta) olarak gerçekleşti. SONUÇ: İleri yaş hasta grubunda koroner arter bypass cerrahisinin taşıdığı yüksek risk nedeni ile gerek hastalar gerekse biz cerrahlar çoğunlukla isteksiz davranmaktayız. Fakat semptomatik hastalarda bazen cerrahi girişim kaçınılmaz olmaktadır. Gerek bizim çalışmamızdaki veriler gerekse son 20 yılda yapılan benzeri yayınlar göz önüne alındığında 80 yaş üzeri seçilmiş hastalarda koroner bypass cerrahisinin yapılması gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Bypass Cerrahisi, İleri Yaş, Mortalite, Morbidite

Early Period Outcomes of Coronary Artery Bypass Surgery in Patients Over 80 Years of Age

Abstract

OBJECTIVE: Cardiac surgery is performed at a higher rate in the older age group of patients due to the increase in the average life expectancy in the world. In this study, we evaluated the early outcomes of coronary artery bypass surgery in patients over the age of 80 who had a higher surgical risk compared to the younger population. METHOD: A total of 51 patients who underwent coronary artery bypass

surgery between January 2010 and November 2021 were retrospectively screened. Preoperative, intraoperative and early postoperative data of the patients were evaluated. FINDINGS: The mean age of the patients was 82.4±3.3; 32 patients were male and 19 patients were female. Hypertension (62.7%), diabetes mellitus (29.4%), hyperlipidemia (52.9%) and smoking (31.3%) were identified as the most common predisposing factors in preoperative demographic characteristics. The mean preoperative CPB duration was 71.7±25.5 minutes, and the X-clamp duration was 47±20.8 min. The mean duration of stay in the intensive care unit was 34.8±20.9 hours, and the hospital stay was 7.3±2.5 days. Atrial fibrillation (27.4%) was the most common complication in postoperative hospital monitoring. 2 patients had a neurological deficit, 8 patients had a renal failure which requires temporary hemodialysis, 2 patients needed surgical revision due to bleeding in the post-operative early period, and 2 patients needed prolonged respiratory support. Total morbidity in patients was 41.1%, and the hospital mortality was 9.8% (5 patients). CONCLUSION: Both patients and surgeons, are mostly reluctant due to the high risk of coronary artery bypass surgery in the elderly patient group. However, surgical intervention is sometimes inevitable in symptomatic patients. Considering both the data in our study and similar publications in the last 20 years, we think that coronary bypass surgery should be performed in selected patients over the age of 80.

Keywords: Coronary Artery Bypass Surgery, Advanced Age, Mortality, Morbidity

Presentation ID / Sunum No= 290

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9232-2220

AAA Hastalarında Sonografik Çalışma: Amiloidozisin İndirekt Göstergesi Olarak Organ Boyutu İle Genotip İlişkisinin Değerlendirimi

Dr. Öğretim Üyesi Mine Urfalı[1], Dr. Öğretim Üyesi Furkan Ertürk Urfalı[1]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi

**Corresponding author: Furkan Ertürk URFALI*

Özet

Amaç: Ailevi Akdeniz Ateşi ile ilişkili en önemli komplikasyonlardan biri amiloidozisdir. Amiolidoz birikimi sıklıkla böbrekte olmakla birlikte endokrin ve tükrük bezlerinde de olabilmektedir. Hastalıktan sorumlu olan MEFV geni, 16. kromozomun kısa kolunda yer alır. En sık görülen MEFV gen mutasyonları, M694V, M680I, M694l V726A ve E148Q'dur. M694V mutasyonunda daha yüksek, V726A mutasyonunda daha düşük amiloidozis gelişme riskinin olduğu bilinmektedir. Çalışmamızda amiloidoz birikiminin bir indirekt göstergesi olarak organ boyutları ile genetik mutasyon arasındaki ilişkiyi değerlendirdik.

Metod: Çalışmaya böbrek ve tiroid fonksiyon testleri normal olup ailevi akdeniz ateşi gen mutasyonu olan 30 hasta ve 25 sağlıklı kişi kontrol grubu olarak dahil edildi. Hastaların yaşları, cinsiyetleri, genetik mutasyonları, ilaç dirençleri, tanıdan itibaren hastalık yılı kaydedildi. Çalışmamıza, genetik mutasyona göre homozigot M694V mutasyonu olanlar, herhangi iki mutasyonu olanlar (compound heterozigot), herhangi bir mutasyonu heterozigot olan taşıyan, V726A mutasyonu olanlar ile mutasyonu olmayan kontrol grubu olarak 5 gruba ayrıldı. Böbrek boyutları, parankim kalınlıkları, tükrük bezi ve tiroid gland boyutları aynı radyolog tarafından aynı USG cihazı ile (Siemens acuson s2000) ölçüldü. İstatistik analizleri SPSS 21.0 yazılım programı kullanılarak yapıldı. Veriler Mann-Whitney U testi ile analiz edildi. 0.05 veya daha düşük p değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Yaş, cinsiyet, ilaç direnci ve hastalık süresi ile organ boyutları arasında anlamlı ilişki saptanmadı. Böbrek boyutları homozigot M694V mutasyonu olan grupta anlamlı daha yüksek bulundu ($p<0.001$). Böbrek parankim kalınlıkları homozigot M694V mutasyonu olan grup ($p<0.001$) ve kontrol grubunda ($p<0.05$) diğer gruplara göre anlamlı fark saptandı. Homozigot M694V mutasyonu olan grupta böbrek parankimleri daha kalın olarak ölçüldü. Tükrük bezi ve tiroid gland boyutlarının gruplar arasında anlamlı farklılık saptanmadı.

Sonuç: Ailevi akdeniz ateşi hastalarında hastalık süresi ve ilaç direncinden bağımsız olarak genetik mutasyon tipinin belirlenmesi böbrek ve tiroid fonksiyon testleri bozulmadan amiloidozis riskinin belirlenmesinde yardımcı olacaktır. Bu hastaların rutin taramalarında USG tetkiklerinde organ boyutu takibi faydalı olabilir. Hastalarda amilodozis riskinin belirlenmesi ve erken dönemde tanımlanmasının hasta sağlığı ve toplum yararları göz önünde bulundurulduğunda ailevi akdeniz ateşi şüphesi bulunan hastalarda genetik mutasyonun ortaya konması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ailevi Akdeniz Ateşi, Amiloidozis, M694V, Ultrason

Sonographic Study in Fmf Patients: Evaluation of the Relationship of Organ Size and Genotype As An Indirect Indicator of Amiloidosis

Abstract

Objective: One of the important complications associated with Familial Mediterranean Fever is amyloidosis. Amiolidosis accumulation is often in the kidney, but can also occur in the endocrine and salivary glands. The MEFV gene responsible for the disease is located on the short arm of chromosome 16. The most common MEFV gene mutations are M694V, M680I, M694l, V726A and E148Q. It is known that the risk of developing amyloidosis is higher in M694V mutation and lower in V726A mutation. In our study, we evaluated the relationship between organ size and genetic mutation as an indirect indicator of amyloidosis accumulation.

Methods: Thirty patients with normal kidney and thyroid function tests and familial Mediterranean fever gene mutation and 25 healthy individuals were included in the study as the control group. Patients' gender, age, genetic mutations, drug resistance, and disease year from diagnosis were recorded. In our study, those with homozygous M694V mutation, those with any two mutations (compound heterozygous), those with heterozygous carrier of any mutation, those with V726A mutation and the control group without mutation were divided into 5 groups. Kidney dimensions, parenchyma thickness, salivary gland and thyroid gland dimensions were measured by the same radiologist with the same USG device (Siemens acuson s2000). Statistical analyzes were performed using the SPSS 21.0 software program. Data were analyzed with the Mann-Whitney U test. P values of 0.05 or less were considered statistically significant.

Results: There was no significant relationship between age, gender, drug resistance, disease duration and organ size. Kidney sizes were found to be significantly higher in the group with homozygous M694V mutation ($p<0.001$). Renal parenchyma thicknesses were significantly different in the homozygous M694V mutation group ($p<0.001$) and the control group ($p<0.05$) compared to the other groups. In the group with homozygous M694V mutation, kidney parenchyma was measured as thicker. There was no significant difference between the salivary gland and thyroid gland sizes between the groups.

Conclusion: Determining the genetic mutation type in familial Mediterranean fever patients, independent of disease duration and drug resistance, will help to determine the risk of amyloidosis before kidney and thyroid function tests are impaired. Organ size follow-up in USG examinations may be useful in routine screening of these patients. Considering the patient health and social benefits of early detection of amylodosis risk in patients with suspected familial Mediterranean fever, it is very important to detect the genetic mutation.

Keywords: Familial Mediterranean Fever, Amyloidosis, M694V, Ultrasound

Presentation ID / Sunum No= 315

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6145-6130

Abdominoperineal Rezeksiyon Sonrası Gelişen Parastomal Herni

Doç. Dr. Tolga Ölmez[1], Doç. Dr. Ahmet Şeker[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Adana Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Doç. Dr. Tolga Ölmez*

Özet

Amaç: Parastomal herni kolostomi veya ileostomi yapımını takiben sık görülen bir komplikasyondur ve % 50'ye varan oranlarda görülür. Bu çalışmada rektum adenokanseri nedeniyle abdominoperineal rezeksiyon (APR) yapılan hastalarda parastomal herni gelişme insidansına bakılacaktır. Yöntem: Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Gastroenteroloji Cerrahisi Kliniğinde 2015-2019 yılları arasında rektum kanseri nedeniyle APR yapılan hastaların postoperatif ikinci yıl takiplerinde abdominal bilgisayarlı tomografi (BT) görüntüleri incelendi. Ayrıca hastaların demografik verileri, parastomal herniye bağlı yatış gereksinimi incelendi. Bulgular: BT görüntülerine ulaşılan 30 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların 60.1 yaş ortalaması vardı; 19 erkek, 11 kadın hasta mevcuttu. Vücut kitle indeksi ortalama 26.8, diabetis mellitus oranı %10'du. Elde edilen verilere göre 9 (%30) hastada parastomal herni saptandı. Parastomal herni saptanan hastaların 8'inda subkutanöz herni saptanırken, 1'inde interstisyel herni saptandı. Hastaların hiçbirinde acil yada elektif ameliyat edilmediği görülmüştür. Sonuç: Kliniğimizde saptanan parastomal herni insidansı literatürle uyumludur, bununla beraber yüksek bir orandır. Parastomal herni gibi yaşam kalitesini bozacak komplikasyonların azaltılmasına yönelik çalışmaların yapılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Rektum Kanseri, Abdominoperineal Rezeksiyon, Parastomal Herni

Presentation ID / Sunum No= 96

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5417-934X

Acil Servise Başvuran Karbonmonoksit Zehirlenmesi Vakalarının Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Süleyman Ersoy[1]

[1]Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Süleyman Ersoy*

Özet

Giriş ve Amaç: Karbonmonoksite (CO) bağlı zehirlenme Türkiye'de önemli bir halk sağlığı sorunudur. Bu çalışmada amaç hastanemiz acil servisine CO zehirlenmesi nedeniyle getirilen hastaların demografik ve klinik özelliklerinin araştırılmasıdır. Yöntem: 1.01.2018-31.12.2018 tarihleri arasında Acil Tıp Kliniğimize CO intoksikasyonu nedeniyle başvuran 61 hastanın dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların cinsiyet, yaş, başvuru ayı ve saati, hastaneye geliş şekli, uygulanan tedavi, sonuç (acilden taburculuk veya yatış, yatış süresi) ve mortalite durumu incelendi. Bulgular: Hastaların %59'u erkek, %41'i kadın idi. Yaş ortalaması 40,6±25,9 idi. En sık ocak ayında (%31,1) ve 24-08 saatleri (%41) arasında başvuru olduğu bulunmuştur. Hastaların %39,3'ü 112 tarafından acil servise getirilmiştir. Hastaların %73,8'i acilden taburcu olurken %9,8'i yoğun bakıma, %16,4 'ü ise servise yatırılmıştır. Ortalama yatış gün sayısı serviste 2,3±0,4 iken yoğun bakımda ise 3,3±1,5 idi. Hastaların sadece %3,3'üne Hiperbarik O2 (HBO) tedavisi uygulanmış ve %3,3'ü ex olmuştur. Sonuç: CO zehirlenmelerinde tanı ve tedavide gecikmenin ciddi mortalite ve morbiditeye neden olabileceği ayrıca erken HBO tedavisinin mortalite ve morbiditeyi azaltabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Hiperbarik, Karbonmonoksit

Retrospective Evaluation of Carbonmonoxide Poisoning Cases Applying to Emergency Department

Abstract

Introduction and Aim: Carbon monoxide (CO) poisoning is an important public health problem in Turkey. The aim of this study is to investigate the demographic and clinical characteristics of patients brought to the emergency department of our hospital due to CO poisoning. Method: The files of 61 patients who applied to the Emergency Medicine Clinic between 1.01.2018 and 31.12.2018 due to CO intoxication were analyzed retrospectively. The patients' gender, age, month and time of admission, type of admission to the hospital, treatment applied, outcome (emergency discharge or hospitalization, length of stay) and mortality status were examined. Results: 59% of the patients were male and 41% were female. The mean age was 40.6±25.9. It was found that the most frequent application was in January (31.1%) and between 24-08 hours (41%). %39.3 of patients were brought to emergency department by 112. While 73.8% of the patients were discharged from the emergency room, 9.8% were admitted to

intensive care and 16.4% to the service. While the mean number of hospitalization days was 2.3±0.4 in the, it was 3.3±1.5 in the intensive care unit. Only 3.3% of the patients received Hyperbaric O2 (HBO) therapy and 3.3% died. Conclusion: It should be kept in mind that delay in diagnosis and treatment in CO poisoning may cause serious mortality and morbidity, and that early HBO treatment may reduce mortality and morbidity.

Keywords: Carbonmonoxide, Emergency Department, Hyperbaric

Presentation ID / Sunum No= 250

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9657-6906

Acil Serviste Hasta Kaynaklı Radyasyondan Korunma

Uzman Dr. Nur Dizdar [1]

[1]*Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nükleer Tıp Kliniği*

Özet

Çeşitli radyoaktif maddelerin hastalıkların tedavisi amacıyla kullanılmasına Radyonüklid Tedavi adı verilir. Radyonüklid tedaviler, iyi diferansiye tiroid kanserleri ve hipertiroidi hastalarında İyot-131 (I-131) gibi radyoaktif maddeler ile yapılabilmektedir. İyi diferansiye tiroid kanserleri tedavisi mümkün olan nadir kanserlerdendir. İyi diferansiye papiller ve folliküler tip tiroid kanserleri hastanın risk durumuna göre 30-200 mCi doz aralığında I-131 ile tedavi edilmektedir. Bakiye tiroit dokusunu ortadan kaldırmak veya hastanın bilinen metastazlarının ortadan kaldırılması amacıyla kullanılmaktadır. Hastalar, oral yoldan kapsül ya da sıvı olarak radyoaktif iyot (RAI) tedavisini aldıktan sonra Nükleer Tıp kliniklerinde kurşun kaplamalı özel odalarda ortalama 2-3 gün hastanede yatması gerekmektedir. Tedavi sonrasında I-131 yarı ömrü süresince vücuttan çoğunlukla idrar yolu, bir kısmı ise tükürük, ter ve gaita gibi vücut sekresyonları ile atılabilmektedir. Ayrıca I-131'in fiziksel yarı ömrü yaklaşık 8 gündür ve gamma ve beta olmak üzere iki türlü ışıma yapmaktadır. Salınan başlıca beta partikülü enerjisi 0,61 MeV'tur ve doku içinde ortalama 0,4 mm kat eder. Görüntülemede kullanılan başlıca gama ışını ise 364 keV'tur ve hastanın 3 metre çevresindeki canlılar gama enerjisi transferi yolu ile radyasyon dozuna maruz kalmaktadır (1,2). Yarı ömrünün uzun olması ve gama enerjisinin yüksek olması çevreye yaydığı radyasyon dozunu arttırmaktadır. Avrupa Atom Enerjisi Komitesi (Euratom) kılavuzlarına dayanarak hazırlanmış olan TAEK yönetmeliğine göre hasta üzerindeki 1 m mesafeden ölçülen doz hızı <30 µSv/sa seviyesine düşünce hasta taburcu edilebilmektedir (3,4). Taburculuk öncesi ve sonrası radyasyon güvenliği açısından uyulması gereken kurallar anlatılan ve önerilerde bulunulan hastalar, genel sağlık problemleri nedeniyle izolasyon süresinde hastaneye özellikle acil servislere başvurabilmektedirler. Hastalardan kaynaklanan radyasyon maruziyetini en aza indirgemek için; daha az zaman geçirilmeli, mesafenin karesi ile ters orantılı olarak şiddeti azaldığı için mesafeli durulmalı ve mümkünse kurşun kıyafetler giyilmelidir (1). Bu nedenle acil serviste hastayla ilgilenen sağlık personelinin özellikle gebe personelin radyasyondan korunma temel prensipleri konusunda eğitimlerinin olması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Radyonüklid Tedavi; Radyoaktif İyot; Doz Hızı; Tiroit Kanseri; Radyasyon Güvenliği

Radiation Safety Principles in Radioactive Patients Admitted to the Emergency Department

Abstract

The various radioactive substances are used for the treatment of the disease in Radionuclide Treatments. It can be performed with radiopharmaceuticals such as Iodine-131 (I-131) in patients with

well-differentiated thyroid cancers and hyperthyroidism. Papillary and follicular type thyroid cancers, which are determined as well-differentiated thyroid carcinomas, are among the treatable cancer types. Both tumor types are treated with I-131 at a dose range of 30-200 mCi, depending on the patient's risk status. After total thyroidectomy, it is used both to ablate residual thyroid tissue and to eliminate potential for occult or known metastases. After receiving oral capsule or liquid I-131 treatment, patients are required to stay in lead-lined rooms in Nuclear Medicine Department for an average of 2-3 days. After treatment, it can be excreted from the body mostly through the urinary tract, and some with body secretions such as saliva, sweat and gaita during the half-life of I-131. In addition, I-131 has a half-life of 8 days and decays by beta-particle and gamma ray emission. The major beta particle energy released is 0.61 MeV and travels an average of 0.4 mm in tissue. The gamma ray with an energy of 364 keV can be used for imaging, and organisms within 3 meters of the patient are exposed to the radiation dose through gamma energy transfer (1,2). Due to its long half-life and high gamma energy, the radiation dose to the environment increases. According to Turkish Atomic Energy Authority (TAEK) regulations, which was prepared based on the European Atomic Energy Committee (Euratom) guidelines, the patient can be discharged when the dose rates measured <30 μSv/h at 1 m distance from patients with the Geiger-Müller probe (3,4). Patients, who are told about the rules to be followed in terms of radiation safety before and after discharge, may apply to the hospital, especially to the emergency services, during the isolation period due to general health problems. To reduce radiation exposure from the patients, there are 3 principals: the less time should be spent near a radiation source, proper shielding garments should be worn for to emergency services personnel; should stay away from the patient as far as possible, because dose decreases as the square of the distance from the radiation source (1). Therefore, it is necessary to train the personnel who take care of the patients in the emergency department, especially the pregnant personnel, on the basic principles of radiation protection.

Keywords: Radionuclide Therapy; Radioactive Iodine; Dose Rate; Thyroid Cancer; Radiation Safety

Presentation ID / Sunum No= 64

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7458-7209

Acil Tıp Asistanı Tarafından Yapılan Yatakbaşı Ultrasonografinin Mekanik İnce Barsak Tıkanıklığındaki Etkinliği

Uzman Dr. Orhan Eroğlu[1]

[1]*Tekirdağ İ.F.C Şehir Hastanesi*

Özet

Barsak tıkanıklığı nedeniyle acile başvuran hastalardaki sorun yeni güncel yaklaşım ve tanı yöntemlerine rağmen tanının zamanında konulamaması nedeniyle tanıyı koymak ve tedaviyi gerçekleştirmede karar vermek zordur. Etkili ve güvenilir tedavi edilebilmesi hızlı ve doğru tanıya bağlıdır. Bu durumda uygulanacak tedavi yönteminde olabilecek gecikmeler hastalarda mortalite ve morbiditeye yol açabileceği gibi gereksiz laparotomilere de sebep olabilir. Bu çalışmanın amacı acil servise başvurup mekanik ince barsak tıkanıklığı ön tanısı ile değerlendirilen hastalarda acil hekimi tarafından yapılan yatak başı ultrasonografinin etkinliğinin araştırmak, basit, ucuz, non-invaziv ve yatakbaşı yapılabilen ultrasonografinin ince barsak tıkanıklığı tanısındaki etkinliğini belirleyerek erken tanı ve tedavi ile hastaların mortalite ve morbiditesini azaltarak gereksiz laparatomilerin önüne geçmektir. İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil Tıp Kliniği'nde Mart 2009-Haziran 2010 tarihleri arasında gerçekleştirilen bu prospektif klinik çalışmada acil servise karın ağrısı, kusma, abdominal distansiyon ve gaz-gayta çıkaramama şikayetleri ile başvurup ileus ön tanısı ile değerlendirilen 97 hastaya yapılan laboratuvar ve radyolojik tetkikler ile incelenerek mekanik ince barsak tıkanıklığı ön tanısıyla değerlendirilip sonuçları istatistiksel olarak incelendi. Acil Tıp Asistan (ATA) USG'nin MİBT tanısı konusunda hesaplanan Kappa katsayısı 0.414, Batın BT'nin 0.508, ADBG'nin 0.283 olarak hesaplandı ve ATA USG ile batın BT'nin MİBT tanısındaki uyumu "ekseriyetle uyum var" ADBG'nin ise "orta derecede uyum var" olarak bulundu. Bizim çalışmamızda ADBG'nin duyarlılığı %82.86 olarak saptanıp tanıda istatiksel olarak anlamlı bulundu. ATA USG ve BT karşılaştırıldığında ise duyarlılık sırasıyla %90 ile %92.75, özgüllük ise %48.15 ile %55 olarak bulundu. İstatistiksel olarak BT ile ATA USG arasında anlamlı bir fark bulunmazken, MİBT tanısında ATA USG anlamlı olarak bulundu, yani acil serviste yatak başı USG kullanılması tanıya yardımcı bir test olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: İnce Barsak Tıkanıklığı, Ultrasonografi

Effectiveness of Bedbase Ultrasonography by Emergency Medicine Assistant On Mechanical Bowel Obstruction

Abstract

It has still been hard to make decisions regarding treatment modalities of small bowel obstructions depending on delayed diagnosis although current approaches and treatment methods concerning bowel obstructions in patients presenting ER are present. It's efficient and safe treatment depends primarily on

immediate and accurate diagnosis. Possible delays regarding treatment methods in this concept may cause mortality and morbidity in addition to useless laparotomies. The aim of this study is to survey the efficacy of bed-side USG applied by emergency physicians in patients presenting with mechanical small bowel obstruction and to prevent useless laparotomies by lowering mortality and morbidity in result of early diagnosis & treatment by disclosing efficacy of cheap, simple and non-invasive bedside USG on diagnosing small bowel obstruction. In this prospective study conducted in Izmır Ataturk Hospital of Research & Training Emergency Medicine Department between March 2009 and June 2010; 97 patients with diagnosis of ileus were assessed in terms of mechanical small bowel obstruction regarding their laboratory and radiological analysis, and the results were analysed statistically. Kappa coefficient of ATA USG on MSBO was calculated by 0.414, while it was found as 0.508 and 0.283 for abdominal CT and plain abdominal x-ray, respectively. Consistency of ATA USG and abdominal CT with MSBO was detected as “largely consistent” while that of plain abdominal x-ray was “moderate consistency”. In our study, sensitivity of plain x-ray was found by 82.86%, which was statistically significant. In case ATA USG and CT is compared, the sensitivities were 90.% and 92.75% while the specifities were 48.15% and 55%, respectively. A statistically significance was detected between MSBO diagnosis and ATA USG, whereas no significant difference was detected between CT and ATA USG, which means that bedside USG could be a useful accessory test for diagnosis.

Keywords: Small Bowel Obstruction, Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No= 384

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7210-8377 / 0000-0003-3471-4768

Actinomyces Odontolyticus'a Bağlı Plevral Ampiyem Olgusu

Uzman Dr. Selin Uğraklı[1], Prof. Dr. Metin Doğan[2]

[1]Konya Halk Sağlığı Laboratuvarı
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Konya
**Corresponding author: Selin UĞRAKLI*

Özet

Sunulan bu çalışma tıpta uzmanlık tezinden türetilmiştir.* Aktinomikoz, Actinomyces türlerinin neden olduğu nadir bir kronik enfeksiyondur. Pulmoner tutulum, tüm Aktinomikozların yaklaşık %15-20'ında görülmektedir. Hem laboratuvar hem de klinik bulgular spesifik değildir. Ayrıca klinik tablolar sıklıkla malignite ile karıştırılmaktadır. Bu nedenle gerçek insidansı gözden kaçabilir. Burada Actinomyces odontolyticus'un neden olduğu sağ pulmoner ampiyem ile başvuran 47 yaşında erkek hasta sunulmuştur. Hasta ani başlayan şiddetli nefes darlığı, göğüs ağrısı, balgamlı öksürük, ateş ve hemoptizi şikayetleriyle merkezimize başvurmuştur. Önceki medikal geçmişinde hastanın şizoafektif bozukluk ve geçici iskemik atak tanılarını aldığı öğrenilmiştir. Yapılan tetkiklerde saptanan lökositoz (WBC: 25000/mm3; Nötrofil:21000/mm3, %82) ve CRP:317mg/L enfeksiyon ile uyumludur. Hastanın bilgisayarlı tomografi görüntüsünde sağ akciğer posterolateral ve anteriorda loküle plevral efüzyon tespit edilmiştir. Katater yardımıyla püy drene edilirken beraberinde acil tedavi olarak ampirik intravenöz antibiyoterapi başlanmıştır (seftriakson 2x1 mg/gün ve metranidazol 3x 500mg/gün). Drene mayinin biyokimyasal değerleri şeker<2mg/dl, protein: 30.5g/L, LDH: 5337IU/L olarak bulunmuştur. Sadece anaerop kültürde üreme saptanmış olup; A.odontolyticus izole edilmiştir. Kültürden soyutlanan bu bakteri türünün metronidazole bilinen doğal direncinden dolayı tedavi yeniden düzenlenmiştir. Uygun tedavi uygulandıktan sonra hastanın 6. ay kontrolünde ampiyemin tamamen klinik ve radyografik olarak tekrarlama görülmeksizin tedavi edildiği tespit edilmiştir. Sonuç olarak, pulmoner A. odontolyticus nadirdir ancak bağışıklığı baskılanmış hastalarda ortaya çıkabilir. Ek olarak, anaerobik kültürün pulmoner aktinomikoz teşhisine yardımcı olabileceği ve potansiyel antibiyotiklerin yanlış kullanımının önüne geçilebileceği kanaatına varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Actinomyces Odontolyticus, Pulmoner Aktinomikozis

A Case of Pleural Empyema Caused by Actinomyces Odontolyticus

Abstract

Actinomycosis is a rare chronic infection caused by species of Actinomyces. Pulmonary manifestation represents approximately 15-20 % of all Actinomycosis. Both laboratory and clinical findings are non-specific. In addition that, clinical presentations are commonly confused with

malignancy. Therefore, its real incidence may be overlooked. Herein, a 47 year old male patient who presented with right empyema thoracis caused by Actinomyces odontolyticus is reported. He was admitted with the complaints of sudden onset of severe dyspnoea, chest pain, productive cough, fever and hemoptysis. His past medical history included schizoaffective disorder and transient ischemic attack. In the examinations performed, leukocytosis (WBC: 25000/mm3; Neutrophil: 21000mm3, 82%) and CRP: 317mg/L are compatible with infection. On the computed tomography image of the patient, loculated pleural effusion was detected in the right lung posterolateral and anterior. The biochemical values of the drained fluid were found to be sugar< 2mg/dl, protein: 30.5g/L, LDH: 5337 IU/L. Urgent treatment with empirical intravenous antibiotics (ceftriaxone 2x1mg/day and metronidazole 3x 500mg/day) was initiated along with a catheter insertion for pus drainage. A.odontolyticus was isolated from sole the anaerobic culture of the drained pus. Due to the isolated bacteria well-known its resistance to metranidozole, the treatment was reorganised. After the proper treatment, the empyema was completely resolved as clinical and radyographical in the 6 months control without recurrence. In conclusion, pulmonary A. odontolyticus is rare but can occur in immunocompromised patients. In addition, it should be pointed that anaerobic culture could help to diagnose pulmonary actinomycosis and also prevent from the misuse of the potential antibiotics.

Keywords: Actinomyces Odontolyticus, Pulmonary Actinomycosis

Presentation ID / Sunum No= 31

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 000-0002-7677-7356

Adölesan İdiyopatik Skolyoz Hastalarında Oksipital Kondiller Yapılarının Bilgisayarlı Tomografi ile Değerlendirilmesisi

Uzman Dr. Kemal Paksoy[1]

[1]*Bahçelievler Memorial Hastanesi*
**Corresponding author: Uzman Dr. Kemal Paksoy*

Özet

Giriş: Bu çalışmadaki amaç adölosan idiyopatik skolyozlu hastalarda bilgisayarlı tomografi (BT) kullanarak morfometrik verilerle oksipital kondillerin anatomik yapılarını değerlendirmekti. Gereç ve Yöntem Bahçelievler Memorial Hastanesi Omurga Merkezine başvuran ve cerrahi karar verilen 8 kadın 6 erkek toplam 14 hasta çalışmaya dahil edildi. Bu hastaların geriye dönük servikal BT görüntüleri incelendi. Toplam 28 oksipital kondil değerlendirildi. Kondillerin boyutlarını koronal, sagital ve aksiyel yapılandırılmış BT görüntülerinde ölçüldü. Sağ ve sol taraflar arasında ve erkekler ve kadınlar arasındaki farklılıklar kaydedildi. İstatistiksel analiz Wilcoxon Signed Ranks Testi ile yapıldı ve p- değeri <0.05 anlamlı kabul edildi. Bulgular Ortalama sağ taraf kondil uzunluğu, genişliği, lateral ve medial yüksekliği sırasıyla 19,4±2,4 milimetre (mm), 10,7±1,8 mm, 8,6±1,6 mm ve 10,2±1,8 mm idi. Ortalama sağ taraf kondiler açı 33,7°±8,5° idi. Ortalama sağ taraf hipoglossal kanal mesafesi 8,7±2.5 mm idi. Ortalama sol taraf kondil uzunluğu, genişliği, lateral ve medial yüksekliği sırasıyla 18,7±2,5 mm, 10,6±1,7 mm, 10,3±1,8 mm ve 8,2,±1,6 mm idi. Ortalama sağ taraf kondiler açı 35,3°±5,6° idi. Ortalama sol taraf hipoglossal kanal mesafesi 9,2±2.5 mm idi. Sağ taraf kondil uzunluğu sol taraf kondil uzunluğuna göre anlamlı şekilde fazlaydı (p <0.05). Sağ taraf hipoglossal kanal mesafesi sol tarafa göre daha az ve sağ taraf kondil açısı sol taraf kondil açısına göre anlamlı olarak daha düşüktü. Her iki parametredeki fark istatistiksel olarak anlamlıydı (p <0.05). Kadınlarda vida açısı ve kondil genişliği erkeklere göre anlamlı derecede düşüktü (p <0.05). Diğer değerlerde anlamlı fark yoktu. Sonuçlar Oksipital kondil kranioservikal stabilizasyon için önemli bir yapıdır. Bu yapının radyolojik olarak iyi tanınması cerrahi işlemi kolaylaştıracaktır. Normal popülasyonlarda daha önce radyolojik olarak kondil boyutları ile ilgili çalışmalar bulunmaktadır. Ancak skolyozlu hastalarda bu şekilde çalışma bildiğimiz kadarıyla ilk kez yapıldı. Ayrıca cinsiyete görede değerlendirme yapıldı. Bununla birlikte kendiler vidalama skolyoz hastalarında yapılabileceği ancak cerrahi öncesi ayrıntılı BT verileri kullanılarak preoperatif anatominin titiz bir şekilde incelenmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Adölesan İdiyopatik Skolyoz, Oksipital Kondil, Bilgisayarlı Tomografi

Evaluation of Occipital Condyle Structures by Computed Tomography in Adolescent Idiopathic Scoliosis Patients

Abstract

Introduction: The aim of this study was to evaluate the anatomical structures of the occipital condyles with morphometric data using computed tomography (CT) in patients with adolescent idiopathic scoliosis. Materials and Methods A total of 14 patients, 8 females and 6 males, who applied to Bahçelievler Memorial Hospital Spine Center and were decided to undergo surgery, were included in the study. Retrospective cervical CT images of these patients were analyzed. A total of 28 occipital condyles were evaluated. The dimensions of the condyles were measured on coronal, sagittal and axial structured CT images. Differences were noted between the right and left sides and between men and women. Statistical analysis was performed with Wilcoxon Signed Ranks Test and p-value <0.05 was considered significant. Findings: Mean right-sided condyle length, width, lateral and medial height are 19.4±2.4 millimeters (mm), 10.7±1.8 mm, 8.6±1.6 mm, and 10.2±1.8 mm, respectively was mm. The mean right-sided condylar angle was 33.7°±8.5°. The mean right-sided hypoglossal canal distance was 8.7±2.5 mm. The mean left-sided condyle length, width, lateral and medial height were 18.7±2.5 mm, 10.6±1.7 mm, 10.3±1.8 mm, and 8.2.±1.6 mm, respectively. . The mean right-sided condylar angle was 35.3°±5.6°. The mean left-sided hypoglossal canal distance was 9.2±2.5 mm. The right side condyle length was significantly longer than the left side condyle length (p <0.05). The distance of the hypoglossal canal on the right side was less than on the left side and the right side condyle angle was significantly lower than the left side condyle angle. The difference in both parameters was statistically significant (p <0.05). Screw angle and condyle width were significantly lower in women than in men (p <0.05). There was no significant difference in other values. Result : The occipital condyle is an important structure for craniocervical stabilization. Radiological recognition of this structure will facilitate the surgical procedure. There are previous studies on condyle dimensions radiologically in normal populations. However, to the best of our knowledge, this study was performed for the first time in patients with scoliosis. In addition, an evaluation was made according to gender. However, it is recommended that self-screwing can be performed in scoliosis patients, but a meticulous examination of the preoperative anatomy using detailed preoperative CT data is recommended.

Keywords: Adolescent Idiopathic Scoliosis, Computed Tomography, Occipital Condyle

Presentation ID / Sunum No= 119

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8942-5264

Akciğer Kanseri İle Birlikte Görülen Senkron Tiroid Kanserinin Radyolojik Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Tülin Öztürk[1]

[1]*Elazığ Medikalpark Hastanesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı altta yatan primer akciğer kanseri olan hastalarda radyolojik görüntüleme ile saptanan eş zamanlı senkron tiroid kanserlerinin insidansını ve radyolojik bulgularını tanımlamaktır. Method: 2021 Ocak ile 2021 Ekim ayları arasında onkoloji kliniğine ve radyoloji kliniğine başvuran onkolojik hastaların dosyaları ve radyoloji raporları retrospektif olarak incelendi. Patolojik olarak doğrulanan akciğer kanseri ile senkron görülen ikinci primer tiroid kanseri olan hastalar ve bunların radyolojik bulguları çalışmaya dahil edildi. Sonuçlar: Retrospektif incelemede rutin onkolojik radyolojik incelemeler sırasında histopatolojik örnekleme ile tanıları doğrulanan 124 akciğer kanseri hasta incelendi. 124 akciğer kanseri hastasından 10 tanesinde histopatolojik örnekleme ile tanıları doğrulanan tiroid kanseri tespit edildi. Çalışmaya dahil edilen toplam 10 hastadan ilk incelemede 6 hastada US'de ve BT'de, 4 hastada PET CT 'de tiroidde nodül ve ikinci primer kanser tespit edildi. Sonuç: Bu çalışmada senkron tümör olarak tiroid–akciğer kanseri birlikteliği değerlendirildi. Senkron kanserin tanınmasında tanıya katkısı olan radyolojik bulgular bulundu. Çalışmamızdaki hasta grupları yaşlıydı. İkinci primer kanserin ilk kanserle aynı etyolojik faktör ve birinci primer tedaviye sekonder geliştiği düşünüldü. Bu nedenle tedavi sırasında ikinci bir kanserin gelişebileceği akılda tutulmalı bu yönde radyolojik destek alınmalıdır. Ayrıca kanser tedavisinde ikinci kanser gelişim riskinide göze alıp hastaya en az yan etki yapabilecek tedavilerin seçilmesine özellikle dikkat edilmelidir. Anahtar Kelimeler: Akciğer kanseri, senkron kanser, radyoloji

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Senkron Kanser, Radyoloji

Presentation ID / Sunum No= 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2000-3845

Akut Total Tromboze Dev Popliteal Arter Anevrizması

Uzman Dr. Güler Gülsen Ersoy[1], Dr. Öğretim Üyesi Burak Tamtekin[1]

[1]Kastamonu Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Güler Gülsen ERSOY*

Özet

Ekstremitelerde karşılaşılan tromboze arter anevrizmaları akut ekstremite iskemisine neden olabilir. Bu vakalar genellikle akut arteriyel tromboembolileri ile karıştırılabilir. Bu anevrizmalar doğru tanı konulmazlarsa uygun cerrahi işlem yapılamadığı için yüksek mortalite ve morbidite oranları ile sonlanabilmektedir. Acil servislere akut ekstremite iskemisi ile gelen hastalarda ameliyat öncesi yapılan dikkatli bir fizik muayene sonrasında Doppler USG ya da BT anjiografi gibi görüntüleme yöntemleri ile bu tip anevrizmaların tanısı konulabilir. Biz de yazımızda acil servise akut sol bacak iskemisi ile kabul edilen 77- yaş- erkek hastanın fizik muayene sonrası çekilen BT anjiografi ile teşhis edip, ameliyat ettiğimiz 58 mm çaplı dev, tromboze popliteal arter anevrizması olgusunu sunmaktayız.

Anahtar Kelimeler: Akut Ekstremite İskemisi,dev Tromboze Popliteal Arter Anevrizması

Acute Total Thrombosed Giant Popliteal Artery Aneursym

Abstract

Thrombosed artery aneurysms encountered in the extremities may cause acute extremity ischemia. These cases can often be confused with acute arterial thromboembolism. If these aneurysms are not diagnosed correctly, they may end up with high mortality and morbidity rates, since appropriate surgical procedures cannot be performed. This type of aneurysm can be diagnosed by imaging methods such as Doppler USG or CT angiography after a careful physical examination before the surgery in patients presenting to the emergency departments with acute extremity ischemia. In our article, we present a case of a giant thrombosed popliteal artery aneurysm with a diameter of 58 mm, which we diagnosed with CT angiography after physical examination and operated on in a 77-year-old male patient admitted to the emergency department with acute left leg ischemia.

Keywords: Acute Limb Ischemia, Giant Thrombosed Popliteal Artery Aneurysm

Presentation ID / Sunum No= 150

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8098-4393

Akut Alt Extremite Tromboemboli Vakalarında Akut/Kronik Glisemik Oranının Amputasyon Gelişimi Üzerine Etkisinin Araştırılması

Uzman Dr. Ahmet Kağan As[1], Uzman Dr. Mesut Engin[1], Prof. Dr. Ahmet Fatih Özyazıcıoğlu[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kalp ve Damar Cerrahisi Kliniği

**Corresponding author: Uzman Dr. Ahmet Kağan As*

Özet

Amaç Glikoz metabolizması bozuklukları birçok kardiyovasküler hastalığın gelişiminde ve prognozunda önemli rol oynamaktadır. Başvuru kan glikozu (BKG)/ hesaplanmış ortalama kan glikozu (hOKG) değeri akut gelişen klinik olaylarda prognostik marker olarak araştırılmıştır. Yapılan çalışmalarda akut miyokardiyal infarktüsler sonrasında prognostik önemi ortaya konmuştur. Bu güncel çalışmada akut tromboemboli ile başvurup tromboembolektomi operasyonu yapılan hastalarda BKG/hOKG oranının amputasyon gelimişi üzerine etkisini araştırmayı amaçladık. Yöntem: Bu çalışmaya kliniğimize 01 Kasım 2017- 01 Eylül 2020 tarihleri arasında akut alt ekstremite tromboemboli kliniği ile başvuran ve trombo-embolektomi uygulanan hastalar retrospektif olarak dahil edildi. Tüm hastalara ait demografik veriler ve başvuru anındaki kan değerleri kayıt altına alındı. Ameliyat sonrası ekstremite ampütasyonu yapılmayan hastalar Grup 1, ameliyat sonrası erken dönemde (hastene içi) amputasyon yapılan hastalar Grup 2 olarak kaydedildi. Bulgular: Çalışmaya toplam 178 hasta dahil edildi. Hastaların 153'ü Grup 1'e iken 25'i ise Grup 2'deidi. 3 hastaya (%12) diz üstünden, 19 hastaya (%76) diz altından ve 3 hastaya (%12) ise ayak bileği altından amputasyon yapıldı. Grup 1'deki hastaların ortalama yaşı 55,6±9,3iken, Grup 2'deki hastalar 69,6±9,8idi (P<0,001). Alt ekstremite trombo-embolizmi olan hastalarda operasyon sonrası ampütasyon gelişimini etkileyen parametreleri ön görmek için çok değişkenli lojistik regresyon analizi yapıldı. Yapılan değerlendirmenin sonucunda, ileri yaş (Odds ratio (OR): 1,076, Confident interval (CI) % 95: 1,032-1,596, P=0,023), BKG/hOKG (OR: 1,492, CI %95: 1,182-2,674, P<0,001), periferik arter hastalığı olması (OR: 1,102, CI %95: 1,060-1,394, P=0,019) ve hastaneye başvuru zamanı (OR: 2,452, CI %95: 2,114-3,824, P<0,001) amputasyonu öngörmede bağımsız prediktörler olarak tespit edildi. Sonuç:Trombo-embolektomi yapılan hastalarda başvuru anında hesaplanan BKG/hOKG değeri ampütasyon gelişimini öngörmede önemli bir parametre olabilir.

Anahtar Kelimeler: Amputasyon, Embolektomi, Glikoz, Hiperglisemi, Stres

Investigation of the Effect of Acute/chronic Glycemic Ratio On the Development of Amputation in Case of Acute Lower Extremity Thromboembolia

Abstract

Objective: Glucose metabolism disorders play an important role in the development and prognosis of many cardiovascular diseases. The baseline blood glucose (BKG)/calculated mean blood glucose (hOKG) value has been investigated as a prognostic marker in acute clinical events. Studies have shown its prognostic importance after acute myocardial infarctions. In this current study, we aimed to investigate the effect of BKG/hOKG ratio on the development of amputation in patients who presented with acute thromboembolism and underwent thromboembolectomy. Methods: Patients who applied to our clinic with acute lower extremity thromboembolism and underwent thromboembolectomy between 01 November 2017 and 01 September 2020 were retrospectively included in this study. Demographic data of all patients and blood values at the time of admission were recorded. Patients who did not undergo postoperative limb amputation were recorded as Group 1, and patients who underwent amputation in the early postoperative period (in-hospital) were recorded as Group 2. Results: A total of 178 patients were included in the study. While 153 of the patients were in Group 1, 25 of them were in Group 2. Amputation was performed above the knee in 3 patients (12%), below the knee in 19 patients (76%), and below the ankle in 3 patients (12%). The mean age of the patients in Group 1 was 55.6±9.3 years, while the patients in Group 2 were 69.6±9.8 years (P<0.001). Multivariate logistic regression analysis was performed to predict the parameters affecting the development of postoperative amputation in patients with lower extremity thrombo-embolism. As a result of the evaluation; advanced age (Odds ratio (OR): 1.076, Confident interval (CI) 95%: 1.032-1.596, P=0.023), BKG/hOKG (OR: 1.492, CI 95%: 1.182-2.674, P<0.001), peripheral Arterial disease (OR: 1.102, CI 95%: 1.060-1.394, P=0.019) and time to hospital admission (OR: 2,452, CI 95%: 2.114-3.824, P<0.001) were found to be independent predictors of amputation. Conclusion: The BKG/hCG value calculated at the time of admission in patients who underwent thromboembolectomy may be an important parameter in predicting the development of amputation.

Keywords: Amputation, Embolectomy, Glucose, Hypoglycemia, Stress

Presentation ID / Sunum No= 389

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6234-3680

Akut Anterior Üveiti Olan Hastalarda Kornea Endotelinin Speküler Mikroskop İle Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Murat Serkan Songur[1]

[1]*Yozgat Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmada amacımız, anterior üveit hastalarında, üveit atağı sırasında kornea endotel morfolojisini speküler mikroskop ile değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmada speküler mikroskop ile kornea endotel hücre yoğunluğu, varyasyon katsayısı, heksagonal hücre oranı ve kornea kalınlığına bakıldı. Sonuçlar: Çalışmaya akut anterior üveiti olan 30 hastanın 30 gözü ve 30 sağlıklı kontrol hastasının 30 gözü çalışmaya alındı. Çalışmadaki hastaların yaş ortalaması anterior üveit grubunda 30,0±5,0; kontrol grubunda ise 29,5±5,3 idi. Çalışma sonucunda, iki grup arasında kornea kalınlığı, kornea endotel hücre yoğunluğu, varyasyon katsayısı ve heksagonal hücre oranı açısından istatiksel olarak anlamlı fark olduğu tespit edildi. Tartışma: Bu çalışmada anterior üveiti olan hastalarda, üveit atağı sırasında, kornea enotel morfolojisini speküler mikroskop ile değerlendirdiğimizde, atak sırasında kornea endotelinin olumsuz bir şekilde etkilendiğini tespit ettik. Bu nedenle üveit atağı ile gelen hastalara speküler mikroskop incelemesinin rutin yapılmasının faydalı olacağını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Kornea Kalınlığı, Speküler Mikroskop, Varyasyon Katsayısı, Üveit.

Presentation ID / Sunum No= 470

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Akut Batın Gelişen Covid Pozitif Akciğer CA Hastada Gastrointestinal Metastaz, Olgu Sunumu

Uzman Dr. Mehmet Fatih Erol[1], Uzman Dr. Berkay Demir[2], Dr. Süleyman Şen[1]

[1]SBÜ Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Malatya Darende Hulusi Efendi Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Mehmet Fatih Erol*

Özet

Akciğer kanseri tanısı alan hastaların yaklaşık %50'sinde tanı anında uzak organ metastazı görülür. Beyin, karaciğer, kemik ve adrenaller en sık metastaz görülen organlardır. Gastrointestinal metastaz nadir görülmektedir ve bu hastaların histopatolojik alt tipi genellikle skuamöz hücreli karsinom veya büyük hücreli akciğer kanseridir. Gastrointestinal metastazların en sık karşılaşılan klinik bulguları kanama, obstrüksiyon ve perforasyondur. Perforasyon en sık jejenumda görülür. Vaka deneyimimiz ile tanı aşamasında gözden kaçabilecek bu nadir klinik durumu değerlendirmeyi amaçladık. 71 yaşında Covid pozitif erkek hasta enfeksiyon hastalıkları tarafından Covid servise yatırıldı. Hastanın daha önce çekilen toraks tomografisinde sol akciğer üst lobda 9x7 cm'lik kitle tespit edildi. Kitleye yapılan tru-cut biyopsi patoloji sonucu akciğerin büyük hücreli karsinomu olarak raporlandı. Hastanın hemogramda beyaz küre değeri 19,72 mcL, C-reaktif protein değeri 146 mg/L olması ve takiplerinde 10. günde akut batın gelişmesi üzerine acil şartlarda operasyona alındı. Laparotomide treitz'a 20 cm uzaklıktaki jejenumda yaygın duvar kalınlaşması ve perforasyon alanı izlendi. Perfore alanı kapsayacak şekilde segmenter rezeksiyon ve anastomoz yapıldı. Takiplerinde oral alımı normale dönen hasta postoperatif 14. günde komplikasyonsuz taburcu edildi. Operasyona ait piyesin patoloji sonucu akciğer metastazı ile uyumlu gelmesi üzerine hasta tıbbi onkoloji kliniğine yönlendirildi. İnce bağırsak metastazlarının, nonspesifik semptomları olması sebebi ile erken tanısı oldukça güçtür. Akut batın gelişen akciğer kanseri olgularında akılda tutulması gereklidir. İntestinal perforasyon gelişen vakalar, metastazın tüm batına yayılmış ileri evre olgular olarak sınıflanır. Bu hastalar kötü prognozludur ve median sağkalım 1,5 ay olarak bildirilmiştir. Seçilmiş hasta grubu kemoterapi protokolü açısından değerlendirilir. Covid'in malign hücre proliferasyonu üzerine etkileri ve pulmoner tutulumunun spesifik olarak pulmoner düzeydeki etkileri de henüz aydınlatılmamış, kapsamlı araştırmalara ihtiyaç duyulan bir konudur.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Gastrointestinal Perforasyon, Metastaz

Presentation ID / Sunum No= 147

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2471-4350

Akut Koroner Sendromda Acil Biyokimyasal Parametrelerin Değerlendirilmesi: Retrospektif Veri Analiz Örneği

Dr. Öğretim Üyesi Handan Çiftçi[1], Dr. Öğretim Üyesi Hüseyin Fatih Gül[2]

[1]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Tıp Anabilim Dalı
[2]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya, Anabilim Dalı
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Handan Çiftçi*

Özet

Amaç: Bu çalışmada, Acil servise göğüs ağrısı şikayeti ile gelen hastaların kardiyak biyobelirteçlerinden Yüksek Hassasiyetli Troponin I (Hs-TnI)'nın Akut koroner sendrom (AKS) tanısındaki önemi ve AKS'de diğer acil biyokimyasal parametrelerdeki değişiklikler retrospektif ele alınarak laboratuvarımızın verilerini değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Akut göğüs ağrısı şikayeti ile acil servise başvuran ve AKS tanısı alan 417 hasta ile kontrol grubu (AKS tanısı dışlanan) 111 hasta olmak üzere 528 hasta verileri incelendi. Çalışmamız retrospektif kesitsel desende yürütüldü. Akut koroner sendrom (AKS) üç gruba ayrıldı: EKG'de ST segment elevasyonlu myokardiyal enfarktüs (STEMI), EKG'de ST segment elevasyonu olmayan myokardiyal enfarktüs (NSTEMI) ve unstabil/stabil olmayan anjina pektoris (UA). Hastaların kardiyak biyobelirteçlerle birlikte (Hs-TnI, CK, CK-MB) rutin biyokimyasal parametrelerdeki değişiklikleri ve birbiriyle olan ilişkileri değerlendirildi. Ayrıca AKS'yi öngörmede Hs-TnI'nın tanısal değeri ROC analizi ile ortaya koyuldu. Bulgular: Akut koroner sendrom tanısı alan 417 hastanın %28,5'i kadın, %71,5'i erkekti ve median yaş 65 (IQR%25-75=57-75) idi. Kontrol grubunun ise %37,8'si kadın, %62,2'si erkek ve median yaş değeri 55 (IQR%25-75=40-67) idi. AKS tanısı alan hastalarda kardiyak biyobelirteçler (Hs-TnI, CK, CK-MB) arasında korelasyon saptandı. AKS alt grupları arasında (STEMI, NSTEMI, UA) acil biyokimyasal parametrelerin değişimleri incelendiğinde; Hs-TnI, CK, CK-MB, TG, LDL, Hb-A1c, Alb, Glukoz, ALT, AST, LDH, CRP, WBC, NEU(%) ve LEU(%) değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık vardı. Hastanemiz laboratuvarında çalışılan Hs-TnI'nın AKS tanısını öngörmede sensitivite %96,2 ve spesifite %99,1 olup cut off değeri 20,5 ng/L saptandı (AUC:0,981 [%95 CI: 0,970-0,992]) (p=0,006). Sonuç: Laboratuvarımızda Hs-TnI düzeyleri'nin 20,5 ng/L kesim değeri için AKS'deki tanısal değeri %95'in üzerinde yüksek duyarlılık ve özgüllük göstermesine rağmen AKS ve AMI tanısında klinik özellikler, EKG ve diğer laboratuvar bulguları birlikte değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Akut Koroner Sendrom, HS-TNI, ROC, Laboratuvar Parametreleri

Evaluation of Emergency Biochemical Parameters in Acute Coronary Syndrome: A Case of Retrospective Data Analysis

Abstract

Objective: In the present study, we aimed to assess the data of our laboratory by retrospectively examining the importance of High-Sensitivity Troponin I (Hs-TnI), one of the cardiac biomarkers in patients presenting to the emergency department with the chest pain complaint, in the diagnosis of acute coronary syndrome (ACS) and changes in other emergency biochemical parameters in ACS. Method: The data of 528 patients, including 417 patients presenting to the emergency department with the complaint of acute chest pain and diagnosed with ACS and 111 patients in the control group (the diagnosis of ACS excluded), were examined. Our study was conducted in a retrospective cross-sectional design. Acute coronary syndrome (ACS) was divided into three groups: ST-segment elevation myocardial infarction (STEMI) on ECG, non-ST-segment elevation myocardial infarction (NSTEMI) on ECG, and unstable angina pectoris (UA). Changes in routine biochemical parameters and their interrelationships were evaluated together with the patients' cardiac biomarkers (Hs-TnI, CK, CK-MB). Furthermore, the diagnostic value of Hs-TnI in predicting ACS was revealed by ROC analysis. Results: Of the 417 patients diagnosed with acute coronary syndrome, 28.5% were female, 71.5% were male, and the median age was 65 (IQR 25-75%=57-75). Of the control group, 37.8% were female, 62.2% were male, and the median age was 55 (IQR 25-75%=40-67). A correlation was detected between cardiac biomarkers (Hs-TnI, CK, CK-MB) in patients diagnosed with ACS. Upon examining changes in emergency biochemical parameters between the ACS subgroups (STEMI, NSTEMI, UA), there was a statistically significant difference in the values of Hs-TnI, CK, CK-MB, TG, LDL, Hb-A1c, Alb, Glucose, ALT, AST, LDH, CRP, WBC, NEU(%), and LEU(%). The sensitivity and specificity of Hs-TnI studied in our hospital's laboratory in predicting the diagnosis of ACS were 96.2% and 99.1%, respectively, with a cut-off value of 20.5 ng/L (AUC: 0.981 [95% CI: 0.970-0.992]) (p=0.006). Conclusion: Despite the high sensitivity and specificity above 95% of the diagnostic value in ACS for the cut-off value of 20.5 ng/L of Hs-TnI levels in our laboratory, clinical features, ECG, and other laboratory findings should be evaluated together in the diagnosis of ACS and AMI.

Keywords: Acute Coronary Syndrome, HS-TNI, ROC, Laboratory Parameters

Presentation ID / Sunum No= 348

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2335-1538

Akut Mezenterik İskemide Timokinonun Koruyucu Etkisi

Arş. Gör. Dr. Gorkem Ozdemir[1], Öğr. Gör. Dr Necdet Fatih Yaşar[1], Öğr. Gör. Dr Deniz Arık[1], Prof. Dr. Özkan Alataş[1]

[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

**Corresponding author: Görkem Özdemir*

Özet

AMAÇ: Timokinonun akut mezenterik iskemide koruyucu etkilerini araştırmak. YÖNTEMLER: Otuz beş Wistar Albino sıçan rastgele beş gruba ayrıldı. Grup 1'de (kontrol) superior mezenterik arter (SMA) izole edildi ancak bağlanmadı. Deney gruplarına standart iskemi/reperfüzyon (İ/R) protokolü uygulandıktan sonra timokinon ve Dimetil sülfoksit (DMSO) intraperitoneal yolla şu şekilde uygulandı; 2. grupta (sham grubu): kimyasal bileşik verilmedi. Grup 3' de DMSO içinde çözülmüş 50 mg/kg timokinon; Grup 4'te saf DMSO ve grup 5'te; DMSO içinde çözülmüş 100 mg/kg timokinon uygulandı. Terminal ileum örneklerinde hasar, Park / Chiue histolojik skorlama sistemi ile skorlandı. Kan örneklerinden karaciğer transaminazları, alkalen fosfataz, kan üre azotu, laktat dehidrojenaz ve fosfor analiz edildi. BULGULAR: Hem 50 mg/kg timokinon hem de DMSO grupları Sham grubu ile karşılaştırıldığında daha iyi Park / Chiue skorları gösterdi ($p<0.05$). 50 mg/kg ve 100 mg/kg timokinon grupları arasında fark anlamlı değildi ($p\geq0.05$). Genellikle timokinon ve DMSO laboratuvar bulgularını iyileştirmedi. SONUÇ: DMSO ve 50 mg/kg timokinon grupları benzer koruyucu etki gösterdi; ancak saf DMSO, laboratuvar bulgularında daha büyük bir artışa neden oldu. Timokinon, 100 mg/kg dozunda bağırsak dokusunda toksik görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Timokinon; Akut Mezenterik İskemi; Reperfüzyon Hasarı.

The Protective Effect of Thymoquınone in Acute Mesenterıc Ischemia

Abstract

OBJECTİVES: To investigate the protective effects of thymoquinone in acute mesenteric ischemia. METHODS: Thirty-five Wistar Albino rats were randomly assigned to five groups. In group 1 (control), superior mesenteric artery (SMA) was isolated but not ligated. After performing a standard ischemia/reperfusion (I/R) protocol to the experimental groups, thymoquinone and Dimethyl sulfoxide (DMSO) were administered intraperitoneally as follows; in group 2 (sham group): no chemical compound was given. In group 3; 50 mg/kg thymoquinone dissolved in DMSO, in group 4; pure DMSO and in group 5; 100 mg/kg thymoquinone dissolved in DMSO were administrated. Damage in terminal ileum specimens were scored by Park / Chiue histological scoring system. Liver transaminases, alkaline phosphatase, blood urea nitrogen, lactate dehydrogenase and phosphorus were analyzed from blood

samples. RESULTS: Both 50 mg/kg thymoquinone and DMSO groups showed better Park / Chiue scores when compared with Sham group ($p<0.05$). The difference was not significant between the 50 mg/kg and 100 mg/kg thymoquinone groups ($p\geq0.05$). Generally, thymoquinone and DMSO did not improve laboratory findings. CONCLUSION: DMSO and 50 mg/kg thymoquinone groups showed similar protective effect; however pure DMSO caused a greater increase in laboratory findings. Thymoquinone seems to be toxic in the intestinal tissue at a dose of 100 mg/kg.

Keywords: Thymoquinone, Acute Mesenteric Ischemia, Reperfusion Injury.

Presentation ID / Sunum No= 19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4800-4954

Akut Miyeloid Lösemide SPINK2 Gen İfadesi

Uzman Sümbül Gezer[1,2], Öğr. Gör. Dr Zeliha Emrence[1], Dr. Melda Sarıman[1], Uzman Burcu Salman Yaylaz[1,2], Doç. Dr. Ferda Perçin Paçal[1], Prof. Dr. Neslihan Abacı[1], Prof. Dr. Sema Sırma Ekmekci[1]

[1]İstanbul Üniversitesi, Aziz Sancar DETAE Genetik A.D
[2] Sağlık bilimleri Enstitüsü

**Corresponding author: Sema Sırma Ekmekci*

Özet

Akut Miyeloid Lösemi (AML) normal kan hücre üretiminin bozulmasıyla sonuçlanan heterojen bir hastalıktır. AML hematopoez sırasında farklılaşmanın durması ve bunun sonucunda miyeloblastların birikimi ile karakterize edilir. AML gelişimi birçok genetik ve çevresel risk faktörüne bağlıdır. Protein sentez ve yıkım sürecindeki dengesizlikler AML ve diğer birçok kanserin oluşumuna ve gelişimine etki etmektedir. Bu nedenle proteaz inhibitörleri kanserde önemli hedef moleküller olabilir. SPINK2 Kazal tip serin proteaz inhibitörleri ailesindendir. Lenfomada, umbilikal cord'tan alınan primitif hematopoietik kök hücrelerde ve bazı lösemi hücrelerinde yüksek seviyede eksprese edildiği gösterilmiştir. Çalışmamızda AML hastalarında SPINK2 mRNA ekspresyonu kantitatif Real Time PZR yöntemiyle ile tespit edildi. AML tanısı kesinleşmiş 90 hastada SPINK2 ekspresyonu incelendi ve olguların %71'inde SPINK2 ekspresyonunun kontrole göre yüksek olduğu belirlendi. Erişkin AML'li olgularda kontrole göre SPINK2 ekspresyonunun anlamlı derecede artmış olduğu gösterildi (p=0,042). t(8;21) pozitif olgularda SPINK2 ekspresyonunun anlamlı düzeyde düşük (p=0,001), İnv(16) pozitif olguların hepsinde anlamlı düzeyde yüksek olduğu (p=0,028) tespit edildi. Bu bulgular SPINK2'nin AML için değerli bir diagnostik marker olabileceğini düşündürmektedir. SPINK2'nin AML başlangıcı ve ilerlemesi üzerine etkisi ve etki yolları daha sonraki çalışmalarımızda araştırılacaktır. Bu bulgular SPINK2'nin AML'de yeni bir marker adayı olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: SPINK2, AML, Serin Proteaz İnhibitörü

SPINK2 Gene Expression in Acute Myeloid Leukemia

Abstract

Acute Myeloid Leukemia (AML), a heterogeneous disease, results in disruption of normal blood cell production. AML is characterized by a differentiation block leading to accumulation of myeloblast. The AML development is dependent on many genetic and environmental risk factors. Protein synthesis and

degradation imbalances are effective in the AML development and many cancers. Therefore, protease inhibitors are important target molecules in cancer. SPINK2 belongs to the Kazal-type serine protease inhibitors family. Its expression is high in lymphoma, primitive hematopoietic stem cells from umbilical cord, and some leukemia cells. In our study, SPINK2 mRNA expression in AML patients was determined by qRT-PCR. SPINK2 expression was found to be higher in 71% of AML patients (n=90). It was shown that SPINK2 expression significantly increased in adult AML cases compared to control (p=0.042). SPINK2 expression was found to be considerably low in t(8;21) positive cases (p=0.001), and noticeably higher in all Inv(16) positive cases (p=0.028). These findings suggest that SPINK2 may be a valuable diagnostic marker for AML. The effect and pathways role of SPINK2 on the onset and progression of AML will be investigated in our future studies. SPINK2 may be a new candidate marker for AML.

Keywords: SPINK2, AML, Serine Protease Inhibitor

Presentation ID / Sunum No= 178

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2726-2097

Akut Skrotum İle Başvuran Çocuklarda Epididimorşit, Testis Torsiyonu Ayrımında Gri Skala Ultrason Bulgularının Etkinliği

Uzman Dr. Ercan Ayaz[1], Uzman Dr. Ufuk Tan Aygün[1]

[1]Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Ercan Ayaz*

Özet

Ürolojik acilin önemli sebeplerinden akut skrotum ile başvuran çocukların %25-35'inde acil cerrahi gerektiren testis torsiyonu görülmektedir. Akut skrotumun en sık sebebi olan akut epididimit/epididimorşit (AE) ile torsiyonun ayrımı oldukça zor ve önemli olup ultrasonun katkısı çok değerlidir. Amacımız, AE ve torsiyon hastalarında hidrosel, testis boyut ve hacim bulgularını karşılaştırarak tanıya katkısını belirlemektir. Bu amaçla 01.11.2020-30.11.2021 arasında hastanemizde 0-18 yaş arası çocuklara yapılan skrotal ultrasonlar retrospektif tarandı. Tarama sonucu, 1261 hastaya yapılan 1299 skrotal ultrason içinde cerrahi doğrulanmış 14 torsiyon ve 48 AE saptandı. Bunlardan testis boyutları kaydedilen 11 torsiyon ve 33 AE hastası çalışmaya dâhil edildi. Ayrıca radyolojik, laboratuvar veya klinik bulgusu olmayan 130 çocuk (260 testis) kontrol grubu olarak çalışmaya dâhil edildi ve altı yaş grubuna (< 6 yıl, 6-9, 9-11, 11-13, 13-15, >15 yıl) ayrılarak olgu grupları ile kıyaslandı. Hastaların yaşı, etkilenen testis tarafı (sağ/sol), testislerin boyutu, hacmi, hidrosel varlığı ve miktarı karşılaştırıldı. Parametrik veriler için t testi ve ANOVA, non-parametrik veriler için ki-kare testi uygulandı. Ortalama tanı yaşında, torsiyon (14,7 yıl, 12,7 – 17,6) ile AE (9,9 yıl, 0,3 – 17,7) arasında anlamlı fark saptandı ($p = 0,001$). Etkilenen testis tarafında anlamlı fark görülmedi ($p = 0,488$). Hidrosel varlığı ($p = 0,039$) ve miktarı ($p = 0.049$) torsiyonda daha yüksekti. Torsiyon ve AE olgularında en kısa boy (p sırasıyla $< 0,001$ ve $< 0,001$) ve hacim (p sırasıyla 0,002 ve 0,007) değerleri etkilenen testiste normal taraftan büyük saptanırken en uzun boy (p sırasıyla 0,931 ve 1,000) ölçümünde anlamlı fark saptanmadı. Yaş gruplarında, olgu gruplarıyla kontrol grubu karşılaştırmalarının çoğunda anlamlı fark saptanmazken torsiyon grubunun hacmi kontrol grubuna kıyasla >13 yaş gruplarında daha büyük bulundu ($p < 0,001$). Sonuç olarak reaktif hidrosel torsiyon vakalarında daha sık görülmektedir ve akut skrotumlu olgularda etkilenen testis boyut ve hacminin nomogram ile karşılaştırılması yerine hastanın normal testisi ile karşılaştırılması daha güvenilir sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Akut Skrotum, Skrotal Ultrason, Akut Epididimit, Akut Epididimorşit, Testis Torsiyonu

Accuracy of Gray Scale Ultrasound Findings to Differentiate Epididymo-Orchitis From Testicular Torsion in Children With Acute Scrotum

Abstract

Testicular torsion, that requires prompt surgery, is diagnosed in 25-35% of patients with acute scrotum. Differentiation of acute epididymitis/epididymo-orchitis (AE) from torsion is challenging as scrotal ultrasound has crucial role. Our objective is to compare hydrocele, testicular size and volume measurements of AE and torsion patients. Scrotal ultrasounds performed to children between 01.11.2020-30.11.2021 were retrospectively evaluated. Among 1299 ultrasound of 1261 patients, surgically confirmed 14 torsion and 48 AE patients were yielded. Eleven torsion and 33 AE patients whose testicular size measurements were obtained were included in the study. Furthermore, 130 ultrasound (260 testes) of healthy children were included as control group, divided into six groups (<6 years, 6-9, 9-11, 11-13, 13-15, >15 years) and compared with study cohort. Patient age, affected testis side (right/left), size and volume, hydrocele amount were noted. Student t test and ANOVA were used to compare parametric and chi-square test was used to compare non-parametric data. Mean age of diagnosis was significantly lower in torsion group (14,7 years, 12,7 – 17,6) than AE group (9,9 years, 0,3 – 17,7) ($p = 0.001$). Affected testis side was not significantly differ in each group ($p = 0.488$). Existence and amount of hydrocele were higher in torsion ($p = 0.039$, 0.049). In torsion and AE group, minimum size ($p <0.001$, <0.001) and mean volume ($p = 0.002$, 0.007) were higher than normal contralateral testis, but maximum size ($p = 0.931$, 1.000) was not significantly different. Mean volume of testes in case groups and control group were not significantly different in majority of age groups, however volume of torsion group was higher than control group in age groups higher than 13 years ($p <0.001$). As conclusion, reactive hydrocele is seen more in torsion, comparing affected testis with contralateral testis is more reliable than normal values of age groups.

Keywords: Acute Scrotum, Scrotal Ultrasound, Acute Epididymitis, Acute Epididymo-Orchitis, Testis Torsion

Presentation ID / Sunum No= 194

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Akut ST Yükselmeli Miyokart İnfarktüsü Geçiren Hastalarda Müracaat ve Altı Aylık Takipte Serum İntermedin Seviyelerinin Sol Ventrikül Fonksiyonları ve Kardiyovasküler İstenmeyen Olaylar ile İlişkisi

Uzman Dr. Dr Emrah Sevgili

Özet

İntermedin(IMD),kardiyovasküler ve renal sistemde hemostazı düzenleyen yeni keşfedilmiş bir hormondur.Kardiyak hipertrofi,fibroz ve iskemi-reperfüzyon hasarından korucu etkilerinin yanısıra aterosklerotik plak gelişimini önlediği gösterilmiştir.Bu çalışmanın amacı,akut St yükselmeli miyokart infarktüsü(STYMİ)nedeni ile primer perkütan koroner girişim(PKG) uygulanan hastalarda müracaat,taburculuk ve 6.ay serum İMD seviyesinin ölçülmesi ve transtorasik(TTE) ölçümlerdeki değişiklikler ve hastaların 6 aylık takibinde gelişen kardiyovasküler olaylar ile ilişkisini araştırmaktır.Bu prospektif klinik çalışmaya akut STYMI tanısı ile başarılı PKG ile revaskülarize edilen ardışık 75 hasta(63 erkek 12 kadın) alındı.Hastaların demografik özellikleri aterosklerotik risk faktörleri kaydedildi.Hastalardan hastaneye müracaatta,taburculukta ve 6. Ay kontrolünde olmak üzere İMD ölçümü için kan numunesi alındı.Hastaneye yatışının ilk 48 saatinde(revaskülarizasyondan önce) ve 6.ay poliklinik kontrollerinde TTE yapıldı.İstenmeyen kardiyovasküler olaylar(tekrar hastaneye yatış,re-MI,planlanmamış PKG,yeni kalp yetersizliği gelişimi,kardiyovasküler nedenli mortalite)kaydedildi.Çalışmaya alınan hastaların büyük bölümü(%84)orta yaşlı(56+_9.6) erkeklerdi.Kadınların,hipertansif ve diyabetik hastaların müracaat serum İMD seviyeleri daha düşüktü.(97.6+_19.7 pg/ml'ye karşın i,139.0+_69.2 pg/ml,p=0.04 ;109.9+_38.7'ye karşın 143.6+_73.3 pg/ml,p=0.03;103.6+_28.2 ye karşın 143.6+_72.5 pg/ml,p=0.02).Hastaların müracaat serum İMD seviyeleri(132.4+_65.6 pg/ml),taburculuk ve altıncı ay kontrolde ölçülenlere göre yüksek saptandı(sırasıyla 129.4+_73.1 pg/ml ve 119.0+_84.5 pg/ml).Sol ventrikül dilatasyonunu ve remodeling göstergesi olarak sol ventrikül diyastol sonu çapı(SVDSÇ) azalan hastaların serum İMD değerlerinde takip süresince çok fazla değişiklik olmazken SVDSÇ artan/değişmeyen hastaların 6.ay serum İMD seviyelerinin müracaat/taburculuktaki değerlere göre belirgin düştüğü görüldü.Hastaların yaklaşık 1/3'ünde en az bir defa MACE(29 hasta,%38.7) gelişti.Her ne kadar MACE gelişen hastaların serum 6.ay İMD seviyeleri belirgin olarak daha düşük olsa da MACE gelişmeyenlerin İMD düzeylerine göre bu fark istatiksel anlamlı değildi(106.3+_30.4'e karşın 126.3+_103.1 pg/ml,p>0.05).Serum İMD seviyeleri ile MACE arasındaki tek anlamlı ilişki,müracaat İMD düzeyi düşük hastaların tekrar hastaneye yatış oranının daha yüksek olmasıydı(102.6+_20.0 pg/ml'ye karşın 141.2+_74.1 pg/ml,p=0.04).Sonuç:Akut STYMI geçiren hastaların,hastaneye müracaatından itibaren taburculuk ve altı aylık takip sırasında ölçülen serum İMD seviyelerinin,TTE ile değerlendirilen SV boyut ve sistolik fonksiyonlarındaki değişiklikler ve kardiyovasküler nedenli tekrar hastaneye yatış gibi klinik olaylar ile yakın ilişkili olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akut St Yükselmeli Miyokart İnfarktüsü,intermedin,koroner Arter Hastalığı

Presentation ID / Sunum No= 197

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1756-0402

Alt Ekstremite Arteryel Emboli Hastalarında Mortalite ve Morbidite

Dr. Öğretim Üyesi Nihan Yeşilkaya[1]

[1]*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kalp Damar Cerrahisi*
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Nihan Yeşilkaya*

Özet

Amaç: Alt ekstremite embolileri, hızla tanısının konarak tedavisinin yapılmadığı durumlarda ciddi mortalite ve morbidite kaynağı olan bir vasküler acil hastalıktır. Bu çalışmada Ocak 2010- Ocak 2020 yılları arasında kliniğimizde tanı alarak embolektomi yapılan 529 hasta retrospektif olarak incelendi. Yöntem: Yaş ortalaması 63 olan hastaların 398 'i erkek (%72.2), 131'i kadındı. Kronik hastalıklara bakıldığında ilk üç sırada diyabetes mellitus (%66.9), atriyal fibrilasyon (%55.9) atriyal fibrilasyon ve kronik böbrek yetmezliği (%38.9) dikkat çekmekteydi. Tanı 421 hastada (%79.5) klinik ile, 73 hastada (%13.7) alt ekstremite arteriyel renkli doppler ultrasonografi ile, 35 hastada (%6.6) ise alt ekstremite BT anjiografi ile kondu. 56 hastada (%10.5) emboli yerleşimi iliak arterler iken, 479 hastada femoropopliteal emboli saptandı. 138 hasta (%26.2) 6 saatten kısa öykü tariflerken 351 hasta (%66.3) 6-24 saat, 40 hasta (%7.5) ise 24 saatten uzun süreli öykü tariflemekteydi. .Hastaların tümü tanı sonrası 3 saat içinde embolektomiye alınmıştır. 434 hastada (%80.5) postoperatif dönemde iskemi tamamen düzelirken 52 hastada (%9.8) medikal tedavi ile gözlem devam etmiş, 43 hasta (%8.1) tekrar embolektomiye alınmış, bunlardan 12 hastaya (%2.2) ek olarak patchplasti, 23 hastaya (%4.3) periferik bypass, 8 hastaya (%1.5) da greft interpozisyonu uygulanmıştır. Bulgular: Cerrahiye rağmen iskemisi devam eden 51 hasta (%9.6) amputasyona verildi. Bu hastaların 34'ü öyküsü 24 saatten uzun olan hastalardı. 74 hasta (%13.9) yara yeri enfeksiyonu sebebiyle antibiyoterapi + debridman ile takip edildi. İntraoperatif exitus görülmezken postoperatif ilk 24 saat içinde ölüm 18 hastada (%3.4) görüldü. Sonuç: Embolektomi, erken başvuran ve hızlı tanı alan hastalarda etkili bir tedavi yöntemiyken, süreç uzadığında doku iskemisi uzadığından küratif olmaktan çıkmaktadır. Etiyolojiye göre postoperatif medikal tedavi düzenlenmeli ve hastalar sık kontrollerde takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Emboli, Amputasyon, Mortalite

Presentation ID / Sunum No= 486

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4973-0122

Alt Gastrointestinal Kanama İle Gelen Bebek: Meckel Divertikülü

Uzman Dr. Hakan Salman[1], Prof. Dr. Mustafa Akçam[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenteroloji, Hepatoloji ve Beslenme Bilim Dalı, Isparta

**Corresponding author: Hakan Salman*

Özet

Giriş: Meckel divertikülü gastrointestinal sistemin en sık görülen doğumsal anomalisidir. İnfantlar ağrısız tekrarlayan veya masif alt gastrointestinal sistem kanamasıyla gelebilir. Olgu: 12 aylık erkek 3 gündür devam eden günde 2-3 kez pis kokulu, siyah renkte dışkılamayla dış merkezden sevk edildi. İki ay önce de kakasında kan olması üzerine dış merkezde anal fissür tedavisi aldığı öğrenildi. Öyküsünde hafif ateş nedeniyle 2 gündür ibuprofen kullanımı mevcuttu. Fizik muayenesinde VA: 9 kg (10-25 p), boy: 72 cm (3-10 p), nabız:170/dk, kan basıncı: 96/49 mmHg, soluk ve halsiz görünümdeydi. Laboratuvar: beyaz küre:22.500/mm3, Hb:6 g/dL, plt:372.000/mm3, C-reaktif protein:69 mg/L (0-5), biyokimya ve koagülasyon değerleri normaldi. Gayta direkt bakıda bol eritrosit mevcuttu, rotavirüs antijeni, parazit panel ve kültür negatifti. Hastaya masif alt gastrointestinal sistem kanaması nedeniyle eritrosit transfüzyonu yapıldı. Hidrasyon, octreotid, proton pompa inhibitörü ve ampirik ampisilin sulbaktam başlandı. Hastanın kontrol Hb:10.6 g/dL'ye yükseldi ve vital bulguları stabilleşti. Orali kapalı takip edilen hastanın üst gastrointestinal endoskopisinde korpus ve fundus mukozasında hafif erozyon vardı. Takiplerinde beslenmesine sıvı gıdayla başlandı. Ayırıcı tanıya yönelik gerçekleştirilen sintigrafisi Meckel divertikülü ile uyumlu geldi. Takiplerinde hastanın melanası veya hemokezyası olmadı. Hasta opere olmak üzere çocuk cerrahi bölümüne refere edildi. Elektif şartlarda operasyonu planlanarak önerilerle taburcu edildi. Poliklinik kontrolerinde ek şikayeti olmadığı görüldü. Sonuç: Sıklıkla kabızlık ilişkili anal fissüre bağlı olduğu düşünülen alt gastrointestinal sistem kanamalarında aklımıza masif kanamayla bulgu veren Meckel divertikülü de gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anemi, Çocuk, Meckel, Melena, Sintigrafi

Infant Presenting With Lower Gastroıntestinal Bleeding: Meckel Diverticulum

Abstract

A 12-month-old male was referred from an external center with foul-smelling, black stools 2-3 times a day for 3 days. It was learned that he received anal fissure treatment in an external center 2 months ago, due to the presence of blood in his stool. He had been using ibuprofen for 2 days due to mild fever. On his physical examination, Weight: 9 kg (10-25 p), height: 72 cm (3-10 p), heart rate: 170/min, blood pressure: 96/49 mmHg, and he looked pale and sluggish. Laboratory: white blood cell: 22.500/mm3, Hb: 6 g/dL, plt: 372.000/mm3, C-reactive protein: 69 mg/L (0-5), biochemistry and coagulation tests

values were all normal. Direct examination of stool revelead abundant erythrocytes, rotavirus antigen and parasite panel of stool were negative. Pathogen did not grow in the stool. Erythrocyte transfusion was performed due to massive lower gastrointestinal bleeding. Hydration, octreotide, proton pump inhibitor and empirical ampicillin sulbactam were given. Hb was 10.6 g/dL and vitals were stable after transfusion. Mild erosion in the corpus and fundus were seen with upper gastrointestinal endoscopy. During the follow-ups, he was fed with liquid food. The scintigraphy was compatible with Meckel's diverticulum. During the follow-up, the patient did not have melana or hemokesia. The patient was discharged with recommendations, and referred to pediatric surgery for operation under elective conditions. It was observed that there were no additional complaints in the outpatient clinic controls. Conclusion Lower gastrointestinal bleeding is often attributed to the anal fissure associated with constipation. Meckel's diverticulum, which presents with massive bleeding, should also keep on mind.

Keywords: Anemia, Child, Meckel, Melena, Scintigraphy

Presentation ID / Sunum No= 413

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9495-2923

Ameliyat Esnasında Trans-Time Flow Ölçümü Yapılan Koroner Bypass'lı Olguların, Ameliyat Sonrası, Orta ve Uzun Dönem Ventrikül Fonksiyonlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Mevriye Serpil Diler[1], Prof. Dr. Yahya Ünlü[2]

[1]Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Mevriye Serpil Diler*

Özet

Koroner arter hastalığı; günümüzde erişkin kalp hastalıkları arasında en sık görülen, her yıl tüm dünyada ölümlerin % 30'undan sorumlu tutulmaktadır.Koroner arter bypass greft cerrahisi (KABG), koroner arter hastalığının etkili ve güvenilir tedavi seçeneklerinden biri olup, KABG ile hastaların kardiyak fonksiyonlarının, mevcut kardiyak şikâyetlerinin, yaşam kalitesi ve süresinin iyileştirilmesi amaçlanmaktadır. Arrest altında veya çalışan kalpte yapılan KABG de erken ve geç dönem sonuçlara etkili faktörlerin başında bypass yapılan damarların ve anastomozların kalitesi gelmektedir. Bypass cerrahisi sonrası erken dönem greft oklüzyonu; miyokard enfarktüsü, düşük kardiyak debi, aritmi ve fatal kalp yetmezliğine neden olabilen ciddi bir komplikasyondur. Bu problem distal vasküler yatağın yetersizliği, koagulasyon anomalileri, greft konduit ve anastomozlardaki teknik problemlerle ilgilidir. Bu nedenle KABG sırasında anastomoz kalitesinin ve açıklığının direk olarak değerlendirilmesi oldukça önemlidir.Bu çalışmada Şubat 2006 ile Ocak 2010 tarihleri arasında kliniğimizde KABG sırasında Transit Time Flow (TTF) ölçümleri yapılan toplam 618 hastanın 1927 grefti retrospektif olarak tarandı. Bu hastalardan preoperatif risk faktörleri benzer olan toplam 120 hasta çalışmaya alındı. İntraoperatif TTF ölçümlerinde elde edilmiş olan pulsatilite indeks (PI) değerlerne göre, postoperatif orta ve uzun dönem (10?48 ay) ventrikül fonksiyonlarındaki değişiklikleri, ejeksiyon fraksiyonu (%EF), elektrokardiyografi (EKG), miyokard infarktüsü (MI), troponin I, CK, CK-MB, CK/MB değerleri ve semptomatik hastalarda postoperatif anjiografik sonuçlarla değerlendirildi. İntraoperatif TTF ölçümlerindeki PI değerlerinin postoperatif ventrikül fonksiyonları ve greft açıklığı ile ilişkisi araştırıldıYaptığımız çalışma sonucunda KABG cerrahisi sırasında TTF ölçüm yöntemi ile intraoperatif greft açıklık ve anastomozlarının değerlendirilmesinin, postoperatif ventrikül fonksiyonlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar oluşturmadığı gözlendi. Anjiografik kontrolleri yapılan gruplarda ise; intraoperatif PI değerleri < 2 olan grupta EF(%) artışı, PI >3,3 olarak ölçülen gruba oranla daha fazla idi ve yapılan anjiografik görüntülemelerde PI değeri < 2 olan gruptaki bypass greftlerde daha düşük oklüzyon ve daha yüksek patensi oranları tespit edildi.Sonuç olarak; KABG'de intraoperatif greft açıklığı kontrol yöntemlerinden uygun olan herhangi birinin kullanılmasını tavsiye etmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Bypass Greft, Transit Time Flow Ölçümü, Sol Ventrikül Ejeksiyon Fraksiyonu, Miyokard İnfarktüsü, Greft Oklüzyonu.

Presentation ID / Sunum No= 444

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5637-2191

Antifungal Effects of Natural Orange Oil On Candida albicans

Dr. Öğretim Üyesi Tugce Naime Gedık Kapancık[1], Prof. Dr. Ahmet Ozbek[2], Dr. Öğretim Üyesi Sercan Kapancık[3], Doç. Dr. Tayfur Demıray[4], Dr. Öğretim Üyesi Ayca Dogan[5]

[1]Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Faculty of Dentistry, Microbiology Department
[2]Altinbas University, Faculty of Medicine, Department of Medical Microbiology
[3]Istanbul Okan University, Faculty of Medicine, Department of Medical Biochemistry
[4]Sakarya University, Faculty of Medicine, Department of Medical Microbiology
[5]Altinbas University, Faculty of Medicine, Department of Physiology

**Corresponding author: Tuğçe Gedik Kapancık*

Abstract

Orange (Citrus sinensis) oil has been attracting attention due to its various activities such as antimicrobial, antiseptic and also its usage in cosmetic industry. Candida albicans is an opportunistic yeast which is the member of oral and genital microbiota. In this research, it was aimed to investigate antifungal activities of natural orange oil on C. albicans and figure out the minimal inhibition concentration (MIC) and minimal fungicidal concentration (MFC). In this study, orange oil was obtained via extraction from the fruit. Then from 3,12% to 100%, six different dilutions were prepared with ethanol. Afterwards, disc diffusion and microdilution assays were performed to evaluate antimicrobial effects. As a result of disc diffusion test, with all dilutions zone formings were detected with three replicates. Varying from the dilutions, zones were observed as 45mm for 100%, 42mm for 50%, 42mm for 25%, 19mm for 12,5%, 12mm for 6,25% and 9mm for 3,12%. As negative control, ethanol was used and zone was measured as 9 mm. Consequently, on macrodilution assay, MIC value of orange oil on C. albicans was found to be 12,5% and MFC value was observed as 25%. In conclusion, orange oil was found to have impressive antifungal activity on opportunistic pathogen, C. albicans. This study would steer us to proceed with advanced approaches towards effects of orange oil and promote their usage not only in cosmetic products but also in different fields.

Keywords: Antifungal Activity, Orange Oil, Candida albicans.

Presentation ID / Sunum No= 45

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3971-9691

App Genindeki I716F Mutasyonu Erken-Başlangıçlı Alzheımer Hastalığına Neden Olmaktadır

Dr. Öğretim Üyesi Dilek Gün Bilgiç[1]

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesii

Özet

APP geni, amiloid öncü proteini adı verilen bir proteini kodlamaktadır. APP genindeki mutasyonlar, demans, konfüzyon, zayıf muhakeme, dil bozukluğu, görsel şikayetler, ajitasyon, içe kapanma ve halüsinasyonlar ile karakterize Alzheimer hastalığına yol açabilmektedir. Alzheimer hastalığı (AH), demans, kafa karışıklığı, zayıf muhakeme, dil bozukluğu, görsel şikayetler, ajitasyon, içe kapanma ve halüsinasyonlar ile karakterizedir. Bu çalışmada erken başlangıçlı Alzheimer hastalığı ile APP genindeki yeni bir mutasyonun ilişkisi sunulmaktadır. 42 yaşında erkek hasta 2 yıldır unutkanlık, yürüme ve konuşma bozukluğu, uykuda istemsiz hareket etme şikayetleri ile başvurdu. Son zamanlarda kişilik değişikliği ve içe kapanma şikayeti vardı. Soygeçmişinde babası, babaannesi, amcası, halası ve halasının çocuklarında da benzer belirtiler olduğu kaydedildi. Babaannesi ve babasının semptomlarının 35 yaşında başladığı ve semptomların başlamasından 5 yıl sonra vefat ettiği kaydedildi. Beyin MRG'sinde serebral atrofi tespit edildi. Frontal Assessment Battery testinde (3/18) ciddi bozulma tespit edildi. Serebellar muayenede tremor tespit edildi. Demans hedefli gen paneli testinde APP geninde, Guerreiro vd. (2008) tarafından daha önce Alzheimer lı bir hastada bildirilen, NM_000484.4:c.2146A>T (p.I716F) varyantı heterozigot olarak tespit edildi. Bu varyant, ACMG yönergelerine göre PS4, PM1, PM2, PM5, PP3 kriterlerini karşılayan patojenik varyant olarak değerlendirildi. Çalışmamız bu varyantın erken başlangıçlı Alzheimer hastalığına neden olan patojenik bir varyant olduğunu desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer, APP, I716F

I716F Mutaton in the App Gene Causes Early-Onset Alzheimer Disease

Abstract

The APP gene encodes a protein called amyloid precursor protein. Mutations in the APP gene can lead to Alzheimer disease characterized by dementia, confusion, poor judgment, language disturbance, visual complaints, agitation, withdrawal, and hallucinations. In this study, the association of early-onset Alzheimer's disease with a new mutation in the APP gene is presented. A 42-year-old male patient was admitted with the complaints of forgetfulness, gait and speech disturbance, and involuntary movement during sleep for the last 2 years. He had personality change and withdrawal recently. In his family history, it was notted that his father, paternal grandmother, uncle, aunt and his aunt's children had similar symptoms. It was notted that the symptoms of his grandmother and father started at the age of 35 and

died after 5 years of begenning the symptoms. Cerebral atrophy was detected in brain MRI. Severe deterioration was detected in the Frontal Assessment Battery test (3/18). Intentional tremor was detected on cerebellar examination. In the dementia targeted gene panel test, the variant NM_000484.4:c.2146A>T (p.I716F), previously reported by Guerreiro et al. (2008) in a patient with Alzheimer's, was detected as heterozygous in the APP gene. This variant was considered as pathogenic meeting the PS4, PM1, PM2, PM5, PP3 criteria according to the ACMG guidelines. and it Our study supports that this variant is a pathogenic variant causing early-onset Alzheimer disease.

Keywords: Alzheimer, APP, I716F

Presentation ID / Sunum No= 469

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5195-8505

Appendektomi Yapılan Hastalarda Alvarado Skorlaması İle Ohmann Skorlamasının Karşılaştırılması

Uzman Dr. Serdar Öter[1]

[1]*Manisa Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Uzman Dr. Serdar Öter*

Özet

Yapılan çalışmalarda ve literatürlerde akut appandisit düşünülen hastalar için farklı skorlamalar mevcuttur. Bu çalışmada acil servisimize başvuran ve ameliyat edilen 30 hasta ele alınarak akut appandisit tanılı 15 hasta ile lenfoid hiperplazili 15 hastanın alvardo ve Ohmann skorlamasına göre karşılaştırılmasının sonuçlarını sunacağız. 18 yaş üzeri olmak koşuluyla akut appandisit tanısı konulan bu hastalar arasından patoloji bölümü tarfından onaylanmış patoloji tanısına göre belirlenen 15 akut appandisit ile patoloji tanı sonucu lenfoid hiperplazi olarak raporlanmış 15 hasta grubu ele alındı. Bu hastaların acil servise başvuru sırasındaki semptom ve bulgularını kullanarak elde edilen Alvarado ve Ohmann skorları karşılaştırılmıştır. Cinsiyetten bağımız olarak ele alınan 30 hastada Alvarado ve Ohmann skorlarının akut apandisiti ön görmede önemi araştırıldı.Patoloji sonucu akut appandisit gelen grubun 9 u kadın 6 sı erkek olup diğer lenfoid hiperplazili grubun ise 7 si erkek 8 i kadındı.Alvarado skoru ile, Ohmann skoru arasında pozitif yönde orta derecede korelasyon bulundu. Histopatolojik sonuçlara göre Alvarado skorunun akut apandisit tanısını ön görme oranı istatistiksel olarak Ohmann skorlamasının ön görme oranına göre daha anlamlı bulunmuştur. Histopatolojik sonucu akut appandisit olarak gelen grupta 15 hastanın 11 inde Alvarado skoru 8 ve 8 üzeri iken Lenfoid hiperplazili hastaların 6 sında skor 8 ve üzeri bulundu.Ayrıca Ohmann skorlamasına göre bakıldığında akut appandisit tanılı 15 hastanın 9 unda skor 12 puanın üzerinde çıkmıştır.Lenfoid hiperplazili grupta ise sadece 5 hastada skor 12 puan ve üzerinde çıkmıştır.Hataların yaş dağılımına bakıldığında akut appandisit olan grupta yaş ortalaması 35,2 (en yüksek 67,en düşük 17)olup lenfoid hiperplazili gruba bakıldığında yaş ortalaması 30,2(en yüksek 62, en düşük 18) olarak saptanmıştır. Sonuçlara bakıldığında hasta sayısının daha yüksek olduğu çalışmalarla daha net sonuçlara varılabileceği düşüncesinde olmakla beraber çalımamızdaki sonuçlara göre Alvarado skorlaması akut apandisiti ön görme konusunda daha iyi fikir verebilirken, Ohmann skorlaması daha çok akut apandisiti dışlama konusunda fikir vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Akut Appandisit,alvarado Skoru, ohmann Skoru

Presentation ID / Sunum No= 217

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8716-3472

Arteria Vertebralisin Orjini, V2 Segmentin Varyasyonları ve Morfolojisinin MDCT İle Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Rabia Tasdemir[1], Doç. Dr. Ömer Faruk Cihan[2]

[1]Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi
[2]Gaziantep Üniversitesi
**Corresponding author: Rabia Tasdemir*

Özet

Bu çalışmada, arteri vertebralis (AV)'in orjini ve foramen transversarium (FT)'a giriş seviyeleri, cinsiyetin prevalans üzerindeki olası etkilerinin değerlendirilmesi, vertebral arter V2 segmenti baz alınarak vertebral arter dominansi (VAD) ve vertebral arter hipoplazisi (VAH) sıklığının araştırılması amaçlanmıştır. Çalışmamız, Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi BT arşivinden tarama yapılarak retrospektif olarak gerçekleştirildi. Toplamda 322 hasta 644 AV görüntüleri Horos yazılım programı üzerinde 3 boyutlu rekonstrüksiyonu yapıldı ve AV'in orjini, FT'ye giriş seviyesi ve FT'a girdiği seviyede hem AV'in hem de FT'nin transvers çapları ölçüldü. AV'nin çıkış orjinlerine baktığımızda erkeklerde sağ tarafta sadece 1 olguda turuncus brachiocephalicus'tan, solda ise 2 olguda arcus aortadan çıkarken bu sayının solda kadınlarda 5 olduğu tespit edilmiştir. AV'nin FT'a giriş seviyelerini incelediğimizde, sağ tarafta 3. servikal vertebradan (1E), 4. servikal vertebradan (5E, 1K), 5. servikal vertebradan (3E, 16K), 6. servikal vertebradan (141E, 159K) giriş yaptığı belirlenmiştir. Sol tarafta, 23 olguda (9 erkek, 14 kadın) 5. servikal vertebra, 298 olguda (141 erkek, 157 kadın) 6. servikal vertebranın FT'den giriş yaptığı görülmüştür. AV'in orjin varyasyonları ile FT'a giriş seviyeleri arasındaki ilişkiyi incelediğimizde arcus aorta'dan köken alan sol AV'in sadece 1 tanesinde 6. servikal vertebradan, diğerlerinin 5. servikal vertebradan giriş yaptığını tespit ettik. Sağda ise sadece 1 tane turuncus brachiocephalicus'tan köken alan AV vardı, o da 3. servikal vertebradan giriş yapmıştı. Geriye kalan 248 arteria subclavia'dan köken alan olgulardan 5 tanesi 4. servikal vertebradan, 14 tanesi 5. servikal vertebradan, 229 arterin de 6. servikal vertebradan giriş yaptığını belirledik. Çap ölçümlerinde sağda 14 olguda, solda ise 17 olguda hipoplazik arter tespit edildi. Aynı zamanda 110 kişide sağ tarafın, 128 kişide sol tarafın dominant olduğu görüldü. Çaplar arasında hem sağ hem de sol AV ile FT arasında orta düzeyde pozitif korelasyon gözlenmiştir. Regresyon analizi ile sağ tarafta AV'deki 1 mm'lik değişim FT çapında %75'lik bir değişime, aynı şekilde solda da %72'lik bir değişime neden olduğu bulunmuştur. AV varyasyonları ve FT morfometrisi hakkında bilgi sahibi olmak bilinçli klinik uygulama için esastır. Hekimlerin bu bölge ile ilgili patolojilerinin tanı ve tedavisinde başarı oranlarını önemli ölçüde etkileyeceğini düşünmekteyiz. Ameliyat planlanırken CT veya MRI görüntüleri üzerinden hastada AV varyasyonu olup olmadığının kontrol edilmesini önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Arteria Vertebralis, Foramen Transversarium, MDCT.

Evaluation of the Origin of Vertebral Artery, V2 Segment Variations and Morphology With MDCT

Abstract

In this study, we aimed to investigate the origin of the vertebral artery (VA) and entry levels to the transvers foramen (TF) evaluation of the possible effects of sex on the prevalence, and the frequency of vertebral artery dominance (VAD) and vertebral artery hypoplasia (VAH) based on the V2 segment of the vertebral artery. Our study was carried out retrospectively by scanning the CT archive of Gaziantep University Medical Faculty Hospital. In total, 644 VA images of 322 patients were reconstructed using the Horos software, and the origin of the VA, the entry level to the TF, and the transverse diameters of both VA and TF were measured. When we look at the origins of the VA, it was determined that while it exits from the brachiocephalic trunk in only 1 case on the right side in males and from the arcus aorta in 2 cases on the left, this number is 5 in females on the left. When we examine the entry levels of the AV to the FT, ıt was determined the entrance from the 3rd cervical vertebra (1M), 4th cervical vertebra (5M, 1F), 5th cervical vertebra (3M, 16F), 6th cervical vertebra (141M, 159F) on the right. In diameter measurements, hypoplasic artery was detected in 14 cases on the right and 17 cases on the left. At the same time, it was observed that the right side was dominant in 110 people and the left side was dominant in 128 people. A moderate positive correlation was observed between the diameters of both right and left VA and TF. With regression analysis, a 1 mm change in VA on the right side resulted in a 75% change in TF diameter, and a 72% change on the left side. Knowledge about VA variations and TF morphometry is essential for informed clinical practice. We think that this will significantly affect the success rates of physicians in the diagnosis and treatment of pathologies related to this region. We recommend checking whether the patient has VA variation on CT or MRI images while the surgery is being planned.

Keywords: Vertebral Artery, Transvers Foramen, MDCT.

Presentation ID / Sunum No= 146

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3426-2987

Aşılama Sonrası Onkolojik Görüntülemede Yanlış Pozitiflik

Uzman Dr. Alev Çınar[1]

[1]*Gülhane EAH*

Özet

Kanser hastalarının muhtemelen ileri yaş ve daha fazla komorbiditeye sahip olmaları nedeniyle şiddetli COVİD-19 için daha yüksek risk taşıdıkları gösterilmiştir. Kanser hastalarının önemli bir risk grubunu oluşturduğu pandemi döneminde aşılanma için hem ulusal hem de uluslararası farklı kuruluşlar tarafından Covid-19 aşılama zamanlaması ve hastaların önceliklendirilmesine yönelik bir takım spesifik öneri yapılmıştır. Aşı, spesifik kanser tedavisine (radyoterapi, immünoterapi, kemoterapi veya diğer spesifik biyolojik tedavi) veya kök hücre nakli yaptırıp yaptırmadığına bakılmaksızın bu hasta grubunda endikedir. 18F-Florodeoksiglukoz (FDG)-Pozitron Emisyon Tomografi/Bilgisayarlı Tomografi (PET/BT) görüntüleme eşzamanlı yüksek kalitede moleküler görüntüler (PET) ile anatomik bilgiyi (BT) birleştirir ve meme kanserleri ve lenfoproliferatif hastalıklar dahil birçok kanser türünde tanı, evreleme, yeniden evreleme ve tedavi monitorizasyonunda kullanılır. PET/BT'nin primer tümör, aksiller ve özellikle ekstra-aksiller lenf nodu metastazlarının ve uzak metastazların saptanmasında konvansiyonel anatomik görüntüleme metodlarına göre tanısal doğruluğu arttırdığı gösterilmiştir. PET/BT rekurrenslerin saptanmasında ve tedavi monitorizasyonunda da konvansiyonel görüntüleme modalitelerine üstündür. Tedaviye yanıt değerlendirmesinde lenfoma dışı (reaktif) lenf nodu tutulumları açısından dikkatli olunmalıdır. Kovid pandemisiyle beraber özellikle yoğun akciğer tutulumu olan hastalarda, iki taraflı aksiller lenf tutulumuna sıkça rastlanmaktadır. COVID-19 aşılarına bağlı hipermetabolik tek taraflı aksiller lenf nodu aşılama sürecinde sıkça rastlanmaktadır.Geçici bir immün yanıt olan bu durum onkolojik hastaların PET/BT görüntülemesinde karşımıza çıktığında lenf nodunun morfolojik özellikleri yorumlamada yardımcı olmaktadır. Meme kanseri ve lenfoproliferatif hastalıkların çoğunluğu oluşturduğu onkolojik hasta profilimizde aşılama yeri ve zamanının sorgulanması çok önemlidir. Lenfoproliferatif hastalık tanılı olgularda dalak tutulumu evreyi etkileyen bir parametre olup, ayırıcı tanısı tomografik görünümle yapılamamaktadır. Olgunun kliniği ile uyumsuz aksiller lenf nodu ve daha nadir olarak diffüz dalak ve kemik iliği tutulumunun olgunun aşılama geçmişi sorgulanarak değerlendirilmesi ve aralıklı takibi daha uygun olacaktır. Geçici immün yanıtla açıklanabilecek bu bulgular tedavi yönetimini değişitirebileceğinden raporlanmadan önce anamnezle korele edilmelidir. Onkolojik hasta grubunda tedavi şekli ve kararını etkileyebilecek bulgular, olguların yakın tarihli aşılama bilgisi ışığında değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Aşılama, Aksiller Lenf Nodu, FDG PET/BT

False Positivity in Post Vaccination Oncological Imaging

Abstract

Cancer patients have been shown to be at higher risk for severe COVID-19, possibly due to older age and greater comorbidity.During the pandemic period, in which cancer patients constitute an important risk group, a number of specific recommendations have been made by different national and international organizations for the timing of Covid-19 vaccination and prioritization of patients for vaccination.The vaccine is indicated in this group of patients, regardless of whether they are undergoing specific cancer therapy (radiotherapy, immunotherapy, chemotherapy, or other specific biological therapy) or stem cell transplant.18F-Fluorodeoxyglucose (FDG)-Positron Emission Tomography/Computerized Tomography (PET/CT) imaging combines simultaneous high-quality molecular images (PET) with anatomical information (CT) for diagnosis, staging, restaging of many types of cancer, including breast cancers and lymphoproliferative diseases. and for treatment monitoring.PET/CT has been shown to increase diagnostic accuracy compared to conventional anatomical imaging methods in the detection of primary tumor, axillary and especially extra-axillary lymph node metastases and distant metastases. PET/CT is also superior to conventional imaging modalities in detecting recurrences and monitoring treatment. In the evaluation of response to treatment, care should be taken in terms of non-lymphoma (reactive) lymph node involvement.Bilateral axillary lymph involvement is frequently encountered, especially in patients with intense lung involvement with the Covid pandemic. Hypermetabolic unilateral axillary lymph node due to COVID-19 vaccines is frequently encountered in the vaccination process. When this situation, which is a temporary immune response, is encountered in PET/CT imaging of oncological patients, the morphological features of the lymph node help to interpret. It is very important to question the place and time of vaccination in our oncological patient profile, where breast cancer and lymphoproliferative diseases constitute the majority. In patients with lymphoproliferative disease, spleen involvement is a parameter that affects the stage, and its differential diagnosis cannot be made by tomographic appearance.Findings that may affect the treatment method and decision in the oncological patient group should be evaluated in the light of recent vaccination information of the cases.

Keywords: Vaccination, Axillary Lymph Node, FDG PET/CT

Presentation ID / Sunum No= 218

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0730-5627

Astaxanthin'in Serebral İskemi-Reperfüzyon Modeli Uygulanan Sıçanlarda Kalp Dokusu Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Bengi Yeğin[1], Araştırmacı Gizem Sultan Özgün[1]

[1]Yüksek İhtisas Üniversitesi

**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Bengi Yeğin*

Özet

Amaç: İskemi, hücrede enerji düzeyinin düşmesine ve toksik metabolitlerin dokuda birikmesine yol açarak hücrede fonksiyon bozukluğu ve sonrasında hücre ölümüne kadar gidebilen bir dizi biyokimyasal reaksiyonu başlatır. Reperfüzyon ise doku kanlanmasının yeniden başlamasıdır. Serebral iskemide de hücre ölümüne yol açan birçok olay meydana gelir. İskemi-reperfüzyon hasarı yalnız meydana geldiği organla sınırlı kalmayan, pek çok organ ve sistemde olumsuz etkiler yapan patolojik bir durumdur. Serebral iskemi nedeniyle oluşan nörolojik yaralanma, kardiyovasküler cerrahinin potansiyel bir komplikasyonudur. Önceki çalışmalar, antioksidan maddelerin dokulardaki oksidatif hasarları azalttığını göstermiştir. Güçlü antioksidan özelliklere sahip bir karotenoid olan Astaxanthin'in çeşitli travmatik yaralanmalar ve hastalıklarda iyileştirici etkileri olduğu gözlemlenmiştir. Çalışmamızda serebral iskemi-reperfüzyon hasarı olan sıçanlarda s'in kalp dokusu üzerinde koruyucu bir etkiye sahip olup olmadığını bulmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: 200-300 gr ağırlığında 24 erkek Wistar Albino sıçan kullanıldı. Kontrol, Sham ve Deney (Astaxanthin 75 mg/kg; intraperitoneal (i.p)) olmak üzere sıçanlar üç gruba ayrıldı. Her grup sıçan ayrı ayrı kafeslendi ve suya ve standart diyete serbest erişim sağlandı. Kontrol grubuna 30 dakika önce tek doz dimetil sulfoksit (1ml/kg) verildi. Sham grubuna, 30 dakika önce tek bir doz dimetil sülfoksit (1ml/kg) verildi. Deney grubuna 30 dakika önce dimetil sülfoksit (1 mg/mL) içinde çözünmüş Astaxanthin (75 mg/kg; i.p) tek bir doz verildi. Sham ve deney gruplarına 15 dakika iskemi (a. carotis communis) işleminden sonra ve 24 saatlik reperfüzyon uygulandı. Sıçanlara perfüzyon uygulandıktan sonra kalp dokuları çıkarıldı. Bulgular: Sham grubunun kalp kası hücrelerinde miyofibriller dejenerasyon, hücresel inflamasyon ve ödem gözlendi. Deney grubunda sıçan kalplerinde hasarın azaldığı gözlendi. Merkezi yerleşimli ökromatik çekirdekler ile normale yakın histolojik kas hücreleri gözlendi. Herhangi bir hücresel inflamasyon, ödem veya nekroz gözlenmedi. Sonuç: Sonuç olarak Astaxanthin'in kalp dokusu üzerinde belli bir oranda koruyucu etkisi olduğunu gözlendi.

Anahtar Kelimeler: Astaxanthin; Kalp; İskemi

Presentation ID / Sunum No= 201

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8209-0331

Atipik Yerleşimli Tiroid Piramidal Lobu: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Zeynep Nilüfer Tekin [1]

[1]*Medeniyet Üniversitesi Göztepe Prof Dr Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi, Radyoloji Anabilim Dalı*

Özet

Embriyolojik dönemde tiroid bezi dil kökündeki foramen çekumdan çıkar ve alt boyunda pretrakeal bölgeye göç eder. Ektopik, piramidal veya aksesuar tiroid bezi, tiroid bezinin embriyolojik gelişim sürecinde tiroidin anormal migrasyonu ile karakterizedir. Burada 32 yaşında bir kadın hastada tiroid ultrasonografisinde atipik bir şekilde karotid arterin anterioru boyunca uzanım gösteren insidental tiroid dokusu şeklinde izlenen piramidal lobun nadir bir normal anatomik varyasyonu sunulmuştur. Tiroidin normal anatomik varyasyonlarının varlığı tiroid operasyonlarının eksiksiz olarak rezidü bırakmadan yapılmasını etkileyebileceğinden, güvenli ve etkili tiroidektomi için radyologlar ve cerrahlar tiroid bezinin anatomisini iyi bilmeli, gözlemlemeli ve alışılmadık bir yerde bile olası anatomik varyasyonlarının farkında olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Piramidal Tiroid, Karotis Arter, Anatomik Varyasyon, Ultrason.

An Unusual Presentation of Pyramidal Lobe of Thyroid: A Case Report

Abstract

In the embryological period, the thyroid gland arises from the foramen cecum, at the base of the tongue, and migrates to the pretracheal region in the lower neck. An ectopic, pyramidal or accessory thyroid gland is characterized by abnormal migration of the thyroid in its developmental course. Herein the case report of a 32-year-old female patient with an incidental thyroid tissue atypically extending to the carotid artery anteriorly as a rare anatomic variation of the pyramidal lobe detected on thyroid ultrasound was reported. Since the presence of anatomic variations of thyroid may affect the completeness of thyroid surgery, radiologists and surgeons should observe the anatomy of the thyroid gland and aware of its possible variations, even in an unusual location, for safe and effective thyroidectomy.

Keywords: Pyramidal Thyroid, Carotid Artery, Anatomic Variation, Ultrasound.

Presentation ID / Sunum No= 484

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1708-0003

Ayak 3.Parmak Orta Falanks Kaynaklı Çok Nadir Bir Lezyon; Kondromiksoid Fibroma

Uzman Dr. Ayşe Nur Toksöz Yıldırım[1]

[1]*Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş Kondromiksoid fibrom (KMF) özellikle distal femur ve proksimal tibia'da lokalize, genellikle metafizden köken alan nadir gözlenen benign kartilajinöz bir tümördür. Morfolojik olarak miksoid, kondroid ve iğsi alanlarla karakterizedir, bunlara değişen oranlarda osteoklastik tipte dev hücreler eşlik ederler. Bu çalışmamızda oldukça nadir bir lokalizasyonda gözlenen kondromisoid olgusunu ve ayırıcı tanısını sunmayı amaçladık. Olgu Olgumuz 21 yaşında erkek hasta olup sağ ayak 3. parmakta 1 yıldır giderek artan ağrı ve şişlik şikayetleriyle hastanemiz ortopedik onkoloji bölümüne başvurmuştur. Radyoloik incelemede 3. parmak orta falankstan kaynaklanan ve proksimal falanksa uzanım gösteren düzgün sınırlı ince sklerotik rimi bulunan kitlesel lezyon saptanmıştır. Histopatolojik incelemede lobuler büyüme paterni gösteren periferinde hiperselüler dev hücreler içeren, lobülün ortasında açık mavi renkte, miksoid hyalen kıkırdak benzeri, çevreye göre daha hiposelüler matriks içeren tümöral lezyon tespit edilmiştir. Tümör hücreleri iğsi ve yıldızsı şekildedir. Tanı histopatolojik olarak kondromiksoid fibrom ile uyumlu teyit edilmiştir. Sonrasında da rezeksiyonu yapılmıştır. Sonuç Kondromiksoid fibrom tüm kemik tümörlerinin %0,5'ini oluşturur. El ve ayak parmaklarının falankslarında kondromiksoid fibrom oldukça nadirdir. Literatürde ayak parmaklarında sadece birkaç kondromiksoid fibrom vakası bildirilmiştir. Özellikle genç erişkin hastalarda ayak küçük kemiklerindeki kitle lezyonlarının ayırıcı tanısında mutlaka yer almalıdır. Ayırıcı tanıda miksoid kondrosarkom, chondroblastom ve anevrizmal kemik kisti ile karışabileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kondromiksoid Fibroma, Ayak, Kondrojenik Tümörler

Presentation ID / Sunum No= 156

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8033-4208

Baker Kisti Tedavisinde Usg Güvenli Aspirasyon Fizyoterapiye Kıyasla Daha Etkili Midir'

Dr. Nurmuhammed Taş[1], Doç.dr. Hülya Uzkeser[1],

Prof. Dr. Akın Erdal[1]

[1]Erzurum Eğitim ve Araştırma Hastanesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı

**Corresponding author: Dr. Nurmuhammed Taş*

Özet

Dayanak: Önceki yayınlar, semptomatik kistleri olan hastalar için nonsteroid antiinflamatuar ilaçlar, sistostomi, fizik tedavi ve egzersizleri içeren bir tür tedavi yöntemi olduğunu işaret etmiştir. Amaç: Çalışmanın amacı steroid enjeksiyonu olmadan kisti küçültmenin etkinliğini aydınlatmak ve aspirasyonu klasik fizyoterapi modaliteleri ve egzersizleri ile karşılaştırmaktır. Yöntemler: Baker Kisti olan 40 katılımcı üzerinde randomize, kontrollü bir çalışma yapıldı. Katılımcılar rastgele iki gruba ayrıldı; (I) aspirasyon grubu (n=20) ve (II) kontrol grubu (n=20). Aspirasyon grubunda Baker Kisti içeriği USG rehberliğinde perkütan olarak aspire edildi, kontrol grubuna ise aspirasyon yapılmadı. Ağrı görsel analog skala (VAS) ile değerlendirildi, fonksiyonel durumu belirlemek için Lysholm diz skorlama skalası ve Cincinnati diz derecelendirme sistemi kullanıldı. Yaşam kalitesi ve engellilik, The Nottingham Health Profile (NHP) ve The Western Ontario ve McMaster Universities Arthritis Index (WOMAC) ile değerlendirildi. Bulgular: Her iki grupta da tedavi öncesi ve sonrası USG ölçümlerinde (genişlik, uzunluk ve alan) ve klinik parametrelerde farklılıklar vardı. Bu fark aspirasyon grubunda daha fazla olmasına rağmen istatistiksel olarak anlamlı değildi. Sonuç: Sonuçlarımız USG ile yapılan kist aspirasyonunun fiziksel egzersizlere ve soğuk uygulama yöntemlerine ek etki sağlamadığını vurguladı. İnvaziv bir işleme geçmeden önce öncelikle soğuk uygulama ve egzersiz tedavisi düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Baker Kisti, Kist Aspirasyonu, Soğuk Kompresyon, Diz Egzersizleri, Fizik Tedavi, Ultrasonografi

Is Usg-Guided Aspiration More Effective Compared to Physiotherapy in the Treatment of Baker's Cyst'

Abstract

Background: The previous publications elaborated that there was a kind of treatment modality for patients with symptomatic cysts including non-steroidal anti-inflammatory drugs, cystostomy, physical

therapy, and exercises. Aim: The objective of the study was to elucidate the effectiveness of shrinking the cyst without steroidal injection and to compare the aspiration with classical physiotherapy modalities and exercises. Methods: A randomized, controlled trial was performed on 40 participants with BC. The participants were randomized into two groups; (I) aspiration group (n=20) and (II) control group (n=20). Baker's Cyst content was aspirated percutaneously under USG guidance in the aspiration group, whereas no aspiration was performed in the control group. The pain was evaluated with the visual analog scale (VAS), we used the Lysholm knee scoring scale and Cincinnati knee rating system for determining the functional status. The quality of life and disability were evaluated with The Nottingham Health Profile (NHP) and The Western Ontario and McMaster Universities Arthritis Index (WOMAC). Results: There were differences in USG measurements (width, length, and area) and clinical parameters before and after treatment in both goups. Although this difference was greater in the aspiration group, it was not statistically significant. Conclusions: Our results emphasized that cyst aspiration performed with USG does not provide additional effect to physical exercises and cold application methods. Cold application and exercise therapy should be considered primarily before proceeding with an invasive procedure.

Keywords: Baker's Cyst, Cyst Aspiration, Cold Pack, Knee Exercises, Physical Therapy, Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No= 242

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5426-7478

Beyin Metastazı Yapmış Meme Kanseri Olgularında Difüzyon Ağırlıklı Görüntüleme ve Adc Ölçümleri İle Histolojik Alt Tip Arasında İlişki Var Mi?

Uzman Dr. Şeyhmus Kavak[1], Prof. Dr. Nazan Çiledağ Gökbayrak[2]

[1]SBÜ Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]SBÜ Dr.Abdurrahman Yurtarslan Onkoloji Hastanesi
**Corresponding author: şeyhmus kavak*

Özet

Amaç: Bu çalışmada meme kanseri tanısı almış ve takipleri sırasında beyin metastazı gelişmiş olgularda metastazların difüzyon ağırlıklı görüntüleme özelliklerini ve görünen difüzyon katsayısı değerlerini inceleyerek ortaya koymak ve primer meme kanserinin histolojik tipine göre yaptığı metastazların farklılığını araştırmak amaçlandı. Materyal Metod: Mayıs 2008–Nisan 2011 tarihleri arasında Ankara Dr. Abdurrahman Yurtaslan Onkoloji Eğitim ve Araştırma hastanesi radyoloji kliniğinde, öncesinde meme kanseri tanısı almış 57 kadın olgu (46'sı invaziv duktal karsinom, 7'si invaziv lobüler karsinom, 2'si komedo karsinom ve 2'si papiller-kribriform karsinom) çalışmaya alındı. Olgular histolojik tiplerine göre invaziv duktal karsinom (n=46) tanısı bulunanlar 1.grup ve diğerleri (invaziv lobüler karsinom (n=7), komedo karsinom (n=2) ve papiller-kribriform karsinom (n=2)) 2.grup olarak kabul edildi. Lezyonlar primer meme kanseri kökenlerine göre iki gruba ayrıldı ve ADC değerleri istatistiksel analiz yöntemleriyle karşılaştırıldı. Yine lezyonların ADC değerleri ile DWI özellikleri arasındaki ilişki saptanmaya çalışıldı. Bulgular: Grupların kendi aralarında karşılaştırılmasında solid kesimler, kistik komponent ve normal beyin parankiminden yapılan ADC ölçümlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı (p=0.931, p=0.274, p=0.432). Sonuç: Çalışmamızda metastazların tamamında normal beyin parankimine göre daha yüksek ADC değerleri saptanmış olup bu sonuç literatürde yer alan çalışmalardaki sonucu destekler niteliktedir. Ancak meme karsinomunun histolojik tipine göre metastazlar arasında ADC değerleri açısından anlamlı farklılık saptanmamıştır. Daha geniş olgu serileriyle yapılacak benzer çalışmalar daha net ve ayrıntılı verilerin elde edilmesine olanak sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Meme Karsinomu, Difüzyon Ağırlıklı Görüntüleme, Görünür Difüzyon Katsayısı

Is There a Relationship Between Diffusion-Weighted Imaging and Adc Measures and Histological Sub-Type in Breast Cancer With Brain Metastasis?

Abstract

Objective: In this study, we aimed at finding out the diffusion weighted imaging (DWI) characteristics and the appearing diffusion coefficient values of metastases in cases diagnosed with breast cancer and developed brain metastasis during follow-up periods and searched out the difference of metastasis occurred by histological type of primary breast cancer. Matheryal and Method: Between May 2008 - April 2011, 57 female patients who had been previously diagnosed with breast cancer in the radiology clinic were included in the study. The cases were divided into two groups by their histological types: as invasive ductal carcinoma (n=46) and the others [(invasive lobular carcinoma (n=7), comedo carcinoma (n=2) and papillary-cribriform carcinoma (n=2)]. The lesions were divided into two groups by their origin of primary breast cancer, and their ADC values were compared by statistical analysis methods. Again, the relationship between ADC values and DWI characteristics of the lesions were tried to be determined. Results: The statistical analyses showed that inter-group comparisons, no statistically significant difference was observed in ADC values measured from solid sections, cystic components and normal brain parenchyma (p=0.931, p=0.274, p=0.432). Conclusion: In our study, ADC values were found to be higher in all metastases as compared to normal brain parenchyma, and this result supports the results of the studies in the literature. However, no significant difference was observed in ADC values among metastasis by histological type of the breast cancer. Similar studies with expanded case series are required to obtain more clear and detailed data.

Keywords: Breast Carcinoma, Diffusion Weighted İmaging, Apparent Diffusion Coefficient

Presentation ID / Sunum No= 163

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2385-1732

Birinci Metatars Dorsalinde Osteofit Zemininde Kapalı Ekstansör Hallusis Longus (EHL) Tendon Yaralanması: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Enes Sarı[1], Uzman Dr. Fazlı Levent Umur[2]

[1]Yakın Doğu Üniversitesi
[2]Kadıköy Acıbadem Hastanesi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Enes Sarı*

Özet

Konu: Bu yazıda birinci metatars dorsalindeki osteofit zemininde minör travma ile oluşan kapalı EHL tendon yaralanması ile başvuran ve cerrahi olarak tedavi edilen bir hasta sunulmuştur. Amaç: EHL tendonun kapalı yaralanmaları nadiren görülmektedir. Bu yazının amacı nadir görülen bu yaralanmaya klinik yaklaşımı bir vaka sunumu üzerinden tartışmaktır. Yöntem: 23 yaşında erkek hasta 1 hafta önce taşa takılarak tökezlemiş ancak düşmemiş. Ağrı ve şişlik yakınması olmayan hasta, sonrasında çorap giyerken başparmağını geriye çekemediğini fark ederek polikliniğimize başvurmuş. Muayenesinde sağ ayak 1. parmakta aktif dorsifleksiyon kaybı ile sağ ayak 1. metatars şaftı üzerinde yaklaşık 1x1 cm.lik, sert kıvamlı ve palpasyonla ağrısız kitle olduğu saptandı. Düz grafilerinde 1. metatars şaftı üzerinde osteofit ile uyumlu benign kemik lezyonu olduğu, ultrason görüntülemede ise EHL tendonun ruptüre olarak proksimal ucun süperior ekstansör retinakuluma retrakte olduğu tespit edildi. Hastaya operasyon planlandı. Bulgular: Spinal anestezi ve turnike altında süperior ekstansör retinakulum üzerinden yapılan insizyon derinleşerek tendonun proksimal ucu bulundu. Metatarsal osteofit üzerinden yapılan ayrı bir insizyonla tendonun distal ucu bulundu. Proksimal uç ciltaltı ilerletirek distale taşındı. Ostofit eksizyonu sonrası primer tendon tamiri uygulandı. Postoperatif 4 hafta süreyle kısa bacak atel tespiti sonrasında kademeli eklem hareket açıklığı egzersizleri başlandı. Ameliyat sonrası 3. ayda mükemmel iyileşme ile iyi klinik sonuç elde edilen hastanın 6. ayda spora geri dönmesine izin verildi. Sonuç: Kapalı EHL tendon ruptürü nadir görülen bir yaralanmadır. Literatürde kortikosteroid enjeksiyonu, talus boynunda osteofit, ayak bilek artroskopi esnasında iyatrojenik yaralanma ve posttravmatik iskemik dejenerasyona bağlı kapalı EHL tendon yaralanma olguları bildirilmiştir. Tüm bu olgularda tekrarlayıcı miktrotravmanın predispozan faktör olduğu düşünülmüştür. Bizim olgumuzda 1. metatarsal osteofit zeminin kronik impingement ve minör travmanın dejenere EHL tendonda kapalı ruptüre neden olduğunu düşünüyoruz. Ortopedik cerrahlar minör yaralanmaya sekonder kapalı EHL tendon ruptürü konusunda uyanık ve şüpheci olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ekstansör Hallusis Longus, Tendon Ruptürü, Kapalı Ekstansör Tendon Yaralanması

Presentation ID / Sunum No= 138

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0512-6027

Böbrek Transplantasyonunda Covid-19 Mortalitesi

Dr. Öğretim Üyesi Murat Sevmiş[1]

[1]*Yeniyüzyıl Üniveristesi Özel GOP Hastanesi*

Özet

KONU: Böbrek nakli yapılan hastalarda Covid-19 enfeksiyonu ve mortalite sebepleri AMAÇ: Çalışmamızda İstanbul Yeniyüzyıl Üniversitesi Özel Gaziosmanpaşa Hastanesi Organ Nakli kliniğimizde 4 yıllık sürede yapılan tüm böbrek nakil hastalarının mortalitesini sunmayı amaçladık. YÖNTEM: Çalışmamıza merkezimiz İstanbul Yeniyüzyıl Üniversitesi Özel Gaziosmanpaşa Hastanesi Organ Nakli merkezinde tek bir ekibin yaptığı Ocak 2018- Ekim 2021 arasında yapılan tüm böbrek nakillerini retrospektif inceleme ile dahil ettik. BULGULAR: Merkezimizde 4 yıllık sürede 665 tane böbrek nakli gerçekleştirildi. Bu böbrek nakillerinin 639 tanesi erişkin nakil, 26 tanesi pediatrik nakilden oluştu. Yine 665 böbrek naklinin 610 tanesi canlıdan, 55 tanesi kadavradan gerçekleştirildi. Toplamda 1-46 aylık takip sürecinde 58 hastada mortalite (%8,7) izlendi. Covid-19 nedeni ile enfeksiyon geçiren hasta sayısı 82 olup, bunların 21 tanesinde mortalite gözlemlenmiştir. (%25.6) Bunun dışında 17 hasta septik komplikasyonlardan, 14 hasta kardiyovasküler komplikasyonlardan ve 6 hasta diğer sebeplerden kaybedilmiştir. SONUÇ: Covid-19 salgını tıbbın tüm yönlerini önemli ölçüde etkilediği gibi solid organ tranplantasyonunu(SOT) da etkilemiştir. Bu virüsün SOT üzerindeki etkileri klinik yönetimde zorluklar yaratmış önemli ölçüde morbidite ve mortaliteye yol açmıştır. Covid-19 patogenezi ve yönetim anlayışı gelişmeye devam ettikçe, SOT alıcılarının bakımındaki gelişmeler, Covid döneminde transplantasyonun güvenli bir şekilde gerçekleştirilmesine daha çok olanak sağlayacaktır. Anahtar Kelimeler: covid-19, mortalite, solid organ transplantasyonu, böbrek nakli

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Mortalite, Solid Organ Transplantasyonu, Böbrek Nakli

Abstract

SUBJECT: Covid-19 infection and causes of mortality in kidney transplant patients AİM: In our study, we aimed to present the mortality of all kidney transplant patients who underwent a 4-year period in our Istanbul Yeniyüzyıl University Gaziosmanpaşa Hospital Organ Transplant clinic. METHODS: We included all kidney transplants performed by a single team at our center, Istanbul Yeniyüzyıl University Gaziosmanpaşa Hospital Organ Transplantation center between January 2018 and October 2021, with a retrospective review. Patient data were obtained from hospital data, and patients in external centers were accessed via internet connection and telephone. RESULTS: In our center, 665 kidney transplants were performed in a 4-year period. Of these kidney transplants, 639 were adult transplants and 26 were pediatric transplants. Again, out of 665 kidney transplants, 610 were performed from living donors and 55 from cadavers. In total, mortality (8.7%) was observed in 58 patients during the 1-46-

month follow-up period. The number of patients infected due to Covid-19 is 82, and mortality was observed in 21 of them apart from this (25.6%). 17 patients died due to septic complications, 14 patients died due to cardiovascular complications and 6 patients died due to other reasons. CONCLUSION: The Covid-19 epidemic has affected all aspects of medicine significantly, as well as solid organ transplantation (SOT). The effects of this virus on SOT have created difficulties in clinical management and have led to significant morbidity and mortality. As the pathogenesis and management understanding of Covid-19 continue to evolve, advances in the care of SOT recipients will further enable safe transplantation to be performed during the Covid-19 era.

Keywords: Covid-19, Mortality, Solid Organ Transplantation, Kidney Transplantation

Presentation ID / Sunum No= 398

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6289-0860

Böbrekte Primer Silyumun Fonksiyonel Önemi

Dr. Öğretim Üyesi Yurdun Kuyucu[1], Prof. Dr. Sait Polat[1]

[1]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Yurdun Kuyucu*

Özet

Amaç: Primer silyum, 9+0 mikrotübül düzenlenmesine sahip, aktif hareket yapma özelliği bulunmayan hücre yüzey özelleşmesidir. Primer silyum vücudumuzda mekanoreseptör, kemoreseptör ve osmoreseptör olarak görev yapmaktadır. Yapılan birçok çalışmada primer silyumun yapısında meydana gelen bozuklukların gözde retinitis pigmentoza hastalığına, sensorinöral işitme kayıplarına ve böbrekte kistik böbrek hastalığına neden olduğu rapor edilmiştir. Tümoral hücrelerde primer silyum yapısının kaybolduğu, bunun tümör gelişimi için negatif bir belirteç olduğu bildirilmektedir. Böbrek tübüllerinde normal olarak bulunan primer silyumun mekanoreseptör ve kemoreseptör olarak görev yaptığını ve hücre dışından hücre içine kalsiyum girişine neden olarak hücrenin hiperpolarizasyonuna yol açtığı rapor edilmiştir. Bu çalışmada, primer silyumun böbrek dokusundaki varlığının ince yapı düzeyinde araştırılması ve fonksiyonel öneminin vurgulanması amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı Elektron Mikroskobi Laboratuvarında incelenen böbrek doku örnekleri elektron mikroskobik inceleme için doku hazırlama yöntemlerine uygun olarak hazırlandı ve Jeol JEM 1400 transmisyon elektron mikroskobunda değerlendirilerek mikrografları elde edildi. Bulgular: Renal cisimciklerin elektron mikroskobik olarak incelenmesinde Bowman kapsülünün visseral yaprağını oluşturan podositlerin böbrek filtrasyon bariyerine yakın kısımlarında primer silyumun varlığı görüldü. Böbrek distal tübül hücrelerinin apikal yüzeylerinde de normal primer silyum yapısına sahip olduğu izlendi. Primer silyumun hücrenin apikal yüzeyinden lümene doğru uzandığı, hücre membranı ile örtülü olduğu, iç kısımlarında mikrotübül yapılarını içerdiği görüldü. Sonuç: Primer silyumun böbrekte nefron yapısında ve toplayıcı tübüllerde normal olarak bulunduğu, normal böbrek fonksiyonlarının sürdürülebilmesi için önemli bir hücre yüzey özelleşmesi olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek, Primer Silyum, Transmisyon Elektron Mikroskobu.

Functional Importance of the Primary Cilium in Kidney

Abstract

Aim: Primary cilium is a nonmotile cell surface modification that displays 9+0 microtubule arrangement. The primary cilium functions as mechanoreceptor, chemoreceptor and osmoreceptor in our body. In many studies, it has been reported that defects in the structure of the primary cilium lead to retinitis pigmentosa in the eye, sensorineural deafness and cystic kidney disease in the kidney. It has

been revealed that the primary cilium is lost in tumoral cells, and this is a negative implication for tumor formation. It has been reported that the primary cilium, which is normally found in the renal tubules, acts as mechanoreceptor and chemoreceptor, and results hyperpolarization of the cells by causing influx of extracellular calcium into the cell. In this study, investigation of the presence of primary cilium in the kidney ultrastructurally and highlighting its functional importance were aimed. Material and methods: Kidney tissue samples examined in Electron Microscopy Laboratory of Çukurova University Faculty of Medicine Histology and Embryology Department were prepared in accordance with electron microscopic tissue preparation methods, then they were evaluated using Jeol JEM-1400 transmission electron microscope, and micrographs were obtained. Results: Electron microscopic examination of the renal corpuscles revealed the presence of primary cilium on the podocytes, which form the visceral layer of Bowman's capsule, in close relation to the glomerular filtration barrier. It was observed that the kidney distal tubule cells also had a normal primary cilium on their apical surfaces. It was seen that the primary cilium was extended from the apical surface of the cell to the lumen, was covered by the cell membrane, and contained microtubules in its inner parts. Conclusion: It is thought that the primary cilium is normally found in the nephron and on collecting tubules of the kidney and is an important cell surface specialization for the maintenance of normal kidney functions.

Keywords: Kidney, Primary Cilium, Transmission Electron Microscope.

Presentation ID / Sunum No= 327

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4891-3012

Botulinum Toksin Tedavisi Gören Hemifasiyal Spazmlı Hastalarda Non-Motor Semptomların Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Fikriye Tüter Yılmaz[1], Doç. Dr. Fatma Genç[1]

[1]SBÜ Antalya Eğitim ve Araştıma Hastanesi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Fikriye Tüter Yılmaz*

Özet

Amaç: Hemifasiyal spazm (HFS), fasiyal sinir innervasyonlu kaslarda, genellikle tek taraflı, istemsiz, aritmik, ağrısız, tonik veya klonik intermittant spazmların olduğu ve hastanın günlük yaşamını olumsuz olarak etkileyen nondistonik hiperkinetik bir hareket bozukluğudur. Bu çalışmada botulinum toksin (BTX) ile tedavi edilmekte olan hastaların non-motor septomlarının değerlendirilmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nöroloji Kliniği hareket hastalıkları biriminde takip edilen ve BTX tedavisi devam eden primer HFS tanılı 44 hasta dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri, hastalık ve BTX tedavi süreleri, HFS şiddetleri kaydedildikten sonra tüm katılımcılar Non-Motor Semptomlar Ölçeği (NMSÖ) ile değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların 38'i (%86.3) kadın, 6'sı (%13.7) erkekti ve yaş ortalaması 59.4±12.3'tü. Toplam NMSÖ skoru ortalaması 6.1±3.9 olarak hesaplandı. Ölçek alt boyutlarına bakıldığında, katılımcıların 37'sinin (%84.1) üriner disfonksiyon, 28'inin (%63.6) uyku problemi, 26'sının (%59.1) dikkat ve bellek sorunları ve 23'ünün (%52.3) duygudurum bozukluğu bildirdiği görüldü. Sonuç: Bu çalışmada non-motor semptomların HFS'li hastalarda yüksek sıklıkta görüldüğünün saptanmış olması nedeniyle, klinik pratikte bu durumun göz önünde bulundurulması ve HFS'li hastalarda NMS'lerin değerlendirilmesi ile ilgili hastalığa özgü non-motor semptomlar ölçeği geliştirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemifasiyal Spazm, Non-Motor Semptom, Botulinum Toksin

Evaluation of Non-Motor Symptoms in Patients With Hemifacial Spasm Treated With Botulinum Toxin

Abstract

Purpose: Hemifacial spasm (HFS) is a nondystonic hyperkinetic movement disorder in which there are usually unilateral, involuntary, arrhythmic, painless, tonic or clonic intermittent spasms in the muscles innervated by the facial nerve and adversely affect the daily life of the patient. In this study, we aimed to evaluate the non-motor symptoms of patients treated with botulinum toxin (BTX). Materials and methods: Forty-four patients with primary HFS who were followed up in the movement disorders unit of the SBU Antalya Training and Research Hospital Neurology Clinic and treated with BTX treatment were included. The demographic characteristics of the patients, duration of disease and BTX

treatment, and HFS severity were recorded and all participants were evaluated with the Non-Motor Symptoms Scale (NMSS). Results: 44 patients were participated to the study. 38 (86.3%) were female, 6 (13.7%) were male, and the mean age was 59.4±12.3 years. The mean total NMSS score was calculated as 6.1±3.9. Considering the sub-units of the scale, it was detected that 37 (84.1%) of the participants reported urinary dysfunction, 28 (63.6%) sleep disturbances, 26 (59.1%) attention and memory problems, and 23 (52.3%) mood disorders. Conclusion: Since non-motor symptoms were detected with a high frequency in patients with HFS in this study, this situation should be considered in clinical practice and a disease-specific non-motor symptoms scale should be developed to evaluate NMS in patients with HFS.

Keywords: Hemifacial Spasm, Non-Motor Symptoms, Botulinum Toxin

Presentation ID / Sunum No= 14

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0885-7888

Cannabise Bağlı Uygunsuz Adh Sendromu

Uzman Dr. Cem Gün[1]

[1]*Acibadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Hiponatremi santral sinir sistemi (SSS)'nin akut hastalıklarında sık karşılaşılan bir elektrolit bozukluğudur ve çoğunlukla uygunsuz antidiüretik hormon (ADH) salınımı sendromuna (UADHS) bağlanır. Antidiüretik hormon (ADH), hipotalamusun supraoptik ve paraventriküler nukleuslarında sentezlenen bir polipeptittir. ADH, serbest su atılımının birincil fizyolojik düzenleyicisidir. Uygunsuz Antidiüretik Hormon sendromu; azalmış serum osmolalite, artmış idrar osmalalite, hiponatermi ile karakterize endokrin sistem bozukluklar arasına giren bir hastalıktır. Hızlı gelişen Sodyum düşüklüğü veya yavaş ama ciddi oranlarda sodyum miktarında azalma olursa; serebral ödem gelişmesi neticesinde, nöbetler, koma ve ölüm görülebilir. 39 yaşında kadın hasta, yaygın kas ağrısı ve kramplarla acil servise başvuruyor ve ilk defa Marijuana aldığı tespit ediliyor. Acil servisde hiponatremi yönetimi, Marijuana ve komplikasyonları hakkında bilgi verilmek amaçlandı.

Anahtar Kelimeler: Hiponatermi, Cannabis, Acil Servis, Uygunsuz ADH Sendromu

Severe Hyponatremia Due to Marijuana

Abstract

Hyponatremia is a common electrolyte disorder in acute diseases of the central nervous system (CNS) and is mostly associated with the syndrome of inappropriate antidiuretic hormone (ADH) release (SIADH). Antidiuretic hormone (ADH) is a polypeptide synthesized in the supraoptic and paraventricular nuclei in the hypothalamus. Syndrome of inappropriate secretion of antidiuretic hormone (SIADH) is characterised by inappropriately increased urine osmolality, hyponatraemia, decreased serum osmolality and increased urine sodium in a euvolemic patient without edema. Complications of hyponatremia; include seizures, coma and death can ensue as a result of cerebral edema. 39 year-old-woman who had smoked Marijuana for the first time. The serum sodium value was 116 mmol/L, The osmolality of plasma was 254 mOsm/kg. The present report describes hyponatremia associated with Marijuana, which was subsequently diagnosed as SIADH.

Keywords: Hyponatremia, Marijuana, SIADH, Emergency Department

Presentation ID / Sunum No= 228

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7122-1589

Cd34+ İnsan Kanı Hücrelerinden Virüs ve Besleyici Hücreden Bağımsız Uyarılmış Pluripotent Kök Hücrelerin Üretilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Banu İskender İzgi[1]

[1]*Kocaeli Üniversitesi TIp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Ana Bilim Dalı*
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Banu İskender İzgi*

Özet

Yeniden programlama faktörlerinin kombinasyonu kullanılarak somatik hücrelerden embriyonik kök hücre benzeri hücreler oluşturulabilir. Bu buluş, embriyonik kök hücrelerin elde edilişiyle ilgili etik kaygıların yanı sıra immünolojik sorunlara da çözüm yolu sunarken, somatik hücre özelliklerinin gelişimin önceki aşamalarına geri döndürülebilmesinin de yolunu açmaktadır. Uyarılmış pluripotent kök hücrelerin (iPSC'ler) kendini yenileme yeteneği ve farklılaşma potansiyeli bu hücreleri insan gelişimi, in vitro hastalık modellemesi, ilaç taraması ve hücresel tedaviler için ideal bir araştırma unsuru haline getirir. İlk yeniden programlama deneylerinden bu yana, yeniden programlamanın etkinliğini arttırmak için çeşitli teknikler geliştirilmiştir. Bu tekniklerden Sendai virüs teknolojisi, yüksek yeniden programlama etkinliği, kalıcı transgen ifadesi ile virüs entegrasyonundan bağımsız daha güvenli bir seçenek sunmaktadır. Bu çalışmada CD34+ periferik kordon kanı hücrelerinden iPSC hücreler üretilmesi amaçlanmıştır. Virüs titresi EmGFP Reporter kullanılarak en uygun hale getirlmiş, CD34+ hücreler Sendai virüs ile transfekte edilmiş ve pluripotent özellik immunofloresan boyama ile tespit edilmiştir. İnsan embriyonik kök hücrelerlerine benzeyen koloniler 15. günden itibaren ortaya çıkmaya başlamış ve bu hücrelerin OCT3/4, SOX-2, NANOG, LIN28, KLF4, c-MYC, TRA-1-60 ve SSEA-4 gibi pluripotent özellik belirteçlerini ifade ettikleri görülmüştür. iPSC'lerin qRT-PCR ve immunositokimya ile üç farklı embriyonik germ tabakasını temsil eden hücrelere farklılaşabildiği gösterilmiştir. Bu çalışmada CD34+ insan kordon kanı hücrelerinden uyarılmış pluripotent kök hücreler üretilerek bu hücrelerin temel ve klinik araştırmalarda kullanılmaları amacıyla etkin üretimlerine yönelik besleyici hücre içermeyen hücre kültürü şartlarına uyum göstermeleri sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Uyarılmış Pluripotent Kök Hücreler, Kan Hücreleri, Pluripotent Özellik, Sendai Virus

Generation of Virus Integration-Free and Feeder-Free Induced Pluripotent Stem Cells From Human CD34+ Blood Cells

Abstract

Embryonic stem cell-like cells could be established from somatic cells using a combination of reprogramming factors. This breakthrough paves the way for the reversal of somatic cell characteristics back to earlier stages in development while offering a solution to the ethical concerns related to the derivation of human embryonic stem cells as well as immunological problems. Induced pluripotent stem cells (iPSCs) exhibit self-renewal ability and differentiation potential which render them ideal research

material to study human development, in vitro disease modelling, drug screening, and cellular therapy. Since the first reprogramming experiments, various techniques have been developed to increase reprogramming efficiency. Among those, Sendai virus technology represents a non-integrating, safer alternative with high reprogramming efficiency and stable transgene expression. In the present study, it is aimed at generating human iPSCs line from CD34+ peripheral cord blood cells. Virus titer was optimised using an EmGFP Reporter, CD34+ cells were transfected with Sendai virus and the pluripotent feature was characterised by immunofluorescence. Human embryonic stem cell-like colonies started to emerge from day 15 and they were found to express pluripotency markers including OCT3/4, SOX-2, NANOG, LIN28, KLF4, c-MYC, TRA-1-60, and SSEA-4. IPSCs were also shown to differentiate to cell types representing three embryonic germ layers as detected by qRT-PCR and immunocytochemistry. In the present study, human iPSCs were generated from human CD34+ cord blood cells and adapted to feeder-free culture conditions which enabled efficient production of pluripotent cells for their potential use in research and clinical settings.

Keywords: Induced Pluripotent Stem Cells, Blood Cells, Pluripotency, Sendai Virus

Presentation ID / Sunum No= 216

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Çeşitli Kanser Hücre Hatlarında Endoplazmik Retikulum Stresi ve Otofajik Yolaklardaki Epigenetik Değişikliklerin Karşılaştırılması

Prof. Dr. Şengül Yüksel[1], Nazmi Özgen[1]

[1]İnönü Üniversitesi
**Corresponding author: Şengül YÜKSEL*

Özet

Post translasyonel modifikasyon bozuklukları pek çok hücresel süreçlerin yanı sıra hücrelerin kanserleşmesinde de etkin rol oynamaktadır. Post translasyonel modifikasyonların gerçekleştiği endoplazmik retikulumda (ER) protein katlama kapasitesi ile işlenen protein yükü arasındaki dengenin bozulması sonucu, adaptif ER stresi oluşur ve otofajinin aktif olması beklenir. Ancak birçok hastalığın patogenezinde bu yolaklardaki genlerin hipermetilasyona bağlı olarak inhibe olduğu ve hücre içerisinde protein agregatlarının biriktiği bilinmektedir. Kanser ile ER stresi arasındaki ilişki ise belirsizliğini korumaktadır. Bu çalışmada çeşitli kanser hücre hatlarında (HepG2, MCF7) ve sağlıklı hücre hattında (Mcf-10A) protein katlanma, degradasyon ve otofaji yolaklarına ait bazı anahtar genlerdeki metilasyon değişikliklerini araştırılarak hücreler arası epigenetik profillerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. * Bu çalışma İnönü Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Proje Birimi tarafından desteklenmiştir (TYL-21-2431)

Anahtar Kelimeler: Endoplazmik Retikulum Stresi, Otofaji, Metilasyon, Kanser

Comparison of Epigenetic Changes of Endoplasmic Reticulum Stress and Autophagic Pathways in Various Cancer Cell Lines

Abstract

Posttranslational modification anomalies can lead to many cellular disfunction as well as cancer. Adaptive endoplasmic reticulum stress (ER) occurs as a result of the imbalance between protein folding capacity and processed protein load and authophagy is expected to be active. The relationship between cancer and ER stress remains unclear. In this study, it was aimed to compare epigenetic profiles of some key genes of protein folding, degradation and autophagy pathways in various cancer cell lines (HepG2 and MCF7) and healthy cells (MCF-10A). Expression differences of ER stress genes (MAP3K5, ATF6, XBP1, EIF2AK3, MAOA) and autophagy genes (LRRK2, PRKN, GBA, NBR1) were determined by real-time PCR. For ER stress genes, XBP1 and EIF2AK3 genes were found to be hypermethylated, while other genes were found to be hypomethylated. At the autophagy pathway, only GBA gene was

detected hypomethyleted in the cancer cells. * This study was funding by Inonu University Scientific Research Projects Unit (TYL-21-2431)

Keywords: Endoplasmic Reticulum Stress, Autophagy, Methylation, Cancer

Presentation ID / Sunum No= 213

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3014-3582

Çocuk Femur Diafiz Kırıkları Tedavisinde Klinik Sonuçlarımız

Uzman Dr. Levent Adıyeke[1], Prof. Dr. Hasan Bombacı[1]

[1]Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Levent ADIYEKE*

Özet

Giriş: Çalışmamızda klinik ve radyolojik veriler ile tanısı konulan 0-15 yaş arasındaki çocuk femur diafiz kırıklı olguların tedavi ve klinik sonuçlarını derlemeyi amaçladık. Materyal Metod: Kliniğimizde çocuk femur diafiz kırığı endikasyonu ile yatırılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Yaralanma etiyolojisi, eşlik eden yaralanma, yaralanma şiddeti, hastaların cinsiyet dağılımı, yaş ortalaması, geliş anında kırığın lokalizasyonu ve kırığın tipi değerlendirildi. Hastaların tedavi öncesi ve sonrası radyolojik değişimleri kayıt edilerek tüm hastalarda tedavi sonrası sağlam taraf ile karşılaştırmalı ekstremite uzunluk farkı değerleri ile ayak uyluk açısı ve yürüme açısı ölçüm değerlendirmeleri yapıldı. Bulgular: Kliniğimizde tedavi edilen hastalardan 52 tanesine ulaşılarak son kontrolleri yapıldı. Hastaların 34'ü erkek 18'si kız idi. Hastaların kırık tipine göre dağılmında 24 tranvers, 11 oblik, 15 spiral, 3 parçalı femur diafiz kırığı mevcuttu. Konservatif tedavi grubunda tedavi öncesi AP açılanma 13.5°, lat 15.25° tedavi sonrası AP açılanma 5.9°, lat 9.5° bulundu. Cerrahi tedavi grubunda tedavi sonrası AP açılanma 1.7°, lat 0.8° bulundu. Konservatif tedavi edilen 29 hastadan 7 tanesinde ortalama 8.8 mm uzuma, 3 hastada ortalama 8.3 mm kısalma 19 hastada ekstremite uzunlukları eşit olarak bulunmuştur. Cerrahi olarak tedavi edilen 23 hastanın 24 ekstremitesinde 6 hastada ortalama 10.3 mm uzama, 2 hastada ortalama 3 mm kısalma 13 hastada ekstremite boyları eşit 2 hasta değerlendirme dışı burakılmıştır. Sonuç: Çocuk femur diafiz kırıkları oluşmasında etiyolojik olarak en sık düşme ve ikinci sırada trafik kazaları olmuştur. Yaralanma erkek çocuklarda daha fazla idi. Çocuk femur diafiz kırıklarında kırık lokalizasyonu olarak en fazla 1/3 orta diafizer bölge olduğu ve kırık tipinin en fazla transvers tip olduğu görüldü. Konservatif ve cerrahi yöntemlerin her ikisi ile başarılı başarılı sonuçlar elde edildiği görüldü. Konservatif tedavi uygulanacağı durumlarda erken alçılama ve kapalı repozisyon uygulamasında kısalık, angulasyon ve rotasyon yönünden dikkatli olunması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alçı, Femur Diafiz, plak, vida, travma.

Clınıcal Results in Treatment of Pediatric Femoral Shaft Fractures

Abstract

Background:We investigated the principles of treatment and their clinical results in which cases of femoral diaphyseal fractures in children between the ages of 0-15. Methods:The patients who child femur diaphyseal fracture were included in the study. In all cases, the etiology of injury, accompanying

injury, severity of injury, gender distribution of patients, localization of fracture at the time of arrival and type were evaluated. The radiological data of patients were obtained and the results of treatment and treatment type evaluated. The radiological changes of the patients before and after treatment were recorded. The measurements of the foot-thigh angle, walking angle and extremity length difference were compared with other extremity. Results:Of the 52 patients who were followed up, 34 were boys and 18 were girls. There were 24 tranvers, 11 oblique, 15 spiral and 3 comminuted fractures according to the fracture type. In the conservative group, before treatment AP angle was found as 13.5 °, lateral 15.25 ° and after the treatment, AP angulation was found to be 5.9 °, lateral 9.5 °. In the surgical group, AP angulation after was found to be 1.7 °, lat 0.8 °. Of the 29 patients who were treated conservatively, 7 were found to be average 8.8 mm longer and 3 patients average 8.3 mm shorter and the extremity lengths were equal in 19 patients. Of the 24 patients who were treated surgically, 6 of the 24 femurs were avarage 10.3 mm longer, 2 femur average of 3 mm shorter and the extremity lengths are equal in 13 patients. Conclusion:It was found that successful results were obtained with both methods.In cases where conservative treatment is to be applied, it is seen that early casting and closed reposition application should be careful in terms of shortening, angulation and rotation and traction treatment is beneficial in related problems.

Keywords: Cast; Femur Diaphysis; Plate; Screw; Trauma.

Presentation ID / Sunum No= 42

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2771-6191

Çocuk Hastalarda Necrotizan Fasiit Tecrübelerimiz

Uzman Dr. Adem Küçük[1], Arş. Görv. Shukri Said Mohamed[2]

[1]Düzce Atatürk Devlet Hastanesi
[2]Çalıştığı kurum Mogadişu Somali Türkiye Recep Tayyip Erdoğan Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Adem Küçük*

Özet

Amaç: Çalışmamızda Somali'de çocuk Necrotizan fasiit (NF) hastalarının hastanemize geliş süresi; uygulanan tedavi ve tedavi sonuçları hakkında bilgi vermeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Somali Mogadishu'da Recep Tayyip Erdoğan eğitim ve araştırma hastanesinde nisan 2019- temmuz 2021 arasında hastanemize NF nedeni ile gelen ve yatırılarak tedavi edilen hastaların geliş süreçleri, demografik özellikleri ve tedavi süreleri geriye dönük olarak incelendi. Bulgular: İki yıllık sürede NF nenedi ile 41 hasta hastanemizde yatarak tedavi gördü. 16 kız 25 erkek hastaydı. Yaş ortalaması 4,2 olarak hesaplandı. Somali'de geleneksel tedavi yöntemleri çok yaygın olarak kullanılmaktadır. Şifacı adı verilen kişiler çocukların gövde ön yüzeyine sırt bölgelerine ve apse alanlarına uyguladıkları cilt kesileri ve dağlama (ateşli çubuk ile yakma) ile hastaları iyileştirdiklerine inanılmaktadır. İlk tedavileri şifacılar ile yapılan ve düzelmeyen hastalar apse alanları genişlemiş olarak hastanemize getirildiler. 12 hasta genel durumu kötü olması nedeniyle yoğun bakıma yatırılrak tedavi edilmiştir.11 hasta diğer sağlık kurumlarınca tedavi uygulanmış veya opere edildikten sonra hastanemize yönlendirilmişti. Hastanemizdeki ortalama tedavi süreleri 23,3 gün olarak hesaplanmıştır. 11 hastaya kolostomi açılmıştır. Hastalar kliniğine göre iki veya üç gün aralıklı olarak ameliyathanede pansumanları yapılmıştır. 18 hastaya VAC tedavisi uygulanmıştır. 26 hastaya deri grefti uygulandı. İki hasta ileri tedavi için yurt dışına sevk edildi. İki hasta hastanemizde exitus olarak kabul edilmiştir. Sonuçlar: Basit bir apsenin yanlış ve gecikmiş tedavisi ölümle veya kozmetik açıdan derin izler bırakarak iyileşmektedir. Afrika'da bazı ülkelerde geleneksel yanlış inançlar telafisi olmayan hastalıklara zemin hazırlamaktadır. NF tıbbi tedaviye rağmen halen ölümcül bir hastalıktır.

Anahtar Kelimeler: Somali, Necrotizan Fasiit, Çocuk

Our Experience With Necrotizing Fasciitis in Pediatric Patients

Abstract

In our study, the arrival time of pediatric Necrotizing fasciitis (NF) patients in Somalia to our hospital; We aimed to give information about the treatment applied and the results of the treatment. Methods: Records of all pedıatrıc necrotızıng fascıtıs patıtens admıtted ın somalı turkey somali mogadishu'da recep tayyip erdoğan traınıng and research hospıtal between aprıl 2019-july 2021 were revıewed,patıents age, treatment procedure and duratıon of hospıtal stay were analaysed retospectıvely.

Results: : In a two-year period, 41 patients with NF received inpatient treatment in our hospital. There were 16 female and 25 male patients. The mean age was calculated as 4.2. Traditional treatment methods are widely used in Somalia. It is believed that the so-called healers heal the patients by applying skin incisions and cauterization (burning with a fire stick) that children apply to the anterior surface of the trunk, back, and abscess areas. Patients who were first treated by healers and did not improve were brought to our hospital with enlarged abscess areas. Twelve patients were hospitalized and treated in the intensive care unit due to their poor general condition. 11 patients were treated by other health institutions or referred to our hospital after surgery. The average treatment time in our hospital was calculated as 23.3 days. Colostomy was opened in 11 patients. Depending on the patients' clinic, they were dressed in the operating room with intervals of two or three days. VAC treatment was applied to 18 patients. Skin graft was applied to 26 patients. Two patients were referred abroad for further treatment. Two patients were accepted as dead in our hospital. Discussion: Sımple skin ınfectıon wıth wrong or delyed treatment can lead to death or permenant cosmetıc sequele,some afrıcan countrıes tradıtıonal medıcal myths stıll exıst whıch sımple medıcatıons complex and lıfe threate. Necrotızıng fascıtıs ıs fatal dısease despıte medıcal and surgıcal treatment

Keywords: Somalia, Necrotizing Fasciitis, Child

Presentation ID / Sunum No= 221

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4564-0792

Çocukların Ev Kazası Sıklığı ve Babaların Sağlık Okuryazarlığı Düzeyi İle İlişkisi

Uzman Dr. Hacer Demirköse[1], Prof. Dr. Seçil Özkan[2]

[1]Ankara Pursaklar İlçe Sağlık Müdürlüğü
[2]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Abd
**Corresponding author: Uzman Dr. Hacer Demirköse*

Özet

Giriş Sağlık okuryazarlığı, bireylerin hastalıkları önleme ve sağlığın geliştirilmesi için sağlıkla ilgili bilgileri arama, anlama, yorumlama ve uygulama becerileri olarak tanımlanmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) sağlık okuryazarlığının bundan daha fazlasını içerdiğini ifade etmiştir. Ebeveynlerin Sağlık Okuryazarlığı düzeyleri çocukların ev kazası geçirme durumu üzerinde de etkili olabilir. Literatürde 0-6 yaş çocuklardaki ev kazası çalışmalarının birçoğu annelerle ilişkilidir. Babalarla yapılan çalışmalar sınırlıdır. Bu çalışmada 0-6 yaş çocukların ev kazası sıklığı ve babalarının sağlık okuryazarlığı düzeyi ile ilişkisinin saptanması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem Araştırma kesitsel tiptedir. 20 Ağustos-20 Eylül 2020 tarihleri arasında Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları polikliniklerine 0-6 yaş çocuğu için başvuran babalar araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırmada veri kaynağı olarak katılımcıların demografik özelliklerini ve 32 soruluk Sağlık Okuryazarlığı ölçeğini içeren anket kullanılmıştır. Araştırma verisi SPSS 23,0 istatistik paket programı aracılığıyla değerlendirilmiştir. Tanımlayıcı istatistikler ortalama (±) standart sapma, frekans dağılımı ve yüzde olarak sunulmuştur. İstatistiksel yöntem olarak, kategorik değişkenler için Ki-kare testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık değeri $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular Araştırmaya toplam 238 kişi katılmıştır. Katılımcıların hepsi erkektir. Yaş ortalaması 33,38±6'dir. Yükseköğretim mezunu babalar %62,2 sıklıktadır. Babaların %92,9'u çalışmakta ve %98,3'ü evlidir. Katılımcıların %37,8'inin geliri giderinin üzerinde, %41,2'sinin ise geliri giderine eşittir. Katılımcıların %12,2'sinin kronik bir hastalığı mevcuttur. 0-6 yaş çocukların %33,6'sı daha önce ev kazası geçirmiştir. Babaların %13,4'ü yeterli-mükemmel, %27,7'si yeterli, %29,8'i sorunlu-sınırlı ve %29'u yetersiz SOY düzeyine sahiptir. Çalışmada ev kazası geçirme sıklığı %33,6 olarak saptanmıştır. Ev kazası geçiren çocukların %65'inin babası yetersiz-sınırlı SOY düzeyine sahipken, %35'inin babası yeterli-mükemmel SOY düzeyine sahiptir. Çocukların ev kazası geçirme durumu ile babaların SOY düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p=0,168$). Sonuç ve Öneriler: Ev kazası geçirme durumu yetersiz-sınırlı SOY düzeyine sahip olan babaların çocuklarında daha fazla olsada istatistiksel olarak anlamlı saptanmamıştır. Bu durum 0-6 yaş çocukların bakımından primer sorumlu olan kişinin babalar değil de anneler olmasıyla açıklanabilir.

Anahtar Kelimeler: Ev Kazası, 0-6 Yaş Çocuk, Baba, Sağlık Okuryazarlığı

Presentation ID / Sunum No= 224

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Complex Treatment of Patients With Infiltrative-Purposive Trichophytia of the Hairy Part of the Head Taking Into Account the Immune Status.

Prof. Dr. Usubaliev Meikin Beishenbaevich[1]

[1]*Kyrgyz State Medical Academy*
**Corresponding author: Usubaliev Meikin Beishenbaevich*

Abstract

The article presents the immune status of patients with infiltrative-suppurative trichophytosis before and during treatment with thymogen. Before treatment, leukocytosis, an imbalance of T-cell immunity, and an increase in Ig M, G in both groups of patients are observed. After treatment, the percentage of CD4 + cells returned to normal in both groups. At the same time, CD3 + did not reach the indicators of healthy individuals, however, in the main group, there was a significantly high content of them in comparison with the control ($p < 0.05$). The timing of the disappearance of the clinical manifestations of infiltrative-suppurative trichophytosis in the main group, where thymogen was used, occurred 5 days earlier than in the control group.

Keywords: Thymogen, Leukocytosis

Presentation ID / Sunum No= 501

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Compositional and Therapeutic Properties of Camel Milk and Meat

Dr. Hamid Paya[1], Araştırmacı Mehri Montazerharzand[1], Prof. Dr. Akbar Taghizadeh[1]

[1]University of Tabriz
**Corresponding author: Hamid Paya*

Abstract

This present review article was aimed to investigate the compositions, medicinal values of camel milk and meat, its effect on human health, as well as to provide scientific evidence on the therapeutic effect of camel milk and meat. In order to achieve to the purpose of this study, several databases and journals such as Peertechz, EJFA, Taylor & Francis were used to obtain relevant information. The results of several studies showed that camel milk has low cholesterol, high minerals (sodium, potassium, iron, copper, zinc and magnesium) and high vitamin C compared to other ruminants milk. Camel milk contains various fatty acids, enzymes and protective proteins (lactoferrin, lactoperoxidase, immunoglobulins, and lysozyme), and also has potential therapeutic effects, such as antibacterial, antiviral, antidiabetic, anti-aging, anticarcinogenic, food allergies, autism, Crohn's disease, chronic hepatitis and cardiovascular disease. Not only camel milk, but also its meat as a food ingredient for the treatment of many diseases, including seasonal sensitivity, sciatica, shoulder pain, asthma, removing freckles and improved function, in many cultures around the world. As a result, it is important to give an overview of the compositions and medicinal value of camel milk and meat.

Keywords: Camel Meat, Camel Milk, Chemical Compositions, Medicinal Value, Protective Protein

Presentation ID / Sunum No= 133

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 - 0003 - 4852 - 6434

Consultation-Liaison Psychiatry Contributions to Cardiovascular Surgery Results

Uzman Dr. Yalçın Güzelhan[1]

[1]*Department of Psychiatry, Istanbul Education and Research Hospital, Istanbul, Turkey*
**Corresponding author: Yalçın Güzelhan*

Abstract

Consultation-liaison psychiatry, known as psychosomatic medicine. Psychological preventive counseling with consultation-liaison psychiatry and detailed explanation of cardiovascular surgery may reduce patients' emotional stress, medical and economic costs. Physiological parameters alone do not give enough information on the cardiac patient's functional, emotional, and mental well-being. The assessment of psychosocial factors, particularly the ongoing assessment of anxiety, could help in risk stratification and prediction of functional status and health-related quality of life in patients after cardiovascular surgery. Psychosomatic symptoms are associated with increased risk of cardiovascular disease, and a potentially poor prognosis among patients with especially existing coronary artery disease. Also it was suggested that depression and anxiety have a direct effect on progression of cardiovascular diseases. The combination of preoperative, intraoperative, and postoperative factors migth be affected postcardiotomy psycological symptoms. Because mortality has become relatively low after cardiac surgery, improvement in health status, changes in functioning status, and feeling of well-being have become important indicators of the result of cardiac surgery. Recovery from cardiovascular surgery is not entirely determined by physical attributes and medical treatment, but social and psychological factors may also influence the process of postoperative and long-term recovery. These included preoperative brain dysfunction secondary to chronic heart disease, intraoperative effects of the extracorporeal circulation, the stressors of the intensive care unit, such as sensory monotony, since patients were immobilized by catheters and exposed to the constant noise of monitors, and assisted devices. Consultation-liaison psychiatry has been recommended as affecting postoperative outcomes and recovery after cardiovascular surgery. In early postoperative period of selected consultation-liaison psychiatry interventions on mood of patients may be influenced the quality of life improvement undergoing cardiovascular surgery. Furthermore, the assessment of preoperative consultation-liaison psychiatry should be integrated in routine care in order to identify and support patients.

Keywords: Keywords: Consultation-Liaison Psychiatry, Psychosomatic Medicine, Cardiovascular Surgery, Depression, Anxiety, Health-Related Quality of Life

Presentation ID / Sunum No= 126

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002--4542-0485

Coronavac Aşılı Covid-19 Hastasının Radyolojik Takibi: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Mehmet Hakan Bilgin[1]

[1]*Özel Lokman Hekim Van Hastanesi*

Özet

Covid-19 ülkemizde Mart 2020'den beri görülmektedir. Şu an için ülkemiz ve dünyamız için en büyük sağlık sorunu olduğu görülmektedir. Hastalığın tedavisi ile ilgili çalışmalar devam etmektedir. Aşılama ile hastalığın seyri büyük oranda hafifletilmiştir. Tıp dünyasındaki hızlı gelişmeler sonucu 1 yıl gibi kısa bir zamanda aşı üretilip uygulanmaya başlandı. Ülkemizde yapılmaya başlanan ilk aşılar CoronaVac aşısıdır. Kliniğimize 3 doz aşı olup COVID-19 tanısı almış hastamızın klinik seyri ve radyolojik takibinin sunulması amaçlanmıştır. 73 yaş erkek hasta kliniğimize bir haftadır başlayan karın ağrısı, ishal, kırgınlık, eklem ağrıları şikayetiyle başvurdu. Hastaya bize başvurmadan önce PCR testi istenmiş ancak sonuç negatif tespit edilmiş ancak hastanın şikayetlerinde artış olması üzerine hasta kliniğimize başvurdu. Bilinen KAH hastası, sigara içim hikayesi olan hastanın fizik muayenesinde ateş 37.4, TA:140/88 mmHg, SO2: 95, nb:101 /dk, solunum sayısı normal sınırlarda, hafif wheezing, solunum seslerinde her iki akciğerde ronküsleri mevcuttu. Hastamız da covid-19 dan şüphe edilerek laboratuar tetkikleri ve radyolojik görüntülenme önerildi. Laboratuvar bulgularında wbc: 9.55 10^3/ µL, lenfosit sayısı 2.38 10^3/ µL, CRP:15.22 mg/L, d-dimer 670 ng/ml (sınırın üzerinde yüksek), ferritin 355 ng/ml olduğu görüldü. Toraks BT de hastanın bilateral buzlu cam dansitesi tesbit edildi özellikle sağ akciğerde daha spesifik olduğu görüldü, hastaya Covid-19 pnömoni tanısı konulup tedavileri başlandı.Tanı konulmasından 1 ay sonra tekrar değerlendirilen hasta klinik olarak daha iyi olduğu görüldü, ancak kontrol Toraks BT de her iki akciğerde buzlu cam dansitesinde progresyon ve retiküler opasite artışı olduğu görüldü. Hastaya ek tedavi protokolü düzenlendi (metilprednizolon ve colşisin), hastaya tekrar 1 ay sonra Toraks BT görüntüleme yapıldı. Hastanın kontrol Toraks BT de lezyonlarda belirgin olduğu görüldü. Hasta halen takibimizdedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Aşıları, Pnömoni Viral

Presentation ID / Sunum No= 116

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3426-2987

Covid 19 Pandemi Sürecinde Akciğer Perfüzyon Sintigrafisi Deneyimimiz

Uzman Dr. Alev Çınar[1]

[1]*Gülhane EAH*

Özet

Akciğer ventilasyon perfüzyon (V/P) sintigrafisi, pulmoner emboli (PE) tanısı için yaygın kullanılan bir nükleer tıp görüntüleme yöntemidir.Tek foton emisyon tomografi (SPECT) görüntüleme yöntemi vasıtasıyla, planar görüntülemenin eksikliklerinin bir kısmı giderilerek tanısal doğrulukta önemli iyileşmeler sağlanmıştır.SPECT/BT cihazlarındaki BT tarayıcı vasıtasıyla atenüasyon düzeltmesi ve anatomik lokalizasyon yapılabilmesinin yanında, yüksek çözünürlüklü tanısal görüntüler de elde etmek mümkündür.Akciğer V/P sintigrafisinde PE lehine değerlendirilen en önemli bulgu, etkilenen akciğer segmentinde azalmış perfüzyonla birlikte bozulmamış ventilasyon (uyumsuz defekt) görünümüdür. PE dışındaki bazı patolojiler de (konjenital pulmoner damar anomalisi, venöz tıkayıcı hastalıklar, radyasyon pnomönisi gibi) bu görünüme sebep olabilir.SPECT/BT görüntüleme ile PE dışındaki uyumsuz defekt sebepleri (tümör veya lenfadenopati) ve uyumlu defekt oluşturan durumları (pnomöni, plevral mayi) teşhis etmek mümkün olmaktadır. Akciğerlerde yaygın infiltrasyona neden olan SARS-Cov-2 pnömonisi özellikle akciğerlerin periferik kısımlarında lokalize olmaktadır. Erken dönemde tipik şikayetler saptanmadığı ve akciğerlerde yoğun inflamasyon olmadığından PE olarak düşünülebilir.Bu bulgular, pnömoni gibi PE dışı hastalıklarda da görülebilir. PA akciğer grafisi ayırıcı tanıda faydalı olacaktır. Fakat duyarlılığı çok düşüktür. Pulmoner emboli tanısında akciğer perfüzyon sintigrafisinin tek başına duyarlılık (%82) ve özgüllüğü (% 96), ventilasyon/perfüzyon çalışmasına göre daha düşük olsa da, yüksektir. SPECT/BT ile elde edilen BT görüntülerinde akciğerlerin periferik alanlarının COVID-19 pnömonisi bulguları yönünden dikkatli incelenmesi erken tanıda faydalı bilgiler sunacaktır. Kliniğimize pandeminin ilk dönemlerinde pulmoner emboli ön tanısı ile refere edilen 200 hastadan 110'unda emboli düşünülmemiştir. Bu hastalardan 9 tanesinde SPECT/BT ile viral pnömoni tespit edilmiştir. 74 hastada pulmoner emboli tanısı sintigrafik olarak desteklenmiştir. BT cihazının kullanılamadığı döneme denk gelen 16 hasta şüpheli olarak raporlanmış ve yapılan radyolojik tomografik incelemesinde 4 hastada tümöral oluşum, 6 hastada viral pnömoni görünümü saptanmıştır. SONUÇ: Enfeksiyon açısından klinik bulgu göstermeyen olgulardan PE şüpheli hastalar SPECT/BT aleti olmayan kliniklerde, COVID-19 pnömoni olasılığı yönünden öncelikle akciğer BT görüntülemeye yönlendirilmeli ve ardından eğer gerekirse akciğer perfüzyon sintigrafisi çekilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid 19 Pnömoni, Pulmoner Emboli, Akciğer Sintigrafi

Our Lung Perfusion Scintigraphy Experience in the Covid 19 Pandemic Process

Abstract

Lung ventilation perfusion scintigraphy is a widely used nuclear medicine imaging modality for the diagnosis of embolism.By means of supplementary SPECT, some of the shortcomings of planar imaging have been eliminated, resulting in significant improvements in diagnostic accuracy.It is possible to obtain high resolution diagnostic images as well as attenuation correction and anatomical localization via the CT scanner in SPECT/CT devices.The most important finding in favor of PE in lung V/P scintigraphy is the appearance of intact ventilation with decreased perfusion in the affected lung segment.Some pathologies other than PE may also cause this appearance.With SPECT/CT imaging, it is possible to diagnose incompatible defect causes other than PE. Typical complaints in the early period PE is not detected and there is no intense inflammation in the lungs.These findings are non-PE and chest X-ray is useful ut its sensitivity is very low.Lung perfusion in the diagnosis of embolism sensitivity and specificity of scintigraphy alone, ventilation/perfusion higher, albeit lower. CT images of the lungs obtained with SPECT/CT will provide useful information.Embolism was not considered in 110 of 200 patients who were referred to our clinic with a preliminary diagnosis of pulmonary embolism in the early stages of the pandemic. Viral pneumonia was detected with SPECT/CT in 9 of these patients. The diagnosis of embolism was supported scintigraphically in 74 patients. 16 patients, which coincided with the period when the CT device could not be used, were reported as suspicious, and in the radiological tomographic examination, tumor formation was found in 4 patients and viral pneumonia appearance in 6 patients.CONCLUSION: Patients with suspected PE from cases without clinical signs of infection. In clinics without SPECT/CT equipment, it is primarily recommended for the possibility of COVID-19 pneumonia should be referred to lung CT imaging followed by lung perfusion if needed scintigraphy should be taken.

Keywords: COVID-19 Pneumonia, pulmonary Embolism, lung Scintigraphy

Presentation ID / Sunum No= 548

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6565-8063

Covid 19 Pandemisinde Kafa Karıştıran Bir Teşhis: Takrolimusa Bağlı Organik Beyin Sendromu

Dr. Gulay Yilmaz[1]

[1]*Acıbadem International Hastanesi*

Özet

Takrolimus, böbrek nakli alıcılarının %80'inden fazlasında kullanılmaktadır. Nörotoksisite, takrolimusun yaygın yan etkisidir. Nörotoksisite yüksek takrolimus seviyelerinde görülür. Yazımızda takrolimus düzeyi düşük olmasına rağmen böbrek naklinden bir hafta sonra nörotoksisite gelişen ve siklosporine geçiş sonrası semptomları düzelen bir hastayı sunuyoruz.40 yaş erkek hastaya eşinden böbrek nakli yapıldı. Panel reaktif antikor ve donör spesifik antikor negatifti. Ameliyattan bir gün önce takrolimus, transplantasyondan üç gün sonra mikofenolik asit başlandı. Postop takipte sorun yaşanmadı.Sekizinci gün kreatinin düzeyi 0,96 mg/dl ve Takrolimus 8,8 ng/ml idi. Takrolimus, prednizon ve mikofenolik asit immünosupresan tedavisi ile taburcu edildi. Aynı gün mental durum değişikliği ve nefes darlığı şikayeti ile acil servise geldi. Kafası karışmıştı ve başka bir anormal fizik muayene bulgusu yoktu. Acil serviste laboratuvar bulguları: WBC:21,8X103 /uL, Hgb: 11,8 g/dl, Plt:284 X103 /uL,Nötrofil/lenfosit oranı 34,6 idi. D-Dimer:2,05 mg/L, Üre:64,Kreatinin:1,3, Sodyum:133 mmol/l, Potasyum:4,8 mmol/l, CRP:0,94 mg/dl (Tablo 1). Venöz kan gazı analizi: pH:7,39, HCO3:19,2, Laktat:2,07, oksijen satürasyonu %88 idi. Kraniyal Tomografi ve Ekokardiyografi normaldi.Toraks tomografisinde bilateral buzlu cam paterni görüldü.Pnömoni ve akut böbrek hasarı ön tanısıyla yoğun bakıma alındı.Mikofenolik asit kesildi. Meropenem başlandı. SARS-CoV-2 PCR negatifti. Her iki ekstremitede koreik hareketler ve kasılmalarla anlamsız sesler çıkaran hasta nöroloji ile konsülte edildi. Beyin omurilik sıvısı testi enfeksiyonu dışladı. Kırmızı hücre ve beyaz hücre kan sayımı, beyin omurilik sıvısının toplam protein ve glikoz seviyesi normaldi. Elektroensefalografi normaldi. MRG'de bilateral lineer kortikal enfarktüs (laminar kortikal nekroz) mevcuttu. İmmünsüpresif tedaviye bağlı organik beyin hasarı olabileceği söylendi. Levetirasetam ve valproik asit başlandı. Hasta endotrakeal entübe edildi ve takrolimus siklosporine geçildi. İkinci SARS-CoV-2 PCR testi negatifti. Kan ve idrar kültürü negatifti.Yoğun bakım ünitesinin dördüncü gününde koreik hareketler ve kasılmalar yoktu. Tüm parametreler normaldi, hasta ekstübe edildi. Altıncı gün servise alındı ve siklosporin, prednizon ve mikofenolik asit immünosupresan tedavisine devam edildi. Nakilden yedi ay sonra kreatinin düzeyi 1,2 mg/dl idi ve koreik hareketler veya kasılmalar tekrarlamadı.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Organik Beyin Sendromu, Takrolimus

A Confusing Diagnosis in the Covid 19 Pandemic: Organic Brain Syndrom Due to Tacrolimus

Abstract

Tacrolimus is used in more than 80% of kidney transplant recipients. Neurotoxicity is a common side effect of tacrolimus.Neurotoxicity is seen at high tacrolimus levels.In our article,we present a patient who developed neurotoxicity one week after kidney transplantation,although his tacrolimus level was low, and his symptoms regressed after switching to cyclosporine.A 40-year-old male patient received a kidney transplant from his wife.Tacrolimus was started one day before the operation.On the eighth day,creatinine level was 0.96 mg/dl and Tacrolimus was 8.8 ng/ml.He was discharged.On the same day,he came to the emergency room with a change in mental status and shortness of breath.He was confused and had no other abnormal physical examination findings.Laboratory findings in the emergency department:WBC:21.8X103 /uL,Hgb: 11.8 g/dl,Plt:284 X103 /uL,Neutrophil/lymphocyte ratio was 34.6. D-Dimer:2.05 mg/L, Urea: 64, Creatinine:1.3, Sodium: 133 mmol/l,Potassium:4.8 mmol/l,CRP:0.94 mg/dl.Venous blood gas analysis: pH:7.39, HCO3:19.2,Lactate:2.07, oxygen saturation was 88%. Cranial Tomography and Echocardiography were normal. Bilateral ground-glass pattern was seen on thorax tomography. He was taken to the intensive care unit with the preliminary diagnosis of pneumonia and acute kidney injury. Mycophenolic acid was discontinued.SARS-CoV-2 PCR was negative. The patient, who made meaningless sounds with choreic movements and contractions in both extremities, was consulted to the neurologist.Cerebrospinal fluid testing ruled out infection. Red cell and white cell blood count, total protein and glucose level of the cerebrospinal fluid were normal. Electroencephalography was normal.There was bilateral linear cortical infarction on MRI. It was said that there may be organic brain damage due to immunosuppressive therapy.Levetiracetam and valproic acid were started.Patient was endotracheally intubated and switched to tacrolimus cyclosporine.On the fourth day of the intensive care unit,there were no choreic movements and contractions.All parameters were normal,the patient was extubated.He was taken to the ward on the sixth day and cyclosporine, prednisone and mycophenolic acid immunosuppressant treatment was continued

Keywords: Covıd-19, Organic Brain Syndrome, Tacrolimus

Presentation ID / Sunum No= 98

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1114-5403

Covid 19 Pandemisinde Teletıp Uygulamaları: Ruhsal Sorunlar Üzerinde de Etkili Mi?

Doç. Dr. Gülseren Kesin[1], Özlem Çamurlu[1]

[1]Ege Üniversitesi
**Corresponding Author: Özlem Çamurlu*

Özet

Salgın sürecinde kullanımı yaygınlaşan Teletıp ilk defa 1970'lerde kullanılmaya başlanmış olup, iletişim teknolojilerini kullanarak hasta muayene etmeyi amaçlanmaktadır. Bu amaç ile telefon, internet, video-konferans, Whatsapp uygulaması, Skype ve Microsoft Teams uygulamalarından yararlanılmaktadır. Koronavirüs salgını sırasında teletıp, doktorların koronavirüsün yayılmasını yavaşlatmak, sosyal mesafeyi korumak amacı ile hafif ve kişisel bakıma odaklanan ve en acil vakalara sınırlı tedarik sağlamak için telefon veya video konferans yoluyla hizmet sunan, savunma hattı olmuştur. Uzaktan ruh sağlığı hizmetleri sunmak; gereksiz hastaneye yatışlarını azaltmış, sağlık hizmetine ulaşımı kolaylaştırmış, bulaş riskini azaltmıştır. Ayrıca evden ayrılma fobileri olan, depresyon, agrofobi, anksiyete tanılı hastalara erişim kolaylığı sağlamıştır. Telepsikiyatri uygulamaları sırasında hastalar zor konuları tartışırken, daha rahat hissettiklerini, açık ve dürüst olduklarını belirtmişlerdir. Ayrıca klinisyenler içinde saldırı riskini ekarte etmiştir. Çin salgın boyunca teletıp uygulamasından çeşitli yöntemlerle fayda sağlamıştır. Özellikle Çin hükümeti, personeline teletıp eğitimi, danışmanlık hizmeti ile Covid 19 için başarılı bir izolasyon sağlanmış, hastaları klinik olarak tedavi ederken aynı zamanda hastaların izolasyon üsrecinde kaygılarını azaltarak olası ruhsal sorunların önüne geçmiştir. Türkiye'de Kocaeli Üniversitesinde yapılan bir çalışmada Covid 19 tanısı almış 478 hastaya teletıp uygulamaları ile erişilmiş, hastaların %31 inin kaygı bozukluğu, %17 sinin depresif bozukluk semptomlarına sahip olduğu belirlenmiştir. Sonuç Pandemi beraberinde ulusal ve uluslararası sağlık sektöründe yeni hizmet sunmayı kolaylaştıracak ve hizmet akışını devam ettirecek teknolojik gelişmeleri ön plana çıkarmıştır. Teknolojik açıdan zaman zaman kısıtlayıcı durumlarla karşılaşılsa da tedaviye kolay erişim, maliyetin azaltılması, seyahat ve bekleme sürelerinin kısalması, teknoloji yardımıyla tedavi olma gibi avantajları olan Telepsikiyatri sistemi psikiyatri için umut verici yaklaşımlar arasındadır.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Pandemi, Tele Tıp, Ruh Sağlığı

Telemedicine in the Covid-19 Pandemic: Is It Effecttive On the Mental Health Problems?

Abstract

Telemedicine, which became widespread during the epidemic process, was first used in the 1970s and aims to examine patients by using communication technologies. For this purpose, telephone, video-conferenceWhatsapp application, Skype and Microsoft Teams applications are used. During the

coronavirus pandemic, telemedicine has been doctors' line of defense, focusing on light and personal care to slow the spread of the coronavirus, maintaining social distancing, and providing services via phone or videoconference to provide limited supplies to the most urgent cases. Providing remote mental health services; It reduced unnecessary hospitalizations, facilitated access to health services, and reduced the risk of transmission. It also provided ease of access to patients with phobias of leaving home diagnosed with depression, agrophobia, and anxiety. During telepsychiatry practices, patients stated that they felt more comfortable, open and honest when discussing difficult topics. It also ruled out the risk of attack among clinicians China has benefited from the application of telemedicine in various ways throughout the epidemic. In particular, the Chinese government has provided its personnel with a successful isolation for Covid 19 with telemedicine training and consultancy services, while treating patients clinically, while at the same time reducing the anxiety of patients during isolation, preventing possible mental problems. In a study conducted at Kocaeli University in Turkey, 478 patients diagnosed with Covid 19 were accessed by telemedicine applications, and it was determined that 31% of the patients had symptoms of anxiety disorder and 17% had symptoms of depressive disorder Conclusion The pandemic has brought along technological developments that will facilitate the provision of new services in the national and international health sector and continue the flow of services. Although technologically restrictive situations are encountered from time to time, the Telepsychiatry system, which has advantages such as easy access to treatmentreducing costs shortening travel and waiting times and being treated with the help of technology, is among the promising approaches for psychiatry.

Keywords: Covid 19, Pandemic, Telemedicine, Mental Health

Presentation ID / Sunum No= 68

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7768-9430

Covid 19 Pandemisinin Göz Bankacılığı ve Kornea Nakli Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi

Dr. Gönül Karataş Durusoy[1]

[1]*Gaziantep Dr Ersin Aslan Education Research Hospital*
**Corresponding author: Gönül Karataş Durusoy*

Özet

Amaç: Türkiye'de üçüncü basamak bir hastanenin nakil merkezinde covid 19 pandemisinin kornea nakli üzerine etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Gaziantep Dr. Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma hastanesinde bulunan göz bankasının Mart 2019 – Mart 2021 tarihleri arasındaki verileri geriye dönük olarak incelendi. Pandeminin ilk yılında (Türkiye'de ilk pandemi vakasının görüldüğü Mart 2020 ile Mart 2021 arasında) göz bankası tarafından temin edilen kornea sayısı ve kornea bankası doktoru tarafından yapılan kornea nakli sayısı değerlendirildi. Bu veriler, pandeminin ülkemizdeki etkilerinden önceki Mart 2019 ile Mart 2020 arasındaki verilerle karşılaştırılmıştır. Ayrıca daha önce kornea nakli yapılan hastalarda pandemi döneminde meydana gelen komplikasyonlara dikkat çekildi. Bulgular: Mart 2019-Mart 2020 tarihleri arasında temin edilen kornea sayısı 44, kornea bankası doktoru tarafından gerçekleştirilen kornea nakli sayısı 45 idi. Mart 2020 ile Mart 2021 arasındaki dönemde bu sayılar sırasıyla 8 ve 4 idi. Mart 2020 ile 2021 arasında kornea temini ve kornea nakli oranı bir önceki yıla göre önemli ölçüde azaldı. (her ikisi için $p< 0.05$) Hastaların takipleri değerlendirildiğinde; Covid19 pandemisinde yasaklar ve karantina nedeniyle kontrole gelemeyen 5 hastada dikişlerin gevşemesi ve gevşek dikişlere bağlı keratit gelişimi gibi önlenebilir sebeplerle greft kaybı meydana geldi. Sonuç: Pandeminin her alanda olduğu gibi göz sağlığı alanında da büyük etkileri olmuştur. Kornea nakli bekleyen hastaların ve kornea nakli olan hastaların hayatını olumsuz etkilemiştir. Çalışmamız da bu olumsuz etkilere dikkat çekici bir şekilde açıklık getirdi.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Göz Bankası, Kornea Nakli

Evaluation of the Effects of the Covid 19 Pandemic On Eye Banking and Corneal Transplantation

Abstract

Purpose: It is aimed to evaluate the effects of the covid 19 pandemic, on corneal transplantation in a transplantation center of a tertiary hospital in Turkey. Method: The data of the eye bank in Gaziantep Dr. Ersin Arslan Training and Research hospital between march 2019 – march 2021 was reviewed retrospectively. The number of corneas supplied by the eye bank and the number of corneal transplants performed by the physician of the cornea bank during the first year of the pandemic (between March 2020, when the first case of the pandemic was seen in Turkey, and March 2021) was evaluated. These

data were compared with the data between March 2019 and March 2020, before the effects of the pandemic in our country. In addition, complications that occurred during the pandemic period in patients who had previously undergone corneal transplants were noted. Results: Between March 2019- 2020, the number of corneas supplied was 44 and the number of bank was 45. In the period between March 2020-2021, these numbers were found as 8 and 4 respectively. The corneal supply and corneal transplantation rate between March 2020- 2021 decreased significantly compared to the previous year. ($p< 0.05$ for both) When the follow-ups of the patients were evaluated; 5 patients who could not come to the control due to prohibitions and quarantine during the covid19 pandemi, had graft rejection due to preventable reasons such as loosening of the sutures and the development of keratitis due to loose sutures. Conclusion: As in every area, the pandemic has had great effects in the field of eye health. It has negatively affected the lives of patients waiting for corneal transplantation and those who have had corneal transplantation. Our study also clarified these negative effects in a remarkable way.

Keywords: Covid 19, Eye Bank, Corneal Transplantation

Presentation ID / Sunum No= 564

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Covıd- 19 Geçiren Hastalardaki Kulak- Burun- Boğaz Semptomlarının Değerlendirilmesi

Doç. Dr. Ömer Hızlı[1]

[1]*Balıkesir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, KBB ABD*
**Corresponding author: Ömer HIZLI*

Özet

Amaç: COVID-19, öncelikle üst ve alt solunum yollarını tutarak ortaya çıkan, daha sonra ani koku kaybı, ani işitme kaybı ve tinnitus gibi Kulak Burun Boğaz branşını ilgilendiren farklı semptomlar gösterebilen bir hastalıktır. Bu çalışmanın amacı COVID-19 hastalarında görülen KBB semptomlarına dair tanımlayıcı bilgiler ortaya koymaktır Materyal ve Metot: Çalışmaya daha önce COVID-19 geçirmiş olan hastalar (son 1 ay hariç) dahil edildi. Hastaların yaşları, cinsiyetleri, COVID-19 geçirdikleri dönemde yaşadıkları KBB semptomları, hastaneye veya yoğun bakıma yatıp yatmadıkları kendilerine sorularak kaydedildi. Bu veriler retrospektif olarak analiz edilerek tanımlayıcı istatistikler ortaya kondu. Bulgular: Çalışmaya katılan 131 hastanın [71 (%54,2) Kadın, 60 (45,8%) Erkek] yaş ortalaması 42,1 ±15 (12-98) 'ti. Hastalarda görülen semptomlar sırasıyla ateş (72/131-%55), öksürük (63/131- %48,1), koku bozukluğu (62/131-%47,3), boğaz ağrısı (57/131-%43,5), burun tıkanıklığı (51/131-%38,9), burun akıntısı (45/131- %34,4), tinnitus (7/131-%5,3) ve ani idiyopatik işitme kaybı (3/131- %2,3) olarak saptandı. Koku bozukluğu olan hastalardaki hastaneye yatış oranı (9/62- %14,5) ile koku bozukluğu olmayanların yatış oranı (9/69- %13) arasında anlamlı fark saptanmadı (p=0,807). Ek olarak, koku bozukluğu olan hastalardaki yoğun bakıma alınma oranı (3/62- %4,8) ile koku bozukluğu olmayanların yoğun bakıma alınma oranı (2/69- %2,9) arasında anlamlı fark saptanmadı (p=0,563). Sonuç: SARS-COV-2'nin ani idiyopatik işitme kaybı etyolojisinde rol oynayabilen bir virüs olduğu ve bu hastalarda tinnitus görülebileceği sonucuna varılmıştır. Ayrıca koku bozukluğu ile hastaneye yatış veya yoğun bakıma alınma arasında bir ilişki bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Tinnitus, Ani İşitme Kaybı, Anozmi

Evaluation of Otorhinolaryngology Symptoms in Patients With Covid-19

Abstract

Objective: COVID-19 is a disease primarily occuring by affecting the upper and lower respiratory tracts, and then may show different symptoms related to the Otorhinolaryngology such as sudden loss of smell, sudden hearing loss and tinnitus. The aim of this study is to reveal descriptive information about ENT symptoms seen in COVID-19 patients. Materials and Methods: Patients who had previously experienced COVID-19 (except for the last 1 month) were included in the study. The ages, genders,

ENT symptoms during the time they had COVID-19, hospitalized and intensive care status of the patients were recorded by asking themselves. These data were analyzed retrospectively and descriptive statistics were presented. Results: The mean age of 131 patients [71 (54.2%) female and 60 (45.8%) male] included in the study was 42.1 ±15 (12-98) years. The symptoms seen in the patients were fever (72/131-55%), cough (63/131- 48.1%), smell disorder (62/131-47.3%), sore throat (57/131- 43.5%) respectively.), nasal congestion (51/131-38.9%), runny nose (45/131- 34.4%), tinnitus (7/131-5.3%), and sudden idiopathic hearing loss (3/131- %) 2,3), respectively. There was no significant difference between the rate of hospitalization in patients with smell disorders (9/62-14.5%) and those without smell disorders (9/69-13%) (p=0.807). In addition, there was no significant difference between the rate of admission to the intensive care unit in patients with olfactory disorders (3/62-4.8%) and in those without smell disorders (2/69-2.9%) (p=0.563). Conclusion: SARS-COV-2 is a virus that may play a role in the etiology of sudden idiopathic hearing loss and tinnitus can be seen in these patients. In addition, no association was found between smell disorders and hospitalization or intensive care.

Keywords: COVID-19, Tinnitus, Sudden Hearing Loss, Anosmia

Presentation ID / Sunum No= 311

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2721-440X

COVID-19 Enfeksiyonu Sonrasında İyileşen Hastalarda Kalp Hızı Değişkenliğinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Mehmet Akif Erdöl[1], Uzman Dr. Kadriye Gayretli Yayla[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Mehmet Akif ERDÖL*

Özet

COVID-19, hedef hücredeki anjiyotensin dönüştürücü enzim 2 (ACE-2) reseptörlerine bağlanır. Birbirleriyle bağlantılı kardiyovasküler ve otonom sinir sistemlerinde (OSS) ACE-2 reseptörü bulunur. Kalp hızı değişkenliği (KHD), 24 saatlik ambulatuar elektrokardiyografide (24s A-EKG) kolayca değerlendirilebilen OSS fonksiyonunun bir göstergesidir. Bu çalışmadaki amacımız, COVID-19 hastaları ve kontrol grubu arasında 24s A-EKG ile KHD'yi değerlendirmektir. Bu tek merkezli çalışmada, 63 COVID-19 enfeksiyonu geçirmiş hasta ve 81 kontrol grubu olmak üzere toplam 144 ardışık katılımcı çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalara 3-kanallı dijital 24s A-EKG uygulandı. COVID-19 geçirmiş hasta grubunda açlık kan şekeri ve aspartat aminotransferaz (AST) değeri istatistiksel olarak anlamlı olarak daha yüksek saptanmıştır ($p<0.001$). COVID-19 geçirmiş hasta grubunda beyaz küre ve nötrofil sayısı istatistiksel olarak anlamlı olarak daha düşük saptanmıştır. ($p= 0.005$ ve $p= 0.001$ sırasıyla). KHD zaman-alan ölçümlerinde SDNN, SDNN index, SDANN, p NN50 COVID-19 geçirmiş hasta grubunda istatistiksel olarak anlamlı olarak daha düşük saptanmıştır ($p<0.001$, $p=0.007$, $p=0.001$, $p=0.002$ sırasıyla). KHD frekans-alan ölçümlerinde çok düşük frekans aralığı (VLF), düşük/yüksek frekans (LF/HF) oranı, COVID-19 geçirmiş hasta grubunda istatistiksel olarak anlamlı olarak daha düşük saptanmıştır ($p= 0.030$, $p= 0.018$ sırasıyla).Çalışmamız, COVID-19 geçirmiş hasta grubunda azalan bir parasempatik aktiviteyi göstermiştir. Bu çalışmada COVID-19'un mekanizması ve prognostik etkileri daha fazla değerlendirilmesi gereken otonom disfonksiyon ile ilişkili olduğunu bulmuştur. Basit, invaziv olmayan, ucuz bir araç olan KHD ölçümü, klinik pratikte olası bir hızlı tanı ve prognostik belirteç olarak kullanımının gelecekteki araştırmalarda değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19 Enfeksiyonu, Kalp Hızı Değişkenliği, Ambulatuar Elektrokardiyografi

Evaluation of Heart Rate Variability in Patients Recovery After COVID-19 Infection

Abstract

COVID-19 binds to the angiotensin-converting enzyme 2 (ACE-2) receptors on the target cell. The cardiovascular and autonomic nervous systems (ANS) have ACE-2 inhibitors and are linked to each other. Heart rate variability (HRV) is an indicator of ANS function that can be easily assessed on 24-hour ambulatory electrocardiography (24h A-ECG). Our aim in this study was to evaluate HRV by 24h A-ECG between COVID-19 patients and the control group. In this single-center study, a total of 144 consecutive participants, 63 of whom were patients with COVID-19 infection and 81 from the control group, were included in the study. A 3-channel digital 24h A-ECG was applied to all patients. Fasting blood glucose and aspartate aminotransferase (AST) values were found to be statistically significantly higher in the patient group with COVID-19 ($p<0.001$). White blood cell and neutrophil counts were found to be statistically significantly lower in the patient group with COVID-19. ($p= 0.005$ and $p= 0.001$, respectively). In HRV time-domain measurements, SDNN, SDNN index, SDANN, p NN50 were found to be statistically significantly lower in the COVID-19 patient group ($p<0.001$, $p=0.007$, $p=0.001$, $p=0.002$, respectively). In HRV frequency-domain measurements, very low frequency range (VLF), low/high frequency (LF/HF) ratio was found to be statistically significantly lower in the patient group with COVID-19 ($p= 0.030$, $p= 0.018$ respectively). Our study demonstrated reduced parasympathetic activity in the cohort of patients who had experienced COVID-19. In this study, ıt found that the mechanism and prognostic implications of COVID-19 are associated with autonomic dysfunction, which needs to be further evaluated. The use of HRV measurement, which is a simple, non-invasive, and inexpensive tool, as a possible rapid diagnosis and prognostic marker in clinical practice, needs to be evaluated in future research.

Keywords: COVID-19 Infection, Heart Rate Variability, Ambulatory Electrocardiography

Presentation ID / Sunum No= 349

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9756-7788

Covıd-19 Enfeksiyonunun F18-FDG PET/BT'de Karaciğer Metabolizmasına Etkisi

Dr. Demet Nak[1], Dr. Ogün Bülbül[1]

[1]Rize Recep Tayyip erdoğan Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Demet Nak*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı aktif enfeksiyon döneminde karaciğer fonksiyonlarında bozukluk yapabilen COVID-19 enfeksiyonunun karaciğer F18-FDG metabolizması üzerine olası etkisini araştırmaktır. Yöntem ve Gereç: Çalışmaya Mart 2020-Kasım 2021 tarihleri arasında Nükleer Tıp Kliniği'nde F18-FDG PET/BT çekimi yapılan hastalardan PCR testi ile teyit edilmiş COVİD-19 enfeksiyonu geçirmiş hastalar ile benzer tanıya sahip hastalardan rasgele seçilen, klinik ve PCR testi ile enfeksiyon geçirmediği bilinen hastalar(kontrol grubu) dahil edilmiştir. Hastaların F18-FDG PET/BT'de karaciğer SUVmax, SUVmean, bu değerlerin kan havuzuna göre normalize edilmiş oranları olan SUVmax karaciğer/kan havuzu(LBR) ve SUVmeanLBR değerleri, AST, AST,ALP, GGT, total-,direk- ve indirek bilirubin değerleri kaydedilmiştir. COVID-19 enfeksiyonu geçirmiş olan hastalarda enfeksiyon öncesi ve sonrasında saptanan değerlerin birbiri ile ilişkisi araştırılmıştır. Ayrıca enfeksiyon geçiren hastaların bu verileri ile kontrol hasta grubu değerleri arasındaki ilişki araştırılmıştır. Normal dağılıma uygun olan veriler ortalama ± standart sapma değerleri ile verilmiş, ortalamaların karşılaştırılması amacıyla "bağımsız gruplarda t testi" kullanılmıştır. Normal dağılıma uymayanlarda ortancaların karşılaştırılması için "Mann-Whitney U testi" kullanılmıştır. Bulgular: COVID-19 enfeksiyonu geçirmiş 14 hastanın enfeksiyon öncesi ve sonrasında çekilen F18-FDG PET/BT incelemede karaciğer SUVmax, SUVmean, SUVmax LBR ve SUVmeanLBR değerleri arasında anlamlı fark saptanmamıştır (p değerleri sırasıyla =0.16, =0.16, =0.74, =0.77). Kontrol grubundaki 16 hasta ile enfeksiyonu geçiren 14 hastanın karaciğer SUVmax, SUVmean ve SUVmaxLBR ve SUVmeanLBR değerleri arasında anlamlı fark saptanmamıştır (p değerleri sırasıyla =0.71, =0.79, =0.41 ve 0.4). Enfeksiyon geçiren hastalar ile kontrol grubunun AST, AST, GGT, total,direk ve indirek bilirubin değerleri arasında anlamlı ilişki saptanmazken (p değerleri sırasıyla =0.06, =0.12, =0.21, =0.26,=0.7,.=0.28) ALP değerleri arasında anlamlı fark saptanmıştır (ortanca 113 (82-266) ' a karşın ortanca 82 (54-159); p=0.044). Sonuç: COVID-19 enfeksiyonu geçiren hastaların kronik dönemde karaciğer enzimleri ve F18-FDG metabolizması ile ölçülebilen sekel değişiklik yaptığı bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, F18-FDG PET/BT, Karaciğer, Metabolizması

Effect of COVID-19 Infection On Liver Metabolism in F18-FDG PET/CT

Abstract

Aim: The aim of this study is to investigate the potential effect of COVID-19 infection, which may impair liver functions during active infection, on liver F18-FDG metabolism. Methods: The patients who had undergone F18-FDG PET/CT scan in the Nuclear Medicine Clinic between March 2020 and November 2021 were included.The study included patients who had COVID-19 infection confirmed by PCR test, and (control group) patients who were randomly selected from patients with a similar diagnosis and who were known to have no infection by clinically and PCR. Liver F18-FDG SUVmax, SUVmean, SUVmax liver/blood pool (LBR) and SUVmeanLBR values,which are normalized ratios of these values according to blood pool, in PET/CT; AST, AST, ALP, GGT, total-, direct- and indirect bilirubin values were recorded. The relationship between these values before and after COVID-19 infection was investigated. In addition, the relationship between these data of the infected patients and the values of the control patient group was investigated. Findings: There were no significant difference between liver F18-FDG SUVmax, SUVmean, SUVmaxLBR and SUVmeanLBR values in the PET/CT before and after COVID-19 infection of 14 patients (p values =0.16, =0.16, =0.74, and =0.77, respectively). There was no significant difference between the liver SUVmax, SUVmean and SUVmaxLBR and SUVmeanLBR values of 16 patients in the control group and 14 patients who had the infection (p values =0.71, =0.79, =0.41 and 0.4, respectively). No significant correlation was found between the AST, AST, GGT, total, direct and indirect bilirubin values of the infected patients and the control group (p values =0.06, =0.12, =0.21, =0.26,=0.7,and =0.28, respectively). A significant difference was found between ALP values [(median 113 (82-266) vs. median 82 (54-159); p=0.044]. Conclusion: It has not been found that patients with COVID-19 infection have sequelae that can be measured by liver enzymes and F18-FDG metabolism in the chronic period.

Keywords: COVID-19, F18-FDG PET/CT, Liver, Metabolism

Presentation ID / Sunum No= 397

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6361-3830

Covid-19 Enfeksiyonunun Uyku Kalitesi Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Mustafa Muhlis Alparslan[1], Doç. Dr. Onur Karaca[1]

[1]Aksaray Üniversitesi Aksaray Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Mustafa Muhlis Alparslan*

Özet

Covid 19 hastalarda asemptomatik virüs enfeksiyonu oluşturabileceği gibi yoğun bakım yatışı gerektiren ciddi semptomlara yol açabilmektedir. Hastalar ise semptomların şiddetine göre farklı sağlık destek düzeylerinde tedavi edilmekte ve farklı tedavi yöntemleri uygulanmaktadır. Daha önce yapılan yayınlarda Covid-19 sırasında ve sonrasında uyku kalitesinin bozulabileceğinden bahsedilmiştir. Biz de bulunduğumuz ilde tanı alıp evinde karantina uygulanan, servislerde ve yoğun bakımda tedavi edilen hastaların uyku kalitesini Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi Skalası kullanarak ölçmeyi ve uyku kalitesinin hastaların demografik özellikleriyle, uygulanan tedavi yöntemiyle ve hastaların nerede tedavi gördüğüyle ilişkisini değerlendirmeyi amaçladık. Bu amaçla 18 ila 65 yaş arası koronavirüs enfeksiyonunu geçiren öncesinde herhangi bir uyku problemi olmayan, nörolojik ve psikiyatrik herhangi bir problemi olmayan hastalar çalışmaya dahil edildi. Koronavirüs enfeksiyonunu geçirip tedavi olup normal yaşantısına döndükten 1 ay sonra hastaların uyku kalitelerini değerlendirdik. Koronavirüs enfeksiyonunu evde karantina altında tedavi olan 50 hasta, hastanede serviste yatarak tedavi olan 50 hasta, hastanede yoğun bakımda yatarak tedavi olan 50 hasta ile kontrol grubu koronavirüs enfeksiyonu geçirmeyen 50 kişi olmak üzere toplam 200 kişiye Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi Skalası uyguladık. Demografik özellikler açısından gruplar arasında kadın-erkek farkı yoktu ($p > 0.05$). Yoğun bakımda yatan hastaların yaş ortalaması diğer gruplardaki hastalara göre yüksekti ($p < 0.05$). Ayrıca yoğun bakımda yatan hastaların uyku kalitesi diğer gruptakilere göre anlamlı olarak azalmıştı ($p < 0.05$). Sonuç olarak Covid-19 tanısı ile yoğun bakımda yatan hastaların ileri dönemde uyku kalitesinin bozulduğu ve bunun için gerekli önlenebilir nedenlerin ortadan kaldırılmasını gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Enfeksiyon, Uyku Kalitesi, Yoğun Bakım

Presentation ID / Sunum No= 225

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9183-3929

Covıd-19 Hastalarında Antikoagülan Kullanımına Bağlı Retroperitoneal Kanama: Üç Vaka Raporu

Dr. Öğretim Üyesi Osman Özgür Kılınç[1]

[1]*Amasya Üniversitesi Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Konu ve Amaç: Koronavirüs hastalığı 2019 (COVID-19), oldukça bulaşıcı yeni bir koronavirüsün sebep olduğu solunum yolu hastalığıdır. Hastalığın klinik spektrumu oldukça değişkendir. Solunum problemlerine ek olarak, COVID-19'un ekstrapulmoner belirtileri ve komplikasyonları bildirilmiştir. COVID-19 özellikle kritik hastalarda trombüs oluşumu riskini arttırdığından, tromboprofilaksi için rutin tedaviye antikoagülan eklenmesi önerilmektedir. Bununla birlikte, antikoagülan uygulamasını takiben hemorajik komplikasyonlar, retroperitoneal kanama gibi nadir olanlar bile ortaya çıkabilir. Bu yazının amacı COVID-19 hastalarında antikoagulan kullanımı ve etkilerini güncel bilgiler ışığında sunmaktır. Vakalar: Tek merkezli ve retrospektif çalışmaya, COVID-19 nedeniyle yoğun bakımda tedavisi devam ederken retroperitoneal kanama tanısı alan 3 hasta (2 erkek, 1 kadın) dahil edildi. 2 hasta antikoagülanın kesilmesi, intravenöz sıvı resüsitasyonu ve kan ürünlerinin transfüzyonu ile konservatif olarak yönetildi. Akut karın klinik tablosu olan 1 hastaya konservatif tedaviye ek olarak cerrahi müdahale yapıldı. Hastalardan ikisi sepsis ve çoklu organ yetmezliği nedeniyle öldü. Bir hasta iyileşti ve yoğun bakım ünitesinden pandemi kliniğine nakledildi ve daha sonra evine taburcu oldu. Sonuç: Antikoagülan tedavi, COVID-19 enfeksiyonunda mortaliteyi azaltsa da retroperitoneal kanama gibi komplikasyonlara sebep olabilir. Bu nedenle hastaların yaşamsal bulgularının ve hemoglobin düzeyi gibi kan testlerinin dikkatle izlenmeli ve antikoagülan tedavinin potansiyel zararları akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Antikoagülan, Retroperitoneal Kanama

Retroperitoneal Hemorrhage Associated With Anticoagulant Use İn Covıd-19 Patients: Three Case Reports

Abstract

Background and Aim: Coronavirus disease 2019 (COVID-19) is a respiratory disease caused by a highly contagious novel coronavirus. The clinical spectrum of the disease is highly variable. In addition to respiratory problems, extrapulmonary manifestations and complications of COVID-19 have been reported. Since COVID-19 increases the risk of thrombus formation, especially in critically ill patients, it is recommended to add anticoagulants to routine treatment for thromboprophylaxis. However, hemorrhagic complications, even rare ones such as retroperitoneal hemorrhage, may occur following

anticoagulant administration. The purpose of this article is to present the use and effects of anticoagulants in COVID-19 patients in the light of current information. Cases: Three patients (2 men, 1 woman) who were diagnosed with retroperitoneal bleeding while being treated in the intensive care unit due to COVID-19 were included in the single-center and retrospective study. 2 patients were managed conservatively with discontinuation of anticoagulant, intravenous fluid resuscitation and transfusion of blood products. Surgical intervention was performed in addition to conservative treatment in 1 patient with acute abdomen clinical picture. Two of the patients died of sepsis and multiple organ failure. One patient recovered and was transferred from the intensive care unit to the pandemic clinic and was later discharged home. Conclusion: Although anticoagulant therapy reduces mortality in COVID-19 infection, it may cause complications such as retroperitoneal bleeding. For this reason, patients' vital signs and blood tests such as hemoglobin levels should be carefully monitored and the potential harms of anticoagulant therapy should be kept in mind.

Keywords: Covıd-19, Anticoagulant, Retroperitonel Hemorrhage

Presentation ID / Sunum No= 562

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0021-3415

Covid-19 Hastalarında Atrial Fibrilasyon ve Laktat Dehidrogenaz Seviyeleri Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Mahmut Özdemir[1], Uzm. Dr Tayyar Akbulut[2]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi SHYMO
[2]Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji Kliniği

**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Mahmut Özdemir*

Özet

Giriş: Ağır seyreden COVID-19'lu hastalarda anormal laboratuvar parametreleri olumsuz sonuçlarla ilişkili olabilir. Artan laktat dehidrogenaz (LDH) genellikle doku hasarı ile ilişkilidir. Kardiyovasküler hastalık, COVID-19 hastalığında yaygın bir komorbiditedir. Çalışmamızdaki amaç, COVID-19 hastalarında LDH seviyeleri ile atriyal fibrilasyon (AF) arasındaki ilişkiyi incelemektir. Gereç ve Yöntemler: Bu araştırma retrospektif ve kesitsel bir çalışmayı içermektedir. Çalışmaya toplam 175 COVID-19 [35 AF (+) ve 140 AF (-)] hastası alındı. COVID-19 vakaları, RT-PCR kullanılarak bir orofaringeal/nazofaringeal sürüntü alınarak belirlendi. LDH, prokalsitonin ve D-dimer laboratuvar parametreleri hastane kayıtlarından kaydedildi. Bulgular: Ağır seyreden hastalar, daha ılımlı seyreden hastalara kıyasla daha yüksek LDH seviyelerine sahipti (460.0±134.0'a karşı 396.0±55.0; p<0.001). Çalışma grubunda ve AF hastalarında LDH düzeyleri ile troponin, CRP ve prokalsitonin düzeyleri arasında anlamlı bir pozitif ilişki belirlendi. AF hastalarının mortalitesinde kesim noktası olarak LDH düzeyleri tanımlandı. LDH (OR: 1.009, p=0.039) ve yaşın (OR: 1.238, p=0.005), COVID-19-AF hastalarında mortaliteyi bağımsız olarak öngördüğü gösterildi. Sonuçlar: Artan LDH düzeylerinin AF'li COVID-19 hastalarında mortaliteyi öngördüğünü gösterdik. AF ile başvuran COVID-19 hastalarında olası komplikasyonların önlenmesine yardımcı olmak için yüksek LDH düzeylerinin dikkatli gözlemlenmesi gerekir. Tablo 1: Hastaların klinik özellikleri ve laboratuar parametreleri AF(+)(35) AF (-)(140) P değeri Yaş 69.9±10.9 59.3±12.4 <0.001 Troponin (ng/mL) 13.0 (24.0-126.0) 6.7 (11.0-33.6) 0,001 D-Dimer (ng/mL) 43.0 (73.0-619.5) 34.0 (84.5-836.8) 0.97 Laktat dehidrogenaz (U/l)460.0±134.0 396.0±55.0 <0.001 C-reactive protein (mg/L)32.0 (72.0-130.0) 54.0 (97.5-146.8) 0.08

Anahtar Kelimeler: Laktat Dehidrogenaz, Atrial Fibrilasyon, Covid-19

Presentation ID / Sunum No= 356

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5426-7478

Covıd-19 Hastalarında Toraks Bilgisayarlı Tomografisi Bulguları ve Kötü Prognostik Laboratuar Parametrelerinin Komorbidite İle İlişkisinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Seyhmus Kavak[1]

[1]*SBÜ Gazi Yaşargil EAH*

Özet

Amaç: Hipertansiyon, diyabet veya koroner arter hastalığı bulunan COVID-19 hastaları ile komorbiditesi bulunmayan COVID-19 hastalarının ilk başvuru anındaki toraks görüntüleme bulguları ve kötü prognostik faktörlerden olan laboratuar parametrelerinin (yüksek C reaktif protein (CRP), laktat dehidrojenaz (LDH), ferritin, d-dimer ve düşük lenfosit değeri) karşılaştırılması amaçlandı. Metod: Bu çalışma toplam 300 hastanın dahil edildiği retrospektif bir çalışmadır. Haziran 2021-Ağustos 2021 tarihleri arasında hastanemizde yatarak tedavi gören komorbiditesi bulunan 150 COVID-19 hastası ile komorbiditesi bulunmayan 150 COVID-19 hastası çalışmaya dahil edildi. Bu iki grup arasında hastaların ilk başvuru anındaki toraks bilgisayarlı tomografi(BT) bulguları ve ferritin, laktat dehidrojenaz, c reaktif protein, d-dimer ve lenfosit düzeyleri gibi laboratuar parametreleri açısından karşılaştırma yapıldı. Bulgular: Toraks BT imajlarında izlenen buzlu cam dansitelerinin yaygınlığı, kapladığı alan, tutulan akciğer segmenti sayısı ve tutulan zon açısından yapılan karşılaştırmada komorbiditesi bulunan COVID-19 hastalarında komorbiditesi bulunmayan hastalara göre anlamlı derecede yüksek bulundu (sırasıyla; $p<0.001$, $p<0.001$, $p<0.001$ ve $p:0.003$). Ayrıca komorbiditesi bulunan grupta CRP, ferritin, d-dimer ve LDH düzeyleri komorbiditesi olmayan gruba göre anlamlı olarak yüksek bulunurken (sırasıyla; $p<0.001$, $p:0.002$, $p:0.001$ ve $p<0.001$) lenfosit düzeyleri ise anlamlı olarak düşük bulundu ($p:0.021$). Sonuç: Bu çalışmada, komorbid COVID-19 hastalarında ilk başvuru anında çekilen toraks bilgisayarlı tomografide akciğer parankiminin komorbiditesi olmayan gruba göre daha yaygın tutulum gösterdiği ortaya konmuştur. Ayrıca yüksek CRP, ferritin, LDH, d-dimer düzeyleri ve düşük lenfosit sayısı gibi kötü prognostik faktörlerin komorbiditesi bulunan grupta anlamlı olarak daha sık olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Toraks Bt, Komorbidite, C-Rp

Evaluation of the Relationship of Thoracic Computerized Tomography Findings and Poor Prognostic Laboratory Parameters and Co-Morbidity in Covid-19 Patients

Abstract

Aim: It was aimed to compare the thorax imaging findings and laboratory parameters (high C-reactive protein (CRP), lactate dehydrogenase (LDH), ferritin, d-dimer and low lymphocyte value),

which are among the poor prognostic factors, at the time of first admission of COVID-19 patients with hypertension, diabetes or coronary artery disease and COVID-19 patients without comorbidity. Method: This is a retrospective study in which a total of 300 patients were included. Between June 2021 and August 2021, 150 COVID-19 patients with comorbidities who were hospitalized in our hospital and 150 COVID-19 patients without comorbidity were included in the study. A comparison was made between these two groups in terms of thorax computed tomography (CT) findings and laboratory parameters such as ferritin, lactate dehydrogenase, c-reactive protein, d-dimer and lymphocyte levels at the time of first admission. Results: The prevalence of ground glass densities observed in thorax CT images, the area covered, the number of lung segments involved and the zone involved were found to be significantly higher in COVID-19 patients with comorbidity than in patients without comorbidity ($p<0.001$, $p<0.001$, $p<0.001$ and p:0.003, respectively). In addition, CRP, ferritin, d-dimer and LDH levels were found to be significantly higher in the group with comorbidity compared to the group without comorbidity ($p<0.001$, p:0.002, p:0.001 and $p<0.001$, respectively), while lymphocyte levels were found to be significantly lower (p:0.021). Conclusion: In this study, it was revealed that the lung parenchyma was more widespread involved in the thorax computed tomography taken at the time of first admission in comorbid COVID-19 patients compared to the group without comorbidity. In addition, poor prognostic factors such as high CRP, ferritin, LDH, d-dimer levels and low lymphocyte count were found to be significantly more common in the comorbid group.

Keywords: Covıd-19, Thorax CT, Comorbidity, C-RP

Presentation ID / Sunum No= 304

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Covıd-19 Nedeniyle Hastanede Takip Edilen Akut Böbrek Hasarı Gelişmiş Olgularda Prognoz

Uzman Dr. Mehmet Serdar Yıldırım[1]

[1]*Gazi Yaşargil Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Covid-19 enfeksiyonu nedeniyle hastanede yatan hastalarda akut böbrek hasarı (ABH) gelişmiş olgularda mortalite prediktörlerini incelemektir. Material Metod: 01 Ocak-30 Haziran 2021 tarihleri arasında COVID-19 nedeni ile takip edilen ve ABH gelişen 400 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların klinik, labaratuvar ve radyolojik verileri retrospektif olarak incelendi. ABH tanısı ve evrelendirilmesi Kidney Disease Improving Global Oucomes (KDIGO) kriterlerine göre yapıldı. Veriler : Hastalarımızın %64.5 (258)'u erkekti, %35.5 (142) kadındı, hastaların yaş ortalaması 58 (51-69) idi. Hastalar mortalite olan ve olmayan olmak üzere iki gruba ayrıldı. Grupların demografik, klinik, labaratuvar değerleri ve uygulanan tedaviler karşılaştırıldı. Multivariable logistic regression analizinde, yaş (OR:1.048, 95% CI 1.03-1.06, P<0.001), artmış başvuru C reaktif protein (CRP) (OR 1.001, 95% CI 1000-1002, P=0.002), prokalsitonin (OR 1037, 95% CI 1004-1070, P=0.028), kreatin kinaz (CK) (OR 1.001, 95% CI 1.000-1001, P=0.028), laktat dehidrogenaz (LDH) (OR 1.001, 95% CI 1.000-1.002, P=0.039), stage 3 ABH (OR 2.83, 95% CI 2.00-4.00, P<0.001), başvuruda ABH varlığı (OR 2.48, 95% CI 1.66-3.70, P<0.001) ve renal replasman tedavisi ihtiyacı (RRT) (OR 3.73, 95% CI 1.47-9.44, P=0.005) olanlar hastalarda mortalite daha yüksek bulundu ve bu istatistiksel olarak anlamlı olarak tespit edildi. Sonuçlar : Covid 19 nedeniyle başvuran hastalarda başvuruda ABH varlığı, kdigo stage 3 ABH ve RRT uygulanan hastalarda mortalite oranı oldukça yüksektir. Bu hastalarda böbrek fonksiyon bozukluğunun erken tespiti ve etkin tedavisi oldukça önemlidir. Bu hastaların nefroloji bölümüyle beraber yakın takip edilmesi sayesinde erken ve etkili tedavisi mortaliteyi azaltmada katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Akut Böbrek Hasarı, Covıd 19,mortalite,renal Replazman Tedavisi

Prognosis in Developed Case of Acute Renal Damage Followed in Hospital Due to Covid-19

Abstract

Purpose: To examine the predictors of mortality in patients with acute kidney injury (AKI) hospitalized due to Covid-19 infection. Material and Methods: Four hundred patients who were followed up for COVID-19 and developed AKI between January 01 and June 30, 2021 were included in the study. The clinical, laboratory and radiological data of the patients were reviewed retrospectively. The diagnosis and staging of AKI was made according to Kidney Disease Improving Global Oucomes (KDIGO) criteria. Results : 64.5% (258) of our patients were male, 35.5% (142) were female, mean age

of the patients was 58 (51-69). The patients were divided into two groups as mortality and non-mortality. The demographic, clinical, laboratory values of the groups and the treatments applied were compared. In multivariable logistic regression analysis, age (OR:1.048, 95% CI 1.03-1.06, P<0.001), increased admission C reactive protein (CRP) (OR 1.001, 95% CI 1000-1002, P=0.002), procalcitonin (OR 1037, 95% CI 1004-1070, P=0.028), creatine kinase (CK) (OR 1.001, 95% CI 1.000-1001, P=0.028), lactate dehydrogenase (LDH) (OR 1.001, 95% CI 1.000-1.002), P=0.039), stage 3 AKI (OR 2.83, 95% CI 2.00-4.00, P<0.001), presence of AKI at admission (OR 2.48, 95% CI 1.66-3.70, P<0.001) and need for renal replacement therapy (RRT)) (OR 3.73, 95% CI 1.47-9.44, P=0.005) mortality was higher in patients and this was statistically significant. Conclusions: Presence of AKI on admission in patients admitted due to Covid 19, and mortality rate in patients who underwent Kdigo stage 3 AKI and RRT. Early detection and effective treatment of renal dysfunction is very important in these patients. Thanks to the close follow-up of these patients with the nephrology department, early and effective treatment may contribute to reducing mortality.

Keywords: Acute Kidney Injury, Covıd 19, Mortality, Renal Replacement Therapy

Presentation ID / Sunum No= 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2729-1667

Covid-19 Pandemi Döneminin Akut Apandisitte Laparoskopik Cerrahi Tercihimiz Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Emre Bozdağ[1]

[1]*SBÜ Kanuni Sultan Süleyman EAH*

Özet

Amaç: Akut apandisitin tedavisi apendektomi olup yaygın olarak laparoskopik yapılmaktadır. COVİD-19 pandemisi ameliyat gerektiren patolojilerin hastaneye başvuru sürelerini ve oluşabilecek komplikasyonları ciddi biçimde etkilemiştir. Amacımız, COVID-19 öncesi ve sonrası arasında apandisit yönetimini ve ameliyat sonrası sonuçları karşılaştırmaktı. Bulgular: Şubat 2019 - 2020 dönem pandemi öncesi (grup 1) ve Mart 2020- 2021 pandemi döneminde (grup 2) yapılan appendektomi olguları retrospektif olarak analiz edildi. Toplam 1062 hastaya appendektomi uygulandı. Hastaların yaş ortalaması: 32,8±13,48. 396'sı (%37,3) kadın, 666'sı (%62,7) erkekti. Grup 1'de toplam 611 hastaya appendektomi uygulandı. Bunlardan 383 (%62,7)'üne açık cerrahi tercih edilirken 228 (%37,3)'ine laparoskopik yaklaşım tercih edildi, grup 2'de ise 451 hastaya appendektomi uygulandı. Bunlardan 235 (%52,1)'ine açık cerrahi tercih edilirken 216 (%47,9)'sına laparoskopik yaklaşım tercih edildi. Gruplar arasında yapılan değerlendirmede COVİD-19 pandemi döneminde laparoskopik cerrahinin açık cerrahiye göre daha çok tercih edildiği görüldü ve bu oran istatiksel olarak anlamlı bulundu (p=0,001). Sonuç: Pandemi başlangıcında komplike olmayan apandisitin konservatif tedavisi ve komplike olmuş ise de yalnız açık cerrahi seçeneği düşünülmekteydi. Ancak Covid-19 pandemisi sırasında hastalık hakkında elde ettiğimiz bilgiler ve laparoskopik cerrahi ile ilgili yayınlanan güncel ulusal ve uluslararası kılavuzların önerileri doğrultusunda akut apandisitin tedavisinde yeniden laparoskopik cerrahi standart olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Appendektomi, Covid-19, Akut Apanidisit

The Effect of the Covid-19 Pandemic Period On Our Choice for Laparoscopic Surgery in Acute Appendicitis

Abstract

Objective: The treatment of acute appendicitis is appendectomy, which is commonly performed laparoscopically. The COVID-19 pandemic has seriously affected the hospital admission times of pathologies requiring surgery and the complications that may occur. Our aim was to compare appendicitis management and postoperative outcomes between pre- and post-COVID-19. Results: Appendectomy cases performed before the February 2019 - 2020 pandemic (group 1) and March 2020 - 2021 pandemic period (group 2) were analyzed retrospectively. A total of 1062 patients underwent

appendectomy. The mean age of the patients: 32.8±13.48. 396 (37.3%) were female and 666 (62.7%) were male. A total of 611 patients in group 1 underwent appendectomy. Open surgery was preferred in 383 (62.7%) of them, laparoscopic approach was preferred in 228 (37.3%), and appendectomy was performed in 451 patients in group 2. While open surgery was preferred for 235 (52.1%) of them, laparoscopic approach was preferred for 216 (47.9%). In the evaluation made between the groups, it was seen that laparoscopic surgery was preferred more than open surgery during the COVID-19 pandemic period, and this rate was found to be statistically significant (p=0.001). Conclusion: Conservative treatment of uncomplicated appendicitis at the beginning of the pandemic and open surgery only if complicated were considered. However, laparoscopic surgery has once again become the standard in the treatment of acute appendicitis, in line with the information we obtained about the disease during the Covid-19 pandemic and the recommendations of the current national and international guidelines published on laparoscopic surgery.

Keywords: Laparoscopic Appendectomy, Covid-19, Acute Appendicitis

Presentation ID / Sunum No= 231

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2726-2097

Covıd-19 Pandemisi ve İlişkili Kısıtlamaların Gelişimsel Kalça Displazisi Tarama Programına Etkileri: Güneydoğu Anadolu Deneyimi

Uzman Dr. Ercan Ayaz[1]

[1]*Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi*

Özet

Gelişimsel kalça displazisi (GKD), kalça ekleminin normal olgunlaşmasının izlenmediği hastalık grubu olup 60 yaşından küçüklerde kalça protezinin en sık sebebidir. Erken tanı ve tedavi ile bu hastalığın gelişimi ve ameliyat ihtiyacının ortadan kalkması mümkündür. Ülkemizde GKD'nin erken dönemde tanı ve tedavisini sağlamak amacıyla Sağlık Bakanlığı tarafından 2010 yılında tarama ultrason programı uygulanmaya başlanmıştır ve tüm bebeklere hayatının ilk 3 ayı içinde tarama yapılmaktadır. Türkiye'de 11.03.2020'de açıklanan ilk vakayla birlikte Covid-19 Pandemisi önlemleri devreye girmeye başladı. 10.04.2020'de ilk olarak uygulanan ve yaz aylarında gevşetilen ancak Kasım 2020'den sonra tekrar devreye giren sokağa çıkma yasağı uygulamaları, poliklinik sayılarının azaltılması ve elektif ameliyatların ertelenmesi uygulamaları 2021 yılında da devam etti. 13.01.2021 tarihinde başlayan aşılamaya rağmen 2021 yılında vakalarda istenen seviyeye ulaşılamaması nedeniyle 29.04.2021 tarihinde tam kapanma uygulamasına geçildi. Kademeli normalleşme süreciyle birlikte 01.07.2021 tarihinde 15 aydır devam kısıtlamaların büyük çoğunluğu kaldırıldı. Bu çalışmadaki amacımız, pandemi başlamadan önce, hastanemizde yapılan kalça tarama ultrasonu sayıları ile pandemi sürecini karşılaştırarak pandeminin taramaya etkisini belirlemektir. Ocak 2019 – Kasım 2021 tarihleri arasındaki kalça ultrasonları retrospektif olarak tarandı. Pandemi öncesi 14 ayda 6107 (ort 436.2/ay, 219-611), pandemi sürecinde kısıtlamaların kaldırıldığı 01.07.2021 tarihine kadar olan 14 ayda (Ağustos 2020'de doktor olmadığı için hasta bakılmadı) 3340 (ort 238.6/ay, 94-322) ultrason yapılmış olup ortalamalar arasında anlamlı fark vardı ($p<0,005$). Her ay çalışan doktor sayısı değişken olduğu için doktor başına ultrason sayısı değerlendirildi. Pandemi öncesi doktor başına ayda ortalama 142.7, pandemide 128.2 ultrason uygulanmış olup aralarında anlamlı fark yoktu ($p = 0.356$). Pandemi öncesinde Graf tip IIa saptanan, kontrol önerilen hastaların %70,1'i (181/258), pandemi döneminde ise sadece %35,9'u (33/92) kontrole geldi. Sonuç olarak, pandemi sürecinde kalça tarama ultrason sayıları yaklaşık yarıya inse de doktor başına düşen tetkik sayısındaki azalma anlamlı değildir. Pandemi sürecinde kontrol ultrasona uyum oranı önceki dönemin yarısına düşmüş olup bu durum ileride GKD sıklığının artışında risk oluşturabilir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Gelişimsel Kalça Displazisi, Ultrason, Graf Metodu, Doğumsal Kalça Çıkığı

The Effect of Covid-19 Pandemic and Related Restrictions to the Screening Program of the Developmental Dysplasia of Hip: the Southeastern Anatolia Region Experience

Abstract

Developmental dysplasia of hip (DDH) is a disorder of abnormal maturation of hip joint. It is the most common cause of hip prosthesis in patients younger than 60 years old. Early diagnosis and treatment may prevent the progression and sequela. Turkish Ministry of Health launched universal ultrasound screening program in 2010 which is performed to all infants in their first three years of life. Following the announcement of the first case in 11.03.2020, Turkey started to put Covid-19 restriction into action. Lockdown was first introduced in 10.04.2020 and periodically eased up and repeated. Although, vaccination was started in 13.01.2021, daily case number was unable to decline satisfactorily and lockdown was reimposed from 14.04.2021 until 29.04.2021. At 01.07.2021, restrictions were totally taken out of circulation after 15 months. Our objective is to compare the amount of screening ultrasound number before and during pandemic period. For this purpose, ultrasounds between January 2019 and July 2021 (August 2020 was excluded due to absence of doctor) were retrospectively evaluated. A total of 6107 (mean 436.2/month, 21-611) screening ultrasound were performed in 14 months before pandemic and decreased to 3340 (mean 238.6/month, 94-322) during pandemic ($p<0.005$). Since the radiologist number was altered each month, we also looked for the ultrasound per doctor which was 142.7 and 128.2 per month in pre-pandemic and during pandemic period respectively ($p = 0.356$). 70,1% (181/258) of patients with Graf type II hip that recommended follow-up applied for follow-up in pre-pandemic but the ratio was reduced to 35,9 % (33/92) during pandemic. As conclusion, pandemic restrictions decreased the number of DDH screening almost by half, yet the number of ultrasound per doctor was nearly equal. Also compliance with the follow-up recommendations was fallen by half that may increase the incidence of delayed and untreated DDH in the future.

Keywords: Covid-19, Developmental Dysplasia of Hip, Hip Ultrasound, Graf Method, Congenital Hip Dislocation

Presentation ID / Sunum No= 164

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3862-4567

Covid-19 Pandemisinde Aşılanma Durumunun Yoğun Bakıma Yatış ve Mortalite Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Mesut Demirköse[1], Uzm. Dr. Semih Aydemir

[1]Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi
[2] S.B.Ü Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları Ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç: Covid-19 vakalarının %5-10'a varan oranlarda ciddi ve yaşamı tehdit eden hastalık seyri mevcuttur. Şimdiye kadar etkili ve spesifik antiviral tedavi bulunamamıştır. Bu mortalitesi ve morbiditesi yüksek hastalığın önüne geçebilmek ancak toplum bağışıklığının sağlanması ile mümkün olacaktır. Bu çalışmada hiç aşılanmamış ve aşılanmış (tam veya eksik) olan hastaların yoğun bakım ünitesine ağır Covid-19 pnomonisi nedeniyle yatış ve mortalite oranlarını incelenmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tiptedir. Covid yoğun bakım ünitesine yatan PCR+, Covid-19 pnomonisi tanısı alan hastalar dahil edilmiştir. Araştırma verileri SPSS 23,0 istatistik paket programı ile değerlendirilmiştir. Kategorik değişkenler sayı ve yüzde ile, sürekli değişkenler ise ortalama ± standart sapma ve ortanca (min-max) ile sunulmuştur. İstatistiksel yöntem olarak Ki-Kare testi kullanılmıştır. İstatistiksel önemlilik düzeyi $p<0,05$ kabul edilmiştir. Bulgular: Hastanemizde 14/9/2021-31/11/2021 tarihleri arasında 100 hastanın Covid-19 yoğun bakım ünitesine yatışı olmuştur. Yatan hastaların %61'i erkektir. Yaş ortalaması 66,92±14,77, ortancası 68,5 (28-89)'tir. Hastaların aşılanma durumu sırasıyla; %38'i hiç aşılanmamış, %21'i 2 doz Sinovac aşılı, %7'si 2 doz Biontech aşılı, %16'sı 3 doz Sinovac aşılı, %9'u 2 doz Sinovac ve 1 doz Biontech aşılı, %6'sı 1 doz Biontech aşılı ve %3'ü ise tek doz Sinovac aşılıdır. Hastaların %70' inin taburculuğu yapılmışken, %30'u ex olmuştur. Ex olanların yaş ortalaması 70,73±10,94, ortancası 72,50 (51-87)'tir. İstatistiksel olarak anlamlı bulunmasa da ex olanların %56,7 si eksik aşılı yada aşısız, %43,3'ü de tam aşılıdır ($p=0,175$). Sonuç ve Öneriler: Tam doz aşılı olmak yoğun bakıma yatışı ve mortaliteyi azaltmaktadır. Yoğun bakıma yatan hastaların yaş ortalamasının 66,92±14,77 ve ex olanların yaş ortalaması 70,73±10,94'tür. 65 yaş üzeri ülkemizde ilk aşılanan gruptur. Aşılanmalarının üzerinden 6 aydan fazla zaman geçmiştir. İleri yaş hastalarda aşı etkinliği de azalmış olabileceğinden daha mortal seyredebilir. Ayrıca mevcut aşıların yeni varyantlara karşı etkinliğinin düşük olabileceği düşünüldüğünde, etkin aşılarla ek hatırlatma dozu gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pandemi, Yoğun Bakım, Aşı, Pcr, Mortalite

Presentation ID / Sunum No= 343

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2544-3580

Covid-19 Pandemisinde, Öncesinde ve Normalleşme Sürecinde Göz Hastalıkları Polikliniğinde Konulan Hastalık Tanılarının Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Enes Uyar[1]

[1]*Aksaray Üniversitesi*

Özet

Amaç: Covid-19 pandemisi ile pandemi öncesi ve normalleşme sürecinde Göz Hastalıkları polikliniğine başvuran hastalara konulan tanıların incelenmesi Yöntem: 12.3.2020 – 30.6.2021 tarihleri arasında pandemi nedeniyle kısıtlamaların uygulandığı, 1.7.2021 – 15.12.2021 tarihleri arasında normalleşme sürecinin yaşandığı ve 20.11.2018 – 11.3.2020 tarihleri arasında ise pandemi öncesi dönem olmak üzere üç farklı dönemdeki Göz Hastalıkları polikliniğine başvuran ve aynı göz doktoru tarafından muayene edilen hastaların verileri retrospektif olarak incelendi. Göz Hastalıkları polikliniğinde en sık konulan tanılardan olan blefarit, konjonktivit, refraksiyon kusurları, kuru göz sendromu, senil katarakt, yaşa bağlı maküla dejenerasyonu (YBMD), diyabetik retinopati (DRP) ve glokom tanılarının sayıları ve yüzdeleri incelenerek üç dönem arasında karşılaştırmalar yapıldı. İstatistiksel analizde ki-kare testi ve Mann-Whitney U testleri kullanıldı. Bulgular: Benzer iş günü sayısında muayene edilen hastaların değerlendirildiği pandemi öncesi ve pandemi sürecinde muayene edilen toplam hasta sayısı sırasıyla 9069 ve 4573, tanı sayısı ise sırasıyla 13599 ve 7306'ydı. Daha kısa bir dönem olan normalleşme sürecinde ise toplam 2568 hastaya 4153 tanı konulmuştu. Yapılan analizlerde blefarit, konjonktivit ve glokom tanı yüzdelerinde üç dönem arasında anlamlı fark saptanmadı (sırasıyla p: 0,248, 0,358, 0,419). YBMD ve DRP tanısı konulan hasta yüzdelerinin pandemi ve normalleşme döneminde pandemi öncesine göre anlamlı olarak daha fazla olduğu bulundu (sırasıyla p: 0,031, 0,008). Refraksiyon kusurlarında ise pandemi sürecinde pandemi öncesine göre anlamlı azalma olduğu normalleşme sürecinde ise refraksiyon kusuru nedeniyle başvuran hasta yüzdesinin tekrar arttığı görüldü (p = 0,009). Kuru göz sendromu tanısı konulan hasta yüzdesinin anlamlı bir şekilde pandemi öncesi dönemde en fazla normalleşme döneminde en az ($p<0,001$), katarakt tanısı konulan hasta yüzdesinin ise pandemi öncesi dönemde en az normalleşme döneminde en fazla olduğu saptandı ($p<0,001$). Sonuç: Covid-19 pandemisi sürecinde Göz hastalıkları Polikliniğine yapılan başvuruların DRP, YBMD, katarakt gibi daha ciddi sayılabilecek hastalıklar nedeniyle olduğu ve tedavisi ertelenen hastaların normalleşme döneminde poliklinik başvurularının belirgin olarak arttığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Pandemisi, Göz Hastalıkları, Normalleşme

Presentation ID / Sunum No= 15

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-82033946

Covid-19 Pnömoni Tanılı Hastalarda Pnömotoraks Deneyimlerimiz

Dr. Öğretim Üyesi Duygu Mergan İliklerden[1]

[1]*Yüzüncü Yıl Üniversitesi*

Özet

Amaç: Çalışmamızda Covid -19 tanısı ile yatan hastalarda Covid -19 pnömonisine sekonder gelişen pnömotoraks hastalarının sonuçlarını ve hastalığın seyrine etkilerini sunmayı amaçladık. Yöntem: Mart 2019-Temmuz 2021 tarihleri arasında Covid-19 tanısı ile hastanemize yatan 2801 hastadan pnömotoraks gelişen 7 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların demografik özellikleri, pnömotoraksın lokalizasyonu, eşlik eden ek hastalıklar, hastane yatış süreleri ve mortalite durumu değerlendirildi. Bulgu: 7 olgunun 4 (%57,14) 'ü erkek cinsiyette ve tüm olguların ortalama yaşı 62,57 (43-71) idi. Hastaların 4 (%57,14) 'ünde sağ pnömotoraks, 3 (%42,85)'ünde sol pnömotoraks tespit edildi (Resim 1). Tüm hastalara tüp torakostomi uygulandı. Ek hastalık olarak 1 hastada kronik obstrüktif akciğer hastalığı ve 1 hastada diyabetüs mellitus eşlik ediyordu. Hastaların ortalama yatış süresi 16,42 gün olarak tespit edildi. Mortalite oranı %42,85 (n:3) idi. Tartışma-Sonuç: Pnömotoraks zamanında teşhis ve tedavi edildiğinde sonuçları oldukça iyi mortalitesi düşük bir patolojidir. Covid -19 pnömonisine sekonder gelişen pnömotoraks nadir görülmesine rağmen hayatı tehdit eden acil bir durumdur. Covid-19 pnömosinin akciğer parankiminde oluşturduğu hasara bağlı olarak pnömotoraks gelişebilir ve pnömoniye bağlı hastalarda gelişen düşük respiratuar rezerv nedeniyle çalışmamızda da olduğu gibi yüksek mortalite görülebilir. Hastaların solunum parametrelerinde bozulma, ani gelişen göğüs ağrısı durumunda Covid-19 pnömonisine bağlı pnömotoraks olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pnömoni, Pnömotoraks, Mortalite

Presentation ID / Sunum No= 350

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1549-1677

Covıd-19 Şüphesi Olan Hastalarda Laboratuvar Parametrelerindeki Değişimlerin ve Toraks Bt Bulgularının Karşılaştırılması

Arş. Gör. Dr. Selen Beyazıt[1], Dr. Öğretim Üyesi İnan Korkmaz[1]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji AD
**Corresponding author: Selen Beyazıt*

Özet

Amaç: Bu çalışmada, temas öyküsü bulunan ve toraks BT'sinde COVID-19 pnömonisi ile uyumlu bulguları olan ancak tekrar RT-PCR testlerinde pozitifleşme göstermeyen klinik olarak şüpheli hasta grubu ile RT-PCR testi pozitif hasta grubunun laboratuvar bulguları açısından karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmamızda hastanemize COVID-19 enfeksiyonu şüphesi ile başvuran ve ilk başvuru anında elde olunan toraks BT tetkilerinde COVID-19 pnömonisi ile uyumlu bulguları bulanan 104 hastanın laboratuvar bulguları retrospektif olarak incelendi. Hastalar, RT-PCR tetsi pozitif olan hasta grubu (53 hasta) ve temaslı olan ancak tekrar RT-PCR testi negatif şüpheli grup (51 hasta) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Gruplardaki hastaların ilk başvuru anında elde olunmuş olan laboratuvar değerleri incelendi. Bulgular: Gruplarda yaş ortalamaları açısından istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu (p=0.460). Gruplarda, Toraks BT'de izlenen lezyon paternlerinin oranları ve türleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark izlenmedi. Gruplarda en sık görülen lezyon paterni buzlu cam opasitesi+konsolidasyon (sırasıyla %69.8 ve %72.5) olarak bulundu. Laboratuvar parametrelerine bakıldığında en sık görülen patoloji CRP artışıydı (sırasıyla %83 ve %90.2). Her iki grupta da laboratuvar parametrelerindeki bozukların görülme sıklığı birbirine yakındı ve istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu. Sonuç: Çalışmamızda gruplar arasında laboratuvar parametrelerindeki bozuklukların görülme sıklığı açısından anlamlı bir fark saptanmamıştır. RT-PCR testlerinin bildirilen yanlış negatiflik oranları ve laboratuvar parametrelerinin etkinliğinin yeterli olmaması nedeniyle temas öyküsü olan klinik olarak şüpheli hastalar BT bulguları yönünden de incelenmelidir. Hastalığın tanısında klinik ve laboratuvar bulgular ile radyolojik bulgular birlikte değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Toraks Bt, Polimeraz Zincirleme Reaksiyonu, Laboratuvar Bulguları

Comparison of Changes in Laboratory Parameters and Thoracic Ct Findings in Patients With Suspected Covıd-19

Abstract

Purpose: In this study, it was aimed to compare the clinically suspected patient group with a history of contact with findings consistent with COVID-19 pneumonia on thorax CT, but not positive in repeat RT-PCR tests, and the patient group with positive RT-PCR test in terms of laboratory findings. Methods: In our study, laboratory findings of 104 patients who were admitted to our hospital with the suspicion

of COVID-19 infection and who found findings consistent with COVID-19 pneumonia in the thorax CT scans obtained at the first admission were retrospectively analyzed. The patients were divided into two groups: the patient group with positive RT-PCR test (53 patients) and the suspected group (51 patients) who were in contact but negative repeat RT-PCR test. The laboratory values of the patients in the groups obtained at the time of first admission were examined. Results: There was no statistically significant difference between the groups in terms of mean age (p=0.460). There was no statistically significant difference between the rates and types of lesion patterns observed in Thorax CT between the groups. The most common lesion pattern in the groups was ground glass opacity+consolidation (69.8% and 72.5%, respectively). Considering the laboratory parameters, the most common pathology was CRP increase (83% and 90.2%, respectively). In both groups, the frequency of the disorders in laboratory parameters was close to each other and there was no statistically significant difference. Conclusion: In our study, no significant difference was found between the groups in terms of the incidence of laboratory parameters. Clinically suspected patients with a history of contact should also be examined in terms of CT findings due to the reported false negative rates of RT-PCR tests and the ineffectiveness of laboratory parameters. In the diagnosis of the disease, clinical and laboratory findings and radiological findings should be evaluated together.

Keywords: Covıd-19, Thorax CT, Polymerase Chain Reaction, Laboratory Findings

Presentation ID / Sunum No= 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2057-3565

Covid-19'da Nadir Görülen Reenefeksiyon Görülen Olgumuz

Uzman Dr. Kübra Güneş[1]

[1]*Tokat Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş:COVID-19 hastalığı çocuklarda çoğunlukla asemptomatik veya hafif üst solunum yolu enfeksiyonu şeklinde geçirmekle birlikte mutasyona uğramış Koronavirüs 2 ile kliniği ve hastalığın doğal seyri değişmeye başlamıştır. Çalışmamızda bir olguda çocukluk çağında çok nadir görülen reenfeksiyonunu tartışmaktayız. Vaka:Bilinen hastalığı olmayan 6 yaşındaki erkek hasta hastaneye ilk başvuru hastaneye Aralık 2020'de öksürük, burun akıntısı,halsizlik şikayetleriyle alınan Covid-19 Pcr testi pozitif gelmiş, tedavi verilmeden karantina koşulları evde takibi yapılmıştır.Yaklaşık 290 gün sonra yeniden hafif üst solunum yolu şikayetleriyle basvurusunda Pcr testi tekrar pozitif gelmiş 'delta' varyantı saptanmıştır.Hastanın 2. pozitifliğinden yaklaşık 1 ay sonra polikliniğimize başvurusunda aktif şikayeti bulunmamaktaydı.Fizik muayenesi boyunda milimetrik lenfadenopatiler dışında normal olup, akut faz reaktanları ve Ig A,M ve G si normalken IgE si belirgin yüksekti. Covid-19 antikor testi dış merkeze gönderilmiş olup IgM ve IgG sonucu negatif geldi. Sonuç: Dünya'da 150 milyondan fazla insanın SARS-CoV-2 enfekte olmakla beraber hastalığın yeniden bulaşması nadirdir.(1) İyileşen hastaların "nüks" veya "reenfeksiyon" riskinin sebebi tam bilinmemekle beraber; SARS-CoV-2 yeniden enfeksiyon olasılığı hakkında hala yeterli veri yoktur (2)Hem hümoral hem de hücre aracılı bağışıklık re-enfeksiyona karşı koruyuculuk sağlar.Enfekte kişilerin çoğunun ilk 15 günde tespit edilen nötralize edici antikorların ve hafıza T hücrelerinin yeterli miktarda oluşmaması re-enfeksiyon için önemli bir risk faktörü olduğu düşünülmektedir.Bir çalışmada asemptomatik veya hastalığı hafif geçirenlerde nötralize edici antikor titreleri daha düşüktü(3)Diğer çalışmada SARS-CoV-2 ve MERS-CoV'ye özgü IgG antikor yanıtlarının enfeksiyondan sonra 1 yıldan daha uzun kalıcılığı olup antikor titrelerinin zamanla azaldığını gösterilmiştir.(4) Dünya sağlık örgütü (WHO); anti-SARS-CoV-2 antikorlarının tam koruyuculuğunu göstermeyebileceğini, kısmi immüniteli kişilerin tekrar enfekte olabilmekle beraber, kliniklerinin daha az şiddetli veya asemptomatik seyredebileceğini bildirmişlerdir.(5) Enfeksiyon geçmişine bakılmaksızın bireyler aşılanmalı,sosyal mesafe ve maske takarak enfeksiyonun yayılması azaltılmalıdır (6,7) .Hastamızın reenfeksiyonun nedeni yeterli serokonversiyonun gelişmemesi ve farklı suşlarla enfekte olmasından kaynaklandığını düşünmekteyiz.COVID-19 hastalığının reenfeksiyonu hakkında daha fazla veriye ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19,nüks,pediatri,reenfeksiyon

Presentation ID / Sunum No= 376

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Covid-19, Diyabet ve İşitsel Nöropati Spektrum Bozukluğu Olgu Sunumu

Araştırmacı Erdem Kaplan[1], Uzman Emel Uğur[2], Prof. Dr. B.Özlem Konukseven[1]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi
[2]Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
**Corresponding author: Araştırmacı Erdem Kaplan*

Özet

Diyabet, insülin salınım metabolizmasında bozulmalar ile seyreden metabolik bir bozukluktur. Diyabetin en sık karşılaşılan mikrovasküler komplikasyonlarından biri nöropatilerdir. İşitsel Nöropati Spektrum Bozukluğu (İNSB), bebeklerden yetişkinlere kadar her yaşta görülebilir. İşitme sinirinin, işitsel bilgiyi senkronize şekilde temporal bölgeye aktaramaması olarak tanımlanmaktadır. Tipik İNSB tablosunda, elektrofizyolojik ölçümlerde normal koklear fonksiyon olmasına rağmen, santral işitsel yollarda senkronizasyonun bozuk olması veya hiç sağlanamaması ile karakterize edilen işitsel bozukluklardır. Ses, kokleaya kadar normal gelmektedir. Ancak daha sonra sinyallerin beyne iletimi bozulmaktadır. Saf ses odyogramda, normal işitme eşiklerinin elde edilmesinden, hiç eşik alınamamasına kadar çok geniş bir odyometrik konfigürasyona sahip olabilir. İNSB'na sahip hastalar özellikle gürültüde konuşmayı anlama da ciddi derecede problem yaşamaktadırlar. Bu çalışmada 57 yaşında, 5 yıldır diyabet takibinde olan Covid 19 enfeksiyonu sonrasında kan şekeri regülasyonu bozulduğu için sekonder İNSB gelişen olgunun mevcut tanısı, tedavisi, rehabilitasyonu literatür eşliğinde sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, İsitsel Nöropati Spektrum Bozukluğu, Covid 19, İşitme Kaybı

Covid-19, Diabetes Mellitus and Auditory Neuropathy Spectrum Disorder Case Report

Abstract

Diabetes is a metabolic disorder characterized by disruptions in insulin secretion metabolism. One of the most common microvascular complications of diabetes is neuropathies. Auditory Neuropathy Spectrum Disorder (ANSD) can occur at any age, from infants to adults. It is defined as the inability of the auditory nerve to transmit auditory information to the temporal region in a synchronized manner. In the typical ANSD, they are auditory disorders characterized by desynchronization or absence of synchronization in the central auditory pathways, despite normal cochlear function in electrophysiological measurements. The auditory signals, can reach to the cochlea normally. However, then the transmission of the signals to the brain is disrupted. The pure tone audiogram can have a wide range of audiometric configurations, from normal hearing to severe hearing loss. Patients with ANSD have serious problems with understanding speech, especially in noise envoriments. In this study, the current diagnosis, treatment and rehabilitation of a 57-year-old patient who developed secondary ANSD

due to the deteriorated blood sugar regulation after Covid 19 infection, who was under diabetes follow-up for 5 years, was presented in the light of the literature.

Keywords: Diabetes Mellitus, Auditory Neuropathy Spectrum Disorder, Covid 19, Hearing Loss

Presentation ID / Sunum No= 282

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1067-9008

Covıd-19'lu Hastalarda Toraks Bilgisayarlı Tomografi Bulguları İle Cinsiyet Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Burcu Akman[1]

[1]Amasya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, COVID-19'lu hastalarda cinsiyet ile bilgisayarlı tomografi (BT) bulguları ve BT şiddet skoru arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Yöntem: Bu retrospektif, tek merkezli kohort çalışmasına Ocak-Eylül 2021 tarihleri arasında hastanemize başvuran, laboratuvarca doğrulanmış COVID-19' lu 507 yetişkin (≥18 yaş) hasta dahil edildi. Hastaların demografik bilgileri, laboratuvar bulguları, mortalite oranları, yoğun bakım ünitesinde (YBÜ) tedavi ihtiyaçları, BT görüntüleme bulguları ve BT şiddet skorları kaydedilip, verilerin cinsiyet ile istatiksel ilişkisi araştırılmıştır. Bulgular: Çalışmaya 294 erkek (%58) ve 213 kadın (%42) olmak üzere toplam 507 hasta dahil edildi. Toraks BT bulgularından intralobüler septal kalınlaşma, kaldırım taşı görünümü, komşu plevral kalınlaşma, bronşiyal duvar kalınlaşması, bronşektazi, ters halo işareti, halo işareti, pulmoner fibrozis ve amfizem ile erkek cinsiyet arasında istatistiksel anlamlılık mevcuttu. Ek olarak erkek cinsiyet, yüksek toraks BT şiddet skoru ile pozitif ilişkiliydi. Cinsiyet ile serum C-reaktif protein (CRP), ferritin, BUN, kreatinin ve kreatinin kinaz seviyeleri ve lenfosit sayısı arasında istatistiksel farklılık bulundu. Fakat cinsiyet ile YBÜ'ne yatış ve ölüm oranları arasında istatiksel farklılık saptanmadı. Sonuç: COVID-19' lu hastalarda erkek cinsiyet, BT şiddet skorlarında artış ve ciddi pnömoni BT bulguları oluşumuyla pozitif ilişkili bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Cinsiyet, Bilgisayarlı Tomografi, Bt Şiddet Skoru

The Relationship Between Chest Computed Tomography Findings and Gender in Patients With COVID-19

Abstract

Aim: The aim of this study is to evaluate the relationship between gender with computed tomography (CT) findings and CT severity score in patients with COVID-19. Methods: In this retrospective, unicenter cohort study, we included 507 adult patients (≥18 years old) with laboratory-confirmed COVID-19 who applied to our hospital between January and September 2021. The demographic informations, laboratory findings, mortality rates and need for treatment in intensive care unit (ICU), CT imaging findings and CT severity scores were recorded, and the statistical relationship of the data with gender was investigated. Results: A total of 507 patients, 294 (58%) males and 213 (42%) females were included in the study. There was a statistical association between male gender with the chest CT

findings including intralobular septal thickening, crazy-paving pattern, adjacent pleural thickening, bronchial wall thickening, bronchiectasis, reversed halo sign, halo sign, pulmonary fibrosis and emphysema. In addition, male gender was positively correlated with high chest CT severity scores. The statistical difference was found between gender with serum C-reactive protein (CRP), ferritin, BUN, creatinine and creatinine kinase levels and lymphocyte count. However, there was no statistically significant difference between gender with ICU admission and mortality rates. Conclusion: Male gender was positively correlated with high CT severity scores and severe pneumonia CT findings in patients with COVID-19.

Keywords: Covid-19, Gender, Computed Tomography, CT Severity Score

Presentation ID / Sunum No= 280

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9803-453X

Covıd-19'lu Hastalarda Toraks Bilgisayarlı Tomografi Bulguları İle Mortalite ve Yoğun Bakım Ünitesine Yatış Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Ahmet Turan Kaya[1]

[1]*Amasya Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Amasya, Türkiye*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, COVID-19'lu hastalarda akciğer bilgisayarlı tomografi (BT) bulguları ile mortalite ve yoğun bakım ünitesi (YBÜ) yatış ihtiyacı arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Yöntem: Bu tek merkezli retrospektif analiz çalışmasına RT-PCR testi pozitif olan, 18 yaşından büyük 300 COVID-19 hastası dahil edildi. Çalışmaya 150 (%50) sağ, 150 (%50) ex olan iki hasta grubu dahil edildi. Hastaların demografik bilgileri, laboratuvar bulguları, hastanede ya da yoğun bakımda kalış süreleri, mortalite oranları, ilk BT görüntüleme bulguları ve BT şiddet skorları kaydedilip mortalite ve YBÜ ile ilişkisi araştırılmıştır. Bulgular: Çalışmaya dâhil edilen 300 katılımcının yaş ortalaması 66,45±13,27 olup ölüm olan grupta yaş ortalaması 72,93±10,18 ve sağ olan gruba göre daha yüksek olup anlamlı fark vardı (p<0,001). 65 yaş ve üstü olan hastaların 121/184 (%65,8) de ölüm olup anlamlı fark vardı (p<0,001). Ölen hastaların 88/150 (%58,67) erkek olup anlamlı fark yoktu (p=0,641). Çok değişkenli lojistik regresyon analizde akciğer BT bulgularından interlobular septal kalınlaşma yaklaşık 6 kat (RR 5,885; %95 GA 1,832-18,899, p= 0,003), bronşektazi yaklaşık 3 kat (RR 2,856; %95 GA 1,219-6,961, p= 0.016), perikardiyal efüzyon yaklaşık 3 kat (RR 3,021; %95 GA 1,232-7,410, p= 0.016) ölüm için daha fazla riskliydi. Ayrıca interlobular septal kalınlaşma yaklaşık 6 kat (RR 5,737; %95 GA 1,645-20,009, p= 0,006) ve bronşektazi yaklaşık 3 kat (RR 2,726; %95 GA 1,193-6,201, p= 0.017) YBÜ yatış için daha fazla riskliydi. Sonuç: Başvuru zamanındaki akciğer BT de interlobüler kalınlaşma ve bronşektazi COVID-19 hastalarında mortalite riskini ve YBÜ yatış riskini gösterebildiği için dikkate alınması faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Bilgisayarlı Tomografi, İnterlobüler Septal Kalınlaşma, Bronşektazi

The Relationship Between Thoracic Computed Tomography Findings With Mortality and Icu Admission in Covıd-19 Patients

Abstract

Aim: The aim of this study is to investigate the relationship between lung computed tomography (CT) findings and mortality and the need for intensive care unit (ICU) hospitalization in patients with COVID-19. Methods: This single-center, retrospective analysis study included 300 COVID-19 patients over 18 years of age with positive RT-PCR testing. Two patient groups, 150 (50%) alive and 150 (50%)

dead, were included in the study. Demographic information of the patients, laboratory findings, length of stay in hospital or intensive care unit, mortality rates, first CT imaging findings and CT severity scores were recorded and their relationship with mortality and ICU was investigated. Results: The mean age of the 300 participants included in the study was 66.45±13.27 years, and the mean age was 72.93±10.18 years in the death patients group, and there was a significant difference compared to the healthy group ($p<0.001$). 121/184 (65.8%) patients aged 65 and over had death and there was a significant difference ($p<0.001$). Of the patients who died, 88/150 (58.67%) were male and there was no significant difference ($p=0.641$). In multivariate logistic regression analysis, interlobular septal thickening from lung CT findings was approximately 6-fold (OR 5.885; 95% CI 1.832-18.899, $p= 0.003$), bronchiectasis was approximately 3-fold (OR 2.856; 95% CI 1.219-6.961, $p= 0.016$), pericardial effusion was approximately 3-fold (OR 3.021; 95% CI 1.232-7.410, $p= 0.016$) more risky for death. In addition, interlobular septal thickening was approximately 6-fold (OR 5,737; 95% CI 1.645-20.009, $p= 0.006$) and bronchiectasis was approximately 3-fold (OR 2.726; 95% CI 1.193-6.201, $p= 0.017$) with a higher risk for ICU admission. Conclusion: It would be useful to consider that Interlobular thickening and bronchiectasis in lung CT at the time of admission can show the risk of mortality and the risk of ICU hospitalization in COVID-19 patients.

Keywords: Covıd-19, Computed Tomography, Interlobular Septal Thickening, Bronchiectasis

Presentation ID / Sunum No= 258

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2271-2618

Crocus Ancyrensis (Ankara Çiğdemi), Crocus Sieberi (Mor), Crocus Sativus (Koyu Mor) Dan Hazırlanan Çiğdem (Crocus) Agar (Crocus Agar) Besiyerinde Cryptococcus Neoformans'ın Melanin Pigment Oluşumunun İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Şengül[1]

[1]*Pamukkale Üniversitesi*

Özet

Amaç: Cryptococcus neoformans izolasyonunda Çiğdem (Crocus ssp cinsinin) türlerinde bulunan karotenoid, apokarotenoid, β-karoten, krosin ve krosetin varlığında, koloni pigment oluşumunun araştırılması amaçlamıştır. Yöntemler: Tanımladığımız Çiğdem (Crocus) agar besiyerinde; ekstraksiyon sıvısı Crocus ssp (Çiğdem) (Crocus ancyrensis*, Crocus sieberi**, Crocus sativus*** vb.) bitkisinden hazırlandı. Sarı, mor ve koyu mor renkli Crocus bitkisinin (kök yumrusu hariç, kuru formda aktardan temin edildi) üç türünden de 5 gr/dL tartılarak ayrı balonlarda pH 6.5'daki 100 ml distile su içinde 30 dakika kaynatıldı. Kaynatma sonrası ekstarksiyon sıvıları da sarı, açık kahverengi ve koyu kahverengi renge dönüşmüş olduğu gözlendi. 1 gr/L KH2PO4, 1 gr/L Cretinine, 0.5 gr/L Glikoz, 14 gr/L Agar (Niger Seed Agar besiyerindeki gibi) karıştırılarak hazırlandı. Besiyeri karıştırılarak otoklavda 121 oC de 15 dakika süreyle steril edildi. Çalışmada Çiğdem (Crocus) Agar, melanin pigment varlığı pozitif kontrol için Niger Seed Agar, pigment negatif kontrol için Sabouraud Dekstroz Agar besiyerleri kullanıldı. C. neoformans kökeni olarak moleküler tanımlaması yapılmış 2 izolat, CDC A 236 ve NIH 52 D izolatları stoklardan Sabouroud Dekstroz Agar besiyerine pasajlandı. 37 ºC'de dört gün süre ile etüvde inkübe edilerek yeniden canlandırıldı. McFarland 1.0'a ayarlanmış serum fizyolojik içindeki C.neoformans izolatları üç besiyerine de tek koloni ekimi uygulayarak ekildi. 37 oC' de 10 gün inkübe edildi. Günlük üreme özellikleri ve koloni pigmenti izlendi. SDA besiyeri üreme kontrolü ve pigment negatif besiyeri olarak çalışıldı. Çalışmamız laboratuvarda iki kez tekrarlandı. Sonuçlar: Jeloz besiyerinde (petrideki) oluşan koloni pigment görünümü, Staib agardaki koloni görüntüsü kadar yoğun idi. Cryptococcus, olumsuz çevre koşullarına, oksidatif hasara karşı dirençli oluşunda ihtiyaç duyduğu maddeleri Çiğdem (Crocus) agar besiyeri de sağlamıştır. Çiğdem (Crokus) agar besiyeri; çiçeklerden oluşan (Stigma, tepal ve sap), ekonomik. maliyeti düşük, temini kolay ve hazırlama yöntemi basit olan bir besiyeridir.

Anahtar Kelimeler: Çiğdem (Crocus) Agar, i.neoformans, Melanin, Crocus Ancyrensis (Ankara Çiğdemi), Crocus Sieberi (Mor), Crocus Sativus (Koyu Mor) Koloni Pigmenti.

Analysis of the Pigment Formation of Cryptococcus Neoformans in Crocus Agar Made of Crocus Ancyrensis, Crocus Sieberi, Crocus Sativus.

Abstract

Goal: To investigate the formation of colony pigments in the isolation of Cryptococcus neoformans in the presence of carotenoid, apocarotenoid, β-carotene, crocin, and crocetin that is present in Crocus species. Methods: The extraction liquid in the agar aforementioned was prepared from Crocus ancyrensis, Crocus sieberi, Crocus sativusplants. Crocus plants that have yellow, purple, and dark purple colors were separately added to balloons with 100 mL of distilled water with a pH of 6.5 with a concentration of 5 gr and were boiled for 30 minutes. 1 gr of KH2PO4, 1 gr Creatinine, 0.5 gr Glycose, 14 gr agar in Litre were mixed. The mixture was stirred and sterilized in an autoclave for 15 minutes at the temperature of 121 oC. Niger Seed agar was used as a positive control, and Sabouraud Dextrose agar was used as a negative control for the existence of melanin pigment of Crocus agar CDC A 236 ve NIH 52 D isolates, that were identified to have C. neoformans origins, were added from the stocks to the Sabouroud Dextrose agar. They were reanimated by incubating at 37 ºC for 4 days. McFarland set to 1.0 was added to C. neoformans isolates to each of the 3 different agars with a single colony plating. They were incubated for 10 days at 37 ºC. The daily reproduction properties and colony pigments were observed. SDA growth medium was studied as a control for reproduction control and as a pigment negative growth medium Results: The appearance of colony pigment in medium (petri dish) was as dense as that of the one in Staib agar. Cryptococcus has acquired the nutrients, which are needed to overcome hostile environmental conditions and oxidative damage, from Crocus agar. Crocus agar is a low-cost growth medium made from Crocus flowers that is easy to obtain and prepare.

Keywords: Crocus Agar, C.neoformans, Melanin, Crocus Ancyrensis, Colony Pigments

Presentation ID / Sunum No= 313

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9819-7766

Deri Yaralanmalarında Denervasyonun ve Mekanik Germenin Skar Oluşumu Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Kamil Yıldırım[1], Dr. Öğretim Üyesi Işınsu Alkan[2], Arş.Gör. Sedef Altundağ Kara[3], Prof. Dr. Tekin Şimşek[1], Prof. Dr. Berrin Zuhal Altunkaynak[3]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi
[2]Nevsehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi
[3]Okan Üniversitesi

**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Işınsu Alkan*

Özet

Yara iyileşmesi, birbiriyle örtüşen üç aşamada meydana gelen karmaşık ve ardışık bir süreçtir: inflamasyon, hücre proliferasyonu ve doku yeniden şekillenmesi ve skar dokusu oluşumu ile sonuçlanır. Yara iyileşmesi ile ilgili birçok iyileştirici metot bulunmaktadır. Mekanik gerim skarlaşma basamaklarında önemli bir faktördür. Bu çalışmada mekanik gerim ve denervasyonun skarlaşma üzerine olan etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu çalışmada 250-300 gr, 8-10 haftalık kırk Wistar albino dişi rat dört gruba ayrılmıştır; Kontrol grubu; sadece cilt kesisi oluşturulan grup, Denervasyon grubu; sadece denervasyon uygulayan grup, Mekanik germe grubu; apparat yardımı ile sadece sadece mekanik gerdirme uygulayan grup ve Denervasyon ve Mekanik germe grubu; denervasyon ve mekanik germe yapılan grup. Cerrahi müdahalenin 28. gününde sıçanlar sakrifiye edildi ve skar dokusu çevresinde 3 mm deri örneği alınarak, Papiller dermis ve retiküler dermisteki ter bezlerinde kollajen lif yapılarını, fibroblast ve fibrosit sayısını, dejenerasyonu ve yaygın kanama histopatolojik olarak araştırıldı. Analizler, denervasyon grubunda diğer gruplara göre kolajen lif yıkımına ve mononükleer hücre infiltrasyonuna göre kolajen lif sentezinin arttığını göstermektedir. Ayrıca denervasyon grubunda papiller dermisteki fibroblast sayısı kontrol grubuna göre arttı. Mekanik germe grubunda epidermiste artan sayıda fibroblast ve fibrosit, keratinizasyon vardır. Ayrıca mekanik gerdirme grubunda kontrol grubuna göre kalın retiküler dermis gözlendi. Ayrıca denervasyon ve mekanik gerdirme grubu, yüksek yoğunlukta kan damarı, orta yoğunlukta kollajen lifleri ve daha olgun fibroblastlar sergiledi. Ayrıca, mekanik olarak gerilen derinin denervasyonu, dermisin daha etkili bir şekilde yeniden düzenlenmesini sağlamıştır. Denervasyon ve mekanik gerdirme kombinasyonu, yalnızca mekanik germe veya denervasyon işlemine kıyasla sıçanlarda yara iyileşme sürecini iyileştirdi ve hızlandırdı.

Anahtar Kelimeler: Skas Dokusu, Mekanik Gerim, Denervasyon, Cilt, Histolopatoloji, Sıçan

Effect of Denervation and Mechanical Stretching On Scar Formation in Skin Injuries

Abstract

Wound healing is a complex and sequential process that occurs in three overlapping stages:inflammation-cell proliferation and tissue remodelling, and results in scar tissue formation. There are some current therapies about the scar healing. Mechanical stretching is an important factor in the stage of scarring. In our study, we aimed to examine the effect of mechanical stretching and denervation on excessive dermal scarring. In this study, forty Wistar albino female rats, 250-300 g, 8-10 weeks old, were divided into four groups; Control group; only skin incision group, Denervation group; only denervated, Mechanical stretching group; only applies mechanical stretching with the apparatus, and the Denervation and Mechanical stretching group; denervated and applied mechanical stretching group. On the 28th day of the surgical intervention, the rats were sacrificed and 3 mm skin samples were taken, and collagen fiber structures, fibroblast and fibrocyte number, degeneration and extensive bleeding in sweat glands in the papillary dermis and reticular dermis were investigated histopathological. The analyses show that increasing collagen fiber synthesis according to collagen fiber degradation and mononuclear cell infiltration in the denervation group than the other groups. Also, the number of fibroblasts in the papillary dermis increased in the denervation group compared to the control group. There are an increasing number of fibroblasts and fibrocytes, keratinization on the epidermis in the mechanical stretching group. Also, thick reticular dermis was observed in the mechanical stretch group compared to the control group. Furthermore, the denervation and mechanical stretching group displayed a high density of blood vessels, moderate density of collagen fibers, and more mature fibroblasts. Moreover, denervation of the mechanically stretching skin provided a more effective reorganization of the dermis. The combination of denervation and mechanical stretch improved and accelerated the process of wound healing in rats in comparison with only mechanical stretch or denervation process

Keywords: Scar, Mechanical Stretch, Denervation, Skin,histolopathology, Rat

Presentation ID / Sunum No= 235

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8770-5721

Dermatoloji Polikliniğine Başvuran Bir Grup Hastanın Deri Bakımıyla İlgili Bilgi ve Tutumlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Ayşe Tunçer Vural[1]

[1]*Başkent Üniversitesi Hastanesi*

Özet

Amaç: Deri sağlığının sağlanması ve iyilik halinin devam etmesi için her bireyin cilt tipine uygun nemlendirme, temizleme ve güneş koruyucu ürünlerini kullanması gerekir. Bu ürünlerin düzenli sıklıkla uygulanması deri bakımının temelini oluşturur. Çalışmamızda dermatoloji polikliniğine başvuran bir grup hastanın deri bakımıyla ilgili bilgi ve tutumlarını değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Kasım-Aralık 2021 tarihleri arasında herhangi bir nedenle dermatoloji polikliniğine ardışık şekilde başvuran, 18 yaş üstü 60 hastaya deri tiplerini (normal, yağlı, kuru, karma), deri bakım ürünü kullanma alışkanlıklarını, deri bakımı konusundaki bilgilerini, deri bakımı ürünü seçerken kimden yardım aldıklarını değerlendiren bir anket uygulandı. Bulgular: 60 hastanın 42'si kadın (%70), 18'i erkekti (%30). Deri bakımını 46 hasta (%76,7) temizlik, 33 hasta (%55) nemlendirici kullanma, 21 hasta (%33,9) yüz yıkama, 10 hasta (%16,7) güneş koruyucu kullanma, 5 hasta (%8,3) herhangi bir deri hastalığının olmaması ve 3 hasta (%5) yaşlanma karşıtı krem kullanmak olarak tarifledi. Hastaların 27 tanesi (%45) nemlendirici, 13 tanesi (%23,3) güneş koruyucu, 18 tanesi (%30) yüz temizleyicisi düzenli olarak kullanıyordu. Deri bakımı ürünlerini tercih ederken 22 kişi (%36,7) dermatoloji uzmanından, 14 kişi (%23,3) ailesinden, 12 kişi (%20) eczacısından, 10 kişi (%16,7) internetten, 7 kişi (%11,7) reklamlardan, 6 kişi (%10) arkadaşlarından bilgi ve yardım aldığını belirtti. 28 hasta (%46,7) nemlendirici, 10 hasta (%16,7) güneş koruyucu, 30 hasta (%50) temizleme ürünü seçerken yüz, el ve vücut bölgelerine farklı ürünler tercih ediyordu. Deri bakımını değerlendirme, deri bakım ürünü kullanma alışkanlığı ile yaş, cinsiyet, eğitim seviyesi ve deri tipi açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı ($p>0.05$). Deri bakım ürünü kullanırken yardım alınan yerler değerlendirildiğinde cinsiyet ve eğitim seviyesi açısından istatistiksel bir fark saptanmazken ($p>0,05$), genç hastalarda internetten bilgi almanın anlamlı biçimde yüksek olduğu görüldü ($p=0,01$). Sonuç: Düzenli deri bakım ürünü, özellikle güneş koruyucu ve yüz temizleme ürünü kullanma alışkanlığı yeterli seviyede değildir. Hastaların kendilerine uygun deri bakım ürünlerini seçmeleri ve kullanmaları açısından bilgilendirilmelerine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Bilgi, Deri Bakımı, Güneş Koruyucu, Nemlendirme, Tutum

Presentation ID / Sunum No= 144

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3541-6546

Dev Gastrik Trikobezoar

Uzman Dr. Hayrünisa Kahraman Esen[1]

[1]*Fatih Sultan Mehmet Training and Research Hospital, Department of Pediatric Surgery, İstanbul, Turkey*

Özet

GİRİŞ Bezoarlar, büyük boyutlara ulaşabilen ve mide çıkışının tıkanmasına yol açabilen gastrointestinal sistemdeki yabancı maddelerin sindirilmemiş birikimidir. Saçtan oluşan bezoarlara trikobezoar denir. Trikobezoarlar, davranış bozuklukları olan ancak gastrointestinal bozuklukları olmayan çocuklarda ve ergenlerde yaygındır. OLGU 15 yaşında kız çocuğu kilo kaybı, iştahsızlık ve safrasız kusma şikayetleriyle hastaneye başvurdu. Özgeçmişinde saç dökülmesi şikayeti ile çocuk kliniğine başvurmuş ve demir eksikliği anemisi tedavisi uygulanmış. Mide endoskopisi ve batın bilgisayarlı tomografi incelemelerinde midenin tamamını dolduran dev bir trikobezoar izlendi. Laparatomi ile midesinden mide şeklini almış 1760 mg ağırlığında dev bir trikobezoar çıkarıldı. Hastaya cerrahi tedavi sonrası psikiyatrik değerlendirmesinde trikotillomani tanısı ile psikoterapi uygulandı. Ameliyattan 6 ay sonraki kontrolünde hastanın sağlık durumu iyi ve psikiyatrik tedavisi devam etmektedir. TARTIŞMA Trikobezoarlar diğer bezoarlardan farklıdır ve özellikle normal gastrointestinal fonksiyonu olan hastalarda rapor edilir. Bu hastalarda altta yatan psikiyatrik bozukluklar nedeniyle dürtüsel saç yolma (trikotillomani) ve saç yeme (trikofaji) vardır. Hastalar genellikle epigastrik rahatsızlık, ağrı, kusma, bağırsak tıkanıklığı ve peritonit ve nadiren kilo kaybı, ağız kokusu, iştahsızlık, hematemez ve invajinasyon ile başvururlar. Trikotillomani nedeniyle bölgesel alopesi görülebilir. Bir ergen kıza alopesi areata teşhisi konulursa, gastrointestinal sistemin trikobezoarları dışlanmalıdır. Sonuç olarak cerrahi tedavi sonrası trikofajinin psikiyatrik tedavi ile kontrol altına alınması gerekmektedir. Laparoskopik prosedürler için kriterler kesin olmamakla birlikte, laparotomi dev bir trikobezoar tedavisi için kullanılabilir bir seçimdir.

Anahtar Kelimeler: Bezoar; Trikobezoar; Psikopatoloji

Huge Gastric Trichobezoar

Abstract

INTRODUCTION Bezoars are undigested accumulation of impurities of the gastrointestinal tract, which may reach large sizes and lead to gastric outlet obstruction. Bezoars which composed of hair are called trichobezoars. Trichobezoars are common in children and adolescents with behavioral disorders but without gastrointestinal disorders. CASE 15-year-old girl with complaints of weight loss, anorexia and non-bilious vomiting was applied to the hospital. In her medical record history, she was applied to

the pediatric department with complaints of hair loss and had prescribed iron deficiency anemia therapy. A giant trichobezoar fulfilling the entire stomach was observed in her gastric endoscopy and abdominal computed tomography scans. Laparotomy was performed. We removed a giant stomach shaped trichobezoar weighing 1760 mg from her stomach. She was diagnosed with trichotillomania on her psychiatric assessment therefore she received psychotherapy afterwards. Following 6 month after the operation, the patient is in good health and on psychiatric medication. DISCUSSION Trichobezoars are different from other bezoars, and particularly reported in patients with normal gastrointestinal function. These patients have impulsive hair plucking (trichotillomania) and hair eating (trichophagy) because of underlying psychiatric disorders. The patients usually present with epigastric discomfort, pain, vomiting, intestinal obstruction and peritonitis, but rarely present with weight loss, halitosis, poor appetite, hematemesis and invagination. Regional alopecia can be seen because of trichotillomania. If an adolescent girl is diagnosed with alopecia areata, the physician must exclude trichobesoars of the gastrointestinal tract. In conclusion, trichophagy should be controlled with psychiatric treatment after surgical treatment. Although criteria for laparascopic procedures are not certain, laparatomy is a usable choice for a giant trichobezoar treatment.

Keywords: Bezoar; Trichobezoar; Psychopathology

Presentation ID / Sunum No= 137

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3646-5320

Diş Hekimliği Öğrencilerine Uzaktan Anatomi Eğitimini Sorduk

Dr. Öğretim Üyesi İlyas Uçar[1]

[1]*Erciyes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi*

Özet

Amaç: Anatomi, eskiden olduğu gibi günümüzde de uluslararası tıp eğitiminin temel taşıdır ve hem teorik hem laboratuvar uygulamalarını içeren çok yönlü bir derstir. Covid-19 salgınının tüm dünyada etkisini göstermesiyle birlikte anatomi eğitiminde de uzaktan eğitim olanakları kullanılmaya başlanmıştır. İdeal anatomi eğitimi, öğrenme sürecine en uygun öğretim araçlarını ve yaklaşımlarını belirleyerek sürekli revizyon ve bu yapılan revizyonların öğrenci perspektifinden analizini gerektirir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, diş hekimliği öğrencilerinin Covid-19 sürecinde anatomi öz yeterliliklerini ve uzaktan anatomi eğitimine bakış açılarını belirlemektir. Yöntem: Çalışma 2021 Ağustos ayında Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği, Baş-Boyun Anantomisi Dersi'ni alan öğrencilerinin katılımıyla gerçekleşti. Nicel bir çalışma olup veri toplama tekniği olarak Google Forms üzerinden hazırlanan anket kullanıldı. Anketler öğrencilere çevrimiçi ortamda gönderildi ve geri dönüş yapan 30 erkek, 45 kadın olmak üzere toplam 75 öğrenciye ait sonuçlar analiz edildi. Bulgular: Katılımcıların çoğu Covid-19 tanısı almadığını (%66.7) ve Covid-19 aşısı olduğunu (%76.0) bildirmektedir. 53 (%70.7) katılımcı anatomi öğrenerek mesleğimde daha başarılı olacağına inanırken 55 (%73.3) katılımcı anatomi eğitimini kadavra ve maketler üzerinde almadığında eksik eğitim aldığını düşünmektedir. 46 (%61.3) katılımcı uzaktan eğitim ile ders içeriklerine hızlıca ulaşabildiğini ancak 44 (%58.6) katılımcı sanal sınıf uygulamasında zaman zaman teknik problemler ile karşılaştığını belirtmektedir. Katılımcıları çoğu (%61.4) uzaktan eğitimin yüz yüze eğitim ile eşdeğer olmadığını düşünmektedir. Sonuç: Uzaktan anatomi eğitiminde kadavra ve maket kullanım olanaklarının artırılması ve tekonolojik alt yapının iyileştirilmesi kalite ve verimliliği artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Uzaktan Eğitim; Anatomi; Anket

We Asked Dentistry Students About Distance Anatomy Education

Abstract

Objective: Anatomy is the cornerstone of international medical education today as it was in the past, and it is a versatile course that includes both theoretical and laboratory applications. With the impact of the Covid-19 epidemic all over the world, distance education opportunities have been used in anatomy education. Ideal anatomy education requires constant revision and analysis of these revisions from the student's perspective by determining the most appropriate teaching tools and approaches to the learning process. In this context, the aim of the study is to determine the anatomy self-efficacy and perspectives

of distance anatomy education of dentistry students in the Covid-19 process. Methods: The study took place in August 2021 with the participation of students who took Erciyes University Dentistry, Head and Neck Anatomy Course. It is a quantitative study and a questionnaire prepared via Google Forms was used as a data collection technique. The questionnaires were sent to the students online and the results of 75 students, 30 male and 45 female, were analyzed. Results: Most of the participants report that they have not been diagnosed with Covid-19 (66.7%) and have had the Covid-19 vaccine (76.0%). While 53 (70.7%) participants believe they will be more successful in my profession by learning anatomy, 55 (73.3%) participants think that they have incomplete training when they do not receive anatomy training on cadavers and models. 46 (61.3%) participants stated they could access the course contents quickly through distance education, but 44 (58.6%) participants stated that they occasionally encountered technical problems in the virtual classroom application. Most of the participants (61.4%) think that distance education is not equivalent to face-to-face education. Conclusion: Increasing the possibilities of using cadavers and models in distance anatomy education and improving the technological infrastructure can increase quality and efficiency.

Keywords: Distance Education; Anatomy; Questionnaire

Presentation ID / Sunum No= 399

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8175-9611

Dispeptik Diyabetik Hastaların Üst Gastrointestinal Endoskopi Sonuçlarının Karşılaştırmalı Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Serdar Durak[1], Uzman Dr. Yasemin Emür Günay[2]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Gastroenteroloji Bilim Dalı
[2]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Endokrinoloji Bilim Dalı
**Corresponding author: Serdar Durak*

Özet

AMAÇ Diyabetes mellitus (DM), üst gastrointestinal sistem (GIS) de dâhil olmak üzere birçok sistemi etkileyen kronik ilerleyici bir hastalıktır. Altta özellikle otonom nöropatinin olduğu düşünülen DM'deki GIS semptomlarının patogenezi hâlâ net olarak aydınlatılamamıştır. Çalışmamız ile dispeptik DM hastalarının üst GIS endoskopi bulgularını incelemeyi amaçladık. MATERYAL-METOD Çalışmaya 2021 yılında dispepsi şikâyeti ile başvurup üst GIS endoskopi yapılmış ve mide biyopsisi alınmış olan 224 hasta dâhil edildi. Hastaların H. pylori, intestinal metaplazi ve atrofi bulgularının DM ile ilişkisi değerlendirildi. BULGULAR Hastaların yaş ortalaması 52,37 (±15) idi. Hastaların %49,1'inde (n=110) DM tanısı mevcut iken, %50,9'u (n=114) nondiyabetikti. Hastaların %38,4'ü erkek (n=86), %61,6'u (n=138) kadındı. İki grup arasında yaş ve cinsiyet olarak anlamlı farklılık saptanmadı. DM tanısı olanların %34,2'si (n=39) erkek, %65,8'i (n=75) kadın, DM tanısı olmayanların %42,7'si erkek (n=47), %57,3'ü (n=63) kadındı. DM tanısı olanların %34,2'sinde (n=39) HP +, %65.,8'inde (n=75) HP -, DM tanısı olmayanların %21,8'inde (n=24) HP +, %78,2'inde HP – saptandı. DM tanısı olanlarda H.pylori pozitifliği anlamlı olarak daha yüksek bulundu ($p<0.05$). DM olan ve olmayan hastalar arasında IM ve atrofi açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı. SONUÇ DM hastalarında nondiyabetik hastalara göre H.pylori enfeksiyonu anlamlı olarak daha yüksek bulundu. DM hastalarında otonom nöropati, çoklu ilaç kullanımı gibi faktörlerin yanında artmış H.pylori enfeksiyonu da GIS semptomlarına katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Endoskopi, Helicobacter Pylori, İntestinal Metaplazi, Atrofi, Gastroenteroloji

Comparative Evaluation of Upper Gastrointestinal Endoscopy Results in Dyspeptic Diabetic Patients

Abstract

AIM Diabetes mellitus (DM) is a chronic progressive disease that affects many systems, including the upper gastrointestinal tract (GIS). The pathogenesis of GIS symptoms in DM, which is thought to be the underlying autonomic neuropathy, is still not clearly elucidated. In our study, we aimed to examine the upper GI endoscopy findings of dyspeptic DM patients. MATERIAL-METHOD A total of 224 patients, who applied with the complaint of dyspepsia in 2021, underwent upper GI endoscopy and

had gastric biopsy, were included in the study. The relationship between H. pylori, intestinal metaplasia and atrophy findings of the patients and DM was evaluated. RESULTS The mean age of the patients was 52.37 (±15). While 49.1% (n=110) of the patients had a diagnosis of DM, 50.9% (n=114) were nondiabetic. 38.4% of the patients (n=86) were male and 61.6% (n=138) were female. There was no significant difference between the two groups in terms of age and gender. 34.2% (n=39) of those with DM were male, 65.8% (n=75) were female, and 42.7% of those without DM were male (n=47), 57.3% (n=63) were female. While 34.2% (n=39) of the patients with DM diagnosis were HP positive, 65.8% (n=75) were negative. While HP was positive in 21.8% (n=24) of nondiabetic patients, HP was negative in 78.2% (n=90). H.pylori positivity was found to be significantly higher in patients with DM diagnosis ($p<0.05$). There was no statistically significant difference between patients with and without DM in terms of IM and atrophy. CONCLUSION H.pylori infection was found to be significantly higher in DM patients compared to nondiabetic patients. In addition to factors such as autonomic neuropathy and multiple drug use in DM patients, increased H.pylori infection also contributes to GIS symptoms.

Keywords: Endoscopy, Helicobacter Pylori, İntestinal Metaplasia, Atrophy, Gastroenterology

Presentation ID / Sunum No= 395

Oral Presentation / Sözlü Sunum

0000-0003-3693-7578

Distal Radius ve Karpal Bölgenin Radyolojik Parametreleri ve Varyasyonları: Normal Referans Değerler ve Klinik Önemi

Uzman Dr. Atilla Arık[1], Prof. Dr. Gürsel Leblebicioğlu[2]

[1]Muğla Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji, Muğla
[2]Özel Hekimlik, Ankara
**Corresponding author: Atilla ARIK*

Özet

AMAÇ: Elbilek radiyografisi için çok sayıda varyasyon ve radyografik ölçüm parametresi tanımlanmıştır. Bu çalışmanın amacı tanımlanmış parametrelerin için daha doğru referans noktaları oluşturmak, bu parametrelere dayalı bir veri tabanı oluşturmak ve yeni parametreler tanımlayarak bunların klinik bağlantılarını araştırmaktır. YÖNTEM: Kuru radiusların distal eklem yüzlerine 6 farklı noktada radyoopak teller ile işaretleme yapılarak 3 çalışma grubu oluşturuldu. Sonrasında röntgenler çekildi. Elde edilen anatomik veriler kullanılarak doğru referans noktaları belirlendi. Bu çalışmada 12 adet yeni ölçüm yöntemi ve varyasyon tanımlandı. 24 adet klasik parametre de bunlara eklenerek toplamda 36 parametre ve varyasyon; 179 normal elbilek röntgenleri üzerinde ölçüldü. Buradan elde edilen normal parametreler arası istatistik analizler yapıldı. Son olarak distal radius arka-ön eklem tipleri oluşturulup 3 adet elbilek patolojisi (skafoid kırığı, ganglion ve skafolunat disosiasyon) röntgenleri ile karşılaştırıldı. BULGULAR: Hem arka-ön hem de lateral görüntüde tüm distal radius parametreleri subkondral eklem çizgisi üzerindeki referans noktaları kullanılarak kolayca ölçüldü. IFA'ların standart dağılımına dayalı olarak, dört farklı tipte distal radius tanımlandı. Tip 1 "hafif açılı", tip 2 "hafif açılı halkasal" tip 3 "hafif açılı parabolik ve tip 4 "dik açılı". Radius tipleri ile fizyolojik karpal translasyon arasında anlamlı ilişki bulundu. Yan röntgenden yeni referans noktaları kullanılarak hassas ölçümler yapılabildi. Yan filmden ölçülen ulnar varyans, arka-ön ölçümler ile yüksek korelasyon gösterdi. Radius tipleri ile klasik distal radius parametreleri arasında anlamlı ilişki bulundu. Radius tipleri ile ve belirtilen 3 karpal patoloji arasında anlamlı ilişki bulundu. SONUÇLAR: Distal radius radyografik ölçüm parametreleri, referans noktalarının iyi anlaşılmasıyla daha güvenilir bir şekilde ölçülebilir. Çalışmamızda elde edilen 36 tane ölçüm parametresi ve varyasyon ilerdeki çalışmalar için güvenilir kaynak teşkil etmektedir. Distal radius eklem yüzeyi şekli, karpal anatomi ve bozukluklar ile yakından bağlantılıdır. İnterfaset açısı yüksek ya da düşük olan hastalar, açık bir el üzerine düştüklerinde farklı karpal yaralanmalara yatkın olabilirler.

Anahtar Kelimeler: Distal Radius, Karpal Bölge, Radyografik Anatomi, Radyografik Ölçüm, Karpal Patoloji, Normal Değerler

Radiographic Parameters and Variations of the Distal Radius and Carpal Region: Normal Reference Values and Clinical Associations.

Abstract

OBJECTIVE: The aim of this study was to establish more accurate reference points for the defined parameters, establish normative values based on the refined measurements, define new parameters, and investigate their clinical associations. METHODS: Thin wires were placed at 6 different points on the distal articular surfaces of dried radii and 3 study groups were designed. X-rays were then taken. Accurate reference points were defined using these anatomical data. In this study, 12 novel measurement methods and variations were defined. By adding 24 classical parameters, in total, 36 parameters and variations were measured on 179 normal wrist x-rays. Statistical analyzes were made among these normal parameters. Finally, 4 distal radius types were created; these types were compared with the 3 wrist pathologies. (scaphoid fracture, ganglion and scapholunate dissociation) RESULTS: All distal radius parameters of both posterior-anterior and lateral views were easily measured using certain reference points on the subchondral joint line. Based on the distribution of the interfacet angle, 4 novel types of distal radius were defined. Type 1 “slightly angled”, type 2 “moderately angled-annular”, type 3 “moderately angled-parabolic and type 4 “steeply angled”. There was a significant relationship between radius types and physiological carpal translation. More accurate measurements were made using new reference points on the lateral x-ray. The lateral ulnar variance measurement was highly correlated with the posterior-anterior measurements. A significant relationship was found between radius types and some classical distal radius parameters. Finally, a significant correlation was found between the radius types and the 3 carpal pathologies. CONCLUSIONS: Distal radius radiographic parameters can be measured more reliably with a good understanding of the reference points. These extensive data of 36 parameters and variations constitute a reliable source for future studies. The shape of the distal radius articular surface is significantly associated to carpal anatomy and disorders.

Keywords: Distal Radius, Carpal Region, Radiographic Anatomy, Radiographic Measurement, Carpal Pathology, Normal Values

Presentation ID / Sunum No= 262

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8931-9189

Distali İçten Kilitlemeli İntramedüller Çivi İle Tedavi Edilen Humerus Şaft Kırıklarında Tedavi Sonuçlarımızın Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Bülent Tanrıverdi[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bakırköy Dr.Sadi Konuk E.A.H. Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği*

Özet

Amaç: Humerus şaft kırıkları tüm kırıkların %3'ünü, humerus kırıklarının ise %20'sini oluşturur. Genç erişkinlerde yüksek enerjili travmalarla oluşan ve 60-80 yaşlarında kadınlarda düşük enerjili travmalarla oluşan kırıklar olmak üzere 2 pik gösterir. Humerus şaft kırıkları konservatif veya cerrahi şekilde tedavi edilebilirler. Cerrahi tedavide plak-vida, intramedüller çivi (İMÇ) ve eksternal fiksatör kullanılabilir. Bu çalışmada, kliniğimizde distal kilitleme mekanizması içeriden olan İMÇ ile tedavi edilen humerus şaft kırıklarının sonuçlarını sunmayı amaçladık. Yöntem: 2017-2020 yılları arasında kliniğimizde humerus şaft kırığı nedeniyle distal kilitleme mekanizması içten olan intramedüller çivi ile tedavi edilen 19 hasta (15 erkek, 4 kadın) değerlendirildi. Hastaların ortalama yaşı 45 (18-86) olarak bulundu. Tüm hastalar distali içten kilitlemeli humerus intramedüller çivi ile tedavi edildi. Hastaların 1.ay, 3.ay ve 6.ay grafileri değerlendirilerek kaynama süreleri açısından incelendi. Hastalar son kontrollerinde kaynama, VAS (Visuel Analog Skala) skoru ve Q-DASH (Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand) skoru sonuçları açısından değerlendirildi. Bulgular: Hastaların ortalama takip süresi 29 ay (12-54) olarak bulundu. Tüm hastaların kırıklarının kaynadığı saptandı. Ortalama kaynama süresi 102 gün (50-180) idi. VAS ortalaması 3 (1-7) olarak, Q-DASH skoru ortalaması 13 (0-50) olarak bulundu. Bir hastada proksimal vidanın gevşemesi ve bir hastada enfeksiyon görüldü. Bunların dışında herhangi bir komplikasyona rastlanmadı. Sonuç: Distal kilitleme mekanizması içten olan bu çivi tasarımında, distal kilitleme için kesi yapılmıyor olması nedeniyle, humerus distalinde oluşabilecek damar ve sinir yaralanma riskini ortadan kaldırması bu çivinin en büyük avantajıdır. Ayrıca distal kilitleme için floroskopi gerekmemesi, pratik ve kısa sürede işlemin tamamlanıyor olması da diğer avantajlarıdır. Tüm bu yönleri ile uygun humerus şaft kırıklarının bu çivi ile başarılı bir şekilde tedavi edilebileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Humerus, İntramedüller Çivi, Distal Kilit.

Evaluation of Our Treatment Results in Humerus Shaft Fractures Treated With Distal Internally Locking Intramedullary Nail

Abstract

Aim: Humeral shaft fractures account for 3% of all fractures and 20% of humeral fractures. It shows two peaks: fractures caused by high-energy trauma in young adults and fractures caused by low-energy trauma in women aged 60-80 years. Humeral shaft fractures can be treated conservatively or surgically. Plate-screw, intramedullary nail (IMN) and external fixator can be used in surgical treatment. In this study, we aimed to present the results of humeral shaft fractures treated with internally applied distal locking screw IMN in our clinic. Method: Between 2017 and 2020, 19 patients (15 men, 4 women) who were treated with intramedullary nails with an distal internally locking mechanism due to humeral shaft fractures were evaluated in our clinic. The mean age of the patients was 45 (18-86). All patients were treated with the distal internally locking humeral intramedullary nail. The radiographs of the patients at the 1st, 3rd and 6th months were evaluated and examined in terms of union times. The patients were evaluated in terms of union, VAS (Visuel Analog Scale) score and Q-DASH (Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand) score results at the last follow-up. Results: The mean follow-up period of the patients was 29 months (12-54). All patients' fractures were found to be healed. The mean union time was 102 days (50-180). The mean of VAS was 3 (1-7) and the mean of Q-DASH score was 13 (0-50). Loosening of the proximal screw was observed in one patient and infection in one patient. No other complications were observed. Conclusion: The biggest advantage of this nail design, which has an internally distal locking mechanism, eliminates the risk of vascular and nerve injury that may occur in the distal humerus, since there is no incision for distal locking. In addition, other advantages are that there is no need for fluoroscopy for distal locking, and that the procedure is practical and completed in a short time. With all these aspects, we think that suitable humeral shaft fractures can be successfully treated with this nail.

Keywords: Humerus, Intramedullary Nail, Distal Locking.

Presentation ID / Sunum No= 27

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-2345-6789

Diyabetli Hastalarda İmpotans Gelişimine Etki Eden Risk Faktörleri

Dr. Öğretim Üyesi İlhami Gültepe[1], Uzman Dr. Mihriban Davutoğlu[2]

[1]İstinye üniversitesi
[2]Dr.Osman Köklü Tıp Merkezi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi İlhami Gültepe*

Özet

Amaç: Diyabetes mellitus tanısı almış hastalardan impotans gelişen ve gelişmeyen erkek hastaların özellikleri karşılaştırılarak hangi faktörlerin impotans gelişimi ile ilişkili olduğunun tespit edilmesi amaçlandı. Metot:İç Hastalıkları Kliniği'nde izlenen ve serviste yatan 20 - 60 yaş arası, 60'ında impotans olan 101 diyabetik erkek hasta çalışmaya alındı. İmpotans tanıları Üroloji kliniği tarafından konuldu. Hastaların yaş, diyabet süresi, açlık kan şekeri, HbA1C, c-peptit düzeyleri ölçüldü. Hastalarda mikroalbuminüri olup olmadığı incelendi. Bulgular: Hastaların 61'inde impotans görülürken, 40'ında impotans bulunmuyordu. İmpotansi olan 61 hastanın 17' sinde (% 27.8) saf vasküler patoloji tespit edildi. 14' unde (% 22.9) vaskuler + norolojik, yedisinde (% 11.4) vaskuler + norolojik + psikojenik impotans saptandı. İmpotansı olan ve olmayan hastalar yaş (p=0.246), diyabet süresi (p=0.080) ve C-peptit (0.689) açısından benzer bulundu. İki grup arasında impotansı olanların diğerlerine göre HbA1c düzeylerinin daha yüksek olduğu (p=0.001), açlık kan şekeri düzeylerinin (p=0.014) ve mikroalbuminüri sıklığının daha fazla olduğu izlendi (p=0.001). Sonuç: İmpotansı olan hastaların yaş ve diyabet süresinin impotans geliminde etkili olmadığı gözlenirken, kontrolsüz diyabet durumunun impotans ile ilişkili olduğu gözlemlenmiştir. Bu durum iyi kontrol edilmiş diyabetin seksüel disfonksiyon durumu için önemli bir korunma stratejisi olabileceğini düşündürmektedir. Elde edilen sonuçların doğrulanabilmesi için daha geniş kapsamlı ve daha ileri desenle çalışmaların yapılması önerilmektedir

Anahtar Kelimeler: Diyabetes Mellitus, Erektil Disfonksiyon, Albuminüri

R isk Factors Affect ing the Progress ion of Impotence in Pat ients W ith D iabetes

Abstract

Objective: The aim of the present study is to determine the factors associated with progress of erectile dysfunction (ED) by comparing the characteristics of diabetic male patients with and without ED. Materials-Methods: We included 101 male diabetic patients aged 20–60; 60 of them had ED .ED was diagnosed in a Urology Clinic. The patients' age, diabetes duration, fasting blood sugar, HbA1c and C-peptide levels were measured, and the presence of microalbuminuria was assessed. Results: Among the included patients, 61 patients had ED. A pure vascular pathology was found in 17 patients of the 61 (27.8%), 14 (22.9%) had vascular and neurologic ED, 7 (11.4%) were diagnosed with vascular,

neurologic, and pshycogenic ED. Age (p=0.246), diabetes duration (p=0.080), and C-peptide (p=0.689) values were found similar between patients with and without ED. HbA1c (p=0.001) and fasting blood sugar levels (p=0.014), and microalbuminuria rate (p=0.001) were higher in patients with ED. Conclusions: Age and diabetes duration was not associated with ED progress, but uncontrolled diabetes was. This suggests that well-controlled diabetes could be significantly prevent sexual dysfunction. More advanced and wider researches should be done to confirm these results.

Keywords: Diabetes Mellitus, Erectile Dysfunction, Albuminuria

Presentation ID / Sunum No= 500

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 0249 3940

Diz Osteoartritli Hastalarda Abdominoplasti Ameliyatının Ağrı ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Ali Doğan[1], Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Fatih Yaşar[2], Dr. Öğretim Üyesi Ali Gökkaya[2]

[1]hakkari Devlet Hastanesi
[2]abant İzzetbaysal Üniversitesi
**Corresponding Author: Uzman Dr. Ali Doğan*

Özet

Amaç: Karın germe ameliyatı olan hastalarda; Diz osteoartritli hastaların semptomlarındaki iyileşmeyi ve yaşam kalitesini araştırmak. Gereç ve Yöntemler: Bu kesitsel retrospektif çalışmanın evrenini Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne bağlı Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi Kliniğine 2018-2020 yılları arasında başvuran 30 kadın hasta oluşturdu. Diz ağrısının şiddetini belirlemek için görsel analog skala (VAS), diz OA şiddetini belirlemek için Western Ontario ve McMaster OA İndeksi (WOMAC) kullanıldı. Her hastanın ameliyat öncesi ve sonrası yaşam kalitesini değerlendirmek için Avrupa Yaşam Kalitesi (EuroQol) ölçeği kullanıldı. Sonuçlar:. Üç WOMAC alt ölçeğinin tümü, hastaların abdominoplastilerinden altı ay sonra ameliyat öncesi döneme göre anlamlı derecede düşüktü (p 0.05'ten azdı). Ayrıca, hastaların prosedürleri uygulanmadan önce hastaların dizleri için ortalama VAS değeri 76.16 ± 17.69; ameliyatlardan sonra bu 17.16 ± 12.43'e düştü (p 0.05'ten küçüktü). Ortalama EQ5D3L skoru da ameliyat sonrası dönemde ameliyat öncesi döneme göre önemli ölçüde daha yüksekti (p 0.05'ten azdı). Sonuç: Bu çalışmada karın germe ameliyatı sonrası tüm hastaların diz ağrılarında azalma ve yaşam kalitelerinde artış olduğu bulundu.

Anahtar Kelimeler: Abdominoplasti,diz Osteoartrit,ağrı

Presentation ID / Sunum No= 78

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0003 0457 2025

Düşük Ayak ile Prezente Olan Merkezi Sinir Sistemine Metastaz Yapmış Akciğerin Küçük Hücre Dışı Kanseri: Bir Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Murat Doğan[1]

[1]*Hitit Üniversitesi Tıp*

Özet

Düşük ayak ile prezente olan merkezi sinir sistemine metastaz yapmış akciğerin küçük hücre dışı kanseri: bir olgu sunumu GİRİŞ Akciğer kanseri hastalarında sıklıkla görülen semptomlar öksürük, nefes darlığı, ağrı ve kilo kaybıdır. Bu olgu sunumunda küçük hücre dışı akciğer kanserinin beyin metastazına bağlı ilk semptomu düşük ayak olan nadir bir olgu sunuldu. OLGU 59 yaşındaki erkek hasta gece terlemesi, kilo kaybı ve iştahsızlık semptomları ile tarafımıza başvurdu. Bir aydır sağ ayakta başlayan kuvvet kaybı ve yürüme güçlüğü şikayeti de mevcut olan hastanın daha önceden bilinen bir sistemik hastalığı olmadığı öğrenildi.Yapılan fizik muayenemizde akciğer, kardiyovasküler ve batın muayenesinde herhangi bir patolojiye rastlanmadı. Yürüme bozukluğu olan hastanın yapılan nörolojik muayenesinde sağ ayak bileği dorsifleksiyonu 2/5, sağ ayak başparmak ekstansiyonu 2/5, sağ ayak eversiyonu 2/5 kas gücündeydi. Hemogram, biyokimya, sedim ve CRP değerleri normal olan hastanın düşük ayak nedenini açıklamak için fiziksel tıp ve rehabilitasyon kliniğinden görüş alınarak yapılan elektrofizyolojik(EMG) değerlendirmede bilateral tibial-peroneal sinir amplitüd ve ileti hızları normal sınırlarda ve sağ tibialis anterior ve gastrokinemus kasında seyrelme saptanmıştır. Periferik sinir sistemine ait lezyonu saptanmayan hastanın çekilen beyin manyetik rezonans görüntülemesinde sol posterior parietal bölgede paramedian orta hatta 11*17*23 mm boyutlarında heterojen tarzda kontrastlanan çevresel ödem etkisine sahip kitle lezyonu (metastaz) mevcuttu. Yapılan araştırmalar sonucu hastanın toraks BT incelemesinde sağ akciğer alt loba giden segmenter arter dalı komşuluğunda 48*41mm boyutunda kitle lezyon saptandı. Bronkospkopi planlanan hastanın alınan biyopsi sonucu akciğerin küçük hücre dışı kanseri ile uyumlu geldi. Hasta ileri takip ve tedavi amacı ile onkoloji bölümüne devredildi. SONUÇ Akciğer kanseri başvuru sırasında en yaygın semptomların öksürük, nefes darlığı, ağrı ve kilo kaybıdır. Bu olgu sunumunda da nadir bir prezentasyon gösteren metastatik akciğer küçük hücre dışı kanseri ele alınmıştır. Sonuç olarak hastadan alınan ayrıntılı öykü, fizik muayene ve yapılan tetkikler sık görülen hastalıkların farklı şekilde prezente olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Küçük Hücre Dışı Akciğer Kanseri, Düşük Ayak

Presentation ID / Sunum No= 460

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6963-3389

Ebv Pozitif Mide Kanserlerinin Sıklığı ve Klinikopatolojik Parametrelerle İlişkisinin Araştırılması: Tek Merkezli Bir Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Abdulkadir Yasir Bahar[1]

[1]*KSÜ Tıp Fakültesi*

Özet

Giriş Ve Amaç: EBV pozitif mide karsinomu, Kanser Genom Atlası Programı mide kanserleri moleküler sınıflamasında tanımlanan, genomik yapısı ve patolojik özellikleri ile diğer mide kanserlerinden ayrılan subtiplerden biridir. Mide kanserinde EBV pozitifliği etnik ve coğrafi farklılıklar göstermektedir. Ülkemizden bu konuda yayınlanmış az sayıda çalışma mevcuttur. Çalışmamızda mide kanseri dokularında EBER-ISH ile EBV sıklığının belirlenmesi ve klinikopatolojik değişkenlerle (Yaş, cinsiyet, histolojik grade, TNM evre, lenf nodu metastazı, tümör tipi, genel sağkalım) ilişkisini araştırdık. Yöntem: Şubat 2012- Haziran 2021 tarih aralığında hastanemizde mide karsinomu tanısı alan ve mide rezeksiyonu yapılan 68 hastanın tümör dokusunda EBER in situ hibridizasyon ile EBV pozitifliği değerlendirildi. Hastaların klinikopatolojik verileri (Yaş, cinsiyet, histolojik grade, TNM evre, lenf nodu metastazı, tümör tipi) elektronik ve basılı arşivden elde edildi. Sağkalım tanı ve ölüm tarihleri arasındaki süreyle hesaplandı. Mide kanserinde EBV sıklığı ile klinikopatolojik prognostik faktörler ve sağkalım arasındaki ilişki SPSS versiyon 20 (IBM, Chicago, USA) ile istatistiksel olarak değerlendirildi. Bulgular: 68 olgunun 4'ünde tümör hücrelerinde EBER-ISH pozitif saptandı. Ayrıca 8 olguda (%11,8) tümör çevresi iltihabi hücrelerde, 9 olguda (%13,2) tümöre bitişik intestinal metaplazi alanlarında pozitif boyanma izlendi. 47 olguda (%69,1) EBER ile pozitif boyanma saptanmadı. EBV pozitif mide kanserli 4 olgunun tümü (%100) erkek, 3'ü (%75) diffüz tip ve histolojik grade 3, 2'sinde (%50) lenf nodu metastazı ve uzak metastaz mevcuttu. Ortalama sağkalım 18,8±2,5 aydı. EBER pozitifliği ile klinikopatolojik prognostik faktörler ve sağkalım ile istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmadı. Sonuç: Bölgemizde EBV pozitif mide kanseri sıklığı %5,9'dur. EBV pozitif mide kanserlerinin prognostik faktörlerle ilişkisinin daha geniş serilerde değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, Ebv, Eber-Ish, Sağkalım

Invest igat ion of the Frequency of Ebv Pos it ive Gastric Cancer and The ir Relat ionsh ip W ith Cl in icopatholog ical Parameters: A S ingle-Center Study

Abstract

Introduction and Aim: EBV positive gastric carcinoma is one of the subtypes defined in the molecular classification of gastric cancers by the Cancer Genome Atlas Program and differs from other gastric cancers with its genomic structure and pathological features. EBV positivity in gastric cancer shows ethnic and geographical differences. There are few studies published on this subject in our country. In

our study, we investigated the determination of the frequency of EBV by EBER-ISH in gastric cancer tissues and its relationship with clinicopathological variables (age, gender, histological grade, TNM stage, lymph node metastasis, tumor type, overall survival). Method: EBV positivity was evaluated by EBER in situ hybridization in tumor tissues of 68 patients who were diagnosed with gastric carcinoma and underwent gastric resection in our hospital between February 2012 and June 2021. Clinicopathological data (age, gender, histological grade, TNM stage, lymph node metastasis, tumor type) of the patients were obtained from electronic and printed archives. Survival was calculated by the time between diagnosis and death. The relationship between EBV incidence in gastric cancer and clinicopathological prognostic factors and survival was statistically evaluated with SPSS version 20 (IBM, Chicago, USA). Results: EBER-ISH was positive in tumor cells in 4 of 68 cases. In addition, positive staining was observed in inflammatory cells around the tumor in 8 cases (11.8%) and in intestinal metaplasia areas adjacent to the tumor in 9 cases (13.2%). Positive staining with EBER was not detected in 47 cases (69.1%). All 4 (100%) patients with EBV positive gastric cancer were male, 3 (75%) were diffuse type and histological grade 3, 2 (50%) had lymph node metastases and distant metastases. Mean survival was 18.8±2.5 months. No statistically significant correlation was found between EBER positivity and clinicopathological prognostic factors and survival. Conclusion: The frequency of EBV positive gastric cancer is 5.9% in our region. The relationship between EBV-positive gastric cancers and prognostic factors needs to be evaluated in larger series.

Keywords: Gastric Carcinoma, EBV, Eber-Ish, Survey

Presentation ID / Sunum No= 21

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7494-4045

Endometrial Örnekleme Yapılan Hastaların Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Selim Gülücü[1]

[1]*Gaziosmanpaşa Üniversitesi*

Özet

Amaç: Endometrial biyopsi (EB), uterus sağlığının değerlendirilmesinde ve uterin hastalıkların saptanmasında önemli bir prognostik göstergedir. Çalışmada EB yapılan hastaların geriye dönük histopatolojik sonuçlarının değerlendirmesi amaçlandı. Materyal ve Metot: Çalışmaya 2015-2021 yılları arasında EB yapılan hastalar dahil edildi. Çalışma retrospektif olarak tasarlandı. Hasta dosyalarından yaş, gravide,EB yöntemi, EB endikasyonları ve histopatolojik tanılar taranarak kaydedildi. Kullanılan EB yöntemi; karmen kanül ve pipelle olarak gruplandırıldı. Obstetrik nedenlerle (abortus, mol gebelik) yapılan küretaj işlemleri çalışma dışı bırakıldı. Bulgular: Çalışmada 2041 hastaya tanı ve tedavi amaçlı EB prosedürü uygulandığı tespit edildi. Bu hastaların ortalama yaşları 42,46±3,08 (26-88), ortalama gravide 2,93±1,38(0-9); karmen kanül prosedürü uygulananların ortalama yaşları 41,02±2,11(29-40), ortalama gravide 3,12±1,24(0-9); pipelle kanül prosedürü uygulananların ortalama yaşları 48,02±2,89(35-44) yıl, ortalama gravide 2,24±1,42(0-7)'dir. Çalışmada histopatolojik sonuçlara göre en fazla gelen sonuç normal endometrium olduğu tespit edildi (%54,49). Yapılan EB biyopsi endikasyonlarının en sık sebebi anormal uterin kanama olduğu kaydedildi (%84). Çalışmada yıllara göre EB sayı ortalaması 421 olarak tespit edildi. Sonuç: Anormal uterin kanama sık karşılaşılan bir semptomdur ve bu durumda sıklıkla endometriyal örnekleme yapılmaktadır. Yapılan biyopsilerin histopatolojik tanıları genellikle patolojik olmayan sonuçlarla ilişkilidir. Endometrial örnekleme invaziv bir işlem olduğu için uygulanmadan önce hastanın klinik özellikleri dikkate alınarak işlem gerekliliğine karar verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anormal Uterin Kanama, Biyopsi, Endometrium, Kanama, Kanser

Evaluat ion of Pat ients Who Were Endometr ial Sampl ing

Abstract

Objective: Endometrial biopsy (EB) is an important prognostic indicator in the evaluation of uterine health and detection of uterine diseases. The aim of this study is to evaluate the retrospective histopathological results of patients who underwent EB. Materials and Methods: Patients who underwent EB between 2015-2021 were included in the study. The study was designed retrospectively. Age, gravida, EB method, EB indications and histopathological diagnoses were scanned and recorded from the patient files. The EB method used; Karmen was grouped as cannula and pipelle. Curettage procedures performed for obstetric reasons (abortion, molar pregnancy) were excluded from the study.

Results: In the study, it was determined that EB procedure was applied to 2041 patients for diagnostic and therapeutic purposes. The mean age of these patients was 42.46±3.08 (26-88), mean gravida 2.93±1.38(0-9); mean age of those who underwent Carmen cannula procedure was 41.02±2.11(29-40), mean gravida 3.12±1.24(0-9); The mean age of those who underwent pipelle cannula procedure was 48.02±2.89(35-44) years, and 2.24±1.42(0-7) years in mean gravitation. In the study, the most common result according to histopathological results was found to be normal endometrium (54.49%). It was noted that the most common reason for EB biopsy indications was abnormal uterine bleeding (84%). In the study, the average number of EBs by years was determined as 421. Conclusion: Abnormal uterine bleeding is a common symptom and endometrial sampling is often performed in this case. Histopathological diagnoses of biopsies are generally associated with non-pathological results. Since endometrial sampling is an invasive procedure, the necessity of the procedure should be decided by considering the clinical characteristics of the patient before applying it.

Keywords: Abnormal Uterine Bleeding, Biopsy, Endometrium, Bleeding, Cancer

Presentation ID / Sunum No= 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0658-978X

Erişkin Tonsillektomi Endikasyonlarının Gözden Geçirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Fatih Yücedağ[1]

[1]*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı, Karaman, Türkiye*

Özet

Amaç: Kliniğimizde erişkin hastalarda yapılan tonsillektomi ameliyatının endikasyonlarını ve tonsillektomi spesmenlerinin histopatolojik sonuçlarını değerlendirmek. Gereç ve Yöntem: Mart 2008-Mayıs 2021 tarihleri arasında Karaman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kulak Burun Boğaz Kliniği'nde 18 yaşından büyük tonsillektomi yapılan 254 hastanın medikal kayıtları yaş, cinsiyet, tonsillektomi endikasyonları, tonsillektomi spesmenlerinin histopatolojik tanıları açısından retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Tonsillektomi ameliyatı yapılan 254 erişkin hastanın % 55,9'u (142/254) erkek, % 44,1'i (112/254) kadın ve yaş ortalaması 32,4 (18-69) idi. Erişkin tonsillektomi endikasyonları; 194 hastada (%76,3) kronik enfeksiyon, 54 hastada (%21,3) tonsiller hipertrofi, 4 hastada (%1,6) şüpheli neoplazm ve 2 (% 0,8) hastada tonsil taşına bağlı geçmeyen ağız kokusu idi. Tonsillektomi spesmenlerinin histopatolojik inceleme sonuçları; 254 hastanın 112(%44,1)'de kronik iltihap, 83(%32,7)'de kronik iltihap ve lenfoid hipertrofinin birlikte olduğu, 34(%13,4)'de reaktif tonsil hipertrofisi ve 25(%9,8)'de kronik tonsillit ve aktinomiçes kolonizasyonu şeklinde rapor edildi. Hastalarımızın hiç birinde malignite saptanmadı. Sonuç: Çalışmamızda tonsillektomi endikasyonları arasında ilk sırada enfeksiyöz nedenler, ikinci sırada tonsiller hipertrofi, üçüncü sırada neoplazm şüphesi ve dördüncü olarak halitozis gelmektedir. Gelişen antibioterapiye ve sağlık standartlarında iyileşmeye rağmen tonsillektomi endikasyonları içinde halen yüksek bir yüzde ile ilk sırada enfeksiyoz sebepler yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tonsillektomi, Tonsillit, Endikasyon, Histopatoloji

A Review of the Indications for Adult Tonsillectomy

Abstract

Aim: To evaluate the indications for surgery and the histopathological results of tonsillectomy specimens of adult patients who underwent tonsillectectomy operation in our clinic. Material and Method: The study included 254 patients, aged >18 years, who underwent tonsillectomy in the Ear, Nose, and Throat Clinic of Karaman Training and Research Hospital between March 2008 and May 2021. Data were retrospectively retrieved from the medical records in respect of age, gender, tonsillectomy indications, and histopathological diagnoses of the tonsillectomy specimens. Results: The 254 adult patients who underwent tonsillectomy operation comprised 142 (55.9%) males and 112

(44.1%) females with a mean age of 32.4 years (range, 18-69 years). The indications for adult tonsillectomy were chronic infection in 194 (76.3%) patients, tonsillar hypertrophy in 54 (21.3%), suspected neoplasm in 4 (1.6%), and persistent halitosis associated with tonsil stones in 2 (0.8%). The results of the histopathological examination of the tonsillectomy specimens were reported as chronic inflammation in 112 (44.1%) patients, chronic inflammation together with lymphoid hypertrophy in 83 (32.7%), reactive tonsil hypertrophy in 34 (13.4%) and chronic tonsillitis and actinomyces colonisation in 25 (9.8%). No malignancy was determined in any patient. Conclusion: In this study, the tonsillectomy indications were primarily infectious causes, followed by tonsillar hypertrophy, suspected neoplasm, and halitosis. Despite developments in antibiotherapy and improvements in healthcare standards, infectious reasons remain the leading indication for tonsillectomy at a high percentage.

Keywords: Tonsillectomy, Tonsillitis, Indication, Histopathology

Presentation ID / Sunum No= 145

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1857-4606

Erkek Meme Manyetik Rezonans Görüntülemede Tek Merkez Deneyimi

Dr. Öğretim Üyesi Serpil Ağlamış[1]

[1]*Fırat Üniversitesi*

Özet

GİRİŞ-AMAÇ: Erkekte meme Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG) çok nadir yapılır. Bu nedenle erkek meme MRG bulguları ile ilgili literatür çok azdır. Bu çalışmada bening ve malign erkek meme lezyonlarının MRG bulgularının tanımlanması amaçlandı. MATERYAL-METOT: Çalışmamıza 2012-2021 yıllarında hastanemizde meme MRG yapılmış 7 erkek hasta (3 malign, 4 bening) dahil edildi. Meme MRG incelemeleri standart bilateral meme koili kullanılarak 1,5 Tesla MR cihazı ile gerçekleştirildi. Lezyonların lokalizasyonu, morfolojik özellikleri, kontrastlanma paterni ve difüzyon bulguları kaydedildi. BULGULAR: Bening olgular; 1 epidermoid kist, 1 atipik duktal hiperplazi, 1 periduktal kronik iltihabi infiltrasyon ve 1 duktal hiperplaziydi. Malign olgular ise çok nadir görülen musinöz karsinom, nöroendokrin farklılaşma gösteren solid papiller tümör ve paget hastalığıydı. Lezyonların çoğu sol meme ve retroareolar yerleşimliydi. Lezyonlardan 3 ü kitlesel(Müsinöz karsinom, paget, epidermoid kist) diğerleri kitlesel olmayan kontrastlanma gösterdi. Malign lezyonlar tip 3 ve tip 2 kontrastlanma paterni; bening lezyonlar tip 2 ve tip 1 kontrastlanma paterni gösterdi. Kitlesel lezyonlardan müsinöz karsinom ve epidermoid kist düzgün sınırlı, paget hastalığı düzensiz sınırlıydı. Musinöz karsinom, paget hastalığı ve epidermoid kist difüzyon kısıtlaması gösterirken diğer lezyonlar difüzyon kısıtlaması göstermedi. Hastaların 4'ünde jinekomasti izlendi. SONUÇ: Erkek meme lezyonları sıklıkla retroareolar yerleşimli olup bening ve malign lezyonların MRG özellikleri kadın meme lezyonlarıyla benzer özellikteydi.

Anahtar Kelimeler: Manyetik Rezonans Görüntüleme, Erkek, Meme

Presentation ID / Sunum No= 443

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8682-1739, 0000-0002-9244-9168

Erken Hafta Gebelikte Tanı Alan Servikal Adenokanser :Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Bilgi[1], Uzman Dr. Fazıl Avcı [1]

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum A.B.D
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Bilgi*

Özet

Amaç Serviks kanseri dünyada kadınlar arasında kanser ilişkili ölümlerin en yaygın nedenlerinden biridir, gebelikte görülen en sık jinekolojik kanserdir. Gebelik haftası ve servikal kanser evresine göre bireyselleştirilme, optimal yaklaşımı etkiler . Gebelikte servikal kanser yönetimi hala net değildir. Erken hafta servikal kanser tanılı gebeliğin korunması durumunda tedavi yönetimi tartışmalıdır. Yöntem-Gereçler Kliniğimizdeki 7 haftalık gebelikte tanı alan servikal adenokanser olgumuzun şikayeti, muayenesi, operasyonu ve histopatolojik inceleme için gönderilen materyalin değerlendirilmesidir. Olgu Olgumuz 29 yaşında, G1P0, dış merkezden servikste yaklaşık 3 cmlik kanamalı kitle saptanması üzerine sevk edildi. Muayenesinde servikal yerleşimli 2 cm çapında kitle izlendi.. Usg de 7 hf lik gebelik izlendi. Hastaya gebelik ve servikal kitle ile ilgili bilgiler verildi. Kolposkopik bx yapıldı. Kolposkopide servikal transformasyon zonu da içine alan 2 cm çapında (FIGO 1B1) servikal kitle izlendi. Servikal kitleyi içine alacak şekilde servik bistüri ile koni şeklinde çıkarıldı (resim 1 ve 2). 10 haftalık gebelik muayenesinde patoloji sonucu endoservikal adenokarsinom iyi diferansiye olarak raporlandı. Sonuçlar Gebelikte en sık tanı alan jinekolojik kanser servikal kanserdir. Her gebenin mutlaka spekulumla muayenesi gerekmektedir. Tedavi yönetimi açısından, hastalığın evresi, lef nodu tutulumu, histolojik subtip, hastanın gebelik arzusu, gebe kalma isteği, gebelik süresi ve gebelik haftası gibi pek çok faktöre bağlıdır. Bu nedenle reproduktif dönemdeki hastalarda hastanın fertilite isteğine göre tedavi yönetimi bireyselleştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Servikal Adenokanser, Tedavi

Cervical Adenocarcinoma Diagnosed in Early Weeks of Pregnancy: Case Report

Abstract

Aim Cervical cancer is one of the most common causes of cancer-related death among women worldwide, and is the most common gynecological cancer in pregnancy. Individualization by gestational week and cervical cancer stage influences the optimal approach. Cervical cancer management in pregnancy is still unclear. Treatment management is controversial in case of preservation of pregnancy with a diagnosis of cervical cancer in the early weeks. Method-Materials The complaint, examination, operation and evaluation of the material sent for histopathological examination of our cervical

adenocancer case diagnosed at 7 weeks of gestation in our clinic. Phenomenon Our case, 29 years old, G1P0, was referred from an external center after a 3 cm hemorrhagic mass was detected in the cervix. In her examination, a cervical mass of 2 cm in diameter was observed. A 7-week pregnancy was observed on USG. Information about pregnancy and cervical mass was given to the patient. Colposcopic bx was performed. In colposcopy, a cervical mass of 2 cm in diameter (FIGO 1B1) including the cervical transformation zone was observed. The cervix was removed in a cone shape with a scalpel, including the cervical mass (pictures 1 and 2). In the 10-week pregnancy examination, the pathology result was reported as endocervical adenocarcinoma, well differentiated. Results The most frequently diagnosed gynecological cancer in pregnancy is cervical cancer. Every pregnant woman must be examined with a speculum. In terms of treatment management, it depends on many factors such as the stage of the disease, lymph node involvement, histological subtype, the patient's desire for pregnancy, the desire to become pregnant, the duration of pregnancy and the week of pregnancy. For this reason, treatment management can be individualized according to the fertility desire of the patient in the reproductive period.

Keywords: Pregnancy, Cervical Adenocarcinoma, Treatment

Presentation ID / Sunum No= 82

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4968-0786

Erzincan İlinde Okrelizumab Tedavisinin Deneyimi

Dr. Öğretim Üyesi Alevtina Ersoy[1]

[1]*Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi*

Özet

Giriş Okrelizumab, CD20 eksprese eden B hücrelerini seçici olarak hedefleyen bir rekombinant hümanize monoklonal antikordur. Progresif Multiple Skleroz (MS) tiplerinde onay alan tek ilaç olup Türkiye'de 2018 yılında ruhsat almıştır. Altı ayda bir kullanım kolaylığı, yüksek etkinliği, Progresif Multifokal Lökoensefalopati ve rebound etkisi olmaması ilacının pratikte geniş uygulamasına neden olmuştur. Bu çalışmada pandemiye denk gelen 3 yıllık okrelizumab deneyimlerimizi paylaşmak istedik. Material ve Metot Çalışmaya 2018-2021 yıllar arasında hastanemizde okrelizumab tedavisi alan ve alması planlanan hastalar dahil edilmiştir. Bulgular Hastanemizde 33 hasta okrelizumab almaktadır ve 3 hastaya tedavi başlanması planlanmaktadır. Hastaların %55,6 erkek, %44,4 kadındır, ortalama yaş 44'tür. Hastaların çoğunda Relapsing Remitting MS (RRMS) (%44,4), daha az sıklıkla Primer Progresif (PPMS) ve Sekonder Progresif MS (SPMS) mevcuttur (sırası ile %33,3 ve %22,2). Ortalama MS başlangıç yaşı 32,4 yaş, MS süresi 11,8 yıl, yılda atak sayısı 0,5, ortalama EDSS skoru 4,5'tir. Okrelizumab'tan önce hastaların çoğu (%41,2) iki ilaç kullanmış, %11,1'e okrelizumab ilk ilaç olarak başlanmıştır. Hastaların %57,6'sı iki doz ve üzeri okrelizumab infüzyonu almıştı. Yan etkileri hastaların %9,1'inde gelişmiştir, bulgular hafifti ve infüzyon kesilmesine gerek görülmemişti. Tedavi ile EDSS ortalamasında hafif düşme saptanmakla birlikte yedi hastada (%21,2) 0,5-1,0 puan kadar artış saptanmıştır. Okrelizumab infüzyonlarına en çok fingolimod ve interferon tedavilerden geçilmiştir. Hastaların %75'inde kullandığı ilaçlara rağmen MS'in aktif olmasından dolayı okrelizumab başlanmıştır. Okrelizumab tedavisi altındayken hastaların %78,8'i COVID-19 aşısı olmuştur. Hiçbir hastada ciddi yan etkisi olmamıştır. On bir hasta COVID-19 enfeksiyonu geçirmiş, yoğun bakıma yatış gerektirecek durum olmamış, ancak EDSS skorları yüksek olan 5 hasta hastaneye yatırılmıştır. Üç hasta aşı sonrası COVID-19 enfeksiyonu geçirmiştir. Üç yıllık takipte hastalarımızda malignite saptanmamış, EDSS yüksek olan ve sürekli sonda kullanan 3 hastada ürosepsis gelişmiştir. Sonuç: Okrelizumab, öncelikle RR ve PP MS tiplerinde etkili, uygulama sırasında yan etkileri az, pandemi sürecinde güvenli uygulanabilen bir ilaçtır.

Anahtar Kelimeler: Multipl Skleroz; Okrelizumab; Modifiye Edici Tedavi

Experience of Ocrelizumab Treatment in Erzincan Province

Abstract

Introduction Ocrelizumab is a recombinant humanized monoclonal antibody that selectively targets CD20-expressing B-cells. Its easy use, high efficacy, Progressive Multifocal Leukoencephalopathy, and rebound effect lack have led to the wide application of the drug in practice. The purpose of this study is to share our 3-year experience with ocrelizumab. Material and Method Thirty-six patients who received or planned to receive ocrelizumab treatment in our hospital between 2018-2021 were included in the study. Results Fifty-five point six percent of the patients were male, 44.4% were female, mean age of 44 years. Most patients have Relapsing-Remitting (RRMS) (44.4%), 33.3% frequently Primary-Progressive (PPMS), and 22.2% frequently Secondary-Progressive MS (SPMS). The mean age of MS onset was 32.4 years, the duration of MS was 11.8 years, the number of attacks per year was 0.5, and the mean EDSS score was 4.5. Before ocrelizumab, 41.2% of the patients used two drugs, 11.1% of them started ocrelizumab as the first drug, 57.6% of the patients received two doses or more of ocrelizumab infusion. Mild side effects developed in 9.1% of the patients. Although there was a slight decrease in the mean EDSS with treatment, an increase of 0.5-1.0 points was detected in seven patients. Mostly fingolimod and interferon treatments were switched to ocrelizumab infusions. While under ocrelizumab therapy, 78.8% of patients received the COVID-19 vaccine. None of the patients had serious side effects. Eleven patients had a COVID-19 infection and did not require intensive care. Three patients were infected with COVID-19 after vaccination. In a three-year follow-up, no malignancy was detected in our patients, urosepsis developed in 3 patients with high EDSS and continuous use of catheters. Conclusions Ocrelizumab is a drug that is effective primarily in RR and PPMS types, it has few side effects during administration, and can be administered safely in pandemics.

Keywords: Multiple Sclerosis; Ocrelizumab; Disease Modifying Treatment

Presentation ID / Sunum No= 234

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7955-5038

Esansiyel Tremor ve Parkinson Tremorunun Karşılaştırılması

Uzman Dr. Ece Balkuv[1]

[1]*Üsküdar Devlet Hastanesi, Nöroloji Kliniği*

Özet

Giriş:Tremoresansiyel ve Parkinson hastalığına bağlı olarak görülen nörodejeneratif bir süreçtir. Esansiyel tremor (ET)-Parkinson hastalığı (PH) ilişkisini araştırmak için yapılan bir çalışmada ET ve PH'nın aynı hasta ve ailede birlikteliğini, çocukluk çağı başlangıçlı bazı hastalarda ET'nin erişkin tremor-baskın PH'ya dönüştüğünü düşündürmektedir. Çalışmamızda; ET, PT ve ET-PT hasta grupları arasındaki ilişkiyi tespit etmeyi amaçladık. Materyal ve Metod: Çalışmamıza PH, ET ve ET-PH tanısı almış hastalar dahil edilmiştir. ET değerlendirmede Hareket Bozuklukları Grubu Konsensus Ölçütleri ve WHIGHET (Washington Heights- InWood ET), Parkinson tremoru (PT) tanısında Birleşik Krallık Parkinson Hastalığı Derneği Beyin Bankası Klinik Tanı Kriterleri ve evrelemesindeHoehn-Yahrevrelemesi kullanılmıştır. Bulgular: 30 PH hastası (Grup 1) (10'u kadın 20'si erkek, yaş ortalamaları 60,43 ± 12,72 (min:39-max:87)), 29 ET hastası (Grup 2) (11'i kadın 18' i erkek, yaş ortalamaları 53,79 ± 14,55 (min:24-max:80)) ve 19 ET-PT hastası (Grup 3) (9'u kadın 10'u erkek, yaş ortalamaları 68,16 ± 15,20 (min:40-max:95)) dahil edilmiştir. ET ve PT'de tremorun başlangıç şekli, motor olmayan skala, günlük işlevler, motor skalalar ve tedavi komplikasyonları karşılaştırıldığında bu iki grup arasında istatistiksel anlamlılık saptanmamıştır ($p>0.005$). Sonuç: ET hastalarında aile öyküsü belirgindir. Motor olmayan belirtilerden ET-PH hastalarında belirgin olmaktadır. Uyku bozukluğu, konstipasyon ve pozisyonel dengesizlik ise PH hastalarında sık görülmektedir. Depresif duygudurum kadın PH hastalarında daha sık olmaktadır. Günlük yaşam aktivite ve motor muayenede konuşma bozukluğu erkek PH hastalarında daha sık görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Esansiyel; Tremor; Parkinson; Hareket Bozukluğu

The Comparison of Esantial Tremor and Parkinson Tremor

Abstract

Introduction: Tremor is a neurodegenerative process seen in Parkinson disease and essential tremor patients. The aim of this study is to examine the relationship between essential tremor (ET) and Parkinson disease (PD). The results point to a conclusion that reveals the transformation of early beginning ET to PD in families containing both PD and ET patients. In our study we aimed to determine the relationship between ET, PD and ET-PD patient groups. Material and Methods: In our study, we included patients diagnosed as PD, ET and ET-PD. In evaluation of our ET patients we used the

diagnostic criteria of Movement Disorder Consensus Scale and WHIGHET (Washington Heights- In Wood ET), and for diagnosis of our PD patients we used the diagnostic criteria of United Kingdom Parkinson Disease Brain Bank Clinical Diagnosis Criteria. In staging of our PD patients, we used Hoehn-Yahr staging criteria. Results: 30 PD patients (Group 1) (10 female, 20 male, median age 60,43 ± 12,72 (min:39-max:87)), 29 ET patients (Group 2) (11 female, 18 male, median age 53,79 ± 14,55 (min:24-max:80)) and 19 ET-PD patients (Group 3) (9 female, 10 male, median age 68,16 ± 15,20 (min:40-max:95)) are included. In comparison of ET and PD, the characteristics during the first onset of tremor, non-motor scales, daily activities, motor scales and complications due to treatment we didn't detect any statistically significant difference ($p>0.005$). Conclusion: Family history is prominent in ET patients. Non-motor symptoms are more prominent in ET-PD patients. Sleep disorders, constipation and positional instability is more common in PH patients. Depression is mostly seen in female PD patients. Detoriation in daily activities and speech disorders are more common in male PH patients.

Keywords: Essantial; Tremor; Parkinson; Movement Disorder

Presentation ID / Sunum No= 9

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0302-932X

Fabry Hastalarında Organ ve Doku TutulumlarI. Tek Merkezli Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Enver Yüksel[1]

[1]*SBÜ Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nefroloji Diyarbakır*

Özet

Amaç Fabry hastalığı, lizozomal alfa galaktosidaz-A enzim aktivitesinin düşüklüğü veya tam eksikliğine bağlı ortaya çıkan ve X'e bağlı geçiş gösteren, ilerleyici ve nadir görülen bir depo hastalığıdır (1,2). α-galaktozidaz A enzimindeki eksiklik nedeniyle başta globotriaosylceramide (gb3) olmak üzere glikosfingolipidler özellikle vasküler sistem endotelinde olmak üzere tüm dokularda birikerek ilerleyici organ yetmezliklerine neden olur (3-5). Fabry hastalığının prevalansı 117000 doğumda 1 ve 40000 erkekte 1 olarak tahmin edilmektedir ancak gerçek prevalansı bilinmemektedir (6). Nörolojik sistem, kardiyovasküler sistem, deri, gözler ve böbrekler gibi birçok organ ve sistemi etkileyerek yaşamı tehdit eden ilerleyici bir hastalıktır (7). Özellikle kardiyovasküler, nörolojik ve renal tutulum beklenen yaşam süresini kısaltır. Bu çalışmada amacımız Fabry hastalarımızdaki organ tutulumlarını araştırmaktı. Method: Bu çalışmaya 2013-2021 tarihleri arasında merkezimizde takip edilen 25 Fabry hastası dahil edildi. Çalışmaya 18 yaş üstü, genetik analizde enzim mutasyonu kanıtlanmış ve enzim replasman tedavisi (ERT) uygulanan hastalar dahil edildi. Hasta dosyalarından, ve hastanemiz elektronik sistmeminden (nucleustan) hastaların sosyo-demografik verileri, mutasyon tipi, organ tutulumları retrospektif olarak tarandı. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 41,8 (21-65) olup 14 (%56,0)' ü erkekti. Hastaların ortalama takip süreleri 59. 5 aydı. Hastaların mutasyonları, doku ve organ tutulumları tablo 1' de özetlenmiştir. Hastaların 18 (% 72)' inde böbrek, 14(% 56)'ünde kardiyovasküler sistem, 11(% 44)'inde göz, 15(% 60)' inde nörolojik ve 11(% 44)' inde gastrointestinal sistem tutulumu mevcuttu. Hastalarımızda en sık görülen mutasyon p.R112C mutasyonuydu ve bu mutasyona sahip hastalarda özellikle beklenen yaşam süresini kısaltan kardiyovasküler, nörolojik ve böbrek tutulumu ön plandaydı. Gözlerde, 8 hastamızda cornea verticillata ve 3 hastamızda fabr hastalığı ile ilişkilendirilen değişik vasküler değişiklikler vardı. Ciltte, 16 hastada anjiyokeratomlar ve 9 hastada ise hipohidroz saptandı. Nörolojik sistemde, 17 hastada akroparestezi, bir hastada SVO olay, iki olguda sinirsel sağırlık, 1 olguda polinöropati tepsi edildi. Gastrointestinal sistemde, 3 hastada tekrarlayan diyare ve 8 hastada ise postprandial şişkinlik ve ağrı bulundu. Nefrolojik olarak, 13 hastada değişik derecede proteinüri, 3 hastamızda değişik evrelerde kronik böbrek hastalığı ve 2 hastamız son dönem böbrek yetmezliği nedeniyle renal replasman tedavisi alıyordu. Kardiyovasküler sistemde ise 4 hastada hafif kapak yetersizlikleri, 2 hastada aritmi, 10 hastada sol ventrikül hipertrofisi ve 2 hastada miyokard infarktüsü vardı. Sonuç: Fabry hastalığı glikosfingolipidlerin birikimine bağlı olarak birçok organda fonksiyon bozukluğuna neden olabilir. ERT irreversibl organ hasarı başlamadan önce hastalığın ilerleyişini durdurabilir. Bu yüzden Fabry hastalığında erken tanı ve tedavi önemlidir

Anahtar Kelimeler: Fabry Hastalığı, Akroparestezi, Cornea Verticillata, Sol Ventrikül Hipertrofisi

Presentation ID / Sunum No= 83

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Familial Adenomatöz Polipozis Nedeniyle Laparoskopik Total Kolektomi Yapılan Hastada Ultrasonografi İle Optik Sinir Kılıf Çapının İntraoperatif Takibi

Dr. Öğretim Üyesi Gülçin Hacıbeyoğlu[1], Arş. Gör. Dr. Numan Demiralp[1], Dr. Öğretim Üyesi Resul Yılmaz[1], Doç. Dr. Şule Arıcan[1], Prof. Dr. Ahmet Topal[1]

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi
**Corresponding author: Gülçin Hacıbeyoğlu*

Özet

GİRİŞ Familial adenomatöz polipozis (FAP) otozomal dominant geçişli kolon ve rektumda çok sayıda poliple karakterize bir hastalıktır. Pnömoperitoneum ve uzun süre trendelenburg pozisyonu kafa içi basınç artışı (KİBAS) açısından risk oluşturmaktadır. Bu olguda KİBAS' ı erken teşhis etmek amacıyla optik sinir kılıf çapı ölçümü yaptığımız intrakraniyal desmoid tümör nedeniyle opere olmuş, laparoskopik total kolektomi yapılacak hastada anestezi deneyimimizi sunuyoruz. OLGU 19 yaşında, BMI:22 olan, 4 yaşında intrakraniyal desmoid tümör nedeniyle opere olmuş, herhangi bir nörolojik sekeli olmayan,labarotuar tetkikleri normal olan hasta operasyon odasına alındı.Rutin monitörizasyon uygulanan hastanın vital bulguları; TA:116/49(74)mmHg, KAH:103 atım/dk, Sp02:% 98 idi. Anestezi indüksiyonu; 2 mg midazolam, 40 mg lidokain, 140 mg propofol, 30 mg rokuronyum ile yapıldı. Nöromüsküler monitörizasyon uygulanan hasta TOF:%0 olduğunda 7,5mm kaflı tüp ile entübe edildi. Anestezi idamesi %50 hava+%50 oksijen karışımı içinde 1 MAK desfluran inhalasyonu ve 0,3 mcg/kg/dk remifentanil infüzyonu ile sağlandı. Hastaya 5 cmH2O PEEP uygulandı. End tidal CO2 35-40 mmHg arasında olacak şekilde ventilasyon parametreleri ayarlandı. Pnömoperitoneumda CO2 insuflasyon basıncı 11 mmHg ile sınırlandırıldı. Lineer ultrason probu kullanılarak optik sinir çapı ölçüldü. Ölçümler aynı gözden 2 longitudinal ve 2 vertikal ölçümün ortalaması alınarak yapıldı. Birinci ölçüm masa nötr pozisyondayken entübasyon sonrası pnömoperitoneum başlamadan yapıldı (3,8 mm). İkinci ölçüm masa 30-35 derece trendelenburg pozisyonunda ve insuflasyondan hemen sonra yapıldı (3,9 mm). Diğer ölçümler birer saat ara ile yapıldı (4,0 mm-3,9 mm- 4,0mm). Son ölçüm masa nötr pozisyonda ve pnömoperitoneum sonlandırıldığında yapıldı (3,9 mm). 5.1 mm üstü ölçümler KİBAS olarak kabul edildi. Ölçümlerde KİBAS düşündürecek kılıf çapı değişikliği tespit edilmedi. SONUÇ Ultrasonografi ile optik sinir kılıf çapı ölçümü KİBAS bulgularının erken tanınmasında etkin bir yöntemdir. Laparoskopik cerrahilerde KİBAS oluşumunun risk oluşturacağı özellikli hasta gruplarında KİBAS 'ın erken tanısı ve hasta güvenliğinin sağlanması açısından kullanımını öneriyoruz.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopi, Kibas, Optik Sinir Çapı, Usg

Presentation ID / Sunum No= 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6230-0645

Far Lateral Yerleşimli Lomber Disk Hernilerine İntertransvers Yaklaşım: Tek Cerrah Deneyimi

Uzman Dr. Turan Kandemir[1]

[1]*Eskişehir Yunus Emre Devlet Hastanesi*

Özet

Lomber far lateral disk hernileri tüm lomber disklerin yaklaşık olarak % 7'sini oluşturduğu rapor edilmiştir. Bu çalışmada far lateral lomber disk hernisi nedeniyle intertransvers yaklaşımla opere edilen hastaların cerrahi sonuçları tartışılmıştır. Çalışmada, Eskişehir Yunus Emre Devlet Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniğinde Aralık 2018 - Haziran 2021 tarihleri arasında tek hekim tarafından far lateral yerleşimşi lomber disk hernisi nedeniyle opere edilen hastalar retrospektif olarak incelenmiştir. Çalışmaya dahil edilen edilen hastalarımızın dördü kadın 1'i erkekti. Hastaların en sık L4-5 seviyesine cerrahi işlem uygulandı Hastaların preoperatif ve postoperatif VAS değerlendirildi. Preoperatif VAS değeri ile postoperatif VAS değerleri arasında anlamlı farklılık saptandı (P<0,001). İntertransvers yaklaşımı anatomik markerların ortaya konması ve operasyon sahasına kolay ulaşılması nedeniyle güvenli bir cerrahi yöntem olduğu için önerilir.

Anahtar Kelimeler: Far Lateral Disk, İntertransvers Yaklaşım, Mikrodiskektomi

The Intertransverse Approach for Far Lateral Lumbar Disc Herniation: Single Surgeon Experience

Presentation ID / Sunum No= 522

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8126-8209

Fare Miyoblast Hücre Hattında KLF5 Geninin Farklılaşma Sürecine Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Ugur Akpulat[1], Prof. Dr. Çetin Kocaefe[2]

[1]Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Ugur Akpulat*

Özet

İskelet kasının embriyonik gelişimi ve hasar sonrası tamiri, miyojenik düzenleyici faktörler (MRF'ler) ve paired-homeobox transkripsiyon faktörleri gibi benzer moleküler düzenleyiciler tarafından kontrol edilmektedir. Miyogenez sıkı bir şekilde kontrol edilen karmaşık bir işlemdir ve bu süreçte miyoblastların aktivasyonunu, proliferasyonunu, miyojenik yolağa adanmışlığını, göçünü ve füzyonunu kontrol eden diğer proteinler ve mekaznizmalar yoğun bir şekilde incelenmektedir. Çinko parmak yapısı içeren bir transkripsiyon faktörü olan Klf5'in kas farklılaşması sürecinde rol oynadığını önceki çalışmalarımız ortaya koymuştur. Klf5'in bazal ifadesi in vitro koşullarda miyoblastların farklılaşması ve miyotüp oluşumu sırasında artmaktadır. Benzer şekilde in vivo akut kas hasarı tamiri sürecinde yeni kas liflerinin gözlendiği rejenerasyon sırasında ifadesi artmakta ve doku mimarisinin tekrar kurulmasıyla ilk seviyelerine dönmektedir. Klf5'in iskelet kası farklılaşması sırasında nasıl bir rolü olduğunu incelemek için, bir fare miyoblast hücre hattı olan C2C12 hücrelerinin farklılaşma sürecinde Klf5'in ifadesi shRNA vektörleri aracılığı ile kalıcı ve uyarılır bir şekilde susturulmuştur. Klf5 ifadesinin susturulduğu C2C12 hücrelerinde, susturulmayan hücrelere göre farklılaşmanın geçikmeye uğradığı ya da yavaşladığı gözlenmiştir. Klf5 ifadesinin azalmasına bağlı olarak bu hücrelerde daha düşük sayıda miyotüp (olgun kas hücresi) gözlenmiştir; ayrıca bu miyotüplerin çapı daha ince olmakta ve çok daha az sayıda çekirdek içermektedir. Elde ettiğimiz bulgular, Klf5'in iskelet kası öncül hücrelerinin farklılaşmasında rol oynayan ve kas dokusu tamirinde etkin bir düzenleyici transkripsiyon faktörü olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Miyojenik Farklılaşma, Gen İfadesi, KLF5

The Effects of KLF5 Gene On Differentiation in a Mouse Myoblast Cell Line

Abstract

Embryonic development of the skeletal muscle and injury repair share several molecular events such as the myogenic regulatory factors (MRFs) and paired-homeobox transcription factors. Myogenesis is a highly regulated complex process and several other regulatory proteins and mechanisms that control

activation, proliferation, commitment, migration and fusion of the myoblasts are studying hardly. Our previous studies have shown Klf5, a zinc finger protein, interplays in muscle differentiation. Basal expression of Klf5 in myoblasts is upregulated in the course of differentiation and myotube formation in vitro. Similarly, Klf5 is also upregulated in vivo during acute injury regeneration concomitantly with the formation of young myofibers and returns to the baseline upon restoration of the tissue architecture. To examine how Klf5 plays a role during skeletal muscle differentiation, expression of Klf5 in the differentiation process of C2C12 cells, a mouse myoblast cell line, was persistently and inducibly silenced by shRNA vectors. It was observed that differentiation was delayed or slowed down in C2C12 cells in which Klf5 expression was silenced compared to non-silenced cells. A lower number of myotubes (mature muscle cells) was observed in these cells due to decreased expression of Klf5; In addition, these myotubes are thinner in diameter and contain much fewer nuclei. Our findings show that Klf5 is a regulatory transcription factor that plays a role in the differentiation of skeletal muscle precursor cells and is effective in muscle tissue repair.

Keywords: Myogenic Differentiation, Gene Expression, KLF5

Presentation ID / Sunum No= 4

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4192-6638

Femur Başı Medializasyonunun Ölçümü Gelişimsel Kalça Displazisi Graf Sınıflaması Tip 1 ve Tip 2 Kalça Ayrımında Gerekli Midir?

Uzman Dr. Erdem Fatihoğlu[1], Doç. Dr. Erdal Karavaş[1]

[1]*Erzincan Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji ABD*

**Corresponding author: Uzman Dr. Erdem Fatihoğlu*

Özet

Giriş ve Amaç: Gelişimsel kalça displazisi (GKD) erken tanı ile başarılı sonuçların elde edilebildiği, yaklaşık 0.1-2/1000 doğumda bir görülen oldukça önemli bir hastalıktır. Geç tanı aldığında ve tedavisi gerçekleştirilmediğinde dejeneratif bozukluklara ve ciddi fonksiyonel bozukluklara sebep olabilmektedir. Bu sebeple tip 1 ve tip 2 kalça ayrımında emin olmadan hastayı takipten çıkarmamak gerekmektedir. Bu çalışmada bu iki sınıfın birbirinden ayrımında yeni metod geliştirmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Hastane medikal arşivi üzerinden Ocak 2020-Aralık2020 tarihleri arasında tip 1 ve tip 2 kalça ultrason (USG) görüntülerine ulaşılabilen 110 hasta (98 tanesi bilateral), toplamda ise 208 kalça görüntüleri retrospektif olarak yeniden değerlendirildi. Yeni geliştirilen metod ile ilyak kanattan geçen yatay çizgi ile femur başı santrali arasındaki mesafe ölçüldü (femur medializasyon değeri-FMD). Bulgular: Tip 1 kalça grubuna 108 kalça, tip2 kalça grubuna ise 100 kalça dahil edildi. Bilateral ya da unilateral olması, yaş, cinsiyet açısından her iki grupta anlamlı farklılık izlenmedi ($p > 0.05$). FMD tip 1 grupta tip 2 gruba göre anlamlı olarak yüksektir (3.4 mm'ye karşı 2.2, $p < 0.01$). FMD'nin 2.9 mm'nin üzerinde olması durumunda % 86 duyarlılık, % 70 özgüllükle tip 1 matür kalçanın varlığını öngörebildiği anlaşılmıştır (AUC = 0.628). Sonuç: FMD değerinin ölçümü Graf sınıflamasına göre birbirine yakın tip 1 ve tip 2 kalça grubunu birbirinden ayırmada yüksek duyarlılık ve özgüllükle kullanılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gelişimsel Kalça Displazisi, Graf Sınıflaması, Ölçüm, Femur

Is It Necessary to Differentiate Graf Classification Type 1 and Type 2 Hip in Developmental Hip Dysplasia by Measurement of Femural Head Medialization'

Abstract

İntroduction and aim: Developmental dysplasia of the hip (DDH) is a very important desease that can be seen in approximately 0.1-2/1000 births, and successful results can be obtained with early diagnosis. When diagnosed late and not treated, it can cause degenerative disorders and serious functional disorders. For this reason, it is necessary to exclude the patient from follow-up after making sure of the distinction type 1 and type 2 hips. In this study, we aimed to develop a new method to

distinguish between these two classes. Material and Method: Between January 2020 and December 2020, total of 208 hip images (110 patients, 98 of whom were bilateral) of which type 1 and type 2 hip ultrasound (US) could be accessed through the hospital medical archive were retrospectively re-evaluated. With the newly developed method, the distance between the horizontal line passing through the iliac wing and the central femoral head was measured (femur medialization value-FMV). Results: 108 hips were included in the type 1 hip group and 100 hips were included in the type 2 hip group. There was no significant difference between the two groups in terms of being bilateral or unilateral, age and gender ($p > 0.05$). FMV was significantly higher in the type 1 group than in the type 2 group (3.4 mm vs 2.2, $p < 0.01$). It was understood that if the FMV is above 2.9 mm, it can predict the presence of type 1 mature hip with 86% sensitivity and 70% specificity (AUC = 0.628). Conclusion: The measurement of FMV can be used with high sensitivity and specificity in differentiating close type 1 and type 2 hip groups according to Graf classification.

Keywords: Developmental Dysplasia of the Hip, Graf Classification, Measurement, Femur

Presentation ID / Sunum No= 463

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5562-2697

Fibromyalji Sendromu ile Subklinik Ateroskleroz Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Enes Gül[1], Dr. Öğretim Üyesi Bülent Yıldız[2]

[1]Niksar Devlet Hastanesi
[2]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Abd

**Corresponding Author: Enes Gül*

Özet

Fibromyalji Sendromu (FMS) yaygın vücut ağrısı, spesifik anatomik bölgelerde artmış hassasiyet ve yorgunluk, irritabl barsak sendromu, uyku bozukluğu gibi klinik durumların eşlik ettiği kronik bir kas-iskelet sistemi hastalığıdır. FMS osteoartritten sonra en sık gözlenen romatizmal hastalıktır. Kullanılan tanı kriterlerine göre prevalansı %2-8 arasında değişmektedir. FMS'nin etyolojisi bilinmemekte ve patofizyolojisi tam olarak açıklanamamaktadır. Dünya genelindeki ölüm sebebleri arasında, koroner arter hastalığı ve iskemik serebrovasküler hastalıklar en önde gelen yerlerini korumaktadırlar. Bu iki hastalığın ortak etyopatogenezinde yer alan subklinik aterosklerozu tespit etmek önemlidir. Ateroskleroz, damar duvarının intima ve mediya tabakalarını tutan ilerleyici olan damar lümenini daraltan multifaktöriyel bir hastalıktır. Gelecekteki vasküler olayların güçlü bir belirleyicisi olan karotis intima media kalınlığı (KİMK) erken dönem aterosklerozu saptamak için kullanılır. Fibromyalji sendromu ile ateroskleroz arasında ilişki olabileceği önceki çalışmalarda gösterilmiştir. Bu çalışmada Fibromyalji Sendromu ile subklinik ateroskleroz arasındaki ilişki değerlendirilmiştir. Bu çalışma FMS hastaları ile sağlıklı gönüllülerin karşılaştırıldığı tek merkezli prospektif bir çalışmadır. Ocak 2020 ve Nisan 2020 arasında, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde aterosklerotik risk faktörü olmayan 20 FMS hastası ve 20 gönüllü çalışmaya dahil edildi. Tüm katılımcıların ayrıntılı öykü ve laboratuar sonuçları kaydedildi ve B-mod ultrasonografi ile karotis intima media kalınlıkları ölçüldü. Hasta grubu semptom sürelerine göre ($\leq$ 5 yıl, > 5 yıl) ikiye ayrıldı. Semprom süresi 5 yıl ve altında olan grupta 9 hasta, 5 yıldan fazla olan grupta 11 hasta vardı. Çalışmamızda önceki çalışmaları destekler nitelikte Fibromyalji hastalarında KİMK'nın arttığı gösterilmiştir. Bu çalışmada farklı olarak hastalar semptom süresine göre karşılaştırılmış olup aralarında KİMK'ı açısından anlamlı fark olmadığı görülmüştür. Sonuçta FMS enflamatuvar bir hastalık olmamasına rağmen KİMK'da artışa neden olmaktadır ve endotel disfonksiyonuna neden olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fibromyalji Sendromu, Subklinik Ateroskleroz, Karotis İntima Media Kalınlığı

Evaluation of the Relationship Between Fibromyalgia Syndrome and Subclinical Atherosclerosis

Abstract

Fibromyalgia Syndrome (FMS) is a chronic condition causing pain, stiffness, and tenderness of the muscles, tendons, and joints.FMS is the most common rheumatic disease after osteoarthritis. Its prevalence is between 2-8% according to the diagnostic criteria. Coronary artery disease and ischemic cerebrovascular diseases are the number one cause of death globally. It is important to identify subclinical atherosclerosis in the common etiopathogenesis of these two diseases. Atherosclerosis is the multifactorial inflammatory disease of the vasculature that affects large- and medium-sized arterial vessels. It is related to spesifically the intima and media layers of the vascular wall. The Carotid Intima Media Thickness (CIMT) is a valid marker of early atherosclerosis and thus, it has the potential to detect cardiovascular disease in its subclinical phase. In the literature there are studies about the relationship between fibromyalgia and atherosclerosis. In this study, the relationship between Fibromyalgia Syndrome and subclinical atherosclerosis were evaluated. This study is a single-center prospective study comparing FMS patients with healthy volunteers. Between January 2020 and April 2020, 20 FMS patients and 20 volunteers who were not atherosclerotic risk factors were included in the study at Sivas Cumhuriyet University Hospital. Details of history and laboratory test results of all participants were recorded. The carotid intima media thicknesses were measured by B-mode ultrasonography.Similar to previous studies, in our study, it has been shown that CIMT increases in patients with Fibromyalgia. On the other hand, according to the duration of the symptom, there were no significant difference between patients in terms of CIMT. As a result, although FMS is not an inflammatory disease, it causes an increase in CIMT and endothelial dysfunction.

Keywords: Fibromyalgia Syndrome, Subclinic Atherosclerosis, Carotid Intima Media Thickness

Presentation ID / Sunum No= 419

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Fonetik Dengeli Türkçe ve İngilizce Konuşmayı Ayırt Etme Kelimelerinin Spektral ve Koherans Analizi

Esma Keresteci[1], Prof. Dr Bahriye Özlem Konukseven[2]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi
[2]İstanbul Aydın Üniversitesi

**Corresponding author: Esma Keresteci*

Özet

Konuşma odyometrisinde, bireylerin gündelik hayatlarındaki iletişim becerilenin belirlenebilmesi için konuşma uyaranları ile değerlendirme yapılması gerekmektedir. Bu değerlendirmeler, konuşmayı fark etme testi, konuşmayı alma eşiği ve konuşmayı ayırt etme testleri ile gerçekleştirilmektedir. Konuşmayı ayırt etme skorunun belirlenmesi, işitme kaybının tipi ve derecesi ile ilgili önemli bilgiler sağlamaktadır. Konuşmayı ayırt etmeye yönelik olarak literatürde geliştirilmiş Türkçe ve İngilizce fonetik dengeli kelime listeleri bulunmaktadır. Yapacağımız çalışmanın amacı, daha önce fonetik dengeli olarak belirlenen listelerin ses analizini, spektral ve koherans analiz yöntemi kullanılarak dengeli olup olmadığını belirlemektir. Çalışmaya, 20-35 yaş arası anadili Türkçe olan 20 gönüllü (10 kadın, 10 erkek) ve İngilizce aksanı iyi olan 20 gönüllü (10 kadın, 10 erkek) toplam 40 birey dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen bireylerden işitme, konuşma ve artikülasyon problemi olan bireyler çalışma dışı bırakılmıştır. Seçilen katılımcılara çalışma hakkında bilgi verilip, onam formu imzalatılıp daha sonra kayıt alınıp analiz gerçekleştirilmiştir. Test materyellerini oluşturan sesler İstanbul Aydın Üniversitesi İletişim Fakültesi'nin Uygulamalı Televizyon Stüdyosu ses kayıt odasında kayıt altına alınmıştır. Ses kaydı 44100 Hz'de 16-bit çözünürlükte kaydedilmiştir; kayıt için Audacity programı kullanılmıştır. Bir dar açılı(Süper- Kardioid) özellikli Rode Nt-5 mikrofon listeleri okuyan konuşmacının 10 cm uzaklığına konumlandırılmıştır. Türkçe ve İngilizce konuşmayı ayırt etme testinde kullanılan daha önce farklı yöntemle fonetik dengeli olduğu belirlenen listelerin koherans ve spektral analizleri MATLAB R2020b programı ile yapılmıştır. Sesler, spektral analiz için zaman-genlik ve zaman- frekans (spektrogram) grafiğine; koherans analizi için ise normalize edilmiş frekans-güç spektrumu grafiğine dönüştürülerek kelime listelerinin dengeli olup olmadığı kontrol edilmiştir. Yapılan spektral analizlerin sonucunda frekansların ortalama yoğunluğu 8-9 khz arasında olup koherans analizler sonucu ise -40 ile -140 dB bulunmuştur. Ayrıca bu analizlerin incelenmesi sonucunda elde edilen bulgulara göre uyumlu verilerden dolayı bu listelerin fonetik açıdan dengeli listeler olduğu saptanmıştır. Spektral ve koherens analizlerinin dengeli kelime listeleri oluşturmaya ve geliştirmeye katkı sağlayacağı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Spektral Analiz, Koherans Analiz, Kelime Listesi

Presentation ID / Sunum No= 134

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7267-3675

Gebelik Dönemindeki Uyku Kalitesinin Gebelik Sonuçlarına Etkisi

Uzman Dr. Aziz Odabaşı[1]

[1]*İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü, Bağcılar 4 Nolu Aile Sağlığı Merkezi*

Özet

Amaç: Gebelikten kaynaklı meydana gelen fizyolojik ve hormonal değişiklikler ile sosyokültürel sebeplerden dolayı gebelerin uyku kalitesinde değişiklikler oluşabilmektedir. Bu değişiklikler gebelik sonrası fetal ve maternal açıdan bazı sonuçlar doğurabilmektedir. Gebelerde kötü uyku kalitesinin toplumlardaki gerçek oranı bilinmemektedir. Ancak uyku kalitesindeki bozulmanın gebeliğin ilk döneminden başlayarak son döneminde giderek kötüleştiği bilinmektedir Çalışmamız gebelerin uyku kalitesini belirlemek ve uyku kalitesinin gebelik sonuçlarına etki edip etmediğini incelemek amacı ile yapıldı. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, kadın hastalıkları ve doğum bölümüne başvuran, 18-38 yaş arasında, doğum yapmış, kronik hastalıkları olmayan ve çalışmamıza katılmayı kabul eden 202 kadın ile prospektif olarak yapıldı. Verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından literatürden yararlanılarak geliştirilen katılımcı tanıtım formu ve Pittsburgh Uyku Kalite indeksi kullanıldı. Doğum yapmış kadınlar ile yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak veriler toplandı. Bulgular: Araştırmamızda gebelerin %61'inde uyku kalitesi kötüydü. Ayrıca hemoglobin değeri düşük olan gebelerde uyku kalitesinin daha iyi olduğu saptandı. Ancak çalışmamızda kötü uyku kalitesine sahip gebelerin normal uyku kalitesine sahip gebelere oranla maternal veya fetal açıdan kötü uykunun anlamlı bir sonuç doğurduğuna dair bir bulguya rastlanmadı. Sonuç: Gebelerin yaklaşık üçte ikisinde uyku kalitesinin kötü olduğu saptandı. Tüm sağlık personeli tarafından yapılan gebe izlemlerinde, uyku sorunlarının dikkate alınması, gebelerin uyku bozukluklarıyla ilgili bilgilendirilerek daha kaliteli uyku için önerilerde bulunulması gebelik sürecine olumlu katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Uyku Kalitesi, Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi

The Impact of Sleep Qual ity Dur ing Pregnancy On Pregnancy Outcomes

Abstract

Aim: Changes in the sleep quality of pregnant women may occur due to physiological and hormonal changes arising from pergnancy and also sociocultural reasons. These changes may have some fetal and maternal consequences after pregnancy. The actual rate of poor sleep quality in pregnant is unknown in communities. However, it is known that the deterioration in sleep quality starts from the first period of pregnancy and gradually worsens in the last period. Our study was conducted to determine the sleep quality of pregnant women and to examine whether the quality of sleep affects the pregnancy outcomes.

Materials and Methods: This research was performed prospectively with 202 gave birth women who present to the Gynecology and Obstetrics Department, between the 18-38 age, had no chronic diseases and agreed to participate in our the study. In data collection, the participant information form that was developed by resercher considering the literature and Pittsburgh Sleep Quality Index were used. Data were collected using face-to-face interview method with women who gave birth. Results: In our study 61% of pregnant women had poor sleep quality. Also, it was found that sleep quality was better in pregnant women with low hemoglobin values However, there was no finding about that the poor sleep quality had a significant outcome for maternal or fetal in comparasion of pregnant women with poor sleep quality than those with normal sleep quality in our study. Conclusion: Sleep quality was found to be poor in approximately two-thirds of the pregnant women. Considering sleep problems in pregnant follow-ups, informing pregnant women about sleep disorders and making suggestions for better quality sleep will contribute positively to the pregnancy process.

Keywords: Pregnancy, Sleep Quality, Pittsburgh Sleep Quality Index

Presentation ID / Sunum No= 190

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8238-8744

Gebelik ve Gebelik Dışı Dönemlerde Müziğe Maruz Bırakılan Dişi Farelerin Ağrı Eşikleri, Depresyon Davranışları ve Bellek Kapasitelerindeki Olası Değişimlerin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Soner Mete[1]

[1]*Nevşehir Hacı Bektaş veli Üniversitesi*

Özet

Birçok hayvanlar üzerinde yapılan deneylerde, müzik türüne, ses şiddetine ve hayvanın içinde bulunduğu duruma göre farklı sonuçlar alınmıştır. Hayvanlar arasında müzikten en çok etkilenen fareler, çoğu araştırmada insanlardaki karşılığını deneysel modellemeler ile bulabilmesi açısından araştırmamızda dişi farelerin gebelik dışı ve gebelik dönemlerinde dinletilen Makamsal Türk Müziği'nin bilişsel ve davranışsal etkilerine bakılmıştır. Araştırmada Balb/c türü dişi ve erkek fareler kullanılmış, deney grupları dişi kontrol (DK), dişi deney (DD), anne kontrol (AK) ve anne deney (AD) olarak ayrılmıştır. Deney gruplarına 12 hafta boyunca müzik dinletildikten sonra testler uygulanmıştır. Ağrı eşiği değerlendirmeleri için Tail Flick (TF) ve Hot plate (HP) testi, depresyon için Forced Swimming (FS) testi ve öğrenme-bellek üzerine etkiler için Barnes Maze (BM) testi uygulanmıştır. Uygulanan davranış testleri sonrasında, gebe kalmamış dişi fare grubunda, müziğin ağrı eşiği, depresyonla başa çıkma ve öğrenme bellek performansı üzerinde olumlu artışlar yaratmasına rağmen istatiksel olarak anlamlı çıkmamıştır. Gebelikten önce ve doğumdan sonra müzik dinletilmiş AD grubunun AK grubuna göre TF ve HP süreleri ve depresyonla başa çıkma süreleri anlamlı olarak artarken, öğrenme bellek performansı istatiksel olarak anlamlı olmayan artışlar göstermiştir. Sonuç olarak, gebeliğin doğal süreci gereği ağrı eşiğinin yükselmesi, karşılaşılan zorluklarda hayatta kalma mücadelesi ve öğrenme-bellek kapasitesindeki artış müziğin etkisiyle değişen oranlarda ve anlamlılıklarda performans artışına neden olmuştur. Klinik olarak değer kazanması açısından daha fazla davranışsal ve müzik türleri ile çalışmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Müzik, Fare, Ağrı, Depresyon, Öğrenme, Bellek

Investigation of Possible Changes in Pain Thresholds, Depressive Behaviors, and Memory Capacity of Female Mice Exposed to Music During Pregnancy and Non-Pregnancy

Abstract

In experiments on many animals, different results were obtained depending on the type of music, sound intensity and the situation of the animal. In our study, the cognitive and behavioral effects of Mamal Turkish Music played on female mice during non-pregnancy and pregnancy periods were examined. Balb/c type female and male mice were used in the study, and the experimental groups were

divided into female control (DK), female experiment (DD), maternal control (AK) and maternal experiment (AD). After listening to music for 12 weeks, the tests were applied to the experimental groups. Tail Flick (TF) and Hot plate (HP) test were used for pain threshold assessments, Forced Swimming (FS) test for depression and Barnes Maze (BM) test for effects on learning-memory. After the behavioral tests, it was not statistically significant in the non-pregnant female mouse group, although music created positive increases on pain threshold, coping with depression and learning memory performance. While the TF and HP times and the time to cope with depression increased significantly in the AD group, who listened to music before and after pregnancy, compared to the AK group, learning memory performance showed statistically insignificant increases. As a result, the increase in the pain threshold due to the natural process of pregnancy, the struggle to survive in the difficulties encountered, and the increase in learning-memory capacity caused an increase in performance at varying rates and significance with the effect of music. There is a need for more behavioral and musical studies in order to gain clinical value.

Keywords: Music, Mouse, Pain, Depression, Learning, Memory

Presentation ID / Sunum No= 57

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9284-183X

Geç Dönemde Gelişen ve Hayatı Tehdit Eden Anestezik İlaçlara Bağlı Akut Hipersensitive Reaksiyonu

Uzman Dr. Sevda Akdeniz[1], Uzman Dr. Dilan Akyurt[1]

[1]Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği
**Corresponding author: Uzman Dr. Sevda Akdeniz*

Özet

Giriş İlaçlara karşı gelişen akut hipersensitive reaksiyonları, perioperatif dönemde nadiren meydana gelir. Semptomları eritem, kardiyovasküler anormallikler ve artan hava yolu basıncı triadıdır. Ancak çoğu vakada izole arteriyel hipotansiyon veya artan hava yolu basıncı ile kendini gösterir. Teşhis ve tedavide gecikme hasta kliniğinin kötüleşmesine ve hatta ölüme neden olabilir. Olgu sunumu Son iki ayda iki kere genel anestezi (GA) altında ameliyat olan erkek hastanın diğer operasyonlarında herhangi bir ilaca karşı alerjik reaksiyon öyküsü olmadığı öğrenildi. Kalp hızı 68/dak, kan basıncı 120/75 mm-Hg ve SpO2 %99 olan hastaya indüksiyonda 3 mg/kg propofol, 0,6 mg/kg rokuronyum yapılarak remifentanyl 0,1 mcg/kg/dk başlandı. Entübe edilip, %4-6 desfluran ve %50 oksijen/hava ile takip edildi. İntraoperatif otuzuncu dakikada SpO2'si düşen hastada hipotansiyon gelişti. İV efedrin 10 mg uygulandı. Arter monitorizasyonu yapıldı. Cerrahi durduruldu. Hastada peteşi ya da ürtiker gözlenmedi. Akut pulmoner emboli ya da anaflaktik şok düşünülerek ilaçları kesildi. Metilprednizolon 250 mg, feniraminmeleat 2 mL, pantoprazol 40 mg yapıldı. Nabız 142/dak ve manşonla kan basıncı 118/62 mm-Hg iken arteriyel kan basıncı (AKB) 55/25 mg-Hg idi (Resim 1a). Adrenalin 0,001 mcg/kg/dak ve gliseril trinitrat 0,2 mcg/kg/dak infüzyon başlandı. Beşinci dakikada SpO2 ve AKB yükselmeye başladı. Eritematöz döküntüler (Resim 2a) ve tüm vücutta ürtikeryal, basmakla solan ve ısı artışı hissedilen kızarıklar oluştu (Resim 2b). Direkt laringoskopide vokal kord ödemi olmadığı görüldü. 4 mg/kg sugammadeksle ekstübe edildi. AKB 119/56 mmHg, nabız 91/dak ve SpO2 %97(Resim 1b) olan hasta yoğun bakıma devredildi. Yirmidört saatlik takibinde cilt reaksiyonu kaybolan ve kliniği stabil seyreden hasta servise nakledildi. Sonuç GA'da anaflaktik reaksiyonların görülme sıklığı seyrek (1/3000-1/20000) olsada, mortalitesi %3-6 arasındadır. Olgumuzu ilginç kılan ise iki kez GA almasına rağmen alerjik reaksiyon gelişmeyen hastanın üçüncü operasyonunda perioperatif ortaya çıkmasıdır. Başlangıç bulgularımız hipotansiyon ve periferal vazospazm iken anaflakside en çok gözlenen eritem ya da ürtikeryal döküntü olgumuzda geç dönemde görülmüştür. İlaçlara bağlı gelişen alerjik reaksiyonların her zaman görülebileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anestezik İlaçlar, Anaflaktik Reaksiyonlar, Tedavi Yönetimi

Developing Late Term and Life Threatening Acute Hypersensitivity Reaction Due to Anesthetic Drugs

Abstract

Introduction Acute hypersensitivity reactions due to drugs rarely occur in the perioperative period. Symptoms include erythema, cardiovascular abnormalities and increased airway pressure. But in most cases it is manifested by isolated arterial hypotension or increased airway pressure. Delay in diagnosis and treatment can lead to worsening of the patient clinic and even death. Case report It was learned that the male patient who had surgery under general anesthesia (GA) twice in the last two months had no history of allergic reactions to any drug in other operations. The patient with a heart rate of 68/min, blood pressure 120/75 mm-Hg and SpO2 99% was given 3 mg/kg propofol, 0.6 mg/kg of rocuronium and remifentanyl 0.1 mcg/kg/min. It was intubated and followed with 4-6% desfluran and 50% oxygen/air. Intraoperative thirtieth minute; SpO2 decreased, hypotension developed. Surgery's stopped. No petechia or urticaria was observed in the patient. Acute pulmonary embolism or anaphylactic shock was considered and his medications were discontinued. Methylprednolon was made of 250 mg, phenyraminmeleate 2 mL, pantoprazol 40 mg. The pulse was 142/min and the sleeve blood pressure was 118/62 mm-Hg, while the arterial blood pressure (ABP) was 55/25 mg-Hg (Figure 1a). Adrenaline 0.001 mcg/kg/min and glyceril trinitrat 0.2 mcg/kg/min infusion started. In the fifth minute, SpO2 and ABP began to rise. Erythematous rashes (Figure 2a) and urticaria, fading and heat-boosting rashes formed throughout the body (Figure 2b). He was extubated with 4 mg/kg of sugammadex. ABP 119/56 mm-Hg, pulse 91/min and SpO2 97% (Figure 1b) were transferred to the intensive care unit. During the twenty-four-hour follow-up, skin reaction disappeared and clinic was stable and transferred to the ward. Conclusion Although the incidence of anaphylactic reactions in GA is sparse (1/3000-1/20000), mortality is between 3-6%. It should be remembered that allergic reactions due to drugs can always be seen.

Keywords: Anesthetic Drugs, Anaphylactic Reactions, Treatment Management

Presentation ID / Sunum No= 180

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7369-6083

Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarında Yasal Sorumluluk ve Tıbbi Uygulama Hataları

Uzman Dr. Yasin Etli[1]

[1]*Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi*

Özet

Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp (GETAT) uygulamaları tüm dünyada ve ülkemizde popüleritesi giderek artan bir alan olup, ülkemizde yapılan bazı çalışmalarda GETAT kullanım oranlarının %87'ye kadar çıkabildiği tespit edilmiştir. Tıpkı konvansiyonel tıp uygulamalarında olduğu gibi GETAT uygulamaları sırasında da çeşitli istenmeyen sonuçlar ortaya çıkabilmektedir. Bazı çalışmalarda GETAT uygulamalarını kullanan kişilerin %5,5 ile %30,7 arasında değişen oranlarda yan etkiyle karşılaştıklarını ifade ettikleri tespit edilmiştir. Dünyada GETAT uygulamaları sonucu ortaya çıkan istenmeyen sonuçlar sebebiyle tıbbi uygulama hatası davaları açıldığı rapor edilmiştir. Ülkemizde de yüksek GETAT kullanım oranları ve tespit edilen yan etki oranları düşünüldüğünde bu alanda tıbbi uygulama hatası olgularının adli makamlar ve tıbbi bilirkişilerin önüne gelmesi kaçınılmaz görünmektedir. Bu çalışmada GETAT uygulamalarında yasal sorumluluk ve tıbbi uygulama hataları; 1. Yetki Aşımı veya Yetkisiz İşlem; 2. Tıbbi Bilgi ve Beceri Eksikliği veya Gerekli Özenin Gösterilmemesi; 3. Bilimsel Temeli Olmayan İyileştirme Vaadi ve Olası Yasal Sorumluluklar; ve 4. Konvansiyonel Tedavinin Reddi ve Olası Yasal Sorumluluklar olmak üzere dört başlık altında incelenmiştir. GETAT alanında faaliyet gösteren kişi ve kurumların tıbbi uygulama hatası iddialarından korunmaları için kayıtların düzgün tutulması, belirlenen ulusal ve uluslar arası standartlara veya bilimsel literatüre uygun davranılması, aydınlatılmış onam alınması, bilimsel temeli olmayan iyileştirme vaatlerinden veya konvansiyonel tedavini reddine yönelik yorumlanabilecek ifadelerden kaçınılması ve yasal sorumluluktan muaf olunmadığının unutulmaması büyük önem arz etmektedir. GETAT alanında hastaların ve hekimlerin mağdur olmamaları açısından bu hususta Sağlık Bakanlığı'nca ve RTÜK tarafından yapılacak denetimlere de önemli oranda ihtiyaç mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp, Tıbbi Uygulama Hatası, Komplikasyon, Yasal Sorumluluk

Legal Liability and Medical Malpractice in Traditional and Complementary Medicine

Abstract

The popularity of Traditional and Complementary Medicine (TCM) is increasing all over the world and our country. It has been determined in some studies conducted in our country that the use rate of TCM can reach up to 87%. Just as in conventional medicine, TCM applications can also result with various undesirable consequences. In some of the surveys conducted in our country, 5.5% to 30.7% of people using TCM applications, reported side effects. In some countries around the world, TCM

applications have been reported to result in malpractice claims due to unintended consequences. When high TCM use and side effect rates in our country are considered, it seems inevitable that cases of medical malpractice in this area to come before judicial authorities and medical experts. In this study, medical malpractice in TCM applications was examined under four headings: 1. Exceeding Authority or Unauthorized Transaction; 2. Missing or Lack of Medical Knowledge and Skill or Not Paying Necessary Attention; 3. Unscientific Promises of Cure and Possible Legal Responsibilities; 4. Refusal of Conventional Treatment and Possible Legal Liability. In order to protect themselves in malpractice assertions, it is important for TCM practitioners to keep records properly, to adhere to established national and international standards or scientific literature, to receive informed consent and to avoid unscientific promises of cure or statements that could be interpreted as denial of conventional treatment. It is also important for TCM doctors not forget that they are not exempt from legal responsibility. For patients and physicians not to be harmed in the field of TCM, there is a significant need for supervisions on this issue by the Ministry of Health and the Radio and Television Supreme Council.

Keywords: Traditional and Complementary Medicine, Medical Malpractice, Complication, Legal Liability

Presentation ID / Sunum No= 88

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2448-2337

Genç Hasta' da Nadir Bir Serebrovasküler Olay: Moya Moya Sendromu

Uzman Dr. Ejder Saylav Bora[1], Uzman Dr. Rezan Karaali[1]

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil Tıp
**Corresponding author: EJDER SAYLAV BORA*

Özet

Giriş: Moya moya sendromu (MMS) nadir bir beyin damar hastalığı olup, karotid arterlerin uç dallarındaki anastomozlarda segmental daralma ve tıkanmaların olması ile tetiklenen bir hastalıktır. Hastalık, geçici veya tekrarlayıcı hemiparezi, baş ağrısı, konvülsiyon, nistagmus, demans, afazi, ataksi ve subaraknoid kanama gibi bulgularla ortaya çıkar. Vaka: 21 yaş kadın hasta acil servisimize sol el 4. ve 5. parmaklarda güçsüzlük, uyuşma şikayeti ile başvurmuş. Hastanın özgeçmişinde bilinen bir öykü mevcut değil. aynı şikayetlerle gittikleri fizik tedavi ve rehabilitasyon polikliniğinde sol brakial pleksus ta lezyon şüphesiyle araştırma yapılmış fakat bir sonuç bulunamamış. gelişinde yapılan fizik muayenesinde nörolojik muayene olağan herhangi bir özellik gözlenmemiş. Beyin BT' de nöropatoloji gözlenmeyen hastanın çekilen Diffüzyon MR' da sağ yüksek frontalde beyaz cevher ve kısmen korteksi içine alan erken evre infarkt izlenen hasta. Hasta ileri tetkik amaçlı nöroloji servisine yatırıldı. Yatışı süresince kitle ? açısından beyin cerrahisi, vaskülit açısından romatoloji, kardiyoloji ve trombofili açısından hematolojiye konsülte edilen hastanın çekilen kontrol diffüzyon MR' ında sağ mezentral gyrus ta millimetrik diffüzyon kısıtlılığı bunun anterior frontal lobunda da milimetrik diff kısıtlılığı saptanınca çekilen boun angio bt' de sağ ICA' nın hemen hemen tüm bölümlerinde, bilateral MCA ve dallarında ileri darlık doluş defektleri gözlenmiş PCA' da da benzer görüntü olması sonucunda hastaya Moya Moya sendromu tanısı konulmuştur. Sonuç: Acil servise gelen genç hastalarda ki lokal hissizlik ve santral şikayetlerde moya moya sendromu ve takayasu artiriti gibi damarı tutan hastalıkları öntanılarımız arasına koymalıyız

Anahtar Kelimeler: Moya Moya Sendromu, Serebrovasküler Olay, Acil Servis

A Rare Cerebrovascular Event in a Young Patıent: Moya Moya Syndrome

Abstract

Introduction: Moya moya syndrome (MMS) is a rare cerebrovascular disease, characterized by segmental narrowing and occlusion of the anastomoses at the end branches of the carotid arteries. It is a triggered disease. The disease presents with findings such as transient or recurrent hemiparesis, headache, convulsions, nystagmus, dementia, aphasia, ataxia, and subarachnoid hemorrhage. Case: A 21-year-old female patient applied to our emergency department with complaints of weakness and numbness in the 4th and 5th fingers of the left hand. There is no known history in the patient's history. An investigation was made with the suspicion of a lesion in the left brachial plexus in the physical

therapy and rehabilitation outpatient clinic they went to with the same complaints, but no results were found. In the physical examination performed on admission, no abnormality was observed in the neurological examination. No neuropathology was observed in brain CT. Diffusion MRI showed an early stage infarct involving the right high frontal white matter and partly the cortex. The patient was admitted to the neurology service for further examination. Mass during hospitalization? In terms of neurosurgery, rheumatology in terms of vasculitis, rheumatology, cardiology and thrombophilia, the patient was consulted to the hematology department in terms of millimetric diffusion restriction in the right mesentral gyrus in the control diffusion MRI, and millimetric diff restriction in the anterior frontal lobe of the patient was detected. Advanced stenosis filling defects were observed in all departments, bilateral MCA and its branches. As a result of the similar appearance in PCA, the patient was diagnosed with Moya Moya syndrome. Conclusion: We should include vascular diseases such as moya moya syndrome and takayasu arthritis among our preliminary diagnoses in local numbness and central complaints in young patients who come to the emergency department.

Keywords: Moya Moya Syndrome, Cerebrovascular Disease, Emergency Room

Presentation ID / Sunum No= 125

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3430-1162

Genç Obez Hastaların Toraks Bt Görüntülerinde Diyafragmatik Evantrasyon Varlığının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Fatma Öztürk Keleş[1]

[1]*Mustafa Kemal Üniversitesi Radyoloji Anabilim Dalı*

Özet

Giriş ve Amaç: Obezite ciddi bir halk sağlığı sorunudur. Obezite diyaframın evantrasyonunu artışına neden olan bir durumdur. Bulgular genellikle ilk olarak göğüs radyografilerinde, asemptomatik hastalarda tesadüfen saptanır. Floroskopi, bilgisayarlı tomografi (BT) ve manyetik rezonans görüntüleme (MRG) sıklıkla en faydalı görüntüleme yöntemleridir. Görüntülemede, etkilenen hemidiyafram kubbesi yükselmiş olarak izlenir. Evantrasyon, sıklıkla abdominal obezitenin bir sonucu olarak artan karın içi basıncı ile daha belirgin hale gelebilir. Bu çalışmanın amacı, obezitenin neden olduğu diyafram evantrasyonu vakalarını tespit etmektir. Materyal ve Metod: Ocak 2021-Ekim 2021 tarihleri arasında tüp mide ameliyatı için kurumumuza başvuran 50 genç obez (18-35 yaş) hastanın akciğer tomografisi değerlendirildi. 13 hastada diyafragmatik evantrasyon tespit edildi. Bulgular: Çalışma için yetişkin obez hastaların toplam 50 toraks BT görüntüsü değerlendirildi. Çalışma popülasyonunda 13 hastada diyafragmatik evantrasyon tespit edildi. Tartışma ve Sonuç: Diyafragmatik evantrasyon veya paralizi nadir görülen bir hastalıktır. Nedenleri henüz tam olarak aydınlatılamamıştır. Diyaframın zayıflaması ve incelmesi, karın içi organların karın içi negatif basınç ve karın içi basıncının artması sonucu karından göğüs boşluğuna yer değiştirmesi ve sıkışması sonucu oluşabilir. Solunum ve dolaşım sistemi olumsuz etkilenecek ve ciddi yan etkiler oluşacaktır. Çalışmamızda obez hastalarda genç yaşına rağmen karın içi yağ dokusu artışına sekonder diyafragma evantrasyonu gelişebileceğini sunduk.

Anahtar Kelimeler: Toraks Bt, Obezite, Diyafragma Evantrasyonu

Evaluation of the Presence of Diaphragmatic Eventration in Thorax Ct Images of Young Obese Patients

Abstract

Introduction and Purpose: Obesity is a serious public health problem. Obesity is an event that increases the eventration of the diaphragm. Abnormalities are usually first detected on chest radiographs, often incidentally in asymptomatic patients. Fluoroscopy, Computed tomography (CT), and Magnetic Rezonans Imaging (MRI) are frequently the most useful additional studies. In the diagnosis, the affected hemidiaphragm dome has an elevated appearance. Eventration may become more pronounced with

increased intra-abdominal pressure, often as a result of abdominal obesity. The aim of this study is to detect diaphragm eventration cases caused by obesity. Materials and Methods: Chest CT scans of 50 young obese (18-35 years old) patients who applied to our institution for sleeve gastrectomy between January 2021 and October 2021 were evaluated. Diaphragmatic eventration was detected in 13 patients. Results: A total of 50 thorax CT images of adult obese patients were evaluated for the study. Diaphragmatic eventration was detected in 13 patients in the study population. Discussion and Conclusion: Diaphragmatic eventration or paralysis are rare diseases. The reasons have not yet been fully elucidated. Weakening and thinning of the diaphragm may occur as a result of the displacement and compression of the abdominal organs from the abdomen to the chest cavity as a result of intrathoracic negative pressure and increased intra-abdominal pressure. As a result, one or more of the respiratory, circulatory systems will be adversely affected, and serious side effects. In our study, we presented that diaphragmatic eventration secondary to increased intra-abdominal adipose tissue may develop in obese patients despite their young age.

Keywords: Chest CT, Obesity, Diaphragma Eventration

Presentation ID / Sunum No= 29

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0181-6023

Geriatrik Covıd-19 Hastalarında Klinik Özellikler ve Prognostik Faktörler

Uzman Dr. Esma Eroğlu[1]

[1]*Konya Meram Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş SARS-CoV-2'nin neden olduğu koronavirüs hastalığı (COVID-19), asemptomatik hastalıktan şiddetli pnömoniye ve ölüme yol açabilen çeşitli klinik belirtiler ile prezente olabilmektedir. Çalışmamızda COVID-19 tanısı alan geriatrik yaş gurubunda; hastalığın klinik özelliklerini tanımlamak ve bu popülasyonda ki prognostik faktörleri belirlemek. Materyal ve Metod COVID-19 hastalarının takip edildiği bir pandemi hastanesinde yürütülen tek merkezli, retrospektif bir çalışmadır. 1 aylık süre boyunca (1-31 ağustos 2021) COVID-19 tanısı alan ve yalnızca nazal ve faringeal sürüntü örneklerinin real timepolimeraz zincir reaksiyonu (RT-PCR) testinde pozitif sonuç veren 65 yaş üzerinde olan 120 hasta dahil edildi. Asemptomatik hastalar çalışma dışı bırakıldı. Demografik özellikleri, başvuru semptomları (ateş, dispne, öksürük, yorgunluk veya diğer (boğaz ağrısı, baş ağrısı, ishal) sorgulandı. Radyografik bulgular, bilgisayarlı tomografi (BT) taramasına göre hastalar hafif/orta pnömoni ve ağır pnömoni olarak kategorize edildi. Laboratuvar bulguları: Lökosit/lenfosit sayısı, kreatinin, alanin amino-transferaz (ALT), laktat dehidrojenaz (LDH), fibbrinojen, INR, D-dimer, ferritin, C-reaktif protein (CRP) değerleri dosyalardan tarandı. COVID-19'a eşlik eden hastalıklar (koroner arter hastalığı, hipertansiyon, diyabet, kronik obstrüktif akciğer hastalığı, malignite) tarandı. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 76±8.3(65-91) idi. Hastaların 68'i kadın (%56.6), 52'si (%43.4) erkek idi. En sık Hipertaniyonun (HT) eşlik ettiği görüldü. En sık başvuru semptomu %27.7 (96) ile nefes darlığı idi. Bunu sırasıyla; ateş (%25.4), öksürük (%22.5) halsizlik/bitkinlik (%16.7) izledi. Hastaların 84'ünün (%70) hafif/orta pnömonisi vardı. Hastaların %8.3'ü ölüm ile sonuçlandı. Tartışma ve Sonuç: Mortalitenin yaş ile birlikte arttığı bilinmektedir. Yapılan bir çalışmada mortalite 50 yaş altı hastalarda < %1, beşinci dekatta %2,6, altıncı dekatta %9,8, yedinci dekatta %24,2'ye, sekizinci dekatta ise %29,0'a yükselmektedir. Bugüne kadar, nüfusun bu kesiminde hastalığa etki edebilecek faktörler ve başvuru esnasındaki klinik özellikler hakkında çok az veri mevcuttur. Çalışmamızda ölüm oranı %8.3 olarak saptandı. COVİD 19 hastalarında yaş arttıkça, eşlik eden hastalık oranları artması bir neden olarak düşünülebilir. Çalışmamız küçük bir örneklemde gerçekleştirilmesine rağmen, geriatrik yaş grubunda COVID-19 için klinik risk faktörleri hakkında önemli ipuçları verebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Geriatrik Hasta, Klinik Özellikler

Presentation ID / Sunum No= 220

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Gıdalarda Bulunan L-Triptofan Profillerinin Duygudurum Üzerindeki Etkisi

Dyt. Ege Ramadanoğlu[1]

[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

Özet

Depresyon, anksiyete gibi psikolojik problemler dünya çapında yaygındır ve yaklaşık 450 milyon insanı etkilediği düşünülmektedir. Anksiyetenin kalıtsal, çevresel ve diyetsel faktörlerle ilişkili kronik bir hastalık olduğu bilinmektedir. Diyet alımından elde edilen proteinler ve aminoasitler, nörotransmitter ve nöromodülatörlerin ekspresyonunu düzenleyerek uyku kalitesini ve süresini olumlu yönde etkileyebilir. Esansiyel bir aminoasit olan triptofan; serotonin ve melatonin de dahil olmak üzere uyku ile ilgili biyoaktif metabolitlerin öncüsü olarak son yıllarda büyük ilgi görmektedir. Depresyon ve diğer duygudurum bozukluklarında, beyindeki serotonin sentez artışı aşırı karbonhidrat tüketimine neden olabilir. Yüksek glisemik indeksli bir besin tüketildiğinde, insülin salınımı ile kas kütlesinde dallı zincirli aminoasitlerin alımı artarken, dallı zincirli aminoasitlerle ters orantılı olarak triptofan alımı artmaz. Bu; triptofanın seçici olarak kan beyin bariyerindeki nötral aminoasit taşıyıcıları tarafından kullanılabilirliğini sağlar. Triptofan konsantrasyonundaki yükseklik, daha çok serotonin sentezlemesine sebep olur. Serotonin ve melatonin merkezi sinir sisteminde, psikoloji, uyku, vücut sıcaklığı, sirkadiyen ritim, bağışıklık sistemi, antioksidan etki, kanser inhibitörü, cinsellik, kan basıncı dengesi, beslenme ve otizm gibi işlevlerin düzenlenmesinde önemli etkilere sahiptirler. Serotonin merkezi sinir sistemini etkileyen, mutluluk hormonu olarak da bilinen bir nörotransmitterdir ve insan vücudunda pek çok metabolik olayla ilişkilidir. Organizmada bulunan hayati bir hormon olan melatonin, epifiz bezinin başlıca hormonudur ve bir anti stres molekülü olarak bilinmektedir. Melatonin oksidatif strese karşı hücreleri korur ve insan lenfosit hücrelerinde DNA tamirine yardım eder. Besinler ve duygudurumu arasındaki ilişki karmaşıktır. Triptofan, serotonin ve melatoninin öncüsü olması sebebiyle en çok çalışılan esansiyel aminoasitler arasındadır. Beyindeki serotonin sentezi triptofan varlığına bağlıdır ve artmış serotonin seviyesi, ruh halinin iyi olması, uyku, iştah ve dürtü kontrolünün düzenlenmesi ile ilişkilidir. Melatonin gece geç saatlerde serotoninden dönüştürülerek oluşan ve strese karşı koruyucu olabileceği belirtilen bir hormondur. Günlük alınması gereken triptofan miktarının karşılanamamasının, bireyin duygudurumunu negatif etkileyebileceği bildirilmektedir. Beslenmenin duygu ve davranışlar üzerine etki mekanizmalarını ve pozitif mental sağlık ile ilişkisini öğrenmek için kapsamlı yeni çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Triptofan, Serotonin, Melatonin, Duygudurumu

Presentation ID / Sunum No= 240

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9951-9093 / 0000-0002-9181-6691

Glokom Tanılı Hastalarda Depresyon, Umutsuzluk ve Benlik Saygısının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Sevler Yıldız[1], Uzman Dr. Sinem Keser[2]

[1]Binali Yıldırım Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Fethi Sekin Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Sevler Yıldız*

Özet

GİRİŞ: Glokom genellikle ileri yaşlarda görülen, tedavi edilmezse körlük ile sonuçlanan kronik bir hastalıktır. Glokom hastalarında ilerleyici olan görme kaybı başkalarına bağımlı olma korkusunun beraberinde başka bir takım ruhsal sıkıntıları da meydana getirebilmektedir. YÖNTEM: Çalışmaya Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi göz kliniğine başvuran ve çalışma ölçütlerine uyan 48 glokom tanılı hasta ve 46 sağlıklı kontrol grubu alındı. Tüm katılımcılara Sosyodemografik ve Klinik Veri Formu, Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ), Beck Umutsuzluk Ölçeği (BUÖ), Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği(RBSÖ) uygulandı. BULGULAR: Hasta grubunun BDÖ, BUÖ ve RBSÖ puanları kontrol grubunun puanlarından anlamlı şekilde yüksek olduğu görüldü ($p<0,001$). Glokom tipleri, yıllık atak sayısı, son atak eçirme zamanı, glokom nedenli yatış sayısı, glokom nedenli operasyon arasında BDÖ, BUÖ ve RBSÖ puanı açısından anlamlı farklılığın olmadığı tespit edildi ($p>0,05$). Hasta grubu değerlendirildiğinde BDÖ ile BUÖ ($r=0,786$, $p<0,001$), BDÖ ile RBSÖ ($r=0,488$, $p=0,001$) ve BUÖ ile RBSÖ ($r=0,555$, $p<0,001$) arasında pozitif yönde anlamlı bir korelasyonun olduğu saptandı. SONUÇLAR: Glokom hastalarında anksiyete ve depresyon belirtilerinin fazla, benlik saygısının sağlıklı kontrol grubuna göre düşük olduğunu gözlemledik. Klinisyenlerin glokom tanılı bireyleri değerlendirirken bu durumu göz ardı etmeyip ve gerekiyorsa psikososyal destek için yönlendirilebileceğini düşünmekteyiz. Anahtar kelimeler: Glokom, depresyon, umutsuzluk, benlik saygısı

Anahtar Kelimeler: Glokom, Depresyon, Umutsuzluk, Benlik Saygısı

Presentation ID / Sunum No= 374

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Görüntü İşleme, Makine Öğrenmesi ve Koşullu İfadelerle Yazılan Kodlar Kullanılarak Odyometre Test Sonuçlarına Göre İşitme Kaybı Türü ve İşitme Kaybı Derecesi Yorumlamalarının Karşılaştırılması

Yusuf Fakirullahoğlu[1], Prof. Dr Bahriye Özlem Konukseven[2]

[1] *Odyolog, İstanbul Aydın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Odyoloji Anabilimdalı*
yusuffakirullahoglu@stu.aydin.edu.tr
[2] *İstanbul Aydın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Odyoloji Anabilimdalı,*
ozlemkonukseven@aydin.edu.tr

**Corresponding author: Yusuf Fakirullahoğlu*

Özet

İşitme süreci, atmosferdeki ses dalgalarının elektriksel uyarana dönüştüğü bir dizi karmaşık adımdan oluşur. Ses, kulak kepçesi tarafından toplanır ve dış kulak yoluna iletilir, kulak zarının titreşmesiyle orta kulaktaki kemikçikler sesi mekanik enerji olarak iç kulağa iletir. İç kulaktan işitme siniri, beyin sapı ve kortekse elektriksel uyarılar gönderilir ve nihayetinde işitme gerçekleşmiş olur. Bu süreç içerisinde herhangi bir noktada problem oluşması işitme kaybı oluşacağı anlamına gelir. İşitme kaybı türünün ve derecesinin belirlenmesi uygulanacak tedavide ve eğer gerekiyorsa kullanılacak olan yardımcı işitme cihazının seçiminde önemlidir. Bu çalışmada görünü işleme yöntemiyle veri seti haline getirilen odyogramların, makine öğrenmesi ve koşullu ifadelerle yazılan kodlar kullanılarak işitme kaybı türü ve derecesi yönünden değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışmada saf ses hava yolu ve saf ses kemik yolu içeren eşikleri 1000 adet odyogram, Java programlama dilinin kullanıldığı görüntü işleme algoritmaları uygulanmasının ardından frekans ve desibel değerlerinin belirlendiği bir veri seti haline getirilmiştir. Bu veri seti, alanında uzman odyologlar tarafından işitme kaybı derecesi ve türü yönünden etiketlenmiştir. Koşullu ifadelerle yazılan kodlar, Java programlama dilinde oluşturulmuştur. Veri setinin her bir satırındaki işitme eşikleri, koşullu yapılarla döngüye girerek işitme kaybı türü ve derecesi belirlenmektedir. Makine öğrenmesinin yapay sinir ağları algoritması için Python programının Spyder eklentisinde sanal ortam oluşturulmuş ardından pandas ve sklearn kütüphaneleri kullanılmıştır. Veri setindeki odyogramların 800 tanesi makineyi eğitmek için kullanılırken 200 tanesi makine sonuçlarının doğruluğunu kontrol etmek için kullanılmıştır. Makine öğrenmesi için işitme kaybı türünde %87,5 ve işitme kaybı derecesinde %89 oranında başarı elde edilmiştir. Koşullu ifadelerle yazılan kodlarda ise başarı oranları işitme kaybı türü için %92,8 iken, işitme kaybı derecesi için %93 bulunmuştur. Mevcut bulgular bilgisayar tabanlı programların işitme kaybı türü ve derecesinin belirlenmesinde etkin olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Görüntü İşleme, İşitme Kaybı, Makine Öğrenmesi

Presentation ID / Sunum No= 34

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1842-2768

Göz Bulgularının Eşlik Ettiği Trizomi 13 Vakası Sunumu

Arş. Gör. Dr. Kazım Darka[1], Öğr. Gör. Dr Arif İsmet Çatak[1], Dr. Öğretim Üyesi Erhan Karaaslan[1]

[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Hastanesi
**Corresponding Author: Arş. Gör. Dr. Kazım Darka*

Özet

Giriş: Trizomi 13; ilk defa 1960' ta tanımlanmış olup, mikrosefali, mikroftalmi, yarık damak dudak, mental retardasyon, polidaktili, konjenital kalp anomalileri, üriner sistem anomalileri ve santral sinir sistemi gelişim anomalileri sıklıkla eşilik etmektedir. Klasik trizomi, 47, XX/XY + 13, şeklinde olup daha nadir olarak translokasyon ve mozaisizm gibi kromozomal düzensizlikler de görülmektedir. Vaka: Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Hastanesi' nde takip edilen 30 yasındaki annenin G2P2Y2 olarak 32 haftalıkken sezaryen ile 1405 gr olarak dünyaya gelen kız bebeğinin APGAR skoru 1. dakikada 5 ve 5. dakikada 6 idi. Fizik muayenesinde; kilosu 1405 gram (3 persentil altı), boyu 41 cm (3 persentil altı), baş çevresi 26 cm (3 persentil altı) idi. Dismorfik görünümü ve ön fontonel boyutu 3x4 cm olan hastanın mikrosefaliyle birlikte, skalpte sol paryetal alanda aplazia kutis konjenita, sağ gözde mikroftalmi, sol gözde anoftalmi, yarık damak ve dudak mevcuttu. Üç ekstremitede polidaktili olduğu görüldü. Abdomen ultrasonografi (USG), kranial USG ve beyin bilgisayarlı tomografide bir patoloji görülmedi. Ekokardiyografisi normal olarak değerlendirildi. Sağ gözde konjenital katarakt ve mikroftalmi mevcutken; sol göz anoftalmikti. Tartışma Trizomi 13'ün yaklaşık insidansı 10.000 canlı doğumda birdir. Vakamızda; FISH analizi trizomi 13 ile uyumlu bulunan hastadan moleküler karyotiplendirme ise yine 47, XX, + 13 olarak bulunmuştur. Trizomi 13 sendromunun en sık görülen bulguları motor ve mental gerilik, mikrosefali, mikroftalmi, holoprozensefali, hipotelorizm, yarık damak ve/veya yarık dudak, kardiovasküler, genitoüriner ve oküler malformasyonlardır. Mikroftalmi, yarık damak ve yarık dudak, polidaktili olması bu sendrom için karakteristiktir. Vakamızda yarık damak-dudak, polidaktili, sol göz anoftalmi, sağ göz mikroftalmi ve konjenital katarakt, mikrosefali, mikrognati eşlik etmektedir. Bununla birlikte Trizomi-13 vakalarında görülme sıklığı yüksek olan kardiyak anomali, santral sinir sistemi gelişim anomalisi, üriner sistem anomalisi görülmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Trizomi 13, Aplasia Cutis, Yarık Damak Dudak, Polidaktili

Case Report of Tr isomy 13 Accompany ing Eye F ind ings

Abstract

İntroduction: Trisomy 13 was first described in 1960, and microcephaly, microphthalmia, cleft palate lip, mental retardation, polydactyly, congenital heart anomalies, urinary system anomalies and central nervous system development anomalies are frequently accompanied. Mostly classical trisomy (47 is

XX/XY + 13) is present, but translocation and mosaicism are also seen. Case: A female infant was born at the 32 weeks of gestatiton via cesarean section to a 30-year-old mother who was followed up in Tokat Gaziosmanpaşa University Hospital. The APGAR score of the, was 5 at the 1st minute and 6 at the 5th minute. She was small for her gestational age; 1405 gr in weight, 41 cm in height and 26 cm in her head circumference. The patient had a dysmorphic appearance with anterior fontonel size of 3x4 cm. She had microcephaly, aplasia cutis congenita in the left parietal area of the scalp, congenital cataract and microphthalmia in the right eye, anophthalmia in left eye, cleft palate and lip. Polydactyly was observed in three extremities. Abdominal and cranial ultrasonography, brain computed tomography did not reveal any pathology. Echocardiography was evaluated as normal. Discussion: The approximate incidence of trisomy 13 is one in 10,000 live births. In our case; The molecular karyotyping of the patient whose FISH analysis was found to be compatible with trisomy 13 was again found to be 47, XX, + 13. The most common findings of trisomy 13 syndrome are motor and mental retardation, microcephaly, microphthalmia, holoprosencephaly, hypotelorism, cleft palate and/or cleft lip, cardiovascular, genitourinary and ocular malformations. Microphthalmia, cleft palate and cleft lip, polydactyly are characteristic for this syndrome. In our case, cleft palate-lip, polydactyly, anophthalmia in left eye, microphthalmia and congenital cataract in right eye, microcephaly, micrognathia were accompanied. However, cardiac anomaly, central nervous system developmental anomaly, and urinary system anomaly, which have a high incidence in Trisomy-13 cases, were not observed.

Keywords: Trizomy 13, Aplasia Cutis, Cleft Plate Rip, Polidactlia

Presentation ID / Sunum No= 74

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8921-3704

Göz Kapağı Lezyonlarının Klinikopatolojik Verilerinin İncelenmesi, 2018-2021: Retrospektif Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Gülden Taşova Yılmaz[1]

[1]17 Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Bandırma Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Patoloji ABD

Özet

Göz kapağı; skuamöz epitel, subkutan doku, tarsal plak ve palpebral konjonktivadan oluşur. Göz kapağı lezyonlarının sıklığı ve dağılımı genetik faktörlere bağlı olmakla birlikte çalışmanın yapıldığı yerdeki coğrafi özelliklere göre de değişir. Tüm cilt kanserlerinin yaklaşık %5-10'unu, yüzde görülen tümörlerin %15'ini göz kapağı lezyonları oluşturur. Bu lezyonların klinik ve histopatolojik karakterlerinin bilinmesi erken tanıda yol gösterici olabilir. Lezyonlar köken aldığı dokuya göre ve lezyonun davranışına göre sınıflandırılır. Çalışma Ekim 2018-Ekim 2021 yılları arasında Bandırma Eğitim ve Araştırma hastanesinde göz kapağı lezyonları eksize edilen hastalar üzerinde yapılmıştır. Olguların yaş, cinsiyet, lezyonun yerleşim yeri ve tanıları Fonet sistemi üzerinden bulunarak kayıt altına alınmıştır. Çalışmaya konsültasyona gidip sonucu gelmeyen veya birden fazla lezyonu olan hastalar dahil edilmemiştir. Yaş grupları 0-20, 20-40, 40-60 ve 61 üzeri şeklinde kategorize edilmiştir. Tüm spesmenler patoloji uzmanı tarafından Dünya Sağlık Örgütü Deri Tümörleri 4.Baskısına uygun olarak sınıflandırılmıştır ve istatistiksel analizler SPSS V.26.0 (IBM) ile yapılmıştır. Çalışmaya dahil edilen 87 olgunun 48'i kadın (%55.2) iken 39'u erkektir (%44.8). Lezyonlar sağ tarafta daha sık görülmüştür. (sağda %50.6, solda % 49.4) Lezyonlar en sık 40-60 yaş aralığında görülmüştür. Lezyonların büyük kısmı benign özelliktedir (%92 benign). Benign lezyonlar içerisinde en sık rastlanan üç tip sırasıyla: epidermal kist (%20.7), fibroepitelyal polip (%16.1) ve skuamöz papillomdur (%10.3). Malign lezyonlar içerisinde ise en sık bazal hücreli karsinoma (%5.7) rastlanmıştır. Bazal hücreli karsinom dışında 1 olguda malign melanom, 1 olguda ise müsinöz karsinom izlenmiştir. İnsidental olarak saptanan müsinöz karsinom, hastaya erken tanı ve tedavi imkanı verdiğinden, cerrah tarafından eksize edilen tüm materyallerin Patoloji laboratuarına gönderilmesi gerekliliğini vurgulamak ve göz kapağı lezyonlarının klinikopatolojik dağılımının bilinmesinin tanı verme aşamasına yardımcı olabileceği için çalışma sunmaya değer bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Göz Kapağı Lezyonları, Klinikopatolojik Veri, Patolojik Tanı

Examination of Clinicopathological Data of Eyelid Lesions, 2018-2021: Retrospective Study

Abstract

Eyelid consists of squamous epithelium, subcutaneous tissue, tarsal plate and palpebral conjunctiva. Although the frequency and distribution of eyelid lesions depend on genetic factors, it also varies

according to the geographical characteristics of the place where the study is performed. Eyelid lesions account for 5-10% of all skin cancers and 15% of facial tumors. Knowledge about the clinical and histopathological characters of these lesions may guide the early diagnosis. Lesions are classified according to the tissue of origin and the behavior of the lesion. The study was conducted on patients whose eyelid lesions were excised in Bandırma Training and Research Hospital between October 2018 and October 2021. The age, gender, location of the lesion and diagnosis of the cases were recorded via the Fonet system. Patients who went to the consultation and did not receive the results or had more than one lesion were not included in the study. Age groups are categorized as 0-20, 20-40, 40-60 and over 61. All specimens were classified by the pathologist in accordance with the World Health Organization Skin Tumors 4th Edition and statistical analyzes were performed with SPSS V.26.0 (IBM). 48(55.2%) of the 87 cases were female, 39(44.8%) were male. Lesions were more common on the right side(50.6%) Lesions were most common in the age range of 40-60 years. Most of the lesions are benign(92%). The three most common types of benign lesions are epidermal cyst(20.7%), fibroepithelial polyp(16.1%) and squamous papilloma(10.3%). Basal cell carcinoma(5.7%) was the most common malignant lesions. Others are malignant melanoma and mucinous carcinoma. Mucinous carcinoma was incidentally detected, early diagnosis and treatment to the patient, the study was found worthy of emphasizing the necessity of sending all materials to the Pathology laboratory, and knowing the clinicopathological distribution of eyelid lesions can help the diagnosis.

Keywords: Eyelid Lesions, Clinicopathological Data, Pathological Diagnosis

Presentation ID / Sunum No= 378

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4799-5810

Gözlük Kullanıcılarına Covid-19 Salgın Etkisinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Sinem Sipahioğlu Kara[1], Öğr. Gör. Şükriye Ceren Öçal Dirican[2]

[1]Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri MYO, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, Optisyenlik
[2]Beykent Üniversitesi, Meslek Yüksekokullu,Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, Tıbbi Laboratuvar Teknikleri

**Corresponding author: Sinem Sipahioğlu Kara*

Özet

Bir yarasa türünden kaynaklandığı düşünülen ve sonrasında tüm dünyayı etkisi altına alan "Severe Acute Respiratory Syndrome- Coronavirus 2 (SARS-Cov2)" adı verilen yeni koronovirusün yol açtığı COVID-19 hastalığı Aralık 2019 tarihinde Çin'in Wuhan şehrinde ortaya çıkmıştır. SARS-Cov2 esas olarak damlacık yoluyla ve enfekte kişilerle yakın temasta(yaklaşık iki metreden az mesafe) bulaş sağlamaktadır. Zaman içinde yapılan çalışmalarda gözyaşında ve konjunktivada da RNA analizi doğrulamasıyla beraber Sars Cov-2 tespit edilmiştir. Bu da göz temasından da bu virüsün geçiş sağlayabileceği ve kişilerin bireysel korunmalarında bu konuya da dikkat etmeleri gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu çalışmada, COVID-19 salgını sırasında Türkiye'deki optik gözlük kullanıcılarının davranışlarını araştırılmaktadır. Toplam 471 katılımcı ile çevrimiçi anket tamamlandı. Veri seti, ki- kare testi ve ANOVA gibi istatistikler kullanılarak analiz edildi.

Anahtar Kelimeler: Optik Gözlük, Covıd-19, Sars-Cov2, Pandemi

Examining the Effect of the Covid-19 Epidemic On Spectral Glasses Users

Abstract

COVID-19 disease, caused by the new coronovirus called "Severe Acute Respiratory Syndrome-Coronavirus 2 (SARS-Cov2)", which is thought to originate from a bat species and then affected the whole world, emerged in Wuhan, China in December 2019. SARS-Cov2 is mainly transmitted by droplets and in close contact (less than two meters distance) with infected people. In studies conducted over time, Sars Cov-2 was detected in the tear and conjunctiva with confirmation of RNA analysis. This reveals that this virus can also be transmitted through eye contact and that people should pay attention to this issue in their individual protection. To investigate the behaviour of spectral glasses wearers in Turkey during the COVID-19 pandemic. A total of 471 participants completed the online questionnaire. Dataset were analyzed using statistics such as chi square test and ANOVA.

Keywords: Spectral Glasses, Covıd-19, Sars-Cov2, Pandemic

Presentation ID / Sunum No= 159

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2567-5317 / 0000-0002-6543-8260 / 0000-0003-0635-3387

Granülamatöz Mastit Hastalarının Yönetimi ve Klinik Deneyimimiz

Dr. Öğretim Üyesi Ali Duran[1], Arş. Gör. Dr. Uğur Mengeneci[1], Uzman Dr. Hüseyin Pülat[2]

[1]Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi AD
[2]Mersin Şehir Hastanesi Genel Cerrahi
**Corresponding author: ALİ DURAN*

Özet

GİRİŞ:Granülamatöz Mastit(GM) memenin etyolojisi tam olarak bilinmeyen nadir bir inflamatuar hastalığıdır.Genellikle 30-40 yaş ve son beş yıl içinde gebelik/laktasyon öyküsü olan kadınlarda görülür.Nedeni tam olarak bilinmemekle birlikte otoimmün sebepler, gebelik, sigara, yabancı cisim reaksiyonu, alfa1-antitripsin eksikliği, travma, etnik köken gibi faktörlerle ilişkisi olabileceği belirtilmektedir.Çoğunlukla hastalar memede sertlik, kızarıklık, akıntı, gamzeleşme, meme başında çekilme gibi belirtilerle başvurmaktadırlar.Tanısı malignite ve diğer granülamatöz hastalıkların dışlanmasıyla konulmaktadır.Tedavisinde konservatif ve/veya cerrahi yaklaşım tercih edilmektedir. MATERYAL-METOD:2018-2020 yıllarında kliniğimize başvuran 23 kadın GM hastası incelenmiştir.Yaş ortalaması 31 olup 19-63 yaş aralığındadır.Hastalara başvuruda meme USG ve tru-cut biyopsi yapılmıştır. Tüm hastalardan kültür, Tbc PCR örneği alınmış, PPD testi bakılmıştır.Hastaların kültür ve patoloji sonucu beklenmeden profilaktik antibiyotik ve NSAİİ tedavisi başlanmıştır.Malignite ve diğer granülamatöz hastalık etkenleri dışlandıktan sonra ilk tedavi seçeneği olarak konservatif tedavi tercih edilmiş ve altı hafta 0,6 mg/kg/gün metil-prednisolon verilmiştir.Enfeksiyon gelişmiş olan hastalarda antibiyotik tedavisi sonrası kontrol kültür sonucu ile steroid tedavisi başlanmıştır.Hastalar steroid yan etkileri açısından 15 günde bir kontrole çağrılmıştır.Hiçbir hastada cerrahi tedavi uygulanmamıştır. BULGULAR:Hastaların başvurusunda yapılan muayenelerinde ciltte ödem, kızarıklık, kitle, akıntı ve açık yara gibi bulgulara rastlanmıştır.USG ile yapılan değerlendirmede öncelikle malignite açısından ekartasyona önem verilmiş dört hastaya mamografi istenmiştir.Hastaların 18'inde altı haftalık tedavi sonrası kür sağlanmış, beş hastada kür sağlanamamış ve tedavi süresi aynı dozda 8-12 haftaya kadar uzatılmıştır.İki hastada üçüncü aydan sonra nüks gelişmiş ve tekrar altı haftalık tedavi başlanmıştır.Sekiz hastada kilo alımı, hiperglisemi, hipertansiyon gibi yan etkiler görülmüştür. SONUÇ:İdiyopatik granülamatöz mastit etyolojisi bilinmeyen ve cerrahları tanıda zorlayan bir meme hastalığıdır.Tanı diğer sebeplerin dışlanmasıyla koyulmaktadır.Tedavi başarısında verilen tedavi kadar hastanın uyumu ve tedaviye uyması da çok önemli bir etkendir.IGM yaş aralığı olarak genç-orta yaşta sık rastlandığından doğum/emzirme, kozmetik ve psikolojik sonuçlar göz önüne alınarak cerrahi tedavi öncelikli olarak tercih edilmemektedir.Hastaların steroid tedavisi boyunca sıkı takibi ve kontrolü gerekmektedir.Yine de konservatif tedaviye yanıt alınamayan hastalarda cerrahi eksizyon tercih edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Granülomatöz Mastit, İnflamasyon, Meme Kanseri.

Presentation ID / Sunum No= 379

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2247-8892

Graves Hastalığına Bağlı Nadir Bir Süperior Mezenterik Arter Sendromu

Uzman Dr. Sevcan Alkan Kayaoğlu[1], Dr. Emre Bozdemir[1]

[1]Haydarpaşa Numune Eğitim Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Emre Bozdemir*

Özet

Süperior Mezenterik Arter(SMA) diğer adıyla Wilkie Sendromu; vücut kitle indeksi düşük hastalarda daha sık görülen, SMA ile aort arasındaki yağlı dokunun azalması sonucu SMA'nın duodenum üzerine bası yapması ile oluşur. Hastada obstrüksiyona bağlı oral alımı tolere edememe ve bulantı-kusma şikayetleri görülür. Görüntülemelerde midede ileri derecede dilatasyon ve SMA-Aort arasındaki açıda azalma saptanması olası bulgulardır. Tedavi öncelikle non-operatif olup; Strong Prosedürü, gastrojejunostomi, duodenojejunostomi gibi cerrahi yaklaşımlar da uygulanabilmektedir. Bu vakamızda; mekanik ikter ve kilo kaybı nedeniyle 2 ay boyunca birçok hastanede mükerrer tetkik edilip tanı konulamayan; tarafımıza başvurması sonucu nadir görülen bir sebep olan Graves Hastalığına bağlı SMA Sendromu tanısı konup, non-operatif tedavi edilen hastamızın tetkik-tedavi ve sonuçlarını paylaşmayı hedefliyoruz. Mekanik ikter ve kilo kaybı şikayetleri olan bir hastada, ayırıcı tanılar arasında nadir bir sebep olarak Graves Hastalığına bağlı SMA Sendromu'nun da akılda tutulması gerekir.

Anahtar Kelimeler: Sma Sendromu, Konservatif Tedavi, Mekanik İkter, Hipertiroidi, Graves

Presentation ID / Sunum No= 205

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5562-2697

Güncel Tırads Uygulamaları

Uzman Dr. Enes Gül[1]

[1]Niksar Devlet Hastanesi

*Corresponding Author: Uzman Dr. Enes Gül

Özet

Son yıllarda tiroid nodül insidansı artmaktadır. Bunun birçok nedeni olmakla beraber en önemli nedeni yüksek rezolüsyonlu ultrasonlar ve diğer modalitelerde insidental saptanan tiroid nodülleridir. Toplam popülasyonun %67'sinde nodül mevcut olup bunların %10'u maligndir. Radyologlar nodülü nasıl raporlayacaklarını hangisinin malign, hangisinin benign olduğunu bilmek istiyorlar. Bu nedenle the American College of Radiology (ACR) Thyroid Imaging Reporting and Data System (TI-RADS) adı ile risk sınıflama sistemi geliştirdi. TI-RADS' a göre: • Nitelik: Kistik (0 puan), süngerimsi (0 puan), miks kistik ve solid (1 puan), solid (2 puan) • Ekojenite: Anekoik (0 puan), hiperekoik ya da izoekoik (1 puan), hipoekoik (2 puan), belirgin hipoekoik (3 puan) • Şekil: Eni boyundan büyük (0 puan), boyu eninden büyük (3 puan) • Kenar özellikleri: düzgün sınırlı (0 puan), lobüle veya düzensiz sınırlı (2 puan), ekstratiroidal uzanım (3 puan) • Ekojen fokus: Yok veya büyük kuyruklu yıldız artefaktları (0 puan), makrokalsifikasyon (1 puan), periferal kalsifikasyon (2 puan), punktat ekojen foküs (3 puan) şeklinde bir puanlama yapıyoruz. 0 puan= TR1: benign, ince iğne aspirasyon biyosisi(İİAB) gerekmez 2 puan=TR2: şüphe yok, İİAB gerekmez 3 puan=TR3: düşük şüpheli, ≥2,5 cm ise İİAB,≥ 1,5 cm ise takip 4-6 puan=TR4: orta şüpheli, ≥ 1,5 cm ise İİAB, ≥ 1 cm ise takip 7 ve üstü puan: yüksek şüpheli, ≥ 1 cm ise İİAB, ≥ 0,5 cm ise takip önerilir. Nodüllerin maksimum çapı ve TR kategorisi, ince iğne aspirasyon biyopsisi (İİAB), takip US incelemesi veya başka bir işlem önerilip önerilmeyeceğini belirler.Yüksek şüpheli nodüller 1 cm veya daha büyükse, malignite riski düşük olan nodüller 2,5 cm veya daha büyükse biyopsi önerilir. Multipl nodül olan hastalarda Biyopsi 1 ya da 2 adet dominant olan ve TR puanı yüksek olan nodüle yapılmalıdır. Raporda dikkat edilmesi gerekenler: 1. Sağ ve sol lobların üç boyutlu ölçümleri ve isthmusun anteroposterior boyutu 2. Tiroid parankimi hakkında bilgi 3. En şüpheli dört nodülün detaylı açıklaması 4. Yönetim için öneriler

Anahtar Kelimeler: Tırads, Tiroid Nodülü, Benign, Malign, İnce İğne Aspirasyon Biyopsisi

Presentation ID / Sunum No= 560

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7413-5966

Hamile Kadınlarda Torcu Grubunun Seroplevalansı

Dr. Öğretim Üyesi Ayfer Körkoca[1], Prof. Dr. Mustafa Berktaş[2]

[1]Muş Alparslan Üniversitesi
[2]Bakırcay Üniversitesi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Ayfer Körkoca*

Özet

Hamile Kadınlarda TORCH Grbunun Seroprevalansı Bu çalışma, 01.12.1997-30.09.1998 tarihleri arasında, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Mikrobiyoloji Laboratuvarına gelen 100 hamile kadının serumları üzerinde yapılmıştır.Van yöresinde 100 hamile kadından alman serum örneklerinde TORCH etkenlerine karşı ELISA yöntemi ile IgG ve IgM antikor düzeyleri saptanmıştır. Toxoplasma gondii'ye karşı mevcut antikorlar ELISA IgG ve IgM yöntemiyle 100 örnek incelenmiş ve seropozitiflik oranı sırasıyla %50 ve %2 olarak bulunmuştur. Rubella (Kızamıkçık) ELISA IgG ve IgM testine alman 100 serumda seropozitiflik oram sırasıyla %81 ve %1 olarak belirlenmiştir. Cytomegalovirus (CMV) ELISA IgG ve IgM testinde ise 100 örnekte seropozitiflik sonuçları sırasıyla %85 ve %10 olarak bulunmuştur. Herpes simplex tip-II'ye karşı antikor düzeyi ELISA IgG ve IgM yöntemiyle incelenen 100 örnekte sırasıyla %83 ve %8 olarak saptanmıştır. Sonuçlar, Ülkemizin çeşitli yörelerinde ve diğer ülkelerde TORCH etkenlerinin antikor dağılımları ile kıyaslanarak tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Torch, Toxoplasmosis, Rubella, Cytomegalovirus Herpes Simplex.

The Seroprevalance of Torch Groups M Pregnant Women

Abstract

This study was made on sera of 100 pregnant women visited Yüzüncü Yıl University, Medical School, Microbiology Laboratory between dates 01.12.1997 and 30.09.1998. It was estimated IgG and IgM antibody level against TORCH agents by ELISA on serum samples taken from pregnant women in Van area. 100 samples were examined against Toxoplasma gindii by ELISA IgG and IgM their seropositivity was found 50% and 2% respectively. Seropositivity in 100 serum samples to Rubella ELISA IgG and IgM was 81% and 1% respectively. Cytomegalovirüs ELISA IgG and IgM test seropositivity range on 100 samples were 85% and 10% respectively. Antibody level against Herpes simplex type II were 83% and 8% by ELISA IgG and IgM methods respectively. The results were compared with antibody distention of TORCH agents in different area İn our country and other countries

Keywords: Torch, Toxoplasmosis, Rubella, Cytomegalovirus, Herpes Simplex.

Presentation ID / Sunum No= 49

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2761-6529

Hastanemiz Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Kliniğinde Yatan Hastaların Demografik Verileri ve Yatış Nedenlerinin İncelenmesi

Uzman Dr. Ayşe Gülşen Doğan[1]

[1]*Çorum Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

AMAÇ: Fizik tedavi ve rehabilitasyon (FTR) herhangi bir hastalık veya hasar sonucu kişide oluşan fonksiyon bozukluğunun yeniden kazandırılması ve yaşam kalitesinin artırılması amacıyla uygulanmakta olan önemli bir sağlık hizmetidir. Bireyin günlük aktivitelerini yapmasını engelleyen kronik hastalıklar arasında en çok görülen hastalıklardan birisi de bel ağrısıdır. Bel ağrısı toplum bireylerinin hayatları boyunca oldukça sık olarak şikayetçi oldukları sağlık sorunlardandır. Çalışmamızın amacı, FTR kliniğinde yatarak tedavi gören hastaların demografik özelliklerini, hastanede yatış sürelerini ve en sık yatış nedenlerini incelemektir. GEREÇ VE YÖNTEM: 2019 yılında hastanemiz FTR yataklı servisinde yatan 208 hasta incelemeye alındı. Hastaların elektronik dosya sistemi üzerinden bilgilerine ulaşılarak demografik verileri ve yatış nedenleri saptandı. Yatış nedenleri veri tabanından gruplar oluşturularak ayrıldı. Hesaplamalar ve grafikler için lisanslı Excel 365 programı kullanıldı. BULGULAR: Çalışmamıza 2019 yılında FTR kliniğinde yatan toplam 208 hasta dahil edildi. Hastaların 139'u (%66,82) kadın, 69'u (%33,17) erkek olarak saptandı. Ortalama yatış günü 17,69 gündü. Dekatlara göre incelendiğinde en sık yatan yaş grubunun 7. dekat (70-80 yaş arası) olduğu görüldü ve bu grupta 59 hasta; sekizinci dekatta (70-80 yaş arasında) ise 49 hasta saptandı (Grafik 1). En çok yatış nedeni akut mekanik kökenli bel ağrıları olarak belirlendi. İkinci sırada diz ağrıları, üçüncü sırada serebrovasküler hastalık yer alıyordu. Hastaneye yatan hastalarda en sık bel ağrısı nedeni lomber diskopati iken diz ağrıları nedenleri arasında en çok gonartroz görüldü. Serebrovasküler hastalık nedenli yatan hastalarda sağ hemipleji sol hemiplejiye göre daha çok hastada mevcuttu (Tablo 1). SONUÇLAR: Sonuç olarak FTR kliniğimize en sık yatış nedeni bel ağrısı ve en sık görülen hastalık grubu lomber diskopatilerdir. Lomber disk hernisi, lomber bölgede ağrı ve belirgin hareket kısıtlılığı ile seyreden ve günlük yaşam aktivitelerini kısıtlayan, toplumda sık görülen bir hastalıktır. Tedavide amaç ağrıyı azaltmak ve bel hareket açıklığını yeniden kazandırıp fonksiyonel durumu düzeltmektir. Etkin olan modaliteler arasında steroid olmayan antiinflamatuvar ajanlar, intraartiküler injeksiyonlar, fizik tedavi ajanları ve egzersiz uygulamaları sayılabilir.

Anahtar Kelimeler: Ftr, Yatan Hasta, Bel Ağrısı

Presentation ID / Sunum No= 498

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4977-3958

Hastaneye Yatırılan Covıd-19 Hastalarında Kardiyak Hasarı Öngörmede QT, QTC VE QTD gibi Venriküler Repolarizasyon Parametrelerinin Önemi

Uzman Dr. Osman Pirhan[1]

[1]*Bakırköy Dr. Sadi Konuk E.A.H.*
**Corresponding author: Uzman Dr. Osman Pirhan*

Özet

Amaç 2019 Aralık ayında olguların ortaya çıkan Coronavirus Hastalığı-2019 (COVID-19) kardiyak hasara yol açarak ölümcül seyredebilmektedir. Miyokardiyal hasarlanma ani kardiyak ölüm ve malign ventriküler aritmiler ile ilişkili olan repolarizasyon bozukluklarına yol açabilmektedir. Çalışmamızın amacı ağır COVİD-19 hastalarında başvuru EKG' sinde bakılan ventriküler repolarizisyon parametrelerinin kardiyak hasarı gösteren biyobelirteçlerle ilişkisini incelemektir. Yöntem COVİD-19 nedeni ile yoğun bakım ünitemize kabul edilen 112 hastalanın dosyaları geriye dönük olarak tarandı. Düşük ejeksiyon fraksiyonlu kalp yetmezliği, ileri düzeyde kapak hastalığı, atriyal fibrilasyon ve antiaritmik/QT aralığını etkileyen ilaç kullanımı olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların başvuru anında elektrokardiyografi' de QT aralıkları ölçülerek; QT, düzeltilmiş QT (QTc) ve QT dispersiyonu (QTd) verileri hesaplandı. Yine hastaların yatışları boyunca seri olarak ölçülen kardiyak hasar biyobelirteçlerinin (hsTroponin I (hsTnI), proBNP, CKMB ve Myoglobilin) en yüksek değerleri laboratuvar verilerinden elde edildi. Bulgular Retrospektif olarak taranan 112 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 60.58±15.85 yıl olarak bulundu. Çalışmaya dahil edilen hastaların 54'u (46.4%) kadındı. Koroner arter hastalığı 34 hastada (30.4%), hipertansiyon 54 hastada (%48.2), diabetes mellitus 46 hastada (41.1%), sigara kullanımı 39 hastada (34.8)%, KOAH 13 hastada (%11.6) mevcuttu. Hastaların ortalama QT, QTc, QTd değerleri sırası ile 375±65 msn, 457±43, 79±32 msn olarak hesaplandı. Yatışları boyunca en yüksek (hsTnI), proBNP, CKMB ve myoglobilin değerleri sırası ile 1327±2929 pg/mL, 11030±12186 ng/L, 13.8±26.5 pg/mL, 935±1156 ng/L olarak belirlendi. Yapılan korelasyon analizinde QT, QTc ve QTd ile hsTnI arasında anlamlı pozitif korelasyon saptandı (r: 0.278, p: 0.003; r: 0.259, p: 0.006; r: 0.429, p<0.001). QT, QTc ve QTd ile proBNP, CKMB ve myoglobilin değerleri arasında ise istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmamıştır. Tartışma Bu çalışmada COVID-19 hastalarında başvuru esnasında ölçülen ventriküler malign aritmilerle ilişkili olan QT, QTc ve QTd gibi ventriküler repolarizayon parametreleri ile kardiyak hasarı duyarlı bir şekilde gösteren hsTnI düzeyi arasında anlamlı bir ilişkili olduğu sonucuna varılmıştır. Ancak bulgularımız geniş ölçekli çalışmalarla desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ventriküler Repolarizasyon, HSTNI, Covid-19

The Importance of Ventricular Repolarization Parameters Such As QT, QTC and QTD in Predicting Cardiac Damage in Hospitalized Covıd-19 Patients

Abstract

Aim of our study was to investigate the relationship between ventricular repolarization parameters and biomarkers indicating cardiac damage in severe COVID-19 Methods The files of 112 patients who admitted to our hospital due to COVID-19 were retrospectively investigated. Patients with low ejection fraction heart failure, severe valvular disease, atrial fibrillation, and drug affectingQT interval were excluded from the study. QT intervals were measured on electrocardiography at the time of admission of patients; QT, corrected QT (QTc) and QT dispersion (QTd) data were calculated. The highest values of cardiac damage biomarkers (hsTroponin I (hsTnI), proBNP, CKMB and Myoglobilin), which were measured serially during the hospitalization of patients, were obtained from laboratory data. Results 112 retrospectively screened patients were included in the study. Of the patients included in the study, the mean age of the patients was found 60.58±15.85 years 54 (46.4%) were women. Coronary artery disease was present in 34 patients (30.4%), hypertension was present in 54 patients (48.2%), diabetes mellitus was present in 46 patients (41.1%), smoking was present in 39 patients (34.8%), COPD was present in 13 patients (11.6%). The mean QT, QTc, and QTd values of the patients were calculated as 375±65 ms, 457±43, 79±32 ms, respectively. The highest (hsTnI), proBNP, CKMB and myoglobilin values were determined as 1327±2929 pg/mL, 11030±12186 ng/L, 13.8±26.5 pg/mL, 935±1156 ng/L, respectively, during their hospitalization. In the correlation analysis, a significant positive correlation was found between QT, QTc and QTd and HST dec (r: 0.278, p: 0.003; r: 0.259, p: 0.006; r: 0.429, p<0.001). There was no statistically significant relationship between the values of QT, QTc and QTd and proBNP, DECMB and myoglobilin. Discussion Our study reveal that in severe COVID-19 patients admission QT, QTc and QTd values were significantly correlated level of hsTnI. However, our findings should be supported by large-scale studies.

Keywords: Ventricular Repolarization, HSTNI, Covid-19

Presentation ID / Sunum No= 153

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5863-9665

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Hastanesine Başvuran Hipertansiyon Hastalarının Bitkisel Ürün Kullanım Alışkanlıkları

Araştırmacı Zemzem Öztürk[1], Doç. Dr. Neslihan Pınar[2]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
[2]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi

Özet

Bitkisel ürün kullanımının gün geçtikçe yaygınlığı ve ulaşılabilirliği artmaktadır. Bu çalışma Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi hastanesine başvuran hipertansiyon hastalarının bitkisel kullanım alışkanlıklarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Hazırladığımız bitkisel ürün kullanımı ile ilgili anket 200 hipertansiyon hastasıyla Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Hastanesinde yüz yüze görüşme yöntemiyle yapılmıştır. Araştırmaya katılan kişilerin 118'i kadın 82'si erkek olarak bulunmuştur. Çalışmaya katılanların büyük çoğunluğu ilkokul mezunu, evli ve ev hanımı olarak bulunmuştur. Hastaların % 55.5'i hastalandıklarında ilk olarak evdeki ilaçlardan kullanmayı tercih ettikleri görülmüştür. Çalışmaya katılanlardan 100 kişi tansiyonunu kontrol altında tutmak için tuz kısıtlaması yaparken, 158 kişi ilaçlarını düzenli kullanarak tansiyonunun kontrol altında tutmayı hedeflediği görülmüştür. Katılımcıların %53.5'i bitkisel tedaviyle ilgilendiğini belirtmiştir. Katılımcıların 104'ü bitkisel ürünleri destek amaçlı kullandığını belirtmiştir. %60.5'inin bitkisel ürünlerin yan etkileri hakkında bilgi sahibi olmadığı görülmüştür. % 79.5 gibi bir oranla katılımcılar bitkisel ürün hakkında bilgi edinme kaynağının çevre, akraba, komşu olduğunu belirtmiştir. Katılımcıların tedavi amacıyla en fazla sarımsak, limon ve nar ekşisi kullandığı bulunmuştur. Çalışmamıza katılan HT hastası bireylerin büyük çoğunluğunun bitkisel tedaviye başvurduğu görülmüştür. Bitkisel tedavi hakkında bilgi yetersizliği ve doktorla paylaşmama durumu kronik hastalığı olan bireyler için tehlike oluşturmaktadır. Bu çalışmanın sonucu bitkisel ürün kullanımıyla ilgili bilinç düzeyinin artırılması, halkın bilinçlendirilmesi gerektiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Bitkisel Ürün Kullanımı, Yüz Yüze Anket

Herbal Product Use Habits of Hypertension Patients Applying to Hatay Mustafa Kemal University

Abstract

The prevalence and accessibility of herbal product use is increasing day by day. This study was carried out to determine the herbal usage habits of hypertension patients who applied to Hatay Mustafa Kemal University hospital. The questionnaire about the use of herbal products we prepared was conducted with 200 hypertension patients in Hatay Mustafa Kemal University Hospital by face-to-face

interview method. It was found that 118 of the people participating in the study were female and 82 were male. Most of participants in the study were primary school graduates, married and housewives. It was observed that 55.5% of the patients preferred to use home remedies first when they got sick. While 100 people who participated in the study restricted salt to keep their controlled blood pressure, it was seen that 158 people aimed to keep their controlled blood pressure by using their medications regularly. 53.5% of the participants stated that they were interested in herbal treatment. 104 of the participants sayed that they used herbal products for support purposes. It was observed that 60.5% did not know about the side effects of herbal products. With a rate of 79.5%, the participants stated that information about herbal product is the environment, relatives and neighbors. It was found that the participants mostly used garlic, lemon and pomegranate syrup for treatment purposes. It was observed that the majority of individuals with HT who participated in our study applied to herbal treatment.Lack of information about herbal treatment and not sharing it with a doctor poses a danger to individuals with chronic diseases. The result of this study suggests that the level of awareness about the use of herbal products should be increased and the awareness of the public should be raised.

Keywords: Hypertension, Herbal Product Use, Face-To-Face Survey

Presentation ID / Sunum No= 175

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6040-4133

Hatay Yöresinde Alerjik Yakınmalar İle Başvuran Hastaların Deri Prick Testi Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Emre Emre[1]

[1]*Hatay Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Çalışmanın konusu: Hatay ili ve çevresinde sıklıkla karşılaşılan alerjen duyarlılıklarının belirlenmesi ile hastaların bilinç düzeyinin arttırılması. Amaç: Bu çalışmada Hatay ili ve çevresinde yaşayan, alerjik yakınmalar ile polikliniğimize başvuran hastaların alerjen duyarlılıklarının türü ve sıklığının belirlenmesi amaçlandı. Yöntem: Kasım 2020-2021 tarihleri arasında 1 yıllık süre zarfında alerjik yakınmalarla başvuran ve alerjen Deri prick testi (DPT) uygulanan 768 hastanın dosyaları retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların demografik, klinik bilgileri ile prick test sonuçları kayıt edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 768 hastanın 496'sı (%64,58) kadın, 272'si (%35,41) erkekti. Hastaların yaşları median:34 (min:18-max:85) idi. Hastaların 438'i (%57) alerjik rinit (AR), 117'si (%15,2) kronik ürtiker (KÜ), 94'ü (%12,2) idiyopatik jeneralize pruritus (İJP), 53'ü (%6,9) atopik dermatit, 65'i (%8,5) alerjik astım (AA) tanılı idi. DPT'de en sık saptanan alerjenler sırasıyla; ev tozu akarları (Dermatofagoides farinea %18,1 ve Dermatofagoides pterosinus %15,4), selvi %11,3, çavdar %10,5, çim %9,8, zeytin %7,8, yapışkan %8,1, hamam böceği %6,5, kedi epiteli %5,6, pelin otu %4 idi. Daha az sıklıkta olarak takiben küf mantarlarından alternaria, aspergillus, cladasporium ve ısırgan, huş ağacı poleni duyarlılığı saptandı. Hastalık gruplarına göre bakıldığında en sık alerjen duyarlılıkları; AR ve AA'da Dermatofagoides farinea (%23,3 ve %15), KÜ'de Dermatofagoides pterosinus (%11,9), AD'de selvi poleni (%11,3), İJP'de Dermatofagoides farinea (%11,7) idi. Cinsiyete göre bakıldığında erkeklerde ve kadınların her ikisinde de en sık saptanan alerjen Dermatofagoides farinea idi. Cinsiyetler arasında kedi epiteli duyarlılığı kadınlarda anlamlı derecede sıktı (%7,9-%2,1,p=0,011), diğer alerjenler açısından fark yoktu. Sonuç: Çalışmamızın sonucuna göre Hatay ili ve çevresinde alerjik yakınmalar ile başvuran hastalarda sıklıkla karşılaşılan alerjen duyarlılıkları ev tozu akarları olduğu görülmüştür. Bunu takiben yörede sıkça bulunan selvi ve zeytin ağacı polenleri ve çim polenleri olduğu görüldü. Sonuçlarımız akdeniz bölgesi alerjen duyarlılığı sıklığı ile uyumluydu. Alerjik yakınmaları olan duyarlı hastaların ev tozu akarlarına yönelik ev içi önlemlerine teşvik edilmesi hastalık aktivasyonunun azaltılması ve kontrol altına alınmasında önemli rol oynayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Alerji, Atopik Hastalıklar, Deri Prick Testi

Presentation ID / Sunum No= 283

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2765-2212

Hekimlerin Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarına Bakış Açısı

Ramin Ghatari[1], Öğr. Gör. Dr Sevil Sadri[2], Dr. Öğretim Üyesi Sanaz Sadry[3], Shanli Motiei[4]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp fakültesi
[2]MedipolÜniversitesi Tıp fakültesi
[3]İstanbul Aydin Diş Hekimliği Fakültesi
[4]İstanbul Aydin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Ramin Ghatari*

Özet

Amaç: Son yıllarda dünyada ve ülkemizde "Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp" (GETAT) uygulamalarında ve ürünlerinin kullanımında artış izlenmektedir. Bu çalışmanın amacı hekimler tamamlayıcı ve alternatif tedavilere (GETAT)'uygulama ve ürünlerinin gerekliliği ilgili bilgi, tutum ve inanışlarını araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada Tabipler ve diş hekimleri odasına kayıtlı hekimlerinde yapılmıştır. Çalışmaya yaş ortalaması 35,22±0,31 yıl olan, diş hekimleri ve tıp hekimlerinden oluşan toplam 100 katılımcı dahil edildi. Katılımcıların demografik bilgileri kaydedildikten sonra literatür taranarak oluşturulan GETAT Anketi uygulandı. Bulgular: Katılımcıların % 44,7'i GETAT uygulamaları hakkında bilgi sahibiydi ve %64,5'i de GETAT uygulamalarının etkinliğine inanmakta idi. %7,9 ü mesleki hayatta GETAT uygulamalarında faydalanmıştır. %18,4 ü insan mizaçları hakkında bilgi sahibiydi. Modern Tıbbın tek başına yeterli olmadığını belirten %28,9 iken, %67,1'nın GETAT yöntemlerinin müfredatta yer almasını istediği belirlendi. GETAT yöntemlerini kullanma durumları incelendiğinde; %39,5 bu yöntemleri kullandığını saptandı. Hasta bilgilendirme durumlarına bakıldığında ise hekimlerin %72,4 insanları bilgilendirdiğini tespit edilmiştir. Sonuç: Sonuç olarak çalışmamızda hekimlerin GETAT uygulamaların ile ilgili olumlu tutum ve bilgi sahibi iken GETAT yöntemleri hakkında bilgi düzeylerinin yetersiz olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel ve Tamamlayıcı Tedaviler, Hekim, Tutum, Sağlık Eğitimi

Phys ic ian's Perspect ive On Trad it ional and Complementary Med ic ine Pract ices

Abstract

Objective: In recent years, there has been an increase in the use of "Traditional and Complementary Medicine" (GETAT) applications and products in the world and in our country. The aim of this study is to investigate the knowledge, attitudes and beliefs of physicians about the necessity of complementary and alternative therapies (GETAT) applications and products. Materials and Methods: This study was conducted in physicians registered with the Chamber of Physicians and Dentists. A total of 100 participants, consisting of dentists and medical doctors, with a mean age of 35.22±0.31 years were included in the study. After the demographic information of the participants was recorded, the GETAT

Questionnaire, which was created by scanning the literature, was applied. Results: 44.7% of the participants had knowledge about GETAT applications and 64.5% believed in the effectiveness of GETAT applications. 7.9% of them benefited from GETAT applications in their professional life. 18.4% had knowledge about human temperaments. It was determined that while 28.9% stated that Modern Medicine alone was not sufficient, 67.1% wanted GETAT methods to be included in the curriculum. When the use of GETAT methods is examined; It was determined that 39.5% used these methods. Considering the patient information status, it was determined that the physicians informed 72.4% of the people. Conclusion: As a result, in our study, it was determined that while the physicians had a positive attitude and knowledge about GETAT applications, their level of knowledge about GETAT methods was insufficient.

Keywords: Traditional and Complementary Therapies, Physician, Attitude, Health Education

Presentation ID / Sunum No= 227

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9163-3991/ 0000-0003-3550-0964 / 0000-0001-7290-4680 / 0000-0003-1958-7617

Hemodiyaliz Hastalarında Tedavi Uyum Düzeyi ve İlaç Kullanım Alışkanlıklarının Diyaliz Yeterliliği Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Jale Akgöl[1], Dr. Öğretim Üyesi Elif Dizen Kazan[2], Dr. Öğretim Üyesi Sinan Kazan[2], Dr. Öğretim Üyesi Onur Tunca[2]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı
[2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Dahili Bilimler Bölümü İç Hastalıkları Anabilim Dalı
**Corresponding author: Jale Akgöl*

Özet

GİRİŞ: Hemodiyaliz Tedavisinde 'uyum' mortalite ve morbiditeye etki eden önemli bir parametredir. Bu çalışma bir kentsel bölgede HD tedavisi uygulanan hastalarda tedavi uyum düzeyini belirlemek ve ilaç kullanım alışkanlıklarının diyaliz yeterliliği üzerine etkisini incelemektir. MATERYAL-METOD: Çalışma kesitsel tipte tanımlayıcı bir araştırmadır. Veriler kronik böbrek yetmezliği tanılı olan ve en az 1 yıldır Hemodiyaliz alan hastalardan yüzyüze anket ve dosya taramaları ile elde edilmiştir. BULGULAR: Çalışmaya 145 hasta dahil edildi. Katılımcıların %69' u 51 yaş üstü olup, %54,5'İ erkektir. Kt/v düzeyi ortalaması 1,4±0,3 (Q1=1,25; Q3=1,54). Hastalar kullandıkları ilaçlar açısından karşılaştırıldıklarında Kt/V≥1.2 olan grubun Kt/V<1.2 olan gruba göre daha fazla antihipertansif, folik asit, B12 vitamin ve C vitamin kullandığı ve daha az levokarnitin kullandığı tespit edildi ($p<0.05$). Son Dönem Böbrek Yetmezliği Uyum Skoru ortalaması 1104±103 (min-max/725-1200) tür. Total Uyum Skoru Kt/V≥1.2 olan grupta istatistiksel açıdan anlamlı şekilde daha yüksek bulundu ($p<0.05$). SONUÇ: Çalışmaya katılan hastaların tedavi uyum düzeyleri oldukça yüksek olduğu tespit edilmiştir. Total uyum skorları yükseldikçe hastaların yeterli diyaliz alıyor olma ihtimalleri de artmaktadır. Tedaviye eklendiğinde diyaliz etkinliğini etkileme potansiyeli olan ilaçlar, taşıdıkları prediktif değer açısından daha geniş hasta gruplarında araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hemodiyaliz, İlaç, Uyum, Diyaliz Yeterliliği

The Effect of Treatment Compl iance Level and Med ic ine Use Hab its On D ialys is Suff ic iency in Hemod ialys is Pat ients

Abstract

INTRODUCTION: Compliance in hemodialysis treatment is an important parameter that affects mortality and morbidity. This study is to determine the level of compliance to treatment and to examine

the effect of drug use habits on dialysis sufficiency in patients undergoing HD treatment in an urban area. MATERIAL-METHOD: The study is a cross-sectional descriptive study. Data were obtained by face-to-face questionnaires and file scans from patients diagnosed with chronic renal failure and receiving hemodialysis for at least 1 year. RESULTS: 145 patients were included in the study. 69% of the participants are over 51 years old and 54.5% are men. The mean Kt/v level was 1.4±0.3 (Q1=1.25; Q3=1.54). When the patients were compared in terms of the drugs they used, it was determined that the group with Kt/V≥1.2 used more antihypertensive, folic acid, vitamin B12, and vitamin C and less levocarnitine than the group with Kt/V<1.2 ($p<0.05$). The mean of the End Stage Renal Failure Compliance Score is 1104±103 (min-max/725-1200). Total Concordance Score was found to be statistically significantly higher in the group with Kt/V≥1.2 ($p<0.05$). CONCLUSION: It was determined that the treatment compliance levels of the patients participating in the study were quite high. As the total compliance scores increase, the probability of patients receiving adequate dialysis also increases. Drugs that have the potential to affect dialysis efficacy when added to treatment should be investigated in larger patient groups in terms of their predictive value.

Keywords: Hemodialysis, Medication, Compliance, Dialysis Proficiency

Presentation ID / Sunum No= 30

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5564-356X

Hemodiyaliz Hastalarında Vitamin D Düzeyi, Ortalama Trombosit Hacmi ile Tromboz İlişkili mıdır'

Dr. Öğretim Üyesi Eda Altun[1]

[1]*Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Nefroloji BD*

Özet

GİRİŞ: D vitamini eksikliğinin trombotik olay sıklığını artırdığı birçok çalışmada gösterilmiştir. Plasminojen aktivatör inhibitör I(PAI-I) salınımını, doku faktörü ve trombomodulin salınımını azalttığı bilinmektedir. Vitamin D düzeyi ile MPV arasında ilişki olduğunu gösteren az sayıda mevcuttur. Burada hemodiyaliz hastalarındaki trombotik olay sıklığının D vitamini ve MPV ile ilişkisini araştırdık. Metod:Kasım 2019- Ekim 2020 tarihlerinde haftada 3/7 hemodiyaliz tedavisine devam eden 181 (98 erkek hasta) incelendi. Muayene bulguları, laboratuvar sonuçları dosyalarından kaydedildi. Bu dönemde koroner arter hastalığı, serebrovasküler olay, derin ven trombozu, arteriovenöz fistülde trombüs gelişenler kaydedildi. Vitamin D düzeylerine göre 3 gruba ayrıldı. Grup I vit D düzeyi <10 ng/ml, 10-20 ng/ml, grup III > 20 ng/ml olan hastalar mevcuttu. Farklılıkların değerlendirilmesinde sürekli veriler için Mann-Whitney U testi ile MPV ve vitamin D düzeyi ve diğer faktörler arasında ilişki olup olmadığı ise Spearman korelasyon analizi ile test edildi. Sonuçlar p<0,05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Hastaların 98 'i erkek (% 54,14), 83'ü (%45,86) bayandı. Demografik ve laboratuvar özellikleri tablo 1 de verilmiştir. Hastaların %'19,35'inde vitamin D düzeyi normal,% 17,5'unda ciddi eksikliği mevcuttu. Bayanlarda vitamin D düzeyi erkeklerden düşük ve aradaki fark istatistiksel anlamlı idi (p <0.0001*). Grup I'deki hastaların 3'ünde MI, 2 hastada DVT, 4 hastada ise artriovenöz fistülde trombüs geliştiği,grup II'deki hastalarda trombotik olay saptanmazken grup III'te sadece 1 hastada arteriovenöz fistülde trombüs geliştiği gözlendi. Gruplar arasında trombüs riski ve MPV değerleri arasında istatistiki fark olmadığı gözlendi. (p: 0,076) Vitamin D ile MPV arasında istatistiksel anlamlı fark saptanmamıştır. (p> 0,05) CRP/ESR ile MPV arasında istatistiksel anlamlı korelasyon gözlenmedi. Ferritin veMPV arasında ise anlamlı korelasyaon mevcuttu. (p:0,016) Sonuç: D vitamini eksikliğinin inflamasyona, MPV değerinde artışa, trombotik olay sıklığında artışa neden olduğu birçok çalışma ile gösterilmiş olsa da diyaliz hasta grubumuzda herhangibir ilşki bulunamamıştır. Ve yerine koyma tedavisi yapılırken bu hasta grubunda kalsiyum, fosfor metabolizma bozukluklarıda gözardı edilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Diyaliz, Vitamin D, MPV

Presentation ID / Sunum No= 112

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4946-0748

Hinge Kraniyotomi Yapılan 5 Hastanın Değerlendirilmesi

Dr. Barış Erdoğan[1]

[1]*Şanlıurfa EAH*
**Corresponding author: Barış Erdoğan*

Özet

Giriş: Travmatik beyin hasarı ve inme'nin yol açtığı intrakraniyal basınç artışının (ICP) azaltılmasında dekompresif kraniyektomi sıklıkla kullanılmaktadır. Son iki dekattır hinge kraniotomi tanımlanmıştır. Hinge kraniotomi ile hastanın ikinci bir kraniyoplasti ameliyatına ihtiyaç duyulmaz iken aynı zamanda beynin şişmesine ve şiftin gelişmesini engellemektedir. Metod: Kliniğimize ICP artışı nedeniyle hinge kraniyotomi yaptığımız 5 hastanın değerlendirilmesi Cerrahi işlem: Cilt ve cilt altı insizyonunu takiben hastaya kraniyotomi yapıldı. Dura açılıp hematom boşaltıldıktan sonra galeal greftle duraplasti yapıldı. Daha sonra kraniotomi grefti ikiye bölündü . Daha sonra iki parça halinde yerine konuldu. Sonuç: 5 hastanın yaş ortalaması 52,6'dır. Hastaların 4 tanesi erkek, 1 tanesi kadın idi.4 hastada hemorajik stroke, 1 hasta ise travma sonrası başvurmuştu. Hastaların preop orta hat şifti ortalaması 11,8'dir. 2 hastaya postop bt tetkiki çekilemedi, diğer 3 hastanın postop şift görülmedi. Gelen hastaların geliş gks ortalaması 6,5'dır. 2 hasta öldü. 3 hastanın taburculuk GKS'si ise 14'dür. Hastaların özgeçmişinde ise 4 tanesinde HT,3 tanesinde DM, 2 tanesinde KBY, 2 tanesinde SVO vardı. 2 hastada covid-19 mevcut idi ve bu iki hasta postop dönemde buna bağlı komplikasyonlar bağlı olarak öldü. Tartışma: Klasik dekompresif kraniyektomi ICP artışını düşürmek halen en yaygın kullanılan cerrahi yöntemdir. Klasik dekompresif kraniyektomi yönteminin bazı dez avantajları mevcuttur. Bunlardan bazıları; kemik defekti yoluyla herniyasyon, hidrostatik ödem, zararlı aksonal gerilme, nöropiskolojik sorunlar, batan cilt flebi sendromu, metabolik ve hidrodinamik işlev bozukluklarıdır. Hinge kraniyotomi ile bu olası riskler azaltılır ayrıca hastanın kranioplasti için ikinci bir cerrahi gereksime ihtiyaç duymayacaktır. Sonuç: 5 hastamıza hinge kraniyotomi yaptık. 2 hastamız covid-19 nedeniyle postop dönemde öldü. Kalan 3 hastamız kraniyoplasti ihtiyacı duymadan taburcu edildi. Hinge kraniyotomi yeni bir yöntem olup yaygınlaşması için daha fazla çalışma gerekmetedir.

Anahtar Kelimeler: Dekompresif, Hinge, Kraniyotomi,

Evaluation of 5 Patients Who Underwent Hinge Craniotomy

Abstract

Introduction: Decompressive craniectomy is frequently used to reduce intracranial pressure increase (ICP) caused by traumatic brain injury and stroke. With Hinge craniotomy, the patient does not need a second cranioplasty operation. Method: Evaluation 5 patients who underwent hinge craniotomy. Surgical procedure:. The craniotomy graft was divided into two. Then it was put in place in two parts.

Result: The mean age of 5 patients was 52.6 years. 4 of the patients were male and 1 of them was female. 4 patients had hemorrhagic stroke and 1 patient presented after trauma. The mean preoperative midline shift of the patients was 11.8. Postoperative CT examination could not be performed in 2 patients, and postoperative shift was not observed in the other 3 patients. The mean GCS of the incoming patients is 6.5. 2 patients died. The discharge GCS of 3 patients is 14. In the history of the patients, 4 had HT, 3 had DM, 2 had CRF and 2 had CVO. 2 patients had covid-19 and these two patients died due to complications related to this in the postoperative period. Discussion: Classical decompressive craniectomy is still the most widely used surgical method to reduce the increase in ICP. The classical decompressive craniectomy method has some disadvantages. Some of those; herniation through bone defect, hydrostatic edema, harmful axonal stretch, neuropsychological problems, sunken skin flap syndrome, metabolic and hydrodynamic dysfunctions. With Hinge craniotomy, these possible risks are reduced and the patient will not need a second surgery for cranioplasty. Conclusion: We performed hinge craniotomy in 5 of our patients. 2 of our patients died in the postoperative period due to covid-19. The remaining 3 patients were discharged without the need for cranioplasty. Hinge craniotomy is a new method and more studies are needed to become widespread.

Keywords: Craniotomy,decompressive, Hinge

Presentation ID / Sunum No= 41

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3221-3468

Hiperamonyemiye Bağlı Hepatik Ensefalopatik Bozukluklarda Sinerjik Kombinasyon Tedavilerin Etkinliği – Bir Olgu Sunumu

Fzt. Mustafa Çıbık[1], Dr. Selda Geçer[1], Büşra Öztürk[1]

[1]Avior Sağlık ve Psikolojik Danışmanlık Merkezi
**Corresponding author: Fzt. Mustafa Çıbık*

Özet

Hiperamonyemiye Bağlı Hepatik Ensefalopatik Bozukluklarda Sinerjik Kombinasyon Tedavilerin Etkinliği – Bir Olgu Sunumu AMAÇ: Çalışmanın amacı hiperamonyemiye bağlı hepatikensefalopatik bozukluklarda sinerjik kombinasyon tedavilerin etkinliğini araştırmaktı. YÖNTEM: Çalışmaya 3 yıl önce hiperamonyemi tanısı alan 6 yaşında bir kız çocuk dahil edildi. Bireyin demografik ve fiziksel özelliklerini Olgu Rapor Formu ile kaydedildi. Bireye 2'yıl tedavi ve takip sürecinde bireye özgü beslenme, egzersiz, uyku ve stres yönetimi için yaşam planına ek oalrak biorezonans(Ondamed), fizyoterapi ve rehabilitasyon modaliteleri, psikoterapi modaliteleri uygulandı. Bireyin vücut kitle indeksi (BMI), olgu rapor formu ile, zeka seviyesi WİSC-R (Çocuklar için zeka testi) ve laboratuar tahlillerinin alt parametresi olarak amonyak seviyesi değerlendirildi. Ölçümler tedavi öncesi ve sonrasında tekrarlandı. BULGULAR: Çalışmada etkileşim etkisini test etmek için çift yönlü ANOVA analizi yapıldı ve testlerden elde edilen sonuçlar $p<0,05$ istatiksel olarak anlamlı kabul edildi. Çalışmanın bulgularında bireyin BMI, WISC-R ve Amonyak seviyelerinde anlamlı fark vardı ($p<0,05$). SONUÇ: Çalışma sonucunda bireye özgü beslenme, egzersiz, uyku, stres yönetimine ek olarak biorezonans, fizyoterapi ve rehabilitasyon modaliteleri ve psikoterapi modaliteleri ile oluşturulan sinerjik kombine tedaviler ile hiperamonyemiye bağlı hepatikensefalopatik bireyde anlamlı bir fark tespit edildi. Anahtar kelimeler: Biorezonans, Hiperamonyemi, Fizyoterapi ve rehabilitasyon

Anahtar Kelimeler: Biorezonans, Hiperamonyemi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon

Efficacy of Synergistic Combination Treatments in Hepatic Encephalopathy Disorders Due to Hyperammonemia – a Case Report

Abstract

Efficacy of Synergistic Combination Treatments in Hepatic Encephalopathy Disorders Due to Hyperammonemia – A Case Report AIM The aim of the study was to investigate the efficacy of synergistic combination therapies in hepaticencephalopathic disorders due to hyperammonemia. METHOD A 6-year-old girl who was diagnosed with hyperammonemia 3 years ago was included in the study. The demographic and physical characteristics of the individual were recorded with the Case Report Form. During the 2-year treatment and follow-up period, bioresonance (Ondamed),

physiotherapy and rehabilitation modalities, and psychotherapy modalities were applied to the individual in addition to the life plan for individual-specific nutrition, exercise, sleep and stress management. The individual's body mass index (BMI), the case report form, the intelligence level WISC-R (Intelligence test for children) and the ammonia level as a sub-parameter of laboratory analysis were evaluated. Measurements were repeated before and after treatment. RESULTS In order to test the interaction effect in the study, two-way ANOVA analysis was performed and the results obtained from the tests were considered statistically significant at $p<0.05$. In the findings of the study, there was a significant difference in the BMI, WISC-R and Ammonia levels of the individual ($p<0.05$). CONCLUSION As a result of the study, a significant difference was detected in the hepaticencephalopathic individual due to hyperammonemia with synergistic combined treatments created with bioresonance, physiotherapy and rehabilitation modalities and psychotherapy modalities in addition to individual-specific nutrition, exercise, sleep and stress management. Keywords: Bioresonance, Hyperammonemia, Physiotherapy and rehabilitation

Keywords: Bioresonance, Hyperammonemia, Physiotherapy and Rehabilitation

Presentation ID / Sunum No= 563

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Hipertansif Hastalarda Covıd-19'a Bağlı Hastane İçi Ölümlerin Fibrinojen Albumin Oranı Temelinde Saptanması

Uzman Dr. Faysal Şaylık[1]

[1]*Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji Kliniği*

Özet

Giriş: COVID-19'a bağlı ölüm oranı % 2.2 olarak raporlanmıştır ve hipertansiyon'da ölümün önemli belirleyicisidir. Fibrinojen albumin oranı (FAO) birçok hastalıkta kötü sonlanımla ilişkili olduğu gösterilmiş yeni bir belirteçtir. Bu çalışma hipertansif COVID-19 hastalarda hastane içi ölüm ile FAO arasındaki ilişkiyi araştırmayı hedeflemiştir. Metod ve yöntem: Hipertansiyonu olan 80 hastayı kapsayan toplamda 211 hasta bu çalışmaya dahil edilmiştir. FAO yaşayan ve yaşamayan hipertansif COVID-19 hastalarında karşılaştırılmıştır. Lojistik regresyon analizi hipertansif hastalarda hastane içi mortalitenin saptayıcılarını belirlemek için kullanılmıştır. Kaplan-Meier analizi gruplar arasında ölüm oranlarını karşılaştırmak için kullanılmıştır. P değeri <0.05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Sonuçlar: Hipertansif COVID-19 hastaları tansiyonu olmayanlara göre daha fazla hastane içi ölüm oranlarına sahipti. Hipertansif COVID-19 hastaları hipertansiyonu olmayan hastalara göre daha yüksek FAO değerlerine sahipti($p<0.001$). FAO değerleri hipertansif ölen hastalarda ölmeyen hastalara göre daha yüksek olarak saptandı ($p=0.01$). FAO ve D-dimer hipertansif COVID-19 hastalarında hastane içi ölümün bağımsız belirleyicisi olarak saptanmıştır (odds oranı=1.067, $p=0.036$). FAO hipertansiyonu olmayan ve tüm grupta zıt olarak ölümün belirleyicisi olarak saptanmamıştır. ROC analizi hipertansiyonu olan grupta FAO için hastane içi ölümü belirlemede eşik değeri 19.38 olarak saptamıştır. FAO değeri 19.38'den yüksek olan hipertansif COVID-19 hastaları FAO değeri <19.38 olan gruba göre daha fazla hastane içi ölüme sahipti (p değeri=0.031). Sonuç: Bu çalışma FAO değerinin hipertansif hastalarda ahstane içi ölümü belirlemede kullanışlı bir belirleyici olabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Hipertansiyon, Fibrinojen Albumin Oranı, Ölüm, Enfeksiyon

Prediction of In-Hospital Mortality Due to Covıd-19 in Hypertensive Patients Based On Fibrinogen to Albumin Ratio

Abstract

Objectives: The mortality of COVID-19 disease has recently been reported as 2.2 % and hypertension is one of the major risk factors for death. The fibrinogen to albumin ratio (FAR) is a novel inflammatory index and is correlated with poor outcomes in several diseases. This study aimed to examine the relationship between FAR and in-hospital mortality in hypertensive COVID-19 patients. Methods: A total of 211 patients diagnosed with COVID-19 were included in this study, of which 80 had

hypertension. FAR was compared between survivor and non-survivor hypertensive patients. Logistic regression analysis was performed for detecting the independent predictors of in-hospital mortality in hypertensive patients. Kaplan-Meier curve analysis was used to compare the mortality rates between groups. A p-value of less than 0.05 was considered significant. Results: Hypertensive COVID-19 patients had higher in-hospital mortality rates than normotensives. Hypertensive COVID-19 patients exhibited higher FAR levels than non-hypertensive patients ($p < 0.001$). FAR levels were higher in non-survivors than survivors in the hypertension group ($p = 0.01$). Furthermore, FAR and D-dimer were independent predictors of in-hospital mortality in hypertensive COVID-19 patients (OR: 1.067, $p = 0.036$). In contrast, FAR was not associated with mortality in the non-hypertensive patients and in the whole group. Receiver operating characteristic (ROC) analysis revealed a cut-off value of 19.38 FAR for predicting in-hospital death in hypertensive patients. Hypertensive patients with FAR ≥ 19.38 had a higher incidence of in-hospital death than patients with FAR <19.38 (p-value = 0.031). Conclusions: This study identified that FAR may be a useful predictor of in-hospital mortality in hypertensive COVID-19 patients.

Keywords: Covıd-19, Hypertension, Fibrinogen to Albumin Ratio, Mortality, Infection

Presentation ID / Sunum No= 185

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3316-2490

Hipertansif Hastalarda Depresyonun Non-Dipper Hipertansiyona Etkisi

Uzman Dr. Mustafa Kuzeytemiz[1]

[1]*Bursa Yüksek İhtisas Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Hipertansiyon (HT) kardiyovasküler hastalıklar için çok önemli bir risk faktörüdür, özellikle non-dipper HT bu riski daha fazla artırmaktadır. Biz de bu çalışmamızda regüle edilmiş hipertansiyonu olan hastalarda depresyonun eşlik etmesi halinde non-dipper HT oranlarını araştırdık. Metod: Çalışmaya depresyonu olmayan 50 hipertansif hasta ile ICD IV Depresyon Tanı Kriterlerine göre depresyon teşhisi konulmuş 50 hipertansif hasta alındı. Bütün hastalar ilaç kullanıyordu ve tansiyon değerleri regüle idi. Hastalar depresyonu olan ve olmayan olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Hepsine 24 saatlik holter monitarizasyonu uygulandı. Bulgular: Çalışmaya alınan hastaların 54 ü kadın 46sı erkekti. Yaşları 31-72 aralığındaydı (ortalama 49)..Depresyon grubunun yaş ortalaması 50.8 depresyon olmayan grubun 47.3 tü. Yapılan analizde yaş, cinsiyet, temel biyokimyasal parametreler (hg, glukoz, üre,kreatin v.b) açısından gruplar arası fark yoktu. Gündüz tansiyon değerleri de benzer olan grupların gece tansiyon değerleri ve dipping oranları arasında anlamlı fark tesbit edildi. Depresyon olan grupta gece tansiyon değerleri yüksek (130/73mmHg—114/66mmHg p:<0.001) ve dipping oranı anlamlı olarak düşüktü. (ortalama dipping: %1.83---%12.5 p:<0.001) Sonuç: Depresyonun beraberinde bulunduğu HT hastalarında gündüz-gece arası dipping oranları daha düşük bulundu. Bu durumda kardiyovasküler hastalıklar açısından riski artırmaktadır. Depresyonun eşlik ettiği HT hastalarında tansiyon değerleri regüle seyretse bile gece yeterli dipping olmadığı için önemli bir risk faktörü oluşturmaktadır. Tansiyon değerlerinden bağımsız olarak depresyonun etkili tedavisi kardiyovasküler risklerin azaltılması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Depresyon, Dipper-Non Dipper.

Presentation ID / Sunum No= 243

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9402-5396

Hipertrofik Skar Oluşumunda Rol Alan Genlerin in Silico Analizle Belirlenmesi

Öğr. Gör. Dr Evin İşcan[1]

[1]*Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir Uluslararası Biyotıp ve Genom Enstitüsü*

Özet

Hipertrofik Skar (HTS) deride yaralanmayı takiben, normal yara iyileşmesi sürecinde, fibröz dokunun kontrolsüz artışı sonucu ortaya çıkmaktadır. Bu yara izleri, uzun süre boyunca fibroblast kaynaklı hücre dışı matris (ECM) proteinlerinin ve özellikle kolejinin aşırı birikimi ile dermal dokunun çoğalması, kalıcı inflamasyon ve fibrozis ile karakterizedir. HTS yanık sonrasında sık görülen bir komplikasyondur. Dünyada her yıl yaklaşık dört milyon hasta yanık nedeniyle yara izleri kazanmakta ve gelişmekte olan ülkelerde görülme sıklığı daha da artmaktadır. HTS için çok çeşitli tedaviler savunulmuştur. Bu tedaviler arasında greftli veya greftsiz cerrahi eksizyon, basınç terapisi, intralezyonel interferon, topikal ve intralezyonel kortikosteroidler, intralezyonel bleomisin,lazer tedavisi, silikon jel kaplama, soğan ekstresi jeli ve kolejen sentezine yönelik diğer terapiler yer almaktadır. Ancak etkili bir tedavi henüz sağlanamamaktadır. HTS'de etkili bir tedavi stratejisi ve hastalığın yönetimi için yara iyileşme sürecinin her aşamasının moleküler mekanizmasının aydınlatılması önem taşımaktadır. Mekanik stres kaynaklı HTS oluşumunda rol oynayan gen verisine GEO (Gene Expression Omnibus) veritabanından erişildi. GEO veritabanından elde edilen genler, GEO2R veritabanında analiz edilerek en çok değişim gösteren 250 gen belirlendi. Gen listesinde, FDR değerinin 0,05'den küçük olması esas alınarak, $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde, 2 kat ve üzerinde değişim gösteren genlerin listesi oluşturuldu. Bu genlerin biyolojik süreçlerdeki rolleri, KEGG analizleri yapıldığında, HTS'nin önemli basamakları olan, hücre dışı matris organizasyonunda, kollajen sentezi ve modifikasyonun, elastik lif oluşumunda, hücre çoğalması gibi süreçlerde rol alan hedef genler belirlendi. Yapılacak ileri çalışmalarda hedef genlerin işlevlerinin in vitro ve in vivo çalışmalar ile belirlenmesi, HTS tedavisi için etkili hedeflerin ortaya konulmasını sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hipertrofik Skar; in Slico, GE02R

Determination of Genes Involved in Hypertrophic Scar Formation by in Silico Analysis

Abstract

Hypertrophic Scar (HTS) occurs due to the uncontrolled increase of fibrous tissue during the normal wound healing process following injury of the skin. These scars are characterized by proliferation, persistent inflammation, and fibrosis of dermal tissue, with excessive accumulation of fibroblast-derived

extracellular matrix (ECM) proteins. HTS is a common complication after burns. Every year, approximately four million patients worldwide acquire scars due to burns, and its incidence is increasing in developing countries. A wide variety of treatments have been advocated for HTS. These treatments include surgical excision with or without graft, pressure therapy, intralesional interferon, topical and intralesional corticosteroids, bleomycin, laser therapy, silicone gel coating, onion extract gel, and other therapies for collagen synthesis. However, an effective treatment is not yet available. It is crucial to elucidate the molecular mechanism of each stage of the wound healing process for an effective treatment strategy and disease management in HTS. Genes involved in the formation of mechanical stress-induced HTS were accessed from the GEO (Gene Expression Omnibus) database. The genes obtained from the GEO database were analyzed in GEO2R database, and the 250 genes with the most variation were determined. Genes with a 2-fold or more change at $p<0.05$ significance level were included in the list. The roles of genes were analyzed using KEGG. Target genes that are involved in an extracellular matrix organization, collagen synthesis and modification, elastic fiber formation, and cell proliferation were determined. Examining the functions of target genes in further studies will provide effective therapies for HTS.

Keywords: Hypertrophic Scar; GEO2R, in Slico

Presentation ID / Sunum No= 103

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7665-7453

Hipofosfatemiye Bağlı Semptomatik Nöbet: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Erkan Dulkadiroğlu[1], Doç. Dr. Aydın Güçlü[2]

[1]Kırşehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Ahi Evran Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Erkan Dulkadiroğlu*

Özet

Epilepsi; kortikal nöronlardaki anormal ve aşırı aktivite sonucu ortaya çıkan, ani, tekrarlayıcı, tanımlanabilen bir olayla tetiklenmemiş epilepsi nöbetleri ile karakterize bir durumdur.İleri yaşata ilk kez nöbetle başvuran hastalarda en sık neden serebrovasküler hastalıklardır. Serebrovasküler hastalıklar dışında elektrolit bozuklukları da nöbete yol açabilir. Yazımızda da hipofosfatemiye bağlı ortaya çıkan ilk nöbet vakası sunulmuştur. Yetmiş bir yaşında erkek hasta acil servisimize evde geçirdiği nöbet tablosu ile başvurdu. Hasta da kronik böbrek yetmezliği ve tip 2 diyabet mevcuttu. Hasta herhangi bir diyabet tedavisi almamaktaydı. Kronik böbrek yetmezliği için periton diyalizi almaktaydı. Hastanın acil serviste yapılan beyin görüntülemelerinde ve nöroloji bölümü tarafından yapılan değerlendirilmesinde serebrovasküler hastalığı düşündüren bir bulgusu saptanmadı. Kan incelemesinde serum fosfor düzeyinin 1.5 mg/dl gelmesi üzerine hastaya oral fosfor replasmanı yapıldı. Serum fosfor düzeyi normal sınırlara gelmesinin ardından hastanın nöbetleri sona erdi. Hastanın EEG bulgularında da düzelme tespit edildi. Dikkate değer hipofosfatemi devamlı renal replasman tedavisi alan hastalarda gözlenmektedir. Sonuç olarak, acile ilk nöbetle başvuran her hasta elektrolit dengesizliği açısından mutlaka değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Hipofosfatemi; Nöbet; Böbrek Yetmezliği.

Symptomatic Seizure Due to Hypophosphatemia:A Case Report

Abstract

Epilepsy is a condition characterized by sudden, recurrent epileptic seizures that are not triggered by an identifiable event, resulting from abnormal and excessive activity in cortical neurons. Cerebrovascular diseases are the most common reason in elderly patients presenting with seizures for the first time. Apart from cerebrovascular diseases, electrolyte disturbances can also cause seizures. In our article, the first case of seizure due to hypophosphatemia is presented. A seventy-one-year-old male patient was admitted to our emergency department with seizures at home. The patient had chronic kidney failure and type 2 diabetes. The patient was not receiving any diabetes treatment. He was on peritoneal dialysis for chronic kidney failure. There was no sign for suggestive of cerebrovascular disease in the brain imaging performed in the emergency department and in the assessment made by the neurology department. When the serum phosphorus level was found to be 1.5 mg/dl in the blood examination, oral

phosphorus replacement was performed to the patient. After the serum phosphorus level returned to normal limits, the seizures of the patient ended. There was also a recovery detected in the patient's EEG findings. Significant hypophosphatemia has been observed in patients receiving continuous renal replacement therapy. As a result, every patient presenting to the emergency department with their first seizure should be evaluated for electrolyte disturbances.

Keywords: Hypophosphatemia; Seizure; Kidney Failure.

Presentation ID / Sunum No= 417

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6175-2359 / 0000-0001-5974-9399

Hipotiroidi Tanısı Almış Bireylerde Yaşam Kalitesi ve İlişkili Faktörler

Uzman Dr. Neşe Yakşi[1], Merve Türkmen[1]

[1]Niğde Merkez Toplum Sağlığı Merkezi

**Corresponding author: Neşe Yakşi*

Özet

Hipotiroidi, farklı etiyolojik temeller üzerinde Türkiye'de sık görülen bir hastalıktır ve yapılan çalışmalarda yaşam kalitesi üzerinde olumsuz yönde etkileri olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmada hipotiroidi tanısı almış bireylerde yaşam kalitesi ve etkileyen faktörlerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya 01.06.2021-31.08.2021 tarihleri arasında Niğde Sağlıklı Hayat Merkezi Beslenme Danışmanlığı Polikiliniği'ne başvuran 58 hipotiroidi hastası dahil edilmiştir. Katılımcılara Sosyodemografik Soru Formu ile birlikte Short Form-36 (SF-36) Yaşam Kalitesi Ölçeği ve Uluslararası Fiziksel Aktivite Ölçeği- Kısa Formu uygulanmıştır. Ayrıca antropometrik ölçümler (boy, kilo, bel çevresi, vücut kas kütlesi, vücut sıvı kütlesi, vücut yağ oranı, organ yağ skoru) ile birlikte bazı kan parametleri (glikoz, TSH, trigliserid, LDL, HDL, total kolesterol, hemoglobin, HBA1C, vitamin B12) kaydedilmiştir. Katılımcıların %95'i kadındır ve yaş ortanca değeri 44 (20-60)'tür. Yaşam kalitesi alt parametrelerinden alınan en düşük puan ortalamasının 33.2±40.9 ile emosyonel rol güçlüğü (ERG)'nde, en yüksek puan ortalamasının 75.5±16.6 ile fiziksel fonksiyon (FF)'da olduğu saptanmıştır. FF puanı hipotiroidi dışında ek hastalığı olanlarda (p=0.03) ve fiziksel olarak inaktif olanlarda (p=0.01) daha düşük bulunmuştur. Ayrıca FF puanı ile yaş (r=-0.371, p=0.004), beden kitle indeksi (BKİ) (r=-0.382, p=0.003), vücut yağ oranı (r=-0.363, p=0.005) ve organ yağ skoru (r=-0.406, p=0.002) arasında orta düzeyde negatif korelasyon bulunmuştur. Fiziksel rol güçlüğü (FRG) puanı fiziksel olarak inaktif grupta daha düşük bulunmuştur (p=0.018). FRG puanı ile organ yağ skoru arasında düşük düzeyde negatif korelasyon saptanmıştır (r=-0.279, p=0.034). Enerji canlılık vitalite (ECV) puanı emekli ve aktif çalışanlarda aktif olarak çalışmayanlara ve esnek çalışanlara göre daha yüksek bulunmuştur (p=0.023). ECV puanı ile günlük tüketilen su miktarı arasında orta düzeyde pozitif korelasyon saptanmıştır (r=0.367, p=0.005). Sosyal işlevsellik (Sİ) puanı ek hastalığı olanlarda daha düşük bulunmuştur (p=0.018). Ağrı puanı ek hastalığı olanlarda (p=0.006) ve genel sağlık değerlendirmesi kötü olanlarda (p=0.001) daha düşük bulunmuştur. Ayrıca ağrı puanı ile günlük su tüketimi arasında düşük düzeyde pozitif korelasyon saptanmıştır (r=0.285, p=0.03). Genel sağlık algısı (GSA) puanı ek hastalığı olanlarda (p=0.001) ve genel sağlık değerlendirmesi kötü olanlarda (p=0.025) daha düşük bulunmuştur. Ayrıca GSA puanı ile BKİ arasında düşük düzeyde negatif korelasyon saptanmıştır (r=-0.269, p=0.041). Yaşam kalitesi alt parametreleri ile medeni durum, gelir durumu, öğrenim düzeyi, sigara kullanımı, alkol kullanımı, günlük uyku süresi ve kan parametreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Hipotirodi hastalığı birçok organı etkileyerek yaşam kalitesini düşüren bir hastalıktır. Özellikle BKİ yüksek olan hastalarda ek metabolik bozukluklarla birlikte genel sağlığın bozulmasına yol açmaktadır. Dengeli beslenme ve fiziksel aktivitenin artırılması ile vücut yağlanmasının azaltılması,

su tüketiminin optimum seviyede tutulması, eşlik eden hastalıkların kontrol altına alınması yaşam kalitesini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Hipotiroidi, Yaşam Kalitesi, Beden Kitle İndeksi

Quality of Life and Related Factors in Individuals Diagnosed With Hypothyroid

Abstract

Hypothyroid is a common disease in Turkey with different etiological bases, and the literature has shown that it has negative effects on quality of life. In the present study, we aimed to evaluate the quality of life and affecting factors in individuals diagnosed with hypothyroid. Fifty-eight hypothyroid patients who applied to Nigde Healthy Life Center Nutrition Counseling Polyclinic between 01.06.2021 and 31.08.2021 were included in the study. Sociodemographic Form, Short Form-36 (SF-36) Quality of Life Scale, and International Physical Activity Scale-Short Form were applied to the participants. Also, anthropometric measurements (height, weight, waist circumference, body muscle mass, body fluid mass, body fat ratio, organ fat score) and some blood parameters (glucose, TSH, triglyceride, LDL, HDL, total cholesterol, hemoglobin, HBA1C, vitamin B12) were recorded. 95% of the participants are women, and the median age is 44 (20-60). The lowest mean score in the SF-36 sub-parameters is 33.2±40.9 in role emotional (RE), and the highest mean score is 75.5±16.6 in physical function (PF). The PF score is lower in those who have comorbidity except hypothyroidism (p=0.03) and those who are physically inactive (p=0.01). In addition, a moderate negative correlation exists between PF score and age (r=-0.371, p=0.004), body mass index (BMI) (r=-0.382, p=0.003), body fat ratio (r=-0.363, p=0.005) and organ fat score (r=-0.406, p=0.002). Role physical (RP) score is lower in the physically inactive group (p=0.018). A low negative correlation exists between the RP score and organ fat score (r=-0.279, p=0.034). Vitality (VT) score is higher in retired and active workers compared to non-active workers and flexible hours workers (p=0.023). A moderate positive correlation was found between the VT score and daily water consumption (r=0.367, p=0.005). Social functioning (SF) score is lower in patients with comorbidity (p=0.018). Bodily pain (BP) score is lower in patients with comorbidities (p=0.006) and those with poor self general health evaluation (p=0.001). In addition, a low positive correlation was found between BP score and daily water consumption (r=0.285, p=0.03). General health (GH) score is lower in patients with comorbidities (p=0.001), and those with poor self general health evaluation (p=0.025). In addition, a low negative correlation exists between GH score and BMI (r=-0.269, p=0.041). There is no statistically significant relationship between the sub-parameters of SF-36 and marital status, income status, education level, smoking, alcohol use, daily sleep duration, and blood parameters. Hypothyroid is a disease that affects most organs and reduces the quality of life. It leads to deterioration of general health with additional metabolic disorders, especially in patients with high BMI. A balanced diet and increasing physical activity, reducing body fat, keeping water consumption at an optimum level, and controlling comorbidities can improve the quality of life.

Keywords: Hypothyroid, Quality of Life, Body Mass Index

Presentation ID / Sunum No= 160

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5937-235X

Hıv (+) Hastalarda Pulmoner Hemodinaminiklerin Sağ Ventri-Kül Erken Giriş-Çıkış Endeksi Kullanarak Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Mustafa Duran[1]

[1]*Konya Şehir Hastanesi*

Özet

Arka plan: İnsan immün yetmezlik virüsü (HIV), vücut sıvıları yoluyla yayılan ve konakçı bağı-şıklık hücrelerini hedef alan, kan yoluyla bulaşan bir retrovirüstür. Yeni tedavi yöntemlerinin ortaya çıkmasıyla birlikte HIV ile enfekte bireyler yaşlanmakta ve pulmoner arteriyel hipertansi-yon (PAH) gelişimine daha yatkın hale gelmektedir. Yakın zamanda tanımlanan sağ ventrikül erken giriş-çıkış indeksi (RVEIO indeksi), sağ ventrikül (SV) fonksiyonlarının ve pulmoner he-modinaminin değerlendirilmesinde faydalı bulunmuştur. Bu nedenle, HIV enfeksiyonu ile pul-moner hemodinami ile ilişkili SV fonksiyonları arasındaki ilişkiyi RVEIO indeksi kullanarak araştırmayı amaçladık. Yöntem: Aralık 2019 ile Aralık 2020 arasında kardiyoloji polikliniğine kardiyovasküler değer-lendirme için sevk edilen 42 uygun HIV pozitif hastayı değerlendirdik. Tüm hastaların geçmiş tıbbi kayıtları ve ilaçları tarandı ve ayrıntılı EKG ve ekokardiyografik değerlendirme yapıldı. Bulgular: Sonuçlarımız, HIV pozitif hastalarda sağ ventrikülün gevşemesinde bozulma olduğu-nu ve HIV pozitif hastalarda sağlıklı kontrollere kıyasla anlamlı olarak daha yüksek RVEIO in-deksi olduğunu göstermektedir (5.10±0.37'ye karşı 4.15±0.26 p< 0.01). Sonuç: Verilerimiz, RVEIO indeksinin RV disfonksiyonunun güvenilir bir belirteci olduğunu ve HIV pozitif hastalarda RV fonksiyonlarını ve pulmoner hemodinamiyi değerlendirmek için kul-lanılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: HIV, PAH, RVEIO İndeksi

Evaluat ion of Pulmonary Hemodynam ics in H iv (+) Pat ients by Us ing R ight Ventr icular Early Inflow-Outflow Index Mustafa Duran

Abstract

Background: Human immunodeficiency virus (HIV) is a blood-borne retrovirus that spreads through body fluids and targets host immune cells. With the advent of novel treatment modalities HIV infected individuals have become older and more prone to the development of pulmonary arterial hypertension (PAH). Recently defined right ventricular early inflow-outflow index (RVEIO index) was found to be useful for the evaluation of right ventricle (RV) function and pulmonary hemodynamics. Therefore, we aimed to investigate the relationship between HIV infection and RV functions associated with pulmonary hemodynamics by using the RVEIO index. Methods: We evaluated 42 eligible HIV-positive patients who were referred to the outpatient clinics of cardiology for cardiovascular assessment between December 2019 and December 2020. All patients' past medical records and medications were scanned

and underwent detailed ECG and echocardiographic assessment. Results: Our results indicate impaired relaxation of the right ventricle in HIV positive patients and a significantly higher RVEIO index in HIV positive patients compared to healthy controls (5.10±0.37 vs 4.15±0.26 p< 0.01). Conclusion: Our data indicate RVEIO index is a reliable marker of RV dysfunction and can be utilized to assess RV functions and pulmonary hemodynamics in HIV-positive patients.

Keywords: HIV, PAH, RVEIO Index

Presentation ID / Sunum No= 72

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000176083592

İatrojenik Sol Ana Koroner Arter Diseksiyonu Sonrası Sağ Kalmak: Sol İnen Anteriyor Koroner Artere Uzanan İyatrojenik Sol Ana Koroner Arter Diseksiyonu Olgu Sunumu

Uzman Dr. Sezen Bağlan Uzunget[1]

[1]*Sincan Doktor Nafiz Körez Devlet Hastanesi*

Özet

İyatrojenik sol ana koroner arter (LMCA) diseksiyonu, tanısal koroner anjiyografi yapılırken nadir görülen ancak ölümcül olabilen bir komplikasyondur. Öncelikli amaç; zaman alıcı adımlar olmadan ve hatta refleks manevralarla, miyokard kan akışının derhal restorasyonu olmalıdır. LMCA'da plak rüptürü sonucu sol ön inen koroner arter (LAD) ve sol sirkumfleks arterin (LCx) tanısal kateter ile bail-out stentleme ile başarılı bir şekilde kapatıldığı bir olguyu sunuyoruz. Anahtar Kelimeler: Sol ana koroner stentleme, tanısal koroner anjiyografi komplikasyonu, iyatrojenik sol ana koroner arter diseksiyonu, koroner anjiyografi

Anahtar Kelimeler: Sol Ana Koroner Stentleme, Tanısal Koroner Anjiyografi Komplikasyonu, İyatrojenik Sol Ana Koroner Arter Diseksiyonu, Koroner Anjiyografi

Surviving Iatrogenic Left Main Coronary Artery Dıssectıon: A Case Report of Iatrogenic Left Main Coronery Artery Dissection Extending Left Anterior Descending Coronary Artery

Abstract

Iatrogenic left main coronary artery (LMCA) dissection is a rare encountered complication while performing diagnostic coronary angiography but can be fatal. Initial objective should be immediate restoration of the myocardial blood flow without any time-consuming steps and even with reflexive maneuvers. We present a case of total closure of the left anterior descending coronary artery (LAD) and the left circumflex artery (LCx) as a result of plaque rupture in the LMCA by a diagnostic catheter that was successfully managed with bail-out stenting.

Keywords: Left Main Coronary Stenting, Diagnostic Coronary Angiography Complication, İatrogenic Left Main Coronary Artery Dissection, Coronary Angiography

Presentation ID / Sunum No= 237

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2335-1538

İleostominin Malnütrisyon Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Arş. Gör. Dr. Görkem Özdemir[1], Doç. Dr. Ahmet Şeker[1]

[1]Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Arş. Gör. Dr. Görkem Özdemir*

Özet

Giriş: Bu çalışmanın amacı, ileostomili hastalarda beslenmenin kritik bir göstergesi olan malnutrisyon durumunu ve komplikasyonları değerlendirmektir. Materyal-Method: Bu retrospektif çalışmaya bölümümüzde son üç yıl içinde ileostomi kapatma ameliyatı olan hastalar dahil edildi. İleostomi açılmadan önce ve ileostomi kapatılmasından hemen önceki bilgisayarlı tomografi (BT) ile ölçülen suprapubik subkütan yağ doku kalınlıkları karşılaştırıldı. Ayrıca serum albümin, hemoglobin, kan üre nitrojen (BUN) ve kreatinin düzeyleri de karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya yaş ortalaması 57,8 ± 14,5 yıl olan 87 hasta dâhil edildi. Altta yatan hastalık 31 hastada benign, 56 hastada maligndi. Medyan ileostomi süresi 7 ay (10 gün-23 ay) hesaplandı. Elli iki hastaya ileostomi öncesi ve sonrası BT taraması yapıldı. Suprapubik bölgeden ölçülen ortalama subkütan yağ doku kalınlığı 27,8±13,5 mm'den 23,11±13,9 mm'ye istatistiksel olarak anlamlı düşüş gösterdi (p=0,03). Ortalama serum albümin seviyesi 38,34±7,01 g/L'den 36,94±6,57 g/L'e düştü ancak fark istatistiksel olarak anlamlı değildi (p=0,87). Serum BUN ve kreatinin seviyeleri anlamlı farklılık göstermedi (p değerleri sırasıyla 0,55 ve 0,12 idi). Ayrıca serum hemoglobin seviyelerinde anlamlı farklılık gözlenmedi (p=0.87). Komplikasyon sıklığı şu şekildeydi; anemi (n=19), akut böbrek yetmezliği (n=9) elektrolit dengesizliği (n=2). Sonuç: Çalışma popülasyonumuzdaki hastaların çoğunda altta yatan malign hastalık vardı, bu nedenle subkütan yağ doku kalınlığındaki azalma kaşeksi veya malabsorbsiyona bağlı olabilir. Albumin seviyesinde de istatistiksel olarak anlamlı olmasa da düşüş vardı. Çalışmamızda hastalarda üre ve kreatinin seviyelerinin değişmediği görüldü. Hastaların yeterli sıvı elektrolit aldığı ancak malabsorbiyona bağlı malnutrisyon gelişmiş olabileceğini düşünüyoruz. İleostomili hastalarda nütrisyon durumu yakından takip edilerek yeterli beslenme sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ileostomi, Malnütrisyon, Beslenme, Albumin, Subkütan Yağ Doku

Assessing the Effect of Ileostomy On Malnutrition

Abstract

Introduction: The aim of this study was to evaluate the malnutrition status which is a critical indicator of nutritional status and also the complications in patients who underwent ileostomy. Materials-Methods: Patients who had ileostomy closure surgery at our department in the last three years were included in this retrospective study. The suprapubic subcutaneous fat tissue thicknesses measured by computed tomography (CT) before ileostomy forming and immediately before ileostomy closure

procedure were compared. In addition, serum albumin, hemoglobin, blood urea nitrogen (BUN) and creatinine levels were compared. Results: 87 patients with a mean age of 57.8 ± 14.5 years were included in the study. The underlying disease was benign in 31 and malignant in 56 patients. The median duration of ileostomy was 7 months (10 days-23 months). Fifty-two patients underwent CT before ileostomy forming and closure procedure. Mean subcutaneous adipose tissue thickness measured from suprapubic region was significantly decreased from 27.8±13.5 mm to 23.11±13.9 mm, (p =0.03).The mean serum albumin level decreased from 38.34±7.01 g/L to 36.94±6.57 g/L, but the difference was not statistically significant (p=0.87). Serum BUN and creatinine levels did not differ significantly (p values were 0.55 and 0.12, respectively). In addition, no significant difference was shown in hemoglobin levels (p=0.87). The frequency of complications was as follows; anemia (n=19), acute renal failure (n=9), electrolyte imbalance (n=2). Conclusion: Most of the patients in our study population had underlying malignant disease, so the decrease in subcutaneous adipose tissue thickness may be due to cachexia or malabsorption. Although it was not statistically significant, there was also a decrease in albumin level. The BUN and creatinine levels did not differ. We suggest that patients received sufficient liquid and electrolytes; however malnutrition may have developed due to malabsorption. In patients with ileostomy, nutritional status should be closely monitored and adequate nutrition should be provided.

Keywords: Ileostomy, Malnutrition, Nutrition, Albumin, Subcutaneous Adipose Tissue

Presentation ID / Sunum No= 377

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

İletim Tipi İşitme Kaybında Dikotik İşlemleme: Olgu Sunumu

Barış Tansu Özal[1], Uzman Emel Uğur[2], Prof. Dr. Bahriye Özlem Konukseven[1]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi
[2]İstanbul Acıbadem Üniversitesi
**Corresponding author: Barış Tansu Özal*

Özet

Dikotik işitsel işlemleme terimi; binaural olarak alınan işitsel sinyalin entegrasyonu ve seperasyonu ile işitsel bilginin çözümlenmesini ifade edilmektedir. İşitsel işlemleme süreçleri ağırlıklı olarak sol temporal lobda gerçekleşmektedir. Dikotik dinleme becerisini değerlendiren yöntemler, özellikle konuşma sinyalinden fonetik kodun çıkarılması, dil işleme becerisinde sol hemisfer baskınlığını ve korpus kallozum nöronlarının fonksiyonlarını değerlendirmek için kullanılan yöntemlerdir. Uyaranlar konuşma sinyallerinden seçilir ve her iki kulağa aynı anda sunulur. Kolesteatoma sık görülen, çoğunlukla kronik orta kulak enfeksiyonların seconder komplikasyonu olarak oluşan, orta kulakta ve/veya mastoid çıkıntıda keratinize skuamöz epitelden oluşan destrüktif patolojilerdir. Nadiren konjenital olarak da kolesteatoma görülebilir. Kolesteatoma dokusu, orta kulak kemikçiklerinde fiksasyona neden olabilir, orta kulakta ilave bir mass etkisi yaratır. Dolayısıyla, iletim tipi işitme kaybı oluşturur. Tedavisi cerrahi olarak kolesteatoma dokusunun çıkarılması ve işitmenin restorasyonu temeline dayanır. Bu çalışmada etyolojisi farklı iki ayrı kolesteatoma olgusu ve normal işiten bir olgu dikotik işlemleme becerileri açısından incelenmiştir. Olgu 1; 6 yaşında, dengesizlik şikâyeti ile başvuran bilateral konjenital kolesteatoma olgusudur. Olgu 2; 12 yaşında, adeneidektomi ve ventilasyon tüpü operasyonu geçirmiş olan işitme kaybı nedeni ile başvuran edinsel unilateral sağ kolesteatoma,sol iletim tipi işitme kaybı(OM sekeli) olgusudur. Olgu 3 ise 9 yaşında normal işiten çocuk bireydir. Kolesteatoma tedavisi öncelikli olarak cerrahi tedavi olup, operasyon sonrasında mevcut işitme düzeyine göre, lüzum halinde amplifikasyon önerilebilen bir durumdur. Dikotik işlemlemenin işitme kaybının bir sonucu olarak bozulduğu tahmin edilmektedir. Ancak bu olgular dikotik işitsel işlemleme açısından literatürde yer bulamıştır. Bu çalışmada sağlıklı çocuktan ve kolesteatoma olgularından elde edilen dikotik işlemleme test sonuçları karşılaştırmalı olarak sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Kolesteatoma, İletim Tipi İşitme Kaybı, Dikotik İşlemleme

D ichot ic Process ing in Conduct ive Hear ing Loss: A Case Report

Abstract

The term dichotic auditory processing; It refers to the integration and separation of the auditory signal received as binaural and the resolution of the auditory information. Auditory processing processes take place predominantly in the left temporal lobe. Methods that evaluate dichotic listening skills, especially

the extraction of the phonetic code from the speech signal, are the methods used to evaluate the left hemisphere dominance in language processing and the functions of corpus callosum neurons. Stimuli are selected from speech signals and presented to both ears simultaneously. Cholesteatoma is a common, mostly secondary complication of chronic middle ear infections, destructive pathologies consisting of keratinized squamous epithelium in the middle ear and/or mastoid process. Rarely, cholesteatoma can be seen congenitally. Cholesteatoma tissue may cause fixation in the middle ear ossicles, creating an additional mass effect in the middle ear. Therefore, it creates conductive hearing loss. Its treatment is based on surgical removal of cholesteatoma tissue and restoration of hearing. In this study, two different cholesteatoma cases with different etiologies and a case with normal hearing were examined in terms of dichotic processing skills. Case 1; Bilateral congenital cholesteatoma case presented with the complaint of imbalance, 6 years old. Case 2; A 12-year-old case of acquired unilateral right cholesteatoma, left conductive hearing loss (OM sequelae) who had undergone adeneidectomy and ventilation tube operation, presented with hearing loss. Case 3 is a 9-year-old with normal hearing. Cholesteatoma treatment is primarily surgical, and after the operation, according to the current hearing level, amplification can be recommended if necessary. Dichotic processing is predicted to be impaired as a result of hearing loss. However, these cases have found a place in the literature in terms of dichotic auditory processing. In this study, dicotic processing test results obtained from healthy children and cholesteatoma cases are presented comparatively.

Keywords: Congenital Cholesteatoma, Conductive Hearing Loss, Dichotic Processing

Presentation ID / Sunum No= 20

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9301-9525

İn-Stent Restenoz İle Başvuran Akut Koroner Sendromlu Hastaların Demografik, Biyokimyasal ve Anjiografik Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Dr. Abdulmecit Afşin[1], Dr. Emin Asoğlu[2]

[1]Adıyaman Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Dr. Abdulmecit Afşin*

Özet

Amaç: İn-stent restenoz (İSR), genellikle koroner stent yerleştirilmesinden 3 ila 12 ay sonra meydana gelen stentli segmentin kademeli olarak yeniden daralması olarak tanımlanmaktadır. Perkütan müdahalelerin yaklaşık %10'nunda meydana gelmektedir ve önemli bir kardiyovasküler mortalite ve morbidite nedenidir. Restenoz, travmaya uğrayan arter duvarında gelişen, moleküler ve hücresel olayları içeren iyileşme yanıtıdır. İSR'ye yol açan en önemli 2 faktör; neointimal hiperplazi ve neo-ateroskleroz'dur. Lezyon, prosedür ve hasta ile ilişkili faktör ISR'ye yol açmaktadır. Bu çalışmadaki amacımız koroner anjiografide ISR saptanan hastaların klinik özelliklerini incelemektir. Gereç ve yöntem: Bu çalışma retrospektif bir çalışma olup koroner anjiografide ISR tespit edilen 124 akut koroner sendromlu hasta çalışmaya dahil edildi. Unstabil anjina pektoris ile başvuranlar (Grup 1, n= 62) ve akut miyokard enfarktüsü ile başvuranlar (Grup 2, n= 62) olmak üzere hastalar 2 gruba ayrıldı. İSR daha önce stent uygulanmış arteriyel lümeninin ilgili damar çapına kıyasla> %50 yeniden daralması olarak tanımlandı. Hastaların demografik ve anjiografik özellikleri ile koroner anjiografi öncesi alınan biyokimyasal (hemogram ve lipit profili) parametreleri karşılaştırıldı. Bulgular: Grup 1'deki hastaların yaşı anlamlı olarak daha yüksek idi (60,5±11,3 ve 52,8±9,7; p <0.001). Grup 1'deki hastalarda hipertansiyon daha sık gözlenirken, grup 2'de ise kronik kalp yetmezliği daha sık idi (p= 0,006 ve p= 0,007, sırasıyla). Biyokimyasal parametrelerden beyaz kan hücresi (WBC) hariç diğer parametreler iki grup arasında benzerdi. Grup 1 ile karşılaştırıldığında, WBC değeri grup 2'de anlamlı olarak daha yüksekti (8,3±2,1 ve 9,5±2,5; p= 0,004). Postdilatasyon hariç lezyon ve prosedürel özellikler açısından gruplar arasında anlamlı farklılık izlenmedi (hepsi için, p >0,05). Postdilatasyon yapılmayan hastalar grup 2 de anlamlı olarak daha yüksekti (p= 0,014). Sonuç: Çalışmamızın sonuçlarına göre unstabil anjina pectoris ile başvuran hastalar daha yaşlıydı. Akut miyokard enfarktüsü ile başvuran hastalarda ise koroner stent uygulandıktan sonra yapılan postdilatasyon sayısı azdı.

Anahtar Kelimeler: Koroner Anjiografi, Akut Koroner Sendrom, İn-Stent Restenoz, Postdilatasyon

Evaluation of Demographic, Biochemical and Angiographic Characteristics of Patients With Acute Coronary Syndrome Presenting With In-Stent Restenosis

Abstract

Objective: In-stent restenosis (ISR) is defined as the gradual re-narrowing of the stented segment that usually occurs 3 to 12 months after coronary stent placement. It occurs in approximately 10% of percutaneous interventions and is an important cause of cardiovascular mortality and morbidity. The lesion, procedure, and patient-related factor lead to ISR. Our aim in this study is to examine the clinical features of patients with ISR in coronary angiography. Materials and methods: This is a retrospective study, and 124 patients with acute coronary syndrome who had ISR in coronary angiography were included in the study. The patients were divided into 2 groups, those presenting with unstable angina (Group 1, n= 62) and those presenting with acute myocardial infarction (Group 2, n= 62). ISR was defined as >50% narrowing of the previously stented arterial lümen.The demographic and angiographic characteristics of the patients and the biochemical (hemogram and lipid profile) parameters taken before coronary angiography were compared. Results: The age of the patients in Group 1 was significantly higher (60.5±11.3 vs. 52.8±9.7; p <0.001). While hypertension was observed more frequently in patients in group 1, chronic heart failure was more common in group 2 (p= 0.006 and p= 0.007, respectively). Except for the white blood cell (WBC) biochemical parameters, other parameters were similar between the two groups. Compared to group 1, the WBC value was significantly higher in group 2 (8.3±2.1 vs. 9.5±2.5; p= 0.004). There was no significant difference between the groups in terms of lesion and procedural features, except for postdilatation (for all, p >0.05). Patients who did not undergo postdilation were significantly higher in group 2 (p= 0.014). Conclusion: The results of our study showed that patients presenting with unstable angina pectoris were older. In patients presenting with acute myocardial infarction, the number of postdilatation performed after coronary stenting was low.

Keywords: Coronary Angiography, Acute Coronary Syndrome, in-Stent Restenosis, Postdilatation

Presentation ID / Sunum No= 2

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8601-1277

İnaktif Covid-19 Aşısı Sonrasında Radyolojik İzole Sendrom'un Multipl Skleroz'a Dönüşümü

Dr. Öğretim Üyesi Hasan Yaşar[1]

[1] *Binali Yıldırım Üniversitesi*

Özet

Giriş: Aşı sonrası Multiple skleroz (MS) hastalığının ortaya çıkması, MS hastalarında relapsların ortaya çıkması, klinik izole sendrom (KİS) tanılı hastalarda MS'e dönüşüm, radyolojik izole sendrom (RİS)'da aşı sonrasında klinik olarak MS gelişmesi tartışmalıdır. Sunulan vakada RİS tanı kriterlerini karşılayan bir hastanın inaktif covid-19 aşısı sonrası ilk klinik atağın ortaya çıktığı durum tartışılmıştır. Olgu: İnaktif covid-19 aşısından bir hafta sonra ayaklarda uyuşma şikayeti ile gelen 35 yaşında kadın hastada beyin MR'da corpus callosuma dik plaklar mevcuttu ve beyinde kontrast tutulumu izlenmedi. Servikal MR'da bir adet aktif plak görüldü ve kontrast tutulumu olmayan T2 hiperintens plaklar mevcuttu. Otoimmün markerler negatifti. Beyin omurilik sıvısında (BOS) oligoklonal bant patern-2 pozitifti (BOS spesifik). Tartışma: RİS olarak kabul edilen kişilerde aşı sonrasında ilk klinik atağın ortaya çıkıp çıkmayacağı tartışmalıdır. İnaktif aşıların özellikle daha güvenli olduğu ile ilgili çalışmalar mevcuttur. Covid-19 inaktif aşı sonrasında ilk klinik atak gelişen hastanın MR'ları değerlendirildiğinde RİS tanı kriterlerini karşıladığı ve aşı sonrasında ilk klinik atağın ortaya çıktığı görülmüştür. Bir çok çalışmada aşıların RİS, KİS ve MS'te güvenli olduğu ile ilgili geniş bir görüş birliği olsada inaktif aşı sonrasında MS gelişimi olabileceği, atakların ortaya çıkabileceği konusunda dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Aşı, Radyolojik İzole Sendrom, Multipl Skleroz, Oligoklonal Bant,

Transformation of Radiological Isolated Syndrome to Multiple Sclerosis After Inaktive Covid-19 Vaccine

Abstract

Introduction: The emergence of multiple sclerosis (MS) after vaccination, relapses in MS patients, conversion to MS in patients with clinically isolated syndrome (CIS), and clinical MS development after vaccination in radiological isolated syndrome (RIS) are controversial. In the presented case, the situation in which the first clinical attack occurred after inactivated covid-19 vaccine in a patient who met the RIS diagnostic criteria was discussed. Case: A 35-year-old female patient presented with the complaint of numbness in the feet one week after the inactivated covid-19 vaccine. Brain MRI showed perpendicular plaques to the corpus callosum and no contrast enhancement was observed in the brain. One active plaque was seen in the cervical MRI. There were T2 hyperintense plaques in the cervical MRI without contrast enhancement. Autoimmune markers were negative. In cerebrospinal fluid (CSF), the oligoclonal band was pattern-2 (CSF specific). Discussion: It is controversial whether the first

clinical attack will occur after vaccination in people who are considered to have RIS. Many studies have shown that inactivated vaccines are safer.When the MRI of the patient who developed the first clinical attack after the Covid-19 inactivated vaccine was evaluated, it was seen that she met the diagnostic criteria for RIS and the first clinical attack occurred after the vaccine. Although there is a broad consensus in many studies that vaccines are safe in RIS, CIS and MS, it should be noted that MS may develop after inactivated vaccines and attacks may occur.

Keywords: Covid-19 Vaccine, Radiologically Isolated Syndrome, Multiple Sclerosis, Oligoclonal Band,

Presentation ID / Sunum No= 492

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6569-9877

İnek Sütü Alerjisinde Yoğurt Toleransı

Uzman Dr. Hande Yüksel Bulut[1], Uzman Dr. Ezgi Ulusoy Severcan[1], Uzman Dr. Ayşegül Ertuğrul[1], Prof. Dr. İlknur Bostancı[1]

[1]Dr. Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk İmmünoloji ve Alerji Bölümü, Ankara, Türkiye
**Corresponding Author: Hande Yüksel Bulut*

Özet

Giriş: İnek sütü alerjisi çocukluk çağında en sık görülen besin alerjisidir. İnek sütü alerjisinde temel tedaviyi inek sütü eliminasyonu oluşturur. İnek sütü alerjisi olan hastaların bir kısmı fermente süt ürünü olan yoğurt tüketimini tolere edebilir. Amaç: Bu çalışmada inek sütü alerjisi tanı ve tolerans değerlendirmesi için yoğurt provakasyonu yapılan hastaların klinik ve demografik özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Metod: Çocuk Alerji polikliniğinde 01.01.2019-01.09.2021 tarihleri arasında yoğurt provakasyonu yapılan 0-18 yaş arasındaki hastalar retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Sonuçlar: Yoğurt provakasyonu yapılan 152 hastanın 62'si(%40,8) kızdı. İlk başvuru yaşı ortalaması 8,5 aydı. Hastaların inek sütü proteini sonrası gözlenen ilk reaksiyonları %34,2 yoğurt, %23,7 formula mama, %9,2 süt tüketimi sonrasında hastaların %36,2'sinde ürtiker/anjioödem, %28,9'unda egzema, %11,2'sinde kanlı gaita, %9,2'sinde mukuslu gaita,%7,9'unda anaflaksi kliniği ile gözlendi. Deri prik testinde endurasyon çaplarının daha yüksek olmasıyla ilk provokasyonda reaksiyon arasında anlamlı bir ilişki saptandı (p:0,039). Provakasyon öncesi ortalama eozinofil yüzdesi %4,5±3,8, eozinofil sayısı 431,6±380, total IgE düzeyi 86,5'ti. İlk yoğurt provakasyonunun yapıldığı yaş ortalaması 13,9 aydı. Tanıdan yoğurt toleransına kadar geçen süre ortalama 7,5 aydı. İlk yoğurt provakasyonunda 42 hastada(%27,6) reaksiyon gözlendi. Sonuç olarak süt alerjisi olan hastaların bir kısmı yoğurdu tolere edebilmektedir. Deri prik testinde duyarlılığı düşük olan hastalarda yoğurt provokasyonu yapılarak yoğurt tüketebildiğinin belirlenmesi nutrisyonel açıdan hastalara faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Süt, Alerji, Yoğurt

Presentation ID / Sunum No= 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1401-5727

Inflammation Indexes in Predicting Mortality in Patients With Covıd 19 Hospitalized in General Intensive Care Unit

Dr. Öğretim Üyesi Cihan Aydın[1]

[1]*Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi*

Abstract

Background: Causing a global pandemic, the coronavirus disease 2019 (COVID-19) has caused millions of people to become infected and many more to die. Immune system abnormalities such as lymphopenia, lymphocyte, and monocyte dysfunction caused by COVID-19 cause microorganism infections, septic shock, and multi-organ failure. In this study we aimed to investigate whether routinely evaluated clinical laboratory values can predict the severity of COVID-19 disease. Material and Methods: In our study, routine laboratory parameters, inflammatory indexes, and lung tomographies of 89 patients hospitalized in the general intensive care unit with the diagnosis of COVID 19 were retrospectively analyzed. The neutrophil to lymphocyte ratio (NLR), derived NLR (dNLR), platelet to lymphocyte ratio (PLR), monocyte lymphocyte ratio (MLR), systemic inflammation response index (SIRI), systemic inflammation index (SII) and the aggregate index of systemic inflammation (AISI) lymphocyte to C-reactive protein (CRP) ratio (LCR) were calculated from blood tests in patients with positive COVID-19 PCR (polymerase chain reaction) test and with ground-glass opacity on lung tomography. Results: In our study, in 48 patients who died during follow-up, the indexes of AISI, dNLR, NLPR, LCR, NLR, SII, LCR, and SIRI and the biochemical parameters such as Troponin I, CRP, D-dimer, Ferritin and Procalcitonin were significantly higher than in discharged patients. Hypertension and higher AISI and ferritin levels were statistically associated with reduced survival in Cox regression analysis (HR=3,176;95% CI, 1,122-8,991,P=0,03),(HR=1; 95% CI, 1,000-1,001,P=0,042),(HR=1;95% CI,1,000-1,002,P=0,011) respectively. Conclusions: Inflammation indexes derived from blood tests and acute phase reactants such as ferritin and CRP can guide us in planning the treatment strategy and risk stratification in patients with COVID-19 in intensive care follow-ups

Keywords: Coronavirus 2019 Disease, Pandemic, Inflammation, Blood Parameters

Presentation ID / Sunum No= 495

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5882-3534

Fat-To-Muscle Ratio As a New Indicator of Instent Restenosis

Uzman Dr. Erdogan Yaşar[1]

[1]*Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Abstract

Objective: Atherosclerotic heart disease is the leading cause of death worldwide (1, 2). With the development and widespread use of drug-eluting stents (DES), the rate of thrombosis and restenosis after PCI has significantly decreased, but in-stent restenosis still remains a rare complication of PCI. Previous studies have shown that the ratio of fat to muscle mass is a significant predictor of metabolic disease, and it is known to be associated with atherosclerosis and coronary artery disease (3-5). We evaluated the association between the fat-to-muscle ratio (FMR) and the occurrence of one-year in-stent restenosis (ISR) in patients with stable coronary artery disease. Method: In our retrospective study, we included 48 patients who underwent one-year routine follow-up angiography after PCI with drug-eluting stent implantation between January 1, 2021 and October 31, 2021 in Malatya training and research hospital. Demographic characteristics, additional data, laboratory data, electrocardiographic and echocardiographic findings were obtained. Result: Stent restenosis was observed in 14 (% 29) patients. The mean age of those with ISR was not statistically different from those without. (62±10.3; 60.1±11.2 ;p=0.235), respectively. Patients with ISR have higher FMR values than those without ISR. (respectively, 0.82±0.21; 0.69±0.20 ;p<0.001). In the roc curve analysis, it was observed that the cut-off FMR value showed ≥ 0.74 for prediction of ISR (AUC :0.803; 95%CI (0.777-0.883). Conclusion: In this study, a high FMR was significantly associated with ISR. A large-scale prospective study on the association with FMR and ISR is necessary to confirm this relationship.

Keywords: Fat-To-Muscle Ratio, in-Stent Restenosis

Presentation ID / Sunum No= 568

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Intracytoplasmic Sperm Injection in the Treatment of Primary and Secondary Hypogonadotrophic Hypogonadism

Doç. Dr. Berkan Reşorlu[1], Araştırmacı Mohammed I. Abdulmajed[2]

[1]Üroloji Kliniği Ankara
[2]Department of Urology, Wrexham Maelor Hospital, Betsi Cadwaladr University Health Board, Wrexham, Wales, UK
**Corresponding author: Berkan Reşorlu*

Abstract

Although infertility of hypogonadotrophic aetiology is uncommon (0.5–1%), it is important as a potentially treatable cause of male infertility. Broadly, hypogonadotrophic hypogonadism (HH) is divided into two categories, idiopathic and secondary postpubertal. In order to determine whether gonadotrophin replacement is sufficient to treat hypogonadotrophic infertile men or there is a substantial need for intracytoplasmic sperm injection to increase chances of pregnancy, we performed a retrospective clinical analysis of seventeen hypogonadotrophic adult men (aged 25–38). Five patients had orchiopexy for cryptorchidism; three prepubertal and two postpubertal. All had non-obstructive azoospermia and received a combination of human chorionic gonadotrophin (hCG) and follicle stimulating hormone (FSH) for 4–24 months. Viable sperms started to appear in the ejaculate 3 months after treatment. Natural conception was achieved in six men with secondary HH (developed after head trauma, infection and surgery). By contrast, intracytoplasmic sperm injection (ICSI) was needed to produce successful fertilisation in the eleven men with idiopathic HH after failed gonadotrophin treatment. In conclusion, we recommend that ICSI should be considered, in addition to gonadotrophins to enhance the fertility of men with IHH, once oligospermic.

Keywords: Gonadotrophin Releasing Hormone Antagonist/agonist, Intracytoplasmic Sperm Injection (ICSI), Male Factor Infertility

Presentation ID / Sunum No= 557

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Investigation of Long Non-Coding RNAs H19 and LINC00675 in Colorectal Cancers in Terms of Histopathological Features and Correlations With Plasma Markers

Dr. Öğretim Üyesi Cem Horozoğlu[1], Dr. Öğretim Üyesi Gülper Nacarkahya[2]

[1]Biruni Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı
[2]Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Cem Horozoğlu*

Abstract

Functional and bioinformatic studies provide strong findings that lncRNAs can alter the molecular mechanisms of cancer through their interactions with DNA, RNAs, and proteins. On this axis, we aimed to evaluate the strong findings presented in colorectal cancer models for H19 and LINC00675 in colorectal cancers (CRCs) in terms of clinicopathological features in our study. In fifty-one CRCs cases, tumor and tumor-free surrounding tissue samples were examined and classified in terms of pathology. After total RNA isolation from the samples, cDNA synthesis was performed. qPCR was performed from the cDNA via the TaqMan Non-Coding lncRNA assay specific for H19 and LINC00675. Preoperative levels of plasma markers, lncRNA expression and clinicopathological characteristics of the cases were evaluated statistically. Expression of H19 in tumor tissue was found to be 2.11 times higher than that of tumor-free surrounding tissue ($p < 0.001$). LINC00675 levels were found to be approximately 3 times higher in tumors with colon localization than tumors with rectal involvement ($p = 0.019$). There was a correlation between H19 expression and creatine ($r =, 408$; $p = 0.003$). In addition, Correlations were detected between LINC00675 with albumin ($r =, 303$; $p = 0.03$), and between LINC00675 with globulin ($r =, 332$; $p = 0.02$). H19 and its correlation suggest that it may be a candidate biomarker that can be evaluated in terms of prognosis and antineoplastic treatment response, while LINC00675 and its correlations may be an important marker in the microenvironment regulation of advanced stage tumors, especially in tumors with rectal involvement.

Keywords: Colorectal Cancers, H19, LINC00675, Plasma Markers, LNCRNA

Presentation ID / Sunum No= 52

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6334-9881

İpsilateral Açık Femoropopliteal Revaskülarizasyon ile Kombine İliak Arter Stentlemenin Periferik Baypas Açıklığına Etkisi

Uzman Dr. İsmail Selçuk[1]

[1]*Sultan II. Abdülhamid Han Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş :Çok seviyeli iliofemoral obstrüktif aterosklerotik hastalık vakalarında, iliak arter stentleme ve ipsilateral femoro-popliteal baypasın (IS-IFPB) hibrit prosedürleri geçerli bir yaklaşımı temsil edebilir, ancak sonuçlar hala belirsizdir. Bu çalışmada amaç, eşzamanlı IS-IFPB'nin erken ve uzun vadeli sonuçlarını değerlendirmekti. Materyal ve Metod:Bu retrospektif çalışmaya Ocak 2016 -Ocak 2020 tarihleri arasında eşzamanlı IS-IFPB ile tedavi edilen 42 hasta dahil edildi. Tüm hastalara femoro-popliteal baypas sonrası greftten girilerek iliak artere endovasküler prosedür yapıldı. Ana femoral arterde lezyon olanlara endarterektomi yapıldı. Greft olarak great saphenous vein (GSV) veya politetrafloroetilen (PTFE) greft kullanıldı.Tüm hastaların demografik bilgileri, preoperatif özellikleri, perioperatif sonuçları ve tüm tıbbi kayıtları ve teşhis prosedürlerini içeren takip verileri, ileriye dönük olarak özel bir veri tabanında toplandı. Uzun süreli açıklık, yıllık klinik ve ultrasonografik muayene ile değerlendirildi. Bulgular: Ortalama yaş 66.2 ± 8.3 yıldı. Hastaların 31 (%74)'nde iliak artere balonla genişletilebilir ve 11'ine (%26) kendiliğinden genişleyen nitinol stent implante edildi; 28 ekstremite'de (%66) bypass için PTFE greft kullanılırken, 14 ekstremite'de (%34) GSV kullanıldı,4 hastada (%9) ana femoral artere endarterektomi yapıldı ve hastalar %100 teknik başarı ile revaskülarize edildi. İntraoperatif arteriyel yırtılma veya diseksiyon gözlenmedi. Kanama, enfeksiyon veya tromboz nedeniyle 1(%2) hastaya erken reoperasyon yapıldı. 30 günlük mortalite gözlenmedi. Medyan takip süresi 33 aydı ve genel mortalite %7 idi (2 si kanser, 1'i kardiyak nedenli). 2 yılda tüm iliofemoral eksen primer açıklık oranı %94, primer yardımlı açıklık oranı %100 idi.1 hastaya greft trombozu nedeniyle trombektomi,1 hastaya ise eksternal iliak arter stenozu nedeniyle balonla genişletilebilir stent implante edildi. Sonuç: İliofemoral arter obstruktif lezyonlarda iliak artere endovasküler müdehale ile artan inflow sayesinde eşzamanlı IS-IFPB kabul edilebilir erken ve uzun vadeli sonuçlara sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Periferik Arter Hastalığı, Endarterektomi, Periferik Stent.

Presentation ID / Sunum No= 458

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3145-6639

İshal ve Distansiyon İle Gelen İnfant: Çölyak Krizi

Uzman Dr. Zeliha Salman[1], Prof. Dr. Mustafa Akçam[2]

[1]Sanayi Aile Sağlığı Merkezi
[2]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenteroloji, Hepatoloji ve Beslenme Bilim Dalı, Isparta
**Corresponding author: Hakan Salman*

Özet

Giriş: Çölyak krizi, çölyak hastalığının nadir görülen, acil ve ölümcül komplikasyonudur. Hastalar bol sulu ishal, dehidratasyon, elektrolit ve metabolik bozukluk, abdominal distansiyon, kusma ile başvururlar. Olgu: 14 aylık kız bir süredir devam eden sulu ishal, karında distansiyon, son 3 gündür kusma ve beslenmede azalma nedeniyle dış merkezden tekrarlayan invajinasyon ön tanısıyla sevk edildi. 1 ay önce ishal ve karında distansiyon nedeniyle invajinasyon ön tanısıyla hidrostatik redüksiyon uygulandığı, takiplerinde distansiyonu devam ettiği öğrenildi. Fizik muayenesinde VA: 7 kg (<3 p), boy: 71 cm (<3 p), nabız:110/dk, tansiyon: 95/45 mmHg, halsiz görünümde, karnı belirgin distandüydü ve hasssiyeti mevcuttu. Laboratuvar: beyaz küre:14.600/ mm3, Hb:12,6 g/dL, plt:386.000/mm3, sedimantasyon:2 mm/s, C-reaktif protein:1.4 mg/L (0-5), sodyum:135 mmol/L, potasyum: 2.59 mmol/L, kalsiyum:8 mg/dL, magnezyum:2.1 mg/dL, albümin:2,76 g/dL, aspartat aminotranferaz:96 U/L, alanin aminotransferaz:33 U/L, serum demir:59 mcg/dL, D vitamini:19.91 ng/ml, folik asit.1.8 ng/ml, diğer biyokimya değerleri ve idrar incelemesi normaldi. Kan gazında pH:7.4, HCO3:16, pCO2:26 idi. Gayta rotavirüs antijeni, parazit panel ve kültür negatif, pH:8.6, redüktan madde pozitif idi. Ultrason ile invajinasyon ve kitle ekarte edildi. Ayakta batın grafisinde hava sıvı seviyeleri izlendi. Doku transglutaminaz Ig A:300 U/ml ve anti endomisyum Ig A +4 pozitif gelmesi, yaygın distansiyonu, elektrolit ve metabolik bozukluğunda eşlik etmesi üzerine olgumuz çölyak krizi olarak kabul edildi. Hidrasyon, glütensiz diyet, ampirik ampisilin sulbaktam, ve 1 mg/kg/gün'den metil prednizolon başlandı. Takiplerinde elektrolit ve metabolik bozukluğu düzeldikten sonra distansiyonu da gerileyen olguya üst gastrointestinal endoskopi yapıldı. Bulbusta nodülarite, duodenumda taraklanma ve nodülarite saptandı. Alınan biyopsilerde bulbus ve duodenum histopatolojisi modifiye Marsch klasifikasyonu tip 3c ile uyumluydu. Yedi gün metil prednizolon tedavisi uygulandı. Takiplerinde hastanın şikayetleri belirgin geriledi. Hasta yatışının 13. günü glütensiz diyet ile taburcu edildi. Sonuç: Kronik ishali ve distansiyonu olup çölyak hastalığı tanısı almamış olgular hiponatremi, hipokalemi, hipokalsemi, hipoalbüminemi, metabolik asidoz tablosuyla başvurabilir. Aklımıza ölümcül bir komplikasyon olan akut çölyak krizi de gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Asidoz, Çocuk, Distansiyon, İshal, Hipokalemi

Infant With Diarrhoea and Abdominal Distension: Celiac Crisis

Abstract

Objective Celiac crisis is a rare, urgent and fatal complication with profuse watery diarrhea, dehydration, electrolyte and metabolic disturbances, abdominal distension and vomiting. Case A 14-month-old girl was referred from an external center with the prediagnosis of recurrent intussusception due to ongoing diarrhea, abdominal distention, vomiting for the last 3 days, and decreased feeding. Physical examination, VA: 7 kg (<3 p), height: 71 cm (<3 p), heart rate: 110 / min, blood pressure: 95/45 mmHg, she looked weak, his abdomen was noticeably distended, and she had tenderness. Laboratory: white blood cell:14.600/mm3, Hb:12.6 g/dL, plt:386,000/mm3, sedimentation:2 mm/s, C-reactive protein:1.4 mg/L (0-5), sodium:135 mmol /L, potassium: 2.59 mmol/L, calcium:8 mg/dL, magnesium:2.1 mg/dL, albumin:2.76 g/dL and blood gas pH was 7.4, HCO3:16, pCO2:26. Stool rotavirus antigen, parasite panel and culture were negative, pH:8.6, reducing agent positive. Invagination and mass were excluded with ultrasound. Air-fluid levels were observed in the standing abdominal X-ray. Our case was accepted as celiac crisis because the tissue transglutaminase Ig A:300 and anti-endomysium IgA were +4 positive, and it was accompanied by widespread distention, electrolyte and metabolic disorders. Hydration, gluten-free diet, empirical ampicillin sulbactam, and 1 mg/kg/day methyl prednisolone were started. During the follow-ups, electrolyte and metabolic disorders improved, and endoscopy was performed in the case whose distension regressed. Scalloped view and nodularity in the duodenum were detected. The histopathology optained with biopsy of the bulbus and duodenum was consistent with modified Marsch classification type 3c. Methyl prednisolone treatment was applied for 7 days. In the follow-ups, the patient's complaints regressed significantly. The patient was discharged on the 13th day of hospitalization with a gluten-free diet. Conclusion Patients with chronic diarrhea and distension but not diagnosed with Celiac disease may present with hyponatremia, hypokalemia, hypocalcemia, hypoalbuminemia, metabolic acidosis. A fatal complication, acute celiac crisis, should also keep on mind.

Keywords: Acidosis, Child, Diarrhea, Distention, Hypokalemia

Presentation ID / Sunum No= 310

Oral Presentation / Sözlü Sunum

0000-0002-3765-1486

İşitme Kaybına Sahip 65 Yaş Üzeri Bireylerde Bilişsel Vestibüler Fonksiyonların Ölçülmesi

Tuğçe Asena Gilik[1], Prof. Dr. Bahriye Özlem Konukseven[1], Uzman Emel Uğur[2]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi
[2]Mehmel Ali Aydınlar Üniversitesi
**Corresponding author: Tuğçe Asena Gilik*

Özet

Giriş: Presbiakuzi, müdahale edilmediğinde zihinsel gerileme süreçlerini hızlandırmakta, sosyal izolasyon, depresyon gibi sekonder sonuçlara neden olduğu bilinmektedir. Presbiakuzinin, presbivestibüli ile birlikte seyretmesi muhtemeldir. Vestibüler fonksiyonlarda ortaya çıkan bu değişimler bilişsel fonksiyonları da yakından ilgilendirmektedir. Bu çalışma, presbiakuzi ile takip edilen bireylerin aynı şekilde presbi-vestibüliye sahip oldukları ve buna bağlı olarak bilişsel fonksiyonlarında, normal işiten bireylere göre bozulmalar olabileceği hipotezi ile planlanmıştır. Çalışmamızda 65 yaş üzeri normal işitenler ve senorinöral işitme kaybı (SNİK) tanısı ile takip edilen bireyler, presbi-vestibüli ve bilişsel fonksiyonları açısından karşılaştırılmıştır. Yöntem: Çalışmamızda, "İAÜ Bilişsel Vestibüler Fonksiyon Ölçeği" işitme kayıplı grup (n=100) ve normal işiten grup (n=100) olmak üzere iki ayrı grup altında 200 bireye uygulanmıştır. Katılımcılara, Google Forms uygulaması kullanılarak, çevirim içi bağlantı adresi aracılığı ile ''İstanbul Aydın Üniversitesi Bilişsel Vestibüler Fonksiyon Ölçeği'' uygulanmıştır Bulgular: Çalışma grubuna dahil edilen işitme kayıplı bireylerin 31%'i orta derece SNİK, %69'u ileri derece SNİK'dır. Kontrol grubunda yer alan bireylerin işitmeleri normal işitme sınırlarındadır. Katılımcıların yaş aralığı 70.74±5.008'dir. Elde edilen istatistiksel analiz sonuçlarına göre ileri derecede SNİK olan bireyler, orta derece SNİK olan ve normal işiten bireylere göre anlamlı ölçüde vestibüler fonksiyon, uzamsal bellek, uzamsal görsel bellek ve temporal bellek fonksiyonlarında bozulma bildirmişlerdir. Orta derecede SNİK olan ve normal işiten bireylerin vestibüler fonksiyon, uzamsal bellek, uzamsal görsel bellek ve temporal bellek fonksiyonları açısından anlamlı farklılık yoktur. Sonuçlar: Bu bulgular istatiksel olarak, ileri derecede SNİK olan bireylerin presbi-vestibüli açısından incelenmesinin düşme gibi travmalar için önemli olabileceği, ayrıca ileri derece işitme kaybı olan bireylerin bilişsel fonksiyonlarının desteklenmesi gerektiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilişsel Fonksiyon, İAÜ Bilişsel Vestibüler Fonksiyon Ölçeği, Presbiakuzi, SNİK

Measurement of Cognitive Vestibular Functions of Iau in People Over 65 Years of Age With Hearing Loss

Abstract

Introduction: Presbycusis is known to cause secondary results such as accelerating mental regression processes, social isolation and depression when not intervened. It is likely that presbycusis accompanies presbyterians. These changes in vestibular functions are also closely related to cognitive functions. This study is planned with the hypothesis that individuals who have presby-vestibuli and accordingly cognitive functions may be impaired compared to individuals with normal hearing. In our study, individuals over 65 years of age with normal hearing and individuals followed up with the diagnosis of senorineural hearing loss (SNHL) were compared in terms of presby-vestibuli and cognitive functions. Method: In our study, the "IAU Cognitive Vestibular Function Scale" was applied to 200 individuals under two separate groups: the hearing loss group (n=100) and the normal hearing group (n=100). "Istanbul Aydın University Cognitive Vestibular Function Scale" was applied to the participants using the Google Forms application via the online link address. Results: Of the individuals with hearing loss included in the study group, 31% had moderate SNHL and 69% had severe SNHL. The hearing of the individuals in the control group is within the normal hearing range. The age range of the participants was 70.74±5.008. According to the results of the statistical analysis, individuals with severe SNHL reported significantly impaired vestibular function, spatial memory, spatial visual memory, and temporal memory functions compared to individuals with moderate SNHL and normal hearing. There is no significant difference in terms of vestibular function, spatial memory, spatial visual memory and temporal memory functions of individuals with moderate SNIK and normal hearing. Conclusions: These findings statistically suggest that the examination of individuals with advanced SNIK in terms of prebi-vestibuli may be important for traumas such as falls, and that the cognitive functions of individuals with advanced hearing loss should be supported.

Keywords: Cognitive Function, IAU Cognitive Vestibular Function Scale, Presbycusis, SNHL

Presentation ID / Sunum No= 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000304660228

Jüvenil İdiyopatik Artrit Tedavisinde Eklem İçi Steroid Uygulaması

Uzman Dr. Kübra Öztürk[1]

[1]*Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş-amaç: Eklem içi steroid uygulaması, juvenil idiyopatik artrit (JİA) tedavisinde nonsteroidal antiinflamatuar ilaçlara yanıtsız olgularda başlangıç seçeneğidir. Etkili ve güvenli olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada eklem içi steroid enjeksiyonunun değerlendirilmesi yapılmıştır. Yöntem: Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Romatoloji Bilim Dalında Mart 2014-Mart 2016 tarihleri arasında JİA tanısı ile eklem içi steroid uygulaması yapılan ve ardından en az 6 ay izlenen 40 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Dosyalar geriye dönük olarak incelenerek JİA alt tipleri, tedavi yanıtı, nüks oranları ve uygulama komplikasyonları araştırılmıştır. Sonuçlar: Yirmi altı kız ve 14 erkek hastanın toplam 55 eklemine triamsi nolon asetonat tedavisi uygulanmıştır. Hastaların ortanca yaşları 9.95 yıl (5.62-12.6), ortanca hastalık süresi 5.5 ay (2-33) saptanmıştır. Hastalar JİA alt gruplarına göre değerlendirildiğinde %70'inin oligoartiküler (n=28), %10'unun entezit ilişkili artrit (n=4), % 10'unun psöriatik (n=4), %7.5'inin poliartiküler (n=3) ve %2.5'inin de inflamatuar barsak hastalığı ile ilişkili artrit (n=1) olduğu görülmüştür. En çok tedavi uygulanan eklem %76 ile diz (n=42) ve sırası ile ayak bileği %15 (n=8), dirsek %7 (n=4) ve el bileği %2 (n=1) olarak saptanmıştır. Hastaların %12.5'inde (5) nüks gelişmiş ve bunlardan 2 hastaya (%5) aynı ekleme 3 ay sonra ikinci enjeksiyon yapılmıştır. Hastaların %35'ine (n=14) tedavi sonrası metotreksat başlanmış olup nedeni 9'unda tedaviye yanıtsızlık, 3'ünde erken nüks ve 2'sinde eşlik eden yaygın psöriazis olmasıdır. Olguların 6'sına biyolojik tedavi başlanmıştır. Bu hastalardan 2'si psöriatik artrit nedeni ile izlenen ve yaygın cilt lezyonları olan, 2'si entezit ilişkili artrit, 1'i poliartiküler ve 1'i de oligoartiküler tipte artriti olan ve tedaviye yanıtsız olgulardır. Hiçbir hastada eklem içi steroid uygulaması ile ilişkili herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir. Sonuç: JİA tedavisinde biyolojik çağına geçilmiş olmasına rağmen eklem içi steroid uygulaması halen ilk, etkili ve güvenli seçenek olarak yerini korumaktadır. Çalışmamız bu temel bilgiyi destekler ve eklem içi steroid uygulamasının çocuk romatoloji bilim dalı eğitimindeki gerekliliğini gösterir niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Juvenil İdiyopatik Artrit, Eklem İçi Steroid

Presentation ID / Sunum No= 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9481-7756

Kadınlarda Meme Kitlesi İle Emzirme Süresi Arasında Bir İlişki Var Mı?' Vaka Kontrol Çalışması

Dr. Öğretim Üyesi Hacı Bolat[1]

[1]Niğde Ömer Halisdemir Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD

Özet

Özet Amaç: Tüm dünyada başta malıgn kitleri olarak üzer bir çok faktöre bağlı olarak memedeki kitle prevalansı artığı bildirilmiştir. Meme kitlerini oluşumunda erken menarş, geç menopoz, ilk gebelik yaşı, gebelik sayısı gibi bir çok faktörler etkilerken emzirme ile de arasında sıkı ilişki olduğu da bildirilmiştir. Bizim amacımızda Niğde bölgesindeki emzirme süresi ile memedeki kitle arasındaki bir ilişki olup olmadığını ortaya koymaktır. Materyal ve Metod: 2020 ile 2021 yılları arasında Ömer Halisdemir Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniğinde meme muayenesi ve meme ultrasonografisi çekilen 207 kadın hasta çalışmaya alındı. Çalışmaya alınan hastalar iki gruba ayrıldı; grup1 memede kitlesi olan ve grup2 memede kitlesi olmayan. Her iki gruba alınan olguların yaş, cinsiyet, doğum sayısı, çocuk sayısı, memede kitlesi boyutu, emzirme süresi bilgileri toplanıp gruplar arasında karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmamıza aldığımız 207 bayan hastanın tümüne(%100) meme muayenesi ve meme US yapıldı. Her iki grubunun tamamı(%100) bayan olan hastaların yaş ortalaması istatiksel olarak benzerdi(p: 0.706). Memede kitlesi olan grubun toplam emzirme süresi, doğum sayısı ve yaşayan çocuk sayı oranları memede kitlesi olmayan gruptan istatiksel olarak anlamlı şekilde daha az olduğu tespit edildi($p<0,05$). Memede kitle bulunan grubun toplam kitle boyutu (27.49 13.90) ile emzirme süreleri (13.42 ± 7.91) arasında da negatif korelasyon olduğu tespit edildi(R(100): -0.115.). Sonuç: Çalışmamızda bayanlarda emzirme süresinin memede kite oluşumunu negatif yönde etkilediği bulundu. Memedeki kitle boyutu ile emzirme süresi arasında ise negatif bir korelasyon olduğu bulunuldu. Ek olarak doğum sayısı ile memedeki kitle oluşumu arasında da bir ilişki olduğu tespit edildi. Bir çok bilimsel çalışmada da memenin malign kitle oluşumu ile emzirme süreleri arasında ilişki olduğu vurgulanmıştır. Çalışmamızın sonucu ile bir kez daha memede kitle oluşumuna emzirme ve emzirme süresinin etkili olduğu tespit edildi. Bu ise hem anne ve hem de çocuk sağlığı açısından emzirme ve süresini toplumda teşvik edilmeye ihtiyacı bulunmaktadır. Ancak bu çalışmanın çok merkezli daha çok hastayı içeren çok sayıda çalışmalar ile desteklenmeye ihtiyacı vardır.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Memede Kitle, Emzirme Süresi

Presentation ID / Sunum No= 424

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0003 4324 2846

Kalp Yetmezliğinde Güncel Tedavi Önerileri

Uzman Dr. Ömer Faruk Derman [1]

[1]*Rize RTE Ünv. EAH*

Özet

Kalp yetmezliği kardiyak yapısal veya fonksiyonel bozukluk sonucu meydana gelen ve kalp debisinde azalma ve intrakardiyak basınç artışının eşlik ettiği klinik bir sendromdur. Kalp yetmezliği prognozu kötü bir hastalık olup hastaların yaklaşık %50'si 5 yıl içinde hayatını kaybetmektedir. Bugüne kadar yapılan klinik çalışmalarda mortaliteyi azalttığı gösterilmiş olan tedaviler; anjiyotensin dönüştürücü enzim inhibitörleri (ACEİ), beta blokerler, aldosteron antagonistleri, kardiyak resenkronizasyon tedavisi (CRT) ve anjiyotensin reseptör-neprilisin inhibitörüdür (ARNI). Biz bu yazımızda son yıllardaki çalışmalarla mortaliteye ve hastane yatışlarını azaltma noktasında önemli katkısı gösterilmiş olan Sodyum-Glukoz-Co-Transporter 2 (SGLT2) inhibitörleri ile ilgili yapılan çalışmaları ve kliniğimizden 2 vakamızı ile birlikte yazmayı planladık.

Anahtar Kelimeler: Kalp Yetmezliği, Sodyum-Glukoz-Co-Transporter 2 (Sglt2) İnhibitörleri

Current Treatment Recommendat ions in Heart Fa ilure

Abstract

Heart failure is a clinical syndrome that occurs as a result of cardiac structural or functional disorder and is accompanied by a decrease in cardiac output and an increase in intracardiac pressure. Heart failure has a poor prognosis and approximately 50% of patients die within 5 years.Treatments that have been shown to reduce mortality to date; angiotensin converting enzyme inhibitors (ACEI), beta blockers, aldosterone antagonists, cardiac resynchronization therapy (CRT) and angiotensin receptor-neprilysin inhibitor (ARNI). We planned to write together the studies on Sodium-Glucose-Co-Transporter 2 (SGLT2) inhibitors, which have been shown to contribute to mortality in recent studies, and 2 cases from our clinic.

Keywords: Heart Failure, Sodium-Glucose-Co-Transporter 2 (SGLT2) İnhibitors

Presentation ID / Sunum No= 200

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7207-4859

Karaciğer İskemi-Reperfüzyon Hasarında Thynoquinone'nin Karaciğer Dokusuna Koruyucu Etkisi

Uzman Dr. Murat Kaya[1], Doç. Dr. Alpaslan Terzi[2]

[1]SBÜ Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Cerrahi Onkoloji Kliniği
[2]Diyarbakır Özel Batı Hastanesi
**Corresponding author: Murat Kaya*

Özet

Amaç: Karaciğer iskemi reperfüzyon hasarı karaciğere yönelik ameliyatlarda ve karaciğer travmalarında sık karşılaşılan bir durumdur. Reperfüzyon sırasında açığa çıkan serbest oksijen radikalleri iskemi reperfüzyon hasarında önemli rol oynamaktadır. Thymoquinone, Nigella sativanın farmakolojik olarak bilinen en aktif içeriğidir. Thymoquinone'nin oksidatif hasara karşı koruyucu etkisini göstermek üzere çeşitli in vivo ve in vitro çalışmalar bildirilmiştir. Biz bu çalışmamızda Thymoquinone'nin iskemi ve reperfüzyona bağlı karaciğer hasarında koruyucu etkisinin olup olmadığını bulmayı amaçladık. Gereç ve Yöntemler: Otuz adet 3 aylık erkek Wistar rat sham, kontrol ve Thymoquinone tedavi grubu olmak üzere 3 gruba ayrıldı. Kontrol grubuna ve Thymoquinone grubundaki ratlara 60 dakika hepatik iskemi ve takiben 60 dakika reperfüzyon uygulandı. Thymoquinone grubundaki ratlara iskemi öncesi ve reperfüzyon öncesi intraperitoneal olarak 5 mg/kg Thymoquinone verildi. Ratlar kan örnekleri ve karaciğer dokuları alındıktan sonra sakrifiye edildi. Serum aspartat aminotransferaz, alanin aminotransferaz, ve laktat dehidrogenaz seviyeleri araştırıldı. Hepatik dokuda Total antioksidan seviye, katalaz, total oksidatif seviye, oksidatif stres indeksi ve myeloperoksidaz değerleri ölçüldü. Aynı zamanda karaciğer dokusu ışık mikroskobu ile histopatolojik olarak incelendi. Bulgular: Thymoquinone grubunda kontrol grubuna oranla karaciğer enzim seviyeleri bariz şekilde düşük bulundu. Karaciğer dokusunda Total antioksidan seviye Thymoquinone grubunda kontrol grubuna oranla belirgin yükseklik tesbit edildi. Histolojik olarak doku hasarı Thymoquinone tedavi grubunda kontrol grubuna oranla daha hafif olarak değerlendirildi. Sonuç: Çalışmamız Thymoquinone'nin karaciğer iskemi reperfüzyon hasarında karaciğer dokusu üzerinde koruyucu etkilerini ortaya koydu.

Anahtar Kelimeler: Thymoquinone, İskemi Reperfüzyon Hasarı, Karaciğer

Protective Effects of Thymoquinone On Hepatic Ischemia-Reperfusion Injury in Rats

Abstract

Background: Liver ischemia reperfusion injury is a common situation for liver trauma and liver surgery. Oxygen free radicals, produced on reperfusion, play a critical role in the injury caused by ischemia-reperfusion. Thymoquinone, the active constituent of Nigella sativa seeds, is a

pharmacologically active quinone. It has been reported that thymoquinone prevents oxidative injury in various in vitro and in vivo studies in rats In our study, we aimed to determine whether Thymoquinone prevents hepatic ischemia-reperfusion injury to the liver. Materials and Methods: Thirty 3-month-old male Wistar rats were divided into three groups as sham, control, and Thymoquinone treatment group. Rats in control group and Thymoquinone group underwent hepatic ischemia for 60 min followed by 60 min period of reperfusion. Rats in Thymoquinone group received Thymoquinone 5 mg/kg intraperitoneally, before ischemia and before reperfusion. Blood samples and liver tissues were harvested from the rats, and then the rats were sacrificed. Serum aspartate aminotransferase, alanine aminotransferase, and lactate dehydrogenase levels were determined. Total antioxidant capacity, catalase, total oxidative status, oxidative stress index and myeloperoxidase in hepatic tissue were measured. Also liver tissue histopathology was evaluated by light microscopy. Results: The levels of liver enzymes in Thymoquinone group were significantly lower than in control group. Total antioxidant capacity in liver tissue was significantly higher in Thymoquinone group than in control group. Histological tissue damage was milder in the Thymoquinone treatment group than that in the control group. Conclusion: Our study revealed that Thymoquinone protects the rat liver against to hepatic ischemia-reperfusion injury.

Keywords: Thymoquinone, Ischemia Reperfusion Injury, Liver

Presentation ID / Sunum No= 328

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5565-4912

Karotis Arter Tıkanıklığında Endarterektomi Tecrübelerimiz

Uzman Dr. Hüsnü Kamil Limandal[1]

[1]*Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

AMAÇ VE GİRİŞ :Kliniğimizde son yıllarda basarı ile uygulanan internal karotis arter tıkanıklığında karotis endarterektomi ile ilgili sonuçlarımızı sunmayı istedik.Karotis arter tıkanıklığı bir çok sebeple gelişebilen karotis arterin proksimal kısımda sık görülebilen ateroskleroz sonucu oluşan müdahale edilmediğinde ciddi komplikasyonları olan bir hastalıktır. Tedavisi konusunda net bir konsensus olmamasına rağmen halen cerrahi tedavi bir numaralı tercih edilen yöntemdir. YÖNTEMLER: Kliniğimizde Ocak 2018- Ocak 2021 tarihleri arasında radyolojik olarak %70 ve üzeri tıkanıklık tespit edilen ve %70 altında tıkanıklığı olan fakat semptomatik olan karotis arter tıkanıklığı nedeniyle karotis endarterektomi yapılan ve bilgilerine tam olarak ulaşılan otuz altı hasta retrospektif olarak araştırıldı. Hastalar demografik özellikleri ve yapılan işlem ve işlem sonrası komplikasyonlar açısından incelendi. BULGULAR:Hastaların yaş ortalaması altmış dörttü. Hastaların on ikisi kadın(n:12,%33),yirmi dördü erkekti (n:24,%66). Hastaların on dördünde tıkanıklık %70 ve altında olup hastalar semptomatik idi. Diğerlerinde tıkanıklık %70 üzerine olup semptomatik değildi. Semptomatik hastalarda en sık bulgular senkop, geçici iskemik atak ve vertigo olarak tespit edildi. Radyolojik görüntülemede renkli dopler ultrason (RDUS) ve bilgisayarlı tomografik anjiografi (CTA)kullanıldı. Tüm hastalar genel anestezi altında opere edilip tüm hastalara endarterektomi yapılıp hastalardan yirmi sekizine patch plasti yapılıp sekizine primer kapatma yapıldı. Hastalar postoperatif dönemde yoğun bakımda ve serviste takip edildi.İlk nöroloji muayeneleri yoğun bakımda yapıldı.Üç hastada geçici faysal paralizi tespit edilip taburculuk öncesi kayboldu. Taburculuk sonrası ile altı ay içindeki kontrollerde hiçbir hastada hemorajik ve iskemik inme görülmedi. Mortalite yaşanmadı. SONUÇ: Karotis arter tıkanıklığında endarterektomi başarı ile uygulanabilen güvenli bir tedavi yöntemidir. Tecrübeli ellerde ve iyi merkezlerde uygulandığında komplikasyonları nadirdir.

Anahtar Kelimeler: Karotis Arter, Komplikasyon, Endarterektomi

Our Exper iences in Endarterectomy in Carot is Artery Obstruct ion

Abstract

OBJECTIVE AND INTRODUCTION: We wanted to present our results regarding carotid endarterectomy in internal carotid artery occlusion, which has been successfully applied in our clinic in recent years. Carotid artery occlusion is a disease with serious complications if not intervened, which can develop as a result of atherosclerosis, which can develop frequently in the proximal part of the

carotid artery. Although there is no clear consensus on its treatment, surgical treatment is still the number one preferred method. METHODS: Thirty-six patients who underwent carotid endarterectomy due to symptomatic carotid artery occlusion, with radiological occlusion of 70% or more and less than 70% occlusion in our clinic between January 2018 and January 2021, and whose full information was obtained, were retrospectively investigated. The patients were examined in terms of demographic characteristics and the procedure and post-procedure complications. RESULTS: The mean age of the patients was sixty-four. Twelve of the patients were female (n:12, 33%), and twenty-four were male (n:24, 66%). In fourteen of the patients, occlusion was 70% or less and the patients were symptomatic. In others, the obstruction was above 70% and was not symptomatic. The most common findings in symptomatic patients were syncope, transient ischemic attack and vertigo. Color Doppler ultrasound (RDUS) and computed tomographic angiography (CTA) were used for radiological imaging. All patients were operated under general anesthesia, endarterectomy was performed on all patients, patch plasty was performed on 28 patients, and primary closure was performed on eight patients. The patients were followed up in the intensive care unit and service in the postoperative period. The first neurology examinations were performed in the intensive care unit. In three patients, temporary fascial paralysis was detected and disappeared before discharge. No hemorrhagic or ischemic stroke was observed in any of the patients after discharge and at the controls within six months. There was no mortality. CONCLUSION: Endarterectomy is a safe treatment method that can be successfully applied in carotid artery occlusion. Complications are rare when applied in experienced hands and in good centers.

Keywords: Carotid Artery, Complication, Endarterectomy

Presentation ID / Sunum No= 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0364-7654

Karotis Cisim Tümörlerine Cerrahi Yaklaşım ve Shamblin Sınıflamasının Morbidite Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Nehir Selçuk[1]

[1]*SBÜ Dr Siyami Ersek Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş:Paragangliomalar veya kemodektomalar olarak da bilinen karotis cisim tümörleri (KCT),embriyonik nöral krestten türetilen glomus hücreleri içindeki karotis bifurkasyonu yakınında ortaya çıkan nadir görülen nöroendokrin neoplazmalardır.Bildirilen KCT insidansı 100.000'de 1-2'dir.KCT'leri, insanlarda baş ve boyun tümörlerinin %0,6'sını oluşturan nadir kimyasal reseptör tümörleridir.KCT genellikle iyi huyludur ve malign tümörlerin insidansı %10'un altındadır.Genellikle yavaş gelişmeleri nedeniyle belli bir boyuta gelinceye kadar asemptomatiktir.Vasküler yapılara veya kraniyal sinirlere bası yapıncaya kadar sessiz seyreder. Shamblin araştırma grubu, bu tümörlerin bir sınıflandırma sistemi getirmiş, internal karotis arter (İKA) tutulma derecesine göre üç gruba ayırmıştır. Tip 1'de İKA minimal tutulmuştur. Tip 2'de karotis arteriyel yapıları kısmen sarılmıştır; Tip 3'de ise tümör arteriyel yapıları tam olarak sarar.Semptomlar daha çok kitle etkisine bağlıdır. Alternatif tedavi seçeneklerine (coil,endovasküler,radyoterapi)rağmen cerrahi eksizyon KCT'leri için uygun tedavi olarak kabul edilir. Biz bu çalışmada karotis cisim tümörlerine (KCT) ilişkin cerrahi yaklaşımımızı sunmayı amaçladık. Materyal,Metod:Ocak 2013-Ocak 2020 tarihleri arasında KCT nedeniyle ameliyat edilen 12 hastanın retrospektif analizi yapıldı. Shamblin sınıflamasına göre hastalar sınıflandırıldı.Hastalar demografik verileri, aile öyküsü, şikâyetleri, tümörün yerleşim tarafı, tümörün ameliyat öncesi radyolojik boyutu, hastaların ameliyat öncesi hemoglobin ve hematokrit değerleri, uygulanan tedavi protokolleri, hastanede kalış süresi, ameliyat sonrası gelişen komplikasyonlar ve hastanede kalış süreleri açısından değerlendirildi. Results: Hastaların 3'ü(%25) erkek 9'u(%75) kadındı ve ortalama yaş 46.2 ± 8.3 yıldı. Tümor yerleşimi; 4ü Tip1,5'i Tip2,3'ü Tip 3 idi. Tümörlerin hepsi transservikal yaklaşımla eksize edildi. 2 hastada intraoperatif kan ihtiyacı oldu. 1 hastaya kros konuldu. Tip 3 yerleşimli 1 hastada eksternal karotis arter ligate edildi,diğer iki hastada ise shunt kullanılıp internal karotis artere safen patchplasti yapıldı. 1 hastada postoperatif hemipleji gelişti. Hiçbir hastada kraniyal sinir yaralanması olmadı. Sonuç :KCT'lerin tedavisinde cerrahi eksizyon hala altın standart tedavi yöntemi olmaya devam etmektedir.Radyoterapi, tümör boyutunu küçültebilen veya büyümesini durdurabilen alternatif bir tedavi yöntemidir. Geniş tutulum, birden fazla tümör, yüksek operatif ve anestezi riski nedeniyle ameliyat edilemeyen hastalarda önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Karotis Cisim Tümörü, Karotis Arter, Cerrahi Eksizyon,

Presentation ID / Sunum No= 162

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7282-4928

Karvakrolun Candida Albicans ve Staphylococcus Aureus'un Tek ve Karışık Kültürleri Üzerinde Antibiyofilm Etkinliği

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Hümeyra Taşkın Kafa[1]

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilimdalı
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Hümeyra Taşkın Kafa*

Özet

Candida albicans (ATCC 10231) ve Staphylococcus aureus (ATCC 29213) biyofilmi ile ilişkili enfeksiyonların tedavisi klinisyenleri zorlayan önemli bir sorundur. Bununla birlikte, doğal ürünlerin C.albicans ve S. aureus'un karışık biyofilmlerine karşı etkinliği hala yeteri kadar çalışılmamıştır. Bu çalışmanın amacı, karvakrolun tek ve karışık kültürlerde C. albicans ve S. aureus'un planktonik ve biyofilm formuna karşı etkinliğini in vitro olarak değerlendirmektir. Karvakrolün mikroorganizmalar üzerindeki minimum inhibitör konsantrasyonu (MIC), minimum fungisit (MFC) ve minimum bakterisidal konsantrasyonları (MBC) değerleri sırasıyla 125 µg/ml ve 250 µg/ml olarak gösterilmiştir (Tablo 1). Ayrıca karvakrol, tek ve karışık kültürlerin biyofilm formları üzerinde MIC, MIC/2, MIC/4 ve MIC/8 konsantrasyonlarında %74.7-34.9 aralığında biyofilm oluşumunu etkili bir şekilde inhibe etmiştir (Şekil 2). Karvakrol en çok S.aureus biyofilmi üzerinde etki göstermiştir. Bunu C. albicans ve S.aureus+C. albicans karışık kültürerin biyofilmi takip etmiştir. Sonuç olarak karvakrol, tek veya çift C. albicans ve S.aureus türlerinin neden olduğu biyofilm ile ilişkili enfeksiyonların tedavinde umut verici potansiyel bir antibiyofilm ajan olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Candida Albicans, Staphylococcus Aureus, Karvakrol, Antibiyofilm

Ant ib iof ilm Eff icacy of Carvacrol Aga inst S ingle and Dual Spec ies of Cand ida Alb icans and Staphylococcus Aureus

Abstract

Treatment of infections associated with the biofilm of Candida albicans (ATCC 10231) and Staphylococcus aureus (ATCC 29213) is an important challenge for clinicians. However, the efficacy of natural products against mixed biofilms of C.albicans and S. aureus has still not been adequately studied. The aim of this study was to evaluate the efficacy of carvacrol against planktonic and biofilm form of C. albicans and S. aureus in single and mixed cultures in vitro. The minimum inhibitory concentration (MIC), minimum fungicide (MFC) and minimum bactericidal concentrations (MBC) values of carvacrol on microorganisms were showed 125 µg/ml and 250 µg/ml respectively (Table 1). Carvacrol was most effective against the biofilm formed by S. aureus. This effect was followed by the C. albicans biofilm and the biofilm formed by the S. aureus+C. albicans mixed culture. In addition,

carvacrol effectively inhibited biofilm formation on biofilm forms of single and mixed cultures at MIC, MIC/2, MIC/4 and MIC/8 concentrations in the range of 74.7-34.9 % (Figure 2). In conclusion, carvacrol can be considered as a potential antibiofilm agent in the treatment of biofilm-associated infections caused by single or dual C. albicans and S. aureus species.

Keywords: Candida Albicans, Staphylococcus Aureus, Carvacrol, Antibiofilm

Presentation ID / Sunum No= 148

Oral Presentation / Sözlü Sunum

0000-0001-9385-1450

Kasık Fıtıklarının Prezantasyonu ve Cerrahi Yaklaşım

Uzman Dr. Serdar Kırmızı[1]

[1]*Yozgat Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Kasık fıtığı cerrahisinin yaygın uygulandığı bir hizmet hastanesinde ameliyat endikasyonlarını, cerrahi yaklaşımları ve tedavi sonuçlarını güncel veriler ışında incelemek. Yöntem: Çalışma 01.01.2018- 01.12. 2021 tarihleri arasında Yozgat Şehir Hastanesi Genel Cerrahi Servisinde gerçekleştirildi. Bozok Üniversitesi Etik Kurul'dan etik onay alındı (No: 2017-KAEK-189_2021.04.28_08). Hastaların demografik özellikleri, perioperatif verileri, hastane yatış süresi, mortalite durumu elektronik kayıtlı hasta verilerinden elde edildi. Cerrahi endikasyonlar (elektif, acil), açık onarım, laparoskopik, total ekstraperitoneal (TEP) onarım ve transabdominal preperitoneal (TAPP) onarım gibi farklı cerrahi tedavi yöntemleri karşılaştırmalı analizlerle değerlendirildi. Bulgular: Toplam 880 hasta kasık fıtık onarımı yapıldığı tespit edildi. Acil cerrahi vakaların % 11,6'sını (n=102) oluşturmaktaydı. Acil cerrahi uygulananlarda; yaş, spinal anestezi, açık cerrahi, ameliyat süresi, ve hastane yatış süresi elektif cerrahi vakalarına göre daha uzundu (sırasıyla, p=0,04, p=0,01, p=0,001, p=0,001, p=0,004). Acil vakaların sadece altısında (% 5,9) de ince barsak rezeksiyonu yapıldı. Mortalite durumu acil ve elektif cerrahi gruplarında benzerdi (% 0,3 ve % 0,9, p=0,4). Laparoskopik cerrahi tüm vakaların sadece % 14,7'sinde (n=129) uygulandı ve bu vakaların % 98,5'ini (n=127) elektif vakalar oluşturmaktaydı. Total ekstraperitoneal (TEP) en sık tercih edilen (% 69, n=89) laparoskopik cerrahi yöntemdi. Sonuç: Kasık fıtıklarının acil veya elektif prezantasyonları literatür ile uyumluyken, TAPP ve TEP gibi laparoskopik cerrahi tekniklerinin hem elektif hem de acil vakalarda daha düşük oranlarda tercih edildiği görüldü.

Anahtar Kelimeler: Kasık Fıtığı, Acil Cerrahi, Elektif Cerrahi, Lichtenstein, Total Ekstraperitoneal, Transabdominal Preperitoneal.

The Presentation and Surgical Approach of Groin Hernias

Abstract

Aim: To examine the indications of surgery, surgical approaches and treatment results in a secondary hospital where inguinal hernia surgery is widely practiced in the light of current data. Methods: The study was performed in Yozgat City Hospital General Surgery Service between 01-01-2018/ 01-12-2021. Ethical approval was obtained from Bozok University Ethics Committee (No: 2017-KAEK-189_2021.04.28_08). Demographic characteristics of the patients, perioperative data, length of hospital stay, and mortality were obtained from electronically recorded patient data. Different surgical treatment modalities such as surgical indications (elective, emergency), open repair, laparoscopic, total

extraperitoneal (TEP) repair and transabdominal preperitoneal (TAPP) repair were evaluated by comparative analysis. Results: A total of 880 patients were performed the inguinal hernia repair between the dates of study. Emergency surgery comprised 11.6% (n=102) of the cases. In those who underwent emergency surgery; age, spinal anesthesia, open surgery, operation time, and lenght of hospital stay were longer than in elective surgery cases (p=0.04, p=0.01, p=0.001, p=0.001, p=0.004, respectively). Small bowel resection was performed in only six (5.9%) emergency cases. Mortality was similar in the emergency and elective surgery groups (0.3% vs. 0.9%, p=0.4). Laparoscopic surgery was performed in only 14.7% (n=129) of all cases, and 98.5% (n=127) of these cases were elective surgery. Total extraperitoneal (TEP) was the most commonly preferred (69%, n=89) laparoscopic surgical technique. Conclusion: While emergency or elective presentations of inguinal hernias were consistent with the literature, it was seen that laparoscopic surgical techniques such as TAPP and TEP were preferred at lower rates in both elective and emergency cases.

Keywords: Inguinal Hernia, Emergency Surgery, Elective Surgery, Lichtenstein, Total Extraperitoneal, Transabdominal Preperitoneal.

Presentation ID / Sunum No= 18

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2468-2416

Kefir, Yüksek Fruktozlu Mısır Şurubu ile Beslenen Sıçanların Mandibulasında İnflamasyonu Baskıladı

Dr. Öğretim Üyesi Şeyma Öncü[1], Doç. Dr. Mehmet Bilgehan Pektaş[1]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: ŞEYMA ÖNCÜ*

Özet

Giriş: Yüksek fruktozlu mısır şurubu alımı, tüm dünyada obezite, diyabet, nonalkolik yağlı karaciğer hastalığı, dislipidemi ve hipertansiyon gibi metabolik hastalıklarla ilişkilendirilmekte olup metabolik sendrom prevalansı yükselmesine neden olabileceği düşünülmektedir. Yüksek fruktozlu mısır şurubu diyeti ve kefir tedavisinin ağız gelişim sürecine etkisi ve özellikle mandibula üzerine etkileri yeterince iyi araştırılmamıştır. Amaç: Bu çalışmada, genç erkek sıçanlarda metabolik parametrelerle bağlantılı olarak inflamatuar sitokinlerin mandibula ekspresyonu üzerine diyetle alınan yüksek fruktozlu mısır şurubu ve kefirin etkisini araştırmayı amaçladık. Yöntem: Erkek sıçanlara sekiz hafta süre boyunca içme suyunda %20'lik solüsyon olarak yüksek fruktozlu mısır şurubu ilave edildi. Plazma glukoz ve trigliserit seviyeleri standart enzimatik tekniklerle belirlendi. Plazma insülin, toplam testosteron ve östradiol seviyeleri ise ticari ELISA kitleri ile ölçülmüştür. Mandibuladaki NfκB, TNFa, Nrf2 ve CYP3A1'in gen ekspresyon seviyeleri real-time PCR ile belirlendi. Bulgular: Yüksek fruktozlu mısır şurubu diyeti, plazma glukozu, insülin, trigliserit ve östradiol düzeylerini yükseltti, ancak sıçanlarda testosteron ekspresyonunu değiştirmedi. Diyetle alınan yüksek fruktozlu mısır şurubu sıçanların alt çenelerinde NfκB, TNFa ve CYP3A1 düzeylerini artırırken Nrf2 mRNA'larını azalttı. Kefir takviyesi, yüksek fruktozlu mısır şurubu diyeti ile beslenen sıçanlarda tüm bu bozuklukları son derece normalleştirdi. Sonuç: Çalışmamızda bulduğumuz bu değişiklikler mandibula bozukluklarının gelişiminden sorumlu olabilir ve kefir alımının çocuklukta ağız-çene kemikleri oluşumu üzerinde faydalı etkileri olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kefir, Mandibula, NFKB, TNFA, CYP3A1, NRF2

Presentation ID / Sunum No= 203

Oral Presentation / Sözlü Sunum

0000-0002-0961-1903

Kemirgenlerde Bilişsel Fonksiyonların Değerlendirilmesinde Morris Su Labirent Testi ve Güncel Modifikasyonları

Dr. Sinan Saral[1]

[1]*Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı*

Özet

Giriş: Morris su labirenti (MSL) testi kemirgenlerde bilişsel işlevlerin nöronal mekanizmaları, nörodejeneratif ve nöropsikiyatrik hastalıkların incelenmesinde yaygın olarak tercih edilmektedir. Metodoloji: MSL testi, 150 cm çapında ve 60 cm yüksekliğinde dairesel bir havuzdan oluşur. Havuzdaki suyun yüksekliği ortalama 40 cm olacak şekilde ayarlanır. Bu durum kemirgenlerin konteynere tırmanması veya kuyruklarının havuzun dibine değmesine izin vermez. Kaçış platformu ortalama 10 cm çapa sahip ve suyun rengine uygun olarak hedef kadrana yerleştirilir. Su sıcaklığı 25 ℃'ye ayarlanır. Suyu opak hale getirmek için süt tozu veya toksik olmayan renklendiriciler kullanılır. Su havuzunun etrafına görsel ipuçları yerleştirilir. Hayvan davranışlarını kaydetmek için izleme yazılım programına sahip bir tepe kamerası kullanılır. Deney protokolü üç ana bölümde gerçekleştirilir. 1) Ön eğitim, 2) edinim testleri ve 3) araştırma testi. MSL paradigmasının temel yapısı değişmemekle birlikte testte bazı modifikasyonlar yapılmıştır. Örneğin, tersine öğrenme prosedüründe platform önceden öğretilenden farklı bir konuma taşınır. Bu model, farklı kemirgen türlerinin davranışsal tepkilerinin genetik faktör analizi için kullanılır. Ayrıca model tamamlama, uzamsal çalışma belleğinin analizi için platformun her gün farklı bir noktada konumlandırılması ve yüzen hayvanın yolunun kısıtlanması gibi uygulamalar MSL testinin prosedürel değişkenleri arasında gösterilebilir. Sonuç olarak: MSL testi, mekânsal öğrenme ve hafızanın değerlendirilmesindeki rolünü açıkça korur. MSL testine doğruluğu kanıtlanmış ek deneysel protokollerin eklenmesinin öğrenme ve hafıza işlevlerinin anlaşılmasına önemli katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Morris Su Labirent Testi, Kemirgenler, Uzamsal Bellek, Öğrenme

Morris Water Maze Test and Current Modifications for Evaluation of Cognitive Functions in Rodents

Abstract

Introduction: The Morris water maze (MWM) test is widely preferred in the examination of neuronal mechanisms of cognitive functions, neurodegenerative and neuropsychiatric diseases in rodents. Methodology: The MWM test consists of a circular pool 150 cm in diameter and 60 cm in height. The height of the water in the pool is adjusted to an average of 40 cm. This does not allow rodents to climb into the container or let their tails touch the bottom of the pool. The escape platform has an average diameter of 10 cm and is placed on the target quadrant in accordance with the color of the water. The water temperature is set at 25℃. Milk powder or non-toxic colorants are used to make the water opaque.

Visual cues are placed around the water pool. An overhead camera with monitoring software program is used for recording animal behavior. The experimental protocol is carried out in three main parts. 1) Pre-training, 2) acquisition tests, and 3) probe testing. While the basic structure of the MWM paradigm has not changed, some modifications have been made to the test. For example, in the reverse learning procedure, the platform is moved to a different position than previously taught. This model is used for genetic factor analysis of behavioral responses of different rodent species. In addition, applications such as model completion, positioning the platform at a different point each day for the analysis of spatial working memory, and restriction of the swimming animal's path can be cited among the procedural variables of the MWM test. In conclusion: the MWM test clearly preserves its role in the evaluation of spatial learning and memory. It is thought that adding additional experimental protocols with proven accuracy to the MWM test will contribute significantly to the understanding of learning and memory functions.

Keywords: Morris Water Maze Test, Rodents, Spatial Memory, Learning

Presentation ID / Sunum No= 8

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1488-5319

Kırık İyileşmesinde Sigara İçmenin Etkisi:Tehlikenin Farkında mıyız?

Uzman Dr. Hasan Kızılay[1]

[1]*Bolu İzzet Baysal Devlet Hastanesi*

Özet

Sigara içiciliği ve bağımlılığı her ne kadar yapılan Sağlık Baknlığı'nın kampanyaları,reklamlar ve alınan önlemler ve cezalar artırılmış olsada ülkemizde hala en önemli sağlık problemlerinin başında yer alıyor.Ülkemizde gerçekleştirilen ortopedik ameliyatların sayısı ise son birkaç yılda önemli ölçüde artmıştır. Sağlık Araştırmaları Ajansından ve kalite biriminden elde edilen en son veriler, yatarak tedavi sıralamasında en sık gerçekleştirilen on ameliyat prosedüründen beşinin kas-iskelet sistemini içerdiği göstermiştir..Amerika Birleşik Devletleri'nin istatistiklerine göre 2005 yılında hastaneye başvuruların en sık sebebinin ortopedik rahatsızlıklar olduğu görülmüştür.Yaşam koşulları,artan iş gücü ihtiyacı ve teknolojik gelişmeler neticesinde ortopedik rahatsızlıkların oranında bir hayli artış meydana gelmiştir.Bilindiği üzere ortopedik rahatsızlıklar yaşam kalitesini olumsuz etkilediği kadar ekonomik anlamda da çok ciddi sıkıntılar meydana getirmektedir.Artan stres ve iş yükü, toplumsal baskı ve alışkanlıklar hem ortopedik rahatsızlıkları artırırken aynı zamanda sigara içiciliğinide önemli miktarda artırmaktadır.Aynı zamanda sigara içiciliği olan ve hastaneye başvuran hastaların komorbitidesinde çok ciddi artış gözlenmekte. Toplumda sigara içme oranında ise maalesef Türkiye 2021 yılı itibari ile Kuzey Kore'nin ardından 2.sırada bulunuyor.Sigara içiciliği ise birçok komorbitedeye sebep olmakla beraber ortopedik rahatsızlıklarda iyileşmeyi engelleyen faktörlerin başlarında yer almakta.Bu makalede,sigaranın kemik sağlığı üzerindeki etkilerini, sigarayı bırakma kararı verilen veya planlanan hastalarda sigarayı bırakmanın önemi ortopedik cerrahide iyileşme ve ortopedistlerin bu çabalarını desteklemede oynadığı hayati rolü anlatmayı hedefledik.

Anahtar Kelimeler: Sigara,sağlık,ortopedi,kemik iyileşmesi

Presentation ID / Sunum No= 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6031-6777

Klavikula Kırıklarında Uygulanan Tedavi Yöntemlerinin Klavikula Uzunluğuna ve Fonksiyonuna Etkisi

Uzman Dr. Alican Barış[1], Prof. Dr. Tolga Tüzüner[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği

[2]Acıbadem Bakırköy Özel Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği

**Corresponding author: Alican Barış*

Özet

Amaç: Erişkinlerdeki klavikula kırıklarının tedavisinde uyguladığımız farklı tedavi yöntemlerinin sonuçları değerlendirildi. Yöntemler: Klavikula kapalı kırığı olgusu (30 olgu Grup1, 9 olgu Grup2 ve 1 olgu Grup3-Allman Sınıflandırması) olan 40 hasta (ortalama yaş 37) belirlendi. 27 (%67.5) olgu basit askı veya sekiz bandajı ile konservatif olarak tedavi edildi. 13 (%32.5) olguya (11 mid-shaft ve 2 distal) cerrahi tedavi yapıldı. Ortalama takip süresi 22 ay (6-48 ay) idi. Komplikasyonlar, klavikular kısalık, Constant omuz skoru ile Kol, Omuz ve El Disabilite (DASH) skoru sonuç ölçütleri olarak kullanıldı. Klavikula uzunluğu bilgisayarlı tomografi skenogram ile klavikulanın lateral kenarından sternoklavikular ekleme kadar ölçüldü. Klavikular kısalık hesaplandı. Bulgular: Sağlam taraf ile karşılaştırıldığında ortalama klavikular kısalık konservatif yapılanlarda 9.1±5.6 mm, cerrahi yapılanlarda ise 3.2±3.7 mm olarak ölçüldü. Ortalama Constant skoru konservatif tedavi edilenlerde 85±11.8 ve cerrahi tedavi edilen grupta 87.5±7.8 idi. Ortalama DASH skoru konservatif tedavi edilenlerde 6.3±7.1 cerrahi tedavi edilen grupta 5±5.2 olarak hesaplandı. 30 (%75) hastada kaynama sağlandı. 6 (%15) olguda mal-union gelişti. 4 (%10) olguda (3 distal ve 1 orta cisim) non-union meydana geldi. Cerrahi yapılan grupta malunion ve non-union yoktu. 3 (%7.5) olguda cerrahi prosedüre bağlı komplikasyon oldu. Bir olguda cerrahi öncesi brakiyal pleksus lezyonu vardı. Bu hasta değerlendirilme dışı bırakıldı. Sonuç: Klavikula orta cisimlerinin çoğu konservatif olarak etkin bir şekilde tedavi edilebilmektedir. Bu yüzden tedavi protokolü iyileşme oranlarından daha çok hasta konforuna ve aktivitelerine dönüş gereksinimine dayanmalıdır. tip 1 ve tip 3 distal klavikula kırıkları basit bir askı ile cerrahisiz olarak tedavi edilmektedir. Tip 2 kırıklarda cerrahi öncelikli tedavi olmalıdır. Eğer konservatif yöntemi seçilirde yüksek oranda kaynamama oluşabileği göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Klavikula, Kısalık, Kırık, Yanlış Kaynama, Tedavi

The Effects of Clavicle Fracture Treatments On Its Lentgh and Functions

Abstract

Objectives: We evaluated the results of different treatment modalities in the treatment of clavicle fractures in adults. Methods: Forty patients (mean age 37 y) with closed clavicle fractures (30 Group1, 9 Group2 and 1 Group3-Allman Classsification) were identified. Twenty-seven (%67.5) patients were treated non-operatively with a sling or figure of eight brace. Thirteen (%32.5) patients (11 mid-shaft and 2 distal) were treated operatively. The mean follow-up was 22 months (range 6-48 months). Outcome measurement was complications, clavicular shortening, Constant shoulder score and Disability of the Arm, shoulder and Hand score (DASH). Clavicle length was measured on a computed tomography scan from the lateral end of the clavicle to the sternoclavicular joint. Clavicular shortening was calculated. Results: The average amount of clavicular shortening was measured 9.1±5.6 mm in non-operative group and 3.2±3.7 mm in operative group in comparison to the uninjured side. The mean Constant score was 85±11.8 in non-operative group and 87,5±7,8 in operative group. The mean DASH score was calculated 6.3±7.1 in non-operative group and 5±5.2 in operative group. In 30 (%75) patients union was achieved. Mal-union occurred in 6 (%15) patients and non-unions occurred in 4 (%10) patients (3 distal and 1mid-shaft). There were no non-unions and mal-unions in operative group. Three (%7.5) patients had a complication resulting from the surgical procedure. One patient had signs of brachial plexus lesion before surgery. This case was excluded from the evaluation. Conclusion: Most mid-shaft clavicle fractures are effectively treated non-operatively. The treatment protocol, therefore, is based more on patient comfort and need for return to activities than it is on rates of healing. Group1 or 3 distal clavicle fractures are usually treated non-operatively by a simple sling. Group2 fractures require surgery due to the high rate of non-union if conservative treatment is chosen.

Keywords: Clavicle, Shortening, Fracture, Malunion, Treatment,

Presentation ID / Sunum No= 442

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3435-9690

Klinik Öncesi Tıp Öğrencilerinde Covid-19 Pandemisinin Uyku Kalitesi ve Mesleki Bakış Açısına Etkisi

Uzman Dr. Bilal Atilla Bezen[1], Öğr. Gör. Dr Ahmet Yüksek[2], Öğr. Gör. Dr Elif Büyükerkmen[3]

[1]Sorgun Devlet Hastanesi
[2]Yozgat Bozok Üniversitesi
[3]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Bilal Atilla Bezen*

Özet

Giriş-Amaç: Covid-19 pandemisi tüm dünyada birçok sosyokültürel ve ekonomik alanda etkili olmuş, özellikle sağlık çalışanları için benzeri görülmemiş bir zorluk teşkil etmiştir. Tıp alanında geleceğin sağlık çalışanlarının bu sorundan nasıl etkileneceği ve kariyerleri ile ilgili düşünceleri sağlık hizmetlerinin planlanması açısından takip edilmesi gereken bir sorundur. Çalışmamızda klinik öncesi tıp eğitimi öğrencileri üzerinde Covid-19 pandemi döneminin uyku kalitesine etkileri ve mesleklerine bakış açıları incelenmiştir. Gereç-yöntem: Veriler, Mart 2020-Nisan 2020 tarihleri arasında online ve yüz yüze anket yöntemiyle toplanmıştır. Katılımcılara uzaktan eğitime bakış açıları ve kariyer planları hakkında uyku kalitelerini ölçen (Pittsburg uyku kalitesi ölçeği) toplam 39 soru sorulmuştur. Elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edildi. Pandemi ve uzaktan eğitim faktörlerinin uyku kalitesi ve mesleki bakış açılarına etkileri incelenmiştir. Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin tıp fakültesinde okumakla ilgili pişmanlıklarının düşük olduğu görülmüştür. Ayrıca öğrenciler kaliteli bir eğitim için uzaktan eğitimin yeterli olmayacağı inancını taşıyorlardı. PUKİ skalası ortalamalarının 7.73±2.8 olduğu, öğrencilerin %75.5'inin uyku sorunu yaşadığı ve uyku sorunları ile COVID-19 bulaşma kaygıları arasında anlamlı bir ilişki olduğu belirlendi (p=0.047). Tartışma: COVID-19 pandemisi ve kısıtlamalarının, özellikle genç yetişkinler için, iyi olma halinin azalması ve depresyon semptomlarının artması gibi derin sosyal ve psikolojik etkileri olduğu doğrudur. Ruh sağlığının önemli bir göstergesi olan uyku kalitesi, çalışmamıza katılanların yaklaşık %75'inde kötü uyku kalitesi olarak bulunmuştur. Geleceğin hekimlerinin kısa vadede COVID-19'a yakalanma endişesi yaşadıklarını ancak meslek seçimlerinden pişmanlık duymadıklarını gözlemledik.

Anahtar Kelimeler: Pandemi Uyku Kaygı Preklinik Tıp Fakültesi Öğrencileri

The Effect of the Covid-19 Pandemic On Sleep Quality and Professional Perspective in Preclinical Medical Students

Abstract

Introduction-Aim: The Covid-19 pandemic has had an impact in many sociocultural and economic areas all over the world, posing an unprecedented challenge especially for healthcare professionals. In the field of medicine, how future healthcare professionals are affected by this problem and their ideas about their career is a question that should be followed in terms of planning health services. In our study, the effects of Covid-19 pandemic period on sleep quality and their perspectives on their profession were examined on preclinical medical education students. Material-method: Data were collected between March 2020-April 2020 dates by online and face-to-face survey method. Participants were asked a total of 39 questions about their perspectives on distance education and their career plans, measuring their sleep quality (Pittsburg sleep quality scale). The obtained data were analyzed statistically. The effects of pandemic and distance education factors on sleep quality and occupational perspectives were examined. Results: It was observed that the participant students had low regrets about studying in medical school. In addition, students believed that distance education would not be sufficient for a quality education. It was found that the mean PUKI scores were 7.73±2.8, that 75.5% of the students had sleep problems, and there was a significant relationship between sleep problems and their anxiety about being infected with Covid-19 (p=0.047). Discussion: It is true that the COVID-19 pandemic and restrictions have profound social and psychological implications, particularly for young adults, such as decreased well-being and increased symptoms of depression. Sleep quality, which is an important indicator of mental health, was found to be poor sleep quality in approximately 75% of the participants in our study. We have observed that future physicians are worried about being infected with Covid-19 in the short term, but do not regret their professional.

Keywords: Sleep Pandemic Anxiety Preclinical Medical Student

Presentation ID / Sunum No= 449

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0001-8416-1765 / 0003-4911-8360 / 0003-2954-1217

Kolonoskopi Görüntüleri Kullanılarak Lokal İkili Model Parametrelerinin Poliplerin Sınıflandırma Performansı Üzerindeki Etkisi

Arş.Gör. Refika Sultan Doğan[1], Araştırmacı Hatice İkranur Baynal[1], Prof. Dr. Bülent Yılmaz[1]

[1]Abdullah Gül Üniversitesi
**Corresponding author: Refika Sultan DOĞAN*

Özet

Kolonoskopi ile kolon poliplerinin varlığı, konumu ve özellikleri belirlenir. Bu işlem sırasında numunenin patoloji bölümünde incelenmeden önce kötü huylu olma riski net olmadığı için mutlaka polip üzerinden biyopsi ve rezeksiyon yapılır. Bu çalışmanın ilk amacı biyopsi ve patolojik incelemeye gerek kalmadan polipi sınıflandırmaktır. Bu amaç doğrultusunda, kolonoskopi görüntülerindeki dokudan faydalı bilgiler çıkarmak için lokal ikili model yaklaşımını uyguladık. Bu çalışma için, farklı hastalardan 23 farklı polipten alınan 4649 görüntü içeren bir veri seti kullandık. Bu veri seti, veri seti 1 adı verilen kırpılmış polip görüntüleri ve veri seti 2 adı verilen polip ile birlikte arka plana sahip görüntülerden oluşur. Veri setinde hiperplastik ve adenom olmak üzere iki sınıf vardır. Her grubun sırasıyla 1782 ve 2867 görüntüsü vardır. Ayrıca, hem veri seti 1 hem de veri seti 2'yi kullanarak arka planın polip sınıflandırması üzerindeki etkisini de araştırdık. Sınıflandırma doğruluğunu artırmak için lokal ikili model parametrelerini değiştirerek en optimum değeri elde ettik. Her iki veri setinde de 30 farklı geleneksel makine öğrenimi tabanlı görüntü sınıflandırma modelini test ettik. Bu modellerin performansını değerlendirmek için sınıflandırma performans ölçütlerinden duyarlılık, özgüllük, doğruluk, kesinlik ve F1 puanını hesapladık. Sonuç olarak, altuzay diskriminant modelinde lokal ikili model parametreleri yarıçap 4 ve komşu piksel sayısı 32 iken kırpılmış polip görüntülerinde en yüksek test doğruluğu %80,2'ye ulaştı. Gaussian naif bayes modelinde lokal ikili model parametreleri yarıçap 2 ve komşu piksel sayısı 16 iken polip ile birlikte arka plan içeren görüntünün en yüksek test doğruluğu %70.1'dir.

Anahtar Kelimeler: Kolon Polip Sınıflandırması, Konvansiyonel Makine Öğrenimi, Tıbbi Görüntü İşleme

The Effect of Local Binary Pattern Parameters On the Classification Performance of Polyps Using Colonoscopy Images

Abstract

The existence, location and characteristics of colon polyps are determined using colonoscopy. During this procedure, biopsy and resection on the polyp are certainly performed because the malignancy risk

is not clear before the examination of the specimen in the pathology department. The first aim of this study is to classify the polyp without a need for biopsy and pathological examination. In accordance with this purpose, we applied the local binary pattern (LBP) approach to extract useful information from the texture on the colonoscopy images. For this study, we used an image dataset that contains 4649 frames extracted from 23 unique polyps from different patients. This dataset consists of images with crop polyp called dataset 1 and images with background called dataset 2. There are two classes in the dataset, hyperplastic and adenoma. Each group has 1782 frames and 2867 frames, respectively. Furthermore, we also investigated the effect of background on polyp classification by using both dataset 1 and dataset 2. We divided both datasets with a 5-fold cross-validation method to obtain classification performance accuracy results. In order to increase the classification accuracy, we obtained the most optimum value by changing the LBP parameters. We tested 30 different conventional machine learning-based image classification models on both datasets. We calculated the classification performance metrics which are sensitivity, specificity, accuracy, precision, and F1-score to assess the performance of these models. As a result, the highest test accuracy reached 80.2% in the cropped polyp images, when the radius was 4 and the number of neighbor pixels was 32 from LBP parameters in the subspace discriminant model. The highest test accuracy of the image containing polyp with background is 70.1% when the radius was 2 and the number of neighbor pixels was 16 from LBP parameters in the Gaussian naive Bayes model.

Keywords: Colon Polyp Classification, Conventional Machine Learning, Medical Image Processing

Presentation ID / Sunum No= 420

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0019113-1580

Kolorektal Adenomlarda Displazi Derecelendirmesinde Patologlar Arası Uyum

Uzman Dr. Gökçe Aşkan [1], Uzman Dr. Çiğdem Öztürk[1], Uzman Dr. Oğuzhan Okcu[1], Uzman Dr. Seda Duman Öztürk[1]

[1]Rize RTE üniversitesi eğitim araştırma hastanesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Gökçe Aşkan*

Özet

Amaç: Kolorektal adenomlarda (KRA) displazi derecesinin belirlenmesi tedavinin yönlendirilmesinde önemli rol oynamaktadır. Ancak değerlendirme subjektif parametrelere dayandığından patologlar arasında uyumsuzluğa yol açmaktadır. Çalışmamızda KRA raporlamasında patologlar arası uyumu değerlendirmeyi ve kullanılan terminolojileri belirlemeyi amaçladık. Yöntem: 2020-2021 yılları arasında KRA tanılı toplam 100 olgu çalışıldı. Olgulara ait hematoksilen eozin boyalı kesitler dört patolog tarafından adenom tipi ve displazi derecesi (DD) açısından tekrar değerlendirildi. Tek başına sitolojik atipi varlığı düşük dereceli displazi (DDD), belirgin nükleer atipi ve kompleks yapı varlığı ise yüksek derece displazi (YDD) lehine yorumlandı. Bulgular: DD'den bağımsız genel uyum %75 idi. Bu olguların %88'i DDD, %12'si ise YDD'lerden oluşmaktaydı. "Fokal YDD" terminolojisi kullanım yüzdeleri sırayla %74, %71, %68 ve %7 olarak belirlendi. DD'den bağımsız adenomların tiplendirilmesindeki uyum %52 olup sırasıyla; tubuler adenomlarda %69, tubulovillöz adenomlarda %23 ve villöz adenomlarda ise %8 idi. Sonuç: KRA alt tiplendirmesi ve DDD uyumu patologlar arasında yüksek iken, bu uyumun YDD için tam olarak sağlanamadığı, çünkü DDD'lilerde sadece sitolojik atipinin izlenmesinin YDD şeklinde yorumlandığı, tubuler adenom terminolojisinin diğerlerine kıyasla daha sık kullanıldığı görüldü. Sonuç olarak, gereksiz cerrahiyi önlemek için DD kriterlerinin standardize edilmesi ve mevcut kriterlere uyulması gerektiği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Kolorektal Adenom, Displazi, Displazi Derecesi.

The Agreement Among Pathologist in Grading Dysplasia for Colorectal Adenomas

Abstract

Aim: Assesment of grade of dysplasia (GOD) for colorectal adenoma (CRA) play an important role in leading the treatment. However, criteria are so subjective that brings about discordance among pathologists. Our aim to evaluate agreement among pathologists, and determine the common terminology used in CRA reporting. Methods: 100 cases diagnosed CRA between 2020 and 2021 are studied. Hematoxylen and eosin stained slides are reevaluated by four pathologists in terms of subtyping adenoma and assesment GOD. The presence of cytologic atypia only, and significant nuclear atypia as

well as complex structure are interpreted in favor of low grade dysplasia (LGD), and HGD respectively. Results: Overall agreement, independent of GOD, was 75%. 88% of these cases are LGD, while 12% were HGD. The percentage of using “focal HGD” terminology was %74, %71, %68, and %7 respectively. The agreement in subtyping CRA independent of GOD, was 52%; it was 69% for tubular adenoma, 23% for tubulovillous adenoma, and 8% for villous adenoma. Conclusions: Agreement of subtyping CRA and assesment of LGD was high. However, this agreement could not be provided for HGD, since the presence of cytologic atypia only was misinterpreted as HGD, as well as tubular adenoma terminology was more commonly used. The results of our study suggest that to prevent extensive surgery, criteria for GOD should be standardized, and existing criteria should be complied with.

Keywords: Colorectal Adenoma, Dysplasia, Grade of Dysplasia.

Presentation ID / Sunum No= 565

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Koroner Arter Hastalığı Olan Hastalarda Tp-e/QT Oranının Syntax Skoru ile İlişkisi

Uzman Dr. Tayyar Akbulut[1]

[1]*Van Bölge Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji Kliniği*

Özet

Amaç: SYNTAX score (SS), koroner arter lezyonlarının karmaşıklığını değerlendiren ve kısa ve uzun vadeli olayları öngören anjiyografik bir araçtır. Tp-e / QT oranı ventriküler aritmi riskinin yeni bir elektrokardiyografik belirtecidir. SS ile Tp-e/QT oranı arasında korelasyon olup olmadığını araştırmayı amaçladık. Metod ve yöntemler: Bu çalışmaya toplam 227 ardışık hasta alındı. Koroner anjiyogramda lümen çapı >1.5 mm ve en az %50 koroner arter darlığı olan hastalar koroner arter hastalığı (KAH) grubu, diğerleri ise kontrol grubu olarak belirlendi. KAH grubundaki tüm hastalar için SS hesaplandı ve SS ≥23 yüksek SS grubu olarak tanımlandı ve SS<23 düşük SS grubu olarak tanımlandı. Tüm hastalar için Tp-e ve Tp-e/QT gibi elektrokardiyografik indeksler ölçüldü. Bulgular: CAD grubunda Tp-e ve düzeltilmiş Tp-e (cTp-e) aralıkları daha uzundu ve Tp-e/QT oranı kontrol grubuna göre daha yüksekti. (p <0.001; her ikisi için de). Tp-e, cTp-e ve Tp-e/QT oranı yüksek SS grubunda düşük SS grubuna göre anlamlı derecede yüksekti (p:0.02, p: 0.005; sırasıyla). Düzeltilmiş Tp-e aralığı ve Tp-e/QT oranı SS skoru ile istatistiksel olarak anlamlı korelasyon gösterdi (sırasıyla p-değeri: 0.003;0.017). Tp-e/QT oranı, lojistik regresyon analizinde yüksek SS'nin bağımsız bir belirleyicisiydi. (tek değişkenli p-değeri: 0.007; çok değişkenli p-değeri: 0.002). Yüksek SS tespitinde Tp-e/QT kesme değeri 0.227 idi (duyarlılık: %72, özgüllük: %41.4). Sonuç: Çalışmamızda KAH grubunda Tp-e aralığı ve Tp-e/QT oranının kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu sonucuna varıldı. SS düzeyi yüksek olan hastalarda Tp-e aralığı ve Tp-e/QT oranı daha yüksekti. Ayrıca, Tp-e / QT oranı, yüksek SS'nin bağımsız bir belirleyicisiydi.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Hastalığı, Syntax Skoru, Tp-E/qt Oranı

Association of Tp-e/QT Ratio With Syntax Score in Patients With Coronary Artery Disease

Abstract

Background: SYNTAX score (SS) is an angiographic tool, which grades the complexity of coronary artery lesions and predicts short and long-term events. Tp-e/QT ratio is a novel electrocardiographic marker of risk of ventricular arrhythmias. We aimed to investigate whether there is a correlation between SS and Tp-e/QT ratio. Methods: A total of 227 consecutive patients were enrolled in this study. Patients who had a lumen diameter >1.5 mm and at least % 50 diameter stenosis on coronary angiogram were determined as coronary artery disease (CAD) group, and others were identified as control group. The SS was calculated for all patients in the CAD group, and SS ≥23 was defined as high SS group, and

SS<23 was identified as low SS group. Electrocardiographic indices, such as Tp-e and Tp-e/QT were measured for all patients. Results: Tp-e and corrected Tp-e (cTp-e) intervals were longer, and Tp-e/QT ratio was higher in the CAD group when compared to the control group. (p<0.001; for both). Tp-e, cTp-e and Tp-e/QT ratio were significantly higher in the high SS group than the low SS group (p:0.02, p: 0.005; respectively). Corrected Tp-e interval and Tp-e/QT ratio were statistically significant correlated with SS score (p-value:0.003;0.017, respectively). Tp-e/QT ratio was an independent predictor of high SS in the logistic regression analysis. (univariate p-value: 0.007; multivariate p-value: 0.002). A cut-off value of Tp-e/QT for detecting high SS was 0.227 (sensitivity: %72, specificity: %41.4). Conclusions: Our study concluded that Tp-e interval and Tp-e/QT ratio were higher in the CAD group than in the control group. Patients with high SS had higher values of Tp-e interval and Tp-e/QT ratio. Moreover, Tp-e/QT ratio was an independent predictor of high SS.

Keywords: Coronary Artery Disease, Syntax Score, Tp-E/qt Ratio

Presentation ID / Sunum No= 154

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7056-9313

Koroner Baypas Operasyonu Planlanan Hastalarda Monosit / Yüksek Dansiteli Lipoprotein Kolesterol Oranı İle Eşlik Eden Karotis Arter Hastalığını Öngörebilir Miyiz?

Uzman Dr. Arda Aybars Pala[1]

[1]*Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kalp ve Damar Cerrahisi Kliniği*

Özet

Amaç: Aterosklerotik kardiyovasküler sistem hastalıkları günümüzde yaygın olarak görülmektedir. Endovasküler teknolojik ilerlemelere rağmen koroner arter hastalığı tedavisinde koroner arter baypas greft (KABG) operasyonları hala önemini korumaktadır. KABG operasyonu planlanan hastalarda karotis arter stenozu (KAS) görülebilmektedir ve bu durum operasyon stratejilerini ve başarı oranlarını etkileyebilmektedir. Rutin kan değerlerinden elde edilen inflamatuar parametreler kardiyovasküler sistem hastalıklarının progresyonu ve prognozunda rol oynayabilmektedir. Bu güncel çalışmada KABG planlanan hastalarda preoperatif kan değerlerinden elde edilen monosit / yüksek dansiteli lipoprotein kolesterol oranı (MHR)' nın prediktif yerini araştırmayı amaçladık. Yöntem: Bu çalışmaya 01.01.2020-10.10.2021 tarihleri arasında izole CABG planlanan hastalar retrospektif olarak dahil edildi. Preoperatif değerlendirmeler sonucunda en az tek taraflı karotis arterlerinde %50 ve üzeri stenoz olan hastalar Grup 1 olarak, diğer hastalar ise Grup 2 olarak kayıt altına alındı. Bulgular: Çalışmaya ardışık olarak toplam 394 hasta dahil edildi. Grup 1' de 55 hasta vardı, ortalama yaşları 68.2 ± 10.9 idi. Grup 2' de 339 hasta vardı, ortalama yaşları 59.1 ± 11.6 idi. Yaş ve diabetes mellitus oranları Grup 1' de anlamlı olarak yüksekti (Sırasıyla P değerleri; P<0.001 ve P=0.026). Sigara içimi oranları Grup 1' de yüksek olsa da istatiksel olarak anlamlı fark yoktu (P=0.078). Preoperatif kan değerlerinden C-reaktif protein, monosit ve MHR değerleri Grup 1' de anlamlı olarak yüksekti (Sırasıyla: P=0.039, P=0.021 ve P<0.001). Yapılan multivariate analizde 65yaş üzerinde olmak (Odds oranı (OO):1.428, %95 Güven aralığı (GA):1.196- 2.154, P<0.001) ve MHR (OR:1.114, GA: 1.080- 1.375, P=0.009) değerleri KABG planlanan hastalarda KAS varlığını göstermede bağımsız prediktörler olarak saptandı. Yapılan ROC analizinde KAS varlığını göstermede MHR için kesme değeri 8.79 olarak saptandı (Eğri altı alan: 0.765, %95 GA: 0.692- 0.814, P<0.001). Sonuç: Preoperatif rutin kan değerlerinden elde edilen MHR değeri KABG planlanan hastalarda KAS varlığını gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: Karotis Arter Stenozu, Koroner Arter Baypas Greft, Monosit / Yüksek Dansiteli Lipoprotein Kolesterol Oranı

Can We Pred ict Add itional Carot id Artery Disease W ith Monocyte / High Density Lipoprote in Cholesterol Ratio in Patients Scheduled for Coronary Bypass Operation?

Abstract

Objective: Atherosclerotic cardiovascular system diseases are common nowadays. Despite endovascular technological advances, coronary artery bypass graft (CABG) operations still maintain their importance in the treatment of coronary artery disease. Carotid artery stenosis (CAS) may be seen in patients scheduled for CABG operation, and this may affect operation strategies and success rates. Inflammatory parameters obtained from routine blood values may play a role in the progression and prognosis of cardiovascular system diseases. In this current study, we aimed to investigate the predictive role of the monocyte / high-density lipoprotein cholesterol ratio (MHR) obtained from preoperative blood values in patients scheduled for CABG. Methods: Patients scheduled for isolated CABG between 01.01.2020 and 10.10.2021 were included in this study retrospectively. As a result of the preoperative evaluations, the patients with 50% or more stenosis in at least unilateral carotid arteries were recorded as Group 1, and the other patients as Group 2. Results: A total of 394 consecutive patients were included in the study. There were 55 patients in Group 1, their mean age was 68.2 ± 10.9. There were 339 patients in Group 2, their mean age was 59.1 ± 11.6 years. Age and diabetes mellitus rates were significantly higher in Group 1 (P<0.001 and P=0.026; respectively). Although smoking rates were high in Group 1, there was no statistically significant difference (P=0.078). Preoperative blood values of C-reactive protein, monocytes and MHR were significantly higher in Group 1 (P=0.039, P=0.021 and P<0.001; respectively). In multivariate analysis, being over 65 years of age (Odds ratio (OR): 1.428, 95% Confidence interval (CI): 1.196- 2.154, P<0.001) and MHR (OR: 1.114, CI: 1.080- 1.375, P=0.009) values were found to be independent predictors of the presence of CAS in patients scheduled for CABG. In ROC analysis, the cut-off value for MHR in demonstrating the presence of CAS was 8.79 (Area under the curve: 0.765, 95% CI: 0.692- 0.814, P<0.001). Conclusion: MHR value obtained from preoperative routine blood values may predict the presence of CAS in patients scheduled for CABG.

Keywords: Carotid Artery Stenosis, Coronary Artery Bypass Graft, Monocyte / High-Density Lipoprotein Cholesterol Ratio

Presentation ID / Sunum No= 120

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6138-5838

Kovid-19: Bir Üniversite Hastanesi Çalışanlarından Tekrarlı Kovid-19 Vakaları

Doç. Dr. Ayşe Sağmak Tartar[1], Uzman Dr. Kevser Tuncer Kara[2]

[1]Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Enfeksiyon Hastalıkları AD
[2]Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD
**Corresponding author: Kevser TUNCER KARA*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı bir üniversite hastanesi çalışanlarından tekrarlı Kovid-19 enfeksiyonu geçirenleri tanımlamaktır. Yöntem: Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinde Haziran 2020-Mart 2021 tarihleri arasında hastane çalışanları arasından tekrarlı Kovid-19 enfeksiyonu geçirenler retrospektif olarak incelenmiştir. İlkinden sonra PCR negatifliği görülüp, iki pozitiflik arası 90 gün ve daha uzun olanlar re-enfeksiyon, 90 günden az olup semptom olanlar relaps, 90 günden az ve semptomsuz olanlar re-pozitif olarak sınıflandırılmıştır. Bulgular: Toplam vaka sayısı 698 kişi olup, 21 (%3) tekrarlı Covid-19 enfeksiyonu geçiren tespit edilmiştir. Bunların 8'inin (%1,1) re-enfeksiyon, 13'ünün (%1,9) relaps olduğu belirlenmiştir. Çalışmaya dahil edilenlerin yaş ortalaması 30,19 (min:22, maks:52) olup vakaların %57,1 (12)'i erkek idi. İncelenen vakaların %61,9'i (13) hekim, %33,3'ü (7) hemşire, %4,8'i (1) yardımcı elemanlardan oluşmaktaydı. %33,3 (8) dahili, %57,1 (12) cerrahi, %9,5 (2) diğer hastane çalışanlarıydı. İki pozitiflik arası geçen ortalama süre, 73,24 (min:10, maks:210)'dur. Relapsta iki pozitiflik arası süre ortalama 37,85, re-enfeksiyonda 130,75 idi. 2 kişi (%9,5) sigara kullanıyordu ve 2 kişinin (%9,5) kronik hastalığı vardı. Enfeksiyonun tipi ile hangi geçirişin daha ağır seyrettiği, cinsiyet ve çalışılan yer arasında ilişki yoktu (p=0,751, p=0,697, p=0,794). Relaps ve re-enfeksiyon geçirenlerin yaşları arasında fark yoktu (p=0,291). Sonuç: Covid-19 tekrarlı pozitifliği dünyanın birçok yerinde görülmüştür. Bu çalışmada bir üniversite hastanesi çalışanlarından tekrarlı pozitiflik görülenler incelenmiş, relaps veya re-enfeksiyon geçirmenin cinsiyet, çalışılan bölüm, yaş ve hangi geçirişin daha ağır seyrettiği ile ilişkili olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kovid-19; Relaps; Re-Enfeksiyon; Hastane Çalışanları.

Covid-19: Repeated Covid-19 Cases From a University Hospital Staff

Abstract

Objective: The aim of this study is to identify workers with repeated Covid-19 infections in a university hospital. Method: Those having repeated Covid-19 among the hospital staff between June 2020 and March 2021 in Fırat University Medical Faculty Hospital were retrospectively analyzed. After the first PCR negativity was observed, those having 90 days or longer between two positivity were

classified as re-infection, those with symptoms and having less than 90 days as relapse, and those with less than 90 days and no symptoms as re-positive. Results: The total number of cases was 698 people, and 21 (3%) were identified with repeated Covid-19 infections. It was found that 8 (1,1%) of them were re-infection and 13 (1,9%) were relapsed. The average age of the participants was 30.19 (min: 22, max: 52). In addition, 57.1% (12) of the cases were male. 61.9% (13) of the investigated cases were physicians, 33.3% (7) were nurses, and 4.8% (1) were assistant. 33.3% (8) were internal, 57.1% (12) surgery, 9.5% (2) other hospital workers. The average time between two positivity was 73.24 (min: 10-max: 210). The mean time between two positivity was 37.85 in relapse and 130.75 in re-infection. 2 participants (9.5%) were smokers and 2 (9.5%) had chronic diseases. There was no relationship between the type of infection and the severity of the transmission, gender, and place of work ($p = 0.751$, $p = 0.697$, $p = 0.794$). There was no difference between the ages of those who had relapse and re-infection ($p = 0.291$). Conclusion: Repeated Covid-19 positivity has been seen in many parts of the world. In this study, those who had recurrent positivity among the employees of a university hospital were examined, it was found that relapse or re-infection was not associated with gender, department, age and the severity of the case.

Keywords: Kovid-19; Relapse; Re-Infection; Hospital Staff.

Presentation ID / Sunum No= 257

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5287-5114, 0000-0002-0257-9920

Kronik Miyeloid Lösemi Nedeniyle Paternal Nilotinib Tedavisi Altında Gelişen Bir Gebeliğin Prenatal ve Neonatal Sonuçları

Uzman Dr. Canan Satır Özel[1], Arş. Gör. Dr. Dilan Ünsal[1]

[1]Göztepe Prof. Dr. Süleyan Yalçın Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Canan Satır Özel*

Özet

Kronik miyeloid lösemi (KML) pluripotent kök hücrelerden gelişen miyeloproliferatif bir hastalıktır. 9 ve 22 numaralı kromozomlar arasındaki translokasyon sonucu oluşan Philedelphia kromozumuna bağlı olarak gelişir. İmatinib, dasatinib, nilotinib, vb. tirozin kinaz inhibitörlerinin (TKİ) keşfiyle KML hastalığının progresyonu dramatik olarak iyileşmiştir. Bu ilaçlar BCR-ABL tirozin kinaz onkoproteinini selektif olarak inhibe ederler. Potansiyel teratojenite riski nedeniyle reproduktif çağdaki KML hastalarının gebelik planlaması ve bu gebeliklerin yönetimi zorlayıcıdır. Birleşik Devletler Gıda ve İlaç Dairesi tirozin kinaz inhibitörlerini gebelik kategorisi 'D' olarak sınıflamaktadır. Paternal nilotinib kullanımıyla ilişkili prenatal ve neonatal sonuçların değerlendirilmesine ilişkin veriler azdır. Burada literatüre katkı sağlamak amacıyla gebelik gelişimi esnasında paternal nilotinib kullanımı olan bir olgunun prenatal ve neonatal sonuçları sunulmuştur. Literatüre göre, gebe kalındığı esnada paternal nilotinib tedavisi ile ilişkili önemli bir malformasyon paterni gözlemlenmemiştir. TKİ ile tedavi edilen hastalarda gebelik sonucu ile ilgili mevcut veriler sınırlıdır ve hayvan çalışmalarından elde edilmiştir. Literatürde sunulan birçok vakada gebelik dönemi sorunsuz bir şekilde tamamlanmıştır ancak nilotinibin paternal kullanımı sonrası malformasyon gelişen iki gebelik bildirilmiştir. Birinde bebekte hafif, stabil pulmoner kapak darlığı teşhis edilmiştir ve daha sonra bu bebekte akut miyeloid lösemi gelişmiştir. Diğer olguda ise malformasyon tipi detaylandırılmamıştır. Olgumuzda sağlıklı bir bebek doğmuştur. Antenatal dönemde cavum septum pellicidum genişliğinde artış, nazal kemikte kısalma, cavum vergae ve hafif büyümüş lateral ventriküller gibi santral sinir sistemi bulguları paternal nilotinib kullanımı ile ilişkilendirilememiştir. Bu bulgulara yönelik postnatal dönemde yapılan ultrason muayenesinde patolojik nörosonografik bulgu saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: KML, Paternal, Nilotinib, Gebelik Sonuçları

Prenatal and Neonatal Outcomes of a Pregnancy Conceived Under Paternal Nilotinib Therapy Due to Chronic Myeloid Leukemia

Abstract

Chronic myeloid leukemia (CML) is a myeloproliferative disorder of a pluripotent stem cell. There is an abnormality in Philadelphia chromosome due to translocation between the chromosomes 9 and 22. With the invention of tyrosine kinase inhibitors (TKIs) like imatinib, dasatinib, nilotinib, etc., the progression of CML has changed dramatically. They are inhibiting selectively BCR-ABL tyrosine kinase oncoprotein. For the patients at the reproductive age, management of CML while planning pregnancy is challenging due to potential teratogenicity. US Food and Drug Administration includes TKIs in the pregnancy category 'D'. Data on the evaluation of prenatal and neonatal outcomes associated with paternal nilotinib usage are scarce. Here we present a case of paternal nilotinib usage at the time of conception and outcomes of a pregnancy prenatally and neonatally to contribute to the literature. According to the literature no significant pattern of malformation was observed by the paternal nilotinib treatment at the time of conception. Data available on the pregnancy outcome in patients treated with TKIs are limited and animal studies has derived the existing information. In many of cases represented in the literature the gestation period was completed uneventfully. In the literature there are two pregnancies, which conceived under the paternal usage of nilotinib, developed malformation. One is a mild, stable pulmonary valve stenosis diagnosed in an infant and later this infant developed acute myeloid leukemia. And in the other case the malformation was not specified. In our case a healthy newborn was delivered. The central nervous system findings which detected antenatally like increased cavum septum pellicidum width, nasal bone shortening, cavum vergae and slightly enlarged lateral ventricles could not be associated with the paternal nilotinib usage. Ultrasound examination was performed at the postnatal period and no pathologic neurosonographic finding was detected.

Keywords: CML, Paternal, Nilotinib, Pregnancy Outcomes

Presentation ID / Sunum No= 102

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0448-1801

Kronik Öksürükle Başvuran Hastalarda Bronş Hiperreaktivitesinin Metakolin Bronş Provakasyon Testi ile Saptanması

Dr. Esra Arslan Aksu[1]

[1]*Samsun Eğitim ve Araştırma Hatanesi*

Özet

Dünyada yapılan çalışmalarda kronik öksürüğe neden olan hastalıklar arasında en sık postnazal akıntı sendromu, astım ve gastroözofageal reflü yer almaktadır. Yapılan tanısal testler sonucunda tanıya ulaşılamayan olgularla da karşılaşılmaktadır. Çalışmamızın amacı, üçüncü basamak bir merkez olan üniversite hastanemize kronik öksürük şikayeti ile başvurup, tanısal işlemler sonucu nedeni tam olarak saptanamayan olgularda metakolinle bronş provokasyon testi (BPT) yaparak bronş hiperreaktivitesi ve öksürükle seyreden astımı saptamaktır. Kronik öksürük nedeni ile Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları polikliniğine başvuran hastalar prospektif olarak değerlendirildi. Hastaların detaylı hikayeleri alınıp, fizik muayeneleri yapıldıktan sonra tümüne akciğer grafisi, sinüs grafisi çekildi. Tam kan sayımı, eritrosit sedimentasyon hızı, karaciğer ve böbrek fonksiyon testleri, spirometrik inceleme yapıldı. Sonraki aşamalarda klinik olarak gerekli görülen hastalara ileri tetkikler istendi. Yapılan tetkikler sonucu öksürüğe neden olan etken saptanamayan hastalara bronş provokasyon testi uygulanarak bu seçilmiş hasta grubu çalışmaya dahil edildi. Kronik öksürük semptomu nedeni ile tetkik edilip öksürük nedeni saptanamayan toplam 40 hasta çalışmaya alındı. Hastaların 10'u (%25) erkek, 30'u (%75) kadın idi. Hastaların 30'unda (%75) bronş provokasyon testi negatif (PD20 >16 mg/ml), 10 hastada bronş provokasyon testi pozitif olarak saptandı. Bronş provokasyon testi negatif olan hastaların 4'ünde (%13,3) çevresel maruziyet, 8'inde (%26,6) postenfektif öksürük, 5'inde (%16,6) rinit, öksürük nedeni olarak saptandı. Bronş provokasyon testi negatif olan 13 hastada (% 43,3) ise öksürük nedeni saptanamadı. Sonuç olarak çalışmamızda kronik öksürük etyolojisi saptanamayan seçilmiş bir hasta grubu çalışmaya alındığı için diğer çalışmalardan farklıdır. Yapılan diğer çalışmalarda kronik öksürüğün sık nedenleri ekarte edilmeden bronş provokasyon ix testleri uygulanarak araştırma yapılmıştır. Çalışmamızda ise diğer tanısal testleri normal olan ve tanı koyulamamış bir hasta grubuna bronş provokasyon testi yapılarak bu grupta bronş hiperreaktivitesi ve öksürükle seyreden astım saptanmaya çalışıldı. Yaptığımız çalışmayla nedeni saptanamayan kronik öksürük şikayeti olan hastaların %25'ine BPT ile bronş hiperreaktivitesi ve öksürükle seyreden astım tanısı konulabileceğini gösterdik.

Anahtar Kelimeler: Kronik Öksürük, Bronş Hiperreaktivitesi, Bronş Provokasyon Testi, Astım, Öksürükle Seyreden Astım

Determination of Bronchial Hyperreactivity With Methacholine Provocation Test in Patients With Chronic Cough

Abstract

Common cause of chronic cough are postanasal drip, cough variant asthma and gastroosephageal reflux disease . It may be usually difficult to reach a definite diagnosis despite advanced diagnostic eveluations. As our clinicis a tertiary center, undiagnosed chronic cough cases usually referred to our clinic.The aim of this study is to describe our experience with bronchprovocation test using methacholine in the investigation of patients with undiagnosed chronic cough. We eveluated chronic cough patients presented the 19Mayıs Universty Chest Disease Department. The spirometry,chest and sinüs x-ray test,complete blood count, liver and renal function tests,erytrocite sedimentation rate were measured. Detailed medical and smoking history were taken and physical examination completed. Patients underwent further eveluation if the cause of chronic cough is not detected. After this detailed investigation selected patients are included to the study.40 patients;which were presented with chronic cough certain diagnosis despite routine investigation, were included to the study. Ten of patients were (25%) male and 30 of them(75%) were women. Ten of bronchial provocation tests were resulted as positive(25%)and 30 of them resulted as negative (75%). Environmental exposure in 4(13.3%) patients, postinfectious cough in 8 (26.6%) and rhinitis in 5 (16.6%) patients were detected as a cause of chronic cough, in test negative group. Thirteen patients with negative bronchial provocation test had no specific diagnosis about chronic cough. As a result; ourstudy is different from others, with a specific group that couldn't have any diagnosis. Other studies have done bronchial provocation tests without excluding the common causes of chronic cough. In our study, bronchial provocation tests were performed in a group, that had no diagnosis with other diagnostic tests, in order to determine bronchial hyperreactivity and cough variant asthma. We showed that bronchial hyperreactivity and cough variant asthma can be diagnosed with BPT in 25% of undiagnosed chronic cough cases.

Keywords: Chronic Cough, Bronchial Hyperreactivity, Bronchial Provocation Test, Asthma, Cough Variant Asthma

Presentation ID / Sunum No= 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6439-8818

Kronik Yaygın Kas-İskelet Sistemi Ağrısı Ve/veya Yorgunluk Yakınması Olan Hastalarda Majör Ozon Otohemoterapinin Ağrı, Yorgunluk ve Uyku Kalitesi Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Merve Örucu Atar[1]

[1]*SBÜ Ankara Gaziler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye*

Özet

Amaç: Çeşitli hastalıkları tedavi etmek için kullanılan ve birçok kronik hastalığın tedavisinde yararlı olduğu düşünülen ozon tedavisinin kronik yaygın kas-iskelet sistemi ağrısı ve/veya yorgunluk yakınması olan hastalarda faydalı olabileceği varsayılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, kronik yaygın kas-iskelet sistemi ağrısı ve/veya yorgunluk yakınması olan hastalarda majör ozon otohemoterapinin (MAH) ağrı, yorgunluk ve uyku kalitesi üzerine etkisini araştırmaktır. Metod: Kronik yaygın kas-iskelet sistemi ağrısı ve/veya yorgunluk yakınması ile polikliniğe başvuran ve MAH uygulanan 20 hastanın verileri retrospektif olarak değerlendirildi. MAH ilk beş hafta haftada iki seans ve takip eden üç ay içinde ayda bir seans olarak uygulandı. Takip eden üç ay içinde son uygulanan doz tekrarlandı. Hastaların tedavi öncesi ve sonrası yaygın ağrı, yorgunluk ve sabah yorgun uyanma seviyeleri Vizüel Analog Skala (VAS) ile uyku kalitesi ise 5 puanlık Likert ölçeği (0-çok iyi, 4-çok kötü) kullanılarak değerlendirildi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 48,95±2,01 olup 15'i (%75) kadın ve 5'i (%25) erkekti. Hastaların 3'ünün (%15) sadece yaygın ağrı, 3'ünün (%15) sadece yorgunluk, 14'ünün (%75) hem yaygın ağrı hem de yorgunluk yakınması mevcuttu. Hastaların 11'inde (%55) fibromiyalji, 5'inde (%25) hipertansiyon, 3'ünde (%15) diyabetes mellitus, 3'ünde (%15) hipotiroidi, 1'inde (%5) ankilozan spondilit ve 1'inde (%5) Behçet hastalığı mevcuttu. Tedavi sonrasında tedavi öncesine göre yaygın ağrı ($p<0,001$), yorgunluk ($p<0,001$), sabah yorgun uyanma ($p=0,001$) seviyeleri ve uyku kalitesinde ($p=0,002$) anlamlı iyileşme tespit edildi. Hastalarda MAH uygulaması sırasında ve sonrasında herhangi bir yan etki gözlenmedi. Sonuç: Kronik yaygın kas-iskelet sistemi ağrısı ve/veya yorgunluk yakınması olan hastalarda MAH güvenli ve etkili bir tedavi seçeneği olabilir.

Anahtar Kelimeler: Majör Ozon Otohemoterapi, Yaygın Ağrı, Yorgunluk, Uyku Kalitesi

The Effect of Major Ozone Autohemotherapy On Pain, Fatigue and Sleep Quality in Patients With Chronic Widespread Musculoskeletal Pain and/or Fatigue Complaints

Abstract

Aim: It is assumed that ozone therapy, which is used to treat various diseases and is thought to be useful in the treatment of many chronic diseases, may be beneficial in patients with chronic widespread musculoskeletal pain and/or fatigue complaints. The aim of this study was to investigate the effect of major ozone autohemotherapy (MAH) on pain, fatigue, and sleep quality in patients with chronic widespread musculoskeletal pain and/or fatigue complaints. Methods: The data of 20 patients who applied to the outpatient clinic with chronic widespread musculoskeletal pain and/or fatigue complaints and underwent MAH were evaluated retrospectively. MAH was applied as two sessions per week in the first five weeks and one session per month for the following three months. The last administered dose was repeated in the following three months. Patients' pre-treatment and post-treatment levels of widespread pain, fatigue, and morning tiredness were evaluated using the Visual Analogue Scale (VAS), and sleep quality was evaluated using a 5-point Likert scale (0-very good, 4-very poor). Results: The mean age of the patients was 48.95±2.01 and 15 (75%) were female and 5 (25%) were male. Three (15%) patients had only widespread pain, 3 (15%) had only fatigue, 14 (75%) had both widespread pain and fatigue. Eleven (55%) patients had fibromyalgia, 5 (25%) had hypertension, 3 (15%) had diabetes mellitus, 3 (15%) had hypothyroidism, 1 (5%) had ankylosing spondylitis and 1 (5%) had Behçet's disease. There were significant improvements in widespread pain ($p<0.001$), fatigue ($p<0.001$), morning tiredness ($p=0.001$) levels and sleep quality ($p=0.002$) after treatment compared to pre-treatment. No side effects were observed during and after MAH administration in the patients. Conclusion: Major ozone autohemotherapy may be a safe and effective treatment option in patients with chronic widespread musculoskeletal pain and/or fatigue complaints.

Keywords: Major Ozone Autohemotherapy, Widespread Pain, Fatigue, Sleep Quality

Presentation ID / Sunum No= 198

Oral Presentation / Sözlü Sunum

0000-0001-8751-9603

Kubitus Varus Cerrahisinde Lateral Kapalı Kama ve Ters-V Osteotomilerinin Karşılaştırması: Biyomekanik Çalışma

Dr. Murat Kaya[1]

[1]*Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği*

Özet

Amaç: Kubitus varus cerrahisinde uygulanan Lateral Kapalı Kama (LKK) osteotomi ve Ters-V osteotomi tekniklerinin biyomekanik olarak karşılaştırılmasını amaçladık. Gereç ve Yöntem: 36 adet anatomik pediatrik humerus modeli kullanıldı. Grup 1 (LKK osteotomi) ve Grup 2 (Ters-V osteotomi) hazırlanan templateler üzerinden 2 mm salınımlı kesici motorla osteotomize edildi. Fiksasyon iki lateral ve bir medial çapraz K-teli ile sağlandı. Dijital kumpas yardımıyla translasyon ölçümü yapıldı. Modeller fleksiyon, varus ve valgus yüklenmelerinde 0,5 mm/s'lik bir hızda, 0-5 mm'lik deplasman aralığında test edildi. Yüklenme (N) ve Sertlik (N/mm) verileri hesaplandı ve istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Bulgular: LKK osteotomi grubunda ortalama translasyon T1 7.91±0,65 mm (6.8-9mm), Ters-V osteotomi grubundan T2 4.47±0.68 mm (3.5-8mm) daha fazla bulundu (P<0.001). LKK osteotomi grubunda fleksiyon ve varus siklik yük ve sertlik değerleri, Ters-V osteotomi grubundan daha yüksek bulundu (P<0.001). Valgus siklik yük ve sertlik değerleri açısından gruplar arasında anlamlı farklılık saptanmamıştır (P<0.419). Sonuç: LKK osteotominin Ters-V osteotomi tekniğine göre varus ve fleksiyonda daha rijid bir sistem olduğu fakat valgus yüklenmede biyomekanik bir farklılık olmadığı gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Kubitus Varus, Osteotomi, Dirsek, Suprakondiler

Comparison of Lateral Closed Wedge and Reverse-V Osteotomies in Cubitus Varus Surgery: A Biomechanical Study

Abstract

Objective: We aimed to biomechanically compare the Lateral Closed Wedge (LCW) osteotomy and Reverse-V osteotomy techniques used in cubitus varus surgery. Materials and Methods: 36 anatomical pediatric humerus models were used. Group 1 (LCW osteotomy) and Group 2 (Reverse-V osteotomy) were osteotomized on the prepared templates with a 2 mm oscillating cutter motor. Fixation was achieved with two lateral and one medial cross K-wire. Translation measurements were made with the help of a digital caliper. Models were tested in flexion, varus and valgus loads at a speed of 0.5 mm/s and a displacement range of 0-5 mm. Loading (N) and Stiffness (N/mm) data were calculated and compared statistically. Results: Mean translation T1 was 7.91±0.65 mm (6.8-9mm) in the LCC osteotomy group and T2 was 4.47±0.68 mm (3.5-8mm) higher than the reverse-V osteotomy group (P<0.001). Flexion and varus cyclic load and stiffness values were higher in the LCW osteotomy group

than in the Reverse-V osteotomy group (P<0.001). There was no significant difference between the groups in terms of valgus cyclic load and stiffness values (P<0.419). Conclusion: It was observed that LCW osteotomy was a more rigid system in varus and flexion compared to the Reverse-V osteotomy technique, but there was no biomechanical difference in valgus loading.

Keywords: Cubitus Varus, Osteotomy, Elbow, Supracondylar

Presentation ID / Sunum No= 166

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2474-873X

Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanseri Olan Olgularda Prognostik Faktörler ve PET/CT'deki Suv(Max) Değerlerinin Prognostik Önemi

Uzman Dr. Çağatay Ak[1], Prof. Dr. Türkkan Evrensel[2]

[1]SBÜ Ümranite Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Çağatay Ak*

Özet

Giriş/ Amaç: Akciğer kanseri tüm kanserler arasında dünyada en sık görülen kanser türü olmasının yanı sıra kansere bağlı ölümlerin de en sık nedenini oluşturmaktadır. Akciğer kanserinde sağkalım oranı oldukça düşük olup prognostik faktörlerin belirlenmesi hasta yönetiminde önem taşıyabilir. Bu çalışmada TNM evresi IV olan küçük hücre dışı akciğer kanserli (KHDAK) hastalarda labaratuvar faktölerinin ve pozitron emisyon tomografisi (PET/CT) SUV(max) değerinin sağkalım üzerine etkisi analiz edildi. Materyal Metod: Bu çalışmaya Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Tıbbi Onkoloji Polikliniğine başvurmuş 01/11/2010- 01/04/2016 tarihleri arası evre-IV KHDAK tanılı 54 hasta dahil edildi. Hastaların çalışmaya alınma kriterleri; malignite öyküsü olmaması, evreleme amaçlı PET/CT çekilmiş olması, tanı anında aktif enfeksiyonu olmaması, kortizol, immünsüpresif ilaç kullanmıyor olması ve primer malignitesi dışında başka bir komorbit hastalığının olmaması olarak belirlendi. Hastaların demografik bilgileri, tanı, eksitus tarihleri, patoloji raporları, PET/CT deki primer lezyonun SUV(max) değeri, tanı anındaki lökosit, nötrofil/lenfosit oranı (NLO), hemoglobin, albümin ve LDH değerleri retrospektif olarak kayıt edildi. Bulgular: TNM evrelemesine göre evre-IV KHDAK li 54 hasta analiz edildi. Hastaların ortalama yaşı 63.4 ± 8.05 idi ve %85,2 i erkekti. Hastaların bir yıllık sağ kalım oranı %46.2, iki yıllık sagkalım oranı % 31.4 saptandı. Hastalarda LDH değerinin 240 U/L üzerinde olması (p:0.01), NLO nın 3 ün üzerinde olması (p:0.03) ve PET/CT de primer lezyonun SUV(max) değerinin 12 nin altında olmasının (p:0.037) 12 aylık sağ kalımı olumsuz etkilediği saptandı. 65 yaş üstü, lökosit yüksekliği, albumin düşüklüğü ve anemi olmasının 12 aylık sağ kalımı etkilemediği saptandı. Sonuç: Bildiğimiz kadarı ile KHDAK inde hastalığın prognozunu gösteren onaylanmış bir belirteç yoktur. LDH yüksekliği, NLO ve PET/CT de primer lezyonun SUV(max) değeri KHDAK li hastalarda prognozu gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: Küçük Hücre Dışı Akciğer Kanseri; Prognostik Faktörler; SUV(Max)

Prognostic Factors in Non-Small Cell Lung Cancer Patients and Prognostic Importance of PET/CT SUV(Max) Value

Abstract

Background/Aim: Lung cancer is the most common type of cancer among all cancers in the world, as well as the most common cause of cancer-related deaths. Survival rate in lung cancer is very poor and determination of prognostic factors may be important in patient management. In this study, the effects of laboratory factors and positron emission tomography (PET/CT) SUV(max) value on survival in non-small cell lung cancer (NSCLC) patients with TNM stage-IV were analyzed. Materyal Metod: 54 patients with stage-IV NSCLC who applied to Uludağ University Medical Faculty Hospital Medical Oncology Clinic between 01/11/2010-01/04/2016 were included in this study. Inclusion criteria of the patients; no history of malignancy, PET/CT for staging, no active infection at the time of diagnosis, not using cortisol, immunosuppressive drugs and not other comorbidity other than primary malignancy. Demographic information of the patients, diagnosis, death dates, pathology reports, SUV(max) value of the primary lesion in PET/CT, at the time of diagnosis, leukocytes, neutrophil/lymphocyte ratio (NLR), hemoglobin, albumin and LDH values were recorded retrospectively. Results: Fifty-four patients with stage-IV NSCLC were analyzed. The mean age of the patients was 63.4 ± 8.05, and 85.2% were male. The one-year survival rate of the patients was 46.2%, and the two-year survival rate was 31.4%. LDH values above 240 U/L (p:0.01), NLR above 3 (p:0.03) and the SUV(max) value of the primary lesion on PET/CT below 12 (p:0.037) are found to be asociated with reduction in 12-month survival. It was determined that over 65 years of age, high leukocyte levels, low albumin levels and anemia did not affect 12-month survival. Conclusions: To the best of our knowledge, there is no approved marker showing the prognosis of the disease in NSCLC. High LDH, NLR, and SUV(max) value of the primary lesion in PET/CT may indicate the prognosis in patients with NSCLC.

Keywords: Non-Small Cell Lung Cancer; Prognostic Factor; SUV(Max)

Presentation ID / Sunum No= 91

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2409-7885

Künt Travma Sonrası Nadir Bir Yaralanma: İzole Jejunal Perforasyon

Uzman Dr. Ahmet Dursun[1]

[1]*SBÜ, Gazi Yaşargil EAH, Çocuk Cerrahi Kliniği*

Özet

Künt travmaya maruz kalan çocuklarda nadiren izole ince bağırsak yaralanması görülmektedir. Bu hastalara erken dönemde tanı koymak zordur. Çalışmamızda motorlu araç kazası sonrası erken dönemde jejenum perforasyonu saptanan 16 yaşında bir kız olguyu sunduk. Hastanın ilk muayenesinde orta derecede karın ağrısı, umbilikus superiorunda abrazyon ve batında hassasiyet saptandı. ADBG ve FAST normal idi. Gözlem süresinde karın ağrısı arttı batın muayenesinde defans, rebound saptandı. Kontrastlı batın BT'de karaciğer anteriorunda intraperitoneal serbest hava görüldü. Hasta travmadan yaklaşık üç saat sonra opere edildi. İnce bağırsak mezenterinde kontüzyon ve jejenumda antimezenterik yüzde tam kat perforasyon saptandı. Primer onarıldı. Künt travmalı hastalarda başlangıç muayenesi ve kan tetkikleri, radyolojik görüntüleme normal olsa da gözlem süresinde akut batın bulguları saptanan hastalarda ince bağırsak yaralanması olabileceği akılda bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Travma, Perforasyon, Laparatomi

A Rare Injury After Blunt Trauma: Isolated Jejunal Perforation

Abstract

Children with blunt force trauma rarely suffer from isolated small intestinal injuries. These patients are difficult to diagnose early period. In our study, we presented the 16-year-old with jejenum perforation in the early period following a motor vehicle accident. The patient's first examination found moderate abdominal pain, abrasions in the umbilicus superior and tenderness in the abdomen. ADBG and FAST were normal. During the observation period, abdominal pain increased, defensive, rebound was detected in the abdomen's examination. CT showed intraperitoneal free air in the liver anterior. The patient was operated about three hours after the trauma. Contusion in the small intestine mesentery and full-thickness perforation on the antimesenteric face in the jejunum were detected. Primary repaired. Although the initial examination and blood test and radiological imaging are normal in patients with blunt trauma, it should be kept in mind that small bowel injury may occur in patients with acute abdomen findings during the observation period.

Keywords: Trauma, Perforation, Laparotomy

Presentation ID / Sunum No= 121

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 000-0001-5616-4256

Kuru Göz Hastalığında İnflamasyonun Koroid Kalınlığına Etkisi

Öğr. Gör. Dr Işıl Kurultay[1]

[1]Başkent Üniversitesi İzmir

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, kuru göz hastalığı olan hastalar ile sağlıklı kontroller arasında koroid kalınlık düzeylerini karşılaştırmak ve oküler yüzeyde saptanan inflamasyonun koroidi nasıl etkilediği hakkında fikir sahibi olmaktır. Gereç ve Yöntem: Göz hastalıkları polikliniğine kuru göz şikayeti ile başvuran, kronik hastalığı olmayan ve ilaç kullanım öyküsü olmayan 24 ileri derecede kuru göz, 31 orta derecede kuru göz ve 25 sağlıklı kontrol grubu hastanın gözleri incelendi. çalışmaya dahil edilmiştir. Kuru gözün tanı ve derecesi Schirmer testi ile, koroid kalınlığı Gelişmiş derinlik görüntüleme optik koherens tomografisi (EDI-OKT) ile değerlendirildi. Gruplar arasında fark olup olmadığını belirlemek için bağımsız gruplar t testi kullanıldı. Bulgular: Shirmer testi 0-5 mm arasında olan ileri derecede kuru göz hastaları 1. grupta, Schirmer testi 5-10 mm arasında olan hafif göz kuruluğu olan hastalar 2. grupta; Schirmer testi 10'un üzerinde bulunan sağlıklı kontrol grubu 3. grup olarak adlandırıldı. Koroid kalınlığı birinci grupta 309.5 ± 15.5, ikinci grupta 285.2 ± 11.6, üçüncü grupta 263.5 ± 16.4 idi. Birinci ve ikinci grup kuru göz hastalarında koroid kalınlığındaki artış, kontrol grubu hastalarına göre anlamlı derecede yüksek bulundu. (p=0,00, p=0,05) Sonuç: Kuru göz hastalığında koruyucu immünregülasyon ile proinflamatuar immün mekanizma arasında bir denge bozukluğu vardır ve günümüzde konjonktival epitelde T lenfositlerin aracılık ettiği immün inflamasyonun anahtar rolüne ilişkin bulgular tespit edilmiştir. Bu mekanizmaların gözün koroid tabakasında da etkili olabileceği çalışmamızda gösterilmiştir ve inflamatuar sitokinlerde artış ile koroid kalınlığında artış gözlenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kuru Göz, Koroid Kalınlığı, Enflamasyon

The Effect of Inflammation On Choroidal Thickness in Dry Eye Disease

Abstract

Objective: The aim of this study is to compare choroidal thickness levels between patients with dry eye disease and healthy controls, and to have an idea about how inflammation detected on the ocular surface affects the choroid. Materials and Methods: The eyes of 24 patients with severe dry eye, 31 moderate dry eye, and 25 healthy control group patients, who applied to the ophthalmology outpatient clinic with dry eye symptoms, had no chronic disease and no history of drug use, were included in the study. The diagnosis and degree of dry eye was evaluated by Schirmer's test, and choroidal thickness was evaluated by Enhanced depth imaging optical coherence tomography (EDI-OCT). Independent groups t-test was used to determine whether there was a difference between the groups. Results: Severe dry eye patients with a Shirmer test between 0-5 mm were in the 1st group, and patients with a mild dry

eye with a Schirmer test between 5-10 mm were in the 2nd group; The healthy control group, whose Schirmer test was found to be above 10, was named as the 3rd group. Choroidal thickness was 309.5 ± 15.5 in the first group, 285.2 ± 11.6 in the second group, and 263.5 ± 16.4 in the third group. The increase in choroidal thickness in the first and second group dry eye patients was found to be significantly higher than the control group patients. (p=0.00, p=0.05) Conclusion: There is a balance disorder between protective immunoregulation and proinflammatory immune mechanism in dry eye disease, and findings regarding the key role of immune inflammation mediated by T lymphocytes in the conjunctival epithelium have been identified today. It has been shown in our study that these mechanisms may also be effective in the choroidal layer of the eye, and that an increase in choroidal thickness can be observed with an increase in inflammatory cytokines.

Keywords: Dry Eye, Choroidal Thickness, Inflammation

Presentation ID / Sunum No= 128

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7433-6370

Laktasyon Döneminde Beslenmenin Önemi ve Anne Beslenmesinin Bebeğin Tat Gelişimine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Havvanur Yoldaş İlktaç[1]

[1]*İstanbul Medeniyet Üniversitesi*

Özet

Laktasyon dönemi, fizyolojik bir süreçtir ve bu fizyolojik süreçte anne, bir yandan annelik içgüdülerini ve dünyaya getirdiği canlının gururunu yaşarken, diğer yandan bebeğinin sağlığı için en iyisini yapma gayretindedir. Gebelik dönemi dahil olmak üzere ve laktasyondaki annenin tükettiği besinlerin özellikleri, bebek üzerinde kalıcı ve güçlü etkilere sebep olabilmektedir. Bu derlemenin amacı; laktasyon döneminde beslenmenin önemini ve anne beslenmesinin bebekteki tat gelişimine olan etkisini literatüre dayalı olarak değerlendirmektir. Bilimsel çalışmalar, laktasyon döneminde yeterli ve dengeli beslenmenin hem anne sağlığının korunabilmesinde hem de bebeğin sağlıklı gelişmesinde etkili olduğunu göstermektedir. Bu dönemde beslenme açısından en önemli iki konu anne sütünün yeterliliği ve anne sütü içeriğinin annenin beslenmesi ile olan ilişkisidir. Yapılan çalışmalarda anne sütü içeriğinin beslenmeden bağımsız olduğu, içeriğinin hemen hemen sabit olduğu, her annenin bebeğinin ihtiyaçlarını eksiksiz karşılayabilecek, değişken özelliklerde süt salgıladığı bildirilmiştir. Laktasyon döneminde annenin beslenmesi anne sütü kompozisyonunu önemli ölçüde değiştirmese de anne beslenmesinin bebeklerin besin tercihlerinde etkili olduğu saptanmıştır. Duyusal tercihlerin gelişimi anne karnında başlamaktadır. Tat alma ve koku alma sistemleri ilk trimesterde ortaya çıkmakla beraber, gebeliğin sonunda fonksiyonel olgunluğa ulaşmaktadır. Tat ve koku amniyotik sıvı/anne sütü yoluyla anneden fetüse/bebeğe aktarılır. Bu deneyim, bebeğin tat ve besin tercihlerinin geliştirilmesindeki ilk adımdır. Sonuç olarak, laktasyon dönemindeki annenin beslenmesi, bebeklerin besin tercihlerini olumlu yönde etkilemek için güzel bir fırsattır. Sağlıklı beslenme alışkanlığı, yaşam boyu uygulanması gereken bir reçetedir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme, Laktasyon, Fetal Öğrenme, Tat Gelişimi, Anne Sütü

The Importance of Nutr it ion in Lactat ion Per iod and the Effect of Mather Nutr it ion On the Development of Baby's Taste

Abstract

The lactation period is a physiological process, and in this process, the mother, on the one hand, is proud of the baby she brought into the world, on the other hand, she strives to do the best for the health of the newborn. The foods consumed by the lactating mother, including the pregnancy period, can cause permanent and strong effects on the baby. The aim of this study is to evaluate the importance of nutrition in the lactation period and the effect of maternal nutrition on the taste development of the infant based

on the literature. Studies show that adequate and balanced nutrition during the lactation period is effective both in protecting the mother's health and in the healthy development of the baby. In this period, the two most important issues in terms of nutrition are the adequacy of breast milk and the relationship between breast milk composition and mother's nutrition. It has been reported that the composition of breast milk is independent of nutrition, the composition is almost constant, and each mother produces milk with variable characteristics that can fully meet the needs of her baby. Although maternal nutrition during the lactation period did not significantly change the composition of breast milk, it was determined that maternal nutrition was effective in the food preferences of infants. The development of sensory preferences begins in the womb. Taste and olfactory systems emerge in the first trimester, but reach functional maturity at the end of pregnancy. Taste and odor are transferred from mother to fetus/baby through amniotic fluid/breast milk. This experience is the first step in developing baby's taste and food preferences. As a result, the mother's nutrition during the lactation period is a good opportunity to positively affect the baby's food preferences. A healthy eating habit is a lifelong recipe.

Keywords: Nutrition, Lactation, Fetal Learning, Taste Development, Breastmilk

Presentation ID / Sunum No= 236

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9785-9062

Lateral Epikondilitli Hastalarda Önkol ve Bilek Ortezlerinin Ağrı Şiddetine Kısa Süreli Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Aziz Çataltepe[1]

[1]Medipol Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, lateral epikondilitli hastalarda önkol ve el bilek ortezlerinin ağrı üzerindeki kısa vadeli etkisini karşılaştırmaktı. Materyal ve Metot: Dirseklerin 2 gruba ayrıldığı bu çalışmaya, tenisçi dirseğinden muzdarip olan ve önkol ateli (ortalama yaş 41.68 ± 7.39 yıl) veya bilek ateli (ortalama yaş 40.30 ± 7.81 yıl) ile tedavi edilen toplam 40 dirsek katıldı. Testten en az 3 hafta önce ağrılı bir lateral epikondilit semptomu olan hastalar bu çalışmaya dahil edildi. Bilateral lateral epikondilit, kübital tünel sendromu, dirsek cerrahisi öyküsü, kırık, çıkık veya 6 haftadan daha kısa bir süre önce dirsek enjeksiyonu olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Fizik muayene ile lateral epikondilit klinik tanısı konuldu. Ağrı şiddeti, 0'ın ağrı olmadığını ve 10'un en kötü ağrıyı gösterdiği 10 cm'lik bir görsel analog skala (VAS) uygulanarak ölçüldü. Ağrı miktarı, tedaviden önce, iki hafta ve 4 haftalık atel kullanımından sonra istirahatte ve hareket sırasında değerlendirildi. Önkol bandı, dirseğin 2,5 cm altına yerleştirilmiş 8 cm genişliğinde bir neopren banttı. El bileğini 20°-30° civarında dorsifleksiyonda tutmak için bilek ateli kullanıldı. 0.05'in altındaki bir P değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Demografik özellikler açısından iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu. 26 olguda sağ, 14 olguda sol taraf etkilenmiştir. İstirahatte ağrı için VAS skorları açısından iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu ($p > 0.05$). Günlük aktiviteler sırasında ağrı için VAS skorları gruplar arasında anlamlı farklılık göstermedi ($p > 0.05$). Hiçbir hasta anterior interosseus sinir sendromu, ödem ve venöz konjesyon gibi komplikasyonlarla karşılaşmadı. Sonuçlar: Mevcut çalışmaya göre, yaygın olarak kullanılan bir önkol bandı ve bilek ateli ortezlerin lateral epikondilitli hastalarda ağrının giderilmesinde olumlu etkileri oldu. İki ortez arasında hiçbir fark saptanmadığından dolayı, her iki ortezinde lateral epikondilit tedavisinde kullanılabileceği önerildi.

Anahtar Kelimeler: Lateral Epikondilit, Tenisçi Dirseği, Önkol Bandı, Bilek Ateli, Ağrı.

The Short-Term Impact of Forearm and Wrist Orthoses On Pa in Sever ity in Pat ients With Lateral Epicondylitis

Abstract

Purpose: The purpose of this study was to compare the short-term impact of forearm and wrist orthoses on pain in patients who suffer from lateral epicondylitis. Material and Method: A total of 40 elbows suffering from tennis elbow that received a forearm strap brace (mean age, 41.68 ± 7.39 years) or a wrist splint (mean age, 40.30 ± 7.81 years) participated in this study in which elbows were divided

into 2 groups. Patients who had a painful symptom of lateral epicondylitis for at least 3 weeks prior to testing were included in this study. Pain severity was measured applying a 10 cm visual analogue scale (VAS) in which 0 indicated no pain and 10 the worst pain. The amount of pain was assessed at rest and during movement before treatment, after two weeks and 4 weeks of splint use. The forearm band was an 8-cm-wide neoprene band fitted 2.5 cm below the elbow. The wrist splint was used to keep the hand near 20°-30° in dorsiflexion. A P-value below 0.05 was considered statistically significant. Results: There was no statistically significant difference between the two groups regarding demographic characteristics. The right side was affected in 26 cases and the left in 14 cases. There was no statistically significant difference between the two groups regarding VAS scores for pain at rest ($p > 0.05$). VAS scores for pain during daily activities did not differ significantly between the groups ($p > 0.05$). No patients encountered adverse events such as anterior interosseus nerve syndrome, edema, and venous congestion.Conclusions: According to the current study, a forearm band and wrist splint commonly used orthoses had positive impacts on improvement of pain relief in patients with lateral epicondylitis. No differences between the two orthoses were observed, proposing that both might be utilized for the treatment of lateral epicondylitis.

Keywords: Lateral Epicondylitis, Tennis Elbow, Forearm Band, Wrist Splint, Pain.

Presentation ID / Sunum No= 5

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6865-3716

Literatür Derlemesi Eşliğinde Sunulan Çok Nadir, Sıradışı Bir Olgu: Dev Preperitoneal Lipom

Uzman Dr. Zafer Şenol[1], Dr. Nurhilal Kızıltoprak[1]

[1]SBU Sultan Abdulhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Zafer Şenol*

Özet

KONU: Lipomlar tüm vücutta meydana gelen en yaygın ve iyi huylu yumuşak doku nepolazmlarıdır. Vücudun her yerinde görülebilmekle beraber, karın içinde özellikle de preperitoneal bölgede çok nadir olarak saptanmaktadırlar. Genel olarak farklı patolojiler için yapılan inceleme ve ameliyat esnasında rastlantısal olarak tespit edilmelerine rağmen çok nadir olarak da geniş volümlere ulaşabilirler. Primer peritoneal tümörler çok nadir olup, peritonun mezotelyal ve submezotelyal katmanlarından kaynaklanırlar. AMAÇ: Bu yazıda, karında şişkinlik, ağrı şikayeti ile polikliniğe başvuran ve preperitoneal yerleşimli lipom saptanan 53 yaşındaki kadın hastanın, literatür derlemesi eşliğinde sunulması amaçlandı. YÖNTEM: Pubmed'den tüm preperitoneal lipom tanısıyla opere olmuş hastalar bulundu. Hastanın detaylı klinik bildileri ve ameliyat tekniği çalışmamızda anlatıldı. BULGULAR: Karın boşluğunda mezenterik, omentum yerleşimli ve retroperitoneal lipomlar nadirdir. Parietal peritonun bildirildiği vaka sayısı şimdiye kadar 7'dir. Çalışmamızda bu vakalar incelenmiştir. Aşırı büyük boyutlu lipomlara dair sadece 1 rapor bulunmaktadır. Bu raporda lipom boyutu 22 cm'dir. Olgumuzdaki lipomun boyutu 21 cm'dir. SONUÇ: Distansiyonun ve karın ağrısının nadir bir nedeni olarak lipomlar ayırıcı tanıda sıralanabilir.

Anahtar Kelimeler: Preperitoenal Lipom, Parietal Lipom, Dev Lipom

Presentation ID / Sunum No= 485

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000150417590

Lokal İleri Mide Kanserinde Laparoskopik Evrelemenin Rolü

Uzman Dr. Hüseyin Dur[1], Doç. Dr. Ahmet Şeker[1]

[1]SBÜ Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Hüseyin Dur*

Özet

Amaç: Midenin adenokanseri en yaygın 5. ve en ölümcül 3. kanserdir. Küratif cerrahi sağlanması için hastalığın erken aşamada tespit edilmesi önemlidir. Evrelemede endoskopi, endoskopik ultrason, bilgisayarlı tomografi ve tanısal laparoskopi kullanılmaktadır. Cerrahi yöntem kararını etkileyen en önemli etkenlerden biri de peritoneal yayılımdır. Tanısal laparoskopi diğer yöntemlerde tespit edilemeyecek boyuttaki peritoneal tutulumları göstermesi ve batın içindeki sıvıda veya yıkama sonucunda alınan sıvadan mikroskobik inceleme yapılabilme şansı olduğundan evreleme açısından diğer yöntemlerden daha üstün olduğunu göstermeyi amaçladık. Materyal metod: Adana Şehir Hastanesi Gastroenterolojik cerrahi kliniğinde 2019 ile 2021 yılları arasında onkoloji konseyinde lokal ileri mide kanseri olan ve evreleme laparoskopisi kararı alınan 12 hastanın verileri retrospektif incelendi. Hastalar genel anastezi ile göbek altından yapılan insizyonla 10 mm lik trokardan batın içine CO2 ensüfle edilerek direk görüş altında sağ ve sol üst kadrandan 5 mm'lik trokarlar girildi. Batın explorasyonunda, serbest sıvı mevcut olduğunda ekstra yıkamaya ihtiyaç duyulmadan, sıvı olmadığında ise serum fizyolojik ile irrigasyon sağlandıktan sonra sitolojik sıvı alınmıştı. Sonuçlar: Retrospektif olarak yapılan incelemede 12 hastanın 8'i erkek, 4'ü kadındı. Hastaların yaş ortalaması 66.58 yıldır(52-81 yıl). Tanısal laparoskopi sonrasında mortalite ve morbiditeye rastlanmadı. Hastanede yatış süresi ortalama 1 gündü. Alınan örneklerin patolojik incelemesinde 1 hastada periton sıvı sitolojik incelemesinde ve peritoneal imlantında malignite saptandı. Tartışma: Tanısal laparoskopi sonrasında alınan sıvı negatif olan hastalar medikal onkoloji tarafından neoadjuvan tedaviye alındı. Tedavi sonrası kürratif cerrahi için kliniğimize sevki yapıldı. Sitolojik incelemesi pozitif olan hastalar medikal onkoloji tarafından kemoterapik tedavi protokolüne alındı. Laparoskopik evrelemede malign hücrelere rastlanma oranımız %8.33 olup, literatürde belirtilmiş olan %8-44 oran aralığı ile uyumludur. Görüntüleme yöntemleri peritoneal kavitenin değerlendirmesinde özgüllük oranı en yüksek düzeye ulaşana kadar, evreleme laparoskopisi güvenli ve minimal invaziv yöntem olmaya devam edeceğini düşünmekteyiz. Evreleme laparoskopisinin önemini ortaya koymak için daha çok sayıda kapsamlı ve prospektif çalışmaya .ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, Evreleme Laparoskopisi, Peritoneal Hastalık, Pozitif Sitoloji.

Presentation ID / Sunum No= 276

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9361-8787

Lomber Dar Kanallı Yaşlı Hastalarda Cerrahi Dekompresyonun Klinik ve Radyolojik Sonuçları

Uzman Dr. Şevki Gök[1], Doç. Dr. Merih İş[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sancaktepe Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği

[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği

**Corresponding author: Şevki Gök*

Özet

Giriş: Lomber spinal stenoz (LSS), bel ağrısı veya bel ağrısı olmadan ortaya çıkabilen, bel omurgasındaki nöral ve vasküler elemanlar için mevcut alanın azalmasıyla ilişkili klinik bir kalça veya alt ekstremite ağrısı sendromudur. Bu çalışmanın amacı, dejeneratif LSS hastalarında lomber dekompresyonun klinik ve radyolojik sonuçlarını analiz etmektir. Gereç ve Yöntemler: Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nöroşirürji Kliniğinde dejeneratif LSS'li hastalar geriye dönük olarak dahil edildi. Radyolojik değerlendirmeler MRI ile Extreme PACS sistemi (2010) ile ölçüldü. Klinik sonuçlar VAS ve JOA skorları ile değerlendirildi. Sonuçlar için Odom kriterleri kullanıldı. Bulgular: 65 yaş üstü dejeneratif LSS'li 35 hastaya ameliyat edildi. Katılımcıların% 40'ı (n = 14) erkek,% 60'ı (n = 21) kadındı. Ortalama yaş 63,34 ± 8,08'dir. Alan ölçümleri, modifiye edilmiş alan ölçümleri, sağ ve sol lateral girintinin AP çap ölçümleri, sağ ve sol lateral transvers AP çap ölçümleri, sağ ve sol nöral foramen AP çap ölçümleri ameliyat sonrası iyileştirildi. VAS ve JOA skorları ameliyattan sonra iyiydi. Odom kriterlerine göre 14 hasta mükemmel, 12 hasta iyi sonuç aldı ve 9 hasta orta sonuç aldı. Sonuç: Cerrahi sonrası VAS ve JOA skorlarındaki iyileşmeler belirgindir. Cerrahi sırasında foraminotomi ve lateral girintinin genişlemesi, 65 yaşın üzerindeki dejeneratif LSS ile yaşam kalitesini artırmış ve postoperatif sonuçları iyileştirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dejeneratif Lomber Dar Kanal; Ameliyat; Sonuç; Radyoloji; Klinik

The Clinical and Radiological Outcomes of Surgical Decompression in Older Patients With Lumbar Spinal Stenosis

Abstract

Introduction: Lumbar spina lstenosis (LSS) is “a clinical syndrome of buttock or lower extremity pain, which may occur with or without back pain, associated with diminished space available for the neural and vascular elements in the lumbarspine”. The aim of this study is to analyze the clinical and radiological outcomes of lumbar decompression in patients with degenerative LSS. Material and Methods: The patients with degenerative LSS in the Department of Neurosurgery of Haydarpasa

Numune Training and Research Hospital were included retrospectively. The radiologica levaluations were measured with the extreme PACS system (2010) by MRI. The clinical outcomes were evaluated with Vas and JOA scores. Odom's criteria was used for outcomes. Results: 35 patients over 65 years old with degenerative LSS were underwent surgery. Of the participants, 40% (n=14) were male and 60% (n=21) were female. The mean age is 63,34±8,08. The area measurements, modified area measurements, AP diameter measurements of the right and left lateral recess, right and left lateral transverse AP diameter measurements, AP diameter measurements of the right and left neural foramen were improved after surgery. VAS and JOA scores were good after surgery. 14 patients had an excellent result, 12 patients had a good result, and 9 patients had a fair result according to Odom's criteria. Conclusion: Improvements in the VAS and JOA scores are prominent after surgery. Foraminotomy and expansion of the lateral recess during surgery increased the quality of life and improved postoperative outcomes in over 65 years of age with degenerative LSS.

Keywords: Degenerative Lumbar Spinal Stenosis; Surgery; Outcome; Radiology; Clinics

Presentation ID / Sunum No= 51

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6175-0268

Lomber Disk Hernisi Olan Hastada Covıd 19'un Ağrıya Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Levent Aras[1]

[1]*Kafkas Üniversitesi*

Özet

Konu: Bel ağrısı şikayeti, kas ve iskelet sistemi rahatsızlıklarının başında gelir. Bel ağrısına sebep durumlar; ağır kaldırmadan obeziteye, hiperekstansiyondan depresyona kadar değişebilir. Karantina dönemlerinde fiziksel ve ruhsal değişikliklerin bel ağrısı ile ilişkili olduğu bilinmektedir. Amaç: Son iki yıldır tüm dünyada devam etmekte olan Covid-19 pandemisi bir kez daha bu tip rahatsızlıkların oluşabileceğini bizlere göstermiştir. Covid-19 hastalığının kendisi de tek başına ağrılara özellikle bel ağrılarına sebep olabilmektedir. Ben de çalışmamda bu ilişkiyi ele aldım. Olgu: Acil servise şiddetli bel ve bacak ağrısı ile gelmiş hastayı araştırdım. Hastada yapılan hiçbir analjezi ile tam bir rahatlama sağlanmadığı görülünce lomber bölgeye manyetik rezonans (MR) görüntüleme uygulanmış. Lomber vertebrada disk hernisi olduğu raporlanmış. Beyin cerrahisi servisine yatırıldıktan sonra ameliyat edilmiş; ancak ağrıları bitmemiş. Kısa bir süre sonrasında Covid-19 olduğu alınan test sonucu ortaya çıkan hasta Covid servisine yatırılmış. Tedaviler sonrasında bel ağrısı şikayeti tamamen bitmiş. Sonuç: Bel ağrısı sebepleri aranırken artık Covid-19 hastalığı tanısının da akılda tutulması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bel Ağrısı, Covid-19, Pandemi

Effect of Covid 19 On Pain in Patient With Lumbar Disc Hernia

Abstract

Objective: Low back pain complaint is one of the musculoskeletal system disorders. Conditions that cause low back pain can range from heavy lifting to obesity, from hyperextension to depression. It is known that physical and mental changes are associated with low back pain during quarantine periods. Aim: The Covid-19 pandemic, which has been going on all over the world for the last two years, has once again shown us that such diseases can occur. The Covid-19 disease itself can also cause pain, especially low back pain. I also discussed this relationship in my work. Case: I investigated the patient who came to the emergency department with severe back and leg pain. Magnetic resonance imaging (MR) imaging was applied to the lumbar region when it was seen that the patient did not fully relieve with any analgesia. It has been reported that there is a disc herniation in the lumbar vertebra. He was operated after he was admitted to the neurosurgery ward; but the pain is not over. After a short time, the patient, who was found to be Covid-19 as a result of the test, was admitted to the Covid service. After

the treatments, the complaint of low back pain completely disappeared. Conclusion: While searching for the causes of low back pain, the diagnosis of Covid-19 disease should be kept in mind.

Keywords: Low Back Pain, Covid-19, Pandemic

Presentation ID / Sunum No= 192

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7213-5647

Madelung's Deform ity With Osteoporos is A Case Report

Uzman Dr. Mehmet Murat Bala[1]

[1]*University of Health Sciences, Trabzon Kanuni Training and Research Hospital*

Özet

Madelung's deformitesi (MD), ulna, karpal kemikler, eklem kıkırdağı ve tendonların ilişkili anormallikleri ile beraber distal radiusun medial volar yönü boyunca erken büyüme durmasının neden olduğu anormal iskelet konfigürasyonudur. MD, genel popülasyonun <%2'sinde görülür ve konjenital el bozukluklarının %1.7'sini oluşturur. Bu yazıda Osteoporoz öyküsü olan, halen ilaç tedavisi gören ve endokrinoloji tarafından takip edilen 22 yaşında kadın hastada bilateral Madelung's deformitesi sunulmaktadır. Anamnezinde, sırtında ve ellerde, çoğunlukla sol el bileğinde olmak üzere mekanik ritm ile oluşan poliartralji tarif etmektedir. Sabah sertliği, gece parestezisi, eklemlerde şişlik, kızarıklık, ısı artışı yoktu. D vitamini eksikliği dışında endokrinolojik bulgu saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Madelung Deformitesi; Üst Ekstremite Konjenital Anomalisi; Osteoporoz; Skolyoz;

Madelung's Deform ity With Osteoporos is A Case Report

Abstract

Madelung's deformity (MD) is an abnormal skeletal configuration caused by premature growth arrest along the medial volar surface of the distal radius and is accompanied by the associated abnormalities of the ulna, carpal bones, articular cartilage, and tendons. MD is encountered in <2% of the general population and accounts for 1.7% of the congenital hand disorders. In this article, we present a 22-year-old female patient who has bilateral MD with a history of osteoporosis, currently treated with her medication and followed up by endocrinology In her anamnesis, she described polyarthralgia with mechanical rhythm in the thoracic spine and hands, mostly in the left wrist, in the last 5 years. No joint inflammation or morning stiffness. No night paresthesia. Except for vitamin D deficiency, there was no endocrinological finding.

Keywords: Madelung Deformity; Upper Extremity Congenital Anomaly; Osteoporosis; Scoliosis;

Presentation ID / Sunum No= 158

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Maternal Uygulanan Bisfenol-A'nın Sıçan Böbreğinin Gelişimi Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Araştırmacı Dilek Meydan[1], Arş. Gör. Semih Tan[1], Prof. Dr. Saim Özdamar[1],

[1]*Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji*

**Corresponding author: Prof. Dr. Saim Özdamar*

Özet

Bisfenol-A, günümüzde epoksi reçine yapımında ve polimer olmayan diğer plastiklerde katkı maddesi olarak kullanılan östrojenik bir kimyasaldır. Günümüzde BPA'nın yaygın kullanımından dolayı insan maruziyeti kaçınılmazdır. Bu maruziyet çeşitli vücut sistemleri üzerinde zararlı etkilere sebep olmaktadır. Bu çalışmanın amacı hamilelik ve laktasyon döneminde BPA'ya maruz kalan anne sıçanların yavrularının da plasenta ve süt yoluyla BPA'ya maruz kalması sonucu yavru böbreklerinin gelişimi üzerine etkilerini araştırmaktır. Bu çalışmada 13 adet yetişkin Wistar albino dişi sıçan 3 gruba ayrıldı. Grup 1 (Kontrol grubu) de yer alan sıçanlara sadece 1 ml/kg/gün mısır yağı ip uygulandı. Grup 2 (25 mg BPA grubu) sıçanlarına 25 mg/kg/gün BPA; Grup 3 (50 mg grubu) sıçanlarına ise 50 mg/kg/gün BPA 5 hafta boyunca intraperitoneal olarak uygulandı. Deney bitiminde yavru sıçanların intrakardiyak kanları ve böbrek dokuları alınarak üre, toplam protein, kreatinin, TAS, TOS, MDA değerlerine bakıldı. Çalışma sonunda ise BPA'nın serum üre, kreatinin ve toplam protein düzeyini yükselttiği, reaktif oksijen türlerinin oluşumunu indükleyerek böbrek dokusunda oksidatif hasara sebep olduğunu ve yavru sıçanların böbreklerinde yer alan böbrek cisimciğinin Bowman boşluğunda daralma, proksimal, distal tübüller ve toplama kanallarında dilatasyon, tübül epitellerinde yer yer hücre kaybı, vakuolleşme gibi ciddi yapısal hasarlara sebep olduğunu tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Bisfenol-A (BPA), Üre, Protein, Kreatinin, Oksidatif Stres, Böbrek

Investigation of the Effects of Maternal Applied Bisphenol-A On the Development of Rat Kidney

Abstract

Bisphenol-A is an estrogenic chemical used as an additive in epoxy resins and other non-polymer plastics. Human exposure is inevitable due to the widespread use of BPA today. This exposure causes harmful effects on various body systems. The aim of this study is to investigate the effects on the development of offspring kidneys as a result of exposure to BPA through the placenta and milk of the offspring of mother rats exposed to BPA during pregnancy and lactation. In this study, 13 adult Wistar albino female rats were divided into 3 groups. Only 1 ml/kg/day corn oil ip was applied to the rats in

Group 1 (Control group). 25 mg/kg/day BPA to Group 2 (25 mg BPA group) rats; Group 3 (50 mg group) rats were administered 50 mg/kg/day BPA intraperitoneally for 5 weeks. At the end of the experiment, intracardiac blood and kidney tissues of the baby rats were taken and urea, total protein, creatinine, TAS, TOS, MDA values were measured. At the end of the study, it was found that BPA increased the serum urea, creatinine and total protein levels, caused oxidative damage in the kidney tissue by inducing the formation of reactive oxygen species, and narrowed the Bowman space of the kidney body in the kidneys of the baby rats, dilation in the proximal, distal tubules and collecting ducts, dilatation in the tubule epithelium. It was determined that it caused serious structural damage such as cell loss and vacuolization from place to place.

Keywords: Bisphenol-A (BPA), Urea, Protein, Creatinine, Oxidative Stress, Kidney

Presentation ID / Sunum No= 124

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9941-2704

Meme İntraduktal Papıllomlarının P16, P53 ve Ki-67 İmmunohıstokimyasal Analizi Açısından Degerlendirilmesi

Uzman Dr. Osman Erdoğan[1], Doç. Dr. Alper Parlakgümüş[2]

[1]Cerrahi Onkoloji, Konya Numune Hastanesi, Selçuklu/
[2]Cerrahi Onkoloji, Adana Şehir Hastanesi, Yüreğir/
**Corresponding author: Uzman Dr. Osman Erdoğan*

Özet

Amaç: Bu çalışmada, primer intraduktal papillom nedeniyle opere edilen hastaların preoperatif ve postoperatif verilerinin analizi, p16, p53 ve Ki 67 immuhistokimyasal pozitiflik oranlarının değerlendirilmesi hedeflenmiştir. Yöntem: 2011-2020 yılları arasında intraductal papillom tanılı hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik verileri (yaş, cinsiyet), klinik prezentasyonu, varsa patolojik parametreleri, uygulanan ameliyat şekli, P16, P53 ve Ki-67 immunohistokimyasal boyamalarinin sonucunu sunduk. .Ayrıca hastaları 50 yaşa göre gruplandırıp bu gruplarda karşılaştırma yaptık. Bulgular: Çalışmamıza hepsi kadın olan yaş ortalaması 49.75 olan 33 hasta katıldı.Sağ ve sol memede eşit oranda papillom görülmüştü. En sık başvuru semptomu kitle idi %72.7. Cerrahi uygulanan hastalarda P16 %90.9'ında P53 %81.8'inde çeşitli oranlarda pozitif idi oratalama ki67 indeksi 2.7 idi.Çalışmamıza 50 yaş üstü 20 hasta, 50 yaş altı 13 hasta katılmıştı.50 yaş altı bütün hastalarda P16 boyanmıştı. P53 dağılımı yaş gruplarında benzerdi (p=0.817) Ki67 indeksi 50 yaş üstü grupta daha yüksek idi 2.1 vs 3.8 (p 0.018). Sonuç: Çalışmamızda intraduktal papillom da P16 ve P53 yüksek oranda pozitiflik gösterdiğini bulduk. Yaş gruplarında P16 ve P53 dağılımlarında bir fark bulunmaz iken Ki67 indeksi 50 yaş üstünda daha yüksek saptanmıştı. P16 ve P53 gibi tümör baskılayıcı genlerin prognostik önemini ortaya koyabilmek için çok merkezli uzun dönem takip süreleri olan çalışmalara ihtiyaç vardır

Anahtar Kelimeler: Papilloma, P16, P53, Ki-67, Meme

Evaluation of Intraductal Papilloma of Breasts Based On Immunohistochemical Analysis of P16, P53 and Ki-67

Abstract

Objectives: This study aimed to evaluate preoperative features, postoperative outcomes, and the positivity rates of immunohistochemical staining with p16, p53 and Ki-67 in patients undergoing surgery for intraductal papilloma. Methods: The study included 33 patients aged >18 years, diagnosed with intraductal papilloma between 2011 and 2020. Data about demographic features (age and gender), clinical picture, results of pathological examinations (if present), type of surgery, and immunohistochemical staining with p16, p53 and Ki-67 were obtained. In addition, the patients were

divided into 2 groups: 13 women aged <50 years (Group 1), and 20 women aged ≥50 years (Group 2). These 2 groups were compared in terms of the abovementioned parameters. Results: All patients were female, with a mean age of 49.75 years. Papilloma rates were equal in right and left breasts. Discovery of a mass was the most common cause for presentation (72.7%). P16 and p53 were positive in Group 1 and Group 2, with rates of 90.9% and 81.8%, respectively, and mean Ki-67 index was 2.7. All patients aged <50 years had stained with p16. The distribution of p53 staining was similar in both groups (p = 0.817). The mean Ki-67 index was higher in the women aged >50 years (2.1 vs 3.8) (p = 0.018). Conclusion: This study showed high rates of p16 and p53 positivity in patients with intraductal papilloma. Although there was no difference in the distributions of p16 and p53 between the groups, the Ki-67 index was higher in patients aged >50 years. Multicentre studies with long-term follow-ups are needed to reveal the prognostic importance of tumour-suppressing genes such as p16 and p53.

Keywords: Papilloma, P16, P53, Ki-67, Breast

Presentation ID / Sunum No= 403

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0003 0380 9190

Meme Kanserinde Raket İnsizyon Tekniği İle Yapılan Onkoplastik Cerrahi Sonuçlarımız

Uzman Dr. Ahmet Karayiğit[1], Prof. Dr. Bülent Ünal[2]

[1]Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Cerrahi Onkoloji Kliniği
[2]İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi Medical Park Florya Hastanesi, Organ Nakli Departmanı
**Corresponding author: AHMET KARAYİĞİT*

Özet

Amaç: Meme kanseri dünyada kadınlar arasında en sık görülen malign tümör olup, kadınlarda görülen tüm malignitelerin %30'unu oluşturur. Altmış beş yaş ve üstü kadınlarda kansere bağlı ölümlerinin en sık sebebidir. Görülme sıklığı yaşla birlikte artar. Çalışmamızda meme kanseri nedeniyle kliniğimizde raket insizyon tekniği ile onkoplastik meme cerrahisi uygulanan hastaların demografik, klinik ve patolojik özelliklerini, erken dönem mortalite ve morbiditelerini literatür bilgisi ışığında sunmayı amaçladık. Hastalar ve metod: Çalışmaya Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Cerrahi Onkoloji Kliniğinde Haziran 2018'den Ağustos 2021' e kadar meme kanseri nedeniyle opere edilen hastalar dahil edildi ve retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Haziran 2018-Ağustos 2021 tarihleri arasında toplam 402 meme kanseri cerrahisi yapıldı. 402 hasta içerisinden 117 hastaya (%29,1) onkoplastik meme cerrahisi uygulandı. 32 hastaya (%27,3) raket insizyon tekniği uygulandı. Hastaların yaş ortalaması 48.5 (min=27, max=76) idi. Hastaların 29' u (%91) İnvaziv duktal karsinom,1' i (%3) invaziv lobüler karsinom ve 2' si (%6) diğer invaziv epitelyal tümörler nedeni ile opere edildi. 22 hastaya (%68,5) sentinel lenf nodu biyopsisi, 8 hastaya (%25,5) sentinel lenf nodu biyopsisi + tamamlayıcı aksiller diseksiyon ve 2 hastaya (%6) aksiller diseksiyon uygulandı. Histopatolojik incelemede hiçbir hastada cerrahi sınır pozitifliği yoktu. En yakın cerrahi sınır 2mm idi. Olguların 12' sinde (%37,5) Evre 1, 16 'sında (%50) evre 2, 4 'ünde (%12,5) evre 3 hastalık olduğu tespit edildi. Erken postoperatif dönemde 1 olguda (%3) yağ doku nekrozu ve 1 olguda (%3) ise uzamış seroma ile uyumlu bulgular izlendi. Her iki hastada da konservatif olarak tedavi edildi. Hastalarda mortalite görülmedi. Hastaların ortalama takip süresi 19,4 ay olarak hesaplandı. Takipte lokal nüks veya uzak metastaz saptanmadı. Sonuç: Memenin üst dış kadran yerleşimli tümörlerinde güvenle uygulanabilen bu teknikte oldukça geniş hacimli doku çıkarılabilmektedir. Aynı kesi sentinel lenf nodu biyopsisi ve aksiller diseksiyonun da yapılmasına imkan verirken, bu durum cerrahın tercihine kalmıştır. Tercih olarak aksiller cerrahi ayrı bir kesi ile de yapılabilir. Meme volümünden bağımsız olarak üst dış kadran tümörlerinde ilk tercih edilecek yöntemlerin başında gelir. Uzun dönem kozmetik sonuçları açısından, kesi radial bir şekilde de olsa klasik meme koruyucu cerrahiye göre rezeksiyon sahası intraglanduler flepler ile çok iyi bir şekilde doldurulabildiği için kozmetik sonuçları daha üstün görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Raket İnsizyon Tekniği, Onkoplastik Meme Kanseri Cerrrahisi

Presentation ID / Sunum No= 319

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3730-5487

Meme Kitlelerinin MRG Tekstür Analizi İle Histopatolojik ve Moleküler Özelliklerinin ve Neoadjuvan Tedaviye Yanıtının Korelasyonu

Uzman Dr. Hamza Eren Güzel[1], Uzman Dr. Mahmut Öksüzler[1], Prof. Dr. Zehra Hilal Adıbelli[1]

[1]İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Mahmut Öksüzler*

Özet

Amaç: Bu çalışmada meme kanseri tanısı almış olgularda tümörün manyetik rezonans görüntüleme (MRG) özellikleri ve tekstür özelliklerinin, histopatolojik ve moleküller özellikleri ile korelasyonunu ve neoadjuvan tedaviye yanıtı öngörmedeki katkısını araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Retrospektif çalışmamıza 2018-2019 yılları arasında hastanemizde meme kanseri tanısı almış, operasyonu hastanemizde yapılmış, hastanemizde meme MRG'si mevcut olan ve meme MRG'deki kitlesi tekstür analizine uygun olan 70 hasta dahil edildi. Tümörlerin histopatolojik ve moleküler özellikleri ve patolojik neoadjuvan tedavi yanıtı not edildi. Aynı zamanda MRG özellikleri ve MRG'deki kitleye uygulanan tekstür analizi parametreleri not edildi. Verilerin normal dağılıma uygunluğu görsel (histogram ve olasılık) ve analitik yöntem (Kolmogorov Smirnov) ile test edildi. Gruplar arası karşılaştırmalarda, değişken özelliğine uygun olarak, Ki-kare, Kruskal-Wallis ve Mann Whitney U analitik testleri kullanıldı. İkişerli karşılaştırmalar Mann-Whitney U testi kullanılarak yapıldı ve Bonferroni düzeltmesi kullanılarak değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen olguların tümör alt tipleri %18,6 luminal A (n:13), %38,6 luminal B (n:27), %12,9 Her2 aşırı eksprese (n:9), %30 triple negatif (n:21) subtipte olduğu görüldü. Düşük ve yüksek gradeli tümör sayıları ve düşük ve yüksek Ki-67 indeksine sahip tümör sayıları birbirine yakın olarak izlendi. Olgulardan 1 %47,6'sı (n:10) neoadjuvan tedaviye yanıt vermişken %52,4'ü (n:11) neoadjuvan tedaviye yanıtsızdı. Lezyonların MRG özelliklerinden kenar özellikleri, tümör hacmi, T2 sinyal özelliği, multifokalite, multisentrisite ve kontrastlanma paternleri; moleküler subtipler, östrojen ve progesteron reseptör pozitifliği, Cerb-B2 pozitifliği, Ki-67 indeksi, p53 pozitifliği, lenfovasküler invazyon, lenf nodu metastazı gibi histopatolojik özelliklerle korelasyon göstermiştir. Lezyonların tekstür özelliklerinden co-occurrence matris adı verilen ikinci sıra istatistikleri lezyonların benzer histopatolojik özellikleri ve neoadjuvana yanıtı öngörmede anlamlı bulunmuştur. Anlamlı bulunan parametreler literatürle benzer özellikte olsa da özellikle tekstür parametrelerinde çalışmalarda değişken sonuçlar mevcuttur. Sonuç: Dinamik meme MRG'deki saptanan lezyonların genel özellikleri ve tekstür özellikleri, moleküler ve histopatolojik özellikleri ve kısmen neoadjuvan yanıtı öngörmede anlamlıdır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, MRG Tekstür Analizi, Neoadjuvan Tedavi

Presentation ID / Sunum No= 187

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8557-0704

Menstrüel Regülasyon Sonrası Seçilen Kontraseptif Yöntemin Bir Yıl Sonraki Devamlılığı

Uzman Dr. Rabia Senger[1]

[1]*Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

15 aylık dönemde Aile Planlaması Polikliniğine gebelik yasal tahliyesi istemiyle başvuran ve tahliye sonrası seçtikleri kontraseptif yönteme 1 yıl boyunca devamlılığı, terk etme sebepleri, devam veya terk etme üzerine etkisi olabilecek durumlar araştırıldı. Çalışmamızda menstrüel regülasyon isteği olan grubun 30-34 yaş arası daha fazla olduğu görüldü. Olguların büyük çoğunluğu evliydi ve eğitim düzeyi düşüktü. %10,6 olgunun ilk gebeliğiydi. %53,8'inin ise ilk yasal tahliyesiydi. %12,5'in hiç yaşayan çocuğu yoktu. En kalabalık grubu %53,8 ile 2 ve 3 yaşayan çocuğu olanlar oluşturmaktadır. MR yaptıranların eğitim durumları, medeni hali, toplam gebelik, doğum-abortus sayıları, yaptırmış oldukları MR sayıları ve yaşayan çocuk sayıları ile MR sonrası yöntemlere devam arasında anlamlı yoktu. Çalışmamızda MR yaptırmayı tercih edenlerin %39,4'ünün son iki gebeliği arasındaki sürenin 2 yıldan az olduğu görüldü. MR yaptırmayı tercih edenlerin nedeni çoğunlukla planlı gebelik olmaması idi. MR tercih sebebi ile MR sonrası seçtikleri yöntemi terk etme ve devam etme arasında anlamlı fark yoktu. MR yaptıranların MR öncesinde verilen danışmanlığın farkında olup olmamaları ile MR sonrası seçtikleri yöntemi terk etme ve devam etme arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilemedi. MR öncesi danışmanlık verildi diyenlerin %86,4'ünün, verilmedi diyenlerin %96,9'unun MR sonrası seçtikleri yönteme birinci yılın sonunda devam ettikleri görüldü. MR yaptırmak için başvurdukları gebelikleri oluştuğunda azının (%9,5) etkili yöntemle korundukları öğrenildi. Büyük grubu korunmayanlar oluştururken, en yaygın kullanılan yöntemin geri çekme olduğu görüldü. MR'dan sonra etkili korunma yöntemi seçen kadın sayısı fazlaydı. MR yaptırmayı tercih edenlerin %89,8'inin yapılan MR'dan 1 yıl sonra seçtikleri yönteme devam ettikleri görüldü. MR sonrası seçtikleri yöntemle ilgili şikâyeti olanlarda yöntemi terk etme sıklığı anlamlı derecede fazlaydı. Şikâyeti olmayanların %95'i seçtikleri yönteme devam etti. Devam etmeyenlerin çoğunluğunun nedeni yan etkilerdi. Çalışmamızda MR sonrası kontraseptif yöntem seçenlerin %100'ü modern bir yöntem seçmişken, bunlardan %6,1'inin MR'dan 1 yıl sonra geleneksel yöntemle (geri çekme) korunduğu, %1'inin ise korunma yöntemi kullanmadığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: Aile Planlaması, Kontrasepsiyon, Menstrüel Regülasyon

Presentation ID / Sunum No= 210

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7083-7194 / 0000-0002-0898-3369 / 0000-0002-1274-3499 / 0000-0002-0997-0260

Mersin Bölgesinde All Alt Tiplerinin Sıklığı

Arş. Gör. Dr. İhsan Dönmez[1], Arş. Gör. Dr. Oya Gezer[1], Prof. Dr. M. Burak Y. Çimen[1], Prof. Dr. Lülüfer Tamer[1]

[1]Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Ad
**Corresponding author: İHSAN DÖNMEZ*

Özet

Akut lenfoblastik lösemi (ALL) lenfoid progenitörlerin hematolojik malignitelerini ifade eder. ALL, B ve T hücre soylarından gelişmektedir. Farklı alt tipler morfolojik olarak ayırt edilemediğinden, ALL soyunu belirlemek için immünofenotipleme gereklidir. Bu çalışmada ALL hastalarında, akım sitometrik immünfenotipleme yöntemiyle T ve B hücre kökenlerinin alt tiplendirmesini yaparak görülme sıklığını belirlemeyi amaçladık.. 2018-2021 yılları arasında ALL tanısı alan vakalardan yapılan immünfenotipik analizler, T ve B lenfoid kök hücrelere ait belirteçler kullanılarak FACSCalibur (Becton Dickinson, ABD) cihazında akım sitometri yöntemiyle gerçekleştirildi. Analizin ilk aşamasında, CD45, CD7, CD19, CD3, CD4, CD117, CD34, HLA-DR, CD13 belirteçleri kullanıldı. Takiben, CD45/SSC grafiğiyle belirlenen blastik bölgelerin immünfenotipik karakterine uygun olarak T hücre kökenli patolojiler için CD3, CD4, CD8, CD2, CD1, CD5, sit-TdT ve sit-CD3; B hücre kökenli patolojiler için CD19, CD10, CD20, CD22, CD38, yüzey-IgM, sit 22, sit-CD79a, sit-IgM ve sit-TdT belirteçleri kullanıldı. Toplamda 77 ALL tanılı pediatrik vakanın bulunduğu bu çalışmada; totalin %61'i pre-B ALL, %14,3'ü matür B ALL, %1,2'si common B ALL, %5,2'si early B ALL; %18,2'si T hücre kökenli ALL tanısı almıştır. ALL hastalarında tedavi protokolünü ve hastalığın seyrini belirlemede alt tiplerin tanımlanması oldukça önemlidir. Ülkemizde Garipardıç ve ark. tarafından 192 vakayla yapılan bir çalışmada totalin %70,8'inin pre-B ALL, % 20,3'ünün T hücre kökenli ALL olduğu bulunmuştur. Reiter ve ark. tarafından 1006 vakayla yapılan çok uluslu bir çalışmada, totalin; %87,7'sinin B hücre kökenli, %12,3'ünün T hücre kökenli olduğu ve yine totalin %5,1'inin early B ALL, % 63,1'inin common B ALL, %15,5'inin pre-B ALL, %3,8'inin matür B ALL olduğu bulunmuştur. Bu veriler ışığında farklı çalışmalarda farklı oranların bulunma nedeninin bölgesel dağılım nedeniyle ortaya çıkan genetik farklılıklardan kaynaklandığını düşünmekteyiz. Bu çalışmanın verilerinden yararlanılarak, daha geniş hasta gruplarıyla ileri çalışmalar planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akım Sitometri, Akut Lenfoblastik Lösemi, İmmünfenotipleme

Frequency of All Subtypes in Mersin

Abstract

Acute lymphoblastic leukemia (ALL) describes hematological malignancies of lymphoid progenitors. ALL develops from B and T cell lines. Immunophenotyping is necessary to determine ALL lineage, as the different subtypes are morphologically indistinguishable. In this study, we tried to reach the rates of T and B cell lineages by flow cytometric immunophenotyping method in ALL patients. The cases diagnosed as ALL between 2018-2021 were performed by FACSCalibur (Becton Dickinson, USA) device. In the first stage, CD45, CD7, CD19, CD3, CD4, CD117, CD34, HLA-DR, CD13 markers were used. Then, CD3, CD4, CD8, CD2, CD1, CD5, cyt-TdT and cyt-CD3 for T cell-derived pathologies; CD19, CD10, CD20, CD22, CD38, s-IgM, cyt-CD22, cyt-CD79a, cyt-IgM and cyt-TdT markers were used for pathologies of B cell origin in accordance with the immunophenotypic character of blastic regions determined by CD45/SSC graph. In this study which included a total of 77 pediatric ALL cases; 61% of the total were pre-B ALL, 14.3% mature B ALL, 1.2% common B ALL, 5.2% early B ALL; 18.2% were diagnosed as T-cell ALL. Defining subtypes ALL is very important in determining the treatment protocol and course of the disease. In our country, Garipardiç et al. in a study of 192 ALL cases, found that 70.8% of the total were pre-B ALL, and 20.3% T ALL. Reiter et al. in a multinational study of 1006 ALL cases, found that 87.7% were B-cell, 12.3% were T-cell origin and 5.1% of the total were early B ALL, 63.1% common B ALL, 15.5% pre-B ALL, 3.8% mature B ALL. In the light of these data, we think that the reason for the different rates in different studies is due to genetic differences due to regional distribution. Using the data of this study, further studies with larger patient groups are planned.

Keywords: Flow Cytometry, Acute Lymphoblastic Leukemia, Immunophenotyping

Presentation ID / Sunum No= 415

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000260807848

Metilmalonik Asidemili Hastada Konjenital Kalp Cerrahisi ve Anestezi Yönetimi

Dr. Fatma Ukil Işıldak[1]

[1]*Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Metilmalonik asidemi otozomal resesif kalıtım gösteren, metilmalonilCoA-mutaz veya B12 metaboliti adenozin-kobalamin eksikliğiyle seyreden yenidoğan döneminde ağır ketoz, metabolik asidoz, hiperamonyemi, pansitopeni, koma ve ölüme kadar olan bir tablo içerir. Metilmalonik asidemi (MMA), metilmalonik asitin plazmada birikimi ve idrardan atılımının artmasıyla sonuçlanan kalıtsal metabolik bir hastalıktır. Belirtilerin ortaya çıkma zamanı yenidoğan döneminden erişkin dönemine kadar farklılık gösterebilmektedir. Sıklıkla akut ve ölümcül olup, bazen de daha büyük çocuklarda kronik bir şekilde görülebilmektedir. Akraba evliliği ve yenidoğan döneminde ölüm öyküsü olan hastalarda, klinik bulgu ve semptomlar ortaya çıkmamış olsa da metabolik hastalıklar düşünülerek erken dönemde metabolik tarama tetkikleri yapılmalıdır. Metilmalonik asidemi birçok sistemi etkilediği için hastaların anestezi gerektiren tanısal, terapötik girişimlere ihtiyacı olabilmektedir. Bu sunumda MMA tanılı 13 aylık hastaya açık kalp cerrahisi (asd, vsd, pulmoner stenoz, restriktif kardiyomiyopati) sırasındaki anestezi yönetiminden bahsedilecektir.

Anahtar Kelimeler: Metilmalonik Asidemi, Anestezi, Konjenital Kalp Cerrahisi

Congenital Heart Surgery and Anesthesia Management in Patients With Methymalonic Acidemia

Abstract

Methylmalonic acidemia has an autosomal recessive inheritance, progresses with methylmalonylCoA-mutase or B12 metabolite adenosine-cobalamin deficiency, and includes severe ketosis, metabolic acidosis, hyperammonemia, pancytopenia, coma, and death in the neonatal period. Methylmalonic acidemia (MMA) is an inherited metabolic disease that results in the accumulation of methylmalonic acid in the plasma and increased excretion from the urine.The time of appearance of the symptoms can differ from the neonatal period to the adult period. It is often acute and fatal, but can sometimes be seen in older children in a chronic form. In patients with a history of consanguineous marriage and death in the neonatal period, metabolic screening tests should be performed in the early period, considering metabolic diseases, even if clinical signs and symptoms have not emerged. Since Methylmalonic Acidemia affects many systems, patients may need diagnostic and therapeutic interventions that require anesthesia. In this presentation, anesthesia management during open heart

surgery (asd, vsd, pulmonary stenosis, restrictive cardiomyopathy) will be discussed in a 13-month-old patient with MMA.

Keywords: Methylmalonic Acidemia, Anesthesia, Congenital Heart Surgery

Presentation ID / Sunum No= 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9772-2418

Mide Kanseri Hastalarında Prognostik Faktörler

Uzman Dr. Koray Uludağ[1], Prof. Dr. Nurullah Zengin[2], Prof. Dr. Doğan Uncu[3]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kayseri Tıp Fakültesi Şehir Hastanesi Nefroloji Bölümü
[2]Lokman Hekim Sağlık Gurubu, Akay Hastanesi, Onkoloji Bölümü
[3]Sağlık Bakanlığı, Ankara Şehir Hastanesi, Onkoloji Bölümü
**Corresponding author: Uzman Dr. Koray Uludağ*

Özet

Amaç: Mide kanseri dünyada en fazla görülen kanserlerden biridir. Kanser kaynaklı ölümlerde sıklık olarak üçüncü sırada yer almaktadır. Risk faktörleri arasında, sigara, obezite, helikobakter pilori enfeksiyonu ve gastroözefagial reflü sayılabilir. Tümörün evresi, tutulan lenf nodu sayısı ve lenfatik vasküler invazyon gibi prognozda önemli olan faktörler tanımlanmıştır. Biz de bu çalışmada takipli hastalarımızda prognoza etki eden faktörleri incelemeyi amaçladık. Yöntem: Bu retrospektif kohort çalışma, Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Onkoloji kliniğinde takipli 203 mide kanseri hastasında Mayıs 1995 ile Aralık 2003 tarihleri arasında yapıldı. Tümör evresinin belirlenmesinde 2001 tümör-lenf nodu-metastaz (TNM) sınıflandırması kullanıldı. Genel sağkalım süresi tanıdan ölüme kadar geçen süre olarak hesaplandı. Tek değişkenli analiz için Kaplan-Meier yönteminin log-rank testi kullanıldı. Çok değişkenli modeller için Cox orantılı sağkalım regresyonu kullanıldı. Bulgular: 203 hastanın 139'u (%68.5) erkek, 64'ü (%31.5) kadındı. Ortanca yaş 58 idi ve 19 ile 83 arasında değişiyordu. Hastaların 24'ü (%12.1) evre 1, 26'sı (%13.1) evre 2, 41'i (%20.6) evre 3 ve 112'si (%54.3) evre 4 olarak tespit edildi. Kaplan-Meier sağkalım analizinde erkek ve kadın hastalar arasında sağkalım farkı yoktu. Tümör evresi, performans durumu, histolojik grad ve metastatik lenf nodu sayısının sağkalımı olumsuz yönde etkilediği sonucuna varıldı (log-rank testi, sırasıyla: p=0.009, p=0.001, p=0.015, p=0.020). Çok değişkenli modelde sadece tümör evresi istatistiksel olarak anlamlıydı. Tümör evresinde her bir evre ilerlemenin mortalite riskini %98 arttırdığı bulundu (HR: 1.98, %95 CI: 1.927-4.236, p=0.028). Sonuç: Mide kanseri, ölüm dahil olmak üzere kötü sonuçlara yol açan dünya çapında önemli bir sağlık sorunudur. Tümörün evresi, hasta sağkalımını etkileyen en önemli faktör olarak görünmektedir. Yüksek riskli bireylerde hastalığın prognozunun iyileştirilmesinde erken tanı ve tedavinin katkısı yadsınamaz

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, Prognoz, Evre, Metastaz, Sağkalım

Prognostic Factors in Gastric Cancer Patients

Abstract

Objective: Gastric cancer is one of the most common cancers worldwide. It is the third most common cause of cancer-related deaths. Risk factors include smoking, obesity, helicobacter pylori, and gastroesophageal reflux. Factors that are important in the prognosis such as the tumor stage, number of

lymph nodes involved, and lymphatic vascular invasion have been identified so far. In this study, we aimed to examine the factors affecting the prognosis in our patients. Methods: This retrospective cohort study was conducted in 203 gastric cancer patients followed in Ankara Numune Training and Research Hospital, Oncology Clinic between May 1995 and December 2003. The 2001 tumor-lymph node-metastasis (TNM) classification was used to determine tumor stage. Overall survival time was calculated as the time from diagnosis to death. Log-rank test and Kaplan-Meier method was used for univariate analysis. Cox regression was used for multivariate models. Results: Of 203 patients, 139 (68.5%) were male. The median age was 58 ranged from 19 to 83. 24 (12.1%) were identified as stage 1, 26 (13.1%) as stage 2, 41 (20.6%) as stage 3 and 112 (54.3%) as stage 4. There was no difference in survival between male and female patients in the Kaplan-Meier analysis. It was concluded that tumor stage, performance status, histological grade and number of metastatic lymph nodes negatively affected survival (log-rank test, respectively: p=0.009, p=0.0012, p=0.015, p=0.020). Only tumor stage was statistically significant in the multivariate model. Each one-stage progression in tumor was found to increase the risk of mortality by 98% (HR: 1.98, 95% CI: 1.927-4.236, p=0.028). Conclusion: Stomach cancer is an important health problem worldwide, leading to adverse outcomes, including death. The tumor stage is the most important factor influencing patient survival. The contribution of early diagnosis and treatment in improving the prognosis of the disease in high-risk individuals is undeniable.

Keywords: Gastric Cancer, Prognosis, Stage, Metastasis, Survival

Presentation ID / Sunum No= 157

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6722-7838

Mide Kaynaklı Gastrointestinal Stromal Tümör Deneyimlerimiz

Doç. Dr. Ahmet Şeker[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Gastroenteroloji Cerrahisi Kliniği
**Corresponding author: Ahmet Şeker*

Özet

Gastrointestinal stromal tümörler (GIST), primer gastrointestinal kanserlerin yaklaşık yüzde 1 ila 2'sini temsil eden nadir neoplazmlar olmalarına rağmen, gastrointestinal sistemin en yaygın mezenkimal neoplazmlarıdır. 10 ile 100 yaş arasında her yaşta görülmekle birlikte 65-69 yaşları arasında sık görülür, 40 yaş altında nadir görülür. Kadın/erkek oranı 1:1dir. GIST ile ilgili çalışmaların çoğu 2000 yılından bu yana insidansta bir artış bildirmiştir, bu durum insidansta gerçek bir artıştan ziyade tanı kriterlerindeki gelişmelerin bir sonucu olabilir. GIST'lerin temel tedavisi kapsülü intakt bir şekilde temiz cerrahi sınır ile rezeksiyondur. Bu çalışmada kliniğimizin mide kaynaklı GIST hastalarının demografik, klinikopatolojik ve immünohistokimyasal özelliklerini ve deneyimlerimizi sunmayı amaçladık. Ocak 2018-Kasım 2021 tarihleri arasında Hastanemiz Genel Cerrahi ve Gastroenteroloji Cerrahisi kliniğine başvuran ve mide kaynaklı GİST tanısı alan tüm hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların 18'i erkek 16'sı kadın, Erkek/kadın oranı yaklaşık 1:1 idi. Hastaların yaşları 31 ile 83 yaş arasında olmakla birlikte ortalama yaş 58,8 ± 11,9 idi. Ortalama tümör çapı 4.2 cm (1.6-12.5 cm) arasındaydı. Tümörlerde yaygın histolojik yapı 21 hasta ile iğsi hücreli kaynaklı idi, sırasıyla 7 ve 6 hastada epiteloid ve mikst tip histoloji mevcuttu. 10 hastada (%29,4) nekroz ve 19 hastada da (%55.9) hemoraji vardı. 7 hasta (%20.6) çok düşük risk grubunda, 13hasta (%38.2) düşük risk grubunda, 10 hasta (%29.4) orta risk grubunda ve 4 hasta da (%11.8) yüksek risk grubunda bulunuyordu. Kİ 67 indeksi de ortalama % 3 idi. Hastaların 32 (%94.1) ünde CD34 pozitifliği, 31 (%91.2) inde CD117 pozitifliği vardı. Dog 1, 29 (%85.3) hastada, SMA 7 (%20.6) hastada, S100 3 (%8.8) hastada ve Desmin 1 (%2.9) hastada pozitif idi. Sonuç olarak GİST'ler; gastrointestinal sistemin oldukça nadir tümörleridir, ancak immün histokimyasal boyama ile doğru tanı, hastalığın tedavisi ve yönetimi için hayati önem taşır. Ayrıca GİST'lerin yanlış teşhis ve tedavi edilmesini önlemek için geniş hasta örneklemli prospektif, randomize, çok merkezli çalışmalar gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mide, Gastrointestinal Stromal Tümör, Cerrahi Tedavi, Patoloji

Our Exper iences With Gastro intest inal Stromal Tumor of Stomach

Abstract

Gastrointestinal stromal tumors (GIST) are the most common mesenchymal neoplasms of the gastrointestinal tract, although they are rare neoplasms representing approximately 1 to 2 percent of primary gastrointestinal cancers. Although it can be seen at any age between the ages of 10 and 100, it is common between the ages of 65 and 69, and is rarely seen under the age of 40. The female/male ratio

is 1:1. Most studies on GIST have reported an increase in incidence since 2000, which may be a result of improvements in diagnostic criteria rather than an actual increase in incidence. The mainstay of treatment for GISTs is resection with a clean surgical margin with an intact capsule. In this study, we aimed to present our experience and demographic, clinicopathological and immunohistochemical characteristics of patients with gastric GIST in our clinic. All patients who applied to the General Surgery and Gastroenterology Surgery clinic of our hospital between January 2018 and November 2021 and were diagnosed with GIST of gastric origin were evaluated retrospectively. Eighteen of the patients were male and 16 were female, and the male/female ratio was approximately 1:1. The patients' ages ranged from 31 to 83 years, with a mean age of 58.8 ± 11.9 years. The mean tumor diameter was between 4.2 cm (1.6-12.5 cm). The diffuse histological structure in the tumors was spindle cell origin in 21 patients, epithelioid and mixed type histology were present in 7 and 6 patients, respectively. There was necrosis in 10 patients (29.4%) and hemorrhage in 19 patients (55.9%). 7 patients (20.6%) were in the very low risk group, 13 patients (38.2%) were in the low risk group, 10 patients (29.4%) were in the medium risk group, and 4 patients (11.8%) were in the high risk group. The mean CI 67 index was also 3%. 32 (94.1%) of the patients had CD34 positivity and 31 (91.2%) had CD117 positivity. Dog 1 was positive in 29 (85.3%) patients, SMA in 7 (20.6%) patients, S100 in 3 (8.8%) patients, and Desmin in 1 (2.9%) patient. As a result, GISTs; They are extremely rare tumors of the gastrointestinal tract, but accurate diagnosis by immunohistochemical staining is vital for the treatment and management of the disease. In addition, prospective, randomized, multicenter studies with large patient samples are required to prevent misdiagnosis and treatment of GISTs.

Keywords: Stomach, Gastrointestinal Stromal Tumor, Surgical Treatment, Pathology

Presentation ID / Sunum No= 336

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3672-5738

Mide Yerleşimli Gastrointestinal Stromal Tümörlerde Merkez Deneyimimiz

Uzman Dr. Dursun Burak Özdemir[1], Prof. Dr. Bülent Ünal[2]

[1]SBU Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi Medical Park Florya Hastanesi, Organ Nakli Departmanı
**Corresponding author: Dursun Burak Özdemir*

Özet

Amaç: Gastrointestinal stromal tümörler (GIST) mezenkimal orjinli nadir görülen tümörlerdir. Bu çalışmada Gastrik GIST cerrahi tedavisinde merkez deneyimimizi bildirmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Osmangazi Üniversitesi Genel Cerrahi Ana Bilim Dalında Ocak 2011 ile Ocak 2016 tarihleri arasında gastrektomi ve gastrik wedge rezeksiyon operasyonu sonrası patoloji raporunda GIST raporlanmış tüm hastalar hastane otomasyon modülünden geçmişe dönük tarandı. Yedi hastada GIST raporlanmıştı. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 65,1 (min 60, max 73) idi. Hastaların 4' ü erkek, 3' ü kadın cinsiyetti. Hastaların tümü elektif şartlarda açık cerrahi teknikle opere edildi. Tümör lokalizasyonu kardia olan bir hastamıza total gastrektomi uygulandı. Tümörü gastrik antrumda olan 2 hastaya distal subtotal gastrektomi, korpusta ve fundusta tümörü olan 4 hastaya wedge rezeksiyon uygulandı. Hastalarda postoperatif komplikasyon görülmedi. Aşikar gastrointestinal kanaması olan İki hastamızla preoperatif dönemde karaciğer bilober multiple metastazı saptanmıştı. Bu hastalar postoperatif dönemde imatinib tedavisi aldı. Bir hastada aynı zamanda meme kanseri nüksü mevcuttu. Histopatolojik incelemede tüm hastalarda cerrahi sınırlar salimdi. Ortalama takip süresi 32 ay olarak hesaplandı. Küratif girişim uygulanan 5 hastada takipte GIST nüksü görülmedi. Uzak metastazı olan 2 hastada geç postoperatif dönemde mortalite görüldü. Bir hastada geç postoperatif dönemde meme kanseri nüksüne bağlı nedenlerle mortalite görüldü. Sonuç: Günümüzde Gastrik GIST tedavisi cerrahi teknikteki gelişmeler ve tirozin kinaz inhibitörlerinin keşfedilmesi sayesinde son derecede yüz güldürücüdür. Hasta sayısının az olması çalışmamızın dezavantajdır. Bununla birlikte küratif girişim uyguladığımız hastalarda takipte morbidite ve mortalite görülmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal Stromal Tümör, Mide Rezeksiyonu, Gastrointestinal Kanama

Our Experience in Gastrointestinal Stromal Tumors Located in the Stomach

Abstract

Objective: Gastrointestinal stromal tumors (GIST) are rare tumors of mesenchymal origin. In this study, we aimed to report our center experience in the surgical treatment of Gastric GIST. Materials and Methods: All patients with GIST reported in the pathology report after gastrectomy and gastric wedge resection in Osmangazi University, Department of General Surgery between January 2011 and January

2016 were retrospectively scanned from the hospital automation module. GIST was reported in seven patients. Results: The mean age of the patients was 65.1 (min 60, max 73). 4 of the patients were male and 3 were female. All patients were operated with open surgical technique under elective conditions. Total gastrectomy was performed in one of our patients whose tumor localization was cardia. Distal subtotal gastrectomy was performed in 2 patients with tumors in the gastric antrum, and wedge resection was performed in 4 patients with tumors in the corpus and fundus. No postoperative complications were observed in the patients. Bilobar multiple metastases of the liver were detected in the preoperative period in two of our patients with overt gastrointestinal bleeding. These patients received imatinib therapy in the postoperative period. One patient also had breast cancer recurrence. Surgical margins were intact in all patients on histopathological examination. The mean follow-up period was calculated as 32 months. No recurrence of GIST was observed in the follow-up in 5 patients who underwent curative intervention. Mortality was observed in one patient due to breast cancer recurrence in the late postoperative period. Conclusion: Today, gastric GIST treatment is extremely promising thanks to the developments in surgical technique and the discovery of tyrosine kinase inhibitors. The small number of patients is the disadvantage of our study. However, no morbidity or mortality was observed in the follow-up in patients who underwent curative intervention

Keywords: Gastrointestinal Stromal Tumor, Gastric Resection, Gastrointestinal Bleeding

Presentation ID / Sunum No= 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2973-916X

Migren Hastalarında Platelet/Lenfosit Oranının Vasküler Plak Sayısı İle İlişkisi

Uzman Dr. Filiz Demirdöğen[1]

[1]*Binali Yıldırım Üniversitesi Mengücek Gazi Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

GİRİŞ: Migren başağrısı ataklar halinde ortaya çıkan, 4-72 saat süren, başın bir yarısında lokalize, kişinin iş yapmasını engelleyen, fiziksel aktivite ile artan, zonklayıcı, orta şiddette veya şiddetli ağrıdır. Migren, derin ve periventriküler beyaz cevher lezyonları (WML'ler) gibi sessiz lezyonların insidansında artış ile ilişkilidir. Migrende, bazı proinflamatuar sitokinlerin ağrı ile ilişkili olduğu gösterilmiştir. Mutlak trombosit sayısının mutlak lenfosit sayısına bölünmesiyle hesaplanan trombosit/lenfosit oranı da (PLR), inflamasyonu belirlemek için potansiyel bir belirteç olarak önerilmektedir. AMAÇ: Çalışmamızda migren hastalarında PLR oranlarına bakılarak vasküler plak sayısı arasındaki ilişkiyi belirlemek ve prognoz üzerindeki etkinliğini ortaya koymaktır. MATERYAL METOT 01.01.2021-01.10.2021 tarihleri arasında nöroloji polikliniğine baş vurmuş ve ilk tanısı olan hastalar tarandı. Demografik özellikleri, Mrg beyin ve angioları ve platelet/lenfosit oranlarına bakıldı. Akut atakta başvuru yapmış olanlar, aura tarifleyenler, sistemik hastalıklık tanıları olanlar (ht, dm gibi)mrg angiosunda anevrizması olanlar,kronik iskemik alanları olanlar, hipoksiye neden olan hastalıkları olanlar (KOAH vb…), serebrovsküler ve kardiyovasküler hastalık öyküsü olanlar ve 40 yaş üzeri olanlar çalışma dışı bırakıldı. Vasküler plaklar sayıldı. BULGULAR Kadınlarda ortalaması 115,5 ± 41,6 ; erkeklerde ortalaması 113,1 ± 60,7 bulundu. kadın ve erkekler arasında PLR açısından anlamlı bir fark bulunamadı (p: 0,88) Vaskuler lezyon sayısı ile PLR arasında, negatif yönlü ancak anlamlı olmayan bir ilişki bulundu (r: -0,12; p: 0,42) . TARTIŞMA Bazı çalışmalarda aurasız migren hastalarında atak döneminde CRP'nin yükseldiği bulunmuştur. Ayrıca, diğer bazı çalışmalarda, hastalar ve kontrol grupları arasında fark bulunmamıştır. Bizim çalışmamızda interiktal dönemdeki hastalarda inflamatuar biyobelirteç olan PLR düzeyleri değerlendirildi ve sonuçlarımızda anlamlı bir fark bulunmadı. Yazar ve arakadaşlarının akut migren atağı geçiren hastalarda yaptıkları çalışmada PLR oranı yüksek bulunmuştur. Ceylan ve arkdaşlarının yaptıkları bir çalışmada vasküler lezyon ve inflamatuar parametreler arasında ilişki olmadığı görülmüştür. Bizim çalışmamızda negatif yönlü ancak anlamlı olmayan bir ilişki bulundu (r: -0,12; p: 0,42) .

Anahtar Kelimeler: Migren, Platelet/lenfosit Oranı, Vasküler Plak

Presentation ID / Sunum No= 118

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7665-4508

Mikroinsizyonel Katarakt Cerrahisinde Kümülatif Dağılmış Enerji (KDE) ve Diğer Cihaza Dayalı Parametrelerin Değerlendirilmesi: 258 Göz İçeren Bir Çalışma

Dr. Melisa Zişan Karslıoğlu[1]

[1]*Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı*
**Corresponding author: Dr. Melisa Zişan Karslıoğlu*

Özet

Giriş: Mikroinsizyonel katarakt ameliyatı, daha küçük kesi genişliği, daha kısa operasyon süresi ve dolayısıyla daha hızlı iyileşme periyodu avantajları ile dünya çapında uygulanmaktadır. Fakat intraoperatif ultrason gücü ve diğer parametreler postoperatif rehabilitasyonda belirleyicidir. Amaç: Mikroinsizyonel katarakt cerrahisinde KDE ve diğer cihaza dayalı parametrelerin değerlendirilmesi. Yöntem: Aralık 2020- Eylül 2021 arası komplike olmamış katarakt cerrahisi geçiren hastalar analize dahil edildi. Fakoemülsifikasyonda OZil teknolojisini içeren Alcon Infiniti Görüş Sistemi cihazı kullanıldı. İstatistiksel analizde SPSS (versiyon 20.0) yazılımı kullanıldı. Toplam vaka süresi, toplam KDE, toplam ultrason süresi, toplam aspirasyon zamanı ve toplam aspire edilen sıvı tahmini ile demografik data ve katarakt derecelendirilmesi karşılaştırıldı. Bulgular: 139 hastanın 258 gözü dahil edildi. Ameliyat esnasında ortalama yaş 66.4 ± 9.3 yıl idi. Cinsiyet açısından anlamlı fark bulunmadı (kadın: erkek, 66:73, p = 0.631). Hastaların %67.3'ünde III. derece katarakt bulunurken, geri kalanında IV. derece katarakt mevcuttu. Ortalama vaka süresi 21:25 dakika (SD = 9.5), ortalama KDE 11.2 saniye (SD = 5.1), ortalama ultrason süresi 3:40 dakika (SD = 2.5), ortalama aspirasyon zamanı 17:22 dakika (SD = 4.4), ortalama aspire edilen sıvı tahmini miktarı 98.57 cc (SD = 17.2) idi. Artan yaş ve katarakt kalınlığı ile enerji ve zamansal parametreler arasında pozitif bir ilişki tespit edildi. Sonuç: Fakoemülsifikasyonda kalite kontrol ve denetim göstergeleri olarak kurumlar tarafından kullanılan KDE değeri ve yukarıda belirtilen parametreler, cerrahın tecrübesinin yanı sıra artan yaş ve katarakt derecesi ile doğrudan ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Kümülatif Dağılmış Enerji; Mikroinsizyonel Katarakt Cerrahisi; Ultrason Enerjisi

The Evaluation of Cumulative Dispersed Energy (CDE) and Other Device-Based Parameters in Microincisional Cataract Surgery: A Study of 258 Eyes

Abstract

Background: The microincisional cataract surgery has been performing worldwide with the advantages of smaller incision width, shorter operation time, and therefore faster recovery period. However, intraoperative ultrasound power and other parameters are decisive in postoperative

rehabilitation. Aim: To evaluate the cumulative dispersed energy (CDE) and other device-based parameters in microincisional cataract surgery. Methods: The patients undergoing non-complicated cataract surgery from December 2020 to September 2021 was included in the analysis. Alcon Infiniti Vision System with OZil was used as the phacoemulsification platform. Statistical analysis was performed using SPSS software (version 20.0). The total case time, total CDE, total ultrasound time, total aspiration time and total estimated fluid aspirated with demographic data and grading of cataracts were compared. Results: A total of 258 eyes of 139 patients were included. The mean age at the time of the surgery was 66.4 ± 9.3 years. No significance differences were found in terms of sex (female: male, 66:73, p = 0.631). While 67.3% of patients had grade III cataract, the rest had grade IV cataract. The mean case time was 21:25 minutes (SD = 9.5), the mean CDE was 11.2 seconds (SD = 5.1), the mean ultrasound time was 3:40 minutes (SD = 2.5), the mean aspiration time was 17:22 minutes (SD = 4.4), the mean estimated fluid aspirated was 98.57 cc (SD = 17.2). A positive correlation was detected between the energy and timeline parameters with the increasing age and grade of cataract. Conclusion: The CDE value and above-mentioned parameters used by the institutions as the indicators for quality control and audit in phacoemulsification are directly correlated with the increasing age and cataract grade besides the experience of the surgeon.

Keywords: Cumulative Dispersed Energy; Microincisional Cataract Surgery; Ultrasound Energy

Presentation ID / Sunum No= 302

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1094-2504

Minimal İnvasiv Koroner By-Pass Cerrahisinin Avantajları

Dr. Öğretim Üyesi Kenan Sever[1]

[1]*Yeni Yüzyıl Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Minimal invasiv koroner by-pass (MİKB) cerrahisi birçok merkezde yapılmaktadır. Kardiyak cerrahi uygulamalarının %50-60'ını koroner bypass (CABG) oluşturmaktadır. CABG sternotomi yoluyla yapılmaktadır. MİKB 5-10 cm'lik kesilerle ve özel aletlerle gerçekleştirilir. MİKB'de kot arasından insizyon yaparak gerçekleştirilir. Akut miyokard enfarktüsü geçirmekte olan, ileri kalp yetersizliği, ciddi pulmoner hipertansiyon, akciğer yetersizliği, ciddi morbit obez, aortada kalsifikasyon olan hastalar hariç her hastaya uygulanabilir. CABG'de hastalar ameliyat sonrasında 1-2 gün yoğun bakımda kalmakta, 6. veya 7. gün taburcu olmakta, 2-3 ay sonra işlerine geri dönebilmektedirler. MİKB sonrasında hastalar 4. günde taburcu edilirler. Günlük aktivitelerine, iş ve sosyal hayatlarına daha kısa sürede dönebilmektedirler. CABG ameliyatlarına göre MİKB'de sternotomi yapılmadığı için göğüs duvarı bütünlüğü korunmaktadır. CABG'de görülebilen ciddi sorun olan sternum enfeksiyonu bu ameliyatlarda gözükmemektedir. CABG'de sternum iyileşme süresi boyunca yatarken sağa sola dönememek, kolların yukarı kaldırılamaması ve taşıt kullanılamaması yaşam konforunu önemli ölçüde düşürmektedir. MİKB'de ise hasta ameliyattan sonra istenildiği gibi yatabilir; araba kullanmak, yük taşımak gibi her eylemi rahatlıkla gerçekleştirebilir. MİKB'de kanama miktarı az olduğundan kan ürünü kullanımı daha düşüktür. Yoğun bakımda kalış süresi maksimum 24 saate, serviste kalış süresi ise 3- 4 güne inmektedir. Sternotomi ile yapılan ameliyatlar kozmetik ve psikolojik açıdan da oldukça sıkıntı vericidir. Özellikle genç hastalarda bu durum sorun yaratabilmektedir. MİKB'de yapılan kesi meme altında olduğu için ameliyat izi gözükmemektedir. MİKB'nin dezavantajı maliyetidir. Ekipman maliyeti daha yüksek olsa da iyileşme süresinin kısalığı, az enfeksiyon ve daha kısa hastanede kalış süreleri göz önüne alındığında MİKB'in CABG'ye göre avantajlı olduğu söylenebilir. Biz kliniğimizde 2021 yılında toplam 26 hastamıza MİKB cerrahisi gerçekleştirdik. Bu hastaların 17'si erkek, 9'u kadın idi. Yaş ortalaması 57,8 yıl idi. Hastalarımızın hiç birinde mortalite ve morbidite yaşanmadı. Yoğun bakımda kalış süreleri 12-18 saat aralığında idi. Ortalama 4 ila 5 gün içinde taburcu edildiler.

Anahtar Kelimeler: Minimal İnvaziv Koroner By-Pass Cerrahisi

Presentation ID / Sunum No= 69

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3568-4476

Miyokardiyal Köprüleşmenin Nadir Bir Klinik Yansıması

Dr. Öğretim Üyesi Bihter Şentürk[1], Arş. Gör. Dr. Mesut Özkahya [1]

[1]Dokuz Eylül Tıp Fakültesi, Kardiyoloji AD

**Corresponding author: Bihter Şentürk*

Özet

Diyabetes mellitus ve hipertansiyonu olan 59 yaş erkek hasta egzersizle göğüs ağrısı ve çarpıntı şikayeti ile başvurdu. Bazal elektrokardiyografisi (EKG) normaldi ve kardiyak egzersiz stres testi planlandı. Test sırasında göğüs ağrısı ve EKG'de anterior derivasyonlarda geçici ST elevasyonu görüldü, test sonlandırıldı,hemen ardından hastanın göğüs ağrısı geçti ve EKG'sinde ST segment resolüsyonu görüldü.Hastaya akut koroner sendrom tanısı ile acil koroner anjiografi (KAG) yapıldı. KAG sonucunda sağ koroner arter ve sirkumfleks arter normal izlendi,ancak sol ön inen arter orta segmentte ventrikül sistolü sırasında total oklüzyon yaratan miyokardiyal köprüleşme görüldü. Beta-bloker tedavisi başlanan hasta taburcu edildi. Takipte hastanın şikayeti olmadı. Miyokardiyal köprüleşmenin medikal tedavisi sınırlıdır .Nitratlar, damarın köprüleşme olan segmentinde sistolik kompresyonu arttırabileceği ve semptomları kötüleştirebileceği için kontrendikedir.Kalsiyum kanal blokerleri tedavide kullanılabilir. Beta-blokerler kalp hızını azaltarak, diyastolik dolum zamanını arttırarak ve kontraktiliteyi azaltarak semptomlari iyileştirir ve tedavide çoğunlukla ilk tercih medikal ajan olarak kullanılır. Miyokardiyal köprüleşme, anjina pektoris, miyokart iskemisi, akut koroner sendrom, stress kardiyomiyopatisi, ventriküler aritmi ve ani kardiyak ölüm ile ilişkilendirilmiştir, ancak bu komplikasyonlar nadirdir ve çoğu miyokardiyal köprüleşme vakası klinik öneme sahip değildir . Bu olgu da miyokardiyal köprüleşmenin geçici ST segment elevasyonu ile karşımıza çıktığı nadir bir olgudur.

Anahtar Kelimeler: Miyokardiyal Köprüleşme, Akut Koroner Sendrom, Egzersiz Stres Testi, Beta-Bloker

A Rare Clinical Manifestation of the Myocardial Bridge

Abstract

A 59-years-old male with a history of hypertension and diabetes mellitus presented with exertional chest pain and palpitation.His basal electrocardiography (ECG) was normal and cardiac exercise stress test (CEST) was planned. He suffered from chest pain during CEST and ECG demostrated transient ST segment elevation in anterior leads. CST was stopped subsequently he showed complete resolution of chest pain and ST segment elevation. He was diagnosed with acute coronary syndrome and he underwent coronary angiography (CAG) immediately. CAG revealed that right coronary artery and circumflex

artery were normal, however, myocardial bridge which causes total oclussion in systole was observed in the middle segment of left anterior descending artery. Beta-blocker treatment was prescribed and the patient was discharged. He had no complaints in his follow-up. The medical therapy of myocardial bridge is limited. Nitrates are contraindicated because they can aggravate systolic compression of the bridged segment and worsen symptoms. Calcium channel blockers may be used. Beta-blockers relieve symptoms by decreasing heart rate, increasing diastolic filling time, and decreasing contractility and compression of the coronary artery. Beta-blockers commonly used as first line agents for patients with myocardial bridge. Myocardial bridge has been associated with angina pectoris, myocardial ischemia, acute coronary syndromes, stress cardiomyopathy, ventricular arrhythmias, and sudden cardiac death. However, these complications are rare and most myocardial bridges have no clinical significance. This case was also a rare one in which the myocardial bridge was presented with transient ST segment elevation.

Keywords: Myocardial Bridge, Acute Coronary Syndrome, Exercise Stress Test, Beta-Blocker

Presentation ID / Sunum No= 239

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Multipl Sklerozda Brakiyal Pleksusun Shear Wave Elastografi İle Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Enes Gürün[1], Uzman Dr. İsmail Akdulum[2], Uzman Dr. Melih Akyüz [3], Prof. Dr. Suna Özhan Oktar[4]

[1]Samsun Üniversitesi

[2]Galen Center
[3]Rush Medical Center
[4]Gazi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Enes Gürün*

Özet

Amaç: Multipl skleroz (MS), periferik sinirleri tutan inflamasyonla karakterize kronik nöroinflamatuar bir hastalıktır. Shear wave elastografi (SWE), periferik sinir tutulumunu saptamak için potansiyel olarak tercih edilebilen radyolojik bir yöntemdir. Bu çalışmada amacımız, klinik olarak teşhis edilen brakial pleksopati olmayan MS hastalarında brakial pleksus (BP) sinir köklerinin kalınlaşma derecesini ve sinir elastikiyetini karşılaştırmak ve sonoelastografinin yararlılığını değerlendirmektir. Yöntem: Çalışmaya 32 MS hastası ve 32 sağlıklı kontrol grubu dahil edildi. Hasta ve kontrol gruplarında bilateral C5, C6 ve C7 ortalama sinir kökü çapları ve kiloPaskal (kPa) cinsinden ortalama elastisite değerleri ölçüldü. Hasta ve kontrol gruplarının yaş, boy ve kilo değerleri ile sinir çapı-elastisite değerleri arasındaki ilişki karşılaştırıldı. P<0.05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: MS grubunda kontrol grubuna göre C5 ve C6 sinir köklerinin elastisite değerlerinde(kPa) artış ve sinir kökü kalınlığı azalma saptandı (p <0.05). Hasta ve kontrol gruplarında C7 ortalama sinir kökü elastikiyeti (kPa) ve çap ölçümleri arasında fark yoktu (p> 0.05). Sonuç: Çalışmamız MS'li hastalarda kontrol grubuna göre BP sinir kökü elastisite değerlerinde (kPa) artış ve olası kronik atrofik süreç ile ilişkili olduğu düşünülen çap değerlerinde azalma olduğunu göstermiştir. Sonuçlar, MS nedeniyle periferik sinir sisteminin (PSS) demiyelinizan süreci ile uyumludur.

Anahtar Kelimeler: Brakiyal Pleksus, Multipl Skleroz, Shear Wave Elastografi, Periferik Sinir Sistemi, Sinir Kökü

Shear Wave Elastography Evaluation of Brachial Plexus in Multiple Sclerosis

Abstract

Purpose: Multiple sclerosis (MS) is a chronic neuroinflammatory disease characterized by inflammation involving the peripheral nerves. Shear wave elastography (SWE) is a potential radiological method of choice for detecting peripheral nerve involvement. To compare the degree of

thickening and nerve elasticity of brachial plexus (BP) nerve roots and evaluate the usefulness of sonoelastography in patients with clinically diagnosed MS without brachial plexopathy. Methods: Thirty-two patients with MS and 32 healthy control were included in the study. Bilateral C5, C6, and C7 mean nerve root diameters, and mean elasticity values in kiloPascal (kPa) were measured in the patient and control groups. The relationship between the age, height, and weight values and nerve diameter-elasticity values of the patient and control groups was compared. Results: The elasticity values of the C5 and C6 nerve roots were increased, and the nerve root thickness was decreased in the MS group compared to that in the control ($p < 0.05$). There was no difference between the C7 mean nerve root elasticity (kPa) and diameter measurements in the patient and control groups ($p > 0.05$). Conclusion: Our study showed an increase in the BP nerve root elasticity values (kPa) in patients with MS compared to that of the control group and a decrease in diameter values thought to be related to the possible chronic atrophic process. The results are consistent with the demyelinating process of the peripheral nervous system (PNS) due to MS.

Keywords: Brachial Plexus, Multiple Sclerosis, Shear Wave Elastography, Peripheral Nervous System, Nerve Root

Presentation ID / Sunum No= 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6234-0874

Nadir Bir Patojen, Chyrseobacterium Indologenes, Olgu Sunumu

Uzman Dr. Begümhan Demir Gündoğan [1]

[1]*Mersin Üniversitesi Tıp Fakultesi Çocuk Sağlığı Ve Hastalıları,Çocuk Onkoloji Bilim Dalı*

Özet

Chryseobacterium indologenes (C. indologenes) hareketsiz, oksidaz ve indol pozitif gram negatif aerobik basildir. İmmünosupresyon, komorbiditeler, geniş spektrumlu antibiyotik kullanımı C. indologenes ile ilişkili enfeksiyonlar için bilinen risk faktörleridir. Solid tümörler veya hematolojik maligniteler ile tedavi edilen çocuklarda enfeksiyon riski yüksektir. Bu hastalarda bakteriyemi insidansı halen %10-40 olarak bildirilmekte ve ciddi komplikasyonlar nedeniyle mortalite oranları %9-24'e ulaşmaktadır. Gelişen modern kültür sistemleri ile daha önce tanımlanamayan mikroorganizmalar tanımlanabilir hale gelmiş ve birçok enfeksiyon hastalığında etken olarak yeni mikroorganizmalar rapor edilmiştir. Bunlardan biri Chryseocabterium spp.'nin bir üyesi olan C. indologenes'dir. SENTRY Antimikrobiyal Gözetim Programı, Kuzey Amerika, Latin Amerika, Avrupa ve Asya-Pasifik bölgesindeki 119'dan fazla nöbetçi hastane ve laboratuvarın sonuçlarına dayanarak bakteri ve mantarların antibiyotiklere duyarlılığını ve direncini izleyen dünya çapında bir çalışmadır. 1997-2001 yılları arasında gerçekleştirilen bu çalışmanın verilerine göre Chryseobacterium spp. yetişkinlerden ve çocuklardan toplanan tüm bakteriyel izolatların %0.03'ünü ve fermentatif olmayan Gram negatif basillerin sadece %0.27'sini temsil eden nadir bir patojen gibi görünmektedir. Bu hastalarda kan kültürü sonuçlarının yakından izlenmesi ve tedavi seçeneklerinin antibiyotik duyarlılığına göre ayarlanması gerektiğini düşünüyoruz. Nöroblastom nedeniyle tedavi edilen 16 aylık erkek çocukta C. indologenes'in neden olduğu nötropenik ateşi bildirdik. Antimikrobiyal duyarlılık testi sonucuna göre sefaperazon/sulbaktam ile tedavi edildi. Tedavinin yedinci gününde hastanın ateşi düştü ve herhangi bir komplikasyon gelişmeden tamamlandı. Sonuç olarak bu olgu bize göstermektedir ki C. indologenes enfeksiyonlarının büyük çoğunluğu kalıcı kateter kullanımına bağlı olmakla birlikte kateter dışı bakteriyemi de olabilir. nedensel bir faktördür ve C. indologenes çocuklarda ateşli nötropeninin olası bir nedeni olarak düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Chryseobacterium İndologenes, febril Nötropeni,çocuk

Rare Patogen Chryseobacterium Indologenes,Case Report

Abstract

Chryseobacterium indologenes is nonmotile, oxidase-, and indole-positive gram-negative aerobic bacillus. Immunosuppression, comorbidities, use of broad-spectrum antibiotics are known risk factors for C. indologenes-related infections. Children treated with solid tumors or hematological malignancies

have an increased risk of infections. In these patients, the incidence of bacteremia is still reported as 10-40%, and mortality rates reach to 9-24% due to serious complications. With the developing modern culture systems, previously unidentifiable microorganisms have become identifiable and in many infectious diseases, new microorganisms have been reported as causative agents. One of them is C. indologenes, a member of the Chryseocabterium spp. The SENTRY Antimicrobial Surveillance Program is a worldwide study that monitors the susceptibility and resistance of bacteria and fungi to antibiotics based on results from more than 119 sentry hospitals and laboratories in North America, Latin America, Europe and the Asia-Pacific region. According to the data of this study, which was carried out between 1997 and 2001, Chryseobacterium spp. appear to be a rare pathogen representing only 0.27% of non-fermentative Gram negative bacilli and 0.03% of all bacterial isolates collected from adults and children. We think that blood culture results should be monitored closely and treatment options should be adjusted according to antibiotic susceptibility in these patients. We report a neutropenic fever caused by C. indologenes in a 16-month-old boy who was treated due to the neuroblastoma. According to the antimicrobial susceptibility test result, he was treated with cephaperazone/sulbactam. The patient became afebrile on the seventh day of treatment and was completed before any complications developed.In conclusion, this case shows us that although the majority of C. indologenes infections are associated with indwelling catheter use, non-catheter-related bacteremia can also be a causative factor, and C. indologenes should be considered as a possible cause of febrile neutropenia in children.

Keywords: Chryseobacterium Indologenes, febrile Neutropenia,child

Presentation ID / Sunum No= 459

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4232-1000

Nadir Bir Vaka: İnkarsere Amyant Herni

Uzman Dr. Ahmed Taha[1], Uzman Dr. Hasan Eroğlu[1]

[1]Yalova Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Ahmed Taha*

Özet

Kasık fıtığı içerisinde appendiks dokusunun rastlanması Amyand hernisi olarak adlandırılır. Fıtık kesesi içerisinde appendiksin görülme oranı %1 iken, inkarsere inguinal herni vakalarında akut apandisit görülme oranı %0.13-0.62'dir. Elelktif vakalarda nadir rastlanmak ile birlikte tanısı zordur. İlk olarak Clauidius Amyand, 1735 yılında 11 yaşında bir erkek çocuğunu ameliyat etmiş. İnguinal herni kesesinde perfore appendiks saptaması üzerine apendektomi yapmıştır ve literatürde Amyand hernisi olarak tanımlanmıştır. Kronik hastalığı olmayan 62 yaşında Obez erkek hasta,4-5 yıldır sağ kasık fıtık hikayesi ve çeşitli nedenlerden dolayı ameliyatı geciktirilen hasta ani gelişen şiddetli kasık ağrısı şikayeti ile acile başvuruyor.İnkarsere inguinal herni şübhesi ile acilen ameliyata alınan hastanın geniş direkt herni kesesi yanında indirekt herni kesesi içinde inflame ve ödemli appendiks dokusu mevcuttu. Primer olay akut apendisit olarak değerlendirilen hastaya, Apendektomi yapıldı ve prolen mesh ile lichtenstein hernioplasti yapıldı. Elektif inguinal herni vakaları olabildiği kadarı ile geciktirmemk, ani gelişen ağrıları veya inkarsere hernisi şübhesi olan hastalarda akut apendisit ve amyand hernisi ayrıcı bir tanı olarak düşünülmelidir. Elektif olarak alınan bu tür vakalar mortaliteyi ve yatış süreci düşürür acil olarak alınan vakalardan cerrahi tekniğinin daha uygun yapılmasını sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Amyand Herni, Apendisit, İnguinal Herni

Presentation ID / Sunum No= 402

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4232-1000

Nadir Görülen Bir Vaka Sunumu İle İnce Barsak Adenokarsinomlarına Güncel Yaklaşım

Uzman Dr. Hasan Eroğlu[1]

[1]*Yalova Devlet Hastanesi*

Özet

İnce barsak obstrüksiyonu sıklıkla adezyon, intusisepsiyon, herni ve volvulus gibi etiyolojilere bağlı gelişen cerrahi acil durumdur. Daha az sıklıkla maligniteye bağlı ortaya çıkabilmektedir. İnce bağırsak adenokarsinomu hastalarda oldukça nadir görülen klinik prezentasyondur. Biz, bu nadir vaka deneyimimiz ile ince barsak adenokarsinomlarına güncel yaklaşımı değerlendirmeyi amaçladık. 75 yaşında erkek hasta acil servise karın ağrısı, bulantı ve kusma şikayeti ile başvurdu. Hastanın 2 gündür defekasyonun olmamış. 20 yıl önce apendektomi olmuş. Geçmişte benzer şikayetler ile birden fazla hastane yatışı olduğu ve brid ileus tanısıyla takip edildiği öğrenildi. Hastanın acil servisteki fizik muayenesinde batında yaygın hassasiyet ve distansiyon mevcuttu. Defans ve rebound saptanmadı. Hemogramda lökositoz yoktu, biyokimya incelemesinde değerler referans aralıkta ve c-reaktif protein negatif idi. Direkt grafide yaygın hava-sıvı seviyeleri vardı. Abdominal CT incelemesinde, ince bağırsak segmentlerinde yaygın distansiyon ve seviyelenmeler, terminal ileum ve kolonun kollobe görünümde olduğu raporlandı. Hasta interne edildi. Nazogastrik drenaj sağlandı ve iv hidrasyona başlandı. Takiplerinde NG sondaya günlük 300-400 cc safra içerikli geleni olması ve kliniğinde rahatlama olmaması üzerine yatışının 5. gününde operasyon kararı verildi. Acil laparatomide ileumda ince barsak lümenini tama yakın obstrükte eden 4 cm çaplı kitle izlendi. Onkolojik prensiplerde segment, mezosu ile birlikte rezeke edildi ve anastomoz yapıldı. Postoperatif takiplerinde komplikasyon gelişmeyen hasta 8. günde taburcu edildi. Piyesin patoloji raporu iyi diferansiye adenokarsinom ile uyumlu gelmesi üzerine hasta adjuvan kemoterapi için onkoloji kliniğine yönlendirildi. Tüm gastrointestinal malignitelerin yaklaşık olarak %5'i ince bağırsak kaynaklıdır. İnce bağırsak adenokarsinomları, tüm ince bağırsak malignitelerinin %30-45'lik bir kısmını oluşturur. EUROCARE verileri, ince bağırsak adenokarsinomlarının insidansını 5,7/1.000.000 olarak raporlamaktadır. Hastaların %85'inde 5. dekattan sonra ortaya çıkar. Cinsiyet farkı saptanmamıştır. Hastaların 5 yıllık sağkalımı, %14-33 arasında değişmektedir. Uygun hastalarda adjuvan kemoterapi (FOLFOX veya CAPOX) rekürrens oranlarını azaltmaktadır. Peritoneal metastazı olan vakalarda sitoredüktif cerrahi ve HIPEC bir tedavi seçeneği olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Adenokarsinom, İnce Bağırsak, Obstrüksiyon

Presentation ID / Sunum No= 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9385-132X

Nadir Trombositopeni Nedeni;TAR Sendromu -Olgu Sunumu

Uzman Dr. Serhat Samancı[1]

[1]*Diyarbakır Çocuk Hastanesi*

Özet

TAR sendromu, trombositopeni ve bilateral radius yokluğu ile nadir görülen otozomal resesif geçişli bir sendromdur. Etiyolojisi tam bilinmemekle beraber radius, kalp ve megakaryosit gelişiminin 6-8. haftalarda olması sebebi ile fetüsün bu dönemdeki etkilenmesine bağlı olabileceği düşünülmektedir. Bulgular genelde neonatal dönemde ortaya çıkar ve ilk 4 ayda intrakranial ve GİS kanamaları atakları olabilir, yaş ilerledikçe kanama atakları ve riski azalır. Yirmi sekiz yaşındaki annenin G3P2Y2A1 olarak 38.gebelik haftasında, NSVY ile 3500 gr. doğan kız bebek, konjenital anomali ve derin trombositopeni ön tanısı ile 25 günlük iken yatırıldı. Anne-baba arasında akrabalık bulunmayan olgunun fizik incelemesinde; vücut ağırlığı 3040 g, baş çevresi 34 cm (50-75 p), vücut ısısı 36.6 °C, nabız 158/dakika, solunum 44/dakika, kan basıncı 88/56 mmHg olan olguda kısa boyun, geniş burun köprüsü, hipotelorizm, mikroftalmi, sağ ve sol elde beşer parmak, el bileklerinde fleksiyon kontraktürü, bilateral ayak 1.parmakta valgus deviasyon ve 2.-3. ayak parmaklarda sindaktili, mikroti, heliks kıvrımlarında artış, bilateral ön kollar kısa ve radiale deviye olarak saptandı. Laboratuvar incelemesinde; hemoglobin 5.3 g/dL, trombosit sayısı 3.000/mm3, beyaz küre sayısı 35.140/mm3,kemik iliği aspirasyonunda nadir megakaryosit görüldü. Direkt grafilerinde bilateral radius izlenmedi. Bu bulgular temelinde hastaya TAR sendromu düşünüldü. Yapılan kromozom analizi 46, XX olarak saptandı. Radyolojik taramada diğer sistemik bulgular normal idi. Hasta İzleminde taze donmuş plazma, trombosit ve eritrosit süspansiyonları ile destek tedavileri verildi, klinik ve laboratuvar bulgularının düzelmesi ile kontrol önerilerek taburcu edildi. Sonuç: Çocuklarda bilateral radius yokluğu ve trombositopeni varlığında TAR sendromunun akılda tutulması ve diğer sistemik tutulumlar açısından olguların değerlendirilmesi gerektiği kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Trombositopeni, Radius Yokluğu, Tar Sendromu

Cause of Rare Thrombocytopenia;TAR Syndrome Case Report

Abstract

TAR syndrome is a rare autosomal recessive syndrome with thrombocytopenia and bilateral absence of radius. Although the etiology is not known exactly, the development of the radius, heart and megakaryocytes is 6-8. It is thought that it may be related to the effect of the fetus in this period, since it is in Findings generally occur in the neonatal period and there may be episodes of intracranial and GIS bleeding in the first 4 months, and bleeding episodes and risk decrease with age.Twenty-eight-year-old mother at 38 weeks of gestation as G3P2Y2A1, with NSVY 3500 gr. A female baby born with a prediagnosis of congenital anomaly and deep thrombocytopenia was admitted when she was 25 days

old.In the physical examination of the case, there was no consanguinity between the parents; body weight 3040 g, head circumference 34 cm (50-75 p), body temperature 36.6 °C, pulse 158/minute, respiration 44/minute, blood pressure 88/56 mmHg, short neck, wide nasal bridge, hypotelorism, microphthalmia, five fingers on the right and left hands, flexion contracture in the wrists, valgus deviation in the bilateral foot 1st finger and 2nd-3rd. Syndactyly, microtia, increase in helix folds in the toes, bilateral forearms were found to be short and radially deviated.In laboratory examination; hemoglobin 5.3 g/dL, platelet count 3,000/mm3, white blood cell count 35,140/mm3, rare megakaryocytes were seen in bone marrow aspiration. Bilateral radius was not observed on direct radiographs. Based on these findings, the patient was considered to have TAR syndrome. Chromosome analysis was found to be 46,XX. Other systemic findings were normal in the radiological scan. In the follow-up of the patient, supportive treatments with fresh frozen plasma, thrombocyte and erythrocyte suspensions were given, and the patient was discharged with the improvement of clinical and laboratory findings.Conclusion: In the presence of bilateral absence of radius and thrombocytopenia in children, we believe that TAR syndrome should be kept in mind and the cases should be evaluated in terms of other systemic involvements.

Keywords: Thrombocytopenia, Radius Absence, TAR Syndrome

Presentation ID / Sunum No= 561

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2801- 3212

Nar Suyunun Oksidatif Stress Üzerine Etkileri

Araştırmacı Habibe Koç[1], Prof Dr Harun Çiftçi[2], Dr Öğrt. Üyesi Zeynel Abidin Erbesler[13]

[1] *Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Moleküler Tıp AD. Kırşehir Türkiye e-mail: habibekoc345@gmail.com*
[2] *Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Biyokimya AD. Kırşehir Türkiye e-mail: drharunciftci@gmail.com*
[3] *Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD. Kırşehir Türkiye e-mail: zerbesler@gmail.com*

**Corresponding Author: Zeynel Abidin Erbesler*

Özet

Amaç: Nar suyunda polifenol türevli birçok antioksidan molekül mevcuttur. Nar suyunun antioksidan, antikanserojen, kardioprotektif ve antihiperlipidemik gibi birçok biyokimyasal pozitif etkinliği bilinmektedir. Bu çalışmada, Alüminyum uygulanan ratlarda (sıçan) meydana gelen oksidatif stres ve toksitisesine karşı, nar suyunun doku örneklerinde mineral metabolizmasına etkileri incelendi.

Materyal ve Metod: Araştırmada 28 adet yetişkin, 200-250 gr ağırlığında erkek Wistar albino sıçan kullanıldı. Çalışma her grupta 7 sıçan kullanarak gerçekleştirildi. Kontrol grubu (K) (Grup 1): 30 gün boyunca gün aşırı serum fizyoloji uygulaması (1ml) intraperitonal olarak yapıldı.Nar suyu grubu (grup 2): 30 gün nar suyu 4 ml/kg olacak şekilde orogastik sonda ile gün aşırı uygulaması yapıldı.Alüminyum grup (grup 3): 30 gün alüminyum klorür 8,3 mg/kg olacak şekilde intraperitonal ile gün aşırı uygulaması yapıldı.Alüminyum+nar suyu grubu (grup4): 30 gün boyunca gün aşırı alüminyum 8,3 mg/kg olacak şekilde intraperitonal yolla ve nar suyu 4 ml/kg olacak şekilde orogastik sonda ile gün aşırı uygulaması yapıldı.

Bulgular: Tüm grupların Cu düzeyleri arasında istatistiksel fark olmadığı gözlendi ($p>0.05$). Al grubunun Fe düzeyi diğer gruplara göre nispi oranda artığı tespit edildi $p>0.05$. Al ve Al+NS grupları Mn düzeyleri K grubuna göre azaldı ($p<0.05$, $p<0.001$).K grubu Ca düzeyine göre Al grubunda arttığı gözlenirken ($p<0.001$), Al+NS grubu Ca düzeyi Al grubuna göre azaldığı belirlendi ($p<0.001$).

Tartışma: Yapılan literatür çalışmalarında, AlCl3'e maruz kalan hayvanların karaciğer, idrar, böbrek , testis, serum , hipokampus ve beyinde Alüminyum konsantrasyonlarının arttığı gözlenmiştir. Yapılan bu çalışmada da, AlCl3 uygulamasına yanıt olarak Alüminyum seviyeleri artmış, bu da dokularda artan oksidatif hasarı işaret etmiştir.Yaptığımız çalışma sonuçlarına göre de, AlCl3 verilen grupta karaciğer ve böbrekte Fe düzeylerinin kontrol grubuna göre anlamlı olmamakla birlikte bir miktar arttığı gözlenmiştir. NS ile tedavi edilen gruplarda Fe düzeyleri Al grubuna göre nispi olarak azalmıştır.

Sonuç: AlCI3 uygulamasının sıçanlarda oluşturduğu toksik etkiye karşı kullanılan Nar suyunun terapotik etki gösterdiğini söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Nar Suyu, Karaciğer Hasarı, Mineral Metabolizması

Effects of Pomegranate Juice On Oxidative Stress

Abstract

Aim: There are many polyphenol-derived antioxidant molecules in pomegranate juice. Many biochemical positive effects of pomegranate juice are known, such as antioxidant, anticarcinogenic, cardioprotective and antihyperlipidemic. In this study, the effects of pomegranate juice on mineral metabolism in tissue samples against oxidative stress and toxicity in rats treated with Aluminum were investigated.

Material and Methods: In the study, The study was carried out using 7 rats in each group.Control group (Group 1): Every other day for 30 days, serum physiology (1 ml) was administered intraperitoneally.Pomegranate juice group (group 2): Pomegranate juice was applied every other day with an orogastic probe at 4 ml/kg for 30 days.Aluminum group (group 3): Aluminum chloride 8.3 mg/kg was administered intraperitoneally every other day for 30 days.Aluminum+pomegranate juice group (group 4): Aluminum was administered intraperitoneally with 8.3 mg/kg aluminum every other day for 30 days, and pomegranate juice was administered 4 ml/kg with an orogastic tube every other day.

Results: It was observed that there was no statistical difference between the Cu levels of all groups ($p>0.05$). It was determined that the Fe level of the Al group increased relative to the other groups, $p>0.05$. Mn levels of Al and Al+NS groups decreased compared to K group ($p<0.05$, $p<0.001$). It was observed that Ca level of K group increased in Al group compared to Ca level ($p<0.001$), while Ca level of Al+NS group decreased compared to Al group (p). <0.001).

Conclusion: In the literature studies, it was observed that aluminum concentrations increased in the liver, urine, kidney, testis, serum, hippocampus and brain of animals exposed to AlCl3.In this study, Aluminum levels increased in response to AlCl3 application, indicating increased oxidative damage in tissues.According to the results of our study, it was observed that Fe levels in the liver and kidneys of the AlCl3 group increased slightly, although not significantly, compared to the control group. Fe levels were relatively decreased in the NS-treated groups compared to the Al group.

Conclusion: We can say that pomegranate juice, which is used against the toxic effect of AlCl3 application in rats, has a therapeutic effect.

Keywords: Pomegranate Juice, Liver Damage, Mineral Metabolism

Presentation ID / Sunum No= 1

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0919-9488

Nazal Havayolu Direncinde Yüksek Rakımın Etkisinin Değerlendirilmesinde Rinomanometrik Ölçümler

Dr. Öğretim Üyesi Duran Karataş[1]

[1]*Ahi Evran Üniveristesi Kulak Burun Boğaz Anabilimdalı*

Özet

Bu çalışmanın amacı yüksek irtifa değişikliğinin burun havayolu direnci üzerine etkisinin rinomanometrik olarak değerlendirilmesidir. Öncelikle 100 sağlıklı kişide rinomanometri standart değerleri belirlendi(sagda 0, 53 solda 0, 55 Pa / cm³ /sn).Çalışmaya 42 kişi alındı.2 gruba ayrıldı.Grup 1 de 1050 den 2215 m ye çıkışta grup 2 de ise 2215 den 1050 ye inişte nazal direnç hesaplandı.Nazal dirençler ve total nazal dirençler karşılaştırıldı. Grup 1 de sagda 0,54 solda 0,54 grup 2 de ise sagda 0,52 solda 0,59 Pa / cm³ / sn ortalama nazal direnç tesbit edildi. Grup 1 ve 2 de irtifa değişikliğinin sag ve sol nazal dirençlerde istatiksel olarak anlamlı bir etkisinin olmadıgı gözlendi (Mann Whitney u testi). Total dirençte de degisiklik tesbit edilmedi (Student t testi). Bu çalışmada alçaktan yükseğe veya yüksekten alçağa irtifa değisikliği nazal direnci etkilememektedir şeklinde sonuç çıkmasına rağmen yüksek irtifada burun fizyolojisini etkileyen çok sayıda faktör olduğundan kesin sonuç söylenemez.Çok faktörlü çalışmalara ihtiyaç vardır

Anahtar Kelimeler: Rakım Değişikliği, Anterior Rinometre, Yüksek Rakım, Nazal Direnç, Rinomanometre

Rhinomanometric Assessment of the Impact of High Altitude On Nasal Airway Resistance

Abstract

Aim of this study is to carry out a rhinomanometric assessment for the impact of altitude variation (1050–2215m) on nasal airflow. First of all, rhinomanometry standard values were specified in 100 healthy people (0.53 on the left; 0.55 Pa/cm³/sec on the right). 42 people were enrolled into the study. Nasal resistance was calculated for Group 1 when ascending from 1050m to 2215m and for Group 2 when descending from 2215m to 1050m. Nasal resistances and total nasal resistances were compared. Mean nasal resistances were determined as 0.54 Pa/cm³/sec on the right and 0.54 Pa/cm³/sec on the left for Group 1 and as 0.52 Pa/cm³/sec on the right and 0.59 Pa/cm³/sec on the left for Group 2. Altitude variation in Group 1 and 2 was detected to have no statistically significant effects on right and left nasal resistances. No variation in total resistance was determined either. Although, Altitude variation from 1050 m to 2215 m or from 2215 m to 1050 m does not affect the nasal resistance in this study, due to

the many factors that affect the physiology of the nose at high altitude a decisive conclusion can not be said. multi-factorial studies are needed

Keywords: Altitude Variation, Anterior Rhinomanometry, High Altitude, Nasal Resistance, Rhinomanometry

Presentation ID / Sunum No= 332

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3266-2861

Nazal Kemik Kırıklarında Adli Değerlendirme Olgu Sunumu

Uzman Dr. Uğur Demir[1]

[1]*Tokat Devlet Hastanesi*

Özet

Genel Bilgiler Yüz bölgesine gelen travmalarda en sık burun kemiği kırıkları görülmekte olup travma sonrası burun kırıklı olguların ilk başvurdukları sağlık kuruluşlarında düzenlenen genel adli muayene ön raporları ve rapor içerikleri, kati rapor düzenlenme aşamasında önemli olduğu tanımlanmıştır. Ancak uzman hekimler çoğu zaman kendilerine başvuran hastalardaki lezyon ve bulguları tanımlama ve bunları adli raporda kayıt altına alma noktasında gerekli önemi göstermemekte, muayene bulgularını ve tespit ettiği lezyonları eksik ya da hatalı olarak tanımlamakta, bu durunda adli olgu özelliğini taşıyan travmatik olayların yorumlanmasında ve yargılanma aşamasında doğru kararların oluşmasına engel oluşturmaktadır. Çalışmamızda Darp sonrası kati adli rapor talebi ile başvuran burun kırığı (illiyetli kırık tespit edilmeyen) olgusu sunulmuştur Olgu 16 yaşında lise öğrencisi darp sonrası ilçe devlet hastanesi acil servise başvurusunda düzenlenen adli raporda; "nazal fraktürü olduğu, Basit tıbbi müdahale (BTM) ile giderilemeyeceği" belirtilmiştir. Olaydan 1 ay sonra adli makamın kati adli rapor talebi ile polikliniğimize başvuru yapmış, muayenesinde; "anamnezinde yaklaşık 3 hafta önce 5 kişinin kendisini darp ettiğini, yüzüne yumruk attıklarını, olaydan sonra burun kırığı olduğunu, halihazırda aktif tıbbi şikâyeti olmadığını ifade etti. Olay tarihli grafiler ile birlikte değerlendirme talepli Kulak Burun Boğaz (KBB) polikliniği konsültasyonu istendi. Cevap metninde; "eski kırığa ait eksternal nazal deviasyon tespit edildiği, 1 ay önceki travmaya bağlı bir patoloji görülmediği" belirtildi. Raporumuzun sonuç bölümünde her ne kadar olay tarihli adli raporda "nazal kemik kırığı olduğu, BTM ile giderilemeyeceği," belirtilmiş ise de şahısta 1 ay önceki olayla illiyetli burun kırığı tespit edilmediği cihetle, BTM olduğu kanaati bildirildi. Sonuç Genel adli muayene notuna "nazal fraktür veya nazal fraktür şüphesi" yazılan adli olgularda yargılama aşamasında tekrar değerlendirecek Uzman hekimlerin sadece ilk raporda yazılanlara güvenerek rapor düzenlememesi, dikkatli bir muayene ile tekrar anemnez alması ve gerekliyse kırık tespiti açısından gereken tetkikleri istemesi önerilmektedir. Hasta ile ilk karşılaşan hekimlerin adli olguların değerlendirmesinde yeterince dikkat, özen veya önem göstermemeleri ya da gerekli bilgi donanımına sahip olmamaları sonucunda neden olabilecekleri adli yorum ve yargı hatalarına bir örnek teşkil eden olgu, konunun önemi nedeniyle sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Travma, Nazal Kırık, Adli Rapor

Forensıc Evaluatıon in Nasal Bone Fractures Case Report

Abstract

General Information Nasal bone fractures are most common in traumas to the face, Preliminary forensic examination reports and report contents prepared in the health institutions where patients with post-traumatic nasal fracture first applied were determined as important during the final report preparation stage. However, emergency physicians often do not show the necessary importance in defining the lesions and findings in the patients who apply to them and recording them in the forensic report. defines examination findings and detected lesions as incomplete or erroneous. In this case, it creates an obstacle to the formation of correct decisions in the interpretation of traumatic events that have the characteristics of forensic facts and during the trial phase. Case A 16-year-old high school student applied to the emergency department of the district state hospital after being battered. In the forensic report prepared; It was stated that "there is a nasal fracture, it cannot be removed with BTM". One month after the incident, he applied to our polyclinic with the request of the judicial authority for a final forensic report, in the examination; “In his anamnesis, he stated that 5 people beat him about 3 weeks ago, punched him in the face, had a broken nose after the incident, and did not currently have any active medical complaints. An otolaryngologist polyclinic consultation with an evaluation request was requested together with the radiographs of the event. In the answer text; It was stated that “external nasal deviation of the old fracture was detected, and no pathology related to the trauma 1 month ago was observed”. In the conclusion part of our report, although it was stated in the forensic report of the incident that "there is a nasal bone fracture, it cannot be repaired with BTM", As no nasal fracture related to the incident 1 month ago was detected in the person, It was reported that it was BTM. Result Specialist physicians who will re-evaluate the forensic cases in which "nasal fracture or suspected nasal fracture" is written in the general forensic examination note should not issue a report by relying only on what is written in the first report. It is recommended that he should take anamnesis again with a careful examination and, if necessary, request the necessary tests in terms of fracture detection. The case, which is an example of the errors of forensic interpretation and judgment that may be caused by physicians who first encountered the patient as a result of not showing enough attention, care or importance in the evaluation of forensic cases or not having the necessary knowledge, is presented because of the importance of the subject.

Keywords: Trauma, Nasal Fracture, Forensic Report

Presentation ID / Sunum No= 383

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2313-1495

Nefes Darlığı İle Acil Servise Başvuran Covid 19 Hastalarında Pro Bnp'nin ve CRP/Albumin Oranının Klink Durumu Öngörmede Önemi

Uzman Dr. Ferıt Böyük[1], Doç. Dr. Efe Edem[2], Doç. Dr. Ali Karagöz[3], Uzman Dr. Serhat Çalışkan[4], Uzman Dr. Aykut Demirkıran[5]

[1]Yedikule Göğüs Hastalıkları Ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
[2]İzmir Tınaztepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
[3]Kartal Koşuyolu Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
[4]Bahçelievler Devlet Hastanesi
[5]Tekirdağ Şehir Hastanesi
**Corresponding Author: Ferit Böyük*

Özet

SARS-COV2 enfeksiyonu tüm dünyada büyük can kayıplarına neden olmuştur. Bizim amacımız covid 19 tanısı alan ve nefes darlığı ile acil servise başvuran hastalarda pro bnp ve crp/albümin oranının klinik durumun ağırlığı ile ilişkisini araştırmaktır. Metod: covid 19 tanısı ile servise ve yoğun bakıma yatıral toplam 46 hasta çalışmaya alındı. Çalışmada birincil sonlanım noktası covid 19 hastalığının şiddeti ile pro bnp ve crp/albümin oranının düzeyi olarak belirlendi. Result: Servise yatırılan hastaların yaş ortalaması 61 (44.5-67), yoğun bakıma yatırılan hastaların yaş ortalaması 75.5 (60.8-81) saptandı. Servise ve yoğun bakıma yatırılan hastalardan, yoğun bakımdakilerin yaş ortalaması anlamlı olarak daha yüksek saptandı (p<0,018). Hastaneye başvuruda kişilerde çok değişkenli model1 de yoğun bakıma yatışı öngördüren parametreler sırasıyla CRP/albümin, yaş ve troponin, düzeyi bağımsız değişken olarak saptandı. (p:0.032, p:0.018 ve p 0.007 sırasıyla). Çalışmamızda nefes darlığı ile acil servise başvuran hastalarda klinik durumu pro bnp bağımsız değişken olarak bulundu (p:0.003) ancak d-dimer ve ferritinden ise bağımsız değişken olarak bulunmadı. SONUÇ: COVİD 19 enfeksiyonu ile başvuran hastalarda klinik hastalık şiddetini pro bnp ve crp/albumin oranı bağımsız olarak göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Sars-Cov-2, Nt Probnp, CRP/albumin Oranı

Importance of Nt–probnp and C Reactive Protein/Albumin Ratio in Prediction of the Clinical Status in Covıd–19 Patients With Shortness of Breath

Abstract

OBJECTIVES: Our aim was to investigate the relationship between N–terminal pro B–type natriuretic peptide (NT–proBNP) and C reactive protein (CRP) / albumin ratio with the severity of the clinical condition in patients diagnosed with COVID–19 and applied to the emergency department with shortness of breath. BACKGROUND: SARS–CoV–2 infection has caused huge casualties all over the world. METHODS: A total of 46 patients admitted to the service and intensive care units (ICU) with

the diagnosis of COVID–19 were included in the study. In this study, the primary endpoint was determined as the severity of COVID–19 disease and the level of NT–proBNP and CRP / albumin ratio. RESULTS: The mean age of inpatients in the service was 61 (44.5–67), and the mean age of the patients hospitalized in ICU was 75.5 (60.8–81). The mean age of those in ICU was found to be significantly higher than those who were hospitalized in the service ($p<0.018$). The parameters that predict hospitalization in the multivariate model1 in admission to ICU were determined as CRP / albumin, age and troponin (p: 0.032, p: 0.018 and p 0.007 respectively). In our study, the clinical status of patients presenting to the emergency service with shortness of breath NT–proBNP was found to be an independent variable (p: 0.003), but d–dimer and ferritin were not found as an independent variables. CONCLUSION: In patients presenting with COVID–19 infection, NT–proBNP and CRP / albumin ratio independently show the severity of the disease.

Keywords: Sars-Cov-2, Nt Probnp, CRP/albumin Ratio.

Presentation ID / Sunum No= 149

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8041-0872

Non-Obez Polikistik Over Sendromlu Hastalarda İnsülin Direnci ve Serum Sitokin Seviyeleri

Uzman Dr. Nurettin Fidan[1], Prof. Dr. Belkıs Aydınol[2], Uzman Dr. İzzettin Toktaş[3]

[1]Diyarbakır Selahaddin Eyyubi Devlet Hastanesi
[2]Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya AD.
[3]Diyarbakır İl Sağlık Müdürlüğü
**Corresponding author: Nurettin FİDAN*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı Non-Obez Polikistik Over Sendromlu (PKOS) hastalarda insülin direnci ve serum sitokin seviyeleriyle ilişkisinin araştırılmasıdır. Yöntem: Bu çalışmaya ESRM/ASRM Consensus kriterlerine göre PKOS tanısı konulan 36 non-obez kadın hasta ile benzer vücut kütle indeksine sahip 25 sağlıklı kadın dahil edilmiştir. Bütün PKOS'lu hastalar oligo-amenoreik, kontrol grubu ise ömenoreik idi. Her iki grupta serum glukoz, insülin ve sitokin düzeyleri ölçüldü. İnsülin direncini değerlendirmek için HOMA indeks kullanıldı. Elde edilen veriler SPPS 10.0 programına yüklenerek analiz yapıldı. İstatistiksel analizde Mann whitney U testi, ki-kare ve Spearman korelasyon katsayısı kullanıldı. İstatistiksel olarak $p<0,05$ anlamlı kabul edildi. Bulgular: Araştırmaya dahil edilen hastaların yaş ortalaması 22,7±4,9 ve kontrol grubunun yaş ortalaması ise 26,8±4,7 dir ($p<0,05$). PKOS'lu hastalarda ortalama serum insülin düzeyi (9,5±4,7 µU/ml), kontrol grubuna (7,3±2,4 µU/ml) göre daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). PKOS'lu hastalarda ortalama serum glikoz düzeyi (91,1±8,8 mg/dl), kontrol grubuna (81,1±7,6 mg/dl) göre daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). PKOS'lu hastalarda HOMA-IR skoru (2,1±1,1), kontrol grubuna (1,5±0,5) göre daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). PKOS'lu hastalarda IL-8 düzeyi, kontrol grubuna göre daha yüksek bulundu ($p<0,05$). Ancak diğer sitokinler (IL-1β, IL-2R, IL-6, IL-10 ve TNFα) açısından hastalar ile kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0,05$). Sonuç: Non-obez PKOS hastalarının serum insülin düzeyi, glikoz ve HOMA-IR skoru kontrol grubuna göre daha yüksek bulundu. Ancak HOMA-IR skoru ile serum sitokin seviyeleriyle herhangi bir ilişkisi tespit edilmedi.

Anahtar Kelimeler: İnsülin Direnci, Polikistik Over Sendromu, Sitokinler

Insulin Res istance and Serum Cytokine Levels in Patients With Non-Obese Polycystic Over Syndrome

Abstract

Objective: The aim of this study is to research the relationship between the insulin resistance and the levels of serum cytokine on the patients with non-obese polycystic ovary syndrome (PCOS). Method: Thirty-six women with non-obese PCOS and twenty-five healthy women having the similar age, body

and mass index have been taken into the study. All the patients have been diagnosed with PCOS, according to the ESRM/ASRM Consensus criteria. All the patietns have beeen oligo-amenorrheic and the healthy control group has been amenorrheic. In both groups, the levels of serum glucose, insulin and cytokine have been measured. HOMA index has been used to evalaute the insulin resistance. Mann-Whitney U test, chi-square and Spearman correlation coefficient were used for statistical analysis. Statistically, $p<0.05$ was considered significant. Results: The mean age of the patients included in the study was 22.7±4.9 and the mean age of the control group was 26.8±4.7 ($p<0,05$). The mean serum insulin level (9.5±4.7 µU/ml) in patients with PCOS was found to be higher than the control group (7.3±2.4 µU/ml) ($p<0.05$). The mean serum glucose level (91.1±8.8 mg/dl) in patients with PCOS was found to be higher than the control group (81.1±7.6 mg/dl) ($p<0.05$). The HOMA-IR score (2.1±1.1) in patients with PCOS was found to be higher than the control group (1.5±0.5) ($p<0.05$). IL-8 level was found to be higher in PCOS patients than the control group ($p<0.05$). However, there was no statistically significant difference between the patients and the control group in terms of other cytokines (IL-1β, IL-2R, IL-6, IL-10 ve TNFα) ($p>0.05$). Conclusion: At the end of the study, it has been found that evaluated non-obese PCOS patients have significantly higher level of insulin resistance compared to control group. We couldn't find any relationship between insulin resistance and serum cytokine levels.

Keywords: Cytokines, Insulin Resistance, Polycystic Ovary Syndrome

Presentation ID / Sunum No= 58

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Nonkardiyak Torasik Cerrahi Hastalarında Postoperatif Supraventriküler Aritmi Sıklığı

Uzman Dr. Ekrem Şahan[1], Uzman Dr. Murat Karamanlıoğlu[2], Uzman Dr. Suzan Şahan[3]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
[2]Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[3]Çubuk Halil Şıvgın Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Ekrem Şahan*

Özet

Giriş ve Amaç: Kardiyak ve nonkardiyak cerrahiler sırasında ve sonrasında ortaya çıkan aritmiler, postoperatif süreçte önemli bir morbidite sebebidir. Kardiyak cerrahiler sırasında peri-postoperatif dönemde aritmi görülme olasılığı daha fazla olsa da nonkardiyak cerrahiler sırasında ve sonrasında da aritmiler izlenmektedir. Bu çalışmamızda, kurumda gerçekleştirilmiş olan nonkardiyak torasik cerrahiler sonrasında ortaya çıkan supraventriküler aritmi sıklığını ve bu duruma predispozan durumları aydınlatmayı amaçladık. Method: 01 Ocak 2013 ve 01 Mart 2015 tarihleri arasında kurumda torasik cerrahi yapılmış hastalar tarandı. Postoperatif süreçte kardiyoloji konsültasyonu yapılmış, otomasyon sisteminde anamnez, preoperatif - postoperatif dönemlerdeki EKG verileri tam olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Daha sonra postoperatif dönemde, ilk 72 saat içinde supraventriküler aritmi gelişen ve gelişmeyen hastalar gruplandı. Bulgular: Çalışmaya 574 hasta dahil edildi, hastaların ortalama yaşı 54,44±14,681 yıl, hastaların 281 tanesi (%49,0) kadındı. Supraventriküler taşikardi gelişmiş hasta grubu istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yaşlı idi (p=0,037). Yapılan tek değişkenli regresyon analizinde yaş faktörü, nonkardiyak torasik cerrahi uygulanmış hastalarda supraventriküler taşikardi ile ilişkili bulundu (Odds oranı: 1,021, Güven aralığı 1,001 – 1,040, p=0,038) (Tablo 2). Sonuç: Nonkardiyak torasik cerrahi hastalarında postoperatif kısa dönemde ortaya çıkan SVT'ler için hastanın yaşı bir predispozan faktör olarak değerlendirilebilir. Yaşlı hastalarda SVT ortaya çıkma olasılığı daha fazla bulunduğunda bu hasta grubu postoperatif aritmiler için daha yakın takip edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Nonkardiyak Cerrahi, Aritmi, Supraventriküler Taşikardi

Presentation ID / Sunum No= 409

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9903 1514

Nöroblastom Hücrelerinde Timokinon ve 5-Fluorourasil'in Matriks Metalloproteinaz-3 (MMP-3) Geni Promotör Metilasyonuna Etkisi

Arş.Gör. Hilal Koyuncu[1], Prof. Dr. Nurten Kara[1], Arş. Gör. Dr. Zülfinaz Betül Çelik[1]

[1]*Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Samsun*

**Corresponding author: Arş.Gör. Hilal Koyuncu*

Özet

Kanser tedavisi, karşılaşılan metastaz ve ilaç direnci gibi zorluklar nedeniyle karmaşık bir süreçtir. Bu süreçte yer alan genlerin metilasyon durumları, bu mekanizmalarda önemli rol oynamaktadır. Matriks metaloproteinaz-3 (MMP-3) ise hücre dışı matriksi ve bazal membranı bozar, ayrıca çeşitli matris metaloenzim öncüllerini aktive ederek tümör büyümesi sırasında doku invazyonu ve metastaz için ortam oluşturur. 5-fluorourasil (5-FU), pek çok kanser türünün tedavisinde kullanılan sitotoksik bir kemoterapi ajanıdır. Timokinon ise çörek otu tohumlarının ekstraktlarında bulunan aktif bir bileşen olup karsinogenez ve nörodejeneratif hastalıklarda antioksidan, antiinflamatuar ve antikanser etkiye sahiptir. Bu nedenle çalışmamızda, timokinon ve 5-fluorourasil'in nöroblastom hücrelerinde MMP-3'ün promotör metilasyonuna olan etkisi araştırılmıştır. SH-SY5Y nöroblastom hücrelerine 24 saat süreyle, timokinon (20µM), 5-florourasil (400µM) ve kombinasyonları uygulandıktan sonra, hücreler tripsin-EDTA ile kaldırılarak DNA izolasyonu yapıldı. Elde edilen DNA örnekleri bisülfitle modifiye edildi. Metilasyon-spesifik PCR ve agaroz jel elektroforezi ile MMP-3 promotör metilasyon durumu analiz edildi. Herhangi bir madde uygulanmayan SH-SY5Y kontrol grubunda MMP-3 promotörünün unmetile olduğu tespit edildi. Kontrol grubu ile kıyaslandığında 5-FU, timokinon ve 1 saat önce timokinon uygulanıp sonrasında 5-FU ilave edilerek inkübe edilen grupta ve timokinon ile 5-FU'nun birlikte uygulandığı grupta MMP-3 metilasyonunun önemli düzeyde arttığı ($p< 0,001$) gözlendi. Timokinon ile ön muamelenin etkisine bakıldığında, MMP-3 metilasyon seviyesinin eş zamanlı timokinon+5-FU uygulanan gruba göre arttığı tespit edildi ($P<0,01$). MMP-3 promotör metilasyonunun en çok sadece timokinon uygulanan grupta arttığı gözlendi. MMP-3 promotör metilasyonunun artması, genin transkripsiyonunun baskılanmasına neden olarak metastazın engellenmesinde önemli yer tutabilir. Sonuç olarak, nöroblastom hücrelerinde timokinonun güçlü bir antikanser özelliğe sahip olduğu ve metastaz için baskılayıcı rol oynayabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nöroblastom; Timokinon; 5-Fluorourasil; Matriks Metaloproteinaz-3; Metilasyon

The Effect of Thymoquinone and 5-Fluorouracil On Matrix Metalloproteinase-3 (MMP-3) Gene Promoter Methylation in Neuroblastoma Cells

Abstract

Cancer treatment is a complex process due to difficulties such as metastasis and drug resistance. The methylation status of the genes involved in this process play an important role in these mechanisms. Matrix metalloproteinase-3 (MMP-3), degrades the extracellular matrix and basal membrane, and also activates various matrix metalloenzyme precursors, creating an environment for tissue invasion and metastasis during tumor growth. 5-fluorouracil (5-FU) is a cytotoxic chemotherapy agent used in the treatment of many types of cancer. Thymoquinone is an active ingredient in black cumin seeds extracts and has antioxidant, anti-inflammatory and anticancer effects in carcinogenesis and neurodegenerative diseases. Therefore, in our study, the effect of thymoquinone and 5-fluorouracil on the promoter methylation of MMP-3 in neuroblastoma cells was investigated. After thymoquinone (20µM), 5-fluorouracil (400µM) and their combinations were applied to SH-SY5Y neuroblastoma cells for 24 hours, DNA isolation was performed by detaching the cells with trypsin-EDTA. The extracted DNA samples were modified with bisulfite. MMP-3 promoter methylation status was analyzed by methylation-specific PCR and agarose gel electrophoresis. It was found that the MMP-3 promoter was unmethylated in the untreated SH-SY5Y cells. Compared to the control, it was observed that MMP-3 methylation significantly increased ($p<0.001$) in the group that was administered 5-FU, thymoquinone, and incubated with thymoquinone 1-hour before and then added 5-FU, and in the thymoquinone+5-FU co-treatment group. When the effect of pretreatment with thymoquinone was examined, it was determined that MMP-3 methylation level increased compared to the thymoquinone+5-FU co-treatment group ($P<0.01$). MMP-3 promoter methylation was observed to increase the most in the thymoquinone group. Increased MMP-3 promoter methylation may play an essential role in preventing metastasis by causing suppression of gene transcription. In conclusion, it is thought that thymoquinone has strong anticancer properties in neuroblastoma cells and may play a suppressive role in metastasis.

Keywords: Neuroblastoma; Thymoquinone; 5-Fluorouracil; Matrix Metalloproteinase-3; Methylation

Presentation ID / Sunum No= 539

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8921-4483

Nükleus Drop Olgularında Göz İçi Lens İmplantasyonunun Erken Dönem Göz İçi Basıncına Etkisini Değerlendirmek

Dr. Öğretim Üyesi Safak Korkmaz[1]

[1]Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Safak Korkmaz*

Özet

AMAÇ: Nukleus drop gelişen olgularda 3-parçalı katlanabilir arka kamara göz içi lensinin (GİL) siliyer sulkusa impantasyonunun erken dönem göz içi basınç (GİB) değişiklikleri üzerine etkisini incelemek. GEREŞ VE YÖNTEM: Fakoemülsifikasyon cerrahisi sırasında nükleus drop gelişen 22 olgunun 22 gözü çalışmaya alındı. 12 hastaya katarakt cerrahisi ile eş zamanlı 3-parçalı arka kamara GİL takıldığı (Psödofak grubu), 10 hastanın ise afak bırakıldığı (Afak gurubu) görüldü. Erken dönem GİB değişikliklerini değerlendirebilmek için katarakt cerrahisinden 7 gün sonra pars plana vitrektomi (PPV) ameliyatı uygulanan hastalar çalışmaya alındı. Hastaların PPV ameliyatına gidene kadarki sürede GİB retrospektif olarak değerlendirildi. 40 mm HG ve üzerinde GİB ile beraber kornea ödemi ani GİB artışı olarak kabul edildi ve topikal antiglokomlara ek olarak glokom krizi gibi intravenöz manitol ile tedavi edildi. BULGULAR: Afak grubunda preoperatif ortalama GİB psödofak grubuna kıyasla anlamı olarak yüksekti (23.6±5.3; dağılım 17-34 mm Hg vs 18±4.4; dağılım 14-26 mm Hg) (?���=0.016; t-testi). Preoperatif en az bir antiglokomatöz ilaç kullanım oranı Afak grubunda daha yüksekti (8/10, %80 vs 3/12, %25) (?���=0.01, Ki-Kare testi). Katarakt cerrahisinden sonra 2 ile 6. günlerde ani GİB artışı geliştiği görüldü. Ani GİB artışı psödofak grubuna kıyasla afak grubunda istatistiksel anlamı olarak daha fazlaydı (6/10, %60 vs 2/12, %20) (?���=0.035). SONUÇ: Nukleus drop olgularında aynı seansta 3-parçalı GİL implantasyonu ani GİB yükselmelerini ve preoperatif antiglokom ihtiyacını azaltmaktadır. Afak bırakılan hastalarda bariyer eksikliğinden dolayı ön kamaraya geçen korteks bakiyelerinin inflamasyon etkisi ve lens partiküllerini hem açıyı hemde şilem kanalını tıkamasına bağlı ani GİB yüksekliklerine görülebilir. Bu durum sonuç görme keskinliğini de etkileyebilir. Bununla birlikte son dönemde 3 parça GİL kullanılması optik büyüklüğün yeterli olmamasına bağlı olarak korteks bakiyelerinin ön kamara geçişini önlemede bazen yetersiz kalabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nükleus Drop, Göz İçi Lensi, Göz İçi Basıncı

The Effect of Intraocular Lens Implantation On Early Intraocular Pressure in Nucleus Drop Cases

Abstract

To evaluate the effect of implantation of a 3-piece foldable posterior chamber intraocular lens (IOL) into the ciliary sulcus during phacoemulsification surgery on early intraocular pressure (IOP) changes in patients with nuclear drop. Setting: University of Health Sciences, Istanbul Methods: Twenty-two eyes of 22 patients whose surgery were complicated with nucleus drop during phacoemulsification were included in the study. 12 patients had a 3-piece posterior chamber IOL implantation simultaneously with cataract surgery (Pseudophakic group), and 10 patients were aphakic in the first session (Aphakic group). To evaluate early postoperative IOP changes, patients who underwent pars plana vitrectomy (PPV) surgery 7 days after cataract surgery were included in the study. IOP was evaluated retrospectively until the patients underwent to PPV surgery. Corneal edema with IOP of 40 mmHg and above was considered as a sudden increase in IOP and was treated with intravenous mannitol in addition to topical antiglaucoma treatment. Results: Preoperative mean IOP was significantly higher in the aphakic group compared to the pseudophakic group (23.6±5.3; range 17-34 mm Hg vs. 18±4.4; range 14-26 mm Hg) (p=0.016; t-test). The rate of preoperative use of at least one antiglaucomatous drug was higher in the Aphakic group (8/10, 80% vs 3/12, 25%) (p=0.01, Chi-square test). A sudden increase in IOP was observed on the 2nd and 6th days after cataract surgery. The sudden increase in IOP was statistically significantly higher in the aphakic group compared to the pseudophakic group (6/10, 60% vs 2/12, 20%) (p=0.035). Discussion: In nucleus drop cases, 3-piece IOL implantation in the same session reduces IOP spikes and the need for preoperative antiglaucoma medication. In aphakic patients, sudden IOP elevations can be seen due to the inflammation effect of the cortex remnants that could pass into the anterior chamber due to the lack of barrier and these particles may occlude both trabeculum and the Schlemm canal. This may also affect the final visual acuity.

Keywords: Nucleus Drop, Intraocular Lens, Intraocular Pressure

Presentation ID / Sunum No= 305

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3967-9826

Obez ve Obez Olmayan Hastalarda Osteartrit Nedeni İle Total Diz Protezi Uygulanan Olgularda Postoperatif Komplikasyonların Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Yılmaz Mertsoy[1]

[1]*Gazi Yaşargil Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Uzman Dr. Yılmaz Mertsoy*

Özet

Amaç : Çalışmamızda total diz protezi uygulanan obez ve obez olmayan hastalardaki postoperatif komplikasyonları değerlendirmeyi amaçladık. Gerec ve Yöntemler: Ocak 2018 ile Aralık 2019 tarihleri arasında Gazi Yaşargil Eğitim ve araştırma hastanesinde diz protezi uygulanmış 30 obez hasta ve 30 obez olmayan hastanın postoperatif komplikasyonları retrospektif olarak incelendi.Vücut Kitle İndeksleri (VKİ)≥30 kg/m²olan hastalar obez olarak değerlendirildi..Hastaların 21 erkek(%35) 29 kadın(%65) idi,Ortalama yaşları 64±0125 idi.obez hastaların vücut Kitle İndeksleri (VKİ) 32.024±0147 kg/m² idi obez olmayan hastaların vücut Kitle İndeksleri (VKİ) 22.154±0.087 kg/m² idi .Obez hastalarda 12 hastada komplikasyon rastlanırken obez olmayan grupta 4 hastada komplikasyon rastlandı.Obez grubunda 1 hastada derin ven trombozu DVT, 6 hastada enfeksiyon 2 hastada plevral efüzyon,1 hastada atelektazi ve 2 hastada pnömoni gelişirken obez olmayan grupta 3 hastada enfeksiyon,1 hastada atelektazi görüldü.Operasyon süresi ortalama 1saat 15 dakika idi hastalarda operasyon süresi ile komplikasyonlar arasında ilişki saptanmadı.VKİ ile komplikasyonlar arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı idi p≤0.001. Sonuçlar: Enfeksiyon cerrahilerdeki en sık rastladığımız komplikasyon idi.VKİ yüksek oluşu,postoperatif mobilizasyonun gecikmesi cinsiyet pulmoner komplikasyonlar açısından risk faktörü oluşturmaktadır bu yüzden preoperatif değerlendirmelerde obez hastalarda kilo ve metabolik kontrol ve postoperatif erken dönemde profilaksi ile erken mobilizasyon komnplikasyonlar konusunda dikkatli ve yakın izlem morbidite ve mortailteyi azaltmak açısından oldukça önemli olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Osteoartrit,diz Protezi,obezite,derin Ven Trombozu

Evaluation of Postoperative Complications in Patients Which Applied Total Knee Prosthesis Due to Osteartrit in Obes and Non-Obese Patients

Abstract

Purpose : In our study, we aimed to evaluate the postoperative complications in obese and non-obese patients who underwent total knee replacement. Materials and Methods: Postoperative complications of 30 obese and 30 non-obese patients who underwent knee prosthesis in Gazi Yaşargil Training and Research Hospital between January 2018 and December 2019 were analyzed retrospectively. Patients with Body Mass Index (BMI) ≥30 kg/m² were considered obese. .The patients were 21 male (35%) and

29 female (65%). Mean age was 64±0125. Body Mass Index (BMI) of obese patients was 32.024±0147 kg/m², Body Mass Index (BMI) of non-obese patients was 22.154±0.087 It was kg/m². Complications were found in 12 patients in obese patients, while complications were found in 4 patients in the non-obese group. In the obese group, deep vein thrombosis (DVT) developed in 1 patient, infection in 6 patients, pleural effusion in 2 patients, atelectasis in 1 patient, and pneumonia in 2 patients, while infection in 3 patients and atelectasis in 1 patient in the non-obese group. The average operation time was 1 hour and 15 minutes. No relationship was found between complications. The relationship between BMI and complications was statistically significant, $p \leq 0.001$. Conclusion : Infection was the most common complication in surgeries. High BMI, delayed postoperative mobilization, and gender are risk factors for pulmonary complications Therefore, careful and close follow-up on complications in weight and metabolic control in obese patients in preoperative evaluations, and prophylaxis and early mobilization in the early postoperative period can be very important in terms of reducing morbidity and mortality.

Keywords: Osteoarthritis,knee Prosthesis,obesity,deep Vein Thrombosis

Presentation ID / Sunum No= 86

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3953-4387

Obezitenin Genç Yetişkinlerde Gelişen Hipertansiyona Etkisi

Uzman Dr. İbrahim Halil Özdemir[1]

[1]*Manisa Şehir Hastanesi*

Özet

Artan obezite prevalansı önemli bir halk sağlığı sorununu temsil etmektedir. Artan beden kitle indeksi (BKİ) ile hipertansiyon prevalansının progresif olarak arttığı gösterilmiştir. Çalışmamızın amacı genç yetişkinlerde obezitenin hipertansiyon gelişimine etkisini değerlendirmektir. Çalışmamıza kardiyoloji polikliniğine başvuran 18-30 yaş arası 123 hasta dahil edilmiştir. Hastalardan aydınlatılmış onam alınmıştır. Hastaların BKİ'leri hesaplanmıştır. Hastaların 10 dakikalık dinlenme sonrası kan basınçları ölçülmüş ve kayıt altına alınmıştır. Hastaların 68'inin BKİ'i <25 (Grup-1), 45'inin BKİ'i 25≤ ve ≤30 arasında (Grup-2), 10'unun ise >30 (Grup-3) olarak hesaplandı. Gruplar arasında sistolik kan basıncı (SKB) (mmHg) BKİ'i yüksek olan grupta daha fazlaydı [Grup-1:114.45 (±12.17), Grup-2:140.75 (±8.61), Grup-3:156.80 (±7.84), Anova test: p<0.001]. Gruplar arasında diyastolik kan basıncı (DKB) (mmHg) BKİ'i yüksek olan grupta daha fazlaydı [Grup-1:72.83 (±8.93), Grup-2:88.08 (±7.13), Grup-3:100.60 (±7.39), Anova test: p<0.001]. Gruplar arasında SKB (r:0.891) ve DKB (r:0.831), BKİ ile korole olarak artmaktaydı (Pearson korelasyon testi, p<0.001). Yüksek kan basıncına bağlı organ hasarı mortalite ve morbiditeden sorumludur. Hipertansiyonun süresi uç organ hasarı riskini etkilediğinden zamanında tanı ve tedaviye başlanması önemlidir. Son yıllarda genç yetişkinlerde obezitenin artmasına bağlı hipertansiyon insidansı artmaktadır. 2013 Avrupa Kardiyoloji Derneği (ESC) arteriyel hipertansiyon kılavuzunda 130-139 arası SKB ve 80-89 arası DKB olan hastalara antihipertansif tedavi önerilmezken, 2018 ESC kılavuzunda ise kardiyovasküler hastalık riski yüksek olan hastalarda antihipertansif tedavi önerilmiştir. Risk sınıflamasına bakıldığında obezite önemli bir yer tutmaktadır. Obeziteye bağlı hipertansiyonu önlemek için, sağlıklı beslenmeyi ve fiziksel aktiviteyi teşvik eden kapsamlı küresel sağlık programlarının uygulanması zorunludur. Hastalarda fiziksel aktivite ve diyete rağmen kan basıncı kontrolü sağlanamazsa erken tedavi başlanması düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Beden Kitle İndeksi, Hipertansiyon, Obezite

The Effect of Obesity On Developing Hypertension in Young Adults

Abstract

It has been shown that the prevalence of hypertension increases progressively with increasing body mass index (BMI). The aim of our study is to evaluate the effect of obesity on the development of hypertension in young adults. 123 patients aged between 18-30 years who applied to the cardiology outpatient clinic were included in our study. Informed consent was obtained from the patients. The BMIs of the patients were calculated. After 10 minutes of rest, blood pressures of the patients were measured

and recorded. The BMI of 68 of the patients was <25 (Group-1), the BMI of 45 patients was between 25≤ and ≤30 (Group-2), and 10 of them were >30 (Group-3). Among the groups, systolic blood pressure (SBP) (mmHg) was higher in the group with high BMI [Group-1:114.45 (±12.17), Group-2:140.75 (±8.61), Group-3:156.80 (±7.84), Anova test: p<0.001]. Among the groups, diastolic blood pressure (DBP) (mmHg) was higher in the group with high BMI [Group-1:72.83 (±8.93), Group-2:88.08 (±7.13), Group-3:100.60 (±7.39)), Anova test: p<0.001]. SBP (r:0.891) and DBP (r:0.831) increased in correlation with BMI between the groups (Pearson correlation test, p<0.001). Organ damage due to high blood pressure is responsible for mortality and morbidity. Timely diagnosis and initiation of treatment are important, as the duration of hypertension affects the risk of end-organ damage. In recent years, the incidence of hypertension has been increasing due to the increase in obesity in young adults. In the 2013 European Society of Cardiology (ESC) arterial hypertension guideline, antihypertensive treatment was not recommended for patients with SBP between 130-139 and DBP between 80-89, while in the 2018 ESC guideline, antihypertensive therapy was recommended in patients at high risk of cardiovascular disease. Obesity has an important place in risk classification. To prevent obesity-related hypertension, implementation of comprehensive global health programs that promote healthy eating and physical activity is imperative. If blood pressure control cannot be achieved in patients despite physical activity and diet, early treatment should be considered.

Keywords: Body Mass Index, Hypertension, Obesity

Presentation ID / Sunum No= 425

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8596-7250

Off-Pump Koroner Arter Baypas Cerrahisinde Preopertatif Hemoglobin Düzeylerinin Hastanede Kalış Süresine Etkileri

Dr. Seçil Çetin[1]

[1]*Koç Üniversitesi Hastanesi*

Özet

Koroner arter baypas cerrahisi birçok merkezde başarıyla uygulanmaktadır. Operasyon öncesinde hastaların multidisipliner değerlendirilmeleri, tedavilerinin düzenlenmesi, gelişmiş anestezi uygulamaları ve postoperatif yakın takipleri sorunsuz taburcu edilmelerini sağlamaktadır. Böylece koroner arter baypas cerrahisi uygulanan hastaların hastanede kalış süreleri ve tedavi maliyetleri belirgin olarak azaltılabilmektedir. Bu çalışmada off-pump koroner arter baypas cerrahisi uygulanan hastaların ameliyat sonrasında hastanede kalış sürelerine etkili olabilecek risk faktörlerini değerlendirmeyi amaçladık. Etik kurul onayı alındıktan sonra, kliniğimizde 2015-2020 tarihleri arasında aynı cerrahi ekip tarafından, elektif şartlarda off-pump koroner arter baypas cerrahisi uygulanmış 317 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Perioperatif dönemdeki hasta verileri karşılaştırıldı ve hastanede kalış süresine etkili olabilecek risk faktörleri belirlendi. Off-pump koroner arter baypas cerrahisi uygulanmış hastaların hemoglobin (Hb) değerleri ile yatış süreleri arasındaki korelasyon, Spearman korelasyon analizi kullanılarak yapıldı. Hb değeri ile yatış süresi arasında ters korelasyon saptandı (Korelasyon katsayısı: -0,282. P=0,005). Cerrahi sonrasında hastanede kalış süreleri uzayabilecek hastaların önceden belirlenmesi ve oluşabilecek komplikasyonlara yönelik gerekli önlemlerin alınması ile hastaların daha kısa sürede taburcu edilmeleri sağlanabilir. Perioperatif dönemde koroner rezervleri azalmış risk gurubundaki hastalarda hedef Hb değerlerinin sağlanması ile hastanede kalış süresinin anlamlı olarak azaltılabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Off-Pump Koroner Arter Baypas Cerrahisi, Hemoglobin, Hastane Kalış Süresi

Off-Pump Coronary Artery Bypass Surgery and Effects of Preopertative Hemoglob in Levels On Hospital Lenght of Stay

Abstract

Coronary artery bypass surgery is performed in many centers. Peroperative multidisciplinary evaluation and follow-up of the patients ensure their uneventful discharge. Thus, the length of hospital stay and treatment costs of patients who underwent coronary artery bypass surgery can be significantly reduced. In this study, we aimed to evaluate the risk factors that may affect the postoperative hospital stay of patients who underwent off-pump coronary artery bypass surgery. After the approval of the ethics committee, 317 patients who underwent elective off-pump coronary artery bypass surgery in our clinic between 2015-2020 were evaluated retrospectively. Patient data in the perioperative period were

evaluated and risk factors that may affect the length of hospital stay were determined. Correlation between hemoglobin (Hb) values and length of stay of patients who underwent off-pump coronary artery bypass surgery was performed using Spearman correlation analysis. An inverse correlation was found between Hb value and length of stay (Correlation coefficient: -0.282. P=0.005). Patients can be discharged in a shorter time by determining the patients whose hospital stay may be longer after the surgery and taking the necessary precautions for the complications that may occur. We believe that the duration of hospital stay will be significantly reduced by achieving target Hb values in patients in the risk group with decreased coronary reserves in the perioperative period.

Keywords: Off-Pump Coronary Artery Bypass Grafting Surgery, Haemoglobin, Hospital Length of Stay

Presentation ID / Sunum No= 255

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7867-5356

Oleuropein ve Naringenin'in MAT-LyLu Hücreleri Üzerindeki Etkisinin miR-155-5p Ekspresyonu ile İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Çiğdem Güngörmez[1], Doç. Dr. Hatice Gümüşhan Aktaş[2]

[1] Siirt Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Bölümü
[2] Harran Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Biyoloji Bölümü

**Corresponding author: Çigdem GÜNGÖRMEZ*

Özet

Prostat kanseri erken dönemde belirti vermeyen ve tanı konulduğunda çoğunlukla metastatik sürecin başlamış olduğu ölümcül kanserlerden biridir. Kanser hücrelerinde onkogenik veya tümör süpressör etkiye sahip olabilen miRNA'lar, hücre proliferasyonu ile ilişkili yolakları, pozitif ya da negatif yönde etkileyerek kanserin oluşum mekanizmalarında ve tedavi basamaklarında belirleyici rol oynayabilmektedir. Literatürde, kanserin tedavi basamaklarında kullanılan polifenoller gibi çeşitli fitokimyasalların, miRNA seviyelerini etkilediği ve bu etkinin epigenetik ve transkripsiyonel düzenleme ile hücrenin moleküler mekanizmalarında değişiklikler meydana getirdiğine dair kanıtlar bulunmaktadır. Önceki çalışmalar, toksik olmayan Oleuropein (50 µM) ve Naringenin (75 µM) bileşiklerinin, yüksek metastatik Dunning modeli sıçan prostat kanseri hücreleri olan MAT-LyLu'nun hücre proliferasyonunu azalttığını ortaya koydu. Bu nedenle bu çalışmada hücre proliferasyonunu baskılayıcı etkisi olduğu düşünülen miR-155-5p ekspresyonuna bu bileşiklerin etkisi araştırıldı. Belirtilen konsantrasyonlarda uygulanan Oleuropein ve Naringenin'in miR-155-5p üzerindeki etkisini görmek için Qiazol ile parçalanmış hücrelerden, ticari kit kullanılarak miRNA'ları içeren total RNA izole edildi. Elde edilen miRNA'lar uygun ticari kit ile cDNA'ya çevrildi. Ekspresyon katsayısı, kontrol grubuna göre kat değişimi (FC) olarak hesaplandı. Bulgular, miR-155-5p ekspresyonunun, Naringenin ve Oleuropein uygulamasıyla kontrol grubuna göre sırasıyla 2.89 ve 1.74 kat arttığını ortaya koydu. Dolayısıyla bu bileşiklerin prostat kanserinde hücre proliferasyonu üzerinde tümör baskılayıcı etkisi olan miR-155-5p'nin ekspresyonunu artırarak koruyucu etki gösterebileceği belirlendi. Sonuç olarak, Naringenin ve Oleuropein bileşiklerinin, miR-155-5p yoluyla hedef geni aktive/inaktive ederek prostat kanseri oluşumu ve tedavisi üzerinde önemli bir etkiye sahip olabileceği düşünülmektedir. Not: Bu çalışma Siirt Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri tarafından 2020-SİÜTIP-009 nolu Proje ile desteklenmiştir

Anahtar Kelimeler: Prostat Kanser Hücreleri, miR-155-5p, Oleuropein, Naringenin, QRT-PCR

The Relationship of the Effect of Oleuropein and Naringenin On MAT-LyLu Cells With miR-155-5p Expression

Abstract

Prostate cancer is one of the deadly cancers that does not give symptoms at an early stage and most often begins with a metastatic process when diagnosed. miRNAs, which can have an oncogenic or tumor suppressor effect on cancer cells, can play a decisive role in the mechanisms of cancer formation and treatment steps by positively or negatively affecting the pathways associated with cell proliferation. There is evidence in the literature that various phytochemicals, such as polyphenols used in the treatment steps of cancer, affect miRNA levels, and this effect causes changes in the epigenetic and transcriptional regulation and molecular mechanisms of the cell. Previous studies revealed that non-toxic Oleuropein (50 μM) and Naringenin (75 μM) compounds reduced the cell proliferation of MAT-LyLu, a highly metastatic Dunning model rat prostate cancer cells. Therefore, in the present study, the effect of these compounds on the expression of miR-155-5p, which is thought to have a suppressive effect on cell proliferation, was investigated. Total RNA containing miRNAs was isolated from Qiazole-lysed cells using a commercial kit to see the effect of Oleuropein and Naringenin applied at the specified concentrations on miR-155-5p. The resulting miRNAs were translated into cDNA with the appropriate commercial kit. The expression coefficient was calculated as the fold change (FC) compared to the control group. The findings revealed that the miR-155-5p expression increased by 2.89 and 1.74 fold compared to the control group with the administration of Naringenin and Oleuropein, respectively. Therefore, it was determined that these compounds might show a protective effect by increasing the expression of miR-155-5p, which has a tumor-suppressive effect on cell proliferation in prostate cancer. In conclusion, it is thought that Naringenin and Oleuropein compounds may have a significant effect on the formation and treatment of prostate cancer by activating/inactivating the target gene through miR-155-5p.

Keywords: Prostate Cancer Cells, miR -155-5p, Oleuropein, Naringenin, QRT-PCR

Presentation ID / Sunum No= 207

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7002-0507

Omentum Defektine Bağlı İnternal Herniasyon Vaka Sunumu

Dr. Doğan Erdoğan[1], Dr. Melih Yıldırım[1]

[1]Haydarpaşa Numune EAH Genel Cerrahi
**Corresponding author: Melih Yıldırım*

Özet

Konu: Omentum defektine bağlı internal herniasyon vakasının incelenmesi Amaç: İnternal herniasyon vakalarının büyük çoğunluğunun, mezenterik defektlere bağlı olduğu ve hastaların geçirilmiş operasyon öyküsünün olduğu bilinmektedir. Bu vaka sunumunda söz edilen hastamızın daha önce operasyon öyküsü mevcut değildir ve internal herniasyon omentum defektine bağlı gelişmiştir. Ön tanı ve ekartasyon safhasında, nadir de olsa bu gibi vakaların olabileceği akıldan çıkarılmamalıdır. Yöntem ve Bulgular: Acil servise karın ağrısı, gaz gayta yapamama ve bulantı-kusma şikayetleriyle başvuran 85 yaşında erkek hastaya, akut batın sebebiyle tarafımızca acil operasyon kararı verildi. Perop bulgulara bakıldığında; treitz ligamanından itibaren 300 cm'de distalde, yaklaşık 20 cm'lik ileal ansın, omentum içerisindeki bir defekte herniye olduğu kanlanmasının bozularak nekroza gittiği izlendi. Acil başvurusunun 12. saatinde segmental ince barsak rezeksiyonu ve anastomozu yapıldı. Sonuç: İnrernal herniasyon klinik olarak nadir görülen bir antite olup, nekroza kadar gidebilecek ciddi sonuçlar doğurabilir. Bu vakalarda erken cerrahi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İnternal Herniasyon, Omentum, Mekanik İntestinal Obstruksiyon, İskemi

Case Report of Internal Herniation Due to Omental Defect

Abstract

Subject: Examination of an internal herniation case due to omental defect Purpose: It is known that the majority of internal herniation cases are due to mesenteric defects and the patients have a history of previous surgery. Our patient, who is mentioned in this case report, has no previous operation history. Internal herniation developed due to omental defect. It should be kept in mind that such rare cases may occur during the preliminary diagnosis and exclusion phase. Methods and Results: An 85-year-old male patient who applied to the emergency department with complaints of abdominal pain, flatulence, inability to pass stool, and nausea-vomiting was decided to have an emergency operation due to acute abdomen. Considering the Perop findings; It was observed that the ileal loop of approximately 20 cm, distally at 300 cm from the ligament of Treitz, herniated to a defect in the omentum, and its blood supply deteriorated and went into necrosis. Segmental small bowel resection and anastomosis was performed at the 12th hour of his emergency admission. Conclusion: Internal herniation is a clinically rare entity

and may lead to serious consequences that may lead to necrosis. Early surgery is important in these cases.

Keywords: Internal Herniation, Omentum, Mechanical Intestinal Obstruction, Ischemia

Presentation ID / Sunum No= 321

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2160-8237

Omuz Yaralanmalarında Çevirimiçi Hasta Bilgilendirme Materyallerinin Doğruluğu, Güvenilirliği, Kalitesi ve Okunabilirliğinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Muhammet Zeki Gültekin[1], Doç. Dr. Yaşar Mahsut Dinçel[2]

[1]SBÜ Konya Şehir Hastanesi
[2]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Muhammet Zeki Gültekin*

Özet

Küresel düzeyde yaygınlaşan internet ağı tüketim şeklimizi de ciddi olarak değiştirmiştir. Sağlık sosyal bir hizmet sektörü olmakla birlikte finansal açıdan ciddi bir tüketim kalemi'dir. Her alanda olduğu gibi insanlar hastaneye başvurmadan önce ve/veya sonra internetten hastalığı ile ilgili bilgi almak için yaygın olarak online veri tabanlarını kullanmaktadır. Fakat çoğu zaman bu kaynaklar hastaların eğitim düzeyine göre yazılmamış ve/veya içerik olarak zayıf olabilmektedir. Bu sebeplerden dolayı biz ortopedik spor yaralanmaları pratiğinde sıkça rastlanılan ve çoğu zaman acil olmadığı düşünülerek hastaneye geç başvurularda görülen üç ortopedik rahatsızlığı anlatan çevrimiçi (online) bilgilendirme materyallerini doğruluk, güvenilirlik, kalite ve okunabilirlik açısından değerlendirmeyi amaçladık. Araştırmamızda ''shoulder injury, biceps tendinitis, biceps tendon rupture'' gibi yaygın görülen üç ortopedik rahatsızlık Amerika da en sık kullanılan üç online arama motorunda tarandı. Bu taramalarda çalışma kabul kriterlerini karşılayan 147 web sitesinin içerikleri okunabilirlik, güvenilirlik, doğruluk ve kalite açısından değerlendirildi. Bu çalışma sonucunda taranan web sitelerinin okunabilirlik düzeyinin Amerika halkının okuryazarlık düzeyinin çok üzerinde olduğunu tespit edildi. Bir başka önemli nokta ise internet ağı üzerindeki sitelerde veri denetimi yeterli olmadığıydı. Sağlık bilgilendirme sitelerinde referans belirtmeden veri paylaşımının %57.1 gibi yüksek düzeyinde olduğu, %5.4 web sitesinde ise ilgili hastalıkların tanımının bile açıkça yapılmadığı tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Biceps Tendinit, Omuz Yaralanması, Biceps Tendon Rüptür, Okunabilirlik

Evaluation of the Adequacy, Reliability, Quality, and Readability of Online Patient Information Materials in Shoulder Injuries

Abstract

The global spread of the Internet has drastically changed the way we consume. Although healthcare is a social service sector, it is a financially powerful consumer good. As in any other sector, people often use online databases (the Internet) to find information about their diseases before and/or after hospital admission. However, these resources are often not organized according to the patient's level of education and/or have content deficiencies. For these reasons, we examined online informational materials in terms of adequacy, reliability, quality, and readability for three orthopedic conditions that are common in

orthopedic sports injury practice and are seen during late hospital admissions because they are often considered non-urgent. In our study, three common orthopedic conditions such as " shoulder injury, biceps tendinitis, biceps tendon rupture" were scanned in America's three most commonly used online search engines. These scans evaluated the content of 147 websites that met the study's inclusion criteria for adequacy, reliability, quality, and readability. As a result of this study, it was found that the readability level of the scanned websites was significantly above the literacy level of the American population. Another critical issue was that the data control for websites on the Internet network was inadequate. Ultimately, 57.1% of health information websites passed data without providing a reference, and 5.4% of websites did not even clarify the definition of relevant diseases.

Keywords: Biceps Tendinit, Shoulder Injury, Biceps Tendon Rupture, Readabilty

Presentation ID / Sunum No= 172

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8713-0697

Orofaringeal Kanserinde Human Papilloma Virüs Durumunun İnvaziv Olmayan Yöntemlerle Tahmini

Öğr. Gör. Oya Altınok[1], Prof. Dr. Albert Güveniş[2]

[1]Namık Kemal Üniversitesi
[2]Boğaziçi Üniversitesi
**Corresponding author: Oya Altınok*

Özet

Baş ve boyun kanserleri tüm kanser türleri içinde en sık rastlanan 6. kanser türü olmakla birlikte, bunların %25'nin Human papilloma virüsü (HPV) kaynaklı olduğu tespit edilmiştir. Baş ve boyun kanserlerinin bir alt grubu olan orofaringeal kanser vakalarının ise %30-60' ına HPV enfeksiyonun neden olduğu gösterilmiştir. HPV pozitif test edilen orofaringeal kanser hastalarında, HPV negatif test edilen hastalara göre tedaviye yanıtın başarı oranın arttığı gibi öngörülen yaşam süresinin de arttığı rapor edilmiştir. Bu sebeple, orofaringeal kanser teşhisi alan hastalarda HPV durumunu bilmek önemli bir prognostik faktördür. Rutinde, HPV durumu hastadan biyolojik örnek alınmasını gerektiren geleneksel laboratuvar yöntemleri ile tespit edilebiliyor. Kullanılan laboratuvar yöntemleri invazivdir ve hastalar için potansiyel risk oluşturabilir. Bu sebeple, HPV durumunu değerlendirmek için invaziv olmayan güvenilir yöntemler geliştirmek bir ihtiyaç haline gelmiştir. Bu çalışmada, HPV durumu invaziv olmayan yöntemler kullanarak kontrastlı Bilgisayarlı Tomografi (BT) görüntülerinden radyomiks analizi ile tespit edilmesi amaçlanmıştır. Bu çalışmada kullanılan veri seti 246 orofaringeal kanser teşhisi almış hastadan oluşmaktadır ve görüntüler The Cancer Imaging Archive (TCIA)' den alınmıştır. Normalize edilmiş segmentasyonlu BT görüntülerinden 851 radyomiks özellik çıkarılmıştır. Bunların içinden en değerli 26 nitelik bağımsız örneklem t testi kullanılarak seçilmiştir. Support vector machine (SVM) makine öğrenmesi yöntemi uygulanarak HPV durumu sınıflandırılmıştır. Model performansı %30 kullanılmayan veri üzerinde test edilmiştir. HPV durumu, test verileri kullanılarak, 84% doğruluk ve 0.83 area under the curve (AUC) ile SVM tarafından tahmin edildi. Sonuç olarak, SVM sınıflandırıcısı orofaringeal tümörlerinin CT görüntülerinden yeterli güvenilirlikle HPV durumunu tahmin etmek amacıyla kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: HPV, Baş ve Boyun Kanseri

Presentation ID / Sunum No= 195

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Pandemi Sonrası Entübasyon Alışkanlıklarında Değişiklik Oldu Mu? Anket Çalışması

Arş. Gör. Dr. Mehmet Eşref Ulutaş[1], Arş. Gör. Dr. Mehmet Nurullah Arıkan[2], Arş. Gör. Dr. Murat Sevim[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya Şehir Hastanesi, Genel Cerrahi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya Şehir Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon
**Corresponding author: Mehmet Eşref*

Özet

Amaç Yoğun bakımda (YB) takip edilen Covid-19 tanılı hastaların erken veya geç trakeal entübasyonu konusunda uzun süredir devam eden tartışmaya rağmen, sonuçlarda bir stratejinin diğerine üstünlüğüne dair net bir kanıt ortaya konamamıştır. Ancak eğilim genel olarak bu hastaların daha geç entübe edilmesi yönündedir. Bu eğilimin bazen normal yoğun bakımlarda da devam ettiği tarafımızca gözlemlenmiştir. Bu çalışma bu yöndeki gözlemimizin doğruluğunu ortaya koymak maksadıyla planlanmıştır. Yöntem Daha önce Covid-19 hastalarının takip edildiği YB'larda çalışıp sonrasında normal YB'lara geçerek orda hasta takibine devam eden hekimlere yapılacak 10 soruluk anket hazırlandı. Bu ankette hem subjektif yorumlara açık olabilecek sorular, hem de objektif şekilde sonuçlanacak vaka-klinik soruları soruldu. Anket Google Drive üzerinde oluşturularak sosyal medya üzerinden yoğun bakım gruplarındaki hekimlere ulaştırıldı. Sonuç Toplam 93 yoğun bakım hekimi çalışmaya dahil oldu. Katılımcıların %60.9'u normal YB'da çalışırken Covid-19 öncesi döneme göre oksijen satürasyon değerini daha çok göz önüne aldığını belirtti. %90.3'ü Covid-19 öncesi döneme göre CPAP veya HFNC(yüksek akımlı nazal oksijen) kullanım sıklığında artış olduğunu bildirdi. %68.8'i Covid-19 sonrası entübasyon alışkanlıklarının değiştiğini belirtti. Tartışma Bu veriler ışığında pandemi sürecinden gelen alışkanlıklardan dolayı normal YB hastalarındaki entübasyon yaklaşımı da etkilenmiş görünmektedir. Sonuç olarak covid YB ve covid dışı YB'de dönüşümlü olarak çalışan hekimlerin bu hastaların entübasyonlarında daha dikkatli olmaları, bu hastaları kendi içlerinde değerlendirerek karar vermeleri yerinde olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Entübasyon, Endikasyon, Yoğun Bakım

Have There Been Changes in Intubation Habits After the Pandemic' Survey Study

Abstract

Objective Despite the long-standing debate about early or late tracheal intubation of patients with Covid-19 treated in intensive care (ICU), there is no clear evidence of superiority of one strategy over the other in the results. However, the trend is generally for these patients to be intubated later. We have observed that this trend sometimes continues in normal intensive care units. This study has been planned

in order to reveal the accuracy of our observation in this direction. Method A 10-question survey was prepared for physicians who previously worked in ICUs where Covid-19 patients were followed, and then moved to normal ICUs and continued to follow up patients there. In this questionnaire, both questions that could be open to subjective interpretations and case-clinical questions that would result in objective results were asked. The questionnaire was created on Google Drive and delivered to physicians in intensive care groups via social media. Result A total of 93 intensive care physicians were included in the study. 60.9% of the participants stated that they took the oxygen saturation value into account more when working in the normal ICU compared to the pre-Covid-19 period. 90.3% reported an increase in the frequency of use of CPAP or HFNC (high flow nasal oxygen) compared to the pre-Covid-19 period. 68.8% stated that their intubation habits changed after Covid-19. Conclusion In the light of these data, the intubation approach in normal ICU patients seems to have been affected due to the habits coming from the pandemic process. As a result, it would be appropriate for physicians working alternately in covid ICU and non-covid ICU to be more careful in the intubation of these patients and to make decisions by evaluating these patients among themselves.

Keywords: Covid-19, Intubation, Indication, Intensive Care

Presentation ID / Sunum No= 215

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3568-2764

Pankreatikoduodenektomi Sonrasında Pankreatik Fistül ve Gecikmiş Mide Boşalmasının Rekonstriksiyonla İlişkisi

Uzman Dr. Yıldıray Dadük[1], Doç. Dr. Ahmet Şeker[1]

[1]SBÜ Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Yıldıray Dadük*

Özet

AMAÇ:Pankreas başı ve periampuller bölgenin kötü ve iyi huylu hastalıklarında pankreatikoduodenektomı (Whipple) tekniği yaygın olarak uygulanmaktadır. Whipple ameliyatı yüksek bir komplikasyon oranına sahiptir. Hastanın sürveyini etkileyen komplikasyonlardan biri pankreas anastomoz kaçağıdır. Komplikasyonları engellemek yada azalmak hayati önem arz eder. Anastomoz tekniği fistül oluşma sıklığını artırabilir yada azaltabilir. Genellikle Billorth II+ Braun (BB) yada Roux-en-y rekonstriksiyon tekniği kullanılmaktadır. Amacımız BB anastomoz tekniğinin pankreatik fistül ve gecikmiş mide boşalması (GMB) ile ilişkisini belirlemek. YÖNTEM:2018-20 tarihleri arasında kliniğimizde pankreas başı ve periampuller kanser nedeniyle Whipple prosedürü ve BB rekonstriksiyonu yapılan 80 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Bu hastaların yaş,cinsiyet ve ek hastalıkları dikkate alınmadan karışık bir gurup olarak ele alındı. GMB sınıflandırması için, Uluslararası Pankreas Cerrahisi Çalışma Grubu (UPCÇG) tanımladığı A, B ve C derecelendirme kriterleri kullanıldı. BULGULAR:Verilerimizde UPCÇG ye göre GMB, A, B ve C grubu yüzdelik olarak sırayla 21, 18.7, 6.2 saptandı. GMB gurubuna göre fistül yüzdelik dilimleri A, B ve C gurubuna göre sırasıyla 5.8, 66, 100 olarak saptandı. GMB'ye sahip olanlarda fistül oranımız %20 iken GMB olmayanlarda fistüle rastlanmadı. Oluşan fistüllere herhangi bir cerrahi işlem yapılmadı. Fistüllerin spontan kapanma süresi ortalama ameliyat sonrası 30,3 (19-78) gündür. SONUÇ:Whipple operasyonundan sonra kaçağın en önemli etkeni yapılan rekonstrüksüyonun tipine bağlıdır. Rekonstriksiyon tipi GMB'yi etkilediği gibi pankreatik fistül olasılığını artırabilmektedir. GMB pankreatektomi sonrasında rastlanan en önemli komplikasyonlardan birisi olup %14-61 gibi geniş bir aralıkta görülmektedir. GMB hayatı tehdit eden komplikasyonlara neden olmayabilir fakat pankreatik fistül hayatı tehdit edebilir. Fistül oranımızın litaretürle benzer fakat beklentimizden yüksek olması ileri yaş ve kronik hastalığa sahip kişi sayısının fazla olmasından kaynaklanmış olabilir. Sonuç olarak whipple prosedüründe BB tipi rekonstriksiyon uygulanan hastalarda post operatif önemli bir komplikasyon olan pankreas fistül ve GMB azalmaktadır. Billorth II (B-II) ye braun anstomoz eklenmesi bağırsak içi basıncı azaltarak gıda geçişi kolaylaştırdığından komplikasyon riskini azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Whipple Prosedürü, Rekonstrüksiyon, Braun Anastomoz, Pakreatik Fistül, GMB

The Relationship Between Pancreatic Fistula and Gastric Empting After Pancreaticoduodenectomy and Reconstruction

Abstract

AIM: Pancreaticoduodenectomy (the Whipple technique) is widely employed in malignant and benign diseases of the head of the pancreas and the periampullary region. However, Whipple surgery has a high complication rate. It is vitally important to prevent or reduce complications. The anastomosis technique can increase or reduce the incidence of fistula. The Billorth II+ Braun (BB) or Roux-en-y reconstruction technique is generally used. Our aim was to determine the relationship between the BB anastomosis technique and pancreatic fistula and delayed gastric emptying (DGE). METHOD: Eighty patients undergoing the Whipple procedure and BB reconstruction due to head of the pancreas and periampullary cancer in our clinic between 2018 and 2020 were evaluated retrospectively. The International Study Group of Pancreatic Surgery (ISGPS) grade A, B, and C criteria were employed for the classification of DGE. RESULTS: DGE grades A, B, and C according to the ISGPS definition were present at 21%, 18.7%, and 6.2%, respectively. Fistula percentiles in the DGE group in grades A, B, and C were 5.8%, 66%, and 100%, respectively. The fistula rate among cases with DGE was 20%, while no fistula was observed in cases without DGE. CONCLUSION: The most important factor in leakage after the Whipple procedure depends on the type of reconstruction. This not only affects DGE, but can also increase the possibility of pancreatic fistula.DGE is one of the most frequent complications after pancreatectomy, Our fistula rate was compatible with the previous literature but higher than expected, which may be attributable to the number of individuals with chronic disease and advanced age. In conclusion, pancreatic fistula and DGE, important postoperative complications, decrease in patients undergoing BB-type reconstruction in the Whipple procedure. The addition of Braun anastomosis to Billorth II (B-II) can reduce the risk of complication by facilitating food passage by reducing intra-intestinal pressure.

Keywords: Whipple Procedure, Reconstruction, Braun Anastomosis, Pancreatic Fistula, DGE

Presentation ID / Sunum No= 525

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3675-8190

Parotis Bezi Tümörlerinin Ayırıcı Tanısında Apparent Dıffusıon Coeffıcıent (ADC) Değerlerinin Yeri

Dr. Öğretim Üyesi Sibel Aydın Aksu[1], Prof. Dr. Ercan İnci[2], Prof. Dr Özgür Kılıçkesmez[3], Prof. Dr An Cimilli[4]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haydarpaşa Numune SUAM, Radyoloji Kliniği
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bakırköy Dr. Sadi Konuk SUAM, Radyoloji Kliniği
[3]İstanbul İl sağlık Müdürlüğü Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Radyoloji Kliniği
[4]Sağlık Bilimleri Üniversitesi İstanbul Bağcılar SUAM, Radyoloji Kliniği
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Sibel Aydın Aksu*

Özet

Parotis Bezi Tümörleri (PBT), tüm baş boyun tümörlerinin %1-3'ünü ve majör tükürük bezi tümörlerinin %80-90'ını oluşturur. Primer PBT'nin tanı ve tedavisi, çeşitliliği, yapısal karmaşıklığı ve farklı histopatolojik tip ve hatta alt tiplerin farklı biyolojik davranışları nedeniyle oldukça karmaşıktır. Uygun tıbbi tedavi, klinik takip veya cerrahi tedavi seçeneklerine karar vermek için son derece doğru ve kullanışlı bir non-invaziv tanı testi gereklidir. Difüzyon Ağırlıklı Görüntüleme (DAG), su protonlarının farklı rastgele hareketleriyle görüntü kontrastı üreten MR tabanlı bir tekniktir ve moleküler difüzyonu in vivo ölçmek için mevcut tek yöntemdir. Çalışmamızda tüm lezyon ADC ölçümünün benign veya malign PBT'ni belirlemede kullanılıp kullanılamayacağını belirlemeyi amaçladık. 17 benign kitle ve 8 malign kitle olmak üzere 25 PBT çalışmaya dahil edildi. Kontrol grubu olarak 20 sağlıklı parotis bezi alındı. Tüm olgulara ve sağlıklı deneklere; 1,5 T MRI cihazı ile, 0, 500 ve 1000 sn/mm 2 b değerlerinde, DAG gerçekleştirildi. Tüm olgulara cerrahi tedavi uygulandı. Her kitlenin preoperatif tanısı rezeksiyon sonrası karşılaştırıldı ve doğrulandı. Kontrol grubu, benign ve malign kitlelerin ortalama ADC değerleri, sırasıyla, 0,27±0,13 x10 -3 mm 2 /s, 1,51±0,52 x10 -3 mm 2 /s, 1,05±0,26 x10 -3 mm 2 /s bulundu ($p<0,001$). 1,3x10 -3 mm 2 /s cut-off değeri ile, benign ve malign kitlelerin ayrımında, %87.50 duyarlılık ve %58.82 özgüllük sağlandı. Kantitatif bir MR tekniği olarak DAG'nin PGT ayırıcı tanısında önemli bir rolü olduğu sonucuna vardık. ADC değerleri ve konvansiyonel MRG bulgularının kombinasyonu, maligniteyi belirlemek için ek bir değere sahip olabilir. * Bu çalışma Sibel Aydın Aksu'nun "Parotis Bezi Tümörlerinin Ayırıcı Tanısında Apparent Diffusion Coefficient (ADC) Değerlerinin Yeri" başlıklı uzmanlık tezinden hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Parotis Bezi Tümörleri, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Difüzyon Ağırlıklı Manyetik Rezonans Görüntüleme, Adc

The Role of the Apparent Diffusion Coefficient (ADC) Values in the Differential Diagnosis of the Parotid Gland Tumors

Abstract

The Parotid Gland Tumors (PGT's) constitute 1-3% of all head and neck tumors and 80-90% of the major salivary gland tumors. The diagnosis and treatment of the primary PGT is quite complicated due to it's diversity, structural complexity and different biological behaviors of different histopathological types and even subtypes. A highly accurate and useful non-invasive diagnostic test is needed for to decide the appropriate medical treatment, clinical follow-up or surgical treatment options. Diffusion-Weighted Imaging (DWI) is an MR-based technique that produces image contrast by distinct random motions of water protons and is the only available method to measure molecular diffusion in vivo. In our study, we aimed to determine whether the whole-lesion apparent diffusion coefficient (ADC) measurement could be used to identify benign or malignant PGT's. 25 parotid gland tumors and 8 malignant masses were included to the study. 20 healthy parotid glands were enrolled as the control group. DWI is performed to all the cases and healthy subjects with b factors of 0, 500 and 1,000 sec/mm2 on a 1,5 T MRI-scanner. Surgical treatment was applied to all cases. Preoperative diagnosis of each mass was compared and confirmed after resection. The mean ADC values of the control group, benign and malignant masses were 0,27±0,13 x10-3 mm2/s, 1,51±0,52 x10-3 mm2/s, 1,05±0,26 x10-3 mm2/s, respectively ($p<0.001$). A cut-off value at 1.3x10-3 mm2/s yielded a sensitivity of %87,50 and specificity of %58,82, for differentiation of the benign and malignant masses. We concluded that, as an quantitative MR technique, DWI has a significant role for differential diagnosis of the PGT's. Combination of the ADC values and conventional MRI findings may have an additional value for determining malignancy. *This study was prepared from the medical specialty thesis titled "The Role Of The ADC Values In The Differential Diagnosis Of The Parotid Gland Tumors".

Keywords: Parotid Gland Tumors, Magnetic Resonance Imaging, Diffusion-Weighted Magnetic Resonance Imaging, ADC

Presentation ID / Sunum No= 337

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2443-2505

Parotis Karsinomu Metastazının Harrington Yöntemi ile Rekonstruksiyonu: Vaka Sunumu

Uzman Dr. Erhan Okay[1]

[1]*Istanbul Goztepe Prof. Dr. Suleyman Yalcin City Hospital Department of Orthopaedics and Traumatology*

Özet

Amaç: Kemik metastazları, ağrı, hareket kabiliyetinde azalma, patolojik kırık, spinal kord kompresyonu gelişimi nedeniyle ciddi morbidite kaynağıdır. Kemik metastazlarında ağrının giderilmesi amacıyla kemik modifiye edici ajanlar, radyoterapi ve cerrahi tedaviler kullanılmaktadır. Baş ve boyun bölgesi kanserlerinin kemik metastazı yapması nadir görülmektedir. Bu vaka sunumunda, öncesinde sağ maksiller bölge ve submandibüler bölgeden tekrarlayan cerrahiler geçirmiş ve radyoterapi almış hastanın sol periasetabular bölgede gelişen kemik metastazı nedeniyle Harrington yöntemi ile uyguladığımız rekonstruksiyonun erken dönem sonucunu paylaşacağız. Vaka: 45 yaşında kadın hasta 3 aydır görülen topallama ve sol kalça ağrısı nedeniyle başvurdu. Hasta öncesinde 2017'de sağ zigomatik kitle nedeniyle, 2018'de sağ maksiller bölgede, 2020'de sağ pariyetal kemikte kitle nedeniyle operasyon öyküsü mevcuttu. Hasta tarafımıza sol koksofemoral bölge superiorunda iliak kanatta destrüktif lezyon nedeniyle başvurdu. Harrington Tip 2+3 kemik defekti mevcuttu. Sol femur başında metastaz mevcuttu. Multimetastatik hastanın tıbbi onkolojiye konsultasyonu sonrası beklenen sağkalımı göz önüne alınarak cerrahi uygulanması planlandı. Hastaya 24 saat öncesinde preoperative embolizasyon uygulandı. Periasetabular bölgedeki kitle kürete edildi. Defekt, Harrington yöntemi ve kombine constrained cup total kalça protezi ile rekonstrükte edildi. Adjuvan radioterapi uygulandı. Hasta, cerrahi sonrası yürüteç desteğiyle hareket etti. Bulgular: Birinci yılın sonunda nüks ve komplikasyon rastlanmadı. Hasta destekle mobilize oluyordu. Çıkarımlar: Parotis karsinomunun kemik metastazı nadirdir. Bu hastalarda modifiye Harrington yöntemi uygulanabilir bir yöntem olup, bu tümör tipine özgü uzun dönem çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Parotis Karsinomu; Kemik Metastazı; Modifiye Harrington Yöntemi ile Acetabular Rekonstrüksiyon

Reconstruction of Parotid Carcinoma Metastasis by Harrington Method: Case Report

Abstract

Objective: Bone metastases are a serious source of morbidity due to pain, decreased mobility, pathological fracture, spinal cord compression. Bone modifying agents, radiotherapy and surgical treatments are used to relieve pain in bone metastases. It is rare for head and neck cancers to metastasize

to bone. In this case report, we will share the early results of the reconstruction performed with the Harrington method due to bone metastasis in the left periacetabular region of a patient who had previously undergone repetitive surgeries in the right maxillary region and submandibular region and received radiotherapy. Case: A 45-year-old female patient presented with limping and left hip pain for 3 months. Previously, the patient had a history of surgery due to a right zygomatic mass in 2017, a mass in the right maxillary region in 2018, and a mass in the right parietal bone in 2020. The patient was admitted to us with a destructive lesion in the iliac wing superior to the left coxofemoral region. There was a Harrington Type 2+3 bone defect. There was metastasis on the left femoral head. Surgery was planned considering the expected survival of the multimetastatic patient after consultation with medical oncology. Preoperative embolization was applied to the patient 24 hours before. The mass in the periacetabular region was curetted. The defect was reconstructed using the Harrington method and combined constrained cup total hip prosthesis. Adjuvant radiotherapy was applied. The patient moved with the support of a walker after surgery. Results: There was no recurrence or complication at the end of the first year. The patient was mobilized with support. Conclusions: Bone metastasis of parotid carcinoma is rare. The modified Harrington method is a viable method in these patients, and long-term studies specific to this tumor type are needed

Keywords: Parotis Carcinoma; Bone Metastasis; Acetabular Reconstruction With Harrington Method

Presentation ID / Sunum No= 358

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Pelvik İnsidans Bazlı Rölatif Radyografik Parametrelerin Alt Ekstremite Kompanzasyonları İle Korelasyonları

Öğr. Gör. Dr Altuğ Yücekul[1]

[1]Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Öğr. Gör. Dr Altuğ Yücekul*

Özet

KONU: Pozitif sagital dizilim bozukluğuna bir yanıt olarak, insan vücudu kademeli olarak spinal ve/veya spinal olmayan segmentlerde (örn. alt ekstremitelerde) kompanzatuar mekanizmalar kullanır. Bu nedenle, alt ekstremite kompanzasyonunu ölçmek için tüm vücut radyografik değerlendirmesi önerilir. Göreceli Pelvik Versiyon (RPV), Göreceli Lomber Lordoz (RLL) ve Göreceli Spinopelvik Dizilimin (RSA)'nın daha önce tanımlanmış alt ekstremite kompanzasyon açılarıyla ilişkisi araştırıldı. AMAÇ: Pelvik Insidans (PI) bazlı rölatif değerlerden oluşturulmuş GAP Skorunun göreceli radyografik parametreleri ile alt ekstremite kompanzasyon açıları arasındaki korelasyonunu değerlendirmektir. MATERYAL-METODLAR: Çalışmaya dahil edilenler: En az femur ortası veya tibia ortasını içeren radyografilere sahip olan; ≥4 seviyeli füzyon olan hastalar. Ameliyat öncesi ve sonrası RPV, RLL, RSA, femoral oblikite açısı (FOA), diz fleksiyon açısı (KFA) ve global sagital açı (GSA) ölçüldü. Preoperatif olarak rölatif radyografik parametrelerin alt ekstremite kompanzasyon açıları ile ilişkisi Kruskal-Wallis testleri ile değerlendirildi. Ameliyat öncesi radyografilerden ameliyat sonrası radyografilere kadar RPV, RLL ve RSA'daki değişikliklerin FOA, KFA ve GSA'daki değişikliklere olan korelasyonları Spearman korelasyonları ile değerlendirildi. BULGULAR: Ortalama takip 36 (24-67) ay olan 193 hasta (144'te diz mevcut) (156K, 37E, 58±17 yıl) dahil edildi. Ameliyat öncesi, FOA, KFA ve GSA, RPV, RLL ve RSA kategorileri arasında anlamlı olarak farklıydı (tüm karşılaştırmalar için, $p<0.01$). RPV, RLL ve RSA'daki değişiklikler, FOA, KFA ve GSA'daki değişikliklerle (rho aralığı, 0.351-0.767) önemli ölçüde ilişkiliydi (tüm karşılaştırmalar için, $p<0.001$). SONUÇLAR: PI-bazlı rölatif radyografik parametreler, alt ekstremite kompanzasyonunu yansıtan ölçümlerle önemli ölçüde ilişkilidir. RPV, RLL ve RSA'daki ameliyat öncesi ve sonrası değişiklikler, FOA, KFA ve GSA gibi alt ekstremite kompanzasyonları ile ilişkili ve değişken olduğu görülemekte. Bu bilgi, tüm vücut görüntülemenin mevcut olmadığı durumlarda faydalı olabilir. GAP skorunun yansıttığı parametreler temelinde sagital düzlemde cerrahi hedeflerin belirlenmesi, alt ekstremite kompanzasyonlarının kendiliğinden düzelmesine neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: The Global Alignment and Proportion (GAP) Score, Omurga Cerrahisi, Alt Ekstremite Dizilimi ve Kompanzasyonu

Correlations of Pelvic Incidence-Based Relative Radiographic Parameters to Lower Extremity Compensations

Abstract

BACKGROUND: As a response to positive sagittal malalignment, the human body progressively recruits compensatory mechanisms in the spine and/or non-spinal segments (i.e lower extremities). Whole-body radiographic assessment is hence suggested for quantifying lower extremity compensation. Relation of Relative Pelvic Version (RPV), Relative Lumbar Lordosis (RLL) and Relative Spinopelvic Alignment (RSA) to previously defined lower extremity compensation angles were investigated. PURPOSE: The aim of the study is to assess correlation between relative radiographic parameters of the GAP Score with the lower extremity compensation angles MATERIAL-METHODS: Inclusion: Having radiographs that include at least mid-femur or mid-tibia; ≥4-level fusion. Pre and postoperative RPV, RLL, RSA, femoral obliquity angle (FOA), knee flexion angle (KFA) and global sagittal angle (GSA) were measured. Preoperatively, relation of relative radiographic parameters to lower extremity compensation angles was assessed by Kruskal-Wallis tests. Correlations of changes in RPV, RLL and RSA, from preoperative to postoperative radiographs, to changes in FOA, KFA and GSA were assessed by Spearman's correlations. RESULTS: 193 patients (knee available in 144) (156F, 37M, 58±17 years) with a mean f-up of 36 (24-67) months were included. Preoperatively, FOA, KFA and GSA were significantly different in categories of RPV, RLL and RSA (for all comparisons, $p<0.01$). Changes in RPV, RLL and RSA were significantly correlated to changes in FOA, KFA and GSA (rho range, 0.351-0.767) (for all comparisons, $p<0.001$). CONCLUSIONS: PI-Based relative radiographic parameters significantly correlate to measurements reflecting lower extremity compensation. Preoperative to postoperative changes in PI-Based relative radiographic parameters of RPV, RLL and RSA, reflect into changes in measurements quantifying lower extremity compensations such as FOA, KFA and GSA. This information may be useful when whole-body imaging is not available. Setting surgical goals in the sagittal plane on the basis of the parameters reflected by the GAP score may result in spontaneous resolution of lower extremity compensations.

Keywords: The Global Alignment and Proportion (GAP) Score, Spinal Surgery, Lower Extremity Compensation

Presentation ID / Sunum No= 32

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8811-7294

Penetran Pediatrik Göz Yaralanmalarında Pediatrik Oküler Travma Skorunun Prognostik Değeri

Dr. Öğretim Üyesi Nurullah Koçak[1], Dr. Öğretim Üyesi Volkan Yeter[1]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

AMAÇ: Pediatrik penetran göz yaralanmalarında pediatrik oküler travma skorunun (OTS) prognostik değerinin incelemesi amaçlandı. YÖNTEM: 2000-2020 yılları arasında 3. basamak sağlık kurumuna penetran göz yaralanması ile başvuran 0-15 yaş arası pediatrik olguların verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Tüm hastaların yaş, cinsiyet, travma sebebi, travma ve başvuru arasındaki zaman, travma ve cerrahi arasındaki zaman, ilk ve son en iyi görme keskinliği (EİDGK) değerleri kayıt edildi. Yaralanmalar pediatrik OTS'ye göre sınıflandırıldı ve sonuç GK ile OTS arasındaki ilişki değerlendirildi. BULGULAR: Çalışmaya 23'ü kadın 55'i erkek toplam 78 olgunun 78 gözü dahil edildi. Olguların yaş ortalaması 7.74±3.79 yıl idi. 60 hastada değerlendirilebilen başlangıç GK değerleri; 8 (%10.3) hastada ışık hissi negatif,16 (%20.5) hastada ışık hissi veya el hareketi pozitif, 17 (%21.8) hastada parmak sayma pozitif, 14 (%17.9) hastada Snellen eşeli ile 0.1-0.5 arası ve 5 (%6.4) hastada Snellen eşeli ile ≥ 0.6 olarak bulundu. 78 hastanın değerlendirilen nihai görme keskinlikleri ise; 8 hastada (%10.3) ışık hissi pozitif, 10 hastada (%12.8) ışık hissi veya el hareketi pozitif, 8 hastada (%10.3) parmak sayma, 23 hastada Snellen eşeli 0.1-0.5 (%29.5) arası ve 29 (%37.2) hastada ≥ 0.6 olarak bulundu. Sonuç GK preoperatif görme keskinliğine kıyasla istatistiksel anlamlı olacak şekilde yüksek bulundu ($p = 0.02$). OTS ile son görme keskinlikleri arasında güçlü düzeyde pozitif korelasyon tespit edildi ($r= 0.831$, $p<0.001$). Ek olarak, son görme keskinliği ile preoperatif görme keskinliği ve travmatik katarakt arasında pozitif korelasyon mevcutken travmanın zonu ile negatif korelasyon tespit edildi ($p<0.05$). TARTIŞMA: İlk muayenede hesaplanan pediatrik oküler travma skoru delici göz yaralanması olan çocuklarda önemli bir prognostik değere sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Penetran Yaralanma, Pediatrik Oküler Travma Skoru

Prognostic Value of Pediatric Ocular Trauma Score in Patients With Pediatric Penetrating Globe Injury

Abstract

Purpose: To evaluate the prognostic value of pediatric ocular trauma score (POTS) in patients with penetrating globe injury. Material and Methods: The data of pediatric patients aged between 0-15 years who applied to tertiary health care institution between the years 2000 and 2020 with penetrating globe

injury were evaluated retrospectively. Age, gender, causes of trauma, the time between the trauma and admission to the hospital, the time between the trauma and surgery, and best-corrected visual acuity (BCVA) of all patients were recorded. Injuries were classified according to the POTS, and the relationship between the BCVA and POTS was evaluated. Results: A total of 78 eyes of 78 patients, 23 female and 55 male, were included in the study. The mean age was 7.74±3.79 years. Baseline BCVA values that could be evaluated in 60 patients: no light perception in 8 eyes (10.3%), light perception or positive hand movements in 16 (20.5%) patients, counting fingers in 17 (21.8%) patients, between 0.1-0.5 with Snellen chart in 14 patients (%17.9), and ≥ 0.6 with Snellen chart in 5 (%6.4) patients. The final BCVA of 78 patients were; no light perception in 8 eyes (10.3%), light perception or positive hand movements in 10 (12.8%) patients, counting fingers in 8 (10.3%) patients, between 0.1-0.5 with Snellen chart in 23 patients (29.5%), and ≥ 0.6 with Snellen chart in 29 (37.2%) patients. The final BCVA was statistically significantly higher than the baseline BCVA ($p = 0.02$). A strong positive correlation was found between the OTS and the final BCVA ($r= 0.831$, $p<0.001$). In addition, a positive correlation was found between the final BCVA and the baseline BCVA and traumatic cataract, while a negative correlation was found with the zone of trauma ($p<0.05$). Conclusion: An initial POTS evaluation has an important prognostic value in patients with penetrating globe injury.

Keywords: Penetratin Injury, Pediatric Ocular Trauma Score

Presentation ID / Sunum No= 323

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4256-734X

Penis Kalınlaştırıcı Bir Yöntem Olarak Düşük Yoğunluklu Ekstrakorporeal Şok Dalga Tedavisi Kullanılabilirmi'

Uzman Dr. İbrahim Nüvit Tahtalı[1]

[1]*Malatya Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Düşük yoğunluklu ekstrakorporeal şok dalga tedavisi'nin(Li-ESWT) penis kalınlaştırıcı bir tedavi amacı ile uygulanabilir bir tedavi seçeneği olup olmadığını araştırmak. Gereç ve yöntem: Bu çalışmaya erektil disfonksiyon yakınması ile bize başvuran 30 hasta alınmıştır. Hastaların ortalama yaşı 47(26-57) idi. Hastalrın IIEF-5 skor değeri ortalama12,63(6,00-19,00), hastaların penis boy'u flaks halde 8,77(7,10-9,40), Ereksiyon halinde 13,85(11,20-16,80) ve penis çapı flaks halde8,66(7,80-9,40), ereksiyon halinde 11,04(10,20-12,00) olarak ölçüldü.Hastalara 6 seans 3000 vurş Li-ESWT yapıldı. Tedaviye başlamadan önce hastaların IIEF-5 skorlaması ile cinsel fonksiyon durumu, penis çapı ve penis boyları penis flaks halde ve ereksiyon halde iken ölçülerek kaydedildi. Tedavi'den sonra 3. Ay, 6. Ay ve 12. Aylarda IIEF-5 skorları ile penis çapı ve boy'u flaks halde ve ereksiyon durumunda ayrı ayrı kaydedildi. Sonuçlar:Hastalara 6 seans haftada 1defa Li- ESWT uygulandıktan sonra 3. 6. ve 12. Ay'larda IIEF-5 skorlaması, penis çapı ve boyu ölçüldü. Hastaların Li-ESWT tedavisinden sonra flaks ve erektil durumda penis boyunda değişim gözlenmedi($p>0,005$). Fakat hastaların IIEF-5 skorlamasında, penis çapında(erektil durumda ve flaks halde) artış görüldü ($p<00,1$) Ortalama Penis çapındaki artış 3. Ayda ortalama 0.52cm (%6) oranında bir kalınlaşma, 6 ayda 0.44cm (%5.08) oranında 12. Ayda 0.42cm (%4.84) oranında bir kalınlaşma tespit edildi. Ereksiyon halinde penis çapındaki Li ESWT tedavisinde sonra 3. Ayda 0.78cm (%7.06), 6. Ayda 0.69cm (%6.25), 12. Ay'da 0.66cm(% 5.97) artış görüldü ($p<0.001$ Sonuç: Li- ESWT'nin penis inceliğinden yakınan hastalar'da penise dolgu maddeleri enjeksiyonu veya cerrahi yöntemler yerine, hiçbir ciddi komplikasyon'u olmayan, penis kalınlaştırıcı bir yöntem olarak kullanılabileceğini düşünüldü. Li-ESWT'nin Stem cells (SC), kemik iliği stromal hücreleri, osteoblastlar, endotel hücreleri ve Schwann hücreleri dahil olmak üzere birçok hücre'yi mekanik transdüksiyon ile potansiyel olarak aktive ettiği hayvan deneylerinde gösterilmiştir. Peniste kök hücrelerin %70-80'i subtunikal bölgede lokalizedir. Li-ESWT uygulaması ile bu kök hücreleri yeniden aktifleşir ve anjiogenezisi indüklediği düşünülüyor. Bu yolla peniste kalınlaşmaya neden olduğunu öngörüyoruz

Anahtar Kelimeler: Penis, Erektil Disfonksiyon, Ekstrakorporeal Şok Dalga Tedavisi

Presentation ID / Sunum No= 89

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2385-9083

Periferik Arter Hastalığı Nedeniyle Femorapopliteal Bypass Yapılan Hastalarda Acil Greft Embolektomilerinin Başarısına Etki Eden Risk Faktörlerini ve Greft Embolektomi Endikasyonunda Glass Skorlasının Rolü

Uzman Dr. Sevinç Bayer Erdoğan[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dr. Siyami Ersek Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç : Hastanemiz acil servisine periferik arter hastalığı nedeniyle femoropopliteal baypas (F/P) yapılıp, greft embolisi ile başvuran hastaların emboli etyolojileri, retrospektif olarak preoperatif GLASS (global ekstrimite anotomik evreleme sistemi) skorlasının rolunü araştırmayı hedefledik. Çalışmamızın amacı hastaların greft embolisine sebep olan preoperatif prediktif değerlerini araştırmak ve acil greft embolektomilerinin başarısına etki eden risk faktörlerini belirlemektir. Yöntem: 2011-2021 yılları arasında Dr. Siyami Ersek Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi EAH'si aciline greft embolisi ve kritik bacak iskemisi ile başvuran ve embolektomi yapılan 82 hasta çalışmaya alındı. Hastaların çalışmaya dahil edilme kriterleri, ilk operasyonlarını hastanemizde olmuş ve preoperatif BT anjiografileri hastane otomasyon sisteminde kayıtlı olması idi. Hastaların verilerine epikiriz, taburcu reçetelerinden retrospektif olarak ulaşıldı. Hastaların preoperatif GLASS skorlamaları FP(femorapopliteal hastalık) ve İP(infrapopliteal hastalık) 0 dan 4'e kadar derecelendirildi. Hastaların 10 (%12.2)'u kadın, 72 (% 87.8)'si erkekti. Yaş ortalaması 60.0±12.3 idi.Hastalardan greft embolektomi işlemi başarısız olanlar:grup1 ve greft embolektomi işlemi başarılı olanlar:grup2 olarak tanımlandı. Bulgular: Demogratif verilerde diyabet [grup1: 20(%71.4); grup2 :26(%48.1) (p:0,044)] ve koroner arter hastalığı [grup1:16 kişi(%57,1); grup2: 18 kişi(%33,3) (p: 0,038)] istatistiksel olarak anlamlı saptanırken; yaş, hipertansiyon ve kronik böbrek yetmezliği anlamlı olarak saptanmamıştır. Preoperatif GLASS skorlama seviyelerinde FP seviyesinin artması istatistiksel olarak anlamlı saptanmazken; IP seviyesinin artması (0,009) ve toplam GLASS skorlaması (p: 0.047) anlamlı saptanmıştır. Greft oklüzyonu ile başvuran hastaların greft tıkanma süresi uzadıkca istatistiksel olarak embolektomi başarısı artmaktadır (p: 0,043). Sonuç Periferik arter hastalığı nedeniyle femoro-popliteal baypas yapılan hastalarda preoperatif GLASS skorlamasında IP+FP ve IP seviyesinin artması greftin erken tıkanma riskini ve greft embolektomi başarısını azaltmaktadır. Femoro-popliteal greft embolektomi kararı öncesi hastanın GLASS skorlanması ve özellikle IP değerlendirilmesinin yapılmasını öneririz.

Anahtar Kelimeler: Glass Skorlaması, Greft Emboli, Periferik Arter Hastalığı

Presentation ID / Sunum No= 100

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Perikadiyektomi İle Kronik Venöz Ülser Tedavisi

Arş. Gör. Dr. Yasin İnal[1]

[1]*Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

4 yıldır alt ekstremitelerinde kronik venöz ülseri mevcut olan, hasta yapılan tetkikleri neticesinde kronik venöz yetmezlik tanısı almış ve gerek medikal gerekse girişimsel tedavi almış. Şikayetlerinde hiç bir azalma olmamış.. Efor dispnesi tarifleyen hasta sırasıyla göğüs hastalıkları ve kardiyoji polikliniklerine başvurmuş. Kardiyololi polikliniğinden de konstruktif perikardit tanısıyla kliniğimize refere edildi. TA 90:60 mmHg, Nb:98/dk idi. Kardiyak muayenesinde kalp sesleri derinden gelmekteydi. Bilateral alt ekstremitelerde +3 gode bırakan ödem ve medial malleol çevresinden başlayan, 6 cm2 lik alanı kaplayan, çevresini pigmentasyon ile sınırlayan kronik venöz yetersizlik yarası mevcuttu. EKG sinüs ritmindeydi ve voltaj kaybı mevcuttu. Ekokardiyografisinde perikard kalın ve kalsifik, EF:%40, sol ventrikül posterior ve inferior duvar ileri hipokinetik, apeks hafif hipokinetik. Orta mitral yetmezlik, orta triküspit yetmezliği, pulmoner arter basıncı 30mmHg şeklinde raporlandı. Koroner anjiyografisinde lezyon saptanmadı. Torakal CT anjiosunda '' Perikartta sağ atrium-ventrikül komşuluğunda en kalın yerinde 7 mm, sol atrium-ventirkül komşuluğunda en kalın yerinde 9 mm ölçülen kalsifikasyonlar gözlendi. Ayrıca sağ hemitoraksta en derin yerinde yaklaşık 8 cm ölçülen orta dereceli plevral effüzyon gözlendi. Olguda sağ kalp yetmezliği ile uyumlu vena kava inferior, hepatik venlerde dilatasyon, üst ekstremite yolu ile verilen kontrast maddenin tariflenen venöz yapılara reflüsü gözlenmektedir.'' Perikard da yer yer bulunan yoğun kalsifikasyonlar ventiküllere yapışıktı ve kırılarak açılabildi. Bu yaygın yapışıklıklardan dolayı perikard subtotal olarak çıkartılabildi. Operasyon sonrası yoğun bakıma alınan hasta 3 gün yoğun bakımda izlendi. Takiplerinde solda plevral efüzyon gelişen hastaya 2 defa tüp torakostomi uygulandı. Takiplerinde alt ekstremitelerinde gelişen kronik venöz ülseri, ödemi ve renk değişikliğinde belirgin düzelme gözlenen hasta postoperatif 20. Günde şifa ile taburcu edildi. Periferik ödem ve kronik venöz staz ülseri olan hastalarda, etyolojide santral nedenlerinde göz önünde bulundurulmasının uygun olacağı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Konstrüktif Perikardit,kronik Venöz Staz

Presentation ID / Sunum No= 317

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3521-2666

Perkütan Koroner Girişim Sonrası St Segment Yükselmeli Miyokard Enfarktüsünde Adiponektin ve Kopeptin Düzeyleri ile Uzun Süreli Kardiyovasküler Mortalite Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Ayça Türer Cabbar[1], Prof. Dr. Murat Muzaffer Değertekin[1]

[1]Department of Cardiology, Yeditepe University Faculty of Medicine, Istanbul, Turkey.
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Ayça Türer Cabbar*

Özet

Amaç: Amaç, perkütan koroner girişim (PKG) geçiren STEMI hastalarında kardiyovasküler mortalite (KvsM) için belirleyici olabilecek adiponektin ve kopeptin düzeylerini araştırmaktı. Yöntemler: Kasım 2010-Nisan 2011 tarihleri arasında PKG yapılan hastalar çalışmaya alındı. Hastaların başlangıç ve demografik bulguları, anjiyografik bulguları ve hastane içi takipleri, adiponektin ve kopeptin düzeylerini içeren laboratuvar sonuçları ve ekokardiyografik verileri değerlendirildi. Hastalar sağ kalanlar ve sağ kalanlar olarak iki gruba ayrıldı. KvsM, MI, aritmi, kalp yetmezliği, kalp durması veya serebrovasküler kaza ile ilişkili ölüm olarak tanımlandı. Bulgular: Çalışmaya 98 hasta (78 erkek, 20 kadın) dahil edildi. 112 aylık takipte KvsM oranı %26.66 idi. Ayrıca, bazı faktörler KvsM ile anlamlı olarak ilişkiliydi, adiponektin düzeyi diabetes mellitus için düzeltildikten sonra bile bağımsız bir öngördürücüydü. Adiponektin için ≥8950 ng/ml ve kopeptin için ≥7,41 ng/ml eşik değeri sırasıyla 3,01 ve 2,83 kat daha yüksek KvsM riski ile ilişkilidir. Sonuç: Adiponektin düzeyi, KvsM'nin bir yordayıcısıdır. Daha yüksek adiponektin ve kopeptin seviyeleri, STEMI'de daha yüksek KvsM riskini öngörebilir.

Anahtar Kelimeler: St-Segment Yükselmeli Miyokard Enfarktüsü; Mortalite; Adiponektin; Copeptin.

Relationship Between Adiponectin and Copeptin Levels With Long-Term Cardiovascular Mortality in St-Segment Elevation Myocardial Infarction After Percutaneous Coronary Intervention

Abstract

Objective: Aim was to search for adiponectin and copeptin levels that might be definitive for cardiovascular mortality (CvsM) in STEMI patients who had percutaneous coronary intervention (PCI). Methods: Patients who underwent PCI between November 2010 and April 2011 were enrolled in the study. The baseline and demographic findings, angiographic findings and in-hospital follow-up, laboratory results including adiponectin and copeptin levels and echocardiographic data of the patients were evaluated. Patients were divided into two groups as survivors and non-survivors. CvsM was

identified as death associated with MI, arrhythmia, heart failure, cardiac arrest, or cerebrovascular accident. Results: The study included 98 patients (78 male, 20 female). The CvsM rate was 26.66% at 112 months follow-up. Besides, some factors were significantly related to CvsM, adiponectin level was an independent predictor even after adjusted for diabetes mellitus. A cut-off value of ≥8950 ng/ml for adiponectin and ≥7.41 ng/ml for copeptin was related to 3.01 and 2.83 times higher CvsM risk, respectively. Conclusion: Adiponectin level was a predictor of CvsM. Higher levels of adiponectin and copeptin could predict a higher risk of CvsM in STEMI.

Keywords: St-Segment Elevation Myocardial Infarction; Mortality; Adiponectin; Copeptin.

Presentation ID / Sunum No= 75

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9009-4754

Perkütan Koroner Girişim Uygulanan St Segment Yükselmeli Miyokard Enfarktüslü Hastalarda İskemi Modifiye Albümin (İMA) Kontrast İlişkili Nefropatiyi Öngörebilir Mi?

Uzman Dr. Süleyman Kalaycı[1], Doç. Dr. Belma Kalaycı[2]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
[2]Bülent Ecevit Üniversitesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Süleyman Kalaycı*

Özet

Arka plan: Kontrast ilişkili nefropati (CIN), perkütan koroner girişim (PKG) ile tedavi edilen hastalarda artmış mortalite ve morbidite ile ilişkilidir. İskemi modifiye albümin (İMA), oksidatif stres ile ilişkili yeni bir biyobelirteçtir. Bu çalışmada, oksidatif streste rol oynadığı düşünülen İMA'nın ST segment elevasyonlu miyokard enfarktüsü (STEMI) hastalarında CIN'i öngörüp öngöremeyeceğini sorguladık. Yöntemler: Bu kesitsel ve gözlemsel çalışma Ekim 2019 ile Ocak 2020 arasında 58 ardışık STEMI hastasını içermektedir. Çalışmanın dışlanma kriterleri enfeksiyon varlığı, malignite, otoimmün hastalık, gebelik, emzirme, kalp yetmezliği ve 18 yaş altı olarak belirlendi. Tüm hastaların demografik bilgileri, kalp hızı, sistolik kan basıncı, vücut kitle indeksi, hipertansiyon, diyabet, sigara kullanımı, hiperlipidemi varlığı ve kullanılan ilaçlar kaydedildi. Bulgular: PKG ile tedavi edilen toplam 58 ardışık STEMI hastası kaydedildi. 58 hastanın 13'ünde (%22.4) CIN meydana geldi (Tablo 1). CIN (+) grubundaki DM hastalarının yüzdesi CIN (-) grubundan daha yüksekti (%61.5'e karşı %26.6, p= 0.043). Hiperlipidemi sıklığı CIN (+) hastalarda istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksekti (%61'e karşı %38, p= 0.038). Kullanılan kontrast hacmi CIN (+) grubunda anlamlı olarak daha yüksekti (222 ± 25 ml'ye karşı 197 ± 8 ml, p= 0.004). Gruplar arası rutin biyokimyasal değerler, lipid profili ve İMA düzeylerinin karşılaştırılması Tablo 2'de verilmiştir. Lipid parametrelerinden LDL-K CIN (+) hastalarda anlamlı olarak düşük bulundu (p= 0.043). CIN (+) grubundaki IMA konsantrasyonu, CIN (-) grubundan daha yüksekti, ancak fark istatistiksel olarak anlamlı değildi (1.2 [0.28-2.4 AU - 1.41[0.42-2.09] AU, p= 0.065). Sonuç: Bu çalışmada, perkütan koroner girişim uygulanan STEMI hastalarında İMA ile CIN gelişimi arasında ilişki gösterilememiştir.

Anahtar Kelimeler: Kontrast İlişkili Nefropati, İskemi Modifiye Albümin, Perkütan Koroner Girişim, Miyokard Enfarktüsü

Could Ischemia Modified Albumin Predict Contrast-Induced Nephropathy in Patients With St-Segment Elevation Myocardial Infarction Undergoing Percutaneous Coronary Intervention?

Abstract

Background: Contrast-induced nephropathy (CIN) is associated with increased mortality and morbidity in patients treated with percutaneous coronary intervention (PCI). Ischemia modified albumin (IMA) is a novel biomarker associated with oxidative stress. In this study, we questioned whether IMA which has been thought to play a role in oxidative stress could predict CIN in ST- segment elevation myocardial infarction (STEMI) patients. Methods: This cross-sectional and observational study includes 58 consecutive STEMI patients between October 2019 and January 2020. The exclusion criteria of the study were determined as the presence of infection, malignancy, autoimmune disease, pregnancy, breastfeeding, heart failure and under 18 years of age. Demographic information, heart rate, systolic blood pressure, body mass index, hypertension, diabetes, smoking, presence of hyperlipidemia and the drugs used were recorded for all patients. Results: A total of 58 consecutive STEMI patients were treated with PCI were enrolled. CIN occurred in 13 of 58 patients (22.4%) (Table 1). The percentage of DM patients in the CIN(+) group was higher than in the CIN (-) group (61.5% vs 26.6%, p= 0.043). Hyperlipidaemia occurred more in CIN (+) patients and this was statistically significant (%61 vs %38, p= 0.038). Contrast volume used was significantly higher in the CIN (+) group (222 ± 25 ml vs 197 ± 8 ml, p= 0.004). The comparations routine biochemical values, lipid profile and IMA levels between groups is in Table 2. Among the lipid parameters, LDL-C was found to be significantly lower in CIN (+) patients (p= 0.043). The concentration of IMA in the CIN (+) group was higher than in the CIN (-) group, but the difference was not statistically significant (1.2 [0.28-2.4 AU vs 1.41[0.42-2.09] AU, p= 0.065). Conclusion: In this study, IMA failed to show association with the development of CIN in patients with STEMI undergoing percutaneous coronary intervention.

Keywords: Contrast Induced Nephropathy, Ischemia Modified Albumin, Percutaneous Coronary İntervention, Myocardial İnfarction

Presentation ID / Sunum No= 535

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2483-2648

Perkütan Litotripsi Sonrası Oluşan Renal Arter Psödoanevrizmasının Girişimsel Yolla Koil Embolizasyonu

Dr. Öğretim Üyesi Aydın Aslan[1]

[1]Yüksek İhtisas Üniversitesi
**Corresponding author: Aydın ASLAN*

Özet

Karın travması veya perkütan böbrek biyopsisi, parsiyel nefrektomi, perkütan nefrostomi yerleştirilmesi, perkütan nefrostolitotomi ve açık cerrahi gibi iyatrojenik nedenlerden sonra renal arter hasarı görülebilmektedir. Çoğu vakanın kendi kendini sınırlamasına ve gözlemin yeterli olmasına rağmen, nadiren bu kanamalar önemli ve yaşamı tehdit edici olabilir. Masif kanama, retroperitoneal hematomun ilerlemesi veya sürekli devam eden hematüri vakalarında acil bir tedaviye ihtiyaç duyulmaktadır. Renal arter kanamasının durdurulması cerrahi işlemlerle sağlanabilir, ancak endovasküler embolizasyon daha az invaziv yapısı ve yüksek başarı oranı ile tercih edilen tekniktir. Bu olguda perkütan nefrolitotripsi sonrası transfüzyon gerektiren idrar yolu kanaması olan bir hastada kanamayı durdurmak için girişimsel yolla yapılan koil embolizasyonu işlemi anlatılmıştır. 39 yaşındaki erkek hasta, perkütan litotripsi sonrası devam eden ve transfüzyon gerektiren masif idrar yolu kanaması şikayeti ile girişimsel radyoloji ünitemize başvurdu. Dijital subraksiyon anjiyografisinde (DSA) sağ böbreğin orta ve alt pol interlobar arterlerinde iki adet aktif kanama gösteren psödoanevrizma formasyonu saptandı. Psödoanevrizmaların proksimaline mikrokateter ilerletildikten sonra ayrılabilir koiller bırakılarak süperselektif embolizasyon işlemi gerçekleştirildi. Alınan kontrol anjiyogramlarında psödoanevrizmalarda dolum gözlenmedi. Renal arter yaralanmalarında süperselektif koil embolizasyonu, güvenli, daha az invaziv ve yüksek başarı oranıyla sadece damar hasarının tedavisini değil, aynı zamanda böbrek parankiminin korunmasını da sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Koil Embolizasyon, Üriner Kanama, Renal Arter Psödoanevrizması

Interventional Coil Embolization of a Renal Artery Pseudoaneurysm Formed After Percutaneous Lithotripsy

Abstract

Renal arterial injury can be seen after abdominal trauma or iatrogenic causes including percutaneous renal biopsy, partial nephrectomy, percutaneous nephrostomy placement, percutaneous nephrostolithotomy and open surgery. Although most cases are self-limiting and observation is enough, rarely these bleeding can be significant and life-threatining. In cases of massive bleeding, progression of retroperitoneal hematoma or continuous hematuria, an urgent treatment can be needed. Stopping of renal arterial bleeding can be achieved via surgical procedures, however, endovascular embolization is

the technique of choice with its less invasive nature and high success rate. In this case, in a patient with urinary tract bleeding requiring transfusion after percutaneous nephrolithotripsy, treatment with interventional coil embolization to stop bleeding was described. A 39-year-old male patient was admitted to our interventional radiology unit with a complaint of massive urinary tract bleeding requiring transfusion that persists after percutaneous lithotripsy. In digital substraction angiography (DSA), two pseudoaneurysm formations and active bleeding were detected in the middle and lower pole interlobar arteries of the right kidney. A microcatheter was advanced to the proximal of pseudoaneurysms and the process of superselective embolization was performed by leaving the detachable coils. No filling was observed in pseudoaneurysms in the control angiograms taken. Superselective coil embolization enables not only for the treatment of vascular damage but also for the preservation of the renal parenchyma with safely, less invasively and high success rate.

Keywords: Coil Embolization, Urinary Bleeding, Renal Artery Pseudoaneurysm

Presentation ID / Sunum No= 226

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 8124 3885

Perkütan Nefrolitotomi Komplikasyonları ve Komplikasyonları Etkileyen Faktörler

Dr. Deniz İpek[1]

[1]*Yalova Devlet Hastanesi*
**Corresponding author: Deniz İpek*

Özet

Amaç: Bu çalışmada 2 cm üstündeki böbrek taşlarının tedavisin de primer olarak yapılan perkutan nefrolitotomi (PNL) operasyonu sırasında ve sonrasında gelişen komplikasyonlar ve bu komplikasyonları etkileyen faktörlerin analiz edilmesi amaçlanmıştır. Materyal&Metod: Nisan 2019 – Temmuz 2021 tarihleri arasında Yalova Devlet Hastanesi Üroloji kliniğinde aynı cerrah tarafından toplam 126 hastaya sistoskopi eşliğinde üreter katari takıldıktan sonra standart prone pozisyonun da perkütan nefrolitotomi operasyonu uygulandıTüm hastaların verileri retrospektif olarak analiz edildi. Hastaların demografik verileri, komorbiditeleri, taş parametreleri, perioperatif faktörler ve komplikasyonlar incelendi. Sonuçlar: Çalışmaya dahil edilen hastaların yaş ortalaması 45 (18-79) idi. Hastaların 102 (%81,0) primer, 19 (%15,0) sekonder ve 5 (%4,0) 'u tersiyer hastalardı. 126 PCNL olgusunun ortalama operasyon süresi 124 dakikaydı (45-280). Olguların 116'ında (% 92,1) bir, 10'unda (%7,9) ise iki giriş yapıldı. Olguların 103'ünde (%81.76) subkostal giriş uygulanırken, 13'ünde (%10,3) interkostal aralıktan, 10 (%7,9) olguda ise hem subkostal hem de interkostal giriş yapıldı. Hastalar ortalama 4 gün (3-16 gün) hastanede kaldı. Ortalama skopi süresi 6,2 dakika (0,4-17,9 dakika) olarak saptandı. Ortalama hematokrit düşüşü 1,9 (0,2-7,4) idi. PNL yapılan olgularda görülen komplikasyonlar, Modified Clavien Sınıflama sistemine göre majör ve minör olarak sınıflandırıldı. PNL operasyonu yapılan hastaların %4.8'inde majör bir komplikasyon gelişirken, %27,8'inde ise minör komplikasyonlar ortaya çıktı. Komplikasyon görülen ve komplikasyon görülmeyen olguları ayırt etmede hastanın sekonder vaka olması, ameliyat süresi, ameliyatta kullanılan mai miktarı ve transfüzyon ihtiyacı doğuran hemotokrit düşüşü istatistiksel olarak anlamlı etkisi görüldü ($p < 0,05$). Primer operasyonlara göre sekonder operasyonlarda, operasyon süresinin uzaması ve bununla birlikte ameliyatta kullanılan sıvı miktar artışı komplikasyon görülme ihtimali anlamlı olarak artırmaktaydı. Ameliyat öncesi prone abdominal tomografi çekilmesi komşu organ yaralanma risklerini ortadan kaldırdı. Sonuç: Perkütan Nefrolitotomi ameliyatın da, ameliyat öncesi ve ameliyat sırasında bazı önlemler alınarak komplikasyonların önlenmesi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Perkütan Nefrolitotomi, Böbrek Taşları, Komplikasyon

Percutaneous Nephrolithotomy Complications and Factors Affecting Complications

Abstract

Objective: In this study, it was aimed to analyze the complications that developed during and after the percutaneous nephrolithotomy (PNL) operation, which was performed primarily in the treatment of kidney stones larger than 2 cm, and the factors affecting these complications. Materials&Methods: Between April 2019 and July 2021, the same surgeon performed percutaneous nephrolithotomy in the standard prone position in 126 patients in the Urology Clinic of Yalova State Hospital. Demographic data, comorbidities, stone parameters, perioperative factors and complications of the patients were examined. Results: The mean age of the patients included in the study was 45 (18-79). Of the patients, 102 (81.0%) were primary, 19 (15.0%) were secondary, and 5 (4.0%) were tertiary. The mean operative time of 126 PCNL cases was 124 minutes (45-280). One entry was made in 116 (92.1%) cases and two entries in 10 (7.9%) cases. Subcostal access was used in 103 (81.76%) cases, 13 (10.3%) through the intercostal space, and 10 (7.9%) both subcostal and intercostal access. The patients stayed in the hospital for an average of 4 days (3-16 days). The mean fluoroscopy time was 6.2 minutes (0.4-17.9 minutes). The mean hematocrit decrease was 1.9 (0.2-7.4). Complications seen in patients who underwent PNL were classified as major and minor according to the Modified Clavien Classification system. While a major complication developed in 4.8% of the patients who underwent PNL operation, minor complications occurred in 27.8%. Statistically significant effects were observed in distinguishing cases with and without complications, such as being a secondary case, duration of the operation, amount of blood used in the operation, and decrease in hematocrit, which caused the need for transfusion ($p < 0.05$). In secondary operations compared to primary operations, the prolongation of the operation time and the increase in the amount of fluid used in the operation significantly increased the likelihood of complications. Preoperative prone abdominal tomography eliminated the risk of adjacent organ injury. Conclusion: In Percutaneous Nephrolithotomy surgery, complications can be prevented by taking some precautions before and during the surgery.

Keywords: Percutaneous Nephrolithotomy, Kidney Stones, Complication

Presentation ID / Sunum No= 325

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7755-3012

Persistent Left Superior Vena Cava Identified During Permanent Pacemaker Implantation in a Patient With Solitary Kidney

Uzman Dr. Fatih Beşiroğlu[1]

[1]Yalova Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Fatih BEŞİROĞLU*

Abstract

A 74 years old male patient admitted to our cardiology polyclinic with shortness of breath coming in effort for 2 months. He was totally asymptomatic during rest. He had the history of solitary kidney and benign prostatic hyperplasia but no heart disease. There was nothing unusual in blood results. His electrocardiography (ECG) showed complete atrioventricular block and 30 bpm of heart rate. Coronary angiography was performed to exclude coronary artery disease. That showed normal coronary arteries. Cardiovascular stress test was performed to decide the level of the atrioventricular block to be sure if it is reversible. Chronotropic response was poor. So we decided to implant permanent pacemaker. After the preparations, patient was taken to catheter laboratory. Temporary pacemaker was implanted from right femoral vein. The intervention was intended to be performed via left subclavian vein access as we do it routinely. We made the puncture but the guide wire followed an unusual route. We repeated that a few times but every time we saw the same extraordinary route. At the end, we decided that patient has persistent left superior vena cava which is a congenital anomaly of the central venous system. The left superior vena cava was opening to coronary sinus instead of combining with right superior vena cava. After performing venography, we performed the pacemaker implantation from right side. In the control polyclinic visit after 2 weeks, we performed contrast echocardiographic examination that confirmed our diagnose. This was a beautiful example of the congenital anomaly called persistent left superior vena cava. It can be expected especially in a patient who has a prior history of congenital anomaly. Studies needed to be sure for the association between the solitary kidney disease and persistent left superior vena cava. But the case underlined the importance of routine venography before permanent pacemaker implantation.

Keywords: Persistent Left Superior Vena Cava, Solitary Kidney, Pacemaker Implantation

Presentation ID / Sunum No= 455

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8763-0480

Piceatannol, Apoptotik Hücre Ölümünü Düzenleyerek Kolon Kanseri İlerlemesini Engeller

Arş. Gör. Dr. İlknur Çınar Ayan[1], Arş. Gör. Dr. Ebru Güçlü[1]

[1]Necmettin Erbakan University Meram Faculty of Medicine Department of Medical Biology
**Corresponding author: Arş. Gör. Dr. İlknur Çınar Ayan*

Özet

Kolorektal kanser (CRC), dünya çapında kansere bağlı en yaygın ölüm nedenlerinden biridir.Kanserin tedavisinde kullanılan kemoterapötik ilaçların ciddi yan etkilere neden olmaları ve tedavinin ileri dozlarında kemodirenç gelişimi nedeniyle alternatif yeni sitotoksik ajanların belirlenmesine yönelik çalışmalar devam etmektedir. Bu nedenle bu çalışmada piceatannol'ün kanser önleyici etkilerinin ve altında yatan moleküler mekanizmaların aydınlatılması amaçlanmıştır. Piceatannol, HCT 116 hücrelerine 10, 20, 40, 80 ve 100 µM'lük 5 farklı konsantrasyonda 24, 48 ve 72 saat süreyle uygulanmıştır. HCT 116 hücrelerinde, piceatannol'ün hücre canlılığı yüzdesi ve IC50 değeri, Graphpad prism 8 programı kullanılarak hesaplanmıştır. Piceatannol'ün, apoptoz ile ilişkili genlerin (Bax, Bcl-2, Casp-3,7,8,9,10, CycS, PPARG, FAS, FADD, TNF, TNFR1, TNFR2) ekspresyon profilleri üzerindeki etkisi qPCR analizi ile belirlenmiştir. Piceatannol'ün HCT 116 hücrelerinde 48. saatteki IC50 dozu 62 µM olarak belirlenmiştir. HCT 116 hücrelerine piceatannol muamelesinin koloni oluşumuna etkisi kontrol hücreleri ile karşılaştırılarak değerlendirilmiştir. qPCR sonuçlarına göre, doz grubu HCT 116 hücrelerinde Casp-3, Casp-8, Casp-10, CycS, PPARG, FAS, TNF and TNFR1 gen ekspresyonlarının, kontrol grubu hücrelerine göre sırasıyla 82.52, 18.68, 14.81, 2.01, 1.32, 1.79, 9.35 ve 1.25 kat arttığı belirlenmiştir. Ve son olarak piceatannol'ün HCT 116 hücrelerinde koloni oluşumunu anlamlı şekilde azalttığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Piceatannol, HCT 116, Apoptoz

Piceatannol Inhibits Colon Cancer Progression by Regulating Apoptotic Cell Death

Abstract

Colorectal cancer (CRC) is one of the most common cancer related cause of death in the worldwide. Studies are continuing to identify alternative new cytotoxic agents as chemotherapeutic drugs used in the treatment of cancer due to the serious side effects and chemoresistance in further doses of the treatment. Therefore in this study, it was aimed that to elucidate the anti-cancer effects of piceatannol and its underlying molecular mechanisms. The cytotoxic effect of piceatannol was evaluated by the XTT proliferation test. piceatannol was applied to HCT 116 cells at 5 different concentrations of 10, 20, 40, 80 and 100 µM for 24, 48 and 72 hours. The percent cell viability and IC50 values of piceatannol in

HCT 116 cells were calculated using the Graphpad prism 8 program. The effect of piceatannol on the expression profiles of apoptosis-related genes (Bax, Bcl-2, Casp-3,7,8,9,10, CycS, PPARG, FAS, FADD, TNF, TNFR1, TNFR2) was determined by qPCR analysis. The IC50 dose of piceatannol at 48 hours in HCT 116 cells was determined as 62 µM. The effect of piceatannol treatment on colony formation in HCT 116 cells was evaluated by comparing with control cells. According to qPCR results, It was determined that Casp-3, Casp-8, Casp-10, CycS, PPARG, FAS, TNF and TNFR1 gene expressions increased 82.52, 18.68, 14.81, 2.01, 1.32, 1.79, 9.35 and 1.25 fold, respectively, in dose group HCT 116 cells compared to the control cell. And finally, it was determined that piceatannol significantly reduced colony formation in HCT 116 cells.

Keywords: Piceatannol, HCT 116, Apoptosis

Presentation ID / Sunum No= 284

Oral Presentation / Sözlü Sunum

0000-0003-2441-5676

Pilotlarda İstanbul Mal de Debarquement Sendromu Semptom Ölçeğinin Uygulanması

Çağla Aydın[1], Prof. Dr. Bahriye Özlem Konukseven[1], Uzman Emel Uğur[2]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi
[2]Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesİ
**Corresponding author: Çağla Aydın*

Özet

Giriş: Mal de Debarquement Sendromu (MdDS), uzun süreli pasif hareketliliğin ardından oluşan, hareket halinde değilken bile kişinin salınım hissetmesi durumudur. Tetikleyiciler arasında uzun süren uçak, araba, tekne ve tren yolcuğu gibi pasif harekete maruz kalma yatmaktadır. Pilotlar sürekli pasif hareketliliğe maruz kalan bir meslek grubudur. MdDS'ye bağlı oluşabilecek her türlü potansiyel handikap, telafi edilemeyecek sonuçlar doğurabilir. Bu çalışmada MdDS tanı standardizasyonunun sağlanması için oluşturulmuş ''İstanbul Mal de Debarquement Sendromu Semptom Ölçeği'' aktif görev alan pilotlara uygulanmıştır. Çalışmanın primer amacı MdDS'nin pilotlar için potansiyel bir meslek hastalığı olduğunu standardize bir envanter kullanılarak göstermektir. Çalışmanın ikincil amacı ise pilotlarda MdDS hakkında bireysel farklılık oluşturmaktır. Yöntem: Çalışmaya aktif görev alan 18 yaş ve üzeri toplam 150 sağlıklı pilot dahil edilmiştir. ''İstanbul Mal de Debarquement Sendromu Semptom Ölçeği'' Google Forms ile link aracılığıyla katılımcılara uygulanmıştır. Bulgular: Çalışmaya 37.47±11.140 yaş aralığında 69 kadın, 81 erkek dahil edilmiştir. Ölçekten elde edilen bulgulara göre, 4 saatten kısa uçuşlar için erkeklerin 32.1%'i şüpheli MdDS, kadınların 66.7%'si şüpheli MdDS'dir. Pozitif MdDS kısa uçuşlarda izlenmemiştir. 4 saatten uzun uçuşlar için erkeklerin 56.8%'i, kadınların 87.0%'si şüpheli MdDS'dir. Kadınların 9%'u MdDS pozitif olarak tespit edilmiştir. MdDS tanılarında, uçuş süresinden bağımsız olarak kadın popülasyonun MdDS yatkınlığı olduğu tespit edilmiştir. 18-27, 28-37, 38-47 ve 48+ yaş gruplarında kısa uçuşlarla uzun uçuşlar arasında MdDS skorlarında anlamlı fark görülmektedir. Sonuç: Bu bulgular istatistiksel olarak uçuş süresinin MdDS açısından primer etkili faktör olduğunu göstermektedir. Cinsiyetler arası duyarlılık puanları karşılaştırıldığında, literatürle uyumlu olarak kadınların MdDS duyarlılığının daha yüksek olduğu görülmektedir. Elde edilen bu bulgular ayrıca yaşla birlikte MdDS duyarlılığının da arttığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Pilot, Pasif Hareket, İstanbul MDDS Semptom Ölçeği, Mdds, Kısa Uçuş, Uzun Uçuş

Application of Istanbul Mal de Debarquement Syndrome Symptom Scale in Pilots

Abstract

Introduction: Mal de Debarquement Syndrome (MdDS) is a condition in which a person feels oscillating, even when not in motion, after prolonged passive activity. Pilots are a profession that is constantly exposed to passive mobility. Any potential handicap due to the MdDS could have irrecoverable consequences. In this study, the "Istanbul Mal de Debarquement Syndrome Symptom Scale", which was created to provide MdDS diagnosis standardization, was applied to active pilots. The primary aim of the study was to demonstrate using a standardized inventory that MdDS is a potential occupational disease for pilots. The secondary aim of the study is to create individual awareness about MdDS in pilots. Methods: A total of 150 healthy active pilots aged 18 and over, were included in the study. The “Istanbul Mal de Debarquement Syndrome Symptom Scale” was applied to the participants via link using Google Forms. Results: 69 female and 81 male, aged 37.47±11.140 years, were included in the study. According to the findings from the scale, 32.1% of male had suspected MdDS and 66.7% of female had suspected MdDS for flights shorter than 4 hours. Positive MdDS was not observed on flights shorter than 4 hours. For flights longer than 4 hours, 56.8% of male had suspected MdDS while 87.0% of female had suspected MdDS. 9% of female were found to be MdDS positive. In MdDS diagnoses, it has been determined that the female population has MdDS susceptibility independent of flight time. Conclusion: These findings statistically show that flight time is the primary factor in terms of MdDS. When the sensitivity scores between genders are compared, it is seen that female have higher MdDS susceptibility, which is consistent with the literature. In addition, MdDS susceptibility increases with age, regardless of gender.

Keywords: Pilot, Passive Movement, Istanbul MDDS Symptom Scale, Mdds, Short Flight, Long Flight

Presentation ID / Sunum No= 28

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8296-4836

Pitriyazis Likenoides ve Mikozis Fungoidesin Etyopatogenezinde İnflamazomun Rolü

Uzman Dr. Ecem Bostan[1], Dr. Öğretim Üyesi Özay Gököz[2], Prof. Dr. Nilgün Atakan[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Dermatoloji Ana Bilim Dalı
[2]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Ana Bilim Dalı
**Corresponding author: Ecem Bostan*

Özet

Background: Mycosis Fungoides (MF) is the most common type of primary cutaneous T cell lymphomas whereas pityriasis lichenoides chronica (PLC) is a chronic, lymphoproliferative, inflammatory skin disease. The inflammasome is a part of the natural immune system which consists of the receptor, adaptor and effector protein that shows specificity for various ligands or activators. In the present study, we aimed to examine the role of nucleotide-binding oligomerization domain-like receptor containing pyrin domain 1 (NLRP1) and nucleotide-binding oligomerization domain-like receptor containing pyrin domain 3 (NLRP3) inflammasomes in the development and progression of PLC and MF. Methods: NLRP1, NLRP3, caspase 1, interleukin (IL)-18 and IL-1β levels were immunohistochemically determined and compared in the skin biopsies of 16 control patients; 16 PLC, 12 early-stage MF and 12 advanced-stage MF cases. Results: In paired comparisons of NLRP1 expression, statistically significant differences were found between the control group vs advanced-stage MF group and between the control group vs PLC group. There were also statistically significant differences in IL- β and IL-18 expressions between the control vs advanced-stage MF group, between the control vs stage 1 MF group and between the control vs PLC group. In paired comparisons of caspase 1, statistically significant differences were found between the control vs PLC group, between the control vs stage 1 MF group, and between the control vs advanced-stage MF group. Conclusions: Our findings suggest that the NLRP1 inflammasome pathway might be playing a role in the etiopathogenesis and progression of PLC and MF.

Anahtar Kelimeler: Inflamazom, Mikozis Fungoides, Pitriyazis Likenoides

The Role of Inflammasomes in the Etiopathogeneses of Pityriasis Lichenoides and Mycosis Fungoides

Abstract

Background: Mycosis Fungoides (MF) is the most common type of primary cutaneous T cell lymphomas whereas pityriasis lichenoides chronica (PLC) is a chronic, lymphoproliferative, inflammatory skin disease. The inflammasome is a part of the natural immune system which consists of the receptor, adaptor and effector protein that shows specificity for various ligands or activators. In the

present study, we aimed to examine the role of nucleotide-binding oligomerization domain-like receptor containing pyrin domain 1 (NLRP1) and nucleotide-binding oligomerization domain-like receptor containing pyrin domain 3 (NLRP3) inflammasomes in the development and progression of PLC and MF. Methods: NLRP1, NLRP3, caspase 1, interleukin (IL)-18 and IL-1β levels were immunohistochemically determined and compared in the skin biopsies of 16 control patients; 16 PLC, 12 early-stage MF and 12 advanced-stage MF cases. Results: In paired comparisons of NLRP1 expression, statistically significant differences were found between the control group vs advanced-stage MF group and between the control group vs PLC group. There were also statistically significant differences in IL- β and IL-18 expressions between the control vs advanced-stage MF group, between the control vs stage 1 MF group and between the control vs PLC group. In paired comparisons of caspase 1, statistically significant differences were found between the control vs PLC group, between the control vs stage 1 MF group, and between the control vs advanced-stage MF group. Conclusions: Our findings suggest that the NLRP1 inflammasome pathway might be playing a role in the etiopathogenesis and progression of PLC and MF.

Keywords: Inflammasomes, Mycosis Fungoides, Pityriasis Lichenoides

Presentation ID / Sunum No= 373

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8731-0471 / 0000-0001-7195-8353

Poliglaktin ve Polipropilen Sütür İle Yapılan Müllerektomi Ameliyatının Erken Dönem Konfor Sonuçlarının Karşılaştırılması

Uzman Dr. Sücattin İlker Kocamış[1], Dr. Dr. İbrahim Özdemir[2]

[1]*Sakarya Yenikent Devlet Hastanesi*
[2]*Sakarya Dünyagöz Hastanesi*
**Corresponding author: Uzman Dr. Sücattin İlker Kocamış*

Özet

Amaç: Poliglaktin ve polipropilen sütür ile yapılan müllerektomi ameliyatının erken dönem konfor sonuçlarının birbirleriyle karşılaştırılması. Yöntem: Haziran 2019 - Kasım 2021 tarihleri arasında Sakarya Yenikent Devlet Hastanesi ve Sakarya Dünyagöz Hastanesi'nde blefaropitozis nedeniyle aynı cerrah tarafından aynı teknikle konjonktival müller kası rezeksiyonu yapılan hastalar, operasyonda poliglaktin (PG) ve polipropilen (PP) sütür materyali kullanılmasına göre iki gruba ayrıldı. Hastaların ameliyat sonrası 10. gün muayene bulguları kaydedildi. Ayrıyeten hastalara konfor parametreleri ile alakalı bir anket yapıldı. Sonuçlar iki grup arasında karşılaştırıldı. Bulgular: PG grubunda 28 hastanın (16 erkek, 12 kadın) 38 gözü, PP grubunda 24 hastanın (13 erkek, 11 kadın) 33 gözü vardı. PG grubunun yaş ortalaması 52,68; PP grubunun yaş ortalaması 54,42 idi. Ameliyat sonrası 10. gün yapılan muayenede PG grubunun % 84,21' inde kapak ödemi varken, PP grubunun %24,24' ünde kapak ödemi vardı ($p<0.001$). PG grubunun %13,16' sında konjonktival hiperemi varken bu oran PP grubunda %54,54 idi ($p<0.001$). PG grubunda yanma batma şikayeti %26,32 oranında varken, PP grubunda bu oran %75,76 olarak bulundu ($p<0.001$). Yine aynı şekilde sulanma şikayeti PG grubunda (%18,42) PP grubuna kıyasla (%57,57) daha azdı ($p<0.001$). Fazladan ağrı kesici ihtiyacı duyacak derecede ağrı şikayetleri yüzdesi ise iki grup arasında benzerdi (PG= %13,16 ve PP= %12,12) ($p=0,09$). Sonuç: Çalışmamızda poliglaktin sütür ile yapılan müllerektomi cerrahisi sonucunda polipropilen ile yapılan cerrahiye göre daha az konjonktival hiperemi bulgusu ve daha az yanma batma, sulanma şikayeti izlenirken; daha fazla kapak ödemi olduğu bulunmuştur. Post operatif ağrı şikayeti açısından ise iki grup arasında bir fark bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Müllerektomi, Poliglaktin Sütür, Polipropilen Sütür

Comparison of Early Term Comfort Results of Mullerectomy Surgery With Polyglactin and Polypropylene Suture

Abstract

Objective: Comparison of early term comfort results of mullerectomy with polyglactin and polypropylene sutures. Method: Patients who underwent mullerectomy with the same technique by the

same surgeon for blepharoptosis in Sakarya Yenikent State Hospital and Sakarya Dünyagöz Hospital between June 2019 and November 2021 were divided into two groups according to the use of polyglactin (PG) and polypropylene (PP) suture material in the operation. The examination findings of the patients were recorded on the 10th postoperative day. In addition, a questionnaire about comfort parameters was applied to the patients. The results were compared between the two groups. Results: There were 38 eyes of 28 patients (16 men, 12 women) in the PG group, and 33 eyes of 24 patients (13 men, 11 women) in the PP group. The mean age of the PG group was 52.68. The mean age of the PP group was 54.42. On the 10th postoperative day, 84.21% of the PG group had eyelid edema, while 24.24% of the PP group had eyelid edema ($p<0.001$). While 13.16% of the PG group had conjunctival hyperemia, this rate was 54.54% in the PP group ($p<0.001$). While the rate of burning and stinging complaints in the PG group was 26.32%, this rate was found as 75.76% in the PP group ($p<0.001$). Likewise, the complaint of watering was less in the PG group (18.42%) compared to the PP group (57.57%) ($p<0.001$). The percentage of complaints of pain that required additional painkillers was similar between the two groups (PG=13.16% and PP=12.12%) ($p=0.09$). Conclusion: In our study, as a result of mullerectomy surgery performed with polyglactin suture, less conjunctival hyperemia findings, less burning, stinging and watering complaints and more eyelid edema were observed compared to the surgery performed with polypropylene. There was no difference between the two groups in terms of post-operative pain complaints.

Keywords: Mullerectomy, Polyglactin Suture, Polypropylene Suture

Presentation ID / Sunum No= 474

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8006-5055

Polikistik Over Sendromlu Kadınlarda Adrenal-Ovaryan Steroid Hormonlar İle 2-4 Parmak Oranının İlişkisi

Uzman Dr. Gülin Feykan Yeğin[1], Doç. Dr. Ceylan Bal [2], Doç. Dr. Raziye Desdicioğlu[3]

[1]Ankara Şehir Hastanesi, KAdın HAstalıkları ve Doğum Kliniği
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi,Tıp Fakültesi,Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı
[3]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı
**Corresponding author: Uzman Dr. Gülin Feykan Yeğin*

Özet

Amaç: Bu çalışmada Polikistik Over Sendromu(PKOS) tanısı alan kadınlarda, 2-4 parmak oranı (2P:4P) ile overyan- adrenal steroid hormonların ilişkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: PKOS tanılı gönüllülerin el ve parmak ölçümleri yapılmış, açlık serum örneklerinden overyan ve adrenal steroid hormonları lipid mass spektrometri yöntem ile çalışılmıştır. Kadınların el ve parmak ölçümleri ile steroid hormon ölçümleri arasında korelasyon olup olmadığı istatistiksel olarak araştırılmıştır. Bulgular: PKOS tanısı almış hastaların sol el genişliği ile serum aldosteron seviyeleri arasında negatif korelasyon olduğu gösterilmiştir. Aynı hasta grubunda sol el uzunluğu ile Delta 14 seviyeleri arasında pozitif korelasyon saptanırken, sol el 2P:4P oranı ile dihidrotestosteron (DHT) ve Dehidroepiandosteron (DHEA) seviyeleri arasında negatif korelasyon olduğu gösterilmiştir. Sonuç: Sol el 2P:4P oranı ile serum DHT ve DHEA arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur, ancak klinik önemini doğrulamak ve elin antropometrik ölçümlerinin rutin uygulamaya geçmesi için daha kapsamlı, prospektif, randomize çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: PKOS, Steroid Hormon, 2P:4P Oranı

The Relationship Between Adrenal-Ovarian Steroid Hormones and 2-4 Digit Ratio in Women With Polycystic Ovary Syndrome

Abstract

Objective: In this study, it was aimed to evaluate the relationship between 2-4 finger ratio (2P:4P) and ovarian-adrenal steroid hormones in women diagnosed with Polycystic Ovary Syndrome (PCOS). Materials and methods: Hand and finger measurements of volunteers diagnosed with PCOS were made, and ovarian and adrenal steroid hormones were sevaluated from fasting serum samples by lipid mass spectrometry method. It was statistically investigated whether there was a correlation between the hand and finger measurements of the women and the steroid hormone measurements. Results: A negative correlation was shown between left hand width and serum aldosterone levels in patients diagnosed with PCOS. While a positive correlation was found between left hand length and Delta 14 levels in the same

patient group, it was also shown that there was a negative correlation between left hand 2P:4P ratio and dihydrotestosterone (DHT) and dehydroepiandosterone (DHEA) levels. Conclusion: The relationship between the left hand 2P:4P ratio and serum DHT and DHEA was statistically significant, but more comprehensive, prospective, randomized studies are needed to confirm its clinical significance and to use anthropometric

Keywords: PCOS, Steroid Hormones, 2D:4D Ratio

Presentation ID / Sunum No= 230

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2206-9928

Post-Polio Syndrome and Anesthesia

Uzman Dr. Elif Erdogan Ongel[1]

[1]*Prof. Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Elif Erdoğan Öngel*

Abstract

Introduction: Post-polio syndrome (PPS) is a condition characterized by the progressive weakness after polio illness. Etiology of PPS is unknown, it is estimated that 30% of the polio survivors will experience PPS, but there are diverging data about who are at risk. Anesthesia management is a controversial issue in patients with PPS. Patients with PPS demonstrate altered physical functions, like increased risk for aspiration, chronic pain, and cold intolerance. Also, patients with PPS may have an increased sensitivity to long-acting narcotics and potent inhaled anesthetic gases. At the same time, most of the anesthesiologist hesitates to implement regional anesthesia to a patient with neurological damage. We aimed to present a case report of 65 years old male with right post-polio palsy of right lower limb and femur fracture on the same extremity, who underwent open reduction with intramedullary nailing surgery under regional anesthesia technique. Case: A 65 years old male patient, with ASA III and PPS, presented with right femur fracture on wheelchair. He had hypertension comobordity, 2 packets/ day/ 40 years smoking history and had cough with sputum on the preoperative physical examination. Patient referred to pulmonary medicine, and diagnosed with acute bronchitis. On the fifth day of the treatment patient showed in the operation theatre, due to the emergency situation of femur fracture. With the history of smoking and the presence of acute bronchitis, we deciced to apply regional anesthesia. Combined spinal epidural anesthesia was successfully implemented. Surgical procedure lasted for 180 minutes without any sedation. After the surgery, epidural catheter was removed, and patient was observed in post-operative recovery unit until the block height was T10. Remaining part of the postoperative period was uneventful. Discussion: Anesthesia management is a controversial issue in patients with PPS. Regional anesthesia could be preferred due the altered physical functions caused by PPS.

Keywords: Poliomyelitis, Post Polio Syndrome, Polio Virus, Regional Anesthesia

Presentation ID / Sunum No= 23

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3896-1256

Posterıor Malleol Kırığı Olan Hastalarda Plak veya Kanüle Vida Uygulamasının Klinik Sonuçlara Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Bilgehan Tağrikulu[1]

[1]*Yüksek İhtisas Üniversitesi Tıp fakültesi,Medicalpark Ankara Hastanesi*

Özet

Amaç: Posterior malleol kırıklarında uygulanan kanüle vida ile posterior yaklaşımla plak vida uygulamasının klinik ve radyolojik açıdan karşılaştırılması amaçlandı. Yöntem: Çalışmaya 2019-2021 yılları arasında Medicalpark Ankara Hastanesinde tarafımca opere edilen 20-62 yaş aralığında en az 6 aylık takipli posterior malleol kırığı olan 33 hasta dahil edilmiştir. Hastalar minimal invaziv yaklaşım ile anteroposterior vida (Grup1: 18 hasta) ve posterolateral yaklaşım ile plak vida uygulanan hastalar (Grup 2: 15 hasta) olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Hastaların yaş, cinsiyet, cerrahi taraf, travma mekanizması, cerrahi süresi ve takip bilgileri kayıt altına alındı. Karşılaşılan komplikasyonlar; yüzeyel ve derin enfeksiyon, nonunion, posttravmatik artrit olarak değerlendirildi. Hastalar son kontrolde American Orthopaedic Foot and Ankle Society (AOFAS) skoru ile değerlendirildi. Grupların fonksiyonel skorları ve komplikasyon oranları karşılaştırıldı. Posterior malleol için 2 mm'den fazla deplasman cerrahi endikasyon olarak kabul edildi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 49,2 (18-72) idi. Hastaların 10'u kadın, 23'ü erkek idi. Ortalama takip süresi 6 ay olup en az 6 ay en fazla 18 ay olarak değerlendirildi. Hastaların son takiplerinde bakılan AOFAS skoru AP vida uygulananlarda ortalama 78.6 ; plak vida uygulananlarda 94,6 olarak not edildi. Grup1'de 1 hastada Grup 2'de 2 hastada enfeksiyon görüldü ve enfeksiyon açısından anlamlı bir fark görülmedi. Enfeksiyonlar yüzeyel olmakla birlikte oral antibiyotik yeterli idi. Kaynamama her iki gruptada gözlenmedi. AP vida uygulanan hastaların 4 tanesinde takiplerinde artroz görülmesine karşın posterior buttress plağı uygulanan hastalarda artroz görülmedi. Grup 1 de 1 hastada posttravmatik artrit gözlenirken diğer grupta gözlenmedi. Sonuç: İzole posterior malleol kırıklarının tedavisinde posterior buttress plak klinik ve radyolojik olarak AP vida yöntemine göre üstün izlendi.

Anahtar Kelimeler: Posterior Malleol Kırığı, Kanüle Vida, Plak Vida

Abstract

Objective: It was aimed to compare the clinical and radiological aspects of cannulated screw and posterior approach and plate screw application in posterior malleolar fractures. Methods: The study included 33 patients with posterior malleolar fractures, aged 20-62, with at least 6 months of follow-up, who were operated by me at Medicalpark Ankara Hospital between 2019-2021. The patients were divided into 2 groups as the minimally invasive approach with anteroposterior screws (Group 1: 18 patients) and the posterolateral approach with plate screws (Group 2: 15 patients). Age, gender, surgical

side, trauma mechanism, duration of surgery and follow-up information of the patients were recorded. Complications encountered; superficial and deep infection, nonunion, posttraumatic arthritis. The patients were evaluated with the American Orthopedic Foot and Ankle Society (AOFAS) score at the final follow-up. Functional scores and complication rates of the groups were compared. A displacement of more than 2 mm for the posterior malleolus was considered an indication for surgery. Results: The mean age of the patients was 49.2 (18-72). Ten of the patients were female and 23 were male. The mean follow-up period was 6 months, with a minimum of 6 months and a maximum of 18 months. In the last follow-up of the patients, the mean AOFAS score was 78.6 in those who underwent AP screws; It was noted as 94.6 in plate and screw application. Infection was observed in 1 patient in Group 1 and in 2 patients in Group 2, and there was no significant difference in terms of infection. Although infections were superficial, oral antibiotics were sufficient. Nonunion was not observed in both groups. Conclusion: The posterior buttress plate was clinically and radiologically superior to the AP screw method in the treatment of isolated posterior malleolar fractures.

Keywords: Plate Screw, Cannulated Screw, Posterior Malleolar Fracture

Presentation ID / Sunum No= 432

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0003 4527 979X

Postlingual İşitme Kayıplı Koklear İmplant Kullanan Yetişkin Bireylerin Temporal İşitsel İşlemleme Becerilerinin İncelenmesi

Hilal Öymez[1]

[1]*Gazi Üniversitesi*

Özet

İşitme; çevredeki seslerin kulak kepçesi ile toplanıp dış ve orta kulaktan geçerek iç kulaktaki kokleaya ulaşması ve oradan elektriksel potansiyellere dönüşerek beyindeki işitsel kortekse kadar iletilmesidir. Bu süreçte meydana gelen bir aksaklık işitme kaybı olarak tanımlanmaktadır. İleri derecede işitme kayıplı bireylerin fayda sağlayabileceği en etkili yöntem koklear implantlardır. Santral işitsel işlemleme, ses lokalizasyonu, lateralizasyonu, işitsel ayırt etme, işitsel patern farkındalığı işitmenin zamansal özellikleri ve uyumsuz veya bölünmüş akustik sinyallerle karşılaşıldığında işitsel performansın azalması ile ilgilenen fonksiyonlara verilen isimdir. Santral işitsel işlemlemenin birçok fonksiyonu vardır. Konuşma algısının en çok temporal işlemleme özellikleriyle sağlandığı gösterilmiştir. Çalışmamızda koklear implantlı bireylerin işitme yaşam kalitesi ve temporal işitsel işlemlemesi arasındaki ilişki incelenmek istenmiştir. Araştırma örnekleminde çalışma grubu 18-55 yaş arası postlingual koklear implant yetişkin kullanıcıları tarafından, gönüllülük esasına göre rastgele seçilen 10 kişiden oluşacaktır. Kontrol grubunda olması gereken sağlıklı bireyler ise aynı yaş grubunda ve işitme kaybı bulunmayan kişilerden gönüllülük esasına göre seçilecektir. Klinikte rutinde uygulanan işitme cihazlı hasta değerlendirme testleri uygulanmıştır. (Saf ses odyometre, konuşma odyometre, immitansmetrik ölçüm, frekans ve süre patern testleri vs.) İşitme cihazı kullanımı ile yaşam kalitelerini değerlendirmek üzere konuşma, uzaysal algı ve işitme kalitesi (KUİK) anketi uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS24 kullanılarak uygun test yöntemi ile analiz edilmiştir. İstatistiksel anlamlılık düzeyi %5 olarak belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Koklear İmplant, Kuik, Temporal İşlemleme

Investigation of Temporal Auditory Processing Skills of Adults With Postlingual Hearing Loss Using Cochlear Implants

Abstract

Hearing; It is the collection of the surrounding sounds with the auricle, passing through the outer and middle ear, reaching the cochlea in the inner ear, and transforming them into electrical potentials and transmitting them to the auditory cortex in the brain. A disruption in this process is defined as hearing loss. The most effective method that individuals with severe hearing loss can benefit from is cochlear implants. Central auditory processing is the name given to functions that deal with sound localization, lateralization, auditory discrimination, auditory pattern awareness, temporal characteristics of hearing,

and reduced auditory performance when faced with discordant or split acoustic signals. Central auditory processing has many functions. It has been shown that speech perception is mostly provided by temporal processing features. In our study, it was aimed to examine the relationship between auditory quality of life and temporal auditory processing in individuals with cochlear implants. In the research sample, the study group will consist of 10 people randomly selected by postlingual cochlear implant adult users aged 18-55 on a voluntary basis. Healthy individuals who should be in the control group will be selected on a voluntary basis from those in the same age group and without hearing loss. Patient evaluation tests with hearing aids, which are routinely applied in the clinic, were applied. (Pure tone audiometer, speech audiometer, immitansmetric measurement, frequency and duration pattern tests, etc.) A speech, spatial perception and hearing quality (SSQ) questionnaire was applied to evaluate hearing aid use and quality of life. The obtained data were analyzed with the appropriate test method using SPSS24. Statistical significance level was determined as 5%.

Keywords: Cochlear Implant, SSQ, Temporal Processing

Presentation ID / Sunum No= 380

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2654-2724

Prazosinin Depresyon, Anksiyete, Öğrenme ve Bellek Üzerine Etkilerinin Araştırılması

Uzman Dr. Mehmet Hanifi Tanyeri[1], Prof. Dr. Mehmet Emin Büyükokuroğlu[2]

[1]Sakarya Yenikent Devlet Hastanesi
[2]Sakarya Üniversitesi, Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Mehmet Hanifi Tanyeri*

Özet

Bu çalışmadaki amacımız prazosinin hastalarda anksiyete ve depresyon üzerine etkilerinin yanında öğrenme ve bellek üzerine etkisinin olup olmadığını araştırmaktır. Bu çalışmada, 7 haftalık Balb-c cinsi erkek farelere Prazosin (0,5 mg/kg, 1 mg/kg ve 2 mg/kg) intraperitoneal yolla verildikten sonra davranış parametreleri üzerine etkileri test edilmiştir. Prazosin'in depresyon üzerine etkisini Zorunlu Yüzme Testi (FST) ile, anksiyete üzerine etkisini Yükseltilmiş Artı Labirent Testi (EPM) ile, öğrenme üzerine etkisini Pasif Sakınma (PA) Testi ile ve bellek üzerine etkisini ise Morris Su Tankı (MWM) Testi ile araştırdık. Imipramin (30 mg/kg) ve Prazosin (0,5 mg/kg, 1 mg/kg ve 2 mg/kg) FST'de kontrol grubuna göre hareketsizlik zamanını doza bağımlı olarak önemli ölçüde azalttı. Diazepam (2 mg/kg) ve Prazosin (1 mg/kg ve 2 mg/kg), EPM'de açık kollarda kalış süresini önemli ölçüde arttırdı. Pasif sakınma testinde; skopolamin (0.6 mg/kg) yalnız başına 24 saat sonra ölçülen retansiyon süresini önemli ölçüde azaltırken, prazosin kullanılan gruplarda kontrole göre anlamlı bir fark göstermedi. Ancak skopolamin uygulanmış farelerde prazosin (2 mg/kg) retansiyon süresini önemli ölçüde uzatmıştır. Morris Su Tankı Testinde prazosin (0.5, 1 ve 2 mg/kg) kaçış platformunun bulunduğu kadranda harcanan zaman üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir etki göstermezken, tek başına verilen skopolamin (0.6 mg/kg) kaçış platformunun bulunduğu kadranda harcanan zamanı anlamlı şekilde azaltmıştır. Bunun yanında skopolamin uygulanmış farelerde prazosin (2 mg/kg), kaçış platformunun bulunduğu kadranda harcanan zamanı önemli ölçüde uzatmıştır. Daha önce yapılan çalışmalarda tartışmalı sonuçlar bildirilmiş olup başka bir alfabloker olan terazosinin depresyonu artırıcı etkisi bilinmektedir. Bu araştırmanın sonuçlarına göre tüm alfablokerlerin anksiyete ve depresyonu artırmadığı hatta önleyebileceğini, öğrenme ve belleği olumsuz etkilemediğini tespit ettik.

Anahtar Kelimeler: Prazosin, Depresyon, Anksiyete, Öğrenme, Bellek, Fare

Investigation of the Effects of Prazosin On Depression, Anxiety, Learning and Memory

Abstract

The aim of this study is to investigate whether prazosin has an effect on learning and memory besides its effects on anxiety and depression in patients. In this study, the effects on behavioral parameters were tested after intraperitoneal administration of prazosin (0.5 mg/kg, 1 mg/kg, and 2 mg/kg) to 7-week-old

male Balb-c mice. We investigated the effect of prazosin on depression with the Forced Swimming Test (FST), its effect on anxiety with the Elevated Plus Maze Test (EPM), its effect on learning with the Passive Avoidance (PA) Test, and its effect on memory with the Morris Water Tank (MWM) Test. Imipramine (30 mg/kg) and Prazosin (0.5 mg/kg, 1 mg/kg, and 2 mg/kg) significantly reduced the immobility time in the FST compared to the control group in a dose-dependent manner. Diazepam (2 mg/kg) and Prazosin (1 mg/kg and 2 mg/kg) significantly increased open arm length of stay in EPM. In PA test; while scopolamine (0.6 mg/kg) alone significantly reduced the retantion time measured after 24 hours, it did not show a significant difference in the prazosin-treated groups compared to the control. However, prazosin (2 mg/kg) significantly prolonged retantion time in scopolamine-treated mice. In the MWM Test, prazosin (0.5, 1, and 2 mg/kg) did not have a statistically significant effect on the time spent in the escape platform quadrant, while scopolamine (0.6 mg/kg) given alone significantly reduced the time spent in the escape platform quadrant. In addition, in scopolamine-treated mice, prazosin (2 mg/kg) significantly prolonged the time spent in the escape platform quadrant. Controversial results have been reported in previous studies such as another alpha-blocker, terazosin, is known to increase depression. According to the results of this study, we determined that all alpha-blockers don't increase anxiety and depression, even prevent them, and don't disrupt learning and memory.

Keywords: Prazosin, Depression, Anxiety, Learning, Memory, Mice

Presentation ID / Sunum No= 65

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4956-3774

Prematüre Retinopatisi Tedavisi İçin Yapılan İntravitreal Ranıbızumab Sırasında Ön Kamaraya Hava Girmesi

Dr. Öğretim Üyesi Semra Acer[1]

[1]*Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: intravitreal enjeksiyon sırasında ön kamaraya hava kaçmış bir prematür retinopatisi olgusunu sunmak. Yöntem: 26 haftalık ve 1030 gr doğum ağırlığına sahip prematür bir olgu postnatal 5. haftasında yenidoğan servisinde görüldü. Olguya evre 3 ve plus pozitif prematür retinopatisi nedeniyle lokal anestezi ve gerekli sterilizasyon koşulları altında intravitreal Ranibizumab uygulandı. Enjeksiyon sonrasında ön kamarada hava kabarcığı farkedilerek takibe alındı. Hava kabarcığı ertesi gün küçülmüştü. Hava kabarcığı 3.gün sonunda herhangi bir tedavi uygulanmaksızın tamamen kaybolmuştu. Sonuç: İntravitreal hava kabarcığı intravitreal enjeksiyonlar sonrasında nadiren görülen bir durumdur. Şırıngada yanlışlıkla kalmış havanın arka kamaraya verilmesinin ardından zonüller arasından ön kamaraya geçmesiyle oluşur. ön kamarada aniden oluşan değişikliğin hava kabarcığı sonucu olduğunu anlamak, özellikle intravitreal enjeksiyonun daha zor ve riskli olduğu prematür olgularda, hekimin işini kolaylaştıracaktır. Hava kabarcığı kalması zaten çok küçük dozlarda yapılan intravitreal enjeksiyonda doz ayarlamasında hatalara da neden olabilir. Hava kabarcığı birkaç gün içinde spontan rezolüsyona uğradı. Bu durum ile karşılaşmamak için enjeksiyon öncesinde şırıngada hiç hava kalmadığından emin olmak gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Intravitreal Enjeksiyon,ön Kamarada Hava Kabarcığı

Air Entry to Anterior Chamber After Intravitreal Ranibizumab Injection for Premature Retinopathy

Abstract

Purpose: To report an infant case with air entry to anterior chamber after intravitreal ranibizumab injection. Materials and Methods: 26 weeks and 1030 gr born premature and incubated baby had stage 3 and plus positive premature retinopathy in the fifth postnatal week. He had intravitreal Ranibizumab injection under sterile conditions and local anesthesia with standard protocols. After injection there was an air bubble in the anterior chamber. The bubble was smaller in the following day and it was completely absorbed in the third day after injection without any treatment. Results: Anterior chamber air bubble after intravitreal injection is an unexpected situation especially in premature cases. Mistakenly left air in the syringe passes from posterior chamber to anterior chamber through the zonules. The recognition of the air bubble earlier makes the operator aware of the situation where, especially in premature cases, the injection is much more difficult and has serious complications. Also it may affect the amount of drug

dose because of the presence of air in the syringe. The bubble spontaneously resolved within few days without any complication. It is important to be sure that there is no air in syringe before injection. Key words: intravitreal injection, anterior chamber air bubble

Keywords: Intravitreal Injection, Anterior Chamber Air Bubble

Presentation ID / Sunum No= 92

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2264-9591

Prepapiller Vasküler Loop: Olgu Sunumu ve Literatür İncelemesi

Uzman Dr. Ömer Ersin Muz[1]

[1]*Eskişehir Yunus Emre Devlet Hastanesi*

Özet

9 yaşında erkek çocuk sol gözünde hipermetropik kırma kusuru nedeniyle rutin kontrol amaçlı göz hastalıkları polikliniğinde değerlendirildi. Hastanın fundoskopik muayenesinde emetropik gözde daha önce fark edilmemiş bir retinal vasküler anomali saptandı. Sağ gözde inferotemporal retinal arter optik disk seviyesinden vitreusa uzanarak vasküler bir halka oluşturuyordu. Arterin afferent ve efferent kolları birbirine dolanarak tirbuşon görünümü oluşturmuştu. Klinik özellikler OCT ile doğrulandı. Prepapiller vasküler halkalar nadir görülen retinal vasküler anomalilerdir. Asemptomatik seyirli olmaları nedeniyle bu hastalığı olanlar nadiren tanı almaktadır. Komplikasyonlar nadiren görülmesine rağmen literatürde retinal arter tıkanıklığı gibi görmeyi tehdit eden komplikasyonlar bildirilmiştir. Bu nedenle mevcut tedavisi olmayan bu hastalıkta komplikasyonlara zemin hazırlayan faktörleri ve bunların altında yatan mekanizmaları belirlemek önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Prepapiller Vasküler Loop; Retinal Vasküler Anomali; Optik Koherens Tomografi

Prepapillary Vascular Loop: A Case Report and Literature Review

Abstract

A 9-year-old boy presented for a routine follow-up visit for a hypermetropic refractive error in his left eye. A retinal vascular anomaly previously unrecognized in the emmetropic eye was detected on fundoscopic examination. The inferotemporal retinal artery of the right eye extended from the optic disc level to the vitreous and formed a vascular ring. The afferent and efferent arms of the artery were entangled, forming a corkscrew appearance. Clinical features were confirmed with OCT. Prepapillary vascular rings are rare retinal vascular anomalies. Because of their asymptomatic course, the patients with this disease are rarely diagnosed. Although complications are rarely seen, vision-threatening complications such as retinal artery occlusion have been reported in the literature. Therefore, it is important to identify predisposing factors to complications and their underlying mechanism in this incurable disease.

Keywords: Prepapillary Vascular Loop; Retinal Vascular Anomaly; Optical Coherence Tomography

Presentation ID / Sunum No= 184

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2900-8623

Preterm Doğum Eyleminde Subklinik İntraamniyotik Enfeksiyon Oranı ve Enfeksiyonu Belirlemede Amniyotik Sıvı Analizlerinin Rolü

Uzman Dr. Gönül Özer[1], Prof. Dr. Gökhan Bayhan[2]

[1]Memorial Şişli Hastanesi
[2]Süleyman Demirel Üniversitesi
**Corresponding author: Gönül Özer*

Özet

Bu çalışmanın amacı, erken doğum eylemi etiyolojisinde önemli bir rolü olan subklinik intra-amniyotik enfeksiyonun hangi oranda görüldüğünü enfeksiyonu tespit etmede amniyotik sıvı analizlerinden hangisinin daha güvenilir olduğunu ve enfeksiyon tespit edilen olguların tokolize nasıl cevap verdiklerini araştırmaktı. Bu çalışmada preterm eylem tanısı konmuş ve 28-37 gebelik haftaları arasında olan 40 gebeye transabdominal amniyosentez uygulandı. Her olgudan ortalama 10 ml amniyon sıvısı alındı. 2 ml amniyon sıvısı gram boyama ve kültür için mikrobiyoloji laboratuvarına, 2 ml lökosit sayımı için hematoloji laboratuvarına, 5 ml glukoz düzeyini tespit etmek için biyokimya laboratuvarına gönderildi. Alınan amniyotik sıvılardan aerob ve anaerob kültürler yapıldı ve %5 oranında kültür pozitif bulundu. Bir olguda B grubu beta hemolitik streptokok, bir olguda da peptostreptokok üredi. Kültür pozitif iki olgunun gram boyaması da pozitif bulundu. Amniyotik sıvı kültüründe üreme olan hasta grubunda, amniyotik sıvı glukoz konsantrasyonları anlamlı derecede düşük bulundu ($p<0.05$). Glukoz eşik değeri 15 mg/dl olarak alındı. Kültür pozitif gruptaki 2 olgudan birinde glukoz seviyesi 15 mg/dl, birinde ise 16 mg/dl olarak bulundu. Kültür negatif grupta ise bir olguda 15 mg/dl bulunurken, diğer olguların tümünde bu seviye 15 mg/dl nin üzerinde idi. Amniyotik sıvı kültürü pozitif olguların ikisinde de amniyotik sıvıda lökosit tespit edilemedi. Kültür pozitif olgularla tokoliz süresi ise, kültür negatif olgulara göre anlamlı derecede düşük bulundu. Preterm doğum eylemine neden olan intra-amniyotik enfeksiyonun tanısında, amniyotik sıvı kültürü kesin sonuç vermekle beraber, kültür sonuçlarından daha kısa sürede sonuç veren gram boyama ve düşük glukoz seviyeleri de basit ve güvenilir testlerdir.

Anahtar Kelimeler: Preterm Eylem, İntraamniyotik Enfeksiyon, Amniyosentez, Tokoliz

The Rate of Subclinical Intra-Amniotic Infection in Preterm Labor and the Role of Amniotic Fluid Analysis in the Diagnosis of Infection

Abstract

The aim of this study was to investigate the rate of subclinical intra-amniotic infection, which has an important role in the etiology of preterm labor, how accurate and reliable amniotic fluid analyses are in detecting infection, and what the effect of tocolysis is in the cases with intra-amniotic infection. Transabdominal amniocentesis was applied to 40 pregnant women diagnosed with preterm labor and

were between 28-37 gestational weeks. An average of 10 ml of amniotic fluid was taken from each case. 2 ml of amniotic fluid was sent to the microbiology laboratory for gram staining and culture, 2 ml to the hematology laboratory for leukocyte count, and 5 ml to the biochemistry laboratory to determine the glucose level. The amniotic fluid was cultured under aerobic and anaerobic conditions and 5% of it was found positive. Group B Beta-hemolytic streptococci grew in one patient and peptostreptococcus in another patient. Gram staining of two culture-positive cases was also positive. Amniotic fluid glucose concentrations were found to be significantly lower in the patient group with culture-positive amniotic fluid ($p<0.05$). The glucose threshold value was determined as 15 mg/dl. Glucose level was found to be 15 mg/dl in one patient in the culture-positive group and 16 mg/dl in another patient. While the glucose level was 15 mg/dl in one patient in the culture-negative group, this level was above 15 mg/dl (%98) in all other patients. In both cases with positive amniotic fluid culture, leukocytes could not be detected in the amniotic fluid. The effect of tocolysis in culture-positive cases was found to be significantly lower (2-8 hours) than in culture-negative cases (23-1184 hours).In the diagnosis of intra-amniotic infection that causes preterm labor, amniotic fluid culture offers a definite result, however, amniotic fluid gram staining and amniotic fluid glucose concentration, which give results in a shorter time.

Keywords: Preterm Labor, Intra-Amniotic Infection, Amniocentesis,tocolysis

Presentation ID / Sunum No= 274

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Prostat Kanseri Kemik Metastazlı Hastalarda PSMA Suvmax Değeri İle Radyoterapiye Yanıt Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Abdurahman Kuzhan[1]

[1]*Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi AD.*

Özet

Amaç: Günümüzde özellikle yüksek riskli prostat kanserinde (PK) Galyum-68 prostat spesifik membran antijeni (Ga-68 PSMA) pozitron emisyon tomografi/bilgisayarlı tomografi (PET/ BT) görüntüleme, hastalığın başlangıç evrelemesinde metastatik hastalığı tanımlamada sık başvurulan bir yöntemdir. PK kemik metastazlı hastalarının kemik ağrısının tedavisinde radyoterapi (RT) etkin bir tedavi seçeneğidir. Hastalara aynı RT dozu uygulansa bile yanıt oranları farklılık gösterebilmektedir. Ağrılı kemik lokalizasyondaki metabolik aktivite (PSMA SUVmax) tedavi yanıtındaki değişkenlikle ilişkili olabilir. Bu çalışmada PK tanılı hastalarda ağrılı kemik lokalizasyonundaki PSMA SUVmax ile RT öncesi ağrı skoru ve RT sonrası ağrı skoru arasındaki ilişki araştırıldı. Metaryal ve Metod: Histopatolojik olarak PK tanısı konan, PSMA PET/BT ile kemik metastazı tespit edilip RT için kliniğimize refere edilen 13 hasta çalışmaya dahil edildi. RT öncesi ağrılı metastatik odaktaki ağrı skoru ve PSMA SUVmax değeri kaydedildi. Hastalara tek fraksiyonda 8 Gy RT uygulandı. RT sonrası 4 haftada bir tedavi alanındaki ağrı skoru değerlendirilip kaydedildi. Veriler SPSS 23.0 (IBM SPSS Statistics 23 software (Armonk, NY: IBM Corp.)) paket programıyla analiz edildi. Bulgular: Toplam 13 hasta (21 ağrılı kemik lezyonu olan) hasta çalışmaya kabul edildi. Ortanca yaş 71 idi. Medyan takip süresi 8 (4-20) hafta bulundu. Tedavi edilen metastatik kemik lokalizasyonları servikal vertebra (3), torakal vertebra (7), lomber vertebra (3), femur başı (3) ve pelvik kemik (5) idi. Ortalama PSMA SUVmax ve ortama başlangıç ağrı skoru sırasıyla 5,35 ((±1.17) ve 3 (2–4) olarak bulundu. Tedavi öncesi ağrı skorları ile PSMA SUVmax arasında istatiksel anlamlı ilişki bulundu ($p<0.005$). Tedavi öncesi ağrı skorlarına göre 2, 3, 4 ve 5 için ortalama PSMA SUVmax sırasıyla 4,14 (±0.64), 5.01 (±0.67), 6.72 (±1.28) ve 5.63 (±0.65) bulundu. Radyoterapi sonrası ağrı skoru değerlendirmesinde tedaviye yanıtla PSMA SUVmax arasında ilişki bulunamadı ($p>0.3$). Sonuç: PSMA SUVmax RT öncesi ağrı skoru ile ilişkilidir. Ancak PSMA SUVmax'ın tedaviye yanıtı öngörmedeki rolü bulunamadı. Bu konuyu aydınlatmak için başka çalışmalara gereksinim duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Radyoterapi, PSMA SUVmax

Presentation ID / Sunum No= 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8412-091X / 0000-0002-3745-8838 / 0000-0001-5221-5132

Prostat Kanserli Hastalarda Metilentetrahidrofolat Redüktaz A1298C Gen Varyasyonunun Rolünün Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Arzu Ay [1], Dr. Öğretim Üyesi Nevra Alkanlı[2], Uzman Dr. Gökhan Çevik[3]

[1]Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı
[2]Haliç Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı
[3]T.C. Sağlık Bakanlığı Edirne Sultan 1. Murat Devlet Hastanesi Cerrahi Birimler Üroloji
**Corresponding author: Arzu Ay*

Özet

Prostat kanseri erkeklerde en sık görülen ikinci kanserdir. Prostatik doku hücrelerinin anormal proliferasyonundan dolayı ilk dönemlerde lokalize kalmaktadır, ancak daha sonra yakın dokulara ve organlara yayılabilmekte, metastaz yapabilmektedir. Prostat kanseri en yaygın kanser türlerinden biri olmasına rağmen, patogenezi tam olarak açıklanamamıştır. Folik asit DNA sentezinde, onarımında ve metilasyonunda önemli rol oynamaktadır. Folat-metiyonin yolağındaki genetik varyasyonlar karsinogenez riski ile ilişkilendirilmişlerdir. Metilentetrahidrofolat redüktaz (MTHFR) folik asit / homosistein yolağı metabolizmasında etkili bir enzimdir. MTHFR geni kromozom 1p36.3 üzerinde lokalizedir. MTHFR geninin promotör bölgesinde, ekson 7'de glutamat / alanin yer değiştirmesi ile sonuçlanan MTHFR A1298C (rs 1801131) gen varyasyonu tanımlanmıştır. MTHFR A1298C gen varyasyonu farklı kanser türlerinde artmış risk ile ilişkilendirilmiştir. Ancak prostat kanseri ve MTHFR A1298C gen varyasyonu arasındaki ilişkiyi araştırmaya yönelik oldukça sınırlı sayıda çalışma gerçekleştirilmiştir. Bu yüzden çalışmamızın amacı, prostat kanserli hastalarda MTHFR A1298C gen varyasyonunun rolünü araştırmaktır. MTHFR gen varyasyonu genotip dağılımlarının belirlenmesi için polimeraz zincir reaksiyonu (PZR) ve restriksiyon fragment uzunluk polimorfizmi (RFLP) yöntemleri kullanılmıştır. Çalışmamızda AA, CC homozigot genotipleri ve AC heterozigot genotipleri gözlenmiştir. Prostat kanserli hasta grubu ve sağlıklı kontrol grubu arasında MTHFR A1298C gen varyasyonu genotip dağılımları bakımından anlamlı bir farklılık belirlenmemiştir ($p>0.05$). Sonuç olarak, bu çalışmada, MTHFR A1298C gen varyasyonu prostat kanseri gelişimi için genetik bir risk faktörü olarak saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Prostat Kanseri, MTHFR Enzimi, MTHFR A1298C Gen Varyasyonu, PZR, RFLP

Investigation of the Role of Methylenetetrahydrofolate Reductase A1298C Gene Variation in Patients With Prostate Cancer

Abstract

Prostate cancer is the second most common cancer in men. Due to the abnormal proliferation of prostatic tissue cells, it remains localized in the early stages, but then it can spread to nearby tissues and organs and metastasis. Although prostate cancer is one of the most common types of cancer, its pathogenesis has not been fully explained. Folic acid plays an important role in DNA synthesis, repair and methylation. Genetic variations in the folate-methionine pathway have been associated with an increased risk of carcinogenesis. Methylenetetrahydrofolate reductase (MTHFR) is an enzyme effective in folic acid / homocysteine pathway metabolism. The MTHFR gene is localized on chromosome 1p36.3. The MTHFR A1298C (rs 1801131) gene variation has been identified in the promoter region of the MTHFR gene and this genetic variation results in a glutamate/alanine substitution in exon 7. MTHFR A1298C gene variation has been associated with increased risk in different types of cancer. However, a very limited number of studies have been performed to investigate the relationship between prostate cancer and MTHFR A1298C gene variation. Therefore, the aim of our study is to investigate the role of MTHFR A1298C gene variation in patients with prostate cancer. Polymerase chain reaction (PCR) and restriction fragment length polymorphism (RFLP) methods were used to determine the genotype distributions of MTHFR gene variation. In our study, AA, CC homozygous genotypes and AC heterozygous genotypes were observed. The significant difference was not determined between the prostate cancer patient group and the healthy control group in terms of genotype distribution of MTHFR A1298C gene variation ($p>0.05$). In conclusion, in this study, MTHFR A1298C gene variation was not detected as a genetic risk factor for the development of prostate cancer.

Keywords: Prostate Cancer, MTHFR Enzyme, MTHFR A1298C Gene Variation, PCR, RFLP

Presentation ID / Sunum No= 77

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9277-9223

Psödohipertansiyonun Görülme Sıklığı İle Psödohipertansiyonda Osilometrik ve Kaf Yöntemlerinin Güvenilirliği, Osler Manevrasının Duyarlılığı

Uzman Dr. Selami Aydın[1]

[1]*Hisar Intercontinental Hospital*

Özet

AMAÇ: Psödohipertansiyon(PsHT) prevalansı çalışmalarda % 1,7-80 arasında değişmektedir özellikle orta ve ileri yaşlarda sık görülen, yanlışlıkla hipertansiyon tanısı konulmasına neden olan ve çoğu kere atlanan ciddi bir sorundur. MATERYAL, METOD: Kan basıncı ölçüm yöntemlerinin (osilometrik, kaf, intraarteriyel(İA)) karşılaştırılması, PsHT sıklığı, PsHT tanısı için önerilen noninvazif yöntemlerin (Osler Manevrası-OM ve arter kalsifikasyonu) duyarlılığı ve PsHT'un yaş, BMI (Body Mass Index), lipid profili, eritrosit sedimentasyon hızı (ESR), hipertansiyon (HT) süresi, diabet (DM), DM yaşı ve sigara ile ilişkisi incelenmiştir. Çalışmaya 17 erkek, 33 kadın, yaşları 55-79 arasında değişen (ort.yaş:65) toplam 50 hasta alındı.17hastada DM, 27 hastada hiperlipidemi vardı. Hastaların osilometrik, kaf ve intraarteriyel yöntemlerle kan basıncı ölçüldü. İA ölçüm radial arterden yapıldı. Hastaların tamamında OM'na ve lipid profiline bakıldı; EKG ve arteriyel kalsifikasyon için kol grafileri çekildi. Osilometrik veya kaf yöntemleriyle ölçülen kan basıncı değerlerinin, İAKB değerine göre SKB'da 10mmHg, DKB'da 15mmHg OAKB'da 13mmHg dan yüksek olması PsHT tanısı için ölçüt olarak kabul edildi. BULGULAR: Çalışmamızda İAKB'na göre osilometrik yöntemle ortalama SKB 6,86 mmHg düşük, DKB 4,82 mmHg yüksek, OAKB ise İAKB değerlerine yakın ölçülürken, kaf yönteminde ise SKB 4,84 mmHg, DKB 17,64 mmHg ve OAKB'ı ise 13,28 mmHg daha yüksek bulundu. PsHT oranları; osilometrik yöntemle SKB % 14,DKB % 18, OAKB % 16 bulunurken, kaf yönteminde SKB % 32, DKB % 60, OAKB'da % 52 bulundu.DKB ve OAKB'da saptanan PsHT oranları kadınlarda daha yüksekti. PsHT'un yaş, sigara, DM, DM yaşı, hiperlipidemi, HT süresi, BMI, OM, arter kalsifikasyonu ESR, HDL ve TG ile ilişkisi saptanmadı. SONUÇ: Orta ve ileri yaşta kan basıncı ile klinik bulguları bağdaşmayan hastalarda, PsHT için intraarteriyel kan basıncı tayini önerilir.

Anahtar Kelimeler: Psödohipertansiyon, Kan Basıncı Ölçüm Yöntemleri, Osler Manevrası, Arter Kalsifikasyonu

Frequency of Pseudohypertension and Reliability of Osilometric and Caf Methods in Pseudohypertension, Sensitivity of Osler Maneuver

Abstract

OBJECTIVE: The prevalence of pseudohypertension (PsHT) varies between 1.7-80% in studies, and it is a serious problem that is frequently seen especially in middle and advanced ages, leads to the misdiagnosis of hypertension and is often overlooked. MATERIAL, METHOD: Comparison of blood pressure measurement methods (oscillometric, cuff, intra-arterial (IA)), frequency of PsHT, sensitivity of noninvasive methods (Osler Maneuver-OM and arterial calcification) recommended for the diagnosis of PsHT, and age, BMI (Body Mass Index), lipid profile of PsHT, ESR, duration of hypertension, diabetes, age of DM and relationship with smoking were investigated. A total of 50 patients, 17 male, 33 female, aged between 55 and 79 (mean age: 65), were included in the study. 17 patients had DM and 27 patients had hyperlipidemia. Blood pressure of the patients was measured by oscillometric, cuff and intra-arterial methods. IA measurement was made from the radial artery. OM and lipid profile were evaluated in all patients; ECG and arm radiographs were taken for arterial calcification. According to the intra-arterial blood pressure value, 10mmHg in SBP, 15mmHg in DBP, mean arterial BP higher than 13mmHg were accepted as criteria for the diagnosis of PsHT. RESULTS: In our study, mean SBP was 6.86 mmHg lower, DBP 4.82 mmHg high, and mean arterial BP was close to intra-arterial BP values by the oscillometric method compared to intra-arterial BP, whereas in the cuff method, SBP was 4.84 mmHg, DBP 17.64 mmHg, and mean arterial BP was 13.28 mmHg higher. PsHT rates; While SBP was 14%, DBP 18%, and MABP was 16% with the oscillometric method, SBP was 32%, DBP 60%, and 52% in MABP in the cuff method. PsHT rates detected in DBP and MABP were higher in women. CONCLUSION: Intra-arterial blood pressure determination is recommended for PsHT in middle-aged and elderly patients whose clinical findings are incompatible with blood pressure.

Keywords: Pseudohypertension, Blood Pressure Measurement Methods, Osler Maneuver, Arterial Calcification

Presentation ID / Sunum No= 523

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1965-7067

Psödotümör Orbita(İdiyopatik Orbital İnflamatuar Sendrom) Vakasında Radyoteranin Yeri:Olgu Sunumu

Arş. Gör. Dr. Fatih Özcan[1]

[1]*SBÜ Gülhane Eğitim ve Araştırma hastanesi*

Özet

IG4 ile ilişkili hastalıklar fibroinflamatuvar süreci içeren ve tümörü taklit eden bir grup hastalık grubundan oluşmakta olup psödotumor orbita bu grup hastalıklar arasında yer almaktadır. Bu yeni hastalığın arkasındaki immünopatogenez henüz açıklanamamıştır. Hastalığın histopatolojik ayırt edici özellikleri arasında IgG4 pozitif plazma hücrelerinin baskın olduğu yoğun lenfoplazmositik infiltrasyonları bulunmaktadır. IgG4-ilişkili hastalık tanısı önemli bir klinik sorundur ve basit bir tanısal testi yoktur. Tanıdaki en önemli sorun, sıklıkla hem klinik hem de radyolojik olarak maligniteyi taklit eden bulgularla ortaya çıkabilmesidir. Bu nedenle, yanlışlıkla malignite teşhisini önlemek için IgG4-ilişkili hastalığı, etkilenen organın malign bir tümöründen (kanser veya lenfoma) doğru ve zamanında ayırmak çok önemlidir. Doğru tedavinin verilebilmesi için IgG4-ilişkili hastalığını etkilenen organın benzer inflamatuvar hastalıklarından da ayırmak gereklidir. Psödotümör (İdiyopatik orbita inflamasyonu) klinik ve radyolojik olarak orbita tümörlerini taklit eden ancak iltihabi hücrelerden oluşan birikim/kitlelerdir. İdiyopatik orbital inflamasyon nongranülomatöz orbita inflamasyonlarını tanımlamak için kullanılan bir terimdir.Orbita görüntülemesinde göz kaslarında kalınlaşma (miyozit), göz yaşı bezinde genişleme (dakriyoadenit), orbitanın ön ve/veya arka bölümlerinde iyi sınırlı olmayan kitle şeklinde görülebilir. Orbital miyozit bu grubun bir ya da birden çok orbital kasını tutan bir alt tipidir. Tedavide ilk tercih olarak kortikosteroidler kullanılır. Tedaviye yanıtsız hastalarda radyoterapi ve bağışıklık sistemini baskılayıcı gibi tedavi seçenekleri denenmektedir. Klinik bulgular arasında en sık akut başlangıçlı göz ağrısı bulunmaktadır. Ayrıca propitozis, göz kapağında şişlik ve göz hareketleri sırasında ağrı da vardır. Nadiren bu klinik bulgulara diplopi ya da görmede azalma gibi yakınmaların yanı sıra baş ağrısı, halsizlik, iştahsızlık gibi semptomlar da eşlik edebilir. Sağ gözde ağrı,bulanık görme ve göz hareketlerinde şişlik şikayetleri sebebiyle göz hastalıkları tarfından muayene edilen ve çekilen orbital mr'da sağ göz lateral rectus kasında miyozit saptanan hastaya prednol tedavisi uygulanmış hastada hiperglisemi ve kcft elevasyonu olması üzerine hasta göz hastalıkları tarafından kliniğimize radyoterapi açısından danışıldı.Orbital psödotümör nedeniyle radyoterapi kararı verilen hastaya tedavi pozisyonunda planlama bilgisayarlı tomografisi GE LightSpeed BT Simülatörde 5 mm kesit aralıklarıyla simülasyon uygulandı. Elde edilen görüntülerde hedef hacim ve kritik organ çizimi yapıldıktan sonra veri setleri PrecisePLAN(Elekta,UK) tedavi planlama sistemine aktarıldı. 6-MV foton ışın demetleri kullanılarak fraksiyon başına 20 Gy/15 fraksiyonda üç boyutlu konformal radyoterapi (3B-KRT) planlama tekniği kullanılarak lineer akseleratör (Synergy,Elekta,UK) cihazında radyoterapi uygulandı.Hastanın 3. Ve 6. Ay ve 12. Ay kontrolde semptomatik iyileşme izlenmiş olup hastamızın takibine halen devam edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Konformal Radyoterapi, psödotümör Orbita, IgG4 İlişki Otoimmun Hastalıklar

Presentation ID / Sunum No= 109

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0623-7730

Ratlarda Deneysel Serebral İskemi Sonrası Riociguat ve Resveratrol Kombine Tedavinin Nöroprotektif Etkilerinin Araştırılması

Arş. Gör. Dr. Barış Aslanoğlu[1], Dr. Öğretim Üyesi İbrahim Başar[1], Dr. Öğretim Üyesi Sinan Bahadır[2],

[1]Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroşirürji ABD
[2]Amasya Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroşirürji ABD

**Corresponding author: İbrahim Başar*

Özet

GİRİŞ İnmeler hemorajik ve iskemik olmak üzere iki gruba ayrılır. İnmelerin yaklaşık %88'ini iskemik inmeler oluşturup bunların da yaklaşık %70'i orta serebral arter (OSA) sulama alanında görülür. Bu çalışmada, riociguat ve resveratrolün iskemik inmedeki protektif etkisini incelemeyi hedefledik. GEREÇ VE YÖNTEM Çalışmada kullanılan 35 adet dişi Wistar albino rat 5 eşit gruba ayrıldı. Kontrol grubunda hiçbir işlem yapılmadı. Diğer deneklerde sütur ilerletilmek suretiyle OSA oklüzyonu ve iskemi sağlandı. 2 saat sonra sütur geri çekilerek reperfüzyon sağlandı. İşlem sonrasında İskemi grubuna tedavi verilmedi, İskemi+Riociguat grubuna riociguat, İskemi+Resveratrol grubuna resveratrol, İskemi+Riociguat+Resveratrol grubuna ise resveratrol ve riociguat verildi. Gruplar hücre çekirdeklerinde piknozis, perivasküler ve perinöral ödem, vasküler dilatasyon, konjesyon, reperfüzyon sonrası kanama odakları ile bax ve bcl-2 immunpoziviteleri açısından değerlendirildi.

BULGULAR İskemi grubunda tüm histopatolojik parametreler ve bax ekspresyonu kontrol grubuna göre artmış, bcl-2 immunpozivitesi ise azalmış idi. İskemi+Riociguat grubunda hemorajik alanların kaybolduğu, nöron ve glial hücrelerde piknotik hücrelerin oldukça azaldığı, damarların dilate olduğu, konjesyonun görülmediği, perivasküler ödemin oldukça azaldığı, bax immunopozivitesi azalıp kontrol grubuyla benzer olduğu, bcl-2 immunopozivitesi ise özellikle aksonlarda arttığı gözlendi. İskemi+Resveratrol grubunda ise hemorajik alanların önemli oranda azaldığı, konjesyon, perinöral ödem, nöron ve glial hücrelerde piknozis görülse de iskemi grubuna göre oldukça azaldığı görüldü. Bax immunopozivitesi kontrol grubuyla benzerlik gösterirken bcl-2 immunopozitifliği kontrol ve iskemi gruplarına benzer lokalize olmuştu ancak pozitifliğin özellikle sinir liflerinde kontrol grubuna daha yakın olduğu görüldü. İskemi+Riociguat+Resveratrol grubunda damarların dilate olduğu, nöron ve glial hücrelerde piknotik çekirdekli hücrelerin azaldığı perinöral ve perivasküler ödemin kaybolduğu gözlemlendi. Bu grupta bax immunopozivitesi yok denecek kadar az iken bcl-2 immunopozivitesi iskemi gruplarına göre oldukça yoğun olduğu görüldü. SONUÇ İskemik inmede riociguat ve resveratrol kombine tedavisinin nöroprotektif olduğu, apoptozu önlediği ve reperfüzyon sonrası kanamayı azalttığı görülmüş olup iskemik inme tedavi protokollerinde kullanılabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Iskemi, Nöroproteksiyon, Riociguat, Resveratrol

Presentation ID / Sunum No= 202

Oral Presentation / Sözlü Sunum

0000-0002-0961-1903

Ratlarda Kronik Kısıtlama Stresinin Mekânsal Bellek ve Hipokampal BDNF Düzeyine Etkisi

Dr. Sinan Saral[1]

[1]*Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı*

Özet

Giriş: Kronik strese maruziyet nörogenez, sinaptik plastisite ve bellek fonksiyonlarında işlevsel bozukluklara neden olur. Bu çalışmanın amacı ratlarda fiziksel strese maruziyetin mekânsal hafıza, tanıma belleği ve hipokampal BDNF düzeyine etkisinin incelenmesidir. Materyal metod: Mevcut çalışmada üç aylık dişi rat kullanıldı. Ratlar kontrol ve stres olmak üzere iki gruba ayrıldı (n=8). Ratlara üç hafta süreyle günde 5 saat kısıtlama stres paradigması uygulandı. Stres protokolünün sonunda bilişsel testler yapıldı. Mekânsal hafıza morris su labirenti (MSL) testi ile değerlendirildi. Davranış kayıtları için ANY-maze programı (ANY maze 5.2, Dublin / Ireland) kullanıldı. Çalışma sonunda ratlar ötenazi edildi ve ardından soğuk zincirde hipokampus disekte edildi. BDNF düzeyi hipokampal homojenatlarda ELİSA ile ölçüldü. Veri analizlerinde SPSS 24.0 programı kullanıldı. İkili karşılaştırmalarda Mann Whitney-U testi kullanıldı. $P<0.05$ anlamlı kabul edildi. Bulgular: MWM testinin edinim fazında gruplar arasında anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$). Prob testinde stres grubunun hedef kadranda harcadığı zaman kontrol grubuna göre düşük bulundu ($p<0.01$). Benzer şekilde, stres grubunun hedef kadrana giriş sayısı kontrolden daha düşüktü ($p<0.01$). Ancak, grupların ortalama hızları arasında anlamlılık yoktu ($p>0.05$). Diğer yandan, kısıtlama stresinin hipokampusta BDNF düzeyini belirgin şekilde azalttığını bulduk ($p<0.05$). Sonuç: Kısıtlama stresi ratlarda BDNF düzeyini azaltırken mekânsal hafızada işlevsel bozukluğa neden oldu. Bu sonuçlar, kısıtlama stresine maruziyetin bilişsel işlev kayıplarıyla ilişkili olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kısıtlama Stresi, Mekânsal Hafıza, Hipokampus, Beyin Türevli Nörotrofik Faktör

The Effect of Chronic Restraint Stress On Spatial Memory and Hippocampal BDNF Levels in Rats

Abstract

Introduction: Chronic stress causes functional disorders in neurogenesis, synaptic plasticity and memory functions. The aim of this study is to examine the effects of physical stress exposure on spatial memory, recognition memory and hippocampal BDNF levels in rats. Material method: Three-month-old female rats were used in the present study. Rats were divided into two groups as control and stress (n=8). Restraint stress paradigm was applied to rats for 5 hours a day for three weeks. Cognitive tests were performed at the end of the stress protocol. Spatial memory assessed with the Morris water maze (MWM) test. The ANY-maze program (ANY maze 5.2, Dublin / Ireland) was used for behavioral

recordings. At the end of the study, the rats were euthanized and then the hippocampus was dissected in the cold chain. BDNF level was measured in hippocampal homogenates by ELISA. SPSS 24.0 program was used for data analysis. Mann Whitney-U test was used for pairwise comparisons. $P<0.05$ was considered significant. Results: There was no significant difference between the groups in the acquisition phase of the MWM test ($p>0.05$). In the probe test, the time spent by the stress group in the target quadrant was found to be lower than the control group ($p<0.01$). Similarly, the number of entry into the target quadrant of the stress group was lower than the control group ($p<0.01$). However, there was no significance between the mean speeds of the groups ($p>0.05$). On the other hand, we found that restraint stress significantly decreased the BDNF level in the hippocampus ($p<0.05$). Conclusion: While restraint stress decreased BDNF levels in rats, it caused functional impairment in spatial memory. These results suggest that exposure to restraint stress may be associated with cognitive dysfunction.

Keywords: Restraint Stress, Spatial Memory, Hippocampus, Brain-Derived Neurotrophic Factor

Presentation ID / Sunum No= 46

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1401-5727

Relationship Between the Atherogenic Index and Collateral Index in Patients With Coronary Chronic Total Occlusion

Dr. Öğretim Üyesi Cihan Aydın[1]

[1]*Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi*

Abstract

Background: The atherogenic index of plasma (AIP) is a simple and useful biomarker that can predict plasma atherogenicity and coronary artery disease. In previous studies relationship between AIP with coronary artery disease has been demonstrated. Therefore, we investigated the relationship between the AIP and collateral index in patients with chronic coronary total occlusion. Material and Methods: Three hundred and twenty patients who underwent coronary angiography with the diagnosis of stable or unstable angina pectoris between 2015 and 2019 and who had chronic total occlusion in at least one coronary artery were included in our study. Plasma triglycerides (TG) and high-density lipoprotein cholesterol (HDL-C) values were obtained from the blood tests taken from the patients before the angiography procedure. The AİP was calculated as logarithm of [TG (mg/dL) /HDL-C (mg/dL)]. Coronary collateral circulation (CCC) was graded according to the Rentrop grading system in patients with chronic total occlusion after angiography. Rentrop grades were classified as; (0-1), low-grade CCC and, (2-3) high-grade CCC. We divided our patients into two groups as low-grade CCC and high-grade CCC and examined these two groups in terms of the AIP index. Group 1: Rentrop classification grade 0-1(mean age, 63,9±9,9),Group 2: Rentrop classification grade 2-3 (mean age, 62,1±9,4). Results: The baseline characteristics were similar in both groups. AIP was higher in group 1 with poor collateral circulation [group 1; 0, 74±0, 16 vs. group 2; 0, 33±0,10, p<0,001]. Conclusions: In our present study, we found that a high AIP is associated with poor collateral circulation.

Keywords: AIP Index, CTO, Coronary Collateral Circulation

Presentation ID / Sunum No= 301

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2475-7804

Renal Biyopsi Örneklerinin Histopatolojik Değerlendirilmesi ve Kanama Komplikasyonu Risk Faktörleri

Uzman Dr. Süleyman Sönmez[1], Uzman Dr. Mehmet Kolu[2]

[1]Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2] Memorial Diyarbakır Hastanesi
**Corresponding author: Süleyman Sönmez*

Özet

Bu çalışmada Ocak 2015 ve Aralık 2020 tarihleri arasında yapılan böbrek biyopsilerinin klinik, patolojik ve işlem sonrası kanama komplikasyonları açısından değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Ocak 2015- Aralık 2020 tarihleri arasında Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi İç Hastalıkları Kliniğinde yapılan 72 hastanın böbrek biyopsi verileri retrospektif olarak analiz edilmiştir. Böbrek biyopsilerinin hepsi ultrasonografi eşliğinde yapılmış olup, tamamı nativ böbrek biyopsisiydi. Hastalara ait demografik, klinik ve laboratuvar bilgileri hastane kayıtlarından elde edilmiştir. Çalışma grubunun 29'u (%40.2) erkek, 43'ü (%59.8) kadın olup yaş ortalaması 45.52± 8.25 yıl idi. Çalışmada biyopsi endikasyonları arasında ilk sırada nefrotik düzeyde proteinüri ve hematüri (%65.1) bulunuyordu. Biyopsi sonucunda en sık fokal segmental glomerüloskleroz (FSGS) (%29.1) saptanırken ikinci sırada ise membranöz glomerülonefrit (MGN) (%19,4) saptandı. Renal biyopsi sonrası en sık görülen komplikasyon renal hematom idi. Sonuç olarak çalışmada en sık biyopsi endikasyonu nefrotik düzeyde proteinüri ve hematüri olarak saptanmıştır. Biyopsi sonucunda en sık saptanan patoloji FSGS idi. Renal hematom en sık amiloidozisli ve hipertansif hastalarda izlenmiş olup bu hastalarda daha dikkatli biyopsi prosedürleri ve gözlemleri gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Renal Biyopsi, Renal Hematom, Fokal Segmental Glomeruloskleroz

Histopathological Evaluation of Renal Biopsy Samples and Risk Factors of Bleeding Complications

Abstract

This study, it was aimed to evaluate the kidney biopsies performed between January 2015 and December 2020 in terms of clinical, pathological, and postoperative bleeding complications. Renal biopsy data of 72 patients who were performed in the Internal Medicine Clinic of Kanuni Sultan Süleyman Training and Research Hospital between January 2015 and December 2020 were analyzed retrospectively. All kidney biopsies were performed under ultrasound guidance, and all were native kidney biopsies. Demographic, clinical, and laboratory information of the patients were obtained from hospital records. Of the study group, 29 (40.2%) were male and 43 (59.8%) were female, with a mean age of 45.52±8.25 years. In the study, nephrotic level proteinuria and hematuria (65.1%) were the first

among biopsy indications. As a result of the biopsy, focal segmental glomerulosclerosis (FSGS) (29.1%) was the most common, and membranous glomerulonephritis (MGN) (19.4%) was the second most common. The most common complication after the renal biopsy was a renal hematoma. In conclusion, the most common biopsy indications in the study were nephrotic level proteinuria and hematuria. The most common pathology detected in the biopsy result was FSGS. Renal hematoma has been most frequently observed in patients with amyloidosis and hypertensive patients, and more careful biopsy procedures and observations are required in these patients.

Keywords: Renal Biopsy, Renal Hematoma, Focal Segmental Glomerulosclerosis

Presentation ID / Sunum No= 467

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8821-1835

Ribozomal Protein L10 ve L41'in Meme Kanseri Moleküler Alt Tipleriyle İlişkisi

Arş.Gör. Sebati Sinan Ürkmez[1], Prof. Dr. Birşen Bilgici[1], Doç. Dr. Yurdanur Süllü[2], Prof. Dr. Necati Özen[3], Prof. Dr. Bekir Kuru[4], Doç. Dr. Leman Tomak[5]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi BİyokimyaAnabilim Dalı
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı
[3]VM Medical Park Samsun Hastanesi, Genel Cerrahi Birimi
[4]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[5]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ve Tıp Bilişimi Anabilim Dalı
**Corresponding author: Sebati Sinan Ürkmez*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Meme kanseri kadınlarda en sık görülen kanser tipidir. Meme kanserinin moleküler alt tiplendirmesi uygun cerrahi, radyoterapi, kemoterapi, endokrin tedavi ve hedeflenmiş tedavi gibi integratif tedavi rejimlerinin belirlenmesine katkı sağlayarak tedavi etkinliğini arttırmaktadır. Ribozomal proteinlerin son yıllarda onkogenez, kanser tanısı ve tedavisindeki rolleri araştırılmaktadır. Çalışmamızda Ribozomal Protein L10 (RP L10) ve Ribozomal Protein L41 (RPL 41)'in gen ekspresyon profilini meme kanserinin moleküler alt tiplerinde araştırmayı amaçladık. YÖNTEM: Çalışmaya, hasta (n= 4) ve kontrol (n= 1) grubunda olmak üzere 74 birey dahil edilmiştir. Hasta gruplarını oluşturan örnekler (n= 63), Ondokuz Mayıs Üniversitesi Hastanesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalına başvuran ve meme kanseri tanısı alan hastalardan rutin mastektomi işlemi ile elde edilmiştir. Kontrol grubu (n= 11) histopatolojik muayene sonucu herhangi neoplastik ve inflamatorik bulgu göstermeyen sağlıklı dokulardan oluşturulmuştur. İmmunohistokimyasal incelemede her bir örnek için östrojen reseptörü (ER), progesteron reseptörü (PR), insan epidermal büyüme faktörü 2 (Her2/CerbB2) ve Ki67 proliferasyon indeksi parametreleri değerlendirildi ve bu parametrelere göre örnekler Luminal A (n= 17), Luminal B (n= 17) Her2-zengin (n= 15) ve üçlü negatif meme kanseri (n= 14) olmak üzere dört moleküler alt gruba ayrılmıştır. Sınıflandırılan numunelerden RT-qPCR yöntemi ile RPL 10 ve RPL 41 gen ekspresyon düzeyi belirlendi. BULGULAR: Yapılan gen ekspresyon analizinde RPL 41 mRNA ekspresyonu Luminal A ve Her2-zengin grupta sırasıyla 0,199 (P= 0,036) ve 0,228 (P= 0,018) kat istatistiksel olarak anlamlı düzeyde azalmıştır. SONUÇ: Elde ettiğimiz sonuçlar literatürle uyumlu olarak meme kanserinde RPL41'in bir tümör baskılama rolüne sahip olduğunu düşündürmekle beraber meme kanseri ve RPL41 arasındaki ilişki neden-sonuç bağlamında daha detaylı incelenmelidir. Ayrıca bazı ribozomal proteinlerin meme kanserinin moleküler alt sınıflamasında kullanılan belirleme kriterlerinden ikisi olan östrojen reseptörü ve Her2 ile ilişkili olduğu bilinmektedir. Benzer şekilde RPL 41'inde bu parametrelerle potansiyel ilişkisinin ortaya çıkarılması meme kanserinin moleküler sınıflamasına katkı sağlaması olasıdır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Ribozomal Protein L10, Ribozomal Protein L41

Association of Ribosomal Proteins L10 and L41 With Breast Cancer Molecular Subtypes

Abstract

INTRODUCTION AND AIM: Breast cancer is the most common type of cancer among women. Molecular subtyping of breast cancer increases the effectiveness of treatment by contributing to the determination of integrative treatment regimens. The roles of ribosomal proteins in oncogenesis, cancer diagnosis, and treatment have been investigated in recent years. In our study, we aimed to investigate the gene expression profile of Ribosomal Protein L10 (RPL10) and Ribosomal Protein L41 (RPL 41) in molecular subtypes of breast cancer. METHODS: The study included 74 individuals in the patient (n=4) and control (n=1) groups. Samples of the patient groups (n=63) were obtained by routine mastectomy procedure from patients who were diagnosed with breast cancer. The control group (n=11) consisted of healthy tissues that did not show any neoplastic and inflammatory findings in histopathological examination. Estrogen receptor (ER), progesterone receptor (PR), human epidermal growth factor 2 (Her2) and Ki67 proliferation index parameters were evaluated for each sample in the immunohistochemical examination. According to these parameters, samples were divided into four molecular subgroups: Luminal A (n=17), Luminal B (n=17) Her2-rich (n=15), and triple-negative breast cancer (n=14). RPL 10 and RPL 41 gene expression levels were determined from the classified samples by the RT-qPCR method. RESULTS: In the gene expression analysis, RPL 41 mRNA expression was statistically significantly decreased by 0.199 (P= 0.036) and 0.228 (P= 0.018) fold in the Luminal A and Her2-rich groups, respectively. CONCLUSION: Although our results suggest that RPL41 has a tumor suppression role in breast cancer, in line with the literature, the relationship between breast cancer and RPL41 should be examined in more detail. It is also known that some ribosomal proteins are associated with the estrogen receptor and Her2. Revealing the potential relationship of RPL 41 with these parameters is likely to contribute to the molecular classification of breast cancer.

Keywords: Breast Cancer, Ribosomal Protein L10, Ribosomal Protein L41

Presentation ID / Sunum No= 445

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2412-4636

Salsa Dansı Yapan Bireylerde Vestibüler Sistem Değerlendirilmesi

Banu Bulut[1]

[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

Özet

Bu çalışmada 2 yıldan daha uzun süre Salsa Dansı yapan bireylerin vestibüler sistemleri VOR kazançları ile değerlendirilmesi yapılmıştır. Çalışmada Video Head İmpulse Test ile gönüllülerin vestibüler sistem (6 semisirküler kanal) değerlendirilmesi yapılmıştır. Çalışma dans eden 15 kişilik deney grubu ve 19 kişilik kontrol grubu üzerinde yapılmıştır (n:34). Yaş ortalamaları açısından istatistiksel bir fark olmayan gruplara (DG:23.4, KG:22.16) ICS IMPULSE Video Head Impulse Test cihazı ile Lateral, LARP (left anterior ve right posterior) ve RALP (right anterior ve left posterior) düzlemlerinde semisirküler kanalların VOR kazançlarına bakılmıştır. Yapılan VHIT öncesinde gönüllüler immitansmetrik inceleme, odyometrik inceleme, pozisyonel testler (dix-hallpike ve roll test) ve gaze testi yapıldı. Çalışmamızda anterior, posterior ve lateral kanalın VHİT cihazı ile değerlendirilen VOR kazançlarında Salsa dansı yapan bireylerle kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark elde edilememiştir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelime: Salsa Dansı,video Head İmpulse Test (Vhit), Vestibüler Sistem.

Asessment of Vestibular System in Salsa Dancers

Abstract

In this study, the vestibular systems of individuals who performed Salsa Dance for longer than 2 years were assessed with VOR earnings. The video head impulse test was used to evaluate the vestibular system of the volunteers (6 semicircular canals) The study was performed on a group of 15 dancers and a control group of 19 dancers (n: 34). The VOR gains of the semicircular channels in the lateral, LARP (left anterior and right posterior) and RALP (right anterior and left posterior) planes were examined with ICS IMPULSE Video Head Impulse Test for groups with no statistical difference in terms of age averages (DG: 23.4, . Voluntary immitansymetry, audiometry, positional tests (dix-hallpike and roll test) and gaze test were performed before the VHIT. There was no statistically significant difference between the control group of Salsa dancing and the VOR gains evaluated by the VHIT device of the anterior, posterior and lateral canals in our study.

Keywords: Salsa Dance, Video Head Impulse Test (VHIT), Vestibular System.

Presentation ID / Sunum No= 401

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1741-5726

Sekonder Koruma Amacıyla Oral Antıkoagülan Tedavı Uygulanan Hastaların Retrospektıf Değerlendırmesı

Uzman Dr. Didar Çolakoğlu Gül[1], Prof. Dr. Ülkü Sibel Benli[2], Dr. Öğretim Üyesi Seda Kibaroğlu[2], Doç. Dr. Eda Derle[2], Prof. Dr. Ufuk Can[2], Prof. Dr. Münire Kılınç[2]

[1]Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Araştırma Hastanesi
[2]Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Didar Çolakoğlu Gül*

Özet

Amaç: Varfarin sekonder koruma için önemli role sahiptir. Çalışmamızın amacı farklı etiyolojilere bağlı inmelerde klinik pratiğimizde sekonder koruma nedenli antikoagülasyonun etkinliğini belirlemekti. Gereç ve Yöntem: TOAST sınıflamasına göre kategorize edilen, sadece varfarin ya da varfarin ile antiagregan kombinasyonu başlanan 181 iskemik inme hastası kaydettik. Bu hasta dosyaları retrospektif olarak (1 ay-16 yıl) incelendi ve rekürren vasküler olay ile kanama komplikasyonu geçirenler not edildi. Bulgular: Varfarin kullanım sürelerine (ilk 1 yıl, 1-5 yıl, 5 yıldan fazla) göre gruplandırılan hastalar arasında 5 yıldan fazla varfarin kullanan grupta minör kanama komplikasyonu istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p=0,023) ve gruplar arasında başka bir fark yoktu. Takipte 17 hastada tekrarlayan vasküler olay saptandı, bu hastaların 13'ünde (%7.2) tekrarlayan iskemik inmeler vardı. Altı (%3.3) majör ve 23 (%12.7) minör kanama komplikasyonu gözlendi. Ortalama INR değeri tekrarlayan iskemik inme sırasında 1,69 ± 0,31 iken majör kanama komplikasyonu sırasında 3,15 ± 1,30 idi. Sadece varfarin kullanan ve antiagregan ile kombine varfarin kullanan hastalar arasında tekrarlayan iskemik inme ve kanama komplikasyonları açısından anlamlı fark bulunmadı. Tanı sırasında EKG'de normal sinüs ritmi görülen hastaların %48,8'inde 24 saatlik holter kaydında paroksizmal atriyal fibrilasyon saptandı. Sonuç: Bu çalışma klinik pratiği yansıtması açısından önemlidir. Çalışmamızın literatür ile benzerliklerine dayanarak rekürren vasküler olay ve kanama komplikasyonu oranımızın düşük olduğunu söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Antikoagülasyon, İnme, Kanama Komplikasyonları, Paroksizmal Atriyal Fibrilasyon

Retrospective Evaluation of Patients With Oral Anticoagulant Treatment Introduced for Secondary Prevention

Abstract

Background and objective: Warfarin reserves an important role for secondary prevention. The purpose of the study was to determine the efficacy of anticoagulation for secondary prevention in our clinical practice in strokes of different etiology. Material and methods: We enrolled 181 ischemic stroke

patients, categorized according to the TOAST classification, who were treated with warfarin alone or in combination with warfarin and antiaggregant. These patient files were reviewed retrospectively (1 month-16 years), and those who had recurrent vascular events and bleeding complications were noted. Results: Patients that are grouped according to their warfarin use period (first 1 year, 1–5 years, more than 5 years), minor bleeding complication was found statistically significant (p=0.023) in more than 5 years warfarin using group and there was no other difference between the groups. During the follow, recurrent vascular incidence was determined in 17 patients, 13 of these patients (7.2%) had recurrent ischemic strokes. 6 (3.3%) major and 23 (12.7%) minör bleeding complications were observed. Average INR value was 1.69 ± 0.31 during the recurrent ischemic stroke, on the other hand it was 3.15 ± 1.30 during major bleeding complication. There was no significant difference between only warfarin using and warfarin with antiagregan using patients in terms of recurrent ischemic stroke and bleeding complications. Paroxysmal atrial fibrillation was detected in 24-hour holter recording in 48.8% of patients with normal sinus rhythm on ECG at the time of diagnosis. Conclusion: This study is important in terms of reflecting clinical practice. Based on the similarities of our study with the literature, we can say that our rate of recurrent vascular events and bleeding complications is low.

Keywords: Anticoagulation, Stroke, Bleeding Complications, Paroxysmal Atrial Fibrillation

Presentation ID / Sunum No= 233

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1836-2061

Servikal Diskektomiye Bağlı Gelişen Postoperatif Hayatı Tehdit Edici Hematom

Uzman Dr. Ahmet Aydın[1]

[1]*Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği*

Özet

Boyuna uygulanan cerrahi bir müdahale sonrası görülebilen ön boyun hematomu hava yolu obstrüksiyonuna kadar ilerleyebilen hayatı tehdit edici ciddi bir komplikasyondur. Olgumuz 45 yaşında erkek hasta. Servikal disk hernisi nedeniyle operasyon kararı alınıyor. Preoperatif yapılan anestezi muayenesinde Amerikan Anesteziyolojistler Derneği (ASA) 2 olarak değerlendirildi. Fizik muayenesinde Mallampati skoru III olan hastanın boynu kısa ve ekstansiyonu sınırlıydı. Hastada zor hava yolu riski vardı. Hastanın preoperatif laboratuvar değerleri normal idi. Hasta standart elektrokardiyografi (EKG), periferik oksijen saturasyonu (SpO2) ve noninvaziv kan basıncı ile monitörize edildi. Preoksijenize edilen hastaya propofol 2,5 mg/kg, rokuronyum 0,6mg/kg, fentanil 1-2 mcg/kg dozunda verildi. Hasta ikinci denemede başarıyla entübe edildi. Yaklaşık 2 saat süren operasyon sonrası hasta sorunsuz bir şekilde ekstübe edildi. Servis takibinde postoperatif 4. saatte solunum sıkıntısı gelişmesi üzerine değerlendirilen hastanın drenin çalışmadığı ve boyunda şişlik olduğu gözlenmesi üzerine acil olarak ameliyathaneye getirildi. Anestezi indüksiyonu sonrası yapılan entübasyon girişiminde hastanın laringoskopik görüntü sınıflamasına göre skorun (Cormack Lehane laringoskopik skor) 4 olduğu görüldü ve entübasyon denemesinin başarısız olması üzerine sütürlerin açılıp hematomun boşaltılmasına karar verildi. Hematomun boşaltılması sonrası zor entübasyon için hazır bulundurulan buji yardımı ile entübe edilebildi. Operasyon sonrası hasta entübe olarak yoğun bakım ünitesine (YBU)'ne alındı. YBU takibinin 2.gününde servise alınan hastanın servisteki tedavisi tamamlandıktan sonra taburcu edildi. Boyun hematomları hava yolu obstrüksiyonuna neden olabileceğinden acil müdahale edilmesi gereken önemli bir durumdur. Hastalarda sıklıkla gözlenen şikayetler solunum sıkıntısı, ağrı, boyunda basınç hissi ve disfajidir. Sonuç olarak bu vakalarda zor entübasyon olasılığı yüksek olduğundan zor entübasyon araçları her zaman hazır bulundurulmalı ve öncelikli olarak hematomun boşaltılmasının entübasyon olanağını kolaylaştırabileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hematom, Boyun Önü Hematomu, Zor Entübasyon, Servikal Diskektomi

Postoperative Life-Threatening Hematoma Due to Cervical Discectomy

Abstract

Anterior neck hematoma, which can be seen after a surgical intervention on the neck, is a serious life-threatening complication that can progress to airway obstruction. Our case is a 45-year-old male patient. Surgery is planned for cervical disc herniation. In the preoperative anesthesia examination, the

American Society of Anesthesiologists (ASA) was evaluated as 2 The patient with a Mallampati score of III had a short neck and limited extension. The patient had a risk of a difficult airway. Preoperative laboratory values of the patient were normal. The patient was monitored with standard electrocardiography (ECG), peripheral oxygen saturation (SpO2) and noninvasive blood pressure. The preoxygenated patient was given 2.5 mg/kg of propofol, 0.6mg/kg of rocuronium, and 1-2 mcg/kg of fentanyl. The patient was successfully intubated on the second attempt. After the operation, which lasted approximately 2 hours, the patient was extubated without any problems. The patient, who was evaluated due to the development of respiratory distress at the 4rd postoperative hour, was urgently taken to the operating room after it was observed that the drain did not work and there was swelling in the neck. In the intubation attempt after anesthesia induction, the patient's score (Cormack Lehane laryngoscopic score) was 4 according to the laryngoscopic image classification, and after the intubation attempt was unsuccessful, it was decided to open the sutures and evacuate the hematoma. After evacuation of the hematoma, it was possible to intubate with the help of a bougie that was available for difficult intubation. After the operation, the patient was taken to the intensive care unit (ICU) as intubated. He was transferred to the service on the 2nd day in the intensive care unit. He was discharged after his treatment was completed. Neck hematomas can lead to airway obstruction. It is an important situation that needs urgent intervention. Common complaints in patients are respiratory distress, pain, pressure in the neck, and dysphagia. Consequently, intubation may be difficult in these cases. Therefore, difficult intubation tools should be kept ready. It should not be forgotten that evacuation of the hematoma may facilitate the possibility of intubation.

Keywords: Hematoma, Anterior Neck Hematoma, Difficult Intubation, Cervical Discectomy

Presentation ID / Sunum No= 364

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7512-6853

Servikal Kanser Sonrası Gelişen Stewart-Treves Sendromu

Uzman Dr. Fikret Berkan Anarat[1]

[1]*T.C. Sağlık Bakanlığı Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi*

Özet

Stewart-Treves Sendromu (STS) oldukça nadir görülen bir cilt anjiyosarkomudur. STS, kanser sonrası gelişen kronik lenfödem zemininde oluşan bir lenfanjiyosarkomdur ve oldukça kötü prognozlu olarak bilinir. Bu çalışmada, servikal kanser sonrası uyluk bölgesinde Stewart-Treves Sendromu gelişen 65 yaşında kadın olgusu sunulmuştur. Hasta ortopedi polikliniğine 1 senedir uyluk bölgesinde olan şişlik ve ağrıya ek olarak yeni gelişen nodul ve purpurik döküntü şikayetleri ile başvurdu. İğne biyopsisini takiben lezyona geniş rezeksiyon cerrahisi uygulandı. Oluşan geniş yara yeri defekti için 2 seans Vakum-yardımlı yara kapama (VAC) tedavisi ve sonrasında cilt grefti ile rekonstruksiyon yapıldı. Cerrahi sırasında ve sonrasında herhangi bir komplikasyon ile karşılaşılmadı. 1-yıllık takip sırasında lokal veya metastatik rekürren tümor oluşumu görülmedi. STS'nin kötü prognozu daha çok hastalığın tanınmaması ve tedavinin gecikmesi kaynaklıdır. Erken tanı ve metastaz oluşmamış tumorun geniş rezeksiyonu efektif bir tedavidir. Kanser ve tedavi sürecinde oluşan uzun süreli kronik lenfatik obstruksiyona bağlı ekstremitelerde oluşan lenfödem gözardı edilmemeli ve Stewart-Treves sendromu akılda bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sarkom, Lenfanjiosarkom, Anjiokarsinom, Stewart-Treves Sendromu, Alt Ekstremite

Stewart-Treves Syndrome Due to Cervical Cancer

Abstract

Lymphangiosarcoma, or Stewart-Treves Syndrome (STS) is a very rare skin angiocarcinoma. In this study, we present a 65-year-old female patient with STS in her thigh due to cervical cancer. The patient's symptoms were present for one year and there were painful nodular and purpuric transformations on physical examination. Following the needle biopsy, STS in the patient's thigh was treated with wide resection. Vacuum-assisted closure (VAC) was applied to the defect after large resection for 2 sessions and then the wound was reconstructed with split thickness skin graft. No complications were encountered during or after surgery. As a result of the one year follow-up of the patient there was no recurrence. Wide resection is an effective treatment method in STS. It should be kept in mind that STS may develop especially after long-term chronic lymphatic obstruction in the lower extremity and should be considered in the differential diagnosis of suspicious lesions.

Keywords: Sarcoma, Lymphangiosarcoma, Angiocarcinoma, Stewart-Treves Syndrome, Lower Extremity

Presentation ID / Sunum No= 193

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3426-033X

Servikal Olgunlaşma ve Dilatasyon Döneminde Serum Hidroksiprolin Düzeyindeki Değişiklikler

Uzman Dr. Gülşah Dağdeviren[1], Doç. Dr. Enis Özkaya[2], Prof. Dr. Tuncay Küçüközkan[3]

[1]T.C. Sağlık Bakanlığı Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
[2]T.C. Sağlık Bakanlığı İstanbul Zeynep Kamil Kadın Ve Çocuk Hastalıkları Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
[3]SBÜ Ankara Dr.Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Uzman Dr. Gülşah Dağdeviren*

Özet

Konu: Servikal olgunlaşma, birbirini izleyen biyokimyasal olayları içeren kompleks bir süreçtir. Bu sürecin uygunsuz işlemesi erken doğuma ya da tam tersi doğumun gecikmesine sebep olabilmektedir. Servikal değişiklikler ile ilgili olarak eylemin ilerlediğini göstermede kollajen yıkım markerı olan hidroksiprolin değerlerini tespit etmek önemli bir rol oynayabilir. Amaç: Servikal dilatasyon ve efesman sürecinde meydana gelen kollajen yıkımı sonucunda maternal serumda ortaya çıkan hidroksiprolin düzeylerindeki değişiklik ve doğum eyleminin seyri arasındaki ilişkinin tespit edilmesidir. Materyal - Metod: Çalışmaya spontan doğum eylemi başlamış gestasyonel hafta ≥ 37 olan gebeler ile sürmaturasyon tanısı ile doğum indüksiyonu yapılmasına karar verilen gebeler dahil edildi. Bütün gebelere aynı kişi tarafından servikal muayene yapılarak başlangıç bishop skorları belirlendi. Sürmaturasyon nedeni ile doğum indüksiyonu amacıyla intravajinal dinoproston uygulandı. Doğumun 2. evresinin 3 ayrı döneminde venöz kan örnekleri toplanarak 3 ayrı grup oluşturuldu. Grup 1 servikal dilatasyon 0-3 cm, grup 2 servikal dilatasyon 4-6 cm ve grup 3 ise 7-10 cm olduğu dönemler olarak gruplandırıldı ve gruplar arası hidroksiprolin düzeyleri arasındaki farklılık ANOVA testi ile analiz edildi. Bulgular: Yaş ortalaması 25 olan (yaş aralığı 17-39) toplam 96 gebe dahil edilmiştir. Doğumun ikinci evresinde servikal dilatasyonu 0-3 cm olan 38 gebe, 4-6 cm olan 36 gebe ve 7-10 cm olan 22 gebenin hidroksiprolin düzeyleri arasındaki ilişki Tablo 1'de gösterilmiştir. Üç grup arasında hidroksiprolin ortalama değerleri açısından farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptanmıştır ($p>0.05$). Bishop skoru 0-4 ve >4 olmak üzere iki grub olarak incelendi. Bishop skoru 0-4 olan 15 gebe ve >4 olan 81 gebenin hidroksiprolin ortalama değerleri Tablo 2'de gösterilmiştir. İki grup arasında ortalama açısından farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptanmıştır ($p=0,7$). Sonuç: Doğum eylemi sürecinde serumda kollajenaz enziminin arttığı ve serviks kollajen içeriğinin azaldığı gösterilmesine ragmen çalışmamızda kollajen yıkım ürünü olarak hidroksiprolinin doğum eylemi sırasında anlamlı bir değişikliğe uğramadığı ve eylemin ilerleme potansiyelini öngörmek adına fayda sağlamayacağı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Servikal Olgunlaşma, Servikal Dilatasyon, Hidroksiprolin, Bishop Skoru

Changes in Serum Hydroxyproline Level During Cervical Ripening and Dilatation

Abstract

Objective: To investigate maternal serum hydroxyproline levels to evaluate the relationship between cervical changes and hydroxyproline levels. Materials and Methods: Pregnant women with a gestational week ≥ 37 who started spontaneous labor and pregnant women who decided to perform labor induction with the diagnosis of postterm were included in the study. Initial bishop scores were determined by performing cervical examination on all pregnant women by the same person. Intravaginal dinoprostone was administered to postterm pregnant women for labor induction. Venous blood samples were collected in 3 different periods of the second stage of labor and 3 different groups were formed. Group 1 cervical dilatation was 0-3 cm, group 2 cervical dilatation was 4-6 cm, and group 3 was 7-10 cm, and the difference between hydroxyproline levels between groups was analyzed by ANOVA test. Results: A total of 96 pregnant women with a mean age of 25 (age range 17-39) were included. Table 1 shows the relationship between hydroxyproline levels in 38 pregnant women with 0-3 cm cervical dilatation, 36 pregnant women with 4-6 cm and 22 pregnant women with 7-10 cm in the second stage of labor. There was no statistically significant difference between the three groups in terms of mean hydroxyproline values ($p>0.05$). Bishop score was analyzed in two groups as 0-4 and >4. The mean hydroxyproline values of 15 pregnant women with a Bishop score of 0-4 and 81 pregnant women with a Bishop score of >4 are shown in Table 2. It was determined that the difference between the two groups in terms of mean was not statistically significant ($p=0.7$). Conclusion: Hydroxyproline, which is the product of collagen breakdown, did not change significantly during the labor, and was not affected by cervical changes. It would not be beneficial in predicting the progression potential of labor.

Keywords: Cervical Ripening, Cervical Dilation, Hydroxyproline, Bishop Score

Presentation ID / Sunum No= 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7802-7199

Sezaryen Skarında Yerinde Molar Gebelik: Olgu Sunumu

Dr. İbrahim Kale[1], Dr. Cumhur Selçuk Topal[1]

[1]T.C. Sağlık Bakanlığı Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Dr. İbrahim Kale*

Özet

Amaç: Sezaryen skar yerinde ektopik molar gebelik tanısı almış olan olgunun sunumu. Olgu: 29 yaşında, gravida 6, parite 3, abort 3 öyküsü olan kadın hasta vajinal kanama şikayeti ile acil servisine başvurdu. Daha önce üç kez sezaryen doğumu olan hastanın yapılan muayenesinde sezaryen skar hattının hemen altında 22 mm çapında gebelik kesesi ve içinde baş-popo uzunluğu 4.6 mm olan, 6 hafta 2 gün ile uyumlu canlı bir fetüs izlendi. Sezaryen skar gebeliği tanısı konulan hastaya dilatasyon & küretaj işlemi yapıldı. Hastanın patoloji sonucu parsiyel hidatidiform mol ile uyumlu olarak geldi. Sonuç: Sezaryen skar yerinde oluşan ektopik gebeliklerde nadiren de olsa mol hidatiform ve hatta gestasyonel trofoblastik neoplazi gelişebileceği akılda bulundurulmalı ve hastanın takipleri buna göre yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen Skar Yeri Gebeliği, Molar Gebelik, Parsiyel Hidatiform Mol, Komplet Hidatiform Mol

Molar Pregnancy in Cesarean Section Scar: A Case Report

Abstract

Objective: To present a case diagnosed with ectopic molar pregnancy at the cesarean scar. Case: A 29-year-old female patient with a history of gravida 6, parity 3, abortion 3 was admitted to the emergency service with the complaint of vaginal bleeding. In the examination of the patient who had cesarean section three times before, a 22 mm diameter gestational sac just below the cesarean section scar line and a live fetus with a crown-rump length of 4.6 mm, compatible with 6 weeks and 2 days were observed. Dilatation & curettage was performed on the patient who was diagnosed with cesarean scar pregnancy. The pathology result of the patient was compatible with partial hydatidiform mole. Conclusion: It should be kept in mind that hydatidiform mole and even gestational trophoblastic neoplasia may develop in ectopic pregnancies occurring at the cesarean scar site, and the patient should be followed up accordingly.

Keywords: Cesarean Scar Pregnancy, Molar Pregnancy, Partial Hydatiform Mole, Complete Hydatiform Mole

Presentation ID / Sunum No= 526

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8031-6264

Sezaryen Sonrası Yoğun Bakımda Takip Edilen Obstetrik Covıd-19 Pozitif Hastalar: 7 Olgu

Uzman Dr. Nermin Kılıçarslan[1], Uzman Dr. Ayşe Neslihan Balkaya[1], Uzman Dr. Asiye Demirel[1]

[1]SBÜ Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Ayşe Neslihan Balkaya*

Özet

Gebelikte kalp, akciğer ve bağışıklık sisteminde meydana gelen fizyolojik değişiklikler gebeleri enfeksiyonlara karşı daha duyarlı hale getirir. Semptomatik COVID-19'lu gebelerde yoğun bakıma yatış, mekanik ventilasyon ve ölüm riskleri gebe olmayan kadınlara göre daha yüksektir. Pandemi döneminde acil sezaryen sonrası yoğun bakıma alınan COVID-19 pozitif 7 hastayı sunmayı amaçladık. Çalışmamıza Eylül 2021-Kasım 2021 tarihleri arasında sezaryen ameliyatı olan yedi hasta dahil edildi. Hastaların medyan yaşı 31(yıl), tanı anındaki medyan gebelik yaşı 33 (30-36) haftaydı. Bilinen pregestasyonel komorbiditeleri yoktu. Acil sezaryen öncesi 5 hastaya Delta varyant COVID-19 pnömonisi ve 2 hastaya COVID-19 pnömonisi teşhisi konuldu. Yoğun bakım ünitesine yatış endikasyonu sezaryen öncesi dönemde akut solunum yetmezliği nedeniyle konuldu. 7 hastanın aşılanma öyküsü mevcut değildi. Hastalar, COVID-19 test pozitifliklerinin 8. (3-13) gününde sezaryene alındılar. Bir hasta spinal anestezi altında, diğer hastalar ise genel anestezi altında ameliyat edildi. 5 hasta exitus oldu ve 2 hasta taburcu edildi. 5 yenidoğan sağlıklı doğarken; biri ikiz eşi olan 2 yenidoğanda ölü doğum gerçekleşti. Yapılan çalışmalarda gebelikle değişen bağışıklık sistemi nedeniyle COVID-19, üçüncü trimesterde erken haftalara göre daha şiddetli semptomlarla ilişkilendirilmiştir. Dünya Sağlık Örgütü'nün de önerdiği gibi; gebelerin COVID-19'a karşı korunmasının ve aşılanmasının feto-maternal kayıp riskini azaltacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Covıd-19, Pnömoni, Yoğun Bakım, Sezaryen

Obstetric Covıd-19 Positive Patients Followed in the Intensive Care Unit After Cesarian Section: 7 Cases

Abstract

Physiological changes in the cardiac, pulmonary and immune system during pregnancy make pregnant women more susceptible to infections .Pregnant woman with symptomatic COVID-19 have a higher risk of intensive care unit admission, mechanical ventilation, and death compared with non-pregnant women (2). We aimed to present 7 COVID-19 positive case series who were admitted to the intensive care unit after emergency cesarean section (CS) during the pandemic period. Seven patients who underwent CS between September 2021 and November 2021 were included in our study. The

median age of the patients was 31 (years), and the median gestational age at the time of diagnosis was 33 (30-36) weeks. No pregestational comorbidities were reported. Before the emergency CS, 5 patients have the diagnosis of Delta variant COVID Pneumonia and 2 patients with COVID Pneumonia. Indication for ICU hospitalization were set before CS because of acute respiratory failure. None of the 7 patients were vaccinated. They were taken to CS on the mean of 8th (3-13) day of their COVID-19 test positivity. One patient was operated under spinal anesthesia and the other patients were operated under general anesthesia. 5 patients became exitus and 2 patients were discharged. While 5 neonates were born healthy; 2 neonates one of whom was a twin were stillborn. Due to altered immune system during pregnancy it has been associated with severe symptoms in the third trimester compared to the early weeks in studies. As suggested by the World Health Organization; we think that the protection and vaccination of pregnant women against COVID-19 will shed light on the reduction in the risk of feto-maternal loss in order to prevent severe illness.

Keywords: Pregnancy, Covıd-19, Pneumonia, Intensive Care Unit, Cesarian Section

Presentation ID / Sunum No= 278

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6461-8123

Sıçanlarda Deneysel Karaciğer İskemi-Reperfüzyon Modelinde Karaciğer Hasarının Değerlendirilmesi ve Bu Hasara Mitotempo'nun Etkileri

Öğr. Gör. Dr Burcu Gültekin[1], Doç. Dr. Gökhan Cüce[1]

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi
**Corresponding author: Burcu Gültekin*

Özet

İskemi; dokunun oksijen ve metabolizması için gerekli diğer metabolitlere olan ihtiyacının dolaşım tarafından sağlanamaması ve artık ürünlerin dolaşım tarafından uzaklaştırılamaması olarak tanımlanır.Reperfüzyon ise; hücrenin rejenerasyonu ve toksik metabolitlerin temizlenebilmesi için iskemik dokuya yeniden kan akımının sağlanması gerekmektedir. Karaciğer, kalp, beyin, barsaklar ve böbrekler başta olmak üzere pek çok organda iskemik dokuda, reperfüzyon sonrası gelişen hasar ayrıntılı bir şekilde araştırılmıştır. Hücrelerde mitokondriyon hedefli O2 - ve H2 O2 süpürücüsü olarak görev alan MitoTempo, mitokondriyon hedefli bir antioksidandır. Mitokondriye ulaşan antioksidanlar ise oksidan maddeleri kaynağında etkisizleştirerek biyolojik sistemler için etkin bir koruma sağlarlar. Bilinen bu özellikleri ile Mito-TEMPO birçok çalışmaya konu olmuştur. Bu çalışmada; SHAM gruplarının abdominal bölgesi tüylerden arındırılarak açılmış, aortaya ulaşıldıktan sonra 1 saat beklenip ardından ilgili bölge kapatılarak 2 saat sonra karaciğer dokusu alınmıştır. MT+IR gruplarına 28 gün boyunca 0,7 mg/kg/gün olacak şekilde Mito-TEMPO intraperitoneal enjeksiyonu yapılmıştır 1. SHAM ve IR gruplarına ise Mito-TEMPO ile aynı dozda olmak kaidesiyle hayvanların enjeksiyon stresini yaşamaları amaçlanarak 28 gün boyunca ultra saf su enjekte edilmiştir. IR ve MT+IR gruplarında ise yine abdominal bölge tüylerden arındırılarak açıldıktan sonra aortaya vasküler bir klip yerleştirilerek 1 saat iskemi gerçekleştirilmiştir. Sonrasında ise tüm deney hayvanları normal yaşam koşullarına döndürülerek gözlem altında 2 saat süre ile reperfüze olması beklenmiştir. Son enjeksiyondan sonraki gün hayvanlar sakrifiye edilerek karaciğer dokuları toplandı. Rutin histolojik takipten sonra yaklaşık 5µ kalınlığında kesitler alındı. Bu kesitler histolojik değerlendirmeler için Hematoksilen-Eozin ve Masson Trikrom boyaları ile boyandı. Yapılan histopatolojik değerlendirmelerde karaciğerde İR grubunda yüksek karaciğer hasarı gözlendi. İR+MT grubunda ise İR grubu ile kıyaslandığında azalmış karaciğer hasarı izlendi. Elde ettiğimiz bulgular, deneysel olarak oluşturulan İR modelinin karaciğerde histopatolojik olarak hasar oluşturduğu ve bu hasarda Mito-tempo kullanımının iskemi reperfüzyon hasarını azaltarak iyileşme sağlayabileceği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: İskemi-Reperfüzyon, Karaciğer, Mito-Tempo

Evaluation of Liver Damage in the Experimental Liver Ischemia-Reperfusion Model in Rats and the Effects of Mitotempo On This Damage

Abstract

Ischemia; It is defined as the inability of the tissue to meet the need for oxygen and other metabolites necessary for its metabolism by the circulation and the inability to remove the residual products by the circulation. Reperfusion is; Re-blood flow to the ischemic tissue is required for cell regeneration and removal of toxic metabolites. The damage developed after reperfusion in ischemic tissue in many organs, especially the liver, heart, brain, intestines and kidneys, has been investigated in detail. MitoTempo, which acts as a mitochondrion-targeted O2 - and H2 O2 scavenger in cells, is a mitochondrion-targeted antioxidant. Antioxidants reaching the mitochondria inactivate oxidant substances at their source and provide an effective protection for biological systems. With these known features, Mito-TEMPO has been the subject of many studies. In this study; The abdominal region of the SHAM groups was cleared of hair and opened, after reaching the aorta, it was waited for 1 hour, then the relevant area was closed and liver tissue was taken 2 hours later. Mito-TEMPO intraperitoneal injection of 0.7 mg/kg/day was given to the MT+IR groups for 28 days1. On the other hand, ultrapure water was injected into SHAM and IR groups for 28 days, at the same dose as Mito-TEMPO, with the aim of causing the animals to experience injection stress. In the IR and MT+IR groups, after the abdominal region was freed from hair and opened, a vascular clip was placed in the aorta and ischemia was performed for 1 hour. Afterwards, all experimental animals were returned to their normal living conditions and reperfused for 2 hours under observation. The animals were sacrificed the day after the last injection and liver tissues were collected. After routine histological follow-up, sections with a thickness of about 5µ were taken. These sections were stained with Hematoxylin-Eosin and Masson Trichrome stains for histological evaluations. In the histopathological evaluations, pycnotic nuclei with eosinophilic cytoplasm, pycnotic nuclei with eosinophilic cytoplasm in hepatocytes, hepatocyte degeneration with loss of cytoplasmic vacuolization and cell borders, sinusoidal dilatation and congestion, centrilobular necrosis and high liver damage were observed in the IR group in the liver. In the IR+MT group, when compared to the IR group, a small amount of sinusoidal dilatation, local hepatocytes with eosinophilic cytoplasm and sometimes pycnotic nuclei, and decreased liver damage were observed. Our findings suggest that the experimentally created IR model causes histopathological damage to the liver and the use of Mito-tempo can improve this damage by reducing ischemia-reperfusion injury.

Keywords: Ischemia-Reperfusion, Liver, Mito-Tempo

Presentation ID / Sunum No= 450

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0505-3905

Sıçanlarda Oluşturulan Ovaryen Hiperstimulasyon Sendromunun Şiddetine Bağlı Olarak Böbrek, Karaciğer ve Akciğere Etkilerinin Histomorfolojik ve Histopatolojik Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Filiz Yılmaz[1], Arş. Gör. Dr. Orkun Ilgen[2], Doç. Dr. Sefa Kurt[2]

[1]Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim Araştırma Hastanesi, Tüp Bebek Merkezi
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi,Kadın Hastalıkları ve Doğum AnabilimDalı
**Corresponding author: Filiz Yılmaz*

Özet

Giriş: Ovaryen hiperstimülasyon sendromu (OHSS), infertilite tedavisinde uygulanan kontrollü ovaryan hiperstimülasyonunun (KOH) hayatı tehdit eden iyatrojenik bir komplikasyonudur. OHSS, klinik bulguların şiddetine ve semptomlarına göre hafif, orta, şiddetli ve kritik olmak üzere 4 sınıfa ayrılır. İlerleyen aşamalarda ölümcül bir durum olmasına rağmen, patogenezi hala net anlaşılabilmiş değildir. Buyüzden çalışmamızda, OHSS nin klinik seyrinde rol alan organ harabiyetlerini tanımlamak ve OHSS şiddetinin böbrek, karaciğer ve akciğere etkisini histomorfolojik ve histopatolojik olarak değerlendirmeyi hedefledik. Materyal metod: 21 female immature wistar albino rats (22 days, weighting 30-40g) were picked for our study. 21 rats were divided randomly into three groups, control group (n = 7), moderate OHSS group (n = 7), and severe OHSS group (n=7). OHSS modeli, ardışık PMSG ve hCG enjeksiyonları ile oluşturuldu. Sıçanların kilo kaybı/artışı (son gün toplam vücut ağırlığı -ilk gün toplam vücut ağırlığı) ve organ ağırlıkları kaydedildi. Formaldehit ile fikse edilen böbrek, karaciğer ve akciğerden rutin doku takibi prosedürü uygulandı. Organların genel histomorfolojik yapıları ve hasar değerlendirilmesi H&E ile boyanan kesitlerden yapıldı. Bulgular: Batın içi makroskobik değerlendirmede ovaryum boyutunda artış, fallop tüplerinde genişleme, kolon dilatasyonu izlendi. Şiddetli OHSS grubunun tüm vücut ve organ ağırlıkları, kontrol grubundan istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulundu. Böbrekte proksimal tübül dilatasyonu ve nekroz artışı, karaciğerde sinüzoidal ve vasküler konjesyon, hepatositlerde dejenerasyon ve akciğer hasar skorlamasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar kaydedildi. Sonuç: Çalışmamız, sıçanlarda OHSS şiddetinin böbrek, karaciğer ve akciğere etkisini hıstomorfolojik ve histopatolojik inceleyen ilk çalışmadır. Elde ettiğimiz veriler, OHSS'in şiddetinin sebep olduğu organ hasarlarını tanımlamaktadır. Bulgularımızın OHSS'nin patogenezinin aydınlatılmasına ve tedavi sürecine katkı sağlayacağımızı düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: OHSS, Histomorfolojik Değerlendirme, Karaciğer, Böbrek, Akciğer

Histomorphological and Histopathological Evaluation of the Effects Depending On the Severity of Ovarian Hyperstimulation Syndrome On Kidney, Liver and Lung in Rats

Abstract

Introduction: Ovarian hyperstimulation syndrome (OHSS) is a life-threatening iatrogenic complication of controlled ovarian hyperstimulation, used in the treatment of infertility. OHSS is divided into 4 classes as mild, moderate, severe and critical according to the severity of clinical findings and symptoms. Although it is a fatal condition in the advanced stages, its pathogenesis is still not clearly understood. Therefore, in our study, we aimed to define organ damage that plays a role in the clinical course of OHSS and to evaluate the effects of OHSS severity on kidney, liver and lung histomorphologically and histopathologically. Material-method: 21 female immature wistar albino rats (22 days, 30-40g) were picked for our study. 21 rats were divided randomly into three groups, control group (n = 7), moderate OHSS group (n = 7), and severe OHSS group (n=7). OHSS model was created with sequential injections of PMSG and hCG. Weight of rats (total body weight of the last day - first day total body weight) and organ weights were recorded. Histomorphological structures of organs and damage assessment were made from sections stained with H&E. Results: In intra-abdominal macroscopic evaluation, an increase in ovarian size, enlargement of the fallopian tubes and colonic dilatation were observed. Whole body and organ weights of the severe OHSS group were statistically significantly higher than the control group. Proximal tubule dilatation and necrosis increase in the kidney, degeneration in hepatocytes, sinusoidal and vascular congestion in the liver, and lung damage scoring was statistically significant differences. Conclusion: Our study is the first study to examine the effects of OHSS severity on kidney, liver and lung in rats histomorphologically and histopathologically. The data we obtained describe the organ damage caused by the severity of OHSS. We think that our findings will contribute to the elucidation of pathogenesis of OHSS and the treatment process.

Keywords: OHSS, Histomorphological Evaluation, Liver, Kidney, Lung

Presentation ID / Sunum No= 457

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-97761399

Siklofosfamidin Genç Sıçan Beyincikleri Üzerindeki Olumsuz Etkisinin Stereolojik Yöntemle Araştırılması

Sarmad Hayder Weli Weli[1], Dr. Öğretim Üyesi Ahmad Yahyazadeh[1]

[1]Karabük Üniversitesi
**Corresponding author: Sarmad Hayder Weli Welı*

Özet

Son yıllarda kanser görülme oranları artış göstermektedir. Kanserin artması ile kanser tedavisi için belli ilaçlar bulunmaya ve bu ilaçların etkileri araştırılmaya başlanmıştır. Siklofosfamid (SK), çeşitli kanser türlerini tedavi etmek için yaygın olarak kullanılan bir kemoterapi maddelerinden biridir. Bu nedenle, prenatal olarak SK maruziyetinin 32 günlük sıçanların beyincikleri üzerindeki olumsuz etkilerini araştırmayı amaçladık. Bu çalışmada 12 haftalık 230-280 gr ağırlığındaki 8 gebe dişi sıçan iki gruba ayrılmıştır: kontrol ve SK (20 mg/kg, intraperitoneal, tek doz). Doğumdan sonra her gruptan rastgele 8 dişi sıçan seçildi. Hayvanlara 32 günün sonunda kardiyak perfüzyon uygulandı, ardından ortalama gri madde hacminin ve Purkinje hücre sayısının stereolojik incelemesi için beyincikler çıkarıldı. Stereolojik bulgular, SK grubunda toplam Purkinje hücre sayısının kontrol grubuna göre anlamlı derecede azaldığını göstermiştir ($p < 0,05$). Ayrıca SK grubunda ortalama gri madde hacim kontrol grubuna göre anlamlı olarak azalmıştır ($p < 0,05$). Bulgularımız, SK'nın genç dişi sıçan beyinciklerinin morfolojik yapılarında değişikliğe neden olduğunu gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Siklofosfamid, Beyincik, Kanser, Kemoterapi, Stereoloji

Investigation of the Adverse Effect of Cyclophosphamide On the Young Rat Cerebellum Using the Stereological Method

Abstract

The incidence of cancer cases has increased in recent years. With the increase in cancer, certain drugs have been found for the treatment of cancer and the effects of these drugs have begun to be investigated. Cyclophosphamide (SK) is one of the chemotherapy drugs that are commonly used to treat different types of cancer. Therefore, we aimed to investigate the adverse effects of prenatal SK exposure on cerebellum of 32-day-old rats. In this study, 8 pregnant female rats (aged 12-week-old; weighing 230-280 gr) were divided into two groups: Control and SK (20 mg/kg, intraperitoneal, single dose). After parturition, 8 female rats were randomly selected from each group. At the end of 32 day, animals underwent cardiac perfusion, then cerebella were removed for stereological examination of mean grey matter volume and Purkinje cell number. The stereological results showed that the total number of Purkinje cells was significantly reduced in the SK group compared to the control group ($p < 0.05$). In

addition, the mean grey matter volume was significantly decreased in the Sk group compared to the control group ($p < 0.05$). Our results indicated that SK caused alterations in the morphological structures of the young female rat cerebella.

Keywords: Cyclophosphamide, Cerebellum, Cancer, Chemotherapy, Stereology

Presentation ID / Sunum No= 382

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Simülatör Hastalık Ölçeği Siber Hastalığıda Ölçebilir Mi?

Odyolog Asime Kurter[1], Uzman Odyolog Emel Uğur[2], Prof. Dr. B. Özlem Konukseven[3]

[1] *İstanbul Aydın Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Odyoloji Anabilim Dalı,* asimekurter@stu.aydin.edu.tr

[2]*Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Odyometri,* emel.ugur@acibadem.com

[3]*İstanbul Aydın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Odyoloji Anabilim Dalı,* ozlemkonukseven@aydin.edu.tr

Özet

Giriş: İnsanlar yönelimlerini, hareketlerini ve denge kontrollerini duyu organlarından aldıkları bilgilerle sağlarlar. Sanal gerçeklik (VR) uygulamaları kişinin gerçeklik algısını değiştirmekte ve kendini gerçek ortamda hissetmesi ile sonuçlanmaktadır. Kişinin gerçeklik algısını değişmesinin yan etkisi olarak hareket hastalığının alt grubu olan siber hastalık oluşabilmektedir. Çalışmamızda Siber Hastalık Ölçeği (SSQ)'nin siber hastalığı ölçmek için uygun bir ölçüm aracı olup olmadığı araştırılmıştır. Yöntem: Simülatör hastalığı duyarlılığı hakkında 16 maddeden oluşan SSQ ölçeği Türkçe'ye tercüme edilerek kullanılmıştır. Aynı ölçek art arda iki ayrı kısım olarak sunulmuştur. Çalışmanın birinci adımında katılımcıdan ölçeğin birinci kısmını cevaplamaları istenmiştir. İkinci adımda katılımcıya VR gözlüğü takılarak Roller Coaster simülasyonu sunulmuştur. Uyarım sonlandırıldıktan sonra katılımcılardan ölçeğin ikinci kısmını cevaplamaları istenmiştir. 160 katılımcının ölçeğe vermiş oldukları yanıtlar istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır. Bulgular: Sanal gerçeklik provokasyonu öncesi ve sonrası katılımcılardan elde edilen yanıtlarda VR provokasyonuyla ilişkili olarak ölçekte yer alan 16 maddenin 13 maddesinde istatistiksel olarak anlamlı değişiklik gözlenmiştir ($p<0.05$). İstatistiksel olarak yorgunluk, dengesizlik hissi ve vertigo semptomlarındaki değişim kadınlarda erkeklere göre daha fazla gözlenmiştir ($p<0.05$). Sonuç: SSQ ölçeğinin semptomatik özelliğinin sanal gerçeklik ortamlarında etkin bir ölçüm aracı olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışma preliminer bir çalışma özelliğine sahip olup ölçeğin güvenilirlik ve geçerlilik açısından incelenmesi ve Türkçe akademik literatüre kazandırılması faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Simülatör Hastalık Ölçeği, Hareket Hastalığı, Sanal Gerçeklik, Siber Hastalık

Can the Simulator Sickness Questionnaire Measure in Cybersickness?

Abstract

Introduction: People provide their orientation, movement and equilibrium with information from the sensory organs. Virtual reality (VR) applications change one's perception of reality and result in feeling in a real environment. Cybersickness, which is a subgroup of motion sickness, may occur as a side effect

of changing one's perception of reality. In our study, it was investigated whether Simulator Sickness Questionnaire (SSQ) is an appropriate measurement tool for measuring cybersickness. Methods: The SSQ scale consisting of 16 articles about simulator sickness sensitivity was translated into Turkish and used. The same scale is presented as two separate parts in a row. In the first step of the study, the participant was asked to answer the first part of the scale. In the second step, a Roller Coaster simulation was presented to the participant by wearing VR glasses. After the stimulation was terminated, participants were asked to answer the second part of the scale. The responses of the 160 participants to the scale were compared statistically. Results: Statistically significant changes were observed in 13 items of 16 items in the scale related to VR provocation in the responses obtained from the participants before and after the virtual reality exposure ($p<0.05$). Statistically, the change in the symptoms of fatigue, dizziness and vertigo was observed more in female than in male ($p<0.05$). Conclusion: Symptomatic properties of the SSQ scale have been found to be an effective measurement tool in virtual reality environments. This study has a preliminary study feature and it will be useful to examine the scale in terms of reliability and validity and to bring it into the Turkish academic literature.

Keywords: Simulator Sickness Questionnaire, Motion Sickness, Virtual Reality, Cybersickness

Presentation ID / Sunum No= 80

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4660-3830

Sınırlı Evre Küçük Hücreli Akciğer Kanserinde C-Kit ve VEGF Ekspresyonunun Prognostik Önemi

Dr. Gülen Ece Topaloğlu[1], Dr. Sezgi Şahin Duyar[1], Prof. Dr. Aydın Yılmaz[1], Prof. Dr. Funda Demirağ[1], Prof. Dr. Yurdanur Erdoğan [1], Prof. Dr. Ülkü Yılmaz[1]

[1]Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Gülen Ece Topaloğlu*

Özet

Giriş: Akciğer kanseri dünyada ve Türkiye'de kanser ölümlerinin en önde gelen nedenidir. Küçük hücreli akciğer kanseri (KHAK) ise akciğer kanseri subtipleri arasında en agresif olanıdır. Tanı ve tedavide birçok yeni teknoloji ve kemoteröpatik ajan kullanılmasına rağmen hastalığın prognozunda çok az ilerleme sağlanmıştır. KHAK'nin de içinde bulunduğu birçok kanser türünde anjiogenetik faktörler ve C-kit gibi otokrin hormonlar hastalığın progresyonundan sorumludur. Çalışmamızda VEGF ve C-kit ekspresyonunun sınırlı evre KHAK'de prognostik faktörlerle ilişkisini ortaya koymayı amaçladık. Metod:Çalışmamızda demografik, klinik ve patolojik verilere göre Ocak 2005-Ağustos 2010 yılları arasında KHAK tanısı almış 53 hasta değerlendirildi. Yaygın hastalığı olanlar, vena cava superior sendromu bulunanlar, ECOG performansi 3-4 olanlar ve trafik kazasi nedenli ölümler ve pnömonektomiye giden hastalar çalışma dışı bırakılmıştır. VEGF ve C-kit ekspresyonu immunohistokimyasal olarak geriye kalan 34 ve 33 hastada değerlendirilmiştir. Sonuç: Hastaların %61,8'sinde VEGF ekspresyonu saptanırken, %63,6'ünde C-kit ekspresyonu saptandı.Yapılan istatistiksel analiz sonucunda; C-kit protein ekspresyonu prognostik açıdan istatistiksel olarak anlamlı bulunmasa da, VEGF ekspresyonunun kısa genel sağkalım (p=0,019, long rank) ve kötü prognozla (HR:3,671, %95 CI:1.257-10,723, p value=0,017) sınırlı evre KHAK'de ilişkili bulundu. Sonuç olarak; VEGF ekspresyonu KHAK'de bağımsız risk faktörü olarak ilişkilendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Küçük Hücreli Akciğer Kanseri, Prognoz, Vegf Ekspresyonu ve C-Kit Ekspresyonu

Prognostic Value of C-Kit and VEGF Expression in Small Cell Lung Cancer With Limited Stage

Abstract

Background: Lung cancer is the leading cause of cancer-related death, both in Turkey and worldwide. Small-cell lung cancer (SCLC) is an aggressive form of lung cancer with a poor prognosis. Despite the use of new chemotherapeutic agents, little progress has been made toward prolonging the survival of SCLC patients. Angiogenetic factors and autocrine hormones like C-kit are responsible for tumoral growth and progression for many cancers including SCLC. The focus of this study is to evaluate VEGF and C-kit expression and their prognostic value in SCLC with limited stage (SCLC-LS). Methods: The

demographic, clinic and pathologic characteristics of 53 patients who were diagnosed as SCLC between January 2005 and August 2010 were reviewed. The patients with extensive disease, with vena cava superior syndrome, with ECOG performance status 3-4 and with death related to traffic accident and the patients who underwent pneumonectomy were excluded. The expression of VEGF and c-kit were studied immonuhistochemically in the slides of the remaining 34 and 33 patients respectively. Results: The expression of VEGF was detected in 61,8% and the expression of C-kit was detected in 63,6% of the patients. Although we could not find a prognostic significant for c-kit expression, VEGF immunoreactivity was associated with shorter overall survival (p=0,019, long rank) and poor prognosis (HR: 3,671, 95,0% CI: 1,257 - 10,723, p value=0,017) in SCLC- LS. Conclusion: VEGF expression can be regarded as an independent prognostic factor in SCLC-LS

Keywords: Small Cell Lung Cancer, Prognosis, Vegf Expression and C-Kit Expression

Presentation ID / Sunum No= 130

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4734-5319

Sıradan Semptom, Ölümcül Neden; İzole İnternal İliak Arter Anevrizma Rüptürü

Öğr. Gör. Dr Hasan Aldinç[1], Öğr. Gör. Dr Cem Gün[1]

[1]Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Hasan Aldinç*

Özet

İnternal iliak arter anevrizması intraabdominal anevrizmaların 0.3% - 0.5%'ini oluşturan nadir bir patolojidir. Rüptüre olmadıkça çoğunlukla asemptomatik olmaktadır ve derin pelvik yerleşimleri nedeniyle yüksek mortalite oranına sahiptir. Rüptür geliştiğinde karın ağrısı, hipotansiyon gibi bazı semptomlar görülebilir. Yüksek mortalite riskine rağmen düşük semptom oranı nedeniyle acil servislerde tanısı güçlükle konmaktadır. Bu nedenle genellikle insidental olarak tanı konur. Rüptür sonrası hastaya hızla uygulanacak sıvı resüssitasyonu ve girişimsel kateterizasyon teknikleri hayat kurtarıcı olmaktadır. Biz bu vaka raporunda hafif karın ağrısı şikayeti ile acil servise başvuran bir hastanın internal iliak arter anevrizma rüptürü ile sonuçlanmasını anlatarak bu sinsi tehlikeli tanıya dikkat çekmek istedik.

Anahtar Kelimeler: İliak Arter, Anevrizma Rüptürü, Acil Servis

Ordinary Symptom, Fatal Cause; Isolated Internal Iliac Artery Aneurysm Rupture

Abstract

Internal iliac artery aneurysm is a rare pathology that accounts for 0.3% - 0.5% of intra-abdominal aneurysms. It is asymptomatic mainly unless it ruptures and has a high mortality rate due to its deep pelvic location. When the rupture develops, symptoms such as abdominal pain and hypotension may be seen. Despite the increased mortality risk, it is difficult to diagnose in emergency departments due to its low symptom rate. Therefore, it is usually diagnosed incidentally. Fluid resuscitation and interventional catheterization techniques to be applied quickly to the patient after the rupture are life-saving. In this case report, we wanted to draw attention to this insidious, dangerous diagnosis by presenting a patient who applied to the emergency department with the complaint of mild abdominal pain, resulting in rupture of the internal iliac artery aneurysm.

Keywords: Iliac Artery, Aneurysm Rupture, Emergency Department

Presentation ID / Sunum No= 481

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID::0000-0001-9461-6428

Sirkadiyen Ritim Bozukluğunun Diyabet Belirteçleri Üzerine Etkisi

Arzou Kıose Serif[1], Doç. Dr. Mehtap Ünlü Söğüt[2]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Beslenme Bilimleri Anabilim Dalı
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü
**Corresponding author: Arzou Kıose Serif*

Özet

Sirkadiyen ritimler, canlı organizmalardaki davranışları, organları ve hücreleri düzenleyen 24 saatlik kalıplardır. Sirkadiyen ritimler; Aydınlık/karanlık döngüsü, beslenme, egzersiz gibi faktörler tarafından etkilenir. Günümüzde sirkadiyen ritim bozuklukları oldukça yaygındır. Bunun başlıca sebepleri vardiyalı çalışma saatleri, düzensiz uyku, uzun uçak seyahatleri sonucu oluşan jet lag ve yapay ışığa maruz kalınan sürenin artması gibi etmenlerdir. Sirkadiyen ritimler glikoz alımı, insülin salınımı ve insülin duyarlılığındaki günlük salınımları düzenlemektedir. Bozulan sirkadiyen ritim obezite, insülin direnci, Tip2 Diabetes Mellitus (T2DM) gibi metabolik hastalıklar, kardiyovasküler hastalıklar ve gastrointestinal sistem problemleri gibi sağlık sorunlarının görülme insidansını önemli ölçüde arttırmaktadır. Son yıllarda, modern toplumun sanayileşmesine ve gelişmesine paralel olarak yaşam tarzı değişiklikleri nedeniyle T2DM prevalansı da sürekli olarak artmıştır. T2DM en yaygın diyabet türüdür ve hem genetik hem de çevrenin toplu bir sonucu olarak dünya çapında büyük ekonomik ve sosyal yüke neden olmuştur. Bu nedenle, T2DM'nin patogenezi ve buna karşı savaşmak için daha etkili yaklaşımlar ve ilişkili bozuklukların daha fazla araştırılması gerekmektedir. Vardiyalı çalışma programları ve sağlıksız beslenme kalıplarını içeren sirkadiyen ritmin bozulmasının; bozulmuş glukoz kontrolü ve bozulmuş insülin duyarlılığı ile ilgili mekanizmalar yoluyla artan T2DM riski ile ilişkili olduğu gösterilmiştir. Bununla birlikte endojen sirkadiyen saat sisteminin T2DM'nin gelişimine katkısı henüz tatmin edici bir şekilde araştırılmamıştır. Bu derlemede sirkadiyen ritim bozukluğunun diyabet belirteçleri üzerine etkisi incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sirkadiyen Ritim, İnsülin Direnci, Tip2 Diabetes Mellitus.

Effect of Circadian Rhythm Disorder On Diabetes Markers

Abstract

Circadian rhythms are 24-hour patterns that regulate behavior, organs, and cells in living organisms. Circadian rhythms; The light/dark cycle is affected by factors such as nutrition, exercise. Circadian rhythm disorders are very common today. The main reasons for this are factors such as shift working hours, irregular sleep, jet lag caused by long flight travels, and increased exposure to artificial light. Circadian rhythms regulate daily fluctuations in glucose uptake, insulin secretion, and insulin sensitivity. Disrupted circadian rhythm significantly increases the incidence of health problems such as obesity,

insulin resistance, metabolic diseases such as Type 2 Diabetes Mellitus (T2DM), cardiovascular diseases and gastrointestinal system problems. In recent years, the prevalence of T2DM has increased continuously due to lifestyle changes in parallel with the industrialization and development of modern society. T2DM is the most common type of diabetes and has caused a great economic and social burden worldwide as a result of both genetics and environment. Therefore, the pathogenesis of T2DM and more effective approaches to combat it and its associated disorders require further investigation. Disruption of circadian rhythm, including shift work schedules and unhealthy eating patterns; It has been shown to be associated with an increased risk of T2DM through mechanisms related to impaired glucose control and impaired insulin sensitivity. However, the contribution of the endogenous circadian clock system to the development of T2DM has not yet been satisfactorily investigated. In this review, the effect of circadian rhythm disorder on diabetes markers was examined.

Keywords: Circadian Rhythm, Insulin Resistance, Type 2 Diabetes Mellitus.

Presentation ID / Sunum No= 475

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2064-4861 / 0000-0001-9461-6428

Sirkadiyen Ritim Bozulması ve Bağırsak Geçirgenliği İlişkisi

Büşra Tepebaşı[1], Doç. Dr. Mehtap Ünlü Söğüt[2]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Beslenme Bilimleri Anabilim Dalı
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

**Corresponding author: Büşra Tepebaşı*

Özet

Sirkadiyen ritimler birçok organizmada bulunan 24 saatlik ritim kalıpları olarak ifade edilmektedir. Sirkadiyen bozulma, endojen saatin dış çevre ve davranış döngüsü ile uygun şekilde hizalanmadığı durumu temsil eder. Sirkadiyen ritmin bozulması, nörolojik, immün ve gastrointestinal sistem dâhil olmak üzere vücudun neredeyse tüm sistemlerini etkileyen birçok hastalıkla ilişkilidir. Sirkadiyen ritim bozulmasının intestinal mikrobiyota disbiyozisine yol açtığı görülmüştür. Sirkadiyen ritim bozulmasının artmış bağırsak geçirgenliği için tetikleyici bir rolde olduğu düşünülmektedir. Artmış bağırsak geçirgenliği metabolik sendrom, diyabet ve kardiyovasküler hastalıklar dahil olmak üzere çok sayıda hastalıkla ilişkilidir. Bu derlemenin amacı sirkadiyen ritim bozulmasının bağırsak geçirgenliği üzerine etkilerini değerlendirmektir. Yöntem: Bu derlemede "sirkadiyen ritim", "bağırsak geçirgenliği", "sirkadiyen ritim bozulması", "bağırsak bariyeri", "mikrobiyota" anahtar kelimeleri kullanılarak Pubmed, ScienceDirect, Springer ve Google Akademik veri tabanlarında tarama yapılmış ve mevcut olan makalelerin değerlendirilmesi ile oluşturulmuştur. Bulgular: Sirkadiyen ritim bozukluğunun, uyku yoksunluğunun ve vardiya deneyiminin bağırsak mikrobiyotasınının dengesini değiştirdiğini göstermektedir. Bu dengesizliğin artan bağırsak geçirgenliğini ve ardından bakteriyel bileşenlerin bağırsak epiteli boyunca yer değiştirmesini desteklediği görülmüştür. Sirkadiyen ritimleri bozulmuş fare modelleri değiştirilmiş mikrobiyota ve artan bağırsak geçirgenliği ile ilişkilendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sirkadiyen Ritim, Bağırsak Geçirgenliği, Mikrobiyota

Relationship Between Circadian Rhythm Disruption and Intestinal Permeability

Abstract

Circadian rhythms are defined as 24-hour rhythm patterns found in many organisms. Circadian disruption represents the state where the endogenous clock is not properly aligned with the external environment/behavioral cycle. Disruption of the circadian rhythm is associated with many diseases that affect almost all systems of the body, including the neurological, immune and gastrointestinal systems. It has been observed that circadian rhythm disruption causes intestinal microbiota dysbiosis. Circadian rhythm disruption is thought to be a trigger for increased intestinal permeability. Increased intestinal permeability is associated with numerous diseases, including metabolic syndrome, diabetes, and

cardiovascular disease. The purpose of this review is to evaluate the effects of circadian rhythm disruption on intestinal permeability. Method: In this review, Pubmed, ScienceDirect, Springer and Google Academic databases were searched using the keywords "circadian rhythm", "intestinal permeability", "circadian rhythm disruption", "intestinal barrier", "microbiota" and were created by evaluating the existing articles. Results: It shows that circadian rhythm disturbance, sleep deprivation and shift experience change the balance of gut microbiota. This imbalance appeared to promote increased intestinal permeability and subsequent migration of bacterial components across the intestinal epithelium. Mouse models with disrupted circadian rhythms have been associated with altered microbiota and increased intestinal permeability.

Keywords: Circadian Rhythm, Intestinal Permeability, Microbiota

Presentation ID / Sunum No= 81

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4723-6523

Sphingomonas Paucimobilis Bakteriyemisi: Ölümcül Seyreden Bir Sepsis Olgusu

Dr. Öğretim Üyesi Gülen Açık[1], Dr. Öğretim Üyesi Hasan Açık[1]

[1]Okan Üniversitesi Hastanesi
**Corresponding author: Gülen AÇIK*

Özet

Sphingomonas paucimobilis is an aerobic, non-fermentative, gram-negative bacillus that rarely causes nosocomial infections and produces yellow pigment. It has been observed that this bacterium, which can cause sepsis, especially in immunosuppressive individuals, mostly lives in soil and water. In this article, a catheter infection due to S. paucimobilis, which we followed in the intensive care unit of our hospital, is presented. Our patient was a 69-year-old female with diabetes mellitus (DM), hypertension (HT) and chronic renal failure. He had been undergoing hemodialysis for 2 years with a hemodialysis catheter inserted in the right subclavian vein. S. paucimobilis grew in 2 sets of peripheral vein blood cultures taken when the patient had fever while being followed up in our palliative service. Empirically initiated meropenem treatment was continued after the antibiogram was sensitive to meropenem. In the follow-up of the patient, regression was observed in the C-reactive protein (CRP) level, while the desired antibiotic response was not observed in the procalcitonin level. Since the patient had hypotension and deep metabolic acidosis during hemodialysis, he was intubated and connected to a mechanical ventilator. Intravenous noradrenaline (iv) infusion (0.1 mcg/kg/min) and dopamine iv infusion (15 mcg/kg/min) were started due to septic shock. Continuous venovenous hemodiafiltration (CVHDF) could not be started in the patient whose hypotension continued despite the noradrenaline and dopamine infusion. The patient later developed pulseless ventricular tachycardia. Cardiopulmonary resuscitation was started, but the patient whose spontaneous circulation could not be achieved was accepted as exitus. S. paucimobilis can cause infections, although rare, in both healthy and immunocompromised individuals. Despite being an organism with low clinical virulence, infection by S. paucimobilis can cause septic shock and even death.

Anahtar Kelimeler: Sphingomonas Paucimobilis, Bakteriyemi, Sepsis

Sphingomonas Paucimobilis Bacteremeia: A Fatal Case of Sepsis

Abstract

Sphingomonas paucimobilis is an aerobic, non-fermentative, gram-negative bacillus that rarely causes nosocomial infections and produces yellow pigment. It has been observed that this bacterium, which can cause sepsis, especially in immunosuppressive individuals, mostly lives in soil and water. In this article, a catheter infection due to S. paucimobilis, which we followed in the intensive care unit of

our hospital, is presented. Our patient was a 69-year-old female with diabetes mellitus (DM), hypertension (HT) and chronic renal failure. He had been undergoing hemodialysis for 2 years with a hemodialysis catheter inserted in the right subclavian vein. S. paucimobilis grew in 2 sets of peripheral vein blood cultures taken when the patient had fever while being followed up in our palliative service. Empirically initiated meropenem treatment was continued after the antibiogram was sensitive to meropenem. In the follow-up of the patient, regression was observed in the C-reactive protein (CRP) level, while the desired antibiotic response was not observed in the procalcitonin level. Since the patient had hypotension and deep metabolic acidosis during hemodialysis, he was intubated and connected to a mechanical ventilator. Intravenous noradrenaline (iv) infusion (0.1 mcg/kg/min) and dopamine iv infusion (15 mcg/kg/min) were started due to septic shock. Continuous venovenous hemodiafiltration (CVHDF) could not be started in the patient whose hypotension continued despite the noradrenaline and dopamine infusion. The patient later developed pulseless ventricular tachycardia. Cardiopulmonary resuscitation was started, but the patient whose spontaneous circulation could not be achieved was accepted as exitus. S. paucimobilis can cause infections, although rare, in both healthy and immunocompromised individuals. Despite being an organism with low clinical virulence, infection by S. paucimobilis can cause septic shock and even death.

Keywords: Sphingomonas Paucimobilis, Bacteremia, Sepsis

Presentation ID / Sunum No= 186

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0173-4017

St-Segment Yüksekliği Olmayan Miyokard Enfarktüslü Hastalarda Bir Yıllık Mortaliteyi Öngörmede CHA2DS2-VASC Skorunun Değeri

Uzman Dr. Özge Çakmak Karaaslan[1]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş: ST segment elevasyonu olmayan miyokard enfarktüsü (NSTEMI), akut koroner sendromların en sık görülen alt tipidir. CHA2DS2-VASc skoru, nonvalvüler atriyal fibrilasyonu olan hastalarda tromboembolik riski tahmin etmek için kullanılan kolay bir skorlama yöntemidir. Bu çalışmada, perkütan koroner girişim (PKG) uygulanan NSTEMI hastalarında CHA2DS2-VASc skoru ile bir yıllık mortalite arasındaki ilişkiyi inceledik. Yöntem: NSTEMI tanısı almış ve PKG uygulanan ardışık 680 hasta çalışmaya alındı. Birincil sonlanım noktası, PKG yapılan NSTEMI hastalarında bir yıllık mortalite olarak tanımlandı. Hastalar primer sonlanım noktasına göre iki gruba ayrıldı. Bulgular: Birincil sonlanım noktası 28 (%4,1) hastada görüldü. İlk yıl içerisinde kardiyovasküler mortalite gerçekleşen hastalarda CHA2DS2-VASc skoru, diğer gruba göre yüksek saptandı (p<.001). Çok değişkenli lojistik regresyon analizleri, CHA2DS2-VASc skorunun 1-yıllık mortalite tahmininde bağımsız bir öngörücü olduğunu gösterdi. Sonuç: CHA2DS2-VASc skoru, PKG geçirmiş NSTEMI hastalarında bir yıllık mortaliteyi öngörmede basit, kolay ve yardımcı bir skordur.

Anahtar Kelimeler: Akut Koroner Sendrom, CHA2DS2-VASC, NSTEMI

The Value of CHA2DS2-VASC Score in Predicting of One-Year Mortality in Patients With Non-St-Segment Elevation Myocardial Infarction

Abstract

Introduction: Non-ST segment elevation myocardial infarctions (NSTEMI) are the most common acute coronary syndromes subtype. The CHA2DS2-VASc score is an easy scoring system used to predict thromboembolic risk in patients with non-valvular atrial fibrillation. We examined the association between the CHA2DS2-VASc score and one-year mortality in patients with NSTEMI who underwent percutaneous coronary intervention (PCI). Methods: We included 680 consecutive patients clinically diagnosed with NSTEMI who underwent PCI. The primary endpoint of our study was defined as the one-year mortality in patients with NSTEMI who had undergone a PCI. The patients were divided into two groups according to the primary endpoint. Results: The primary endpoint was developed in 28 (4.1%) patients. The CHA2DS2-VASc score of patients with primary endpoints was statistically significantly higher than those without primary endpoints (p<.001). In addition, multivariate logistic

regression analyses showed that the CHA2DS2-VASc score was an independent predictor for the primary endpoint. Conclusion: The CHA2DS2-VASc score is a simple, easy, helpful score for predicting one-year mortality in patients with NSTEMI who had undergone a PCI.

Keywords: Acute Coronary Syndrome, CHA2DS2-VASC, NSTEMI

Presentation ID / Sunum No= 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9145-3635

Stabil Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı Şiddetine Göre Retina Mikrovaskülaritesinin Değerlendirilmesi ve Pulmoner Parametrelerin Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Bulguları İle Korelasyonu

Doç. Dr. Bengi Ece Kurtul[1], Dr Öğretim Üyesi Ayşe İdil Çakmak[1], Arş. Gör. Dr. Ezgi Kasapoğlu Dilek[1], Dr Öğretim Üyesi Nursel Kaya Dikmen[2]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları ABD
[2]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları ABD

**Corresponding author: Ezgi Kasapoğlu Dilek*

Özet

Amaç: Stabil kronik obstrüktif akciğer hastalığı (KOAH) olan hastalarda hastalık şiddetine göre retina ve optik disk mikrovasküler değişiklikleri ve pulmoner parametrelerin optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) bulguları ile korelasyonunu değerlendirmek. Yöntemler: Bu kesitsel prospektif çalışmaya KOAH tanılı 40 hasta ve yaş- cinsiyet uyumlu 30 kişilik kontrol grubu dahil edildi. KOAH grubu daha sonra GOLD sınıflamasına ve hastalık şiddetine göre iki alt gruba ayrıldı; hafif-orta KOAH grubu (grup 1) ve şiddetli KOAH grubu (grup 2). OKTA, makula için 6x6 mm, optik disk için 4.5x4.5 mm kesitlerle yapıldı. Foveal retina kalınlığı (FRT), peripapiller retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı, retina ve optik diskin farklı bölümlerindeki damar yoğunluğu analiz edildi. Bulgular: Gruplar arasında ortalama yaş, cinsiyet, göz içi basınçları, peripapiller RSLT kalınlığı, FRT ve optik disk damar yoğunlukları benzerdi. Grup 2 de yüzeyel ve derin kapiller pleksusta ortalama foveal damar yoğunluğu, Kontrol grubu ve grup 1 ile karşılaştırıldığında, anlamlı düşük ölçümler gösterdi (sırasıyla p=0.014, p=0.007). Sigara paketi/yıl, yılda alevlenme ve Modifiye Tıbbi Araştırma Konseyi önemli negatif korelasyonlar gösterirken, 1 saniyedeki zorlu ekspiratuar hacim (FEV1) ve FEV1/zorlu vital kapasite foveal damar yoğunlukları ile anlamlı pozitif korelasyonlar gösterdi. Sonuç: KOAH şiddeti OKTA ölçümlerini olumsuz etkiliyor gibi görünmektedir. OKTA, KOAH'ta inflamasyon ve hipoksinin şiddetini yansıtabilir ve KOAH hastalarının takibi ve progresyonunda retinal vasküler değişikliklerin rolü hakkında faydalı ayrıntılı bilgiler sağlayabilir

Anahtar Kelimeler: Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı; Optik Koherens Tomografi Anjiyografi; Hastalığın Şiddeti, Retina, Optik Disk

Evaluation of Retinal Microvasculature According to Stable Chronic Obstructive Pulmonary Disease Severity and the Correlation of Pulmonary Parameters With Optical Coherence Tomography Angiography Findings

Abstract

Purpose: To evaluate the retinal and optic disc microvascular changes according to disease severity in patients with stable chronic obstructive pulmonary disease (COPD), and the correlation of pulmonary parameters with optical coherence tomography angiography (OCTA) findings. Methods: Forty patients with COPD and 30 age- and sex-matched subjects (control group) were included into this cross-sectional prospective study. COPD group then were divided into two subgroups according to GOLD classification and disease severity as; mild-to-moderate COPD group (group 1) and severe COPD group (group 2). OCTA was performed with 6x6 mm sections for macula and 4.5x4.5 mm sections for optic disc. Foveal retinal thickness (FRT), peripapillary retinal nerve fiber layer (RNFL) thickness, vessel density in different sections of the retina and optic disc were analyzed. Results: The mean ages, gender, intraocular pressures, peripapillary RNFL thickness, FRT, and optic disc vessel densities were similar among the groups. Compared to control group and group 1, group 2 showed significant lower mean foveal vessel density measurements in superficial and deep capillary plexus ($p=0.014$, $p=0.007$, respectively). Cigarette packet/year, exacerbation per year, and Modified Medical Research Council showed significant negative correlations, whereas forced expiratory volume in 1 second (FEV1) and FEV1/forced vital capacity showed significant positive correlations with foveal vessel densities. Conclusion: COPD severity seems to have a negative effect on OCTA measurements. OCTA may reflect the severity of inflammation and hypoxia in COPD, and may provide useful detailed information on the role of retinal vascular changes in the follow-up and progression of COPD patients.

Keywords: Chronic Obstructive Pulmonary Disease; Optical Coherence Tomography Angiography; Severity; Retina;optic Disc

Presentation ID / Sunum No= 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0288-1529

Stafilokoksik Haşlanmış Deri Sendromu: Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. Meyri Arzu Yoldaş[1]

[1]*Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: : Stafilokoksik eksfolyatif toksinlerin yol açtığı stafilokoksik haşlanmış deri sendromu (SHDS) (Ritter hastalığı), yenidoğan ve çocuklarda sık rastlanan, şiddetli bir enfeksiyondur. Derinin tümünü tutabilen yaygın eritem, intraepidermal ayrışma ve Nikolsky pozitif gevşek büllerle karakterize epidermolitik bir hastalıktır. Genellikle klinik olarak tanı konulur. Bu çalışmada, kliniğimizde stafilokoksik haşlanmış deri sendromu (SHDS) (Ritter hastalığı) tanısı ile hospitalize edilen bir vakayı sunmayı amaçladık. Olgu sunumu : Herhangi bir kronik rahatsızlığı olmayan 19 aylık kız hastanın 2 gün önce boyun alt bölgesinden başlayan sonrasında tüm vücuda yayılan sulu döküntülerle çocuk acile başvurdu. Yapılan fizik muayenesinde tüm vücutta yaygın eritemli, yer yer soyulmuş büllöz lezyonlar izlendi. Hastada ayırıcı tanıya yönelik kan ve idrar tetkikleri, kan kültürü, idrar kültürü ve açık olan yaralarından sürüntü kültürleri alınarak, cilt biyopsisi yapıldı. Hastanın ilk gün muayenesinde saptanan gözdeki akıntısından alınan kültüründe metisilin duyarlı staphylococcus aureus ve streptococcus pneumoniae üredi. Nikolsky fenomeni pozitif idi. Cilt biyopsisinde de epidermisin granüler tabakasından itibaren subkorneal ayrılma SHDS ile uyumlu olarak değerlendirildi. Hastaya tedavi olarak uygun sıvı replasmanı ve intravenöz teikoplanin başlandı. Hasta şifa ile taburcu edildi. Tartışma: Haşlanmış deri sendromu, çocuklarda beş yaş altında sık görülmekle birlikte mortalitesi %3-4 olarak saptanmıştır. Etiyolojisinde ilaç kullanımı başta olmak üzere aşılar, enfeksiyonlar, graftversus-host hastalığı, lenfoma ve lösemi gibi maligniteler yer alır. Tanı genellikle klinik olarak konur. Ancak SDHS düşünülen hastalardan kan, idrar, boğaz, burun, göbek, lezyon yerleri kültürleri alınmalıdır. Enfeksiyon kaynağı olabilecek durumlar gözden geçirilmelidir. Tedavisinde sıvı elektrolit dengesi sağlanması ve sistemik antibiyotik tedavisi, yara yerlerinde sekonder oluşabilecek enfeksiyonlara yönelik lokal bakım yapılmalıdır. Sonuç: SHDS, beş yaş altı çocuklardaki dermatolojik acillerden olup, prognozu ciddidir. Hızlı tanı ve uygun tedavi hayat kurtarıcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Staphylococcus, Exfoliative Toxin, Infection.

Presentation ID / Sunum No= 296

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2235-9319

Subakut Covid-19 Hastalarında Cinsiyete Göre Fiziksel ve Mental Durumun İncelenmesi: Pilot Çalışma

Arş.Gör. Abdurrahman Tanhan[1], Doç. Dr. Aysel Yıldız Özer[1], Öğr. Gör. Dr Eren Timurtaş[1], Prof. Dr. Ayşe Batırel[2]

[1]Marmara Üniversitesi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi
**Corresponding author: Abdurrahman tanhan*

Özet

Amaç: Covid-19'daki periferal ve santral bölgedeki tutulum başta kas-iskelet sistemi olmak üzere, kognitif bozukluklar ve psikolojik problemleri tetikleyebilmektedir. Hastalıkla ilgili birçok risk faktörü belirlenirken; yaşlı, kilolu, ek komorbidite ve erkek cinsiyeti gibi faktörlerin altı çizilmektedir. Çalışmamızda cinsiyete göre etkilenimlerini incelemek için hastaneden taburcu olmuş subakut dönemdeki Covid-19'lu olguların fiziksel ve mental sağlık durumları karşılaştırmayı planladık. Yöntem: Çalışmaya Covid-19'dan dolayı hastaneye yatışı yapılmış 29 hasta alındı. Subakut Covid-19 dönemdeki hastalar Kısa fiziksel performans bataryası (KFPB), 30 saniye otur kalk testi (30 OKT), Hastane anksiyete depresyon (HAD), Yorgunluk şiddet ölçeği ve Kısa Form-36 (KF-36) ölçekleri ile değerlendirildi. Cinsiyete göre verilerin karşılaştırılmasında Mann Whitney U testi uygulandı. Bulgular: Çalışmamıza katılan 29 hastanın (Kadın/Erkek:16/13) genel demografik özellikleri benzerdi. Erkek hastaların toplam hastane yatış (ort=26,42± 12,72 gün) süresi kadınlardan daha yüksekti ama fark anlamlı değildi (p>0,05). Hastalar KFPB göre sınıflandırıldığında düşük fonksiyon gösteren 4 (%13) kişi (Kadın/erkek:3/1), orta düzey fonksiyonu olan 8 (%28) kişi (Kadın/erkek:10/7) ve normal fonksiyona sahip 7 (%24) kişi (Kadın/Erkek:3/4) saptandı. 30 OKT erkeklerin ortalamaları (8,53±2,25) kadınlara göre daha yüksekti (p>0,05). HAD göre anksiyete yönünden 5 (%17) kişi ve depresyon yönünden 14 (%48) kişi risk altında iken bunların çoğunluğu kadın olduğu belirlendi. SF-36 tüm alt parametrelerinde erkekler daha yüksek değerlere sahip iken, özellikle fiziksel rol ve mental rol güçlülüğünde kadınlar anlamlı olarak daha düşüktü (p<0,05). Sonuç: Covid-19 yatış gün sayısına bakıldığında erkeklerin akut süreçte daha uzun süre klinik bakım ihtiyacı olduğu bulundu. Hastane taburculuk sonrası erkeklerde kas kütlesinin daha fazla olması fiziksel yönden onları bir adım öne atarken, kadınları toplumdaki rolü gereği mental olarak daha fazla etkilendikleri ve KF-36 alt parametresinde fiziksel rol güçlülüğü olarak da ortaya çıktığı görülmektedir. Taburculuk sonrası subakut evredeki hastaların KFPB'ye göre yalnızca %24'u normal fonksiyona sahip olması ve HAD'a göre %48'in depresyon yönünden risk altında bulunması, etkilenimin ciddi olduğunu göstermektedir, bu duruma karşı gerekli önlemler alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Subakut Covid-19, Fiziksel Sağlık, Mental Sağlık, Cinsiyet

Examination of Physical and Mental Status by Gender in Subakut Covid-19 Patients: A Pilot Study

Abstract

Purpose: Covid-19 can trigger cognitive disorders and psychological problems, especially the musculoskeletal system. While determining many risk factors related to the disease; Factors such as elderly, overweight, additional comorbidities and male gender are highlighted. In our study, we planned to compare the physical and mental health status of patients with subacute Covid-19 who were discharged from the hospital in order to examine their effects according to gender. Method: Twenty-nine patients discharged from Covid-19 were included in the study. Patients in the subacute Covid-19 period were evaluated with Short physical performance battery (SPPB), 30-second sit-up test (30 STS), Hospital anxiety depression (HAD), Fatigue severity scale and Short Form-36 (SF-36) scales. Mann Whitney U test was used to compare the data according to gender. Results: Demographic characteristics of female and male patients were similar. Total hospitalization time (mean=26.42±12.72 days) of male patients was higher than female ($p>0.05$). In SPPB, 4 (13%) people with low, 8 (28%) people with moderate 7 (24%) people with had normal function. The mean of men (8.53±2.25) was higher than women in 30 STS ($p>0.05$). According to HAD, 5 (17%) people were at risk for anxiety and 14 (48%) for depression, while most of them were women. Women had significantly lower physical role and mental role strengths values in SF-36 ($p<0.05$). Conclusion: İt was found that men needed clinical care for a longer period of time in the acute period. Women are affected more mentally due to their role in society, and it appears as physical role strength in the SF-36 sub-parameter. The fact that only 24% of the patients in the subacute stage after discharge have normal function according to SPPB and 48% are at risk for depression according to HAD, shows that the impact is serious, and necessary precautions should be taken against this situation.

Keywords: Covid-19, Subacute Covid-19, Physical Health, Mental Health, Gender

Presentation ID / Sunum No= 142

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4600-1503

Subklinik Hipotiroidili Hastalarda HSCRP ve HOMA IR Kardiyovasküler Olayları Predikte Eder Mi?

Uzman Dr. Zafer Ercan[1]

[1]*Bartın Devlet Hastanesi*

Özet

Amaç: Subklinik hipotiroidi (SKH) hafif tiroid yetmezliği durumudur. Yapılan çalışmalar SKH'nin özellikle < 70 yaş olan kişilerde artmış kardiovasküler hastalık (KVH) riski ile ilişkili olduğunu göstermektedir. Yüksek sensitif CRP (hsCRP) kardiyovasküler olaylarda iyi tanımlanmış belirteçtir. Akut koroner olaylarda yüksekliği kötü prognozla ilişkilidir. Benzer şekilde HOMA-IR düzeyleri de kardiyovasküler olaylarla ilişkilidir. Bu çalışmamızda subklinik hipotiroidili hastalarda kardiyovasküler risk faktörü olarak hsCRP ve HOMA-IR arasındaki ilişkiyi inceledik. Metot ve Yöntemler: Bu çalışmamızdaki veriler 'Subklinik Hipotiroidili Hastalardaki MPV Düzeyleri ve Lipid Profilleri Arasındaki İlişki' (Tez no: 672475) adlı tezden elde edilmiştir. Hastalar ötiroid (n=79) ve SKH olan (n=94) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Serbest T4 ve T3 hormonları normal sınırlarda iken serum TSH değerinin 4 mIU/L'den büyük olması SKH olarak tanımlandı. İki grup yaş, cinsiyet, lipid profili (Trigliserid, LDL, HDL, Total Kolesterol) ve hsCRP ve HOMA-IR düzeyi ve insülin direnci (IR) açısından karşılaştırıldı. Bulgular: SKH grubunda kontrol grubuna kıyasla median hsCRP düzeyi istatiksel açıdan anlamlı yüksek saptandı (2,87 ye karşılık 0,82, p<0,001). SKH ve kontrol grubu arasında HOMA IR varlığı açısından istatiksel açıdan anlamlı fark saptanmasa da (p=0,110), median HOMA-IR düzeyi istatiksel açıdan subklinik hipotiroidili hasta grubunda anlamlı yüksek saptandı (1,65 e karşılık 1,2, p=0,009). SKH grubunda ortalama LDL düzeyi kontrol grubuna göre istatiksel açıdan anlamlı yüksek saptandı (115,1!e karşılık 94,6, p<0,001). hsCRP ye etki eden bağımsız faktörleri ortaya koymak için yapılan çok değişkenli analizde sadece yaşın etkili olduğu saptanmıştır. Her 1 yaş artış hsCRP'de 0.087 (odds ratio) artışa yol açmıştır (p<0,001) Sonuç: SKH hastalarında LDL, HOMA-IR ve hsCRP düzeylerini ötiriodi hasta grubuna göre yüksek saptadık. Ancak bir KVH prediktörü olarak hsCRP'ye etkili tek bağımsız faktör olarak yaşı saptadık. SKH'lı hastalarda KVH gelişimini etkileyebilecek obezite, sigara içiciliği, aile öyküsü gibi bir çok faktörün çalışmaya dahil edilmemiş olması buna yol açmış olabilir. SKH'lı hastalar KVH gelişimi açısından yakından takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Subklinik Hipotiroidi, HSCRP, HOMA- IR

Do HSCRP and HOMA IR Predict Cardiovascular Events in Patients With Subclinical Hypothyroidism?

Abstract

Background: Subclinical hypothyroidism (SCH) is a condition of mild thyroid insufficiency. Studies show that SCH is associated with an increased risk of cardiovascular disease (CVD), especially in people <70 years of age. High sensitive CRP (hsCRP) is a well-defined marker of cardiovascular events. Its elevation in acute coronary events is associated with poor prognosis. Similarly, HOMA-IR levels are also associated with cardiovascular events. In this study, we examined the relationship between highly sensitive CRP and HOMA-IR as cardiovascular risk factors in patients with subclinical hypothyroidism. Methods: The data in this study were obtained from the thesis named 'The Relationship Between MPV Levels and Lipid Profiles in Patients with Subclinical Hypothyroidism' (Thesis no: 672475). The patients were divided into two groups as euthyroid (n=79) and SCH (n=94). A serum TSH value greater than 4 mIU/L while free T4 and T3 hormones are within normal limits was defined as SCH. The two groups were compared in terms of age, gender, lipid profile (Triglyceride, LDL, HDL, Total Cholesterol), hsCRP and HOMA-IR levels, and insulin resistance (IR). Results: The median hsCRP level was found to be statistically significantly higher in the SCI group compared to the control group (2.87 vs. 0.82, $p<0.001$). Although there was no statistically significant difference in the presence of HOMA IR between the SCH and control groups ($p=0.110$), the median HOMA-IR level was statistically significantly higher in the patient group with subclinical hypothyroidism (1.65 vs. 1.2, $p=0.009$). The mean LDL level in the SCH group was found to be statistically significantly higher than in the control group (115.1 vs. 94.6, $p<0.001$). In the multivariate analysis performed to reveal the independent factors affecting hsCRP, only age was found to be effective. Each 1-year increase led to an increase of 0.087 (odds ratio) in hsCRP ($p<0.001$) Conclusion: We found LDL, HOMA-IR and hsCRP levels to be higher in SCH patients compared to the euthyroid patient group. However, we found age as the only independent factor affecting hsCRP as a CVD predictor. The fact that many factors such as obesity, smoking and family history that may affect the development of CVD in patients with SCH were not included in the study may have caused this. Patients with SCI should be followed closely for the development of CVD.

Keywords: Subclinical Hypothyroidism, HSCRP, HOMA- IR

Presentation ID / Sunum No= 152

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1735-4062

Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Nörolşirurji Anabilim Dalının 4 Yıllık Kifoplasti Deneyimi

Dr. Öğretim Üyesi Ali Serdar Oğuzoğlu[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Ali Serdar Oğuzoğlu*

Özet

Osteoporotik hastalarda meydana gelen çökme kırıklarının tedavisi amacı ile geliştirilen Kifoplasti tekniği zaman içinde oluş mekanizmasından bağımsız olarak her türlü vertebra fraktüründe vertebra cismine destek olmak ve vertebra cisminin restorasyon amaçlı yaygın olarak kullanılmaktadır. Vertebra kırıklarının tedavisinde genel anestezi gerektirmemesi, perkütan uygulanması, komplikasyon oranının düşük olması ve hasta açısından erken mobilizasyon imkanı vermesi nedeniyle diğer tedavi seçeneklerine göre endike hastalarda daha popüler bir tedavi yöntemidir. Çalışmamızda 2018-2021 yılları arasında Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroşirurji Anabilim Dalında vertebra fraktürü nedeni ile kifoplasti uygulanan 74 hasta ve 90 vertebra segmenti retrospektif olarak taranmıştır. 41 hasta kadın, 33 hasta erkekdir. yaş ortalaması 59,7 idi. 17 hastada vertebra kırığı nedeni osteoporoz, 6 hastada maligniteye sekonder, 51 hastada ise travma sonrası meydana gelmişdi. 16 hastada (% 21,7) 2 seviyede vertebra fraktürü saptandı. Bütün hastalar operasyon öncesi STIR sekans yağ baskılı T2 ağırlıklı MR ile tetkik edildi. Tetkik sonrasında kemik iliği ödemine bağlı akut fraktür saptanan vertebra segmentlerine işlem yapıldı. Tüm işlemler skopi röntgen cihazı eşliğinde uygulandı ve postop tüm hastalara kontrol BT çekildi. İşlem uygulanan 90 vertebranın 29' unda (%32) radyolojik olarak sement kaçağı saptandı, tüm sement kaçağı saptanan hastalar asemptomatik seyrettiği için ek müdahale gerekmedi. 2 hastaya işlem sonrası erken dönemde kifoz gelişmesi üzerine posterior segmental enstrümantasyon uygulandı. Kifoplasti işlemi; temel standart cerrahi prosedürlere uyarak, skopi eşliğinde doğru endikasyonda uygulandığında güvenilir bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Kifoplasti, Fraktür, Sement

4-Year Kyphoplasty Experience of Süleyman Demirel University Neurosurgery Department

Abstract

Kyphoplasty technique, which was developed for the treatment of compression fractures in osteoporotic patients, is widely used for the restoration of the vertebral body and to support the vertebral body in all kinds of vertebral fractures, regardless of the mechanism of formation over time . In the treatment of vertebral fractures, it is a more popular treatment method compared to other treatment options because it does not require general anesthesia and also percutaneous application method has low

complication rate and give early mobilization chance for the patient. In our study, 74 patients and 90 vertebral segments who underwent kyphoplasty due to vertebral fracture in the Department of Neurosurgery Clinic of Süleyman Demirel University Faculty of Medicine between 2018-2021 were retrospectively scanned. 41 patients were female, 33 patients were male. The mean age was 59.7 years. The cause of vertebral fracture was osteoporosis in 17 patients, secondary to malignancy in 6 patients, and post-traumatic in 51 patients. Two levels of vertebral fracture were detected in 16 patients (21.7%). All patients were examined with STIR sequence fat-suppressed T2-weighted MR preoperatively. After the examination, the vertebral segments with acute fracture due to bone marrow edema were processed. All procedures were performed with a fluoroscopy x-ray device and control CT was taken for all postoperative patients. Cement leakage was detected radiologically in 29 (32%) vertebrae. Since all patients with cement leakage were asymptomatic, no additional intervention was required. Posterior segmental instrumentation was applied to 2 patients due to the development of kyphosis in the early postoperative period. Kyphoplasty procedure is a reliable treatment method when following the basic standard surgical procedures with fluoroscpoy guided and applied in the correct indication.

Keywords: Kyphoplasty, Fracture, Cement

Presentation ID / Sunum No= 161

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5620-7674

Suprapatellar Yağ Yastığı Sıkışması: Patellofemoral Anatominin MRI'da En Kapsamlı Değerlendirmesi

Uzman Dr. Suna Şahin Ediz[1], Prof. Dr. Senem Şentürk[2], Prof. Dr. Adnan Kabaalioğlu[3]

[1]Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Radyoloji AB
[2]Uşak Üniversitesi, Radyoloji AB
[3]Koç Üniversitesi, Radyoloji AB
**Corresponding author: Suna Şahin Ediz*

Özet

Amaç: Diz ağrısı şikâyeti bulunan ve manyetik rezonans görüntüleme (MRG) ile suprapatellar yağ yastıkçığı (SPFP) sıkışma sendromu (SP-FPIS) tanısı alan hastaların MRG de patellofemoral eklem yapısı üzerinden yaptığımız anatomik ölçümlerin SP-FPISgelişimindeki etkisini değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya Mart 2015 ile Haziran 2019 tarihleri arasında diz ağrısı nedeniyle radyoloji kliniğimize yönlendirilen ve bu nedenle MRG yapılan ve MRG bulguları ile SP-FPIS tanısı alan 34 adet hasta (Grup 1) ile kontrol grubu olarak 34 adet gönüllü (Grup 2) dâhil edildi. SP-FPIS etiyolojisinde etken olabilecek SPFP'nin morfolojik yapısına ve patellofemoral ekleme yönelik 23 adet anatomik ölçüm; SPFP kranio-kaudal uzunluk (C-C), antero-posterior uzunluk (A-P) ve oblik uzunluk (OBL), patellar uzunluk (PL), patellar tendon uzunluğu (PTL), insall salvati indeksi (ISI), patella kıkırdak distali-tibial tüberkül (TT), patella kıkırdak uzunluğu (PCL), modifiye insall salvati indeksi (MISI), patellotroklear kıkırdak uzunluğu (TCL), patellotroklear indeks (PTI), medial faset uzunluğu (MFL), lateral faset uzunluğu (LFL), patellar faset asimetrisi (PFA), patella açısı (PA), anterior fizis hattı üzerindeki patellar uzunluk (PHY), patellofiziyel indeks (PPI), troklear derinlik (TD), medial troklear uzunluk (MTL), lateral troklear uzunluk (LTL), troklear faset asimetrisi (TFA), sulkus açısı (SA) ve lateral troklear inklinasyon açısı (LTI) değerlendirildi ve her iki grupta karşılaştırıldı. Verilerin analizinde istatistikî yöntem olarak Student t testi ve ki-kare testi kullanılırken, etkin parametre değerlendirmesi için ROC analizi uygulandı. Sonuçlar %95'lik güven aralığında, $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde değerlendirildi. Bulgular: Grup 1 ve 2'nin yaş ortalamaları sırasıyla 45.62±10.87 ve 41.47±11.98 yıl idi. Yaş dağılımı açısından hasta ve kontrol grubu arasındaki farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı ($p=0.14$). PL, PT, TT, PC, MISI, TC, PTI, MF, PHY, PPI, MT, LTI, CC, AP ve OBL ölçümlerinde SP-FPIS saptanan olgularda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptandı ($p<0.05$). ISI, LF, PFA, PA, TD, LT, TFA ve SA ölçümlerinde her iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı ($p>0.05$). İstatistiksel olarak anlamlı parametrelerin diz ağrısı üzerine etkisini değerlendirmek için yapılan lojistik regresyon analizinde gruplar arasında PTL arttıkça SP-FPIS oluşma ihtimali 1.5 kat artmakta ($p<0.05$) iken, LTI azaldıkça SP-FPIS oluşma riski 0,78 kat azalmaktadır ($p<0.05$). Sonuç: SP-FPIS gelişiminde PTL artışının predispozan etkisi mevcut iken LTI azalışının ise koruyucu etkisi vardır. Bu sonuç tedavi yöntemlerinin geliştirilmesi ve/veya değiştirilmesi açısından yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Patellofemoral Eklem, Suprapatellar Yağ Yastığı Sıkışma Sendromu, Diz Ağrısı, Diz Manyetik Rezonans Görüntüleme, Diz Anatomisi

Suprapatellar FAT-PAD Impingement: the Most Comprehensive Evaluation of Patellofemoral Anatomy On MRI

Abstract

Purpose: This study aimed to evaluate the impact of patellofemoral joint anatomical measurements of patients with anterior knee pain who were diagnosed with suprapatellar fat pad (SPFP) impingement syndrome (SP-FPIS) by magnetic resonance imaging (MRI). Material and Method: The study included 34 patients (Group 1) and 34 healthy volunteers (Group 2) who were referred to our radiology clinic with anterior knee pain between March 2015 and June 2019; they were underwent MRI and diagnosed with SP-FPIS. Twenty-three anatomical measurements related to the morphological structure of SPFP and patellofemoral joint, namely, SPFP cranio-caudal length (CC), antero-posterior length (AP), oblique length (OBL), patellar length (PL), patellar tendon length (PTL), insall salvati index (ISI), patellar cartilage distal-tibial tubercle (TT), patellar cartilage length (PCL), modified insall salvati index (MISI), patellotrochlear cartilage length (TCL), patellotrochlear index (PTI), medial facet length (MFL), lateral facet length (LFL), patellar facet asymmetry (PFA), patellar angle (PA), patellar length on the anterior physis line (PHY), patellophyseal index (PPI), trochlear depth (TD), medial trochlear length (MTL), lateral trochlear length (LTL), trochlear facet asymmetry (TFA), sulcus angle (SA) and lateral trochlear inclination angle (LTI) were evaluated and compared in both groups. Student t-test and chi-square test were used as statistical methods for data analysis, while ROC analysis was performed for effective parameter evaluation. Results were evaluated within 95% confidence range and $p < 0.05$ was considered statistically significant. Results: The mean age of Group 1 and 2 was 45.62±10.87 and 41.47±11.98 years, respectively. The difference between the patient and the control group concerning age distribution was not statistically significant ($p=0.14$). There was a statistically significant difference in patients with SP-FPIS in PL, PT, TT, PC, MISI, TC, PTI, MF, PHY, PPI, MT, LTI, CC, AP and OBL measurements compared with the control group ($p<0.05$). There was no statistically significant difference between the two groups in ISI, LF, PFA, PA, TD, LT, TFA and SA measurements ($p>0.05$). In the logistic regression analysis performed to evaluate the effect of statistically significant parameters on anterior knee pain, the probability of SP-FPIS increases 1.5 times as PTL increases among the groups, while the risk of SP-FPIS decreases 0.78 times as LTI decreases. ($p<0.05$). Conclusion: There is a predisposing effect of PTL increase in SP-FPIS development, while LTI decrease has a protective effect. These results will guide future studies for the development and/or modification of treatment methods.

Keywords: Patellofemoral Joint, Suprapatellar Fat Pad İmpingement Syndrome, Anterior Knee Pain, Knee Magnetic Resonance Imaging, Knee Anatomy

Presentation ID / Sunum No= 414

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6283-2916

Sürekli Alerjik Rinit Tanılı Hastaların Diyetlerinden İşlenmiş Şeker, Süt ve Trans-Yağ Asitlerinin Kesilmesinin ECP, Il-4 ve Il-31 Üzerine Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Yetkin Zeki Yılmaz[1], Prof. Dr. Salih Çanakçıoğlu[1]

[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
**Corresponding author: Yetkin Zeki YILMAZ*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, persistan alerjik rinit (AR) tanısı almış hastaların diyetlerinden işlenmiş şeker, süt ve süt ürünleri ve trans yağ asitlerinin çıkarılmasının hastaların serum ECP, IL-4 ve IL-31 seviyelerini tespit ederek persistan AR kliniği üzerindeki etkisi değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Persistan AR tanısı alan 40 hasta 2 gruba ayrılmıştır. Grup 1'e intranazal azelastin hidroklorür tedavisine ek olarak işlenmiş şeker, süt ve trans-yağ asitlerinin olmadığı günlük diyet listesi verilmiştir. Grup 2'ye yalnızca intranazal azelastin hidroklorür verilmiştir. Hasta gruplarından başlangıç (0.ay) ve 3.ayda ECP, IL-4 ve IL-31 tespiti için kan alındı. 3.ayın sonunda veriler toplandı ve istatistiksel olarak analiz edildi Bulgular: Grup 1'deki hastaların ilk başvuru ve 3.ay semptom ve muayene skorları istatistiksel olarak anlamlı düzeyde azalmıştır. Grup 2'deki hastaların ilk başvuru ve 3.ay semptom ve muayene skorları istatistiksel anlamlı derecede azalmıştır. Grup 1 ve Grup 2'deki hastaların başlangıç semptom ve muayene bulguları arasında anlamlı bir fark yoktur. Grup 1 ve Grup 2'nin 3.ay burun tıkanıklığı, burun kaşıntısı, hapşırık ve seröz akıntı bulguları istatistiksel olarak anlamlı olacak şekilde azalmıştır. Çalışmamızda 3 aylık tedavi sonrasında azelastin hidroklorürün ECP, IL-4 ve IL-31 inflamatuar molekülleri üzerine anlamlı bir etkisinin olmadığını tespit ettik. IL-31 ile alerjik rinitin temel semptomlarından burun kaşıntısı ve burun akıntısı ile orta derecede korelasyon bulduk. Sonuç: Diyetlerinde değişiklik yapan hastaların AR semptom ve bulgularındaki iyileşmenin, değiştirmeyen hastalara göre daha iyi olduğu tespit edilmiştir. Hastaların tedavilerine ek olarak günlük beslenmeden süt, işlenmiş şeker ve trans-yağ asitlerinin çıkarılması AR semptom kontrolünde etkili olabileceği ve bu durumun ilaç kullanımını azaltabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alerjik Rinit, Ecp, Il-4, Il-31, İntranazal Azelastin Hidroklorür

Effects of Removing Processed Sugar, Milk and Trans Fatty Acids From the Diets of Patients With Persistent Allergic Rhinitis On ECP, Il-4, Il-31

Abstract

Objectives: In this study, the effects of removing processed sugar, milk and dairy products, and trans-fatty acids from the diets of patients diagnosed with persistent AR on ECP, IL-4, IL-31 were evaluated. Materials & Methods: 40 AR patients were inclueded and divided into 2 groups. Intranasal azelastine were given both groups .In addition, the processed sugar, milk and trans-fatty acids was excluded from

daily diet in group 1. At 3-month follow-up, patients scored for AR symptoms(congestion, rhinorea, itching, sneezing) and examination findings (concha edema, rhinorea, mucosal color) with VAS. Blood samples was taken 2 times, at the beginning (month 0) and 3rd month for ECP, IL-4 and IL-31. At the end of the 3rd month all data was collected and the statics analyzed. Results: The first and 3rd month symptom and examination scores of the patients in both groups decreased statistically. There was no difference between the initial symptoms and examination findings of the patients in Group 1 and Group 2. In Group 1 and Group 2, congestion, itching, sneezing and rhinorea findings were significantly decreased in the 3rd month. We found out at the end of this 3 months cure that azelastine hydrochloride has no meaningful impact on ECP, IL-4 and IL-31. We found a mid-coleration between IL-31 and basic symthoms of allergic rhinitis; nasal itching and runny nose. Conclusion: It was determined that the improvement in AR symptoms and signs of patients who made changes in their diet was better than the patients who did not change it. It is thought that changes in the diet of patients in addition to their treatment may be effective in AR symptom control and this may reduce drug use.

Keywords: Allergic Rhinitis, ECP, Il-4, Il-31, Intranasal Azelastine Hydrochloride

Presentation ID / Sunum No= 512

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0749-7588

Tek Taraflı Proptosize Neden Olan Frontal Sinüs Mukoseli

Dr. Öğretim Üyesi Mehtap Oktay[1]

[1]*Yüksek İhitsas Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji ABD*

Özet

Giriş: Mukoseller, sinüs mukozası ile döşeli, sekresyon ve deskuamasyon ürünlerinin birikmesi ile genişleyen sekretuar kistlerdir. İyi huylu olmalarına rağmen lokal olarak agresif lezyonlardır. Boyutları büyüdükçe kemik erozyonu oluşturarak sinüsün dışına taşar ve bulunduğu yere, kemikte yaptığı erozyonun büyüklüğüne bağlı olarak semptom verir. Olgu: Yirmi üç yaşında erkek hasta iki aydır olan sağ gözde şişlik, baş ağrısı ve görmede azalma şikayeti ile göz kliniğine başvurdu. Yapılan muayenesinde sağ gözde propitozis saptandı. Çekilen orbita manyetik rezonans görüntülemede ; sağ frontal sinüste inferior duvarı erode ederek orbita içerisine uzanım gösteren yaklaşık 2,8x3,1 cm boyutunda yumuşak doku dansitesi saptandı ve bu kitle mukosel olarak değerlendirildi. Ayrıca her iki tarafta frontal sinüs, etmoid hücrelerde ve her iki maksiller sinüste yumuşak doku dansitesi saptandı. Olguya bilateral fonksiyonel endoskopik sinüs cerrahisi uygulandı. Sağ frontal reses bölgesindeki polipoid dokular eksize edildi. Klinik olarak operasyondan sonraki ilk günden itibaren sağ gözdeki propitozis belirgin olarak düzeldi. Takiplerinde nüks saptanmadı. Tartışma: Mukosel, paranazal sinüslerin kronik kistik lezyonlarıdır. Mukosel oluşumundaki etken sinüs ostiumlarının veya sinüs mukozasındaki minör tükrük bezlerinin duktuslarının tıkanmasıdır. Orbita kemik duvarında aşınmaya yol açmış frontoetmoid mukosellerde proptozis, diplopi ve göz hareketlerinde azalma gibi sorunlara rastlanabilmektedir. Mukoselin endoskopik olarak marsupiyelize edilerek tedavi edildiği olguların uzun süren klinik izlemlerde çok az nüks ettiği yada hiç nüks etmediği gösterilmiştir. Sonuç olarak mukoselin yaygınlığı göz önüne alınarak proptozisli hastalarda orbital ve paranazal bölgeyi içeren görüntüleme yöntemlerinin tercih edilmesi doğru tanıya ulaşılmasında oldukça faydalı olmaktadır. Ayrıca elverişli vakalarda endoskopik olarak yapılan mukosel marsupiyalizasyonu uygun ve yeterli bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Mukosel, Proptozis, Frontal Sinüs

Presentation ID / Sunum No= 199

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0195-9032

Tek Taraflı Serebral Perfüzyon İle Aort Cerrahisi Uygulanan Hastalardaki Willis Poligonu Varyasyonlarının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Alper İbrahim Tosya [1], Dr. Öğretim Üyesi Zafer Cengiz Er[2], Prof. Dr. Mehmet Ali Özatik [3]

[1]Koç University Faculty Of Medicine
[2]Bozok University Faculty Of Medicine
[3]Ankara Bilkent City Hospital
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Alper İbrahim Tosya*

Özet

Amaç: Antegrad Selektif Serebral Perfüzyon (ASSP) tekniğiyle ameliyat edilen aort anevrizması ve/veya aort diseksiyonu hastalarında wiilis poligonu varyasyonlarının uzun dönem sagkalımı üzerine etkilerinin belirlenmesi. Materyal ve Metot: Sağ brakiyal arter aracılığı ile antegrad selektif serebral perfüzyon uygulanan asendan, arkus anevrizma ve diseksiyonu bulunan 20 hasta prospektif olarak çalışıldı. Willis poligonu varyasyonları serebral multi-kesit bilgisayarlı tomografik anjiyografi cihazı ile tespit edildi. Soğuma dereceleri, kros-klemp, düşük akım, total perfüzyon süreleri, postoperatif yoğun bakım kalma süresi, nörolojik muayene, hastanede yatış süreleri değerlendirildi. Bulgular: Hastaların %70'i (14) erkek, %30'u (6) kadın olup ortalama yaş 54,20±10,58 (38-70) idi. Beş hastada Stanford tip 1 aort diseksiyonu ve onbeş hastada asendan ve/veya arkus aorta anevrziması mevcutdu. Hastaların ortalama kardiyopulmoner baypas süreleri 146±32,9 (82-200) dk, kros-klemp süreleri 101±31,6 (47-165) dk, selektif serebral perfüzyon süreleri 26±7,8 (16-45) dk idi. Sadece bir hastada sağ elde parestezi ve fonksiyon kaybı gözlendi ve postoperatif ikinci günde tama yakın klinik düzelme gözlendi. Sonuç: Bu çalışma ile, toplumdaki willis poligonu varyasyonlarını tanımladık. Tespi ettiğimiz üzere; üç adet komunikan arterin bulunması halinde varyasyonların kayda değer önemleri bulunmamaktadır. Hastalar yüksek riskli grupta olmadıkları sürece antegrad serebral perfüzyon ile cerrahi uygulanacak hastalarda willis poligonu varyasyonlarını işlem önce değerlendirmek gerekmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Aort Disseksiyonu, Aort Anevrizması, Willis Poligonu, Antegrad Serebral Perfüzyon

Evaluation of Willis Polygon Variations On Aortic Surgery Patients With Unilateral Antegrade Cerebral Perfusion

Abstract

Objective: To determine the effects of wiilis polygon variations on long-term survival in patients with aortic aneurysm and/or aortic dissection operated with the Antegrade Selective Cerebral Perfusion (ASSP) technique. Materials and Methods: Twenty patients with ascending, arcus aneurysm and

dissection who underwent antegrade selective cerebral perfusion via the right brachial artery were prospectively studied. Willis polygon variations were detected by cerebral multi-section computed tomographic angiography device. Cooling degrees, cross-clamping, low flow, total perfusion times, postoperative intensive care unit stay, neurologic examination, and hospitalization times were evaluated. Results: Of the patients, 70% (14) were male and 30% (6) were female, with a mean age of 54.20±10.58 (38-70). Five patients had Stanford type 1 aortic dissection and fifteen patients had ascending and/or aortic aortic aneurysms. The mean cardiopulmonary bypass times of the patients were 146±32.9 (82-200) minutes, the cross-clamp times were 101±31.6 (47-165) minutes, and the selective cerebral perfusion times were 26±7.8 (16-45) minutes. Only one patient had paresthesia and loss of function in the right hand, and almost complete clinical improvement was observed on the second postoperative day. Conclusion: With this study, we defined the willis polygon variations in the population. As we have determined; If there are three communicating arteries, the variations are not significant. Unless the patients are in the high-risk group, it is not necessary to evaluate the willis polygon variations before the procedure in patients who will undergo surgery with antegrade cerebral perfusion.

Keywords: Aortic Dissection, Aortic Aneurysm, Polygon of Willis, Antegrade Cerebral Perfusion.

Presentation ID / Sunum No= 275

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Tek Taraflı Serebral Perfüzyon İle Aort Cerrahisi Uygulanan Hastalardaki Willis Poligonu Varyasyonlarının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Alper İbrahim Tosya [1], Dr. Öğretim Üyesi Zafer Cengiz Er[2], Prof. Dr. Mehmet Ali Özatik [3]

[1]Department Of Cardiovascular Surgery, Koç University Faculty Of Medicine, İstanbul, Turkey
[2]Department Of Cardiovascular Surgery, Bozok University Faculty Of Medicine, Yozgat, Turkey
[3]Department Of Cardiovascular Surgery, Ankara Bilkent City Hospital, Ankara, Turkey
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Alper İbrahim Tosya*

Özet

Amaç: Antegrad Selektif Serebral Perfüzyon (ASSP) tekniğiyle ameliyat edilen aort anevrizması ve/veya aort diseksiyonu hastalarında wiilis poligonu varyasyonlarının uzun dönem sagkalımı üzerine etkilerinin belirlenmesi. Materyal ve Metot: Sağ brakiyal arter aracılığı ile antegrad selektif serebral perfüzyon uygulanan asendan, arkus anevrizma ve diseksiyonu bulunan 20 hasta prospektif olarak çalışıldı. Willis poligonu varyasyonları serebral multi-kesit bilgisayarlı tomografik anjiyografi cihazı ile tespit edildi. Soğuma dereceleri, kros-klemp, düşük akım, total perfüzyon süreleri, postoperatif yoğun bakım kalma süresi, nörolojik muayene, hastanede yatış süreleri değerlendirildi. Bulgular: Hastaların %70'i (14) erkek, %30'u (6) kadın olup ortalama yaş 54,20±10,58 (38-70) idi. Beş hastada Stanford tip 1 aort diseksiyonu ve onbeş hastada asendan ve/veya arkus aorta anevrziması mevcutdu. Hastaların ortalama kardiyopulmoner baypas süreleri 146±32,9 (82-200) dk, kros-klemp süreleri 101±31,6 (47-165) dk, selektif serebral perfüzyon süreleri 26±7,8 (16-45) dk idi. Sadece bir hastada sağ elde parestezi ve fonksiyon kaybı gözlendi ve postoperatif ikinci günde tama yakın klinik düzelme gözlendi. Sonuç: Bu çalışma ile, toplumdaki willis poligonu varyasyonlarını tanımladık. Tespi ettiğimiz üzere; üç adet komunikan arterin bulunması halinde varyasyonların kayda değer önemleri bulunmamaktadır. Hastalar yüksek riskli grupta olmadıkları sürece antegrad serebral perfüzyon ile cerrahi uygulanacak hastalarda willis poligonu varyasyonlarını işlem önce değerlendirmek gerekmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Aort Diseksiyonu, Aort Anevrizması, Willis Poligonu, Antegrad Serebral Perfüzyon

Evaluation of Willis Polygon Variations On Aortic Surgery Patients With Unilateral Antegrade Cerebral Perfusion

Abstract

Objective: To determine the effects of wiilis polygon variations on long-term survival in patients with aortic aneurysm and/or aortic dissection operated with the Antegrade Selective Cerebral Perfusion

(ASSP) technique. Materials and Methods: Twenty patients with ascending, arcus aneurysm and dissection who underwent antegrade selective cerebral perfusion via the right brachial artery were prospectively studied. Willis polygon variations were detected by cerebral multi-section computed tomographic angiography device. Cooling degrees, cross-clamping, low flow, total perfusion times, postoperative intensive care unit stay, neurologic examination, and hospitalization times were evaluated. Results: Of the patients, 70% (14) were male and 30% (6) were female, with a mean age of 54.20±10.58 (38-70). Five patients had Stanford type 1 aortic dissection and fifteen patients had ascending and/or aortic aortic aneurysms. The mean cardiopulmonary bypass times of the patients were 146±32.9 (82-200) minutes, the cross-clamp times were 101±31.6 (47-165) minutes, and the selective cerebral perfusion times were 26±7.8 (16-45) minutes. Only one patient had paresthesia and loss of function in the right hand, and almost complete clinical improvement was observed on the second postoperative day. Conclusion: With this study, we defined the willis polygon variations in the population. As we have determined; If there are three communicating arteries, the variations are not significant. Unless the patients are in the high-risk group, it is not necessary to evaluate the willis polygon variations before the procedure in patients who will undergo surgery with antegrade cerebral perfusion.

Keywords: Aortic Dissection, Aortic Aneurysm, Polygon of Willis, Antegrade Cerebral Perfusion.

Presentation ID / Sunum No= 404

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1872-3138

Tekrarlayan Düşükleri Olan Annede 15. Kromozomda Tespit Edilen Robertsonian Tipi Translokasyon Vakası

Dr. Öğretim Üyesi Cemal Ekici[1]

[1]*İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, Malatya,*

Özet

Konu: Tekrarlayan düşüğü olan bir anne adayında yapılan kromozom analizinde tespit edilen robertsonian tipi translokasyon. Amaç: Tekrarlayan düşüklerin bilinen en sık nedeni sayısal veya yapısal kromozom anomalileridir. Bu vakamızda ortaya konan 15. kromozomlar arasında robertsonian tipi translokasyonun, annenin tekrarlayan düşüklerinin nedeni olduğu ve böylelikle bu güne kadarki tıp ve genetik bilgileri ışığında annenin çocuk sahibi olamayacağıdır. Materyal Metod: Periferik kan numunesi 72 saat hücre kültüründe bekletildikten sonra, laboratuvarımızda uygulanan protokoller ile çıkarım yapıldı. Daha sonra çıkarım yapılan kromozomlar G-Bantlama tekniği ile Gimsa boya ile boyandı ve kromozom analizi yapıldı. Bulgular: 32 yaşında anne adayının bu güne kadar biri spontan diğer ikisi IVF yöntemi sonucu oluşmuş üç gebeliği de spontan abortusla sonuçlanmış. Birinci gebelik spontan oluşmuş ve 7 hafta 4 günlük iken IVF yöntemi ile oluşan gebelikleri ise yaklaşık 4-5. haftalarda abortusla sonuçlanmış. Anne adayında bilinen bir kronik hastalık yoktu, laboratuar ve görünteleme yöntemleri normal değerlendirildi, eşi ile akraba değildi ve soy geçmişinde bir özellik yoktu. Kendisinde ve eşinde kromozom analizi yapıldı ve yaptığımız karyotip analizinde eşi: 46,XY(normal) iken anne adayında 45,XX,rob(15;15)(q10;q10) sonucu tespit ettik. Sonuç: Çiftlerin birinde dengeli translokasyon farklı kromozomlar arasında ise tüm gebelikler için %25 oranında sağlıklı, %25 oranında translokasyon taşıyıcısı ve %50 oranında spontan abortusla sonuçlanma ihtimali vardır. Bizim vakamızda ise translokasyon 15. kromozomlar arasında olduğu için gebelik trizomi 15 ile sonuçlanacaktır ve trizomi 15 yaşamla bağdaşmaz, dolayısı ile aileye çocuk sahibi olamayacakları net bir dille anlatılmalı, maddi ve manevi duyguları istismar edilmemelidir. Literatürde 15. kromozomlar arasında robertsonian tipi translokasyon sadece birkaç vaka bildirilmiş dolayısı ile bu nadir vakanın genetik danışma açısından literatüre katkı sağlayacağını düşünüyorum.

Anahtar Kelimeler: Habituel Abortus, Robertsonian Translokasyon

Presentation ID / Sunum No= 468

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6858-3423

Tektonik Penetran Keratoplasti Uygulanan Mikrobiyal Keratit Olgularında Demografik ve Klinik Özellikler

Arş. Gör. Dr. Anıl Uysal[1], Dr. Öğretim Üyesi İbrahim İnan Harbiyeli[1], Prof. Dr. Elif Erdem[1], Prof. Dr. Meltem Yağmur[1]

[1]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı
**Corresponding author: Arş. Gör. Dr. Anıl Uysal*

Özet

Amaç: Tektonik amaçla penetran keratoplasti ameliyatı uygulanan mikrobiyal keratit (MK) olgularında demografik ve klinik özelliklerin araştırılması. Gereç ve Yöntem: Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı'nda 2015-2021 yılları arasında tektonik penetran keratoplasti (TPK) ameliyatı geçiren hastaların tıbbi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Olguların cerrahi öncesi ve sonrası klinik özellikleri, mikrobiyolojik inceleme sonuçları, cerrahi sırasındaki bulguları, anatomik ve görsel açıdan tedavi sonuçları kaydedildi. Takip süresi 6 aydan kısa olan veya tıbbi kayıtlarına eksiksiz olarak ulaşılamayan olgular çalışmadan dışlandı. Sonuçlar: 303 PK cerrahisinden çalışmaya dahil edilen 8 hastanın (5 erkek [%62,5], 3 kadın [%37,5]) 8 gözüne TPK uygulandı. Hastaların ortalama yaşı 53,8 ± 37,4 (23-76) yıl olarak bulundu. Semptom başlangıcıyla kliniğe başvuru arasında geçen ortalama süre 20,8 ± 0,7 (1-90) gün, toplam takip süresi 34,8 ± 8,4 (8-65) ay idi. Kliniğimize başvuru ile TPK arasında geçen süre ortalama 23,8 ± 14,8 gün, cerrahi kararıyla TPK arasında geçen süre ortalama 7,8 ± 2,1 gün idi. Olgularda MK'nın en sık etkeni fungal patojenler (n=6, %75), bunlar içerisinde de Fusarium türleriydi (n=3). MK gelişimi için en sık saptanan risk faktörü travmaydı (n=4, %50). Cerrahi öncesi son muayenede; görme keskinliği (GK) tüm olgularda el hareketlerini seçer seviyede veya daha düşükken, ortalama infiltrat boyutu 50,5 ± 10,6 mm2 idi ve 4 olguda korneal perforasyon mevcuttu. İki hastaya (2/8, %25) total, 6 hastaya (6/8, %75) parsiyel PK (greft çapı 7,75 ya da 8 mm) uygulandı. En sık görülen komplikasyon enfeksiyonun nüksü (3/8, %37,5) idi. Son muayenede ortalama GK 1,71 ± 0,21 logMAR idi ve 4 gözde (%50) cerrahi öncesine göre GK'de artış sağlandı.7 gözde (%87,5) anatomik başarı sağlanırken, 1 gözde evisserasyon uygulandı. Tartışma: TPK ciddi ve tedaviye dirençli MK'nin yönetiminde önemli bir yere sahiptir. Fungal keratitler agresif seyirli, tedavisi güç MK'lerdir ve TPK'nın en sık nedenidir. Doğru zamanda uygulanan TPK ile gözün anatomik bütünlüğü ve görsel potansiyeli korunabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tektonik Keratoplasti, Mikrobiyal Keratit

Presentation ID / Sunum No= 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

The Relationship Between Myocardial Perfusion Spect and Exercise Tredmill Test With Fractional Flow Reserve

Uzman Dr. Ercan Aydın[1], Uzman Dr. Savaş Özer[1]

[1]Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: ERCAN AYDIN*

Abstract

BACKGROUND AİM: Technetium-99m myocardial perfusion SPECT (MPS) and Bruce protocol exercise tredmill test (ETT) are a noninvasive method commonly used for assessment of the hemodynamic significance of coronary stenoses. Fractional flow reserve (FFR) measurement is a well-validated invasive method used for the evaluation of intermediate stenoses. We aimed to determine the association between MPS and ETT with FFR. METHOD: Coronary ischemia was detected in MPS n:39 or coronary ischemia was detected on ETT n:105 total 144 patients were evaluated by coronary angiography. Patients with a lesion of 50-70% in one coronary artery and stenosis of other coronary arteries dec normal or below 50%, FFR was performed one artery responsible for ischemia was included in the study.Patients were classified into 2 groups according to FFR results (below %80 < or > over %80). We evaluated the role of MPS or ETT in predicting significant stenosis with FFR. RESULT: 144 patients (MPS 39, ETT 105) were included in the study. The demographic characteristics of the patients in the groups were recorded (Table 1). The significant percentage of FFR was found in patients with ischemia in MPS (n:32, 82.1%), and in patients with ETT ischemia (n:71, 67.6%), which was higher in the MPS group. CONCLUSION: MPS also has an 86% sensitivity to detect lesions with more than 50% stenosis of the coronary arteries, and ETT has a 60-80% sensitivity. In our study, in the MPS group (82.1%), ETT was also detected (67.1%) of patients with significant single-vessel stenosis in FFR, and MPS also has a high sensitivity to detect single-vessel critical lesions

Keywords: Myocardial Perfusion Scintigraphy,, Exercise Tredmil Test, Fractional Flow Reserve

Presentation ID / Sunum No= 426

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5211-9263

Thoracophagus: Yapışık İkizlik Olgu Sunumu

Uzman Dr. Gülay Balkaş[1]

[1]*Saglık Üniversitesi Etlik Zübeyde Hanım Egitim ve Araştırma Hastanesi,Ankara*

Özet

Giriş:Yapışık ikizlik monokoryonik monoamniotik ikiz gebeliklerde nadir görülen mortalite ve morbiditesi yüksek bir komplikasyondur.Görülme sıklığı 1/50000-1/300000 arasında değişmektedir.Etyolojisinde iki farklı teori üzerinde durulmaktadır:İki aynı embriyonik plagın birleşmesi(füzyon teorisi),gebeliğin 13-15 .gününde embriyonik plagın inkomplet ayrılması(fizyon terisi).Daha çok ikinci teori üzerinde durulmaktadır.Kız bebeklerde görülme sıklığı daha fazladır.Yapışık ikizlik Spencer tarafından sınıflandırılmıştır : Cephalopagus, Thoracopagus, Omphalopagus, Ischiopagus, Pigopagus, Parapagus, Craniopagus ve Rachypagus. En sık görülen formu Thoracophagus 'tur: Sternum,diaphragm ve ön karın duvarı yapışık haldedir. %90 olguda kalp genellikle tektir, en hafif formunda ise iki kalp bulunabilir ve kalbin durumuna göre evrelendirilir.Olguların yaklaşık yarısı abort ile sonuçlanırken yenidoganlarında %95 ilk 24 saatte exitus olmaktadırlar.Klinigimizde tanısı konan ve terminasyonu yapılan thoracophagus vakasını sunmayı amaçladık.Olgu:32 yaşında g4p5 olan olgumuzun son adet tarihine göre 12w5d gebeliği mevcuttu. Eşi ile akrabaydı.Kendisinde ve ailesinde ikiz gebelik öyküsü yoktu. Özgeçmişinde ve soygeçmişinde bir özellik saptanmadı.Yapılan obstetrik ultrasonografide CRL ' ye göre 13w gebelik: iki baş,ikişer üst ve alt ekstremite, 2 ayrı pelvis (ikisi de kız cinsiyet), thorax ve üst abdomenden yapışık ve ortak tek kalp olduğu tespit edildi.Kromozomal anomali açısından aile onay vermediği için kromozomal karyotip tayini yapılamadı.Gebeligin termine edilmesi gerektiği söylendi. Hasta ve eşininde onay vermesi üzerine gebelik misoprostol verilerek sonlandırıldı.Terminasyon sonrası thorax ve üst abdomenden yapışık, tek ortak kalbi olan ikiz gebelik saptandı. Sonuç:İlk trimester da tanıyı koyarak fetal echocardiografi 'nin yapılması gebeligin devamı hakkında çok önemlidir ayrıca tanının olabildigince erken konması aileye terminasyon seçeneginin sunulması açısından çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Thoracopagus, Erken tanı,Terminasyon, Ailenin kararı

Presentation ID / Sunum No= 394

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8795-2834

Tıp Fakültesi Öğrencileri Arasında İnternet Bağımlılığı Sıklığı ve Sosyodemografik Özelliklerle İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Eda Aslan[1], Uzman Dr. Seda Türkili[1]

[1]Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, Psikiyatri AD
**Corresponding author: Eda Aslan*

Özet

Amaç: İnternet bağımlılığı, çevrimiçi aktivitelerle aşırı uğraş, internet kullanırken duygulanım değişikliği, tolerans ve internete girilmediğinde yoksunluk belirtilerinin ortaya çıkması olarak tanımlanmaktadır ve işlevselliği bozan klinik bir tablodur. İnternet bağımlılığı açısından en riskli bulunan grup öğrencilerdir. Araştırmamızda tıp fakültesi öğrencileri arasında internet bağımlılığı yaygınlığını araştırmak ve sosyodemografik özelliklerle ilişkisini saptamak amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Çiftlikköy Kampüsünde bulunan 440 tıp fakültesi öğrencisi katılmıştır. Katılımcılardan sosyodemografik veri formu ve Young İnternet Bağımlılığı Testini tamamlamaları istenmiştir. Soruları tam olarak tamamlayan 393 kişi çalışmaya alınmıştır. Çalışmaya katılan öğrencilerin %45,3'ü (n=178) kadın, %54,7'si ise erkektir (n=215). Çalışmaya katılanların %50,4'ü (n=198) 20-22 yaş grubu aralığında olup, %31,3'ü (n= 123) 23-25 yaş aralığında, %13'ü (n=51) 17-19 yaş grubunda ve %5,3'ü (n=21) 25 yaş üstüydü. Örneklemin %13,7'si (n=53) 1. sınıf, %16,8'i (n=66) 2. sınıf, %23,2'si (n=91) 3. Sınıf, %17,3'ü (n=68) 4. Sınıf, %21,6'sı (n=85) 5. sınıf ve %7,4'ü (n=29) 6. sınıf öğrencisiydi. Elde edilen verilerin istatistiksel analizleri SPSS-17 paket programı ile yapılmıştır. Bulgular: Çalışmamızda internet bağımlılığı oranı %1,8 olarak bulunmuştur (n=7). Riskli kullanıcılar katılımcıların %10,4'ünü (n=41) ve ortalama kullanıcılar %87,8'ini oluşturmaktaydı (n=345). Yaş, cinsiyet, ilişki durumu, anne-baba öğrenim durumu, birlikte yaşanılan kişi açısından internet bağımlılığı ve ortalama kullanıcıların istatistiksel karşılaştırılmasında aralarında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$). İnternet bağımlılarının haftada 40 saatten fazla internete girdiği ($p<0,05$) ve internette daha çok sohbet, email ve sosyal medya paylaşımı içeren aktiviteleri kullandıkları saptanmıştır. Sonuç: Tıp fakültesi öğrencileri arasında görülen internet bağımlılığı ve riskli internet kullanım sıklığı dikkate değer bir orandadır. İnternet bağımlılığı olan öğrenciler internette uzun zaman geçirmektedir, bu da onların akademik başarılarında düşme riskini beraberinde getirmektedir. Bağımlı grubun daha çok çevrimiçi sosyal paylaşım platformlarını kullandığı dikkat çekmektedir. Klinisyenlerin özellikle akademik başarısında düşme gözlenen, sosyal hayatında işlevselliğinde bozukluk görülen öğrencilerde internet bağımlılığının sorgulanması günümüzde göz ardı edilmemesi gereken bir durumdur.

Anahtar Kelimeler: İnternet Bağımlılığı, Patolojik İnternet Kullanımı, Riskli İnternet Kullanımı, Tıp Fakültesi, Öğrenci

Internet Addiction Among Students of Medical School and Related Sociodemographic Features

Abstract

Introduction: Internet addiction is defined as excessive preoccupation with online activities, mood changes when using the Internet, tolerance and withdrawal symptoms when not using the Internet. It is a clinic condition that impairs functionality. The riskiest group is students. In our study, it was aimed to investigate the prevalence of internet addiction among medical school students and to determine its relationship with sociodemographic characteristics. Method: 440 medical faculty students in Mersin University, Faculty of Medicine participated in the study. Participants were asked to complete sociodemographic data form and Young Internet Addiction Test. 393 people who completed the questions completely were included in the study. 45.3% (n=178) of the participants were female and 54.7% were male (n=215). 50.4% (n=198) of the participants were in 20-22-year-old group; 31.3% (n= 123) were in 23-25; 13% (n=51) were 17-19 and 5.3% (n=21) were over 25 years old. 13.7% (n=53) were in the 1st grade; 16.8% (n=66) 2nd grade, 23.2% (n=91) 3rd grade; 17.3% (n=68) 4th grade, 21.6% (n=85) 5th grade and 7.4% (n=29) of the sample were in the 6th grade. Statistical analyzes of the obtained data were made with the SPSS-17 package program. Results: The rate of internet addiction was found to be 1.8% (n=7). Risky users comprised 10.4% (n=41) of the participants and 87.8% of the average users (n=345). No statistically significant difference was found between internet addiction and average users in terms of age, gender, relationship status, education level of parents, and the person living with ($p>0.05$). Internet addiction group spent time on internet more than 40 hours a week ($p<0.05$) and they used chatting, email and social media most often. Conclusion: The frequency of internet addiction and risky usage among medical students were found to be remarkable. Students with internet addiction were found to spend too much time on the internet, which puts them at risk of lowering their academic achievement. It is noteworthy that this group mostly used social media The questioning of internet addiction in students who have a decrease in the academic success and who have impairments in their social life is an important approach that should not be ignored by clinicians.

Keywords: Internet Addiction, Pathological Internet Usage, Risky Internet Usage, Medical School, Student

Presentation ID / Sunum No= 241

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0737-9450

Toraks Bilgisayarlı Tomografisi ve Covıd-19 RT-PCR: Sınırlı Kaynak Ortamında İki Tanı Testinin Hikayesi

Uzman Dr. Reyhan Öztürk[1], Uzman Dr. Gökhan Tazegül[2]

[1]Polatlı Duatepe Devlet Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji, Ankara
[2]Polatlı Duatepe Devlet Hastanesi, İç Hastalıkları, Ankara
**Corresponding author: Uzman Dr. Reyhan Öztürk*

Özet

Çalışmanın konusu: Yeni tip koronavirüs (COVID-19) teşhisinde toraks bilgisayarlı tomografisi (BT) sınırlı kaynaklara sahip merkezlerde triyaj için önerilmiştir, ancak COVID-19 pnömonisi olan hastalarda gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu (RT-PCR) testi negatif olabileceği gibi, RT-PCR pozitif hastalarda BT normal olabilir. Bu iki testin hastaneye yatış ve mortalite ile ilişkisi de net değildir. Amaç: Bu retrospektif çalışmada, RT-PCR gerçekleştirme imkanı olmayan ve toraks BT görüntülerini kendi merkezinde raporlayamayan kırsal bir ikinci basamak hastanede COVID-19 RT-PCR ve toraks BT verilerinin aralarındaki uyumu, ve bu iki testin hastaneye yatış ve mortalite ile ilişkisini göstermeyi amaçladık. Yöntem: Çalışmaya 1 Ağustos 2020-31 Ocak 2021 arasında COVID-19 polikliniğine başvuran 954 hasta dahil edildi. Tanı standardı olarak COVID-19 RT-PCR testi standart kabul edildi. Toraks BT görüntüleri, hastanenin anlaşmalı firması tarafından rutin olarak raporlandı. Raporlarda "COVID-19 Reporting and Data System" (CO-RADS) bilgisi yerine pnömoni yok, COVID-19 açısından şüpheli ve COVID-19 için tipik, "global CT involvement score" (CTIS) yerine ise, hafif, orta veya şiddetli COVID-19 pnömonisi ibareleri yer almaktaydı. Bulgular: COVID-19 polikliniğine başvuran 954 hastanın 382'si (%40) RT-PCR pozitifti; toraks BT'de pnömoni 472 (%49,5) hastada mevcuttu. Toraks BT'nin RT-PCR pozitifliği için duyarlılığı %62,04, özgüllüğü %58,92 idi. RT-PCR ve toraks BT arasındaki uyumu gösteren Cohen'in kappa katsayısı orta düzeyde uyum gösterdi (K=0,205, p=0,0001). RT-PCR pozitif hastaların hastaneye yatış ve ölüm oranları RT-PCR negatif hastalara göre daha yüksekti (p=0,001 ve 0,0001). RT-PCR pozitif ancak başvuru BT'sinde pnömoni olmayan hastalarda ölüm oranları RT-PCR negatif hastalara göre daha yüksekti (p=0,025). Sonuç: RT-PCR ve toraks BT sonuçları arasındaki uyum zayıf olup, RT-PCR pozitifliği için toraks BT taramalarının duyarlılığı ve özgüllüğü düşüktür. RT-PCR pozitif, başvuru anı toraks BT'si negatif hastalarda ölüm oranları daha yüksek olup, bu riskli hastaları erken saptamak için kaynak sınırlı ortamlarda da en hızlı şekilde RT-PCR sonuçlarını elde etmek önem arz eder.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Koronavirüs, Viral Pnömoni

Presentation ID / Sunum No= 298

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5768-2925

Torokolomber Transvers Proçes Kırıklarında Tedavi Yöntemleri ve Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Murat Kayabaş[1]

[1]*Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: Torokolomber transvers proçes kırıkları (TPK) genellikle morbiditeye neden olmayan travma türlerindendir. Vertebra travması sonrası hastalarda gelişen torokolomber TPK'nın; travma tipi, lokalizasyon, tedavi ve nörolojik hasar ile olan ilişkisi incelendi. Materyal ve Metod: Hastaların yaş, cinsiyet, travma etyolojileri, TPK'nın lokalizasyonları, tedavi uygulamaları ve nörolojik durumları gözden geçirildi. Kırıkların tespitinde direkt grafi ve bilgisayarlı tomografi (BT) görüntülerinden yararlanıldı. Hastaların nörolojik durumlarını belirlemek için American Spinal Injury Association (ASIA) sınıflaması kullanıldı. İstatistiksel analizlerde Ki kare ve Mann Whitney U testleri kullanıldı. Bulgular: Vertebra travması olan 621 hastanın 92'sinde vertebra fraktürü tesbit edildi. 48 hastada TPK vardı. TPK'da en sık lokalizasyon lomber bölge, en sık neden ise motorlu taşıt kazaları idi. Korse ile tedavi edilen hastalarda kısa dönemde ağrının daha etkin kontrol altına alındığı bulundu. Sonuç: Nörolojik defisite yol açmayan TPK'da etkin tedavi yöntemi olarak medikal tedavi ve istirahatin yanı sıra kısa süreli korse kullanımının ağrıyı azalttığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Vertebra Travmaları, Vertebra Fraktürleri, Transvers Proçes Kırıkları

Treatment Methods and Results in Thorocolumbar Transverse Process Fractures

Abstract

Objective: Thorocolumbar transverse process fractures (TPC) are types of trauma that do not usually cause morbidity. The relationship of thoracolumbar TPC developed in patients after vertebral trauma with trauma type, localization, treatment and neurological damage was examined. Materials and Methods: The age, gender, trauma etiologies, localizations of TPC, treatment practices and neurological status of the patients were reviewed. Direct graphy and computed tomography (CT) images were used to detect fractures. The American Spinal Injury Association (ASIA) classification was used to determine the neurological status of the patients. Chi-square and Mann Whitney U tests were used for statistical analysis. Results: Vertebral fractures were detected in 92 of 621 patients with vertebral trauma. TPC was present in 48 patients. The most common localization in TPC was the lumbar region, and the most common cause was motor vehicle accidents. It was found that pain was controlled more effectively in the short term in patients treated with corsets. Conclusion: In TPC that does not cause neurological

deficits, it has been observed that the use of a short-term corset, in addition to medical treatment and rest, reduces pain as an effective treatment method.

Keywords: Vertebral Traumas, Vertebral Fractures, Transverse Process Fractures.

Presentation ID / Sunum No= 361

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9617-8046

Total SFA Oklüzyonlarında Kontralateral Yaklaşım Tecrübelerimizde Kısa Dönem Sonuçlarımız

Dr. Öğretim Üyesi Duygu Durmaz[1]

[1]*Onyedi Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

GİRİŞ ve AMAÇ; Periferik arter hastalığı; abdominal aort, iliak arterler ve distalindeki arterlerde tıkanıklık ile seyreden, genellikle bacaklarda istirahat ya da yürümek ile ağrı oluşumuna neden olup yaşamı kısıtlayan bir hastalıktır. Semptomatik periferik arter hastalığı olan hastalar eskiden tıbbi tedavi ve cerrahi revaskülarizasyon ile tedavi edilirken; günümüzde bir antiproliferatif ilacın (paklitaksel) arteryel damar duvarına homojen uygulanabilmesine izin veren, ilaç salınımlı balonların (DEB) geliştirilmesi ve operatör tecrübesinin artması ile, endovasküler girişimler semptomatik femoropopliteal arter lezyonlarında tedavide ilk sırada yerini almaya başlamıştır.Çalışmamızda endovasküler girişimlerde yeni bir merkez olan hastanemizde sfa (yüzeyel femoral arter) total oklüzyonlarında kontralateral yaklaşım tecrübelerimizde kısa dönem sonuçlarımızı retrospektif sunmayı planladık. YÖNTEM ve GEREÇLER; Haziran 2021 ile Aralık 2021 tarihleri arası kliniğimizde alt ekstremite arterlerine yönelik girişimler tarandı. 6 aylık süreç içerisinde yapılan 30 adet periferik girişim taranmış ve çalışmaya kontralateral girişim yeri kullanılarak periferik girişim yapılan 12 hasta dahil edilmiştir. BULGULAR;Hastalarda sfa proksimalinde oklüzyon olması ve popliteal arterde yer yer stenotik segmentlerin olması nedeni ile ipsilateral yaklaşıma uygun olmadığı görülüp; kontralateral yaklaşım planlandı.Yapılan kontralateral girişimlerde hastalara izole PTA işlemi uygulandı. İşlem sonrası yapılan kontrol arteriografide başarı oranı %100 izlendi. SONUÇ:Periferik anjiyografi ipsilateral veya kontralateral girişim yolu ile yapılabilmektedir. Kontralateral periferik girişiminde periferik arter hastalığı için güvenilir ve başarılı bir yöntem olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: SFA Total Oklüzyon, Kontralateral Yaklaşım

Presentation ID / Sunum No= 385

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 9952 0510

Trakya'daki 1., 2., 3. Basamak Hekimlerinin Zoonotik Hastalıklara Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Çiğdem Cerit[1], Prof. Dr. Galip Ekuklu[2]

[1]Kırklareli Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı
[2]Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Çiğdem Cerit*

Özet

Tek Sağlık yaklaşımı, insanlar, hayvanlar ve çevre bakımından ideal sağlık anlayışını işaret eder. Bulaşıcı hastalık salgınlarının çoğunluğunu oluşturan zoonotik hastalıklarla mücadele için tek sağlık yaklaşımı kullanılmaktadır. Bu çalışmanın ana fikri Trakya Bölgesi'nde yer alan Kırklareli, Tekirdağ, Edirne'de çalışan hekimlerin zoonozlara yaklaşımlarını ve bildirim sisteminin farkında olma durumlarını ortaya koymaktır. Çalışma kesitseldir. Trakya'da birinci, ikinci, üçüncü, basamak özel veya kamu sağlık kurumlarında çalışan, araştırmaya katılmaya gönüllü 1002 hekimle, 2013-2017 yılları arasında yürütülmüştür. Araştırmada örneklem seçilmemiştir. Hekimlerin %25.6'sı (n=257) tıp fakültesinde, %28.5'i (n=285) devlet hastanesinde, %37.9'u (n=380) aile sağlığı merkezinde, %8'i (n=80) özel hastanede çalışmaktadır. Zoonotik hastalıklar için tanı koydunuz mu sorusuna "Evet" diyen 477 hekimin, %58.4'ü (n=276) bildirim sistemini kullandığını söylemiştir. Bildirim yapanların %73.2'si (n=87) Sağlık Bakanlığı Ulusal Rehberini kullanmıştır. Hekimler, klinikte rastladıkları zoonozları brusella, kırım kongo kanamalı ateşi ve kuduz şüpheli ısırık olarak sıralamışlardır. Zoonozlarla mücadelede birinci basamakta çalışan hekimlerin koruyucu sağlık hizmetlerinde, asistan ve uzman hekimlerin tedavi edici hizmetlerde öncü olduğu görülmüştür. Birinci basamakta çalışan hekimlerin diğer basamaklarda çalışanlara göre ihbar ve bildirim sistemini aktif kullandıkları anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tek Sağlık, Zoonozlar, Sürveyans, Hekimler, Trakya

Evaluation of Primary, Secondary and Tertiary Stage Physicians' Approaches to Zoonotic Diseases in Thrace Provinces

Abstract

The One Health Approach points to an understanding of ideal health in terms of people, animals and the environment. One health Approach is used to combat zoonotic diseases that make up the majority of infectious disease outbreaks. The main idea of this study was to reveal the approach of physicians working in the Thrace Region(Kırklareli, Tekirdağ and Edirne) to zoonoses and to evaluate their awareness of the notification system The study was cross-sectional. It was conducted between 2013 and 2017 with 1002 physicians working in primary, secondary and tertiary levels; private or public health

institutions in Thrace, who volunteered to participate in the study. No sample was selected in the study. 25.6% (n=257) of the physicians was working in a medical school, 28.5% (n=285) in a state hospital, 37.9% (n=380) in a family health center, and 8% (n=80) in a private hospital,respectively. 58.4% (n=276) of the 477 physicians who answered "Yes" for the question whether they have made a diagnosis for zoonotic diseases, replied that they used the notification system. 73.2% (n=87) of the reporters used the National Guidelines of the Ministry of Health. Physicians listed the zoonoses they encountered in the clinic as Brucella, Crimean-Congo hemorrhagic fever and Rabies suspected bite. It has been observed that physicians working in the primary care were in the pioneers of the preventive health care, and assistants and specialists were the piooners in curative services, respectively. It has been understood that physicians working in primary care use the notification system more actively than those working in other levels.

Keywords: One Health, Zoonoses, Surveillance, Physicians, Thrace

Presentation ID / Sunum No= 141

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2099-8678

Trombolitik Tedavi Uygulanmış İnme Hastalarında Atriyal Fibrilasyonun Hemorajik Transformasyon Üzerine Etkisi-Tek Merkezli Vaka Serisi

Uzman Dr. Özlem Karakurt[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

İskemik inme hastalarında trombolitik tedavi uygulanması bu hastalarda mortalite ve morbiditeyi düşürmede oldukça etkilidir. Trombolitik tedavinin başlıca yan etkilerinden olan hemorajik transformasyon ise en ciddi komplikasyondur ve hastaların prognozunu olumsuz yönde etkilemektedir. SBÜ Bursa YİEAH nöroloji kliniğine inme nedeniyle başvurup trombolitik tedavi uygulanmiş 193 hasta incelendi. Hastaların demografik ve klinik özellikleri saptandı. Çalışmaya107 erkek (%55.4), 86 kadın (%44.6) dahil edildi. Hastaların ortanca yaşı 71 (16-92) yıl olarak tespit edildi.Hastaların %36'ünde kalp hastalığı, %28.5'unda diyabetes mellitus, %63.2'sinde hipertansiyon, %13'ünde geçirilmiş inme öyküsü, %18'inde sigara öyküsü, %30.1'inde antiagregan kullanımı öyküsü mevcuttu. Hastalar trombolitik tedavi aldıktan sonra hemorajik transformasyon gelişenler ve gelişmeyenler olarak iki grup halinde incelendi. Hemorajik transformasyon gelişmeyen hastaların girişteki NIHSS değeri 12.3±5.2 iken, gelişen hastalarda NIHSS değeri 14.8±4.9 idi (p=0.005). Hemorajik transformasyon gelişmeyen hastaların girişteki kan glukoz düzeyi 124 (74-363) mg/dl iken, gelişen hastalarda bu değer 146 (90-338) mg/dl idi (p=0.01). Tedavi başlangıcı sistolik kan basıncı hemorajik transformasyon gelişmeyen hastalarda 144(92-240) mmhg, hemorajik transformasyon gelişen hastalarda 150 (95-220) mmhg (p=0.88) idi. Tedavi başlangıcı diastolik kan basıncı hemorajik transformasyon gelişmeyen hastalarda 90 (60-186) mmhg, hemorajik transformasyon gelişen hastalarda 80 (70-200) mmhg (p=0.012) idi. Atriyal Fibrilasyon sıklığı hemorajik transformasyon gelişmeyen hastaların %31'inde görülürken,gelişen hastaların %48'inde görülmüştür (p=0.03). Atriyal fibrilasyon varlığı hemorajik transformasyon gelişim riskini artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Iskemik İnme, Hemorajik Transformasyon, Trombolitik Tedavi, Atriyal Fibrilasyon

Effect of Atrial Fibrillation On Hemorrhagic Transformation in Patients With Ischemic Stroke: Single Center Case Series

Abstract

Thrombolytic therapy is extremely effective in reducing mortality and morbidity in patients with ischemic stroke. Hemorrhagic transformation is one of the main side effects of the thrombolytic therapy and also the most serious complication and it affects patient's prognosis in an adverse way. 193 stroke patients admitted to the SBU neurology clinic and treated with thrombolytic therapy were included in

the study. Demographic and clinical features of the patients were detected. 107 male (55.4), 86 female (44.6%) were included in the study. Median of the age of the patients was 71 (16-92) years. There were heart disease in 36 % of patients, diabetes mellitus in 28.5% of patients, hypertension in 63.2%of patients, stroke history in 13% of patients, tobacco use in 18% of patients, antiaggregant drug use in 30.1% of patients. Patients were divided into two groups as who developed hemorrhagic transformation and who did not develop hemorrhagic transformation. NIHSS score at the admission of the patients who did not develop hemorrhagic transformation was 12.3±5.2, who developed the hemorrhagic transformation was 14.8±4.9 (p=0.005). Blood glucose at the admission of the patients who did not develop hemorrhagic transformation was 124 (74-363) mg/dl, who developed the hemorrhagic transformation was 146 (90-338) mg/dl (p=0.01). Systolic blood pressure at the admission of the patients who did not develop hemorrhagic transformation was 144(92-240) mmhg, who developed the hemorrhagic transformation was 150 (95-220) mmhg (p=0.88). Diastolic blood pressure at the admission of the patients who did not develop hemorrhagic transformation was 90 (60-186) mmhg, who developed the hemorrhagic transformation was 80 (70-200) mmhg (p=0.012). Atrial fibrillation was observed in 31% of the patients who did not develop hemorrhagic transformation and 48% the patients who developed the hemorrhagic transformation (p=0.03). Atrial fibrillation increases the risk of hemorrhagic transformation risk in these patients.

Keywords: Ischemic Stroke, Hemorrhagic Transformation, Trombolytic Treatment, Atrial Fibrillation

Presentation ID / Sunum No= 90

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7133-4604

Türkiye Popülasyonunda Perkütan Koroner Girişim Uygulanan Akut Koroner Sendromlu Hastalarda Obezite Paradoksu ve Uzun Dönem Kardiyovasküler Sonuçlar

Uzman Dr. Ramazan Gündüz[1], Araştırmacı Su Özgür[2]

[1]Manisa Şehir Hastanesi
[2]Ege Üniversitesi Bioistatisitk
**Corresponding author: Uzman Dr. Ramazan Gündüz*

Özet

Tanıtım: Türkiye popülasyonunda perkütan koroner girişim (PCI) yapılan akut koroner sendromlu hastalarda vücut kitle indeksi (VKİ) araştırılmamıştır. Akut koroner sendrom nedeniyle PKG yapılan hastalarda obezite paradoksunu araştırmayı amaçladık. Malzeme-Yöntem 2015-2018 yılları arasında akut koroner sendrom nedeniyle PKG yapılan hastalar geriye dönük olarak tarandı. Bu hastaları VKİ'ye göre sınıflandırdık. VKİ 18,5-24,9 normal, 25-30 fazla kilolu ve 30'un üzerinde obezite olarak kabul edildi. Tüm hastalar üç yıl takip edildi. Birincil sonlanım noktası mortalitesi ve ikinci sonlanım noktaları, tekrarlayan miyokard enfarktüsü, atriyal fibrilasyon, inme idi. Sonuçlar 557 akut koroner sendromlu (ST yükselmeli miyokard enfarktüsü, ST yükselmesiz miyokard enfarktüsü, kararsız angina pektoris) hastayı kaydettik. Hastalar VKİ'ye göre VKİ 18,5-24,9, VKİ 25-30 ve VKİ 30'un üzerinde olmak üzere 3 gruba ayrıldı. Birincil sonlanım noktası mortalite, üç yıllık takipte obez ve fazla kilolu hastalarda mortalite normal kilolu hastalardan daha düşüktü . En düşük ölüm oranı obez gruptaydı. İkincil sonlanım noktaları atriyal fibrilasyon, tekrarlayan MI, inme gruplar arasında farklılık göstermedi. Çözüm: Üç yıllık takipte PKG yapılan akut koroner sendromlu hastalarda obezite ve fazla kilo mortaliteyi azaltmaktadır. Ancak VKİ ile tekrarlayan miyokard enfarktüsü, atriyal fibrilasyon ve inme arasında herhangi bir ilişki bulamad

Anahtar Kelimeler: Obezite Paradoksu, Akut Koroner Sendrom

Obesity Paradox and Long-Term Cardiovascular Results in Acute Coronary Syndrome Patients Who Performed Percutaneous Coronary Intervention in Turkey Population

Abstract

Introduction: The body mass index (BMI) has not been investigated in acute coronary syndrome patients who performed percutaneous coronary intervention (PCI) in Turkey population. We aimed to investigate obesity paradox in patients who performed PCI because of acute coronary syndrome. Material-Method Patients who performed PCI due to acute coronary syndrome between 2015-2018 years retrospectively screened. We classified these patients according to BMI. BMI was accepted 18,5-

24,9 normal, 25-30 overweight and above 30 obesity. All patients followed up three years. Primary endpoint mortality and second endpoints were recurrent myocardial infarction, atrial fibrillation, stroke. Results We enrolled 557 acute coronary syndromes (ST elevation myocardial infarction, non-ST elevation myocardial infarction, unstable angina pectoris) patients. Patients was divided in 3 groups according to BMI as BMI 18,5-24,9, BMI 25-30 and BMI above 30. Primary endpoint mortality was lower in obese and overweight patients than normal weight in three years follow up. The lowest mortality rate was the obese group. Secondary endpoints atrial fibrillation, recurrent MI, stroke did not differ between groups. Conclusion: Obesity and overweight decrease mortality in patients with the acute coronary syndrome who performed PCI in three years follow up. But we didn't find any relationship between BMI and recurrent myocardial infarction, atrial fibrillation, and stroke.

Keywords: Obesity Paradox, acute Coronary Syndrome

Presentation ID / Sunum No= 507

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0657-2213

Türkiye'de Büyük Eklemlerin Travmatik Çıkıklarının Epidemiyolojik Özellikleri:Retrospektif Çalışma

Uzman Dr. Aybars Kıvrak[1]

[1]*Özel Adana Metro Hastanesi*

Özet

Eklem çıkıkları eklemin maruz kaldığı ani bir kuvvet neticesinde eklem uyumunun bozulup eklem yüzeylerinin birbirinden ayrılması olarak tanımlanabilir. Büyük eklem çıkıkları acil müdahele gerektiren ve genellikle yüksek enerjili travmalar sonrası görülen yaralanmalardır. Bu yüksek enerjili travmaları yüksekten düşme, trafik kazaları, bazı spor aktiviteler ve endüstriyel kazalar olarak örneklendirebiliriz. Çalışmamızda hastaneye hastaların demografik özellikleri, travma meydana geliş mekanizması, travmanın meydana geldiği mevsim, çıkığın nerede redükte edildiği, hastanede yatış süresi, çıkıkla beraber meydana gelen ek travma mevcudiyeti incelenmiştir. Çalışmamızda 2019 ocak ve 2020 ocak aylarında acil servise başvuran hastalar retrospektif olarak incelendiğinde omuz çıkığı tanısı koyulan hastaların 48'i erkek 3'ü kadın, hastaların yaş ortalaması 36.3; dirsek çıkığı ile başvuran hastaların 13'ü erkek, 1'i kadın, hastaların yaş ortalaması 39.7; el bileği çıkığı tanısı koyulan hastaların 3'ü de erkek yaş ortalaması 36; kalça çıkığı tanısı koyulan hastaların 8'i erkek 3'ü kadın, yaş ortalamadı 47.8; diz çıkığı tanısı koyulan hastaların 2'si erkek yaş ortalaması 44.5 ve ayak bileği çıkığı tanısı koyulan hastaların 4'ü erkek 1'i kadın ve yaş ortalaması 26.6 olarak tespit edilmiştir. Literatürle uyumlu olarak büyük eklem çıkıklarının genç erkekler ve yüksek enerjili travmalar sonrası görüldüğü çalışmamızda tespit edilmiştir. Acil servise başvuran yüksek enerjili travma öyküsü olan hastalarda eklem çıkıkları açısından ayrıntılı muayene edilmesi büyük önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Büyük Eklem Çıkığı, Epidemiyoloji

Epidemiological Features of Traumatic Dislocations of Large Joints in Turkey: A Retrospective Study

Abstract

Joint dislocations can be defined as the separation of joint surfaces from each other as a result of a sudden force that the joint is exposed to. Major joint dislocations are injuries that require immediate intervention and are usually seen after high-energy trauma. We can exemplify these high-energy traumas as falling from a height, traffic accidents, some sports activities and industrial accidents. In our study, the demographic characteristics of the patients in the hospital, the mechanism of trauma, the season in which the trauma occurred, where the dislocation was reduced, the length of stay in the hospital, the presence of additional trauma associated with the dislocation were examined. In our study, when the patients who applied to the emergency department in January 2019 and January 2020 were

retrospectively analyzed, 48 of the patients diagnosed with shoulder dislocation were male and 3 were female, and the mean age of the patients was 36.3; 13 male, 1 female patient admitted with elbow dislocation, mean age of the patients was 39.7; All 3 of the patients diagnosed with wrist dislocation were male, with a mean age of 36; 8 male and 3 female patients diagnosed with hip dislocation, mean age was 47.8; 2 of the patients diagnosed with knee dislocation were male, mean age was 44.5, and the mean age of 4 patients diagnosed with ankle dislocation was found to be 4 male and 1 female, and the mean age was 26.6. In accordance with the literature, it was determined in our study that large joint dislocations were seen in young men and after high-energy traumas. Detailed examination for joint dislocations is of great importance in patients with a history of high-energy trauma presenting to the emergency department.

Keywords: Large Joint Dislocation, Epidemiology

Presentation ID / Sunum No= 208

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1401-5727

Twelve-Month Outcomes of Drug-Eluting Balloon Angioplasty Alone in Treatment of Femoropopliteal Arteries

Dr. Öğretim Üyesi Cihan Aydın[1]

[1]*Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi*

Abstract

Objective To evaluate 12 months outcomes of drug eluting balloons (DEBs) revascularization in femoropopliteal (FP) arterial segments. Background This registry enrolled patients (Rutherford class 2 to 5, Ankle-Brachial index 0.4-0.7) who were revascularized with DEB from October 2017 to January 2019. Endpoints included primary patency rate, target lesion revascularization (TLR) and changes in Rutherford class and ankle-brachial index (ABI). . Methods 118 diseased femoro-popliteal arterial segments were revascularized and classified according to their change in ABI and Rutherford classifications. Endpoints included target lesion revascularization, primary patency rate, and changes in ankle–brachial index and Rutherford class Results Both Rutherford reduction and ABI improvement were statistically significant ($p<0.05$). ABI improvement was 89.8% (106 of 118) at 12 months ($p=0.032$). Limb salvage was achieved in 73.6% (28 of 38) of the critical limb ischemia (CLI) patients and complete wound healing occurred in 67.8% (19 of 28) of patients with Rutherford category 5. Overall, the 1-year primary patency rate was 86.4%. Conclusion DEBs have shown successful performance in femoropopliteal arterial segment despite inclusion of a high percentage of Rutherford class-5 patients. Retrospective evaluation of the outcomes of DEBs revealed successful performance for femoro-popliteal arterial disease in short-term. However, further evidence is needed from randomized controlled trials with larger series. Keywords: peripheral arterial disease; catheterization, peripheral; angioplasty balloon; intermittent claudication

Keywords: Peripheral Arterial Disease; Catheterization, Peripheral; Angioplasty Balloon; Intermittent Claudication

Presentation ID / Sunum No= 123

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7262-2234

Üçüncü Basamak Kanser Ağrısı Tedavisinde Kullanılan Opioıdin Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Hayriye Alp[1], Prof. Dr. Ruhiye Reisli[1], Prof. Dr. Sema Tuncer[1]

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi
**Corresponding Author: Hayriye Alp*

Özet

Kanser ağrısı, nosiseptif veya nöropatik mekanizmalarla ortaya çıkabilir ve şiddetli kanser ağrısı sendromu ile ilişkili olabilir. Şeklinde görülebilir. Dünya Sağlık Örgütü kanser ağrısının tedavisinde basamak tedavisinin uygulanmasını öngörmektedir. Hidromorfon hidroklorürün kanser hastalarında ağrının giderilmesine ek olarak uyku kalitesine etkisini ve duygusal iyi oluşa katkısını incelemeyi amaçladık; depresyon, değersizlik, kayıtsızlık duyguları üzerindeki etkilerini ortaya koymaktır. Böylece aile ilişkilerini geliştirme ve günlük yaşamı yardım almadan gerçekleştirme oranlarını inceledik. YÖNTEM: En az 6 aydır kronik kanser ağrısı olan ve malign kanser ağrısı nedeniyle hidromorfon hidroklorür kullanan hastalar çalışmaya dahil edildi. Algolojiye başvuran hastaların örneklemini çeşitli kanser tanısı almış 50 hastanın çizelgeleri oluşturmuştur. Hidromorfon hidroklorürün kronik kanser ağrısının tedavisinde etkili olduğu gözlemlendi. Özellikle meme kanseri hastalarında kanser ağrısını azalttığı bulundu. Ağrıya bağlı uyku bozuklukları önemli ölçüde düzeldi. Hidromorfon hidroklorür, uyku bozukluğu, nefes darlığı ve horlamayı ortadan kaldırmaya ve nispeten daha iyi uyku miktarına ve uyku yeterliliğine yardımcı oldu. Hastalarımızın %90'ının 1-5 dakikada uykuya dalabildiği; ancak %82'si yeterince uyku uyuyamadı. Hastaların %78'inde gün içinde baş dönmesi hissi yoktu; %82'sinde nefes darlığı yoktu; %80'i ağrısız uyuduğunu, %41'i ise hiç uyumadığını bildirdi.

Anahtar Kelimeler: Cancer Paın,thırd- Lıne Therapy,opıoıd

Effects of Opioid Used in Third-Line Cancer Pain Treatment

Abstract

Cancer pain may occur by nociceptive or neuropathic mechanisms and may be associated with severe cancer pain syndrome. Can be seen in the form. The World Health Organization foresees the application of step therapy in the treatment of cancer pain. We aimed to analyze the effect of hydromorphone hydrochloride on sleep quality and contribution to emotional well-being in addition to elimination of pain in cancer patients; and to present its effects on feelings of depression, worthlessness, indifference. Thus, we analyzed ratios of improvement of family relationships and performing daily life without help. METHOD:Patients with chronic cancer pain for at least 6 months and those using hydromorphone hydrochloride due to malign cancer pain were included in the study. Charts of 50 patients who were diagnosed with various cancers constituted the sampling patients who applied to the algology Hydromorphone hydrochloride was observed to be effective in treatment of chronic cancer pain. It was

found to decrease cancer pain especially in breast cancer patients. Pain-related sleep disorders significantly improved. Hydromorphone hydrochloride helped to eliminate sleep disorder, shortness of breath and snoring and relatively improved amount of sleep and adequacy of sleep. It was found that 90% of our patients were able to fall asleep in 1-5 minutes; however 82% did not have enough amount of sleep. 78% of patients had no feeling of dizziness during the day; 82% did not have shortness of breath; 80% reported that they slept without pain, while 41% reported that they did not sleep at all

Keywords: Cancer Pain,third- Line Therapy,opioid

Presentation ID / Sunum No= 346

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6918-6569

Üniversite Öğrencilerinde Çocukluk Çağı Olumsuz Yaşantılarının Anksiyete ve Depresyon Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Seçil Özen[1], Uzman Dr. İbrahim Gündoğmuş[2]

[1]Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları
[2]Kırıkkale Yüksek İhtisas Hastanesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları
**Corresponding author: Uzman Dr. Seçil Özen*

Özet

GİRİŞ: Çocukluk çağındaki olumsuz yaşantılara (ÇÇOY) ait ruhsal etkiler uzun süre devam etmektedir. Olumsuz yaşantıların şiddeti ve sıklığı psikopatolojinin çeşitliliğini ve sıklığını arttırmaktadır. ÇÇOY'lerin, depresyon, geç başlangıçlı TSSB, intihar, dissosiyatif belirtiler, kişilik bozuklukları ve alkol ve madde kullanımı ile bağlantılı olduğu gösterilmiştir. Bu araştırmada, üniversite öğrencilerinde ÇÇOY'lerin anksiyete ve depresif belirtiler üzerine etkisini belirlemek amaçlanmıştır. YÖNTEM: Çalışma 472 örgün üniversite öğrencisi ile online yöntemler kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Katılımcılara Çocukluk Çağı Olumsuz Yaşantılar Ölçeği Türkçe Formu (ÇÇOYÖ) Beck Anksiyete Envanteri (BAE) ve Beck Depresyon Envanteri (BDE) uygulanmıştır. Katılımcıları ÇÇOYÖ skoru <2 olanlar ve ≥2 olanlar şeklinde iki gruba ayrılarak BAE ve BDE skorları karşılaştırılmıştır. BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen katılımcıların %88.1'i (n=416) ÇÇOYÖ skoru <2 ve %11.9'u (n=56) ÇÇOYÖ skoru ≥2 olarak sınıflandırılmıştır. İki grubun karşılaştırılmasında gelir durumu (X2=14.042,p<0.001), alkol kullanımı (X2=6.097, p=0.014), ÇÇOYÖ (Ort.±SS:0.19±0.39-2.35±0.90, t=-17.712,p<0.001), BDE (Ort.±SS:3.041±3.79-7.71±4.51,t=-7.384,p<0.001) ve BAE (Ort.±SS:4.82±6.18-6.92±6.07,t=-2.394,p=0.017) değişkenlerinde istatiksel olarak fark saptandı. Fakat iki grup arasında yaş, cinsiyet, sigara kullanımı değişkenleri arasında istatiksel olarak anlamlı farklılık yoktu. ÇÇOYÖ skoru ile BDE skoru arasında (r=0.405,p<0.001) ve BAE skoru (r=0.116,p=0.012) arasında istatiksel olarak anlamlı ve pozitif yönde ilişki saptanmıştır. SONUÇ: Çocukluk çağındaki olumsuz yaşantılara yönelik yapılan çalışmalara göre, bu yaşantılar yaşamın ileri dönemlerinde farklı problemlere yol açabilir. Çalışma sonuçlarımıza göre; çocukluk çağı olumsuz yaşantıların anksiyete ve depresyonda yaygın etkileri vardır. Çalışmamızdaki sonuçlar, ergenlerle ve yetişkinlerle yapılan önceki çalışmalara ve çocukluk çağındaki olumsuz yaşantılarına yönelik duygusal reaksiyonlarına benzer bulunmuştur. Sonuç olarak; klinisyenlerin, profesyonellerin ve bakım verenlerin depresyon ve anksiyete riskini yükselttiği için çocukluk çağı olumsuz yaşantılara yönelik dikkatli olmalarının ve tedavi planlamasının bu olumsuz yaşantılara yönelik olarak yapılmasının, belirtilen riskleri azaltılabileceğini düşündürmüştür.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk, Olumsuz Yaşantılar, Üniversite Öğrencisi, Depresyon, Anksiyete

The Effect of Negative Childhood Lives On Anxiety and Depression in University Students

Abstract

INTRODUCTION:The psychological effects of adverse chilhood experiences (ACE) continue for a long time.The severity and frequency of negative experiences increase the variety and frequency of psychopathology.It has been shown that ACEs are associated with depression, late-onset PTSD, suicide, dissociative symptoms, personality disorders, and alcohol and substance use.In this study, it was aimed to determine the effect of ACEs on anxiety and depressive symptoms in university students. METHOD:The study was conducted with 472 formal university students using online methods. Adverse Childhood Experience Questionnaire Turkish Form(ACE-TR), Beck Anxiety Inventory(BAI) and Beck Depression Inventory(BDI) were administered to the participants.BAI and BDI scores were compared by dividing the participants into two groups as those with a ACE-TR score of <2 and those with a score of ≥2. RESULTS:88.1%(n=416) of the participants included in the study were classified as ACE-TR score <2 and 11.9%(n=56) as ACE-TR score ≥2.In the comparison of the two groups, income status (X^2=14.042,p<0.001), alcohol use (X^2=6.097,p=0.014), ACE-TR(Mean±SD:0.19±0.39-2.35±0.90,t=-17.712,p<0.001), BDI(Mean±SD:3.041±3.79-7.71±4.5,t=-7.384,p<0.001) and BAI(Mean±SD: 4.82±6.18-6.92±6.07,t=-2.394,p=0.017)variables were statistically different. However, there was no statistically significant difference between the two groups in terms of age, gender, and smoking. A statistically significant and positive correlation was found between ACE-TR score and the BDI score (r=0.405,p<0.001) and BAI score(r=0.116,p=0.012). CONCLUSION:According to studies on adverse childhood experiences, these experiences can lead to different problems in later life. According to our study results; Adverse childhood experiences have widespread effects on anxiety and depression.The results in our study were similar to previous studies with adolescents and adults and their emotional reactions to their adverse childhood experiences. As a result; It has been suggested that since clinicians, professionals and caregivers increase the risk of depression and anxiety, being careful about adverse childhood experiences and making treatment planning for these adverse experiences can reduce the stated risks.

Keywords: Childhood, Adverse Experiences, University Student, Depression, Anxiety

Presentation ID / Sunum No= 101

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2615-8474

Üreme Dönemindeki Kadınlarda Vitamin D'nin Eritrosit İndeksleri ve Vitamin B12 Düzeyleri ile İlişkisinin İncelenmesi

Uzman Dr. Durmuş Ayan[1], Dr. Sibel Söylemez[2], Dr. Öğretim Üyesi Adem Yavuz[1]

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: DURMUŞ AYAN*

Özet

Amaç: Vitamin D ve vitamin B12 düzeyleri kadın üreme sağlığı üzerine ve eritrosit indeksleri üzerine oldukça etkilidir. Vitamin B12 ve vitamin D düzeylerindeki değişiklikler farklı mekanizmaların bir sonucu olabilir. Ancak aralarındaki olası ilişki henüz tam olarak açıklanamamıştır. Bu sebeple üreme çağındaki kadınlarda eritrosit indeksleri ve vitamin B12 ile vitamin D düzeyleri arasındaki olası ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Material ve Metod: 01.01.2019 ve 31.12.2020 yılları arasında Niğde Eğitim ve Araştırma Hastanesine başvurmuş olan 18-45 yaş arasında 4709 kadın hastanın vitamin D, vitamin B12, Hemoglobin (Hb) ve eritrosit indeksleri sonuçları geriye yönelik olarak incelendi. Hastalar vitamin D düzeylerine göre üç gruba ayrıldı. Vitamin D düzeyi <20 ng/mL olanlar Grup I, 20-30 ng/mL olanlar Grup II, >30 ng/mL olanlar Grup III olarak gruplara ayrıldı. Sonuçlar: Grupların sonuçları karşılaştırıldığı zaman özellikle vitamin D eksikliği bulunan Grup I (n=3379) ile vitamin D yetersizliği bulunan Grup II (n=948) ve vitamin D yetersizliği ve eksikliği bulunmayan Grup III (n=382) arasında RBC değerleri arasında istatistiksel bir fark bulunmazken ($p>0.05$), eritrosit indeks değerleri istatistiksel olarak düşüktü ($p<0,01$). Ancak Grup II ve Grup III arasında eritrosit indeks değerleri açısından istatistiksel bir fark mevcut değildi. Ayrıca grupların korelasyon analizleri değerlendirildiği zaman Grup I için vitamin D ve eritrosit indeksleri arasında pozitif anlamlı bir korelasyon mevcuttu ($p<0.01$) Grup I ve Grup II vitamin B12 sonuçları ile vitamin D sonuçları arasında pozitif anlamlı bir korelasyon vardı (sırasıyla $r=0.154$, $p<0.01$, $r=0.090$, $p=0.006$). Tartışma: Çalışmamızda özellikle hem vitamin D eksikliği ve eritrosit indeksleri hem de B12 düzeyleri arasında bir ilişki olduğunu söyleyebiliriz. Vitamin D'nin eritropoetik süreç, hematolojik parametreler ve vitamin B12 metabolizması üzerine hangi mekanizmalar ile etkili olduğunu ortaya çıkarmak için daha ileri düzey çalışmalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Vitamin D, Vitamin B12, Hematoloji, Eritrosit İndeksleri, Hemoglobin, Kırmızı Kan Hücresi

Investigation of the Relationship of Vitamin D With Erythrocyte Indices and Vitamin B12 Levels in Women Who Are in the Reproductive Period.

Abstract

Aim: Vitamin D and vitamin B12 levels are effective both female reproductive health and erythrocyte indices. Changes in vitamin B12 and vitamin D levels may be outcome of different mechanisms. However, possible relationship between them has not yet been fully clarified. We aimed to investigate possible relationship between erythrocyte indices and vitamin B12 and vitamin D in women who are reproductive period. Material and Method: Vitamin D, vitamin B12, Hemoglobin, and erythrocyte indices results of 4709 female patients aged between 18-45 years who applied our hospital between 01.01.2019 and 31.12.2020 were retrospectively analysed. Patients were divided into three groups according to their vitamin D levels. Those with vitamin D levels of <20 ng/mL were grouped as Group I, those with 20-30 ng/mL were grouped as Group II, and those with >30 ng/mL were grouped as Group III. Results: When results of groups were compared between Group I (n=3379) who had vitamin D insufficiency, and Group II (n=948) who had vitamin D deficiency, and Group III (n=382) who had neither insufficiency nor deficiency in vitamin D, there was no statistical difference in RBC values ($p>0.05$), and erythrocyte indices values were statistically low ($p<0.01$). However, there was no statistical difference between Group II and Group III in terms of erythrocyte indices values. When correlation analyses of groups were evaluated, there was a significantly positive correlation between vitamin D and erythrocyte indices for Group I ($p<0.01$). There was significantly positive correlation between vitamin B12 and vitamin D results of Group I and Group II ($p<0.05$). Conclusion: We can say that there is a relationship between vitamin D deficiency both erythrocyte indices and vitamin B12. However, further studies should be conducted to reveal mechanisms by which vitamin D is effective on the erythropoietic process, hematological parameters, and vitamin B12 metabolism in women who are reproductive period.

Keywords: Vitamin D, Vitamin B12, Hematology, Erythrocyte Indices, Hemoglobin, Red Blood Cell

Presentation ID / Sunum No= 412

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2049-4549

Üriner Sistem Rekonstrüksiyonu Uygulanmış Nörojen Mesaneli Hastalarda Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Arzu Canmemiş[1], Prof. Dr. Ali İhsan Dokucu[2]

[1]Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi
[2]Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi

**Corresponding author: Uzman Dr. Arzu Canmemiş*

Özet

Nörojen mesaneli hastaların, yaşamları boyunca TAK (temiz aralıklı kateterizasyon) yapmak zorunda olduğunu düşündüğümüzde, yaşam kalitelerine katkı sağlamak önemlidir. Kateterizasyon güçlüğü olan veya kendini daha kolay kateterize etmek isteyen hastalarda, üratra dışı bir kanala ihtiyaçları olabilir. Çalışmada, üriner sistem rekonstrüksiyonuyla birlikte yapılan kateterize edilebilen kontinan stomaların (KEKS) yaşam kalitesine katkısını değerlendirmeyi amaçladık. Şişli Etfal Eğitim Araştırma Hastanesi'nde Ocak 2005 ile Aralık 2009 yılları arasında, nörojen mesane nedeniyle mesane ogmentasyonu ile birlikte KEKS yapılan 10 hasta (Grup 1) ve üriner rekonstrüksiyon yapılmamış, üretral yoldan TAK yapan 11 hasta (Grup 2) retrospektif olarak incelendi. İki grup, yaş, cinsiyet, nörojen mesane etyolojisi, şant mevcudiyeti, tekerlekli sandalyeye bağımlılık, eğitim düzeyi, günlük yapılan TAK sayısı, kontinans, proflaksi ihtiyacı ve self kateterizasyon yapabilme bakımından değerlendirildi. Hastalara sağlığa bağımlı yaşam kalitesi (SBYK) anketi uygulandı. Çalışmaya dahil edilen hastaların yaş aralığı 5 ile 20 yaş arasındaydı. İki grup arasında nörojen mesane etyolojisi, yaş, cinsiyet dağılımı, eğitim düzeyleri, günlük yapılan TAK sayısı, SBYK puanları, şant mevcudiyeti, tekerlekli sandalyeye bağımlılık, kontinans ve proflaksi ihtiyacı açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı ($p>0,05$). Okula giden Grup 2 hastalarının sadece ikisinin günlük TAK sayısı 5/gün ve üzeri iken bu sayı Grup 1 de yedi hastanın hepsinde 5/gün ve üzerindeydi. Grup 1 hastalarının %50'si self kateterizasyon yapabilirken ve Grup 2 de %9 olarak bulundu ve istatistiksel olarak ($p=0,014$) anlamlıydı. Çalışmada kateterize edilebilen kontinan stomaların, SBYK puanlarına direkt katkısının olmadığı görülse de, kullanımı kolaydır ve hastayı bağımsızlaştırır. Hastalar ve aileleri mutlaka TAK yapma yeteneğinde olmalıdır ve cerrahi öncesi mutlaka eğitilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Nörojen Mesane, Tak, Yaşam Kalitesi, Kateterize Edilebilir Kontinan Stoma

Presentation ID / Sunum No= 517

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1604-3382

Usher Sendromunda Robotik Koklear İmplant Cerrahisi Deneyimi

Uzman Dr. Ahmet Mahmut Tekin[1], Prof. Dr. Vedat Topsakal[2]

[1]Klinikum Bad Salzungen, Bad Salzungen, Germany
[2]Vrije Universiteit Brussel, Brussels Health Campus, Brussels, Belgium

**Corresponding author: Uzman Dr. Ahmet Mahmut Tekin*

Özet

Koklear implantasyonun, sendromik hastalarda uygulanması sendromik olmayan hastalara göre daha önemli ve gereklidir. İletişimin gitgide daha da güçlendiği bir toplumda, sağır-kör hastaların çifte engeli vardır. Koklear implant işitme kaybı için bir çaredir ancak 20 ila 25 yıl içinde revizyon ameliyatı gerektirecektir. Bu nedenle koklear implant cerrahisi sırasında minimal invaziv cerrahi önem kazanmaktadır. Bununla birlikte, başarısız reimplantasyon cerrahisi, sağır-kör bir kişi için daha fazla olumsuz sonuç yaratacaktır. Bu kapsamda dünyada ilk kez sağır-kör olgusunda minimal invaziv robotik koklear implant cerrahisini uygulayarak güvenliğini değerlendirdik. Robotik koklear implant cerrahisi çalışmasının bir parçası olarak sağır-körlüğü olan bir hastaya ameliyattan önce ve sonra standart saf ses odyometrisi ve konuşma odyometrisi uygulandı. Doğuştan işitme kaybı ve körlüğü olan Usher sendromlu 58 yaşındaki hasta için robotik koklear implant cerrahisi uygulanmasına etik kurul onayı verildi. Bu çalışmada robotik koklear implant cerrahisinin uygulanabilirliği ve güvenliği hakkındaki öznel deneyim görüşleri değerlendirildi. Usher sendromu nedeniyle sağırlık vakalarında robotik koklear implant cerrahisi başarılı sonuçlarıyla sorunsuzdu. Robotik koklear implant cerrahisi Usher sendromuna bağlı sağırlık vakalarında iletişim becerilerini artırma girişiminde güvenli ve faydalı bir müdahale olarak görünmektedir. Robotik koklear implant cerrahisi, cerrahi travma ve olası başarısızlıkları en aza indirmeyi hedeflediği için sağır-körlük vakalarında ileride yaygın olarak kullanılacağını öngörmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Robotik Koklear İmplant, İşitme Kaybı, Koklear İmplant, Körlük, Usher Sendromu

EXPERIENCE OF ROBOTIC COCHLEAR IMPLANT SURGERY IN USHER SYNDROME

Cochlear implantation in syndromic patients is more important and necessary than in non-syndromic patients. In a society where communication is getting stronger, deafblindness has a double disability. A cochlear implant is a treatment for hearing loss but will require revision surgery within 20 to 25 years. Therefore, minimally invasive surgery gains importance during cochlear implant surgery. However, unsuccessful reimplantation surgery will have more negative consequences for deafblindness. In this context, we evaluated its safety by applying minimally invasive robotic cochlear implant surgery in a deafblindness case for the first time in the world. As part of the robotic cochlear implant surgery study, a deafblindness patient underwent standard pure-tone audiometry and speech audiometry before and

after surgery. Ethics committee approval was given for robotic cochlear implant surgery for a 58-year-old patient with Usher syndrome, who had congenital hearing loss and blindness. In this study, subjective experience views on the feasibility and safety of robotic cochlear implant surgery were evaluated. The robotic cochlear implant surgery was uneventful with successful results in cases of deafness due to Usher syndrome. Robotic cochlear implant surgery appears to be a safe and beneficial intervention in an attempt to increase communication skills in cases of deafness due to Usher syndrome. We predict that robotic cochlear implant surgery will be widely used in deafblindness cases in the future, as it aims to minimize surgical trauma and possible failures.

Keywords: Robotic Cochlear Implant Surgery, Deafness, Cochlear Implant, Blindness, Usher Syndrome

Presentation ID / Sunum No= 6

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000330562074

Üst Ekstremite Primer Kemik Lenfomalı Üç Hastamızın Klinik ve Histopatolojik Bulguları

Uzman Dr. Tülay Zenginkinet[1]

[1]*İstanbul Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi Patoloji Bölümü*

Özet

Amaç Primer kemik lenfoması tüm habis kemik tümörlerinin %3'ünü, tüm lenfomaların ise sadece %1-2'sini oluşturmaktadır. Hastalık 2. ve 7.dekadlar arasında ortalama 55 yaş civarında gözlenir. Diffüz büyük B hücreli lenfoma en sık tespit edilen histolojik alt tipi olup hastaların %70-80'inde mevcuttur. Oldukça nadir gözlenen ve literatürde vaka takdimi veya serisi şeklinde yayınlarla bildirilen primer kemik lenfoması klinik pratikte de sıklıkla gözden kaçabilmektedir. Yine histojik olarak da patologlar tarafından da nadir olarak değerlendirilmektedirler. Bu çalışmamızda üniversitemiz patoloji ve ortopedik onkoloji kliniğinde tanı ve tedavileri gerçekleştirilen primer kemik lenfoması tanısı almış üç hastamızın klinik seyrini histopatolojik ve immunohistokimyasal bulgularıyla ortaya koymayı amaçladık. Yöntem Üniversitemiz 2016-2020 tarihleri arasında patoloji ve ortopedik onkoloji kliniğinde tanı ve tedavileri gerçekleştirilen primer kemik lenfoması tanısı almış 55, 60 ve 72 yasındaki üç hastamızın klinik seyri ve histopatolojik bulguları değerlendirildi. Bulgular 60 ve 72 yaşındaki iki kadın hastamız omuz ağrısı sebebiyle başka bir merkezde fizik tedavi görmüş ve sonrasında şikayetlerinin artması sonucunda ortopedi ve travmatoloji kliniğinde değerlendirilerek MRI istenmiş ve MRI' da omuz ve proksimal humerusta infiltratif büyüme paterni olan tümöral tutulum tespit edilmiştir. 55 yaşındaki erkek hastamız ise giderek artan ön kol ve el bileği ağrısıyla polikliniğimize başvurmuş ve çekilen grafilerinde destrüktif ve permeatif kemik tutulumu gözlenmiştir. Her üç hastada ayırıcı tanılar ve bu bağlamda histopatolojik ve immunohistokimyasal bulgular tartışılmıştır. Tanı sonrası tedavi prensipleri ortaya konmuştur. Çıkarımlar Primer kemik lenfomasında tümöral hücreler tarafından MIP-1 alpha, MIP beta ve RANKL gibi osteoklast aktive edici faktörler salgılanır ve osteoliz ile hiperkalsemi bulguları gözlenir. Kemoterapi tedavide altın standarttır. Yine etkilenmiş kemiğe radyoterapi uygulanması tedavide başarı oranını arttırmaktadır. 5 yıllık yaşam beklentisi zamanında yapılan tanı ve tedaviyle %84 civarındadır.Monofokal tutulum en sık femuru, multifokal tutulum ise omurgayı etkilemektedir. Ancak üst ekstremite kemikleride vakalarımızda olduğu gibi etkilenebilmekte ve bu bağlamda üst ekstremitede ağrı şikayetiyle başvuran hastaların ayırıcı tanısında primer kemik lenfomasının da akılda tutulması gerekmektedir. Destrüktif kemik lezyonlarında ortopedistler ve patologlar,primer kemik lenfomasını ayırıcı tanıya almalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kemik Lenfoması

Presentation ID / Sunum No= 438

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Uterin İntramural Lipoma, Nadir Bir Olgu ve Histopatolojik Özellikleri

Uzman Dr. Songül Yerlikaya Kavak[1], Dr. Öğretim Üyesi Fahriye Seçil Tecellioğlu[2]

[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji Bölümü
[2]Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Songül Yerlikaya Kavak*

Özet

Uterus intramural alanda, bu alanın komponentlerinden oluşan çeşitli tümörler görülebilmektedir. Lipoma, benign mezenkimal tümörlerdendir ve adipöz doku tümörüdür. Genellikle de adipöz dokudan oluşan (hipodermik, adipöz dokular, retroperiton ve omentum gibi) yerlerde gelişir. Uterus, lipoma gelişimi için beklenmeyen bir yerdir ve bu nedenle oldukça nadir olarak izlenir. Bu olguda amacımız, diğer alanlarda oldukça sık görülen benign bir tümör olan lipoma'nın nadir görüldüğü uterus yerleşimi nedeniyle histopatolojisi ve ayırıcı tanılarıyla birlikte tartışmaktır. 46 yaşında pelvik ağrı ve kanama ile kliniğe başvuran kadın hastada rutin muayene ve ultrasonografik incelemeler sonucunda uterusta miyom görüldü. Hormonlu rahim içi araç uygulandı fakat kanama devam etti. Pelvik kitle ve kanamanın devam etmesi nedeniyle laparoskopik histerektomi ve bilateral salpingoooferektomi yapıldı. Makroskopide intramural, düzgün sınırlı, 4 cm çapında sarı renkli yer yer kanamalı lipomatöz kitle görüldü. Histopatolojik incelemede kitle alanında düzgün sınırlarla çevre düz kas dokularından ayrılan pür matür adipöz doku izlendi. Olguda histopatolojik olarak uterin lipoma tanısı koyuldu. Lipoma, benign ve en sık görülen yumuşak doku tümörüdür. Genellikle subkütan bölgede yerleşir ve çapı 5 cm'in altındadır. Lipom etyolojisi günümüzde hala tanımlanmamıştır. Uterin yerleşimli lipom oldukça nadir olup literatürde tanımlanan vakalara göre sıklığı %0,003-0,2'dir. Özellikle radyodiagnostik bulguların doğru yorumlanmaması nedeniyle sıklıkla yanlış tanı verilmesiyle sonuçlanır. Bu olgu, lipomanın nadir bir yerleşim yeri olan uterusta görülmesi nedeniyle histopatolojik bulguları ile sunmaya değer görüldü.

Anahtar Kelimeler: Lipoma, Uterin Tümörler, Postmenopoz

Presentation ID / Sunum No= 456

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9644-4583

Uyku Apne Sendromlu Hastaların Tedavi Öncesi Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Burak Kersin[1]

[1]*Kartal Dr.Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi*

Özet

Uyku Apnesi Sendromu, uyku sırasında üst solunum yollarında tekrar eden total ya da parsiyel obstrüksiyon evreleri ve kan oksijen satürasyonunda düşme ile karakterize bir durumdur. Tedavi öncesi değerlendirmenin amacı hastaya en ideal tedavi planını uygulamaktır.Uyku esnasındaki solunum problemlerinin saptanması, gerek hastalığın seyri, gerekse uygun tedavinin yapılması bakımından çok önemlidir. Bundan dolayı obstrüktif uyku apnesinden şüphelenilen hastaların tanısında ilk basamak hikaye ve fizik muayene çok büyük önem taşır. Hikayede yaş, cinsiyet, boyun çapı, alkol, sigara, ilaç ve obezite gibi risk faktörleri ile birlikte gündüz ve gece semptomları, horlama ve apne varlığı, gündüz uykululuk hali gibi semptomlar iyi sorgulanmalıdır. Obstrüktif uyku apnesinde hastalığa özgü patognomonik bir fizik muayene bulgusu yoktur. Hastayı araştırırken, uykuda solunum bozukluğuyla beraber bazı sistemik hastalıkların daha sık görüldüğü de unutulmamalı ve genel muayeneleri yapılmalıdır. Fizik muayene, havayolunda tıkanıklık yapabilecek anatomik engellerin ya da kitlelerin bulunması ve uzun zamandır süren horlama sebebiyle oluşan değişikliklerin tespiti için yapılır. Fizik muayene ve endoskopik muayenedeki yapılan tespitler evreleme sistemlerine göre kategorize edilmelidir. Obstrüktif uyku apnesi tanısı için altın standart polisomnografidir. Sonuç olarak hastaların tedavi planları, hikaye ve fizik muayene ışığında polisomnografi sonuçlarının kriterleri göz önüne alınarak belirlenmelidir. Böylece fazla ve eksik tedavilerin önüne geçilebilir.

Anahtar Kelimeler: Uyku Apnesi, Polisomnografi, Horlama

Pretreatment Evaluation of Patients With Sleep Apnea Syndrome

Abstract

Sleep Apnea Syndrome is a condition characterized by recurrent phases of total or partial obstruction in the upper respiratory tract during sleep and a decrease in blood oxygen saturation. The aim of the pre-treatment evaluation is to apply the most ideal treatment plan to the patient. Detection of respiratory problems during sleep is very important in terms of both the course of the disease and the appropriate treatment. Therefore, the first step history and physical examination are very important in the diagnosis of patients with suspected obstructive sleep apnea. In the medical history, risk factors such as age, gender, neck diameter, alcohol, smoking, medication and obesity, as well as symptoms such as daytime and nighttime symptoms, snoring and apnea, and daytime sleepiness should be well questioned. There is no pathognomonic physical examination finding specific to the disease in obstructive sleep apnea.

While investigating the patient, it should be kept in mind that some systemic diseases are more common with sleep-disordered breathing and general examinations should be performed. Physical examination is performed to detect anatomical obstructions or masses that may obstruct the airway and to detect changes caused by prolonged snoring. Detections made in the physical examination and endoscopic examination should be categorized according to staging systems. The gold standard for the diagnosis of obstructive sleep apnea is polysomnography. As a result, the treatment plans of the patients should be determined in the light of the history and physical examination, taking into account the criteria of the polysomnography results. Thus, over and under treatments can be prevented.

Keywords: Sleep Apnea, Polysomnography, Snoring

Presentation ID / Sunum No= 316

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8455-4275

Vagal Sinir Stimülasyonu ve İnhibisyonunun Obez Karaciğer Üzerine Olası Etkilerinin İncelenmesi

Hediye Şeyma Durdu[1], Dr. Öğretim Üyesi Işınsu Alkan[2], Dr. Öğretim Üyesi Özlem Bozkurt[2], Prof. Dr. Berrin Zuhal Altunkaynak[1]

[1]Okan Üniversitesi
[2]Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi

**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Özlem Bozkurt*

Özet

Vagal sinir maniplüsyonları obezite tedavisinde kilo kayıplarını oldukça fazla tetiklemeleri sebebi ile sık tercih edilen tedaviler arasında yer almaktadır. Ancak bu maniplüsyonların hangi yolaklar üzerinden ilerlediği ve hangi organlarda nasıl sonuçlar oluşturacağı net değildir.Bu çalışmada deneysel olarak obezite modeli oluşturulmuş sıçanlar üzerinde vagus sinir stimülasyonu ve inhibisyonun karaciğer üzerinde oluşturucağı değişikliklerin araştırılması planlanmıştır. Çalışma kapsamında 200-250gr Wistar albino 32 dişi sıçan rastgele olarak dört gruba ayrıldı; inhibisyon (INH), stimülasyon (STI), sham (SHAM) ve kontrol (CONT). Tüm gruplar, obez olana kadar yüksek yağlı bir diyetle beslendi. Dokuz hafta sonra SHAM grubundaki hayvanların sol vagus siniri bölgelerine 1 cm'lik orta hat kesileri yapılarak kapatıldı. INH grubunda boyun bölgesinin 2 cm altından 1 cm'lik orta hat kesi ile sol vagus sinirine ulaşıldı, ardından sinir 30 saniye 58 N basınç uygulayabilen özel bir klemp ile ezildi ve sıçanların 4 hafta iyileşmesine izin verildi. STI grubunda sol vagus sinirine özel stimülatör yerleştirildi ve postoperatif ikinci günden başlayarak 4 hafta 5 dk vagal stimülasyon (30 Hz/500 msn/30 sn) uygulandı. Deneysel sürecin sona ermesinin ardından denekler intrakardiyak perfüzyona alındu ve karaciğer doku örnekleri stereolojik yöntemlerle analiz edildi. Yapılan analizlerde karaciğer dokusunda total karaciğer hacmi, portal alan hacmi ve sentral ven hacmi ölçülmüştür. Total karaciğer hacmi SHAM, STI ve INH grubunda azalsa da bu azalma istatistiksel bir anlam oluşturmamıştır. Aynı şekilde portal alan hacim ölçümünde STI ve INH grubunda azalma, SHAM grubunda artış izlenmiş ancak istatistiksel olarak fark izlenmemiştir. Sentral ven hacmi ölçümlerinde ise yine istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmasa da INH grubunda oldukça net bir düşüş izlenmiştir. Sonuçların istatistiksel olarak anlam ifade etmemesi hayvan sayısındaki ve tedavi süresinde yetersizliklerden kaynaklı olduğu düşünülmektedir. Ancak sonuçlar sapmalar sebebi ile anamlı olmasa da analizlerin sonunda elde edilen matematiksel veriler ile her iki tedavinin de obezitede görülen artmış karaciğer hacmi üzerinde olumlu etkiye sahip olduğu söylenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Vagal Simülasyon, Vagal İnhibisyon, Obezite, Karaciğer

Presentation ID / Sunum No= 39

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3115-8823

Variant Covıd-19 İçin Yataklı Servise Alınan Hastalarda Görülen Otorinolaringolojik Belirtiler

Dr. Öğretim Üyesi Şerif Şamil Kahraman[1]

[1]*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı; yaş, cinsiyet ve pnömoni ile ilişkili karakteristik Tomografi bulguları olan variant Covid-19 hastalarının çeşitli otorinolaringolojik semptomlarının sıklığını tespit etmektir. Materyal ve Metod: Yataklı servisimize kabul edilen 37 hastanın anamnez ve medikal dosyaları retrospektif değerlendirildi. Yaşları 27-90 arasında olan Pozitif PCR testi ile variant COVID-19 tanısı konulan hastalar, otorinolaringolojik semptomların varlığı açısından değerlendirildi. Bulgular: 37 hastanın 34'inde (%91.89) otorinolaringolojik semptomlara rastlandı. Hastaların ortalama yaşı 54.89 ± 15.00 idi. 22 (%59.5) hasta kadın, 15 (%40.5) hasta erkekti. 23 (%62.2) hastada diabetes mellitus, astım, hipertansiyon ve kardiyovasküler hastalık gibi ek hastalıklar yoktu. 7 hastada (%18.9) pulmoner tutulum oranı >%50 idi. 4 hastada CPAP tedavisi ve yoğun bakım takibine gerek duyuldu. Hiçbir hastada solunum sıkıntısı için entübasyona gerek duyulmadı. En sık karşılaşılan otorinolaringolojik semptomlar sırasıyla öksürük (%39.7), koku kaybı (%15.1), tad kaybı (%13.7), boğaz ağrısı (%13.7) idi. Sonuç: Variant Covid-19 tanısı alıp yataklı serviste tedavi gören hastalarda öksürük, koku kaybı, tad kaybı ve boğaz ağrısı sık karşılaşılan otorinolaringolojik semptomlar olarak gözlendi. Öksürük semptomu, variant Covid-19'lu hastalarda diğer sık görülen üç semptoma göre istatiksel olarak anlamlı derecede yüksek görülmektedir. Burun tıkanıklığı, geniz akıntısı, vertigo gibi semptomlar hastalarda daha az sıklıkta görülmektedir. Bazı hastalarda ise hiçbir otorinolaringolojik semptom görülmeyeceği de akılda bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Variant; Covıd-19, Otorinolaringoloji; Koku Kaybı; Öksürük; Tad Kaybı; Boğaz Ağrısı

Otorhinolaryngological Symptoms in Patients Admitted to the In-Patient Unit for Variant COVID-19

Abstract

Aim: The purpose of this study was to determine the frequency of various otorhinolaryngological symptoms in patients with Variant COVID-19 with regard to age, gender and pneumonia-related thorax CT characteristics. Methods: This retrospective study was conducted between Februrary 2021 and June 2021. The anamnesis and medical files of 37 patients who were admitted to the COVID-19 inpatient service were evaluated. Patients aged 27-90 years with positive PCR tests for Variant COVID-19 were

evaluated according to the presence of otorhinolaryngological symptoms. Results: The 37 patients comprised 15 (%40.5) males and 22 (%59.5) females with a mean age of 54.89 ± 15.00 years. Otolaryngological symptoms were determined in 34 (%91.89) patients. No additional disease such as diabetes mellitus, asthma, hypertension, or coronary arterial disease was determined in 23 (%62.2) patients. Lung infiltrates > 50% were detected in 7 (%18.9) patients. CPAP treatment and intensive care follow-up were required for four patients. Respiratory distress requiring intubation was not observed in any case. The most common otorhinolaryngological symptoms were cough (%39.7), anosmia (%15.1), ageusia (%13.7), and sore throat (%13.7). Conclusions: The most commonly observed otorinolaryngological symptoms in patients diagnosed with Variant COVID-19 and admitted to hospital for treatment were cough, anosmia, agesuia and sore throat. The cough symptom is statistically significantly higher than the other three common symptoms in patients with Variant COVID-19. Symptoms such as nasal congestion, nasal discharge, postnasal discharge, tinnitus and vertigo may be seen less often. However, it should be kept in mind that in some patients there may be no otorhinolaryngological symptoms.

Keywords: Variant; COVID-19; Otorhinolaryngology; Anosmia; Cough; Agesuia; Sore Throat

Presentation ID / Sunum No= 219

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

VKORC1 VE CYP2C9 Mutasyonları Warfarin Rezistansına Yol Açar Mı?

Dr. Kerem Yay[1], Dr. Öğretim Üyesi Alper İbrahim Tosya[2], Dr. Öğretim Üyesi Zafer Cengiz Er[3]

[1]Department of Cardiovascular Surgery, Medinova Hospital, Aydın/
[2]Department of Cardiovascular surgery, Koç University Faculty Of Medicine, İstanbul, Turkey
[3]Department Of Cardiovascular Surgery, Bozok University Faculty Of Medicine, Yozgat, Turkey
**Corresponding author: Dr. Kerem Yay*

Özet

Giriş Çalışmanın amacı, VKORC1 ve CYP2C9 polimorfizmlerinin varfarine dirençli hastalar üzerindeki etkisini belirlemekti. Varfarin direnci, ilaç tipik dozlarda verildiğinde protrombin süresini uzatamama veya INR'yi 2 terapötik aralığa yükseltememe olarak tanımlanır. Bazı VKORC1 ve CYP2C9 varyant alellerinin bu durumlarla ilişkili olduğu bilindiği için polimorfizmler bir rol oynayabilir. Gereç ve Yöntem Çalışmamıza 15 mg/gün'den fazla varfarin kullanan, INR değeri 2.1'in altında olan ve varfarin kullanırken tromboembolik olay gelişen 28 hasta alındı. Bulgular 28 hastanın 15'inde VKORC1 geninde heterozigot mutasyon tespit edildi. Yedi hastada CYP2C9 geninin heterozigot mutasyonu vardı ve bu, varfarinin ultra hızlı metabolizmasına karşılık gelebilir. Sonuç VKORC1 ve CYP2C9 polimorfizmi, hastalar arasındaki farklı doz gereksinimine katkıda bulunur, ancak diğer olası faktörler farklı ırklarda rol oynayabilir. Hekimlerin warfarin tedavisine başlamadan önce bu testleri kullanmalarını ve tedavi sürecini bu sonuçlara göre şekillendirmelerini öneriyoruz.

Anahtar Kelimeler: Genler, Mutasyon, İlaç Direnci, Varfarin

Do VKORC1 and CYP2C9 Mutations Lead to Warfarin Resistance?

Abstract

Introduction The objective of this study was to determine the influence of VKORC1 and CYP2C9 polymorphisms on warfarin resistant patients. Warfarin resistance is described as the inability to prolong the prothrombin time or raise the INR up to the 2 therapeutic range when the drug is given at typically doses. Polymorphisms may play a role as some VKORC1 and CYP2C9 variant alleles are known to be associated with these circumstances. Materials and Methods 28 patients who were taking warfarin more than 15 mg/day and had INR values below 2.1 and had thromboembolic events while using warfarin was enrolled in this study. Results Heterozygote mutation in the VKORC1 gene was identified in 15 of 28 patients. Seven patients had heterozygote mutation of CYP2C9 gene, and that may correspond to ultrarapid metabolism of warfarin. Conclusion VKORC1 and CYP2C9 polymorphism contribute to the difference dose requirement amongst the patients, but other additional possible factors may play a role

in different races. We suggest that medicians may use this tests before starting warfarin therapy and shape the treatment course according to this results.

Keywords: Genes, Mutation, Drug Resistance, Warfarin

Presentation ID / Sunum No= 270

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8952-1395

WAG/Rij ve Wistar Erkek Ratlarda Adolesan Dönemde Alkol Tüketimi ve Tercihlerininkarşılaştırılması

Dr. Şevki Yavuz Yılmaz[1], Doç. Dr. Gül İlbay[1]

[1]Kocaeli Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Şevki Yavuz YILMAZ*

Özet

Amaç: Genetik absans epilepsisi ve eşlik eden depresyonu olan Rijswijk Wistar Albino Glaxo (WAG/Rij) anne ratlar, yavrularına Wistar kontrollerinden daha kötü bakım vermektedir. Yaşamın erken dönemlerinde çevresel ve ırksal biyolojik faktörlerin, ileriki yaşlarda etanol tüketimini etkilediği gösterilmekle birlikte adolesan döneme ilişkin yeterli çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle çalışmamızda Wag/Rij ve Wistar ratlarda adolesan dönemde alkol tüketim ve tercihlerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Alkol alımı ve tercihlerini değerlendirmek için iki-şişe-tercih yöntemi kullanıldı. Bu yöntemde, bir şişede şebeke suyu diğerinde ise %10 etanol çözeltisi bulunmaktadır. Adolesan erkek WAG/Rij (n=9) ve Wistar ratlar (n=10) alkol erişimine göre "sürekli" ve "aralıklı" olarak iki süreçte değerlendirildi. Sürekli erişimde alkol ve su içeren iki şişe 21 gün boyunca sürekli kafeste bulunduruldu. Her gün 11:00-13:00 arasında hayvanlar ve şişeler tartılarak alkol ve su alım miktarları, tercihleri hesaplandı. Aralıklı erişim sürecinde alkol şişesi Pazartesi, Çarşamba ve Cuma günleri (haftada 3 gün) 24 saat kafeslerde tutularak alkol alım ve tercihleri hesaplandı. Bulgular: Sürekli erişim sürecinde Wag/Rij ratların alkol tercihi, Wistar ratlardan yüksekti (sırasıyla 29±2g/kg/gün; 20±2g/kg/gün, p=0,03). Sürekli erişim sürecinde Wag/Rij ratların alkol alımı Wistar ratlardan yüksek olmakla birlikte bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi (sırasıyla 3,5±0,4g 2,3±0,4g p=0,05). Aralıklı erişim sürecinde Wag/Rij ratlar daha fazla alkol alımına (sırasıyla 8±0,5g/kg/gün, 4±0,6g/kg/gün) ve tercihine (sırasıyla 61± 3g/kg/gün, 35± 4g/kg/gün) sahipti (Tüm p'ler <0,001). Sonuç: Çalışmamızda adolesan Wag/Rij ırkı ratların Wistar ırkından fazla etanol tükettiği ve tercih ettiği saptanmıştır. Alkol tüketim davranışındaki bu farkın, ırka özgü biyolojik farklılıkların yanı sıra yetersiz anne bakımından da kaynaklanabileceği düşünülmekte olup konu ile ilgili ileri klinik çalışmalara gereksinim duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Absans Epilepsi, Adolesan Dönem, Alkol, WAG/Rij, Wistar

Comparison of Alcohol Preference and Voluntary Alcohol Intake Between Male WAG/Rij and Wistar Rats During Adolescence

Abstract

Aim: Wistar Albino Glaxo from Rijswijk (WAG/Rij) mothers with genetic absence epilepsy and comorbid depression show more poor maternal care compared to age-matched Wistar controls.

Environmental, racial/biological factors in early life affect ethanol consumption later in life. Therefore, this study aimed to assess alcohol preference and voluntary alcohol intake in adolescent male Wag/Rij and Wistar rats comparatively. Methods: Two-bottle free-choice method was used to evaluate alcohol intake and preferences. Adolescent (postnatal day 45) male WAG/Rij(n=9) and Wistar rats(n=10) were monitored in two processes as continuous and intermittent access to alcohol. In continuous access, two bottles were kept in the cage continuously for 21 days. At 11:00-13:00 every day, animals and bottles were weighed and alcohol-water consumption and weight change were measured. During the intermittent access period, the alcohol bottle was placed in the cages for 24 hours on Monday, Wednesday, and Friday, and intake and preference were calculated. Results: Alcohol preference of Wag/Rij rats was higher in the continuous access process compared to Wistar rats (29±2g/kg/day; 20±2g/kg/day, respectively, p=0.03). Although adolescent Wag/Rij rats' alcohol intake was higher than Wistar rats in the continuous access process, the difference was not statistically significant.In intermittent access process, Wag/Rij rats had more alcohol intake (8±0.5 g/kg/day, 4±0.6 g/kg/day, respectively) and preferences (61± 3g/kg/day, 35± 4 g/kg/day, respectively)(All P's<0.001). Conclusion: This study revealed that Wag/Rij strain has a greater ethanol intake and preference than the Wistar strain during adolescence. These differences in drinking behavior can result from innate biological differences as well as poor maternal care. Thus, clinical studies are warranted to examine adolescent ethanol intake in the absence epilepsy.

Keywords: Absence Epilepsy, Adolescence, Alcohol, WAG/Rij, Wistar

Presentation ID / Sunum No= 50

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0389-4922 / 0000-0001-7224-4774

Yanık Hastalarında Prognostik Nütrisyonel İndeks İle Mortalite İlişkisi

Uzman Dr. Ali Emre Akgün[1], Uzman Dr. Merve Akın[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, Yanık Tedavi Merkezi
**Corresponding author: Uzman Dr. Ali Emre Akgün*

Özet

Konu: Yanık mortalite oranı yüksek bir travmadır. Prognostik nütrisyonel indeks postoperatif sonuçları öngörmekte kullanılabilir. Amaç: Bu çalışmada Prognostik Nütrisyonel İndeks (PNİ)'in yanık hastalarında mortaliteyi öngörmekte kullanılabilirliğini araştırmayı amaçladık. Yöntem: Ankara Şehir Hastanesi Yanık Tedavi Merkezi'nde Mart 2019-Mart 2020 arasında, yatarak tedavi gören toplamda 44 hastanın verileri retrospektif olarak analiz edildi. Hastaların demografik verilerinin yanısıra yanıklı toplam vücut vüzey alanı (TVYA), yandaş hastalık varlığı, serum albümin seviyeleri, lenfosit sayımları, Delta Nötrofil Indeks (DNI) ve mortalite değerlendirildi. PNİ hesaplaması 10 x serum albümin seviyesi (g/dL) + 0.005 x total lenfosit sayımı (/mm3) formülü kullanılarak yapıldı. İstatistiksel analizler SPSS v23 (SPSS Inc., Chicago, IL, USA) programında yapıldı. Ki-kare testi kullanıldı. Analizlerde $p<0,05$ değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların 31'i (%70,4) erkek, 13'ü (%29,5) kadın, ortanca yaş değeri 37 (18-87) idi. Hastaların yanık TVYA'nın ortalaması % 38,3 olarak bulundu. 38 (%86,4) hastada yandaş hastalık yoktu, 3 (%6,8) hastada bir, 3 (%6,8) hastada iki veya daha fazla yandaş hastalık mevcuttu. 29 (%65,9) hastada tam kat, 13 (%29,5) hastada derin 2. derece ve 2 (%4,5) hastada 2. derece yüzeyel yanık tespit edildi. Hastaların 8'inde (%18,18) yatış sırasında mortalite geliştiği gözlendi. Preoperatif albümin, lenfosit, DNI ve preoperatif PNI parametreleri istatistiksel olarak mortalite ile ilişkili bulunmadı. Yandaş hastalık varlığının mortalite ile ilişkili olduğu görüldü ($p=0,014$). Sonuç: Prognostik Nütrisyonel İndeks son yıllarda prognostik faktör olarak kullanımı popüler bir yöntem olmuştur. Literatürde yanık hastalarında mortaliteyi öngörmede kullanılan formüller mevcuttur. 65 yaş üstü yanık hastalarında 1 yıl içerisindeki mortalite ile ve Meek greft sağkalımı ile ilişkili olduğunu gösteren iki adet çalışmaya rastlanmıştır. Bu çalışmada, majör yanık hastalarında PNI'ın yatış sırasında mortalitenin öngörülmesinde mevcut formüllere henüz alternatif olarak kullanılamayacağı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Prognostik Nütrisyonel İndeks, Yanık, Mortalite, Albümin, Lenfosit

Presentation ID / Sunum No= 281

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3444-8845

Yaşlılarda Kardiyoversiyon Sonrası İkinci Ayda Sinüs Ritmi İdamesindeki Başarı: Retrospektif Tek Merkezli Çalışma

Uzman Dr. Aynur Doğrusöz[1], Prof. Dr. İbrahim Haldun Müderrisoğlu[1]

[1]Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji ABD
**Corresponding author: Aynur Doğrusöz*

Özet

Amaç: Atriyal fibrilasyon (AF) prevalansı yaşla birlikte artmakta ve ileri yaşlarda hız kontrolü ritim kontrolüne tercih edilmektedir. Bu tercih; antiaritmik ilaçların yan etkilerinden çekinilmesi ve bu yaş grubunda sinüs ritmi idame oranının düşük olduğu inancı sebebiyle olabilir. Bu çalışma ile, ileri yaş AF hastalarında elektriksel kardiyoversiyonun sinüs ritmini sağlamadaki başarısını ve sonrasında ikinci ayda sinüs ritminin idame oranını araştırmayı amaçladık. Yöntem: Bir üniversite hastanesinin kardiyoloji kliniğinde, 1 Ocak 2012 ve 1 Haziran 2021 tarihleri arasında elektriksel kardiyoversiyon uygulanmış 65 yaş ve üzeri hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Bazal klinik özellikler, kullanılmakta olan ilaçlar ve laboratuar sonuçları kaydedildi. Bu değişkenlerin, elektriksel kardiyoversiyon başarısı ve ikinci aydaki sinüs ritminin idamesi ile olası ilişkisi istatistiksel analizlerle test edildi. Bulgular: Toplamda 191 hasta çalışmaya dahil edildi; hastaların ortanca yaşı 71 (10) idi. 175 (%91.6) hasta, kardiyoversiyon sonrası sinüs ritmine döndü. İkinci ay vizitine toplam 179 (%93,7)hasta geldi ve bunlardan 64 tanesinin (54 hasta sinüs ritmi ile taburcu edilmişti, 10 hasta AF ritmi ile taburcu edilmişti) ritmi AF idi. Çarpıcı olan sonuç amiodaron tedavisi altında olan hastalarda sinüs ritminin anlamlı olarak daha fazla idame etmesiydi (Amiodaron alanlarda %67,8 karşın amiodaron almayanlarda %32,2 p=0,03). Bir diğer dikkat çeken sonuç ise beta blokör almakta olan hastalardaki yüksek sinüs ritmi idame oranıydı (Beta blokör alanlarda %71,3 karşın beta blokör almayanlarda %51,6 p=0,008). Sonuç: Çalışmamızdaki ileri yaş AF hastalarında sinüs ritminin sağlanması ve idame ettirilmesindeki fark edilir başarı oranı bu yaş grubunda ritim kontrol stratejisinin tercih edilebileceğini desteklemektedir. Bu çalışma sonuçları; ileri yaş AF hastalarında uzun dönemde sinüs ritmi idame ettirilmesine yönelik stratejileri araştıracak çalışmalar için preliminer veri oluşturacaktır.

Anahtar Kelimeler: Atriyal Fibrilasyon, Kardiyoversiyon, Yaşlı, Ritim Kontrolü

Presentation ID / Sunum No= 170

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7668-796X

Yeni Sentezlenen Terpiridin Analoğu Komplekslerinin Antikanser ve Apoptotik Etkilerinin Araştırılması

Öğr. Gör. Dr Elif Ertürk[1], Oğuzhan Akgün[1], Öğr. Gör. Dr Fatih Pekdemir[2], Prof. Dr. Ferda Arı[1]

[1]Bursa Uludağ Üniversitesi
[2]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi
**Corresponding author: Elif ERTÜRK*

Özet

Kanser, sebebi bilinen ölümler sıralamasında ikinci sırada yer alan günümüzün en önemli sağlık sorunlarından biridir. Kanserde etkili olabilecek tedaviler olsa da yeni hedeflerin belirlenmesine ve yeni ilaçlara ihtiyaç duyulmaktadır. Mevcut çalışmada, sentezi ve karakterizasyonları gerçekleştirilmiş olan yeni terpiridin analoğu komplekslerinin antikanser ve apoptotik etkileri araştırıldı. Terpiridin halkasına bakır (Cu), kobalt (Co), çinko (Zn), platin (Pt) ve paladyum (Pd) içeren metal iyonlar bağlandı ve etkileri ayrı ayrı analiz edildi. Yeni terpiridin analog komplekslerinin antikanser aktiviteleri, insan akciğer kanseri (A549 ve H1299), prostat kanseri (LnCap), kolorektal kanser (HT29) ve meme kanseri (MDA-MB-231) hücre dizilerinde SRB canlılık testi ile belirlendi. Etkili olduğu tespit edilen komplekslerde apoptozu belirlemek için Kaspaz 3/7 aktivitesi, Kırılmış Sitokeratin-18 (M30-antijen) ve PARP seviyeleri ölçüldü. Analizler sonucunda, farklı metallerin terpiridin iskeletine bağlanmasıyla oluşan komplekslerde, Zn-bağlı kompleksin kanser hücreleri üzerinde diğerlerine göre daha fazla inhibe edici etkiye sahip olduğu belirlendi. Ayrıca, diğer kanser hücrelerine göre HT29 hücrelerinde antikanser potansiyelinin daha yüksek olduğu gözlendi. Bununla birlikte, Zn-terpiridin kompleksi tarafından indüklenen apoptoz oranının HT29 hücrelerinde daha yüksek olduğu bulundu. Aynı zamanda Zn-terpiridin kompleksinin uygulanmasıyla hücrelerdeki PARP seviyesinin terpiridinin ana iskeletine göre iki kat daha fazla arttığı tespit edildi. Sonuç olarak, Zn-terpiridin kompleksinin büyüme baskılayıcı bir etkiye sahip olduğu ve kanser hücrelerinde apoptozu indüklediği gözlenmiş olup, yeni bir antikanser ilaç geliştirmek için daha ileri analizlere ihtiyaç duyulmaktadır. Çalışmamız, Bursa Uludağ Üniversitesi Bilimsel Araştırma Koordinasyon Birimi tarafından desteklenmiştir (Proje No: FHIZ-2021-515).

Anahtar Kelimeler: Terpiridin Analog Kompleksleri, Kanser Hücreleri, Apoptoz, Sitotoksisite

Investigation of Anticancer and Apoptotic Effects of Newly Synthesized Terpyridine Analog Complexes

Abstract

Cancer is one of the most important health problems of today, which ranks second in the list of known deaths. Although there are treatments that can be effective in cancer, new targets, and new drugs are needed. In the present study, new terpyridine analog complexes were synthesized and characterized to investigate their anticancer and apoptotic effects. Metal ions containing copper (Cu), cobalt (Co), zinc (Zn), platinum (Pt) and palladium (Pd) were bound to the terpyridine ring and their effects were analyzed separately. Anticancer activities of novel terpyridine analog complexes were determined by SRB viability assay in human lung cancer (A549 and H1299), prostate cancer (LnCap), colorectal cancer (HT29), and breast cancer (MDA-MB-231) cell lines. Caspase 3/7 activity, Broken Cytokeratin-18 (M30-antigen) and PARP levels were measured to determine apoptosis in the complexes found to be effective. As a result of the analysis, it was determined that the Zn- complex among the other complexes formed by the coordinating of different metal ions to the terpyridine skeleton showed a more inhibitory effect on cancer cells. In addition, it was observed that the anticancer potential was higher in HT29 cells compared to other cancer cells. However, the rate of apoptosis induced by the Zn-terpyridine complex was found to be higher in HT29 cells. At the same time, with the application of the Zn-terpyridine complex, it was determined that the level of PARP in the cells increased two times more than the main skeleton of terpyridine. In conclusion, it has been observed that the Zn-terpyridine complex has a growth-suppressive effect and induces apoptosis in cancer cells, and further analyzes are needed to develop a new anticancer drug. Our study was supported by Bursa Uludağ University Scientific Research Coordination Unit (Project No: FHIZ-2021-515).

Keywords: Terpyridine Analog Complexes, Cancer Cells, Apoptosis, Cytotoxicity

Presentation ID / Sunum No= 204

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2464-4970

Yeni Tanı Hipertansiyon Hastalarının Elektrokardiyogram Parametrelerinin Sağlıklı Kontrol Grubuyla Karşılaştırılması

Uzman Dr. Sabri Abuş[1]

[1]*Kahta Devlet Hastanesi*

Özet

Hipertansiyon (HT) hastalarında sol ventrikül hipertrofisi ve miyokardda fibrozis artar. Ancak yeni tanı alan HT hastalarında bu bulgular saptanmayabilir. Elektrokardiyogram (EKG) verilerinin sağlıklı kontrol grubuyla karşılaştırılması yoluyla yeni tanı almış HT hastalarında miyokard hasarı veya ventriküler aritmi riskinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. 42 HT (24 kadın, 18 erkek) ve 43 sağlıklı kontrol (22 kadın, 21 erkek) çalışmaya dahil edildi. HT hastaları ile kontrol grubu arasında QT, QRS, QTc değerleri açısından istatistiksel fark yoktu. HT hastalarında fragmente QRS sayısı ve frontal QRS-T açısı kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksekti (sırasıyla p=0,003, p<0,0001). Fragmente QRS sıklığı HT hastalarında anlamlı olarak yüksekti (p=0,004). HT hastalarında fragmente QRS sayısı ve yaygınlığının fazla olması miyokard hasarının ve fibrozisin daha fazla olduğunu göstermiştir. Bu durum hastaların geç tanı alması ve bir süredir kan basınçlarının yüksek olmasıyla açıklanabilir. Ayrıca HT hastalarında frontal QRS-T açısının sağlıklı kontrollere göre yüksek olması yeni tanı almış olsa da HT hastalarının ventriküler aritmi için risk altında olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Fragmente QRS, Frontal QRS-T Açısı

Comparison of the Electrocardiogram Parameters of Newly-Diagnosed Hypertension Patients With the Healthy Control Group

Abstract

Left ventricular hypertrophy and myocardial fibrosis increase in hypertension (HT) patients. However, these findings may not be detected in newly diagnosed HT patients. It was aimed to evaluate the risk of myocardial injury or ventricular arrhythmia in newly diagnosed HT patients by comparing electrocardiogram (ECG) data with a healthy control group. 42 HT (24 female, 18 male) and 43 healthy controls (22 female, 21 male) were included in the study. There was no statistical difference between the HT patients and the control group regarding QT, QRS, and QTc values. Fragmented QRS number and frontal QRS-T angle were significantly higher in HT patients compared to the control group (p=0.003, p<0.0001, respectively). The frequency of fragmented QRS was significantly higher in HT patients (p=0.004). The higher number and prevalence of fragmented QRS in HT patients showed more significant myocardial damage and fibrosis. This may be explained by the delayed diagnosis of the patients and the high blood pressure for a while. In addition, the fact that the frontal QRS-T angle is

more increased in HT patients than healthy controls indicates that HT patients may be at risk for ventricular arrhythmia, even if newly diagnosed.

Keywords: Hypertension, Fragmented QRS, Frontal QRS-T Angle

Presentation ID / Sunum No= 151

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1170-2185

Yeni Tip Koronavirüs Hastalığı (Covıd-19) Nedeniyle Hastanede İzlenen Çocukların Epidemiyolojik, Klinik, Laboratuvar Bulgularının ve Prognozlarının Değerlendirilmesi Tek Merkez Deneyimi

Dr. Öğretim Üyesi Dicle Şener Okur[1]

[1]*Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Giriş: Çin'in Wuhan kentinde ortaya çıkan ve kısa sürede tüm dünyada etkili olan yeni tip koronavirüs salgını, 11 Mart 2020'de pandemi olarak ilan edilmiştir (1-4). Çocuk hastalarda COVID-19'a ait veriler değişmektedir (5-8). Akciğer hastalığı, kardiyovasküler hastalıklar, immünsüpresyon, kan hastalıkları, kronik böbrek hastalıkları, kronik karaciğer hastalığı, diyabet, nörolojik ve nöromüsküler hastalıklar gibi altta hastalığı olanlarda ve 1 yaşın altındaki çocuklarda daha şiddetli seyretmektedir (7,8). Amaç: Çalışmamızda; COVID-19 nedeni hastenede yatırılarak izlenen çocukların klinik, laboratuar bulgularının, prognozlarının değerlendirilmesi ve risk faktörlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Materyal Metod: COVID-19 nedeni ile Denizli Devlet Hastanesi'nde 11.03.2020-10.02.2021 tarihleri arasında yatırılarak izlenen çocuk hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların klinik, laboratuar bulguları, tedavileri, prognozları ve risk faktörleri dosyalarından ve epikrizlerinden elde edilmiştir. Bulgular: Çalışma süresince toplam 262 çocuk COVID-19 tanısı ile yatırıldı. Erkek (n:130, 49,6%) ve kız (n:132, 50.4%) çocuk sayıları arasında belirgin farklılık saptanmadı. Hastaların yaş ortalaması 99.9±75,8 bulundu. Yaş gruplarına göre incelendiklerinde iki yaş ve altı çocuk sayısı (n:81, 30.9%) diğer yaş gruplarına göre fazlaydı. Çoğunluğuna virüs ev içi temas (n:211, 80.5%) ile bulaşmıştı. En sık yakınmalar sırasıyla; ateş (n:190, 72.5%), öksürük (n:98, 37.4%), myalji (n:49, 18.7%), ishal (n:33, 12.6%), kusma (n:27, 10.3 %), nefes darlığı (n:22, 8.4%) idi. Obezite (n:40, 15.3%), nörolojik ve nöromuskuler hastalık (n:19, 7.3%), prematurite (n:9, 3,4 %) en sık altta yatan hastalıklardı. Hastaların sırasıyla yoğun bakımda yatış, noninvazif mekanik ventilasyon destek oranları 20 (7.6%), 9 (3.4%) saptandı. Sonuç: COVID-19 çocukları da önemli ölçüde etkilemektedir. Çocuklarda ev içi temas önemli bir bulaş kaynağı olup obezite, nörolojik ve/veya nöromuskuler hastalıklar, prematurite hastaneye yatırılan çocuklarda önemli ek hastalıklardır.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Çocuk, Epidemiyoloji, Obezite, Yoğun Bakım, Mekanik Ventilasyon

Epidemiological, Clinical, Laboratory Features and Prognosis of Children Hospitalised Due to COVID-19: One Center Experience

Abstract

Introduction: The new type of coronavirus disease (COVID-19), emerged in Wuhan, China, was declared as a pandemic by March 11, 2020 (1-4). Data on COVID-19 in pediatric patients are changing (5-8). Children with lung disease, cardiovascular diseases, immunosuppression, blood disease, chronic kidney disease, chronic liver disease, diabetes mellitus, neurological and neurodevelopmental disorders, neuromuscular diseases, and cases under 1 year of age have been reported to be more severe (7,8). Aim: We aimed to evaluate the clinical, laboratory findings, prognosis and risk factors of children hospitalized due to COVID-19. Material and Method: Our study was conducted at State Hospital of Denizli. Pediatric patients diagnosed with COVID-19 who were hospitalized between March 18, 2020 and January 18, 2021 were included in the study. Patients' information was obtained from their epicrisis and hospital files. Results: During the study, a total of 262 children were hospitalized with the diagnosis of COVID-19. There was no significant difference between the number of boys (n:130, 49,6%) and girls (n:132, 50.4%). The mean age of the patients was 99.9±75.8. The number of children aged 2 and under (n:81, 30.9%) was higher than other age groups. The virus was transmitted to the children mostly from an individual in the home (n:211, 80,5%). The most common symptoms were fever (n:190, 72.5%), cough (n:98, 37.4%), myalgia (n:49, 18.7%), diarrhea (n:33, 12.6%), vomiting (n:27, 10.3 %), dyspnea (n:22, 8.4 %). Obesity (n:40, 15.3%), neurological and neuromusculer disaese (n:19, 7.3%) prematurity (n:9, 3.4%) were the most common underlying disaeses. The rates of hospitalization in the intensive care unit and noninvazive mechanical ventilation support were 7.6% (n:20), and 3.4% (n.9) respectively. Conclusion: COVID-19 affects children significantly. House-hold contact is an important source of transmission to children. Obesity, neurological and neuromusculer diseases, prematurity are important comorbidities in hospitalized children.

Keywords: COVID-19, Children Epidemiology, Obesity, İntensive Care Unit, Mechanical Ventilation.

Presentation ID / Sunum No= 272

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1720-9711

Yenidoğan Döneminde Mesane Ekstrofisi ve Erken Dönem Sonuçlar

Uzman Dr. İbrahim Kandemir[1]

[1]*Özel Güngören Hastanesi*

Özet

Amaç: Nadir görülen ekstrofia vesika vakalarında eşlik eden bulgular ve operasyon sonrası kısa dönem sonuçları Materyal metod: Yenidoğan yoğunbakım ünitemizde 2017-2020 tarihleri arasında opere olan mesane ektrofisi (ekstrofia vesica) vakaları dahil edildi. Hastaların doğum haftası, doğum ölçümleri (boy, baş çevresi, ağırlık), yatış süresi, yoğun bakımda yattığı sürede saptanan maksimum (postnatal 48 saatten sonra) ve minimum kreatin değeri, en son üriner ultrasonografideki hidronefroz bulgusu ve pelviektazi çapları ve eşlik eden ek anomali durumu çalışmaya dahil edildi. Sonuçlar: Hastaların (% 57'si (n=4) kız %43'ü erkek) %86'sı sezaryen doğum, %14'ü normal spontan doğum ile doğdu. ortalama doğum haftası 38 +/-1,53 hafta, doğum ağırlığı 3074+/-481, doğum boyu 45,9+/-5,73 cm, baş çevresi 34,1+/-0,69cm olarak saptandı. Ortalama yatış süresi 47,9 +/- 15,6 gün idi. Hastanede yatışı süresince saptanan en yüksek serum kreatinin düzeyleri 0,619+/-0,147 mg/dL taburculuk öncesi en son kreatinin düzeyleri 0,154+/-0,05 mg/dL idi. Hastaların %57'sinde (n=4) grade 2, %14'ünde grade 1 hidronefroz mevcuttu, %29'unda (n=2) hidronefroz bulgusu yoktu. Hastaların %42'sinde(n=3) sağ hidronefroz mevcutken %58'inde(n=4) sağda hidronefroz yoktu. %71'inde sol hidronefroz (n=5) mevcutken % 29'unda solda hidronefroz saptanmadı. Hidronefroz saptanan hastalarda anteroposterior renal pelvis çapı en fazla 5 mm olarak ölçülmüştür. Hastalarda ek anomali olarak bir hastada eşlik eden omfalosel ve pes ekinovarus deformitesi mevuttu. Tartışma: Hastaların erken dönem sonuçları olarak böbrek fonksiyonları normal sınırlardadır ve maksimum grade 2 hidronefroz saptanmıştır (anteroposterior renal pelvis çapı maksimum 5 mm). Hastaların kısa dönem sonuçları olumlu görünmekle birlikte uzun dönem takibi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Mesane Ekstrofisi, Hidronefroz

Presentation ID / Sunum No= 273

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7550-6765

Yenidoğan Döneminde Teratom Vakaları ve Erken Dönem Sonuçlar

Dr. Öğretim Üyesi Akan Yaman[1]

[1]*Özel Güngören Hastanesi*

Özet

Amaç: Nadir görülen teratom vakalarının operasyon sonrası erken dönem prognozları ve eşlik eden hastalıklar Materyal metod: Yenidoğan yoğunbakım ünitemizde 2017-2020 tarihleri arasında opere olan teratom vakaları dahil edildi. Hastaların doğum haftası, doğum ölçümleri (boy, baş çevresi, ağırlık), yatış süresi, teratomun lokalize olduğu bölge, serum beta-hcg ve AFP düzeyleri, eksize edilen teratomun histopatolojik özellikleri, eşlik eden anomaliler, hidrosefali ve kardiak anomali durumu çalışmaya dahil edildi. Sonuçlar: Hastaların (n=8, % 50'si (n=4) kız) %80'i sezaryen %20'si normal spontan doğumla doğdu. Hastaların ortalama doğum haftası 37,1 +/-2,64 hafta, doğum ağırlığı 3329+/-391 gram, doğum boyu 49,8+/-2,71 cm, medyan baş çevresi 34,5 (34-35,3) cm olarak saptandı. Medyan yatış süresi 41,5 (38,3-46,5) gün idi. Medyan serum AFP düzeyi 38880 ng/mL (20598-156860), beta-hcg düzeyi 11,1 ng/ml (1,55-51,5) olarak saptandı. Hastaların %50(n=4)'sinde beta-hcg referans değerlerin üstündeydi (5,3). Benzer şekilde hastaların %37,5(n=3)'inde AFP yüksekliği mevcuttu. Hastaların %87,5(n=7)'inde sakrokoksigeal bölgede, %12,5(n=1)'inde ise posterior fossada teratom saptandı. Hastaların %25(n=2)'inde hidrosefali saptandı. Bir hastada ek anomali olarak sindaktili görüldü. Hastaların %25(n=2)'inde kardiak anomali saptandı (VSD, biküspit aorta). Hastalarda teratom bölgesi haricinde batın USG de gross anomali saptanmadı. Hastalardan eksize edilen teratom materyallerinde matür kıkırdak, kemik, yağ, glial ve tiroid dokusu saptandı. Hastaların %12,5(n=1)'i intrakranial teratom nedeniyle ex oldu. Tartışma: Teratom saptanan hastalarda hidrosefali görülebilmektedir. Majör iç organ anomalisi görülmedi. Ekokardiyografide konjenital kalp anomalisi saptansa da intraabdominal anomali saptanmadı. Teratomda mortalite yerleşim yeri ve eşlik eden hastalıklara göre değişmektedir . Serimizde sakrokoksigeal teratom nedeniyle opere olan hastalarımızın uzun dönem takiplerinde bir patoloji saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Teratom, Sakrokoksigeal Teratom

Presentation ID / Sunum No= 478

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8093-5583

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde İntravenöz İmmünglobulin Kullanımı: Retrospektif Bir Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi İbrahim Deger[1], Doç. Dr. Doç. Dr. Sabahattin Ertuğrul [1]

[1]Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi İbrahim Deger*

Özet

Amaç: Sağlıklı donörlerden alınan plazmanın işlenmesi ile elde edilen intravenöz immün globulin (IVIG)'in çocukluk çağında birçok kullanım alanı bulunmaktadır. Son zamanlarda, yenidoğan döneminde de yenidoğanın hemolitik hastalığı, yenidoğan sepsisi, COVID-19 ile ilişkili yenidoğan enfeksiyonları, fetal ve neonatal indüklenmiş trombositopeni ve bazı immün yetmezlik türlerinde uygulamaları bulunmaktadır. Bu çalışmada, yenidoğanda IVIG kullanımına ilişkin sonuçları değerlendirmek amaçlanmaktadır. Gereç ve Yöntem: Ocak 2020 ve Aralık 2021 tarihleri arasında Neonatoloji Kliniğinde yatan ve IVIG tedavisi alan yenidoğanlar retrospektif olarak incelendi. Demografik veriler, bilirubin düzeyleri, direk coombs testi, kan grubu, Rh ve Subgrup uyuşmazlıkları, IVIG kullanım endikasyonları ve IVIG kullanımına bağlı komplikasyonların gelişme sıklığı araştırıldı. Bulgular: Çalışmaya 53 yenidoğan bebek dahil edildi ve %54.7'si Kız, %35.8'i sezaryen ile doğurtulmuştu. Ortalama gebelik yaşı median 38(Min:34-Max41) hafta olup, doğum ağırlığı 3000 gram (Min:2140-Max:4155) bulundu. Hastaların ortalama yaşı median 5 (Min:1-Max:22) gün olarak bulundu. Hastaların %34'ünde Rh uyuşmazlığı, %50.9'unda ABO uyuşmazlığı, %58.4'ünde Subgrup uyuşmazlıklarının olduğu görüldü. Hastaların %39.6'sında birden fazla uyuşmazlık tespit edildi. Olguların 5'inde Glukoz 6 fosfat dehidrogenaz (G6PD) enzim eksikliği saptandı. Olguların %81.1'inde Direk coombs testi pozitif olarak bulundu. Hastaların %43.4'üne Kan değişimi uygulandı. IVIG uygulanması sırasında huzursuzluk, taşipne ve taşikardi gibi non spefifik komplikasyonlar olabilmektedir. Olguların hiçbirinde hayatı tehdit eden komplikasyon görülmedi. Sonuç: İntravenöz immünglobulin kullanımı en sık immün hemolitik anemi ve buna bağlı hiperbilirubinemilerde daha sık kullanılmaktadır. Bu hastaların uygulama sırasında hastaların vital fonksiyonlarının ve alerjik reaksiyonlar açısından yakından takip edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İndirek Hiperbilirubinemi, Kan Değişimi, İntravenöz İmmünglobulin

Use of Intravenous Immunoglobulin in the Neonatal Intensive Care Unit: A Retrospective Study

Abstract

Objective: Intravenous immune globulin (IVIG), obtained by processing plasma from healthy donors, has many uses in childhood. Recently, it has applications in neonatal hemolytic disease, neonatal

sepsis, neonatal infections associated with COVID-19, fetal and neonatal induced thrombocytopenia and some types of immunodeficiency. In this study, it is aimed to evaluate the results regarding the use of IVIG in the newborn. Materials and Methods: Newborns hospitalized in the Neonatology Clinic between January 2020 and December 2021 and treated with IVIG were retrospectively analyzed. Demographic data, bilirubin levels, direct Coombs test, blood group, Rh and Subgroup incompatibilities, indications for IVIG use and the frequency of complications related to IVIG use were investigated. Results: 53 newborn babies were included in the study and 54.7% were girls and 35.8% were delivered by cesarean section. Mean gestational age was 38(Min:34-Max41) weeks and birth weight was 3000 grams (Min:2140-Max:4155). The median age of the patients was 5 (Min:1-Max:22) days. Rh incompatibility was found in 34% of the patients, ABO incompatibility in 50.9%, and Subgroup incompatibility in 58.4%. More than one discrepancy was detected in 39.6% of the patients. Glucose 6 phosphate dehydrogenase (G6PD) enzyme deficiency was detected in 5 of the cases. Direct Coombs test was found to be positive in 81.1% of the cases. Exchange transfusion was performed in 43.4% of the patients. There may be non-specific complications such as restlessness, tachypnea and tachycardia during IVIG administration. No life-threatening complications were observed in any of the cases. Conclusion: Intravenous immunoglobulin use is most commonly used in immune hemolytic anemia and related hyperbilirubinemia. These patients should be followed closely in terms of vital functions and allergic reactions during the application.

Keywords: Indirect Hyperbilirubinemia, Exchange Transfusion, Intravenous Immunoglobulin

Presentation ID / Sunum No= 368

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2420-7607

Yoğun Bakımda Sars-Cov2 Enfeksiyonu ve Akut Myopati

Uzman Dr. Güler Eraslan Doğanay [1]

[1]*Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

SARS-CoV2 enfeksiyonu geçiren hastaların %30 'unda nörolojik semptomlar mevcuttur. Hastalarda hızla gelişen progresif solunum yetmezliği ile birlikte extremite güçsüzlüğü de görülmekte, serum kreatinin fosfokinaz (CPK) düzeyleri sıklıkla yüksek seyretmektedir. Covid pnömonisi tedavisinde kullanılan steroid tedavisinin de myopatiye katkısı olabilir. Olgu: 49 yaşında erkek hasta, bilinen sistemik hastalığı yok. Hasta genel durum bozukluğu, boğaz ağrısı, öksürük semptomlarının 5.gününde nefes darlığı şikayeti arttığı için hastaneye başvurmuş, PCR testi pozitif çıkmıştı. Başvuru sırasında hasta takipneik(30 /dk), periferal SpO2 %86 ve oskültasyonda her iki akciğer orta zonlarda hafif wheezing ile çekilen akciğer grafisinde bazallerde infiltrasyon mevcuttu. Tetkiklerinde beyaz küre (BK):20.380x103ml, kreatin fosfokinaz(CPK):201U/l, ferritin:>1675, procalsitonin:0.14mg/l, D-dimer:3.3 tü. Yatışının 4. gününde hipoksisi artan hasta yoğun bakım ünitesine nakledildi.Yoğun bakım ünitesinde metil prednizolon 250 mg/gün (3 gün) verilerek doz tedrici azaltıldı, levofloksasin 750 mg/gün başlandı. Hasta yoğun bakım yatışının 2. gününde elektif entübe edildi ve 3 gün midazolamla sedatize edildi. Yoğunbakım yatışın 20.gününde hastanın genel durumunda progressif bozulma oldu. Hastanın bilinci açık, tüm kraniyal sinir fonksiyonları korunmuşken tüm extremitelerinde 0/5 güç kaybı gelişti. Yapılan tetkiklerinde BK:5.3x103ml, CPK:4727U/l, CRP:62mg/l, GFR:56, Kreatinin:1.5mg/dl, D-Dimer:15,9mg/l olup idrar çıkışı mevcuttu. Nörolojiye konsulte edilen hastadan beyin manyetik resonans görüntüleme, elektromyografi,kas biopsisi yapılabilecek bir merkeze sevki uygun görülse de hasta genel durumunun bozuk olması, mekanik ventilasyonda %100 FiO2,SIMV modda PEEP:10 ile periferik SpO2:60 larda seyrettiğinden sevki gerçekleştirilemedi. Hastaya nöroloji tarafından metilprednizolon 1 gr /gün 3 gün önerildi. Tedaviden fayda görmeyen hastanın durumu daha da kötüleşti ve hızlı bir seyirle multi organ yetmezliğine girdi. Hasta yatışının 22.gününde hayatını kaybetti. Sonuç: SARS-CoV2 ile enfekte hastalarda gelişebilen myopati tanı koyma güçlüğü nedeniyle de erken tanı açısından serum CPK potansiyel bir biyobelirteç olarak kullanılabilir ve miyopatojenik ilaçların kullanılması solunum yetmezliği tedavisinde katkı sağlayabilir. Mortalite ve morbiditeyi etkiyen SARS-CoV enfeksiyonunda görülen akut myopatinin daha çok araştırılmaya ihtiyacı vardır.

Anahtar Kelimeler: Sars-Cov2, Covid 19, Yoğun Bakım, Myopati, Pcr

Presentation ID / Sunum No= 293

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5166-1429

Yoğun Bakımda Subklavyen Venöz Kateter Malpozisyonu: İki Olgu Sunumu

Uzman Dr. Berkay Küçük[1], Uzman Dr. Volkan Alparslan[1]

[1]Hatay Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Yoğun Bakım Kliniği
**Corresponding author: BERKAY KÜÇÜK*

Özet

Santral venöz kateterizasyon sık uygulanan, invaziv bir işlemdir. Takip ve tedavide önemli yer tutsa da malpozisyon, pnömotoraks, hava embolisi, aritmi gibi komplikasyonlara sebep olabilir. Bu makalede subklavyen venöz kateter uyguladığımız iki hastadaki kateter malpozisyonlarını tartışmayı amaçladık. 81 ve 83 yaşlarında iki hastaya subklavyen yoldan santral venöz kateter uyguladık. Kateterlerin her üç yolundan da sorunsuz kan gelmekteydi. Hastalarda işlem sırasında komplikasyon gözlenmedi. İşlem bitiminde görülen akciğer grafilerinde kateter uçlarının normal yerinde olmadığı ve sağ internal juguler vene (IJV) yönlendiği tespit edildi. Kateter malpozisyonları hastaların takiplerinde karışıklığa sebep olabilmekte ve ciddi komplikasyonları beraberinde getirebilmektedir. Malpozisyonların erken tespitinde işlem sonrası radyolojik kontrolün gerekli olduğunu vurgulamak istedik.

Anahtar Kelimeler: Santral Venöz Kateterizasyon, Subklavyen, Malpozisyon

Subclavian Venous Catheter Malposition in Intensive Care: Two Case Reports

Abstract

Central venous catheterization is a common and invasive procedure. Although it has an important place in follow-up and treatment, it can cause complications such as malposition, pneumothorax, air embolism and arrhythmia. In this article, we aimed to discuss the catheter malpositions in two patients who underwent subclavian venous catheterization. We applied a central venous catheter subclavian route to two patients aged 81 and 83 years. Blood was flowing uneventfully from all three paths of the catheters. No complications were observed during the procedure in the patients. In the chest radiographs seen at the end of the procedure, it was determined that the catheter tips were not in their normal place and were directed to the right internal jugular vein (IJV). Catheter malpositions can cause confusion in the follow-up of patients and can bring serious complications. In this article, we wanted to emphasize the need for post-procedural radiological control in the early detection of malpositions.

Keywords: Central Venous Catheterization, Subclavian, Malposition

Presentation ID / Sunum No= 214

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3389-5790 / 0000-0002-0312-0476

Yüksek Güvenlikli Adli Psikiyatri Servisinde Çalışan Hemşirelerde Eşduyum Yorgunluğu

Uzman Dr. Burcu Sırlıer Emir[1], Dr. Öğretim Üyesi Aslı Kazğan Kılıçaslan[2]

[1]Fethi Sekin Şehir Hastanesi Psikiyatri Kliniği
[2]Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Ana Bilim Dalı
**Corresponding author: Burcu Sırlıer Emir*

Özet

Amaç: Eşduyum yorgunluğu tıbbi terimler dizinine göre "bakım verici rolünde çalışan profesyonellerin strese verdiği yanıt" olarak tanımlanmaktadır. Bu durumdan ruh sağlığı hizmetlerinde çalışan psikiyatristler, hemşireler etkilenebilmekte ve bakım kaynaklı yorgunluğa maruz kalabilmektedirler. Ruh sağlığı ekibinin ayrılmaz bir parçası olan hemşirelerde eşduyum yorgunluğu yaşayabilmektedirler. Çalışmanın amacı suça karışan psikiyatri hastalarının tedavi, bakım ve rehabilitasyonunun sağlanmasından sorumlu olan ve Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi Yüksek Güvenlikli Adli Psikiyatri Servisi'nde (YGAP) çalışan psikiyatri hemşirelerinde eşduyum yorgunluğunu belirlemek ve klinik değişkenlerle olan ilişkilerini incelemektir. Yöntem: Çalışmaya Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi YGAP'ta aktif görev yapan ve çalışma ölçütlerine uyan 41 hemşire alındı. Tüm katılımcılara Sosyodemografik Veri Formu, Çalışanlar İçin Yaşam Kalitesi Ölçeği'nin eşduyum yorgunluğu alt boyutu, Merhamet Ölçeği ve Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) uygulandı. Bulgular: Katılımcıların eşduyum yorgunluğu ölçeği puan ortalaması 14,0±8,8 olarak, BDÖ ortalaması 6,9±5,1 olarak ve merhamet ölçeği puan ortalaması ise 91,2±11,9 olarak bulunmuştur. Eşduyum yorgunluğu puanı ile BDÖ arasında pozitif yönde anlamlı bir korelasyon olduğu görülmüştür ($r=0,520$, $p<0,001$). Psikiyatrik tedavi görmüş olanların eşduyum yorgunluğu puanı görmemiş olanların puanından anlamlı şekilde yüksek olduğu belirlenmiştir ($p=0,025$). Sonuç: Yüksek Güvenlikli Adli Psikiyatri Servisi'nde çalışan hemşirelerin yarıdan fazlası orta ve yüksek düzeyde eşduyum yorgunluğu sergilemişlerdir. Hemşirelerin eşduyum yorgunluğu arttıkça, depresif semptomları anlamlı olarak artmaktadır. Daha önce psikiyatrik tedavi görmüş olan hemşireler eşduyum yorgunluğunu görmemiş olanlara göre anlamlı şekilde daha yüksek hissetmektedir. Ülkemizde eşduyum yorgunluğu ilgili çok az araştırma vardır ve verilerin çoğu yurtdışı kaynaklıdır. Psikiyatri hemşirelerinde eşduyum yorgunluğunu etkileyen faktörlerin belirlenebilmesi için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Adli Psikiyatri Hemşireliği; Eşduyum; Yüksek Güvenlikli Adli Psikiyatri Servisi

Presentation ID / Sunum No= 314

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8855-3798

Yumuşak Doku Tümörlerinin Tanı ve Ayırıcı Tanısında Yeni İmmünohistokimyasal Belirteçlerin Öneminin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Sevil Karabağ[1], Doç. Dr. Kıvılcım Eren Erdoğan[2], Doç. Dr. Mehmet Ali Deveci[3], Prof. Dr. Gülfiliz Gönlüşen [2]

[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
[2]Çukurova Üniversitesi
[3]Koç Üniversitesi
**Corresponding author: Dr. Öğretim Üyesi Sevil Karabağ*

Özet

Amaç: Mezenkimal neoplazmaların tanısı, nadir olmaları ve birbirinden farklı morfolojileri nedeniyle en deneyimli patologlar için bile zordur. Çalışmanın amacı, yeni bulunan immünohistokimyasal belirteçler ve 2013 WHO sınıflaması kullanılarak daha önce sarkom tanısı almış olguları yeniden değerlendirmektir. Gereç ve Yöntemler: 2000-2015 yılları arasında, ekstremitelerde yumuşak doku sarkomu tanısı alan 183 olgu, 2013 WHO sınıflaması kullanılarak yeniden değerlendirildi. Histopatolojik örnekler yeni immünohistokimyasal belirteçler (TLE1, MUC4, MDM2, CDK4, TFE3, STAT6, INI1) ile analiz edildi. Morfolojik özellikler ve nihai tanı önceki histopatolojik değerlendirme ile karşılaştırıldı. Bulgular: Bu serideki 38 olguda yeni immünohistokimyasal belirteçler uygulandıktan sonra tanı değişti. En dikkat çekici değişiklik leiomyosarkom ve liposarkom gruplarında tespit edildi. Sonuç: Yumuşak doku sarkomları, deneyimli patologlar için bile tanı sırasında güçlükler göstermektedir. Yanlış tanı oranını azaltmak için bu zorlu süreç, immünohistokimyasal belirteçlerin uygun şekilde uygulanmasıyla desteklenmelidir. Yeni gelişen immünhistokimyasal belirteçlerle dikkatli inceleme gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Yumuşak Doku Sarkom, İmmünohistokimya, WHO 2013

The Evaluation of Importance of New Immunohistochemical Markers for the Diagnosis and Differential Diagnosis of Mesenchymal Tumors

Abstract

Objectives: The diagnosis of the mesenchymal neoplasms, due to their rarity and variations of their morphology, is challenging for even the most experienced pathologists. The aim of the study is to reevaluate the cases with previous diagnosis of sarcoma using newly found immunohistochemical markers and 2013 WHO classsification. Material and Methods: 183 cases who were diagnosed to have soft tissue sarcomas of the extremities between 2000-2015 were reevaluated using 2013 WHO classification. The histopathologic specimens were analyzed with the new immunohistochemical

markers (TLE1, MUC4, MDM2, CDK4, TFE3, STAT6, INI1). The morphologic features and the ultimate diagnosis were compared with the previous histopathologic evaluation. Results: The diagnosis was changed in 38 cases in this series after the application of the new immunohistochemical markers. The most remarkable alteration was detected in the groups of leiomyosarcoma and liposarcoma. Conclusion: Soft tissue sarcomas exhibit difficulties during diagnosis even for experienced pathologists. This challenging process should be supported with the appropriate application of the immunohistochemical markers in order to decrease the rate of misdiagnosis. The careful examination with the newly developing immunohistochemical markers is required.

Keywords: Soft Tissue Sarcomas, Immunohistochemistry, WHO 2013

Presentation ID / Sunum No= 97

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4249-0824

Inhibitory Effect of Cellular Rna Polymerase II-CTD On Influenza a Virus Rna Polymerase

Dr. Elif Çağlayan[1], Pınar Ulupınar[2], Tuğba Koçmar[2], Prof. Dr. Kadir Turan[3]

[1]University Of Health Sciences Kartal Koşuyolu High Speciality Educational and Research Hospital
[2]Marmara University, Institute of Health Sciences
[3]Marmara University, Faculty of Pharmacy, Department of Basic Pharmaceutical Sciences

**Corresponding author: ELİF ÇAĞLAYAN*

Abstract

Influenza A viruses have a single-stranded RNA genome consisting of eight segments. Replication and transcription of the viral genome are carried out by the RNA-dependent RNA polymerase (RdRP), which is a trimeric (PB2-PB1-PA) complex. The first 10-20 residues with 5'-CAP of the mRNAs are snatched by the RdRP to initiate the synthesis of the nascent viral mRNAs. During this process, it interacts with the catalytic subunit of RNA polymerase II. In this work, the relationship between the carboxy-terminal domain (CTD) of the catalytic subunit of RNA polymerase II and viral RdRP activity was investigated. The DNA encoding the CTD was amplified by PCR from the cDNA of HEK293 cells and cloned into pCAGGS and pCHA plasmids. The expression and localization of HA-tagged PolII/CTD protein in HeLa cells were detected by immunofluorescence techniques. The effect of PolII/CTD protein on the RdRP was investigated on Influenza A/WSN and A/DkPen virus mini-replicons in HEK293 cells. The possible effects of the over-expression of the CTD on the RNA polymerase II were evaluated by using the SEAP reporter assay. The CTD protein encoded from pCHA-PolII/CTD showed nuclear localization in HeLa cells. In contrast, when this protein was co-expressed with viral PA protein in cells, it was co-localized with PA in the cytoplasm. It was shown that the over-expression of CTD protein in HEK293 cells strongly inhibits the RdRP with mini-replicons. Influenza A DkPen virus RdRP was inhibited much more. However, the CTD protein did not show a negative effect on RNA polymerase II. In conclusion, the results revealed that PolII/CTD protein has a strong interaction with the PA subunit of the RdRP, and due to this interaction, the viral RdRP was specifically inhibited. It was concluded that this interaction may lead to the development of new strategies to inhibit the RdRP.

Keywords: Influenza A, Viral RdRP, Rna Polymerase II-CTD

Presentation ID / Sunum No= 107

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8046-833X

The Human MTCH2 Protein Has a Negative Effect On the Influenza a Virus Replication

Pınar Ulupınar[1], Dr. Elif Çağlayan[2], Prof. Dr. Kadir Turan[3]

[1]Marmara University, Institute of Health Sciences, Istanbul, Turkey
[2]University Of Health Sciences Kartal Koşuyolu High Speciality Educational and Research Hospital, Istanbul, Turkey
[3]Marmara University, Faculty of Pharmacy, Department of Basic Pharmaceutical Sciences, Istanbul, Turkey
**Corresponding author: Pınar Ulupınar*

Abstract

Influenza A viruses have a segmented genome consists of eight single-stranded RNA molecules. Viral replication and transcription are carried out by viral RNA polymerase (RdRP), which consists of PB2, PB2 and PA subunits. During viral infection, RdRP and other viral proteins interact with several host proteins to perform their functions. In this work, mitochondrial carrier homolog 2 (MTCH2) protein, which was found to be associated with viral PA protein by yeast two-hybrid assay, was investigated its importance in terms of viral replication. In order to detect the effects of MTCH2 on virus replication in HeLa and HEK293 cells, the protein level was artificially changed. RNA interference and CRISPR/Cas9 techniques were used for down-regulation of the MTCH2. To increase the MTCH2, the HEK293 cells were transfected with pCHA-MTCH2 plasmid. The cells with altered MTCH2 transcript/protein level were infected with influenza A/WSN and A/DkPen viruses, and the viral replication was evaluated by detection of viral RNA/proteins with qPCR/Western blot techniques and plaque assays. In addition, the RdRP activities in these cells were determined by mini-replicon tests. A significant increase of viral mRNA/protein was observed in knockdown HeLa. It was shown that avian influenza A/DkPen replication was affected more. The over-expression of MTCH2 in HEK293 cells had a negative effect on the viral RdRP. These results showed that the MTCH2 is a negative cellular factor for influenza A virus. Although deletion of MTCH2 genes was detected in HEK293 cells knocked out by CRISPR/Cas9 technique, no negative effect on viral replication was observed. This situation is thought to be caused by heterozygosity or some other factors. From these results, it was concluded that the MTCH2 protein functions as a negative regulation factor for influenza A viruses. This work was supported by a grant of the Scientific and Technological Research Council of Turkey (SBAG-112S518).

Keywords: Influenza a Viruses, MTCH2 Protein, Viral Rna Polymerase, PA Protein

Presentation ID / Sunum No= 189

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0730-5627

Anatomi Alanında Teknoloji Kullanımı: 3 Boyutlu Baskı Teknolojisi

Araştırmacı Gizem Sultan Özgün[1], Dr. Öğretim Üyesi Bengi Yeğin[1]

[1]Yüksek İhtisas Üniversitesi
**Corresponding author: Araştırmacı Gizem Sultan Özgün*

Özet

Giriş ve Amaç: Son yıllarda baskı teknolojisindeki ve bilgisayar yazılımlarındaki ilerlemeler sayesinde 3 boyutlu (3B) yazıcılar farklı sektörlerde varlığını ortaya koyarak kullanım yaygınlığı giderek artmaktadır. Yüksek boyutsal doğruluk ve hastaya özel cihazlar nedeniyle önemli sayıda geleneksel üretim teknolojisinin yerini yeni 3 boyutlu baskı teknikleri almaktadır. Farklı üç boyutlu baskı tekniklerinin kullanımı, amaçlanan tasarımları yüksek boyutsal doğrulukla basabilme yeteneklerinden dolayı tıbbi aparat üretmek, araştırma ve eğitim alanlarında yaygınlaşmaktadır. Bu çalışmanın amacı tıp alanında kullanılan çeşitli 3 boyutlu baskı konseptleri ve teknolojileri hakkında bilgiler sunmayı, kullanıldığı alanları tanıtmayı ve ülkemizde dünyamızda kullanımlarını incelemektir. Yöntem: 3 boyutlu yazıcı, teknoloji, anatomi, biyobaskı, sağlık anahtar kelimeleri kullanılarak Google akademik, pubmed arama motorları aracılığıyla son on yılda yapılan çalışmalar incelenmiştir. Bulgular: Yapılan incelemeler sonucunda 3 boyutlu yazdırma teknolojilerinin cerrahi uygulama, tıp eğitimi, ortez-protez üretimi, organ ve doku üretimi gibi alanlarda kullanımının yaygın olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Tıbbi, biyolojik ve sağlık alanlarındaki 3B baskı uygulamaları ve ürünleri gözle görülür şekilde ilerlemiş olsa da; verimlilik, enerji kullanımı ve sürdürülebilirliğe dayalı standartları yerine getirmek için hala kapsamlı bir şekilde değerlendirilmeleri gerekiyor. Ayrıca, bu alandaki akademik gelişmelerin desteklenmesi gerekmektedir, çünkü finansal destek olmadan bu teknoloji hızlı ve verimli büyüyemez.

Anahtar Kelimeler: 3B Yazıcı, Teknoloji, Anatomi, Biyobaskı

Presentation ID / Sunum No= 94

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2057-3565

Covid-19 MRNA Aşısı Sonrası Geç Dönem Komplikasyon 'senkop'

Uzman Dr. Kübra Güneş[1], Dr. Öğretim Üyesi Arif İsmet Çatak[2]

[1]Tokat Devlet Hastanesi
[2]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversite Hastanesi

**Corresponding author: Kübra Güneş*

Özet

GİRİŞ:Covid-19 pandemisi toplum sağlığı açısından büyük önem taşımaktadır.Aşı çalışmaları ve uygulamalarıyla beraber aşı etkinlikleri ve yanetkileri üzerine araştırmalar sürmektedir. Çalışmamızda mRNA aşı sonrası nörolojik şikayetleri olan bir olgumuzu tartışmaktayız. VAKA :Bilinen bir hastalığı olmayan 17 yaşındaki erkek hastaya Covid-19'a karşı geliştirilen mRNA aşısı uygulamış olup, 12. saatinde istirahatteyken predispozan faktör olmaksızın senkop şikayetiyle acilimize başvurmuştur.Başvurusunda ayrıntılı nörolojik muayenesi ve kan tetkikleri normal olup taburcu edilmiştir.Aşının 42 . saatinde hastanın tekrar sol elde daha belirgin iki taraf üst ekstremitede karıncalanma, uyuşma şikayetleri olmuştur. Hasta ileri tetkik ve tedavi için yatışı yapıldı. Hastanın Hgb:15,8 g/dl,Wbc:5,98, Na:136 mmol/l, K:4,3 mmol/l,Crp:2 mg/l, Glukoz:102 mg/dl, B12:440 pg/ml, ddimer:0.09, troponin:1,3 pg/ml idi.Kontrastlı kranial MR ve diffuzyon MR'ı normaldi. Hastanın ekg'si ve eko'su normaldi.Takibinde klinik durumu iyi olan hasta taburcu edildi. SONUÇ: SARS-CoV-2 enfeksiyonunu önlemeye yönelik aşılar, pandemiyi kontrol altına almakta en umut verici gelişmelerdir.Yan etkiler yorgunluk, baş ağrısı, ateş, titreme, kas/eklem ağrısı, kusma, ishal, aşı bölgesinde ağrı, kızarıklık, şişlik, eritem, ürtiker, anjioödem, pre-senkop, baş dönmesi, dispne, hışıltı, karın ağrısı ve ciddi alerjik reaksiyon olarak anafilaksi sayılabilir.En sık yan etki %66 oranıyla enjeksiyon yerinde ağrı olarak bildirilmiştir.(1) Aralık 2020- Kasım 2021 tarihleri arasında yapılan canlı aşının yan etki analizinde toplam nörolojik komplikasyonun 60 551 'inden 1889'unu senkop oluşturmuştur.(2) Çalışmalardan elde ettiğimiz verilerde senkop gelişen çoğu hastada vasovagal senkop şeklinde aşı sonrası ilk 30 dakikada olmaktayken ;bizim olgumuzda ise senkop, aşı uygulamasından 12. saatinde gerçekleşmiştir.Yapılan metanalize göre anafilaktik ve anafilaktik olmayan reaksiyonlar aşılamayı engellememelidir.(3)Aşı,Covid-19'da şuan sahip olduğumuz en etkili yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19,MRNA Aşısı,komplikasyon,senkop

Presentation ID / Sunum No= 353

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9713-1100

Folik Asit Eksikliğinin Endometriyum Yüzey Epiteline Etkisi

Araştırmacı Yasemin Özsoy[1], Arş. Gör. Deniz İrem Bulut[1], Dr. Elif Seda Özdemir[1], Prof. Dr. Çiğdem Elmas[1]

[1] Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji Embriyoloji ABD, Ankara

**Corresponding author: Yasemin Özsoy*

Özet

Folik asit takviyesinin gebelik sonuçları üzerindeki etkisi uzun zamandır çalışmalara konu olmaktadır. Çalışmada Kontrol grubu hayvanlar 5 hafta süresince 2 mg/kg Folik Asit içeren rodent yemle beslenirken, Folik Asit Eksikliği olan grup, folik asit içermeyen özel rodent yemle beslendi. Rutin doku takibinin ardından H&E boyama protokolü uygulanan kesitlerin histokimyasal değerlendirilmesi yapıldı.Kontrol grubu kesitlerde, Sekretuar fazın reseptif evresindeki uterus dokularının normal histolojik yapılarında oldukları izlendi. Epitel kübikten prizmatiğe değişen tek katlı prizmatik epitel özelliğindeydi. Epitel boyuna uygun olarak çekirdek yuvarlak orta yerleşimli ya da oval bazal yerleşimli olarak izlendi. Bazal membran, normal yapıda epitel altında süreklilik gösterir şekilde tespit edildi. Epitelde seyrek olmakla birlikte piknotik çekirdekli yapılarıyla apoptoza giden hücreler izlenmekteydi ve mitotik figürler sıklıkla izlendi. Endometriyum bazalis sıkı bağ dokusu yapısında, düz arterlerden zengin, stromal hücrelerce çevrelenmiş salgılama yapan bol glikoz ve lipid damlacıkları içeren bezlerin son kısımlarını kapsamaktaydı. Bezler daha çok miyometriyuma yakın yerleşimli izlenmekteydi ve bez epitel hücrelerinde piknotik çekirdekli apoptoza giden hücreler gözlendi. Miyometriyum tabakasının kas katmanları arasında ortada yerleşik arkuat arterlerin de oldukça belirgin ve normal yapılarında olduğu izlendi. Perimetriyum, tek sıra mezotel hücresi ve altında bazal membranı ile perimetriyumun visseral yaprağı da normal histolojik yapısındaydı.Eksiklik grubunda ki kesitlerdeyse, endometriyum lüminal epiteli daha çok küboidal tek katlı epitel yapısındaydı. Kontrol grubundan ayrıcalıklı olarak bu grupta en belirgin farklılık hem epitel, bez ve özellikle endometriyum fonksiyonalis tabakasındaki stromal hücrelerde izlenen piknotik çekirdekli apoptotik hücrelerdi. Bazal membranın, eksiklik grubunda yer yer kaybolduğu ve sürekliliğin bozulduğu saptandı. Yüzey epitel hücrelerinde dejeneratif hücreler ve bol vakuolizasyon saptandı. Bezlerde dejeneratif hücrelerle bezlerin lümeninde epitelyal debris izlenirken, eozinofil ve lenfositlerde azalma saptandı. Lümen epiteli, bez epiteli ve stromada mitotik figürlere rastlanmadı.Sonuç olarak, folik asit eksikliği oluşturulan ratların uterus dokularının, Sekretuar fazın reseptif evresinde, normal histolojik yapılarının bozulabilmesine neden olabileceği ışık mikroskobik düzeyde boyamayla gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Folik Asit, Endometriyum

Presentation ID / Sunum No= 114

Poster Sunum

ORCID ID:

Genç Bir Hastada Femoroasebular İmpingement Sendromu

Uzman Dr. Ayşe Melike Gerek[1]

[1]*Konya Numune Hastanesi*

Özet

Giriş Femoroasetabular sıkışma sendromu (FSS) özellikle genç ve aktif hastalarda kalçanın erken osteoartritinin önemli bir nedenidir. FSS, 20-40 yaşlarındaki genç hastalarda daha sık görülmektedir. Tahmini prevalans %10-15'tir. Hastalığın ilk evrelerinde ağrı aralıklıdır ve atletik aktiviteler veya uzun süreli yürüyüş gibi kalçaya aşırı yüklenme ile şiddetlenebilir. Ağrı genellikle uzun süre oturduktan sonra ortaya çıkar. Klinik ve radyografik bulgulara bağlı olarak iki tip sıkışma ayırt edilir. Pincer tipi, femoroasetabular sıkışmanın asetabular nedenidir ve femur başının fokal veya genel olarak aşırı kaplanması ile karakterizedir. Cam tipi, femoroasetabuler sıkışmanın femoral nedenidir ve femur baş-boyun birleşiminin asferik kısmından kaynaklanır. Hastaların çoğunda (%86) her iki sıkışma biçiminin bir kombinasyonu vardır. Olgu 19 yaşında kadın hasta polikliniğimize, 1 aydır olan sağ kalça ağrısı şikayetiyle başvurdu. Ağrısı özellikle uyluk lateralinde olmakla birlikte kasık ön yüzünden dize yayılıyormuş. Hastanın şikayeti hareketle ve özellikle bacak üstüne atarak oturduğu uzun süre sonunda oluşmaktaymış. Dinlenmekle ve pozisyon değiştirmekle ağrısı azalıyormuş. Ara ara gece uykudan uyandıran ağrısı oluyormuş. Romatolojik sorgusunda özellik yoktu. Son zamanlarda kilo kaybı olmamış. Hastanın uzun süre oturma ve ağrı oluşmadan yaklaşık 1 hafta önce ağır spor ve yüksekten atlama hikayesi mevcut. Hastanın annesinin uzun süredir olan eklem ağrısı şikayeti mevcutmuş. Daha önce romatoidartrit, ankilozanspondilit, sistemik lupuseritamatozis ve en son olarak palindromik romatizma tanılarıyla takip edilmiş. Annesi, her 2 kalçadan FSS ve labrum yırtığı tanılarıyla opere edilmiş. Hastaya 1 aylık NSAİİ ve buz tedavisi verilmiş. Hasta tedavisini düzenli uygulamasına rağmen şikayetlerinde ilerlemeyle bize başvurdu. Yapılan fizik muayenesinde sağ torakantermajor hassas, sağ kalça hareketleri her yöne ağrılı, iç rotasyon kısıtlı, FABER ve FADIR testleri pozitifti. Hastaya NSAİİ tedavisi verildi. Günlük yaşam aktiviteleri düzenlenerek egzersizleri tariflendi. 15 gün sonra kontrolde şikayetlerinde gerileme olmayan hastadan ortopedi görüşü istendi. Tavsiyeleri üzerine istenen sağ kalça MRG sonucu impingement lehine olması üzerine ortopedi tarafından hastaya operasyon planlandı. Postop 3. Ayında günlük yaşan aktivitelerine dönen hastanın, kalça hareketleri açık sonlarda hafif ağrılı idi. Tartışma Femoroasetabular sıkışma sıklıkla bilateraldir ancak asenkron olarak da ortaya çıkabilir. Bir tarafta semptomatik prezentasyon gecikebilse de, her iki kalça ekleminin de gözden geçirilmesi önerilir. Biz de hastamıza, anne öyküsünün de olması sebebiyle operasyon sonrası diğer kalçasının değerlendirilmesini önerdik. Yapılan bir çalışmada, FSS etiyolojisinde genetik faktörlerin önemli olduğunu, hem eklem morfolojisi hem de hastalığın ilerlemesini etkileyen biyolojik faktörler yoluyla etki ettiğini göstermiştir. Klinik özellikleri olmayan anormal morfolojiden klinik olarak belirgin FSS'ye ve OA'ya kadar uzanan bir hastalık spektrumu gözlemlenmiştir. Bizim hastamızın da annesinin her 2 kalçasınından FSS ve labrum yırtığı nedeniyle opere olması dikkat çekiciydi. Şu anda, FSSnin neden oluştuğuna ve en iyi nasıl tedavi edileceğine dair yeterli bilgimiz yoktur. Semptomatik FSS geliştirme riski taşıyanların belirlenmesi, durumun doğal seyrinin incelenmesine olanak sağlayacak, progresyon ve

tedaviye yanıtın biyobelirteçlerinin geliştirilmesini kolaylaştıracak ve potansiyel olarak klinik deneylere katılmaya yol açacaktır. Uzun vadede, temel patolojik mekanizmaların daha iyi anlaşılması, hastalara doğrudan klinik faydalar sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Femoroasetabular Sıkışma Sendromu

Presentation ID / Sunum No= 428

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5530-4883

İşitme Cihazlarında Sınırsızlık: Yapay Zeka ve Makine Öğrenimi

Araştırmacı Şeyma Al[1], Prof. Dr. Füsun Sunar[1]

[1]KTO Karatay Üniversitesi

**Corresponding author:Şeyma AL*

Özet

Son yıllarda, işitme cihazları temel işlevlerin yerine getirilmesinden çok, birden fazla işlevli cihazlara hızla evrildi. Günümüzde işitme cihazları akustik ve biyometrik sensörleri sinyal işleme ile birleştirerek, fiziksel aktiviteyi ve sosyal etkileşimi izleyebilir, düşmeleri otomatik olarak algılayabilir ve sessiz ve gürültülü dinleme ortamlarında konuşma anlaşılırlığını iyileştirmenin yanı sıra akıllı sanal asistan olarak kullanıcılara hizmet sunabilir. Herhangi bir işitme cihazının en temel işlevi, işitme cihazı kullanıcılarının zorlu dinleme durumlarında rahat ve net bir şekilde iletişim kurabilmeleri için konuşma anlaşılırlığını optimize etmektir. Bu birincil hedefe ulaşmak için kaydedilen önemli gelişmelere ek olarak, son yıllarda gömülü sensörler ve yapay zeka (AI) algoritmaları artık işitme cihazlarına önemli veri izleme yetenekleri kazandırıyor. Algoritmalar, bilgi işlem teknolojileri ve dijital verilerde son yıllarda benzeri görülmemiş gelişmelerle birlikte, yapay zeka çok çeşitli cihaz ve sistemlerde hızla benimsenerek, gelişen yeni uygulamalar dizisine olanak sağladı. Daha geniş yapay zeka kategorisi, makine öğrenimini içerir. Makine öğrenimi ve yapay zeka teknolojilerine dayalı yerleşik sinyal işleme algoritmaları, işitme cihazı kullanıcılarına gürültüde optimum konuşma anlaşılırlığı, fiziksel aktivite izleme, düşme algılama, ve sosyal katılım değerlendirmesi sağlamak için bu sensörlerden gelen girdileri kullanır. Bu ileri düzey ilerlemelere ek olarak yapay zeka teknolojisi ile artık kullanıcıların gerçek zamanlı anlık dil çevirisi yapabilen işitme cihazlarına erişimi sağlandı. Bu tür teknolojiler yalnızca işitme cihazlarının işitme yeteneklerinde devrim yaratmakla kalmadı, aynı zamanda kullanıcıların yaşam tarzlarını iyileştirmek için benzersiz bir fırsat sağladı. Bu çalışma yüksek ileri teknolojiler ile maksimum erişim ve maksimum işitme konforu sağlayan yapay zeka teknolojisinin işitme cihazlarında kullanılmasının etkinliğini araştırmak amacı ile güncel literatür derlemesi ile oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Işitme Kaybı, İşitme Cihazı, Yapay Zeka

No Limits in Hearing Aids: Artificial Intelligence and Machine Learning

Abstract

In recent years, hearing aids have rapidly evolved into multifunctional devices rather than performing basic functions. Today, hearing aids can combine acoustic and biometric sensors with signal processing, monitor physical activity and social interaction, automatically detect falls, and serve as smart virtual assistants as well as improving speech intelligibility in quiet and noisy listening environments. The most

basic function of any hearing aid is to optimize speech intelligibility so that hearing aid wearers can communicate comfortably and clearly in challenging listening situations. In addition to the significant advances made to achieve this primary goal, in recent years embedded sensors and artificial intelligence (AI) algorithms are now giving hearing aids important data monitoring capabilities. With unprecedented advances in algorithms, computing technologies, and digital data in recent years, AI has been rapidly adopted across a wide variety of devices and systems, enabling an evolving array of new applications. The broader category of artificial intelligence includes machine learning. Built-in signal processing algorithms based on machine learning and artificial intelligence technologies use input from these sensors to provide hearing aid users with optimal speech intelligibility in noise, physical activity monitoring, fall detection, and social engagement assessment. In addition to these advanced advances, artificial intelligence technology now provides users with access to hearing aids capable of real-time language translation. Such technologies have not only revolutionized the hearing capabilities of hearing aids, but also provided a unique opportunity to improve wearers' lifestyles. This study was created with a review of current literature in order to investigate the effectiveness of using artificial intelligence technology, which provides maximum access and maximum hearing comfort with high advanced technologies, in hearing aids.

Keywords: Hearing Loss,hearing Aids, Artificial Intelligence

Presentation ID / Sunum No= 261

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7627-9755

Sistemik Hipertansiyonu Olan Hastalarla Sağlıklı Gönüllülerin Koroid Kalınlığının EDI-OCT İle Karşılaştırılması

Uzman Dr. Corç Baytaroğlu[1], Prof. Dr. Recep Göktuğ Seymenoğlu[1]

[1]*Avcılar Hospital*
**Corresponding Author: Corç Baytaroğlu*

Özet

AMAÇ: Sistemik hipertansiyonu olan hastalarda koroid kalınlığı değişimini değerendirmek YÖNTEM: Çalışmaya yeni tanı almış 50 hipertansif hastanın 50 gözü ile 50 sağlıklı gönüllünün 50 gözü dahil edilmiştir. Koroid kalınlığı ölçümleri Cirrus HD-OCT (Cirrus; Carl Zeiss Meditec Inc., Dublin, CA) cihazı ile EDI (Enhanced depth imaging) modunda yapılmıştır. Koroid kalınlığı subfoveal(SFKK), foveadan 1500 µm temporalden(T1500) ve foveanın 1500 µm nazalinden (N1500) olmak üzere aynı bölgeden ölçülmüştür. Hipertansif hastalar Avrupa Kardiyoloji Derneği hipertansiyon derecelendirme sistemine göre evrelendirilmiştir. BULGULAR: Ortalama yaş 61.04 ± 7.69 (40 – 81) olan olguların %35' i erkek %65'i kadın idi. İki grup arasında yaş ve cinsiyet açısından istatistiksel olarak anlamlı fark izlenmedi (sırasıyla p=0.365, p=0,295). Hipertansif hasta grubunda kontrol grubuna kıyasla üç kadrandan da (SFKK, T1500, N1500) yapılan koroid kalınlığı ölçümlerinin istatistiksel olarak anlamlı derecede ince olduğu saptandı (tüm kadranlarda p=0.000). Hipertansif hastalar arasında yapılan koroid kalınlığı karşılaştırılmasında 2. derece hipertansif hastaların koroid kalınlığı ölçümleri 1. derece hipertansif hastalara kıyasla istatistiksel olarak anlamlı derecede daha ince olduğu saptandı (SFKK p=0,005, T1500 p=0,021, N1500 p=0,032). SONUÇ: Hipertansif hastalarda sağlıklı gönüllülere kıyasla koroid kalınlığında anlamlı derecede incelme saptanmıştır. Hipertansiyon şiddeti arttıkça bu etkilenmenin daha da arttığı görünmektedir. Bunun sebebinin koroiddeki yüksek damar içi basıncının neden olduğu arterioler skleroz ve vasküler kontraksiyon olduğu düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Koroid, Retina, Optik Koherens Tomografi, Koroid Kalınlığı, Sistemik Hipertansiyon

Evaluation of Choroidal Thickness Via Enhanced Depth-imaging Optical Coherence Tomography in Healthy Volunteers and in Patients With Systemic Arterial Hypertension

Abstract

PURPOSE: To investigate choroidal thickness changes in patients with systemic arterial hypertension. METHODS: The study included 50 patients (50 eyes) with newly diagnosed essential hypertension as study group and 50 healthy subjects (50 eyes) as control group. Choroidal thickness was measured with EDI (Enhanced depth imaging) mode of Cirrus HD-OCT (Cirrus, Carl Zeiss Meditec, Inc., Dublin, CA). Choroidal thickness was obtained at the subfovea (SFCT), 1500 µm nasal to the fovea

(N1500) and 1500 μm temporal to the fovea (T1500). Hypertensive patients were graded according to the European Society of Cardiology hypertension grading system. RESULTS: The mean age of participants was 61.04 ± 7.69 (40 – 81) with 65% woman and 35% men. There were no significant differences in terms of age and sex distribution between the two groups (respectively, p=0.365, p= 0,295). All choroidal thickness measurements (SFCT, N1500, T1500) were significantly lower in hypertensive subjects compared to the control group (p=0.000 for all quadrants). Choroidal thickness measurements of patients with grade 2 hypertension were significantly lower than patients with grade 1 hypertension (SFCT p=0,005, T1500 p=0,021, N1500 p=0,032). CONCLUSIONS: In this study, significant thinning was detected in choroidal thickness in hypertensive patients compared to healthy subjects. It is observed that the impact increases with the severity of hypertension. Arteriolar sclerosis and vascular contraction caused by choroidal high intravascular pressure may be causes of thinner choroid in hypertensive patients.

Keywords: Choroid, Retina, Optical Coherence Tomography, Choroidal Thickness, Systemic Hypertension

Presentation ID / Sunum No= 518

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5870-7602

Son Dönem Böbrek Yetmezliği Hastalarında Vasküler Kalsifikasyonu Etkileyen Moleküler Yolakların Doku Düzeyinde Araştırılması

Araştırmacı Ebru Arslan[1], Mustafa Canbakan[2], M. İzzet Titiz[3], Prof. Dr. Pınar Ata[1]

[1] Marmara Üniversitesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı
[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nefroloji Anabilim Dalı
[3] Namık Kemal Üniversitesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

**Corresponding author: Ebru Arslan*

Özet

Amaç: Kronik böbrek hastalığı (KBH) ülkemizde ve dünyada önemli bir halk sağlığı tehdidi dir. Tüm dünyada yaklaşık olarak iki milyondan fazla insanı etkilemektedir. Son dönem böbrek yetmezliğinde (SDBY) gelişen vasküler kalsifikasyon (VK) damar duvarının medial ve intimal katmanlarında patolojik mineral birikmesi ile yaşam kalitesini ve sağkalımı etkilemektedir. Yaşlanma sürecinin doğal bir parçası gibi gözükse de VK, KBY deki patolojik süreçler sonucunda gelişmektedir.
Yöntem: Bu çalışmada mikro RNA'ların vasküler kalsifikasyonda etkilerini araştırmak amaçlı 37 KBY hastasının renal transplantasyon sırasında alınan atık damar dokularında hsa-miR-30a-5p ve hsa-miR-223-3p ekspresyon düzeyleri RNA PCR assay kiti kullanılarak araştırılmıştır. Seçilen miRNA'ların ekspresyon düzeyleri qRT-PCR yöntemi kullanılarak BIORAD CFX96 yardımıyla değerlendirilmiştir.
Bulgular: Çalışmaya 8 kadın ve 29 erkek hasta dahil edildi. Hastaların yaş ortalamaları 36 +/- 14 dü. Ekspresyon düzeylerinin normalizasyonuvasküler dokuda normalde de eksprese olan kontrol miRNA hsa-mir-145-5p kullanılarak yapılmıştır.
Sonuç; Hsa-miR-223-3p gerekli olan (IL-6)/STAT3 sinyalinin inhibisyonunda etkili bir miRNA'dır. Hsa-miR-30a-5p RUNX2'yi hedef alır. (IL-6)/STAT3 sinyali vasküler kalsifikasyonun indüklenmesinde, RUNX2 osteoblastik farlılaşmada etkilidir. Çalışma sonuçlarımızda araştırma grubunda bulunan SDBY hastalarının damar duvarı dokularında hsa-mir-30a-5p ve hsa-223-3p ekspresyon düzeylerinde artış gözlemlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Kronik böbrek hastalığı, son dönem böbrek yetmezliği, mikro RNA, vasküler kalsifikasyon

Not: Bu çalışma Marmara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından desteklenmiştir.

Investigation of Molecular Pathways Affecting Vascular Calcification in Patients At End-Stage Renal Desease At Tissue Level

Abstract

Aim: Chronic renal insufficiency (CRI) is a public problem effecting more than two million people Vascular calcification (VC), emerging from pathological mineral deposition at medial and intimal parts of the vessels, effects morbidity and mortality. Although it is an end result of normal aging process VC emerges from pathological processes effective in CRI.
Method: Herein we investigated hsa-miR-30a-5p and hsa-miR-223-3p with RNA PCR kit at waste vascular tissue taken from 37 patients during renal transplantation operation. For expression levels of target miRNA analysis qRT-PCR technique was used in Biorad Real time PCR platform.
Results: There were 8 females and 29 male patients with an average age of 36 +/- 14 years of age. For normalization of expression levels hsa-mir-145-5p was used as internal control which is expressed at vascular tissue at physiological condition.
Conclusion: Hsa-miR-223-3p is an important miRNA at inhibition of (IL-6)/STAT3 signaling pathway that is effective in induction of vascular calcification. Hsa-miR-30a-5p targeting RUNX2 signalling effects osteoblastic differentiation. We have detected that both Hsa-miR-223-3p and Hsa-miR-30a-5p expressions were increased.

Key words: Chronic renal insufficiency, vascular calcification, epigenetic control of gene expression,micro RNA.

Note: This study was supported by Depertmant of Marmara University Scientific Research Projects.

Presentation ID / Sunum No= 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Bir Köpekte Karşılaşılan Torako-Abdominal Demir Çubuk Penetrasyonu

Arş. Gör. Dr. Büşra Kibar Kurt[1]

[1]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Veteriner Fakültesi*

**Corresponding author: Arş. Gör. Dr. Büşra Kibar Kurt*

Özet

Torakoabdominal sivri cisim yaralanmaları oldukça nadir görülür. Penetrasyon yaralanmaları, sert bir nesne vücuda girdiğinde ve vücudun içinde kaldığında meydana gelir. Sunulan olguda, bir köpekte toraksa kranialden penetre olan demir çubuğun pelvise kadar ilerlediği radyografik olarak tespit edilmiştir. Operasyon sırasında diyafram ve mide perforasyonları tespit edilerek onarıldı. Literatürde benzer bir olguya rastlanmamıştır. Sadece penetrasyon yarası ve yabancı cisim olan olgularda görünen alana odaklanmak kalan majör travmanın gözden kaçırılmasına neden olur. Penetran yararda hasarlı alanlar belirlenmeden ve uygun koşullar oluşturulmadan yabancı cisim çekilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Karnivor, Diyafram, Mide, Penetrasyon Yarası, Demir Çubuk.

Thoraco-Abdominal Stick Iron Foreign Body Penetration in a Dog

Abstract

Thoracoabdominal impalement injuries are extraordinary. Impalement injuries occur when a hard object enters and remains inside the body. In this case report an iron rod enters and penetrates from the thorax to the pelvis in a dog. Diaphragm and stomach perforations were detected and repaired during the operation. No similar case was found in the literature. Focusing on the visible area only in cases with penetration wound and foreign body causes missing the remaining major trauma. In impalement injuries, the stick should not be pulled out before the damaged areas are determined and suitable conditions are created.

Keywords: Karnivor, Diyafram, Mide, Penetrasyon Yarası, Demir Çubuk.

Presentation ID / Sunum No= 567

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2944-9402

Dermanyssus Gallinae'nin Zoonoz Potansiyeli: Evlerde Güvercin Yuvaları Kaynaklı Kırmızı Kanatlı Akarı İstilası

Arş. Gör. Dr. Nafiye Koç[1]

[1]*Ankara Üniversitesi*

Özet

Kırmızı kanatlı akarı, Dermanyssus gallinae (De Geer, 1778), tüm dünyada yumurta tavukçuluğu endüstrisinin ekonomik açıdan en önemli ektoparazitlerinden biri olarak tanımlanmaktadır. D. gallinae birincil olarak evcil ve yabani kuşları enfeste etse de; kedi, köpek, at, kemirgenler gibi konaklar için de zararlı olabilmektedir. Ek olarak, insanlarda günden güne artan kırmızı kanatlı akarı enfestasyonları bildirilmekte ve bu durum şehirlerdeki güvercinlerin çoğalmasıyla ilişkilendirilmektedir. Güvercinler ev, işyeri gibi insanların yaşam alanlarına yakın yerlere yuva kurma eğilimindedirler. Semptomatik olarak, döküntü ve kaşıntı ile karakterize cilt lezyonları daha önce kırmızı kanatlı akar enfestasyonları ile ilişkilendirilmiştir. Bu çalışmada, D. gallinae'nin Ankara'da üç farklı evin pencere pervazında bulunan terk edilmiş güvercin yuvaları ile bağlantılı ev istilası bildirilmiştir. İlgili lokasyonlardaki akarlar ince bir fırça ile %90 etanol içerisine alınarak Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Parazitoloji Laboratuvarında ileri incelemeler yapılmıştır. Örneklenen akarlar %85 laktik asit ile şeffaflandırılarak Kanada balzamı ile preparatlar hazırlanmıştır. Praparasyon işleminden sonra, tüm akarlar morfolojik anahtarlar takip edilerek D. gallinae olarak tanımlanmıştır. Terk edilmiş güvercin yuvaları bulundukları bölgelerden uzaklaştırılarak, deltametrin ile ilaçlama yapılmıştır. Bir hafta sonra akarların ortadan kaybolduğu ve ev sakinlerinin klinik semptomları herhangi bir tedaviye gerek kalmadan azaldığı gözlenmiştir. Bu çalışma, metropollerde, terk edilmiş güvercin yuvalarından kaynaklanan akarların insanlara yönelik enfestasyonlarının artan önemini vurgulamaktadır. Şiddetli enfestasyon tıbbi tedavi gerektiren klinik semptomlara neden olabileceğinden bu tür akar kaynakları hakkında farkındalık arttırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dermanyssus Gallinae, Kırmızı Kanatlı Akarı, Zoonoz, Güvercin

Zoonose Potential of Dermanyssus Gallinae: Three Home Invasions of the Poultry Red Mites Linked to Pigeons' Nests

Abstract

The poultry red mite, Dermanyssus gallinae (De Geer, 1778), is one of the most economically important ectoparasites of the egg-laying industry, worldwide. Although D. gallinae primarily infests domestic and wild birds, it may also be harmful to non-avian hosts including cats, dogs, horses, rodents.

In addition, there has been an increasing number of human infestation cases by the poultry red mite, mostly associated with the proliferation of pigeons in cities. They build nests close to living areas of humans such as home and workplace. Symptomatically, skin lesions characterized by rash and itching have been previously associated with red mite infestation. In the current study, three home invasions of D. gallinae related to abandoned pigeons' nests built on the window ledge of the three different apartments in Ankara, Turkey have been described. Mites were taken to 90% ethanol, with a fine brush and further investigations were performed at Ankara University, Faculty of Veterinary Medicine, Parasitology Laboratory. The sampled mites were cleaned with 85% lactic acid and mounted in Canada balsam on slides. After the preparation process, all sampled mites were identified as D. gallinae following morphological keys. The abandoned pigeon's nests were removed and sprayed with deltamethrin. After one week, the mites disappeared and the clinical symptoms of householders were subsided without the need for any treatment. This study highlights the growing importance of mite attacks on humans in metropolitan areas caused by abandoned pigeons' nests that are closely located to living places. Since the severe infestation may cause clinical symptoms that need medical treatment, the awareness about such mite sources should be increased.

Keywords: Dermanyssus Gallinae, Poultry Red Mite, Zoonosis, Pigeons

Presentation ID / Sunum No= 132

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3943-0097

Gıda Kaynaklı Paraziter Patojenler

Doç. Dr. Tülay Elal Muş[1], Prof. Dr. Figen Çetinkaya[1]

[1]Bursa Uludağ Üniversitesi
**Corresponding Author: Doç. Dr. Tülay Elal Muş*

Özet

Parazitler çoğu zaman ihmal edilen ve az gelişmişlik ile ilişkilendirilen patojenlerdir. Fakat son yıllarda değişen beslenme alışkanlıkları, toplumlardaki büyüme ve davranışlar, küresel gıda ticareti, gıda sistemlerindeki değişimler, küresel ısınma ve daha iyi tanılar koyan cihazların gelişimi ile birlikte birçok gıda kaynaklı paraziter hastalık yeniden ortaya çıkmıştır. Özellikle egzotik ve çiğ gıdalara talebin artması ile birlikte gıda enfeksiyonları ve su kaynaklı parazitlere ilişkin raporlarda artış gözlenmektedir. Gıdalara parazitlerin bulaşması çalışanlar aracılığıyla ya da yetersiz hijyenik koşullara bağlı olarak da gerçekleşmektedir. Cryptosporidium spp., Giardia intestinalis, Cyclospora cayetanensis Toxoplasma gondii gibi protozoalar; Trichinella spp. ve Anisakis spp. gibi yuvarlak solucanlar; Diphyllobothrium spp. ve Taenia spp. gibi tenyalar Amerika ve Avrupa'da halen gıda kaynaklı yaygın paraziter hastalıklar arasında yer almaktadır. Gıda kaynaklı paraziter enfeksiyonlarda semptomlar parazitin türüne göre değişkenlik göstermektedir. Protozoalar (Cryptosporidium spp., Giardia intestinalis ve Cyclospora cayetanensis) sindirim sistemi semptomlarına yol açarken; helmintler abdominal ağrı, ishal, kas ağrısı, öksürük, deri lezyonları, beslenme yetersizliği, kilo kaybı, nörolojik semptomlar gibi çok çeşitli semptomlara sebep olmaktadır. Bu sunu gıdalarla insanlara bulaşabilecek paraziter enfeksiyonlara dikkat çekmek ve gıdaların hazırlanması ve üretiminde hijyen kurallarına dikkat etmenin paraziter hasatlıkların bertaraf edilmesindeki önemini vurgulamak amacıyla hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Parazit, Çiğ Gıda, Zoonoz, Hijyen, Kontaminasyon

Foodborne Parasitic Pathogens

Abstract

Parasites are pathogens that are often neglected and associated with underdevelopment. However, in recent years, many foodborne parasitic diseases have reemerged with the changing eating habits, growth and behavior in societies, global food trade, changes in food systems, global warming and the development of better diagnostic devices. Especially with the increase in demand for exotic and raw foods is raised reports of food infections and waterborne parasites. Contamination of parasites to food also occurs through employees or due to inadequate hygienic conditions. Protozoa such as Cryptosporidium spp., Giardia intestinalis, Cyclospora cayetanensis Toxoplasma gondii; roundworms (Trichinella spp., Anisakis spp.) and tapeworms (Diphyllobothrium spp., Taenia spp), are still among the common foodborne parasitic diseases in USA and Europe. In foodborne parasitic infections,

symptoms vary according to the type of parasite. While protozoa (Cryptosporidium spp., Giardia intestinalis and Cyclospora cayetanensis) cause digestive system symptoms; helminths cause a wide variety of symptoms such as abdominal pain, diarrhea, myalgia, cough, skin lesions, nutritional deficiency, weight loss, neurological symptoms. This presentation has been prepared to draw attention to parasitic infections that can be transmitted to human by food and to emphasize the importance of paying attention to hygiene rules in the preparation and production of food in eliminating parasitic diseases.

Keywords: Parasite, Raw Food, Zoonosis, Hygiene, Contamination